

יוחסין

אשר אין מקור ותקון וקנץ הפילוסוף שלכ בלימודין כמה ר' אברהם
 זכות המכונה זאקוטו ז"ל להורות שלשלת קבלת התורה מחסה
 רבינו ע"ה עד עת זמן המחזר ז"ל. גם לורף אל זה שלשלת
 ותשובות של רב שרירא גאון זל"ל בשלשלת הקבלה. וקלת דברי
 הימים למלכי ישראל ולמלכי האומות. וענין הכשיא הנקרא ראש
 גולה ומה היה משפטו מאת העם. ושיבת סורא. ושיבת פומבדיתא.
 וענינים נפרדים ומעשים אשר ארעו את אבותינו כמלאו בספרים
 ספואים. ובפרט בספר בן גוריון הארוך. וספור ענין א' שהיה
 בישראל קרוב למרבץ שלשה כמות. הפרושים. והנזירים הנקראים
 אשי"נוש. והלדוקים. וסנהג דת כל כת מהם. ומשם מתבאר
 כי הלדוקים אינם הקראים שבאמנו כי אלו מודיכ' בשכר ועונש
 ומתיה. מה שאין כן הלדוקים. נדפס זה דפוס ראשון
 בקושטאכ"טיבה בהשחלות נמרץ של החכם הגלם ה"ח המונהק
 כמהר"ר שמואל זולס נר"ו:

מ
 ז
 י

ואחרי שראו גדול תועלויות היוצאות מזה הספר כאשר תראה בכ"ז הספר.
 כדי להפיק דרון כל האל לחלואות ידו לידע יבדים נחמדים. נדפס בק"ק
 קראקה בשנת ש"ס לפ"ק והוסיפו על הדפוס הראשון שלשלת הקבלה חן
 זמן הילידה עד חסה רבינו ע"ה. ועוד טובק' צליו חדושים יפים כגון
 פרק י"ח מהמחזר רבינו חספר יסוד עולם שפ"ד הדג החכם הליפר
 ר' יצחק הישראלי להרב ר' אשר אשכנזי ז"ל

עם הגהות שצפה והוסיף הגאון נד ישרא ור"ח חיה"ר משה איסרל'יש
 ז"ל וסדר הגאונים והגדולים שהיו עד דורנו זה כפי אשר חלפנו שהגיה
 ככתב ידו בספר יסוד עולם. ועוד איזה חדושים אשר תבין לקוטים
 ככתב יד שייכים לדברי הספר הזה. ולשלחות ההנאכה נדפס סדר עולם
 ווטל. בתוספת פרט השנים בכל פרט ופרט:

ועתה נדפס מחדש בכרך קטן

הקדמת המחבר

הוא שהרי לא התנה ומהפקרא קח זכי. ומיהו חסיד לא מיקרי אלא אם כן שווה משלו. והבא בירא שמים הוא ולא חסיד לוותר משלו ולא ניחא ליה דליתחני מאקריביה בזכייה דהפקר דידע שלא מרלוכו הפקירו ובמנס לא ניחא ליה למטרא דלאו חסיד הוא למקול על שלו עד כאן. ומכאן נראה מעלת החסיד על ירא שמים. ובמסכת תמורה ובפרק הגזול קמא שלא נקרא חסיד אלא מי שלא קטא כל ימיו מעיקרו. וגם יראתי לומר ספר חסידים בעבור החכמים החסידים שהוזכרו בזה השם. יומי בן יעזר ורבי יומי הכהן ורבי יהודה בן בנא ורבי יהודה בר אלעאי הנסמך סמנו ורוד המלך ועזרא והלל ובנא בן בוטא ורבי עקיבא ושמואל הקטן ושמואל החסיד הנזכר בתלמוד ודומיהם ויראתי שלא ישרפוני בהנל פיהם ולהם דומיה מהלה. ולכן קראתי ספר יורחסין כמו שהם ע"ה קורין כן בפסחים פרק חמיר נשפט רבי שמלאי אתא לקמיה דרבי יוחנן אמר ליה כיתני לי סר ספר יורחסין פירש רש"י שתכיתא דדברי הימים. אמר ליה מהיכא את אמר ליה מלוד והיכא קביעותך בנהרדעא אמר ליה אין שוכין לא ללודים ולא לנהרדעי' וכל שכן דאת מלוד ומותבך בנהרדעא ופירש רש"י לדמותו נחכוך. חכפיייה אמר ליה שתכיתא לך אמר ליה כיתני לי חר בתלתא ירמי אמר ליה ומה ברוריה דביתהו דרבי מאיר בתתיה דרבי חנינא בן חרדיון דהות קא גמרה חלה מאה שמעתתא עתלת מאה רבנין ביומא דסיתוא ואכילו הכי בשית גיין לא ילאת ידי חובתה ואת אמרת כיתני לי חר בתלתא ירמי שקל קלא פתק ביה. פירוש נטל לרור והשליך בו. וכן בפרק ידיעות הטומאה שקל קלא פתק ביה. וכן בסוף פ' קמא דעבודה זרה בענין רבי מאיר ובפרק מי שאקזו פתקיה ארבע מאה פרסי לשלמה בהדי דקא רהיט ואזיל אמר ליה מה בין לשמו ושלא לשמו ולאוכליו ושלא לאוכליו אמר ליה לורבא מרבנן את תא ואימא לך לשמו ושלא לשמו פיסולו. בגופו לאוכליו ושלא לאוכליו אין פיסולו בגופו וכו'. דאפשר לברר איסורו וכו'. בירושלמי רבי שמלאי אתא לקמיה רבי יוחנן אמר ליה אלפא אלפי אגדה אמר ליה מסורת בידי מאבותי שלא ללמד אגדה לא לנבליים ולא לדרומיים מפני שהם גסי הרוח ומעוטי תורה ואת נהרדעי ודר בדרום. ועוד שם אמר ליה אמור לי הדא מלתא מה בין לשמו ושלא לשמו ולאוכליו ושלא לאוכליו וכו' אמר רמי בר רב יודן מיום שגנבו ספר יורחסין חש כחן של חכמים וכהה מאור עיניהם דאמר מר אטרא בין אלל לאלל טעונים ארבע מאה גמלי פירש רש"י נגבו כשתכס טעמם בין אלל לאלל שני פסוקים בדברי הימים. ובעל הערוך פירש שהוא פסוק אחד תפלתו אלל וסופו אלל ואף על פי כן טעון ארבע מאה גמלי דרשא זה פירש בערך אלל. וכן בנראשית רבה וויקרא רבה ובסדרש רות אמרו לא כיתן דברי הימים אלא להדרש והנך רואה כמה הגדילו הענין הזה ואף על פי שזכר הרמב"ם ז"ל במפתח המשנה שאין בו תועלת גדולה רלה לומר להזכיר שמות החכמים ויחוסם אינו כן כי היא תועלת גדולה להקזיק ידינו בתורה שבעל פה להקזיק הקבלה עד משה אדון הכנאים שקבלה מיד הקב"ה וכילד בא עמכם ומסיד לחכם ומסיד עד אור העולם הוא רבינו הקדוש שאל אנכי ויגדך וקניך ויאמרו לך. ועוד הרמב"ם זכרונו לברכה עלמו

הקדמה המחבר

עלמו בהקדמה כשנא לפרש למה כתב רבי עסקת אבות אשר להדיע לנו שהקבלה איש מפי איש אמת וכולי ורש"י פירש בזה עיקר גדול אשר בסוף פרק אלו מליחות על ענין הדר דרש להו הוי רץ למשנה לפי שירא שיסתכחו המצניות ויחליפו שמות המקמים ובמקום חייב יאמרו פטור ובמקום אסור יאמרו מותר ולא לבטלה כי אם לעיקר גדול נעשה הספר הראשון שהוא ספר בראשית כל סדר הדורות ושמותם וכן הספר הרביעי שאף על פי שיש בו מלות רבות כויר וסוטה וברכת כהנים ורוב ענין הקרבנות והנרות והלילית וכדרי' ודיני טומאה וטהרה לא נקרא הספר ההוא אלא על שם המקודים שהתקיל בו לעיקר גדול שכן אמרו במסכת יוסף במשנה ובשאר שמונים המקודים קורא על פה. וכבר ידעת מה שהגדילו האומר דבר בשם אמרו מביא גאולה לעולם בפרק כל הנצר ובפרק קמא דמנילה וכן בפרק שני הנוסף על מסכת אבות. זכמה כעס על זה רבי יוסמן על רבי אלעזר בן פדת כדאיתא ביבמות ובשקלים בירושלמי. וכן במדבר סיני רבה. ואח"כ תעה פי התיר למצברים לכתוב הפסקים בלא הזכרת שם האומרם ולמה לא עשו כר"ף וכח"אש ז"ל אלא שסמכו גם כן על מה שדרש אז רבי יעקב בר אידי לפי"ס לרבי יוסמן כי כיון שהיה תלמידו רבי אלעזר על הסתם משם רבי יוסמן אומר וכן המצברים כבר ידוע כי משם חכמי התלמוד אומרים אבל יותר טוב עשו הראשונים וגם להרמב"ם ז"ל הקשו לו זה והשיב כי גם רבינו הקדוש עשה זה באמרו בתלמוד סתם מתניתן רבי פלוני ולא הזכיר שמו כי אם בדבר מחלוקת שהיה לו ספק קבלתו או לבטל סברא כמו שאמר בעדיות. ועוד יש לנו תועלת לדעת מי הם החכמי' כדי להקשות מדבריה' לדבריה' באמרו בתלמוד לא גידול בר מחשי ולא גידול בר סמימי אלא גידול סתמא לסחי נפקא מינה למירמא עדידיה לדידיה וכן אמרו באבין סתמא ובפרק קמא דחולין שנת רב יוסף לעלמו נגד רבי זירא דרב יוסף גמר שמעתא מרב יהודה רבו שהיה מדקדק רב יהודה אפילו ספיקי דגברי. ועוד תועלת גדול לענין לפסוק הלכה נגד החולקים עליהם זהו עיקר התורה וגם מסדר הדורות דהלכה כבמראי מאבני וחילך. ובפרק רבי אליעזר דמילה כתב הרא"ש תענהי על רב אלפס דכתב דהלכה כרבה דהוא בתראה נגד רב ובשאר דוכתי כתב דמאבני וחילך הלכה כבמראי אבל קודם לכן קיימא לן דהלכה כרב לגבי תלמיד ואלו נחלקו רבה ורב יוסף כל שכן שהלכה כרב' שהוא רבו מרב יהודה רבם ובפרק שני דעירובין כתב הרא"ש הרב רבי מאיר פסק כרנא והרמב"ם כרנא וכן נראה דאין הלכה בתלמיד במקום הרב ומאבני ורבא וחילך ק"ל הלכה כבמראי אבל לא כאבני ורבא כנגד רבם. אבל בריש פרק גיד הנשה בלובן שנתוך הכוליא מהרא"ש והתוספות נראה להפך שפסקו כאבני נגד רבה רבו וכן בתמלת סוכה כרנא נגד רבה רבו אבל בפרק המדיר כתב הרא"ש ז"ל שנסתפקו הגאונים ז"ל אם יוצן זה גם כן כנגד רבה שהוא רבו של אבני ורבא וחילין למורא וכן להזכיר באי זה מקום היו יש תועלת לידע ההלכה כמו שאמרו בסוף גיטין על ענין דענטלינן קלא אם יהיה הלכה כרב שמת כיון שיהיה שוכן בנהרדעא מקום שמואל כדאיתא בפרק בני העיר. וכן כתב רבינו שמשון

הקדמת המחבר

בספר ברייתות כי מהפינות הגדולות ההכרחיות לדעת דרכי התלמוד הוא לקדע התנא והאמורא סי הוא ובאיה מקום היו וכן הלכה ברצו כשחולק עמו תלמידו צייר קוץ מרבי עקיבא עם רבי אליעזר רבו בדאיתא צפרק בילה מצרכין בעבור שמלאנו אותו כוטה לדעת בית שמאי כדעת הירושלמי וצפרק רבי אליעזר תולין. בהלכות גדולות ז"ל ורי"ף והרמב"ם פסקו כרנא דמקנמו כמותל ולא צפרקע. ורבי זרמיה הלוי כסק כרנ ככא משום דבתראה הוא והרמב"ן ז"ל השיג עליו כי רנא רניה דרנ ככא ואין הלכה כתלמיד צפרק הרב. והרשב"א ז"ל כתב דאי מהא לא איריא דצנתראי לא אמרינן הכי דהא רב נאמן רניה דרנא ואכילו הכי כל שלא היה יושב לפני רב נאמן קיימא לן כרנא וסימנא איכא צמילתא דכל היכא דאשכחן אמר ליה רנא לרב נאמן הוא דקשנינן ליה תלמיד יושב לפני רבו ולא קיימא לן כוותיה אבל כשנאלקו שניהם כשני תולקים צעלמא הלכה כרנא. והכא נמי ברב פפא שנאלק על רנא הוא אפשר דכיון דבתראה קיימא לן כוותיה וכן הרא"ש פסק כרנ ככא דבתראה הוא. וכמו שהקפידו בהלכות לאמרם בלשון רבו כמו שאמרו הלל אומר מלא אין מים שאובין פוסלים את המקוה שצייב אדם לומר בלשון רבו כמו שפרש הרמב"ם משם אבותיו כי שמעיה ואבטליון היו גרים ולא היו יודעים להזכיר בגרוסה הה"א ובמקום הין אומרים אין. ועוד אמר יש מי שפירש שאמרו הן ולא הין צי"וד ופירש רש"י צפרק קמא דשנת אינו לשון משנה אלא לשון תורה וכך שמעה סבי שמעיה ואבטליון. ובעל הערוך צערך לשון פירש שלא אמר קצין ולוג אלא הין בלשון טעה רבו או בלשון שמעיה ואבטליון. ותימא על צעל הערוך כי לוג שסן לשון תורה הוא וכן צנביאים צרעז שומרון מלינו לשון קצ ורובע הקב חריונים וכו' ואלו גורסין הין בה"א ולא באל"ף ולא צמסרון יו"ד וכולי כן צמות עלמה היו מקפידים וכן צפרק שלשה שאכלו יתיב רב ספרא וקאמר לטעם אמר ליה רביכא לטעום איתמר לסאי נפקא מינה משום דצייב אדם לומר בלשון רבו. וכן צפרק קמא דצבורות וצפרק רבי ישמעאל צעא רבי אסי מר' יוחנן יין שמסכו גוי אמר ליה סגו צנימ"ל דזי"ן אמר ליה והא כתיב מסכה יינה אמר ליה לשון תורה לקוד ולשון חכמים לקוד. וכן צפרק ראשית הגז הקפיד רבי יוחנן על איסי צר היכי שלשון תורה בלשון חכמים שהיה קורא כפי גרסת רש"י איסי לבנו רמלים ככתוב בתורה ואמר ליה רבי יוחנן שיקרא רמלות בלשון חכמים. אבל בגמרא אומר כי רבי יוחנן היה קורא עם בנו רש"י כשאר כי לא ראינו בן לרבי יוחנן כי מתו צניו ואין זה דומק כי אולי זה הבן שת לו בן עשר למשנה או גדול יותר או אולי כשאר לו בן לזקנותו עם צנותיו שנשאר לו כמו שראינו שאמר לרבי אלעזר אי טעום צני וכו' וראינו לרבי אלעזר שהיה לו בן שמו רבי מדת כשם זקנו. ומה שאמרנו כי צמות החכמים הקפידו בן זה מלאנו בגמרא דיומא שהיה קורא רב חנן לקייא צר רב זכריה בן קפוטל צפ"א, ואמר ליה רבשיקרא צני"ת קבוטל, ובירושלמי כהכא שאמר לרב מאי כתיב קבוטל קבוטל והוה קיים אללי באלביעתייה ספר קבוטל, וכן פרק בילה מעברין שאמר ר' יוחנן שקרא עם ר' אושעיא רבו שמונה עשרה שנה ולא למד צמשה מסנו כ"א מאברין

הקדמת המחבר

מאנרין והוא בחלק ועוד שם אנשי יהודה שקדקדו בלשונם נתקיים תלמודם
ולא לאנשי גליל. וכן שצחו לר' רבנה דפוס נדיתא בסוף פרק אין עומדין
דהוה דייק ספוטיה דרב יהודה רבו המלות ושםא דגברי שאמר הר הנית
סעיו לפניס מסטיו ולא אמר אלטבה או אלטוויית כדאמרינן בפרקא קמא
דפסחים ובהרבה מקומות. ובשמות יש מפרשים כי בשמות דייק כי כסתפק
לו אם שמעה סר' יהודה בר אילעאי. או מרב יהודה. וכן פירש רב למא
גאון בערך רבנה. אבל רש"י פי' בפרק מקום שנהגו שספק שמעה מרב
יהודה או מרבי יהודה כשיאה דהוי כמי בהאי דרא. וכן פירש רשב"ס ז"ל.
אבל בפירקא קמא דבילה. רש"י חזר בו ואמר כי הוא רב יהודה ולא רבי
יהודה כשיאה כי לא ראה רבנה את ר' יהודה כשיאה אעפ"י שהי' בדורו.
כי הוא בפוס נדיתא ורבי יהודא כשיאה בארץ ישראל. והערוך בערך רב
האריך בזה. משם רבינו חננאל. אעפ"י שהתוספות בפרק אלו ערכות.
ובתקילת בילה לא רבו הפירוש הזה האחרון. המפרשים אמרו אותו. וכן
ראינו בקידושין שהקפיד רב יהודה על רב נחמן כשהלך לכניו לדין אפילו
במילא דעלמא. ובפרק הגזול קמא אמר לי' רב אשי למר קשישא. לאו
אמיכא לך לא תחליף גברי. ההוא משמיה דרבי אלעי איתמר. וכן הרמב"ן
ז"ל כתב בכי משא את שותם על שפתוך. וכל שכן בזה הספר הקטן שאגב
גרא אביא פירוש דין או תועלת שכראה צעיני שהוא קידוש. ואני שאל
עזר מהי"ת שירכי דרך האמת ואזכה לגומרו ולכתוב אשרי תמימי דרך
ההולכים בתורת ה'. ואענה חורפי דבר כי בעתתי בדבריך. עוקבים
אתבונן כי פקדיך בלרתי. ככה אלי וחכמי במשפט לאוהבי שמך אמן :

אמר שמואל יצו בן חקדוש ר' יצחק פיהם ו"ל המניה
תראשון

ארץ תלחותי שנתי. וגם אם לא שלתי. ומנוי אל נוי טולטלתי.
ובגלגול — גלגל — גולגלתי. וכל גל וגל שנא עלי. מאבד כל
עמלי. כעניתי לו ראשי. להודות לא להקשות על הקושי. עד כי מסדי
ה' כי לא תמו. השקיפו מן השמים רחמי. מסדיך ה' לעולם אהדור.
אזכירה שמך בכל דור ודור.

ארץ אשר לא במסכנות. יאכל בה לחם ברכות גליתי למקום תורה.
בית לק"ם כאזר בגבורה. גבורי השערה לוקמים. ועל כל ההרים
הרמים. ה"ר סיכ"י והר המורי"ה. פלפלא קריפא ומרי מטיח. וכל העם
אשר ראינו בתובה אנשי מדות. לפיכך אנחנו מייבנים להודות. ופה נאב
עד כי יגדור. אלוהיך כיון לדור ודור.

ארץ לא שבעה עים. ותאמר מי יסקני סיס. אף כי כולה מעקה. רב
גרי"ם ורבסק"ה ולמלוק"ה שתי ביכות הב הב. הנאמדים מפו ומזהב.
אמרתי עם ה' אלה. ונאנו מה דל"ה כל"ה. אף דלה אדלה להשקות את
הרבי' לזכות ולזכות. להדפיס ספרי' טובי' שנא לדור. בזכרים ונעשים בכל
דור ודור.

ארץ ומלוחה שוכני סכה בואת הנני מושך וקונה. וכאשר הביק ה' לי
מסביב משנתי לקבר קיבור מביבי. דברי הימים וסדר העולם. מן
העולם ועד העולם. כי אף גם שזכום זה. רבים שמו ויקומו מזה. אין גם
אחד מהם כולל. אין גומרין עליו ההלל. כי לא בסדר יסדור. מרבות
עולם מוסדות דור ודור.

ארץ לעומק ולב מלכים אין מקר. אמרתי אעלה בתאמ"ר וארזיק כל
שקר — מלכים ממש ומלכי רבנן — זכר קודש מלכתם תבנה
ותכוון. עד ראיתי אין כל מדש. הכל מלאתי במעט מקדש. ועשה לנו
כתו"נת פסים ר' אברהם זכות בספר יוספין. ועוד כה בל ראה ובל ימלא.
והוא מדריך מן הקנה אל הקנה. בתוך הקדושים. בכל זמן ומדור.
ומשכנותם לדור ודור.

ארץ וכל יושביה אנכי אקרנ. בהדפסת ספר זה מועיל וערב. וגם
תוספות על הכתוב"ה נוסף בסוד קדושי' רבה. ראה זה מדש הוא.
לפניו לא ה' כמורה. שמואל זול"ם ה' המדפים ראשונה. ושמואל פיהם
עלה באחרונה. זה שמי לעולם אהדור וזה זכרי לדור ודור.

ארץ תולה על בלימה. אל עליון שוכן ברמה. העניק תעניק מברכתך.
לעבדך עובד עבודתך ותשלם כל המלאכה. שמורה בכל וערוכה.
ואתם הדנקים בה' לארבות יושבי כל שבעה ארבות. הנה שכל אחד ארבו
לפניו יבוא אלי' בכסף קנייניו לקנות ספר זה הדור והדור. זכור ימות
עולם ביני שנות דור ודור :

ספר יוחסין

אדם דור ראשון . יום שנה ליליורה . ילקוט פ' בראשית דף י' ע"ב מפרקי
רבי אליעזר באחד בשנת ככנס אדם במימי גימון העליון עד שהגיעו
המים עד לוארו והיה מתענה שבע שבתות ימים עד שנעשה גופו ככברה .
עד שאני במימי אבכה לי בית מלון לרבלי . אחר ומה הלכות על ידי שהן
עתידין ליכתב באבנעו של הקב"ה עתידין מימי הירדן לברוך מפניהם . גופו
אגבלו שתי ידי ורוח נשמת פיו אנפא באפי על אמת כמה וכמה לאמר מיתתי
יבאו ויקחו את עלמותי ויעשו להם עבודה זרה אלא הריני מעמיק את ארוכי
למטה לארץ מערה לפנים ממערה לפיכך נקראת מערת המכפלה : ילקוט
בראשית סוף סי' ל"ד מן ויקרא רבה . כ"ו דורות קדמה דרך ארץ את
התורה שאל לשמור את דרך עץ המינים . דרך זה דרך ארץ . ואמר כך
עץ המינים זה התורה . וימי אדם שלשים ומאת שנה ויולד בדמותו ובגלגלו
ויקרא את שמו שת . וכל ימיו של אדם תתק"ל שנה ומת שנת תתק"ל
לילירה . ליוני פ' חיי ר' קסמה אומר שת קבר אדם . ר' רשומאי אומר
הקב"ה קבר אותו . ובסדר עולם מנוך קבר אותו ומיה אחריו כ"מ שנים .
ילקוט בראשית דף י"א ע"ד סי' מ"א . זה ספר הקב"ה עבר את השנה
ואמר כך מסר לאדם שני זה ספר תולדות אדם . אדם הראשון מסר
למנוך וככנס בסוד העבור ועיבר את השנה שני ויתהלך מנוך את האלקים .
מנוך מסר לשם ועיבר את השנה שני עוד כל ימי הארץ וגו' . נח מסר
לשם ועיבר את השנה ונקרא כהן שני נשבע ה' ולא ינחם אתה כהן לעולם
על דברתי מלכי לדק . ומלכי לדק מלך שלם וגו' . וכי כהן היה . אלא
על ידי שהיה בכור והיה משרת לחלהיו ביום ובלילה נקרא כהן . ושם מסר
לאברהם ועיבר את השנה שני והוא כהן לאל עליון . אברהם מסר ליצחק
ועיבר את השנה לאמר מיתתי אל אברהם שני ויהי אחרי שות אברהם ויברך
וגו' . על ידי שכנס בסוד העיבור ברכו ברכת עולם . יצחק מסר ליעקב .
יבא יעקב לחולה לארץ ובקש לעבר את השנה אל הקב"ה ליעקב אין לך
לעבר הרי יצחק אביך יעבר את השני בארץ שנאמר וירא אלקים אל יעקב
עוד למה עוד שפעם ראשונה נגלה עליו ומעו מעבר את השנה בחולה
לארץ וכשאבא לארץ אחר לו הקב"ה קום עבר את השנה ועל שכנס בסוד
העבור ברכו ברכת עולם . יעקב מסרו ליוסף ואסיו והיו מעברים את
השנה בארץ מצרים . מת יוסף ואסיו כמעטו העבורי וכך עתידים להתמעט
בסוף מלכות רביעית . וכאם שגולה הקב"ה על משה ואהרן כך עתיד להגלות

ספר יוחסין

על מלך המשיח. במדרש אסתר דף ל"ז ע"ד. רבי נרכיה פתח סי כעל
ועשה קורא הדורות מראש וגו' בתקלת זרייתו של עולם התקין הקב"ה
לכל אחד ואחד מה שראוי לו. אדם ראש ליצורים. וקין ראש להורגים
הנבל ראש לכהרגים. כח ראש לממלטים. אברהם ראש למולים וכו' :

שת דור שני. ק"ל ליצירה. וימי שת חמש שנים ומאת שנה ויוולד את
אנוש. ושני ימיו של שת תתקל"ב שנה. ומת שת ונקבר שנת אלף קי"ט
ס"ב ליצירה. ילקוט פרשת זרעית מפרקי רבי אליעזר משת עלו ונתייחסו
כל הדורות של לדיקים וכו' :

אנוש דור שלישי. רל"ה ליצירה. וימי אנוש תשעים שנה ויוולד את
קינן וכל ימיו של אנוש תתק"ה שנה. ונקבר שנת אלף קי"ט
ליצירה :

קינן דור רביעי. שס"ה ליצירה. וימי קינן שבעים שנה ויוולד את מהללאל.
וכל ימיו של קינן תתק"ק שנה. ונקבר שנת אלף מאתים ושלשים
ומחמה ליצירה :

מהללאל דור חמישי. שס"ה ליצירה. וימי מהללאל חמש שנים וששים
שנה ויוולד את ירד. וכל ימיו של מהללאל תתל"ה שנה.
ונקבר שנת אלף ר"ל ליצירה :

ירד דור ששי. ת"ס ליצירה. וימי ירד שנים וששים ומאת שנה ויוולד
את חנוך. וכל ימיו של ירד תתק"סב שנה. ונקבר שנת אלף
תכ"ב ליצירה :

שלם תקל"ב הראשון שבו משלימים כמה ולבנה מהלכתן ומתחילין. מהלכתן
בנקודה אחת :

חנוך דור שביעי. תרכ"ב ליצירה. וימי חנוך חמש וששים שנה ויוולד את
מתושלח ויתהלך חנוך את האלקים וגו'. וכל שני ימיו של חנוך שס"ה
שנה. ואיכנו כי לקח אותו אלקים שנת תתקפ"ז ליצירה. עיין באותיות ר'
עקיבא דף ט"ו ובספרי קבלה תמלא שחנוך בן ירד הוא מטטרון ומעיד
שהשם יתברך ראשון ואחרון ומבלעדיו אין אלקים וכו'. ובזראשית רבה
פרק כ"ה אמר רבי איבו חנוך חנף היה פעמים לדיק פעמים רשע. אמר
הקב"ה עד שהוא לדיק אסלקבו :

מהושלח דור שמיני. תרפ"ז ליצירה. וימי מתושלח שבע ושמונים
ומאת שנה ויוולד את למך. וכל ימיו של מתושלח תתקס"ט
שנה. ונקבר שנת אלף ושש מאות וקמשים ושש ליצירה. ומיכה כל שנותיו
עד המבול. וקבר את בנו למך ה' שנים קודם המבול. ילקוט זרעית
דף י"ב ע"א ממדרש אנכיר. אמרו מתושלח לדיק גמור היה. וכל דבור
ודבור שהיה יולא מפיו היה עושל ר"ל משלים בנפ"ל של הקב"ה. והיה
שונה

שונה ע' מאות סדרי משנה כיון שמת שמעו קול דעם ברקיע שהיו עושין לו הספד והיו יורדין דמעו' מעיני מיות על מקום פטירתו. כיון שראו כך עשו לו הספד מלמטה וקבע להם הקב"ה זמן אחר זמן לדור המבול בשכר שהספידוהו ז' ימים. ובב"ר פרשת נח ויהי לשבעת הימים מלמד שתלה להם הקב"ה שבע' ימי אבולו של מתושלם הלדיק כדי שיעשו משונה ולא עשו:

למד דור תשיעי. תת"עד לילירה. וימי למך שמים ושמונים ומאת שנה ויולד בן ויקרא את שמו נח. וכל ימיו של למך תשע"ז שנה ונקבר שנת אלף ושש מאות וממשים ומאת לילירה:

נח דור עשירי. אלף כ"ו לילירה. ופרטין אדם ק"ל. שת ק"ה. אנוש ל'. קינן ע'. מהללאל ס"ה. ירד קס"ב. מנוך ס"ה. מתושלם קפ"ז. למך קפ"ב. ויהי נח בן קמח מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת: ויהיו כל ימי נח תתק"כ שנה ונקבר שנת ב' אלפים וששה לילירה. כולד יפת בנו הגדול שנת אלף תקכ"ו לילירה. כולד חם בנו השני שנת אלף תקכ"ז לילירה. כולד שם בנו השלישי שנת אלף תקכ"ח לילירה. שנאמר שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול. והכסוק הקדים לשם מפני כדקתו ומשיבותיו. ושכולד מהול. ושילא ממנו אברהם:

שנת תתקפ"ז לילירה כלקח מנוך שני ויתהלך מנוך את האלקים אחרי הולידו את מתושלם שלש מאות שנה ויולד בניס ובנות. ויהי כל ימי מנוך שס"ה שנה. ויתהלך מנוך את האלקים ואיננו כי לקח אותם אלקים. כמלא שמוך כלקח שנת תתקפ"ז לילירה. אחרי שראה את אדם הראשון בכייו ש"ח שנה. ולקח אותם אלקים אחר שקבר אדם כ"ז שנה. וזה לדברי בעל סדר עולם לעיל אלל פטירתו של אדם: וכשתמלא לומר רלה לומר כשתבא לתמלית הדברים הרי לפניך. כשכולד מנוך היה שת בן תל"ב שנה. ובן תתכ"ז כשנלקח מנוך ורא' אותו שס"ה שנה. ואנוש היה בן שב"ז שנה. ובן תשנ"ב בעת שנלקח. וראה אותו שס"ה שנים. וקינן היה בן רל"ז שנה. ובן תרס"ב בעת שנלקח. וראה אותו שס"ה שנה. ומהללאל היה בן רכ"ז שנה ובן תקל"ב בעת שנלקח. וראה אותו שס"ה שנה. וירד אביו היה בן קס"ב שנה. ובן תקפ"ז בעת שנלקח וראה אותו שס"ה שנה. כשכולד מתושלם היה מנוך אביו בן ס"ה שנה. וקיה אחריו תל"ה שנה: ובן ש' שנה כשנלקח. ולמך ככדו בן מתושלם היה בן מ"ח שנה כשנלקח מנוך וקנו. כמלא כהכרח כשכולד נח היה מתושלם בן שס"ט שנה. וראה את נח ת"ר שנה:

שנה תתק"ל לילירה. כפטר אדם הראשון. אחר שראה שת בנו ת"ת שנה. וככדו אנוש תרל"ה שנה. וכינו קינן תר"ה שנה. ומהללאל תקמ"ה שנה. וירד ת"ע שנה. ומנוך ש"ח שנה. ומתושלם רמ"ג שנה. כמלאת לומר שת שמש את אדם ת"ת שנה. ואנוש שמש את אדם תרל"ה שנה. וכינו קינן תר"ה שנה. ומהללאל תקמ"ה שנה. וירד ת"ע שנה. ומנוך ש"ח שנה. ומתושלם שמש את אדם רמ"ג שנה. וממנו הקבלה:

ספר יוחסין

שנת חלף מ"ב ליצירה מת שת דור שני בנו של אדם הראשון :

שנת חלף ק"ח ליצירה . מת חנוש דור שלישי :

שנת חלף רל"ה ליצירה . מת קינן דור רביעי . ביוסיפון ספר שני פרק י"א בדברי אלכסנדרוס מוקדון שכתב לרבו ומלמדו הגדול אריסטוטלס ויגד לו אשר קרהו בארץ הודו . זה לשונו . ויכתוב זה כאשר באתי בארץ סרסיה קון היא מדינת ארץ הודו באתי בא"י היום . וגם שנאתי בני אדם דומים לנשים ואוכלים דגים סיים ומדברים בלשון בני אדם בלשון יוכית . ויאמרו לי ראה כי בתוך זה האי קבור מלך קדמון ושמו קינן בן חנוש שהיה קודם המצול מולך על כל העולם כלו . והיה האיש ההוא חכם וטובין בכל המכסות ומשל ברוקות ובשדים ובמזיזים . ויבן במקמתו כי הא"י יצית מצול על הארץ . ויכתוב את העמיד להיות מזה על לוחות אבן והנשם שם והכתב כתב עברי . ויכתוב עוד בכתב ההוא כי בימיו הניף אוליב"טוס (הוא יוס אוקייטוס) שלישו של עולם . וכן עשה בימי חנוש בן שת בן אדם הראשון וכו' . ויש סמך לזה בדברי רז"ל . בב"ר . ובמקומות אחרים . שני פעמים בתיב הקורא למי הים ושפכס . כנגד שני פעמים שעלה הים והניף את העולם . ועד היכן עלה בראשונה ר' יודן ור' חנהו ור' אלעזר בשם ר' חנינא בראשונה עלה עד עכו ועד יפו . ובשנייה עלה עד כיפי ברבר"יאה (הם סלעים) ר' חנינא ור' אחא בשם ר' חנינא בראשונה עלה עד כפי ברבר"יאה . ובשנייה עד עכו ועד יפו הה"ד ואומר עד פה תבא ולא תוסיף ופה יצית בנחון גליך עד פה תבוא ולא תוסיף עד עכו תבא ולא תוסיף ופה יצית ביפו בנחון גליך ר' אלעזר בשם ר' חנינא אחר בראשונה עלה עד קאלבריא"ה . ובשנייה עד כפי ברבריא"ה . ב"ר סוף פרשה כ"ג :

שנת חלף כ"ו . נולד נח . שנת חלף ר"כ . מת מהללאל דור חמישי :

שנת חלף תכ"ג . מת ירד דור שני . שנת חלף תרכ"ח . מת למך דור תשיעי :

שנת חלף תרכ"ו היא שנת המצול . בו מיכה מתושלם הלדיק כל שנתיו ונת סמוך למצול . והקב"ה המתין להם עוד כוסף על ק"כ שנה שנתן להם זמן לשוב שנאמר והיו ימיו מאה ועשרים שנה . עוד המתין להם שבעת ימי אבלי של מתושלם . ואחר כך הביא עליהם את מי המצול . שם שמש את מתושלם ב"ח שנה . ומתושלם שמש את אדם רמ"ג שנה : והיו לשבעת הימים ומי המצול הוו על הארץ : בעסכת כדה פרק האשה . סימון ועונ אפים הוו כו' . ובתנחומא ויבא הפלים (בענין לוט) זה עונ אפלט מדור המצול . ובמדרשו של רבינו בחיי פרשת חוקת . שמחזאל מבני החלקים בא על אשתו של חם סמוך לכניסתו לתיבה ונולד סימון . ולפיכך שמש חם בתיבה לחפית על אשתו :

שנת חלף תרכ"ח ליצירה היא שנתים אחר המצול נולד ארפכשד לשם בן

נח וכו'. שנת אלף תרכ"ג ליצירה נולד שלח לארפכשד. שנת אלף ותשכ"ג ליצירה נולד עבר. ותפש בית המדרש ושינה. והוא אזני כל בני עבר. שנת אלף ותשכ"ז ליצירה. נולד פלג. ועבר אזני התנבא עליו שנסוף ימיו נפלגה הארץ ללשונות. שפלג חי רל"ט שנים וכל שנותיו לאלף ותתקל"ו ליצירה ואז נפלגה הארץ. שנת אלף השפ"ז ליצירה נולד רעו: שנת אלף תתי"ט ליצירה נולד שרוג. שנת אלף תתמ"ט ליצירה נולד נמור: שנת אלף תתע"ט ליצירה נולד תרס אזני אנרהס: שנת אלף ותתקמ"ח ליצירה נולד אנרהס. אחר כך נמור. ואחר כך הרן. המצול היה בשנת אלף תרכ"ו. ומהמצול עד אנרהס רל"ב שנה. שנת אלף ותתקכ"ח ליצירה נולדה שרה. וקבלת רז"ל שהיא יסכה בת הרן אחי אנרהס. והוליד אותה היותו בן ז' שנים שהרי הרן היה שלישי לאנרהס:

שנת אלף תתקכ"ו ליצירה. היה הפלגה. והיא שנת ש"ס אחר המצול. וכן הוא בנראשית רבה פרק כ"ו. וזה פרטן. אדם ק"ל. שת ק"ה. אנוש ל'. קינן ע'. מהללאל ס"ה. ירד קס"ג. מנוך ס"ה. משותלח קפ"ז. למך קפ"ג. נח ת"ר עד המצול. הרי אלף תרכ"ו שנה עד המצול. ומהמצול עד הפלגה ש"ס שנה. וזה פרטן. ב' שנים אחר המצול נולד ארפכשד. ל"ה של ארפכשד. ל' של שלח. ל"ד של עבר. רל"ט של פלג. שנסוף ימיו נפלגה הארץ. שהרי לא בא הכתוב לסתום אלא לפרש כו' הרי ש"ח שנה מהמצול עד הפלגה. במלא שהפלגה הייתה שנת אלף תתקל"ו ליצירה. וכל שנותיו של נח היו תתק"ן. במלא שנת נח שנת שני אלפים ו' ליצירה. והם י' שנים אחר הפלגה. ואנרהס היה בשנת הפלגה בן מ"ח שנה. במלא שהיה אנרהס בן כ"ח בשנת נח. בסימנו של הרא"צ ע"ל:

מהיצירה ועד המצול אלף ותרכ"ו שנה. כמו שנראה בתורה. (וכמו שכבר אחרנו לעיל בפרטות ובסירות). והרמב"ם בספר שופטים פרק ט' דהלכות מלכים ומלחמותיהם כתב אדם בלטה ששה מלות. על עבודה זרה. ועל גלוי עריות. וש"ד. ועל הגזל. וזרכת השם ועל הדינים וכו'. אע"פ שכולן הן קבלה בידינו מחשה רבינו. והדעת נוטה להן. מכלל דברי תורה יראה שעל אלו בלטה. הוסיף לנח אחר מן הקי שנאמר אך צר בנפשו דעו לא תאכלו. במלא ז' מלות. ובפרק גיד הנשה סוף דף ל"ב. שלשים מלות בלטה בנח ואין מקיימין אלא שלשה. שאין כותבין כמותה לזכרים. ואין שוקלין צר המת בעקולין. ואחת שמכבדן את התורה. (עיין שם בראשית) וכן היה הדבר עד אנרהס. בא אנרהס בלטה יתר על אלו בעילה. והוא התפלל שמריה. וינחק הכריש מעשר והוסיף תפלה אחרת לפנות היום. (היא הנקראת תפלת מנחה). ויעקב הוסיף גיד הנשה. והתפלל ערבית. ובמלכים בלטה עמרם. (אזני של משה רבינו) במלות יתירו'. עד שצא משה רבינו ונשלמה התורה על ידו. ובפרק עושין פסין אדם הראשון חסיד גדול היה והתענה מאה ושלישים שנה השנים שפירש מאשתו ונסוף הוליד את שת בדמותו שקודם ליה נולדו רוחין וידין

ספר יוחסין

ושידין משכנת זרע לאונסו. ומתושלח הלדיק בנו של מנוך הגהפך לאש
שנצר כפי הקבלה כמו אליהו ז"ל. כמו שאמרו התוספו' בפרק אלו טריפות
כי לקח אותו אלקים וקרא שמו מטטרון. ומת שבעת ימים קודם המבול
רבה לומר מתושלח הלדיק. ואז נח בן ת"ר שנה:

מהמבול עד מולד אברהם אבינו ראש היסוד אב המון גוים רל"ב
שנים וכשהיה אברהם אבינו בן ע"מ שנה עשרה שנים קודם
שמת נח היה דור הפלגה שמתשבו בו הארצות ללשונותם בסוף ימיו של
פלג כדאיתא בפרק קמא דשבת ובסדר עולם. ונקרא גם כן פלג כי מחבו
ואילך כפלגו קיי האנשים ולא היו קייים כי אס קלי ימיהם של הראשונים
וגם הוא מת בקלי ימיו של עבר אבינו אבל אס בן נח ראה י"ב דורות עד
שנת כ' ליעקב אבל עבר בן נכדו של אס מיה עד ע"ט שנים ליעקב ובית דינו
של אס גזרו על הזנות שנאמר ויאמר יהודה הוליאוה ותשרף כדאיתא בע"ז
ובסנהדרין:

ונח מת בשנת כ"מ למולד אברהם והסימ' נתן הראב"ע ז"ל היה אבינו
אברהם בן כ"מ בשנת נח. וכשנמול אברהם היה בן כ"ט שנים ואז
היה הפיכת סדום שהיא כ"א שנה אחר דור הפלגה וקרוי לכ"ב שנה אבל
לוער היתה שנה אחת ישנה אחר ישוב סדום והוא שאמר אמלטה נא שמה
בחספר כ"א שנה כדאיתא בפרק קמא דשבת:

אברהם אבינו עליו השלום שער כל התורה כולה שנאמר עקב אשר
שמע אברהם בקולי וישמור משמתי מלותי מקותי ותורותי
וגמרא דעבודה זרה שלו היה ארבע מאות פריקים. ובפרק אחר להם
המטונה ששאר אפילו עירוני תבשילין ויש בזה סוד למה לא הזכירו מלוה
אחרת אלא לומר שהוא ע"ה הודיע קדוש העולם שנאמר הרימותי ידי וגו'
קונה שמים וארץ. ואס כן לא יקשה מאמר אברהם קנין אחד. שנאמר
קונה שמים וארץ. שהוא הודיע שהם קנינו של הקב"ה עד שאמרו כל
האומר ויכולו שותף הוא להקב"ה שדדוש העולם הוא ע"ה לימדו בני הנריות
כדאיתא בנראשית רבה פרשת מלכי לדק אף על פי שנגמרת פסוקים על
ענין הושע אמרו אס שלשה קנינים קנה הקב"ה ולא זכרו אס אברהם אלא
לשמים וארץ אמרו קונה שמים וארץ. עם כל זה אברהם לימדו לבניו.
וכבר ידוע כי עעם העירוב משום זכור את יום השבת אחר שבא להשכימו
כדי שיברור מכה יפה גם לשבת ובן הוא שנשכת קידוש העולם בני הכל
והזכירו אברהם אבינו ע"ה: ובנראשית רבה בפרשת תולדות עירוני קלירות
והוא גם כן שלא יוליאו מרשות היקיד לרשות הרבים שהוא ע"ה הודיע שיש
יקיד בעולם וקרא בקתדרא במזרים התכונה. כדי להודיע מלד התכונות
על היקיד הראשון וכי הוא נראס כאשר זה גלוי בספר דברי הימים לנוכרים
וזהו עיקר התורה והנסיים והוא עליו השלום תקן זמן ג' תפלות אלא שנתורה
אינו מפורש כי אס תפלת שחרית לו. ומנחה לילקק. וערבית ליעקב.
אולי כל אחד מהם היה יותר זריו כפי מדתו. אף על פי שאמרו כי אברהם

אריז חמד במחקה ולכן אמרו שתקן כל אחד תפלה בפני עצמה אבל כיון
 ששאר אנברהם אפילו דברי סופרים כל שכן התפלה שיש לה עיקר בתורה .
 וכן בריש פרק אחר להם הממונה ללותיה לאברהם מבי משקרי כותלי
 ופרש"י תפלת המחקה שומ' מקלי היום ואברהם שהיה זריז מקדים מתקלת
 זמנה עד כאן . וטוה כראה שיותר שכן יש למתפלל מחקה גדולה אף על פי
 שמחקה קטנה היא בזמן תמיד של בין הערבים שכל השנה חוץ מערב פסח
 וכן פירש בעל הערוך כי ילמק למד מאברהם תפלת מחקה ומה שאמרו
 ללותיה לאברהם פירוש תפלות האבות כלם ולא הזכיר אברהם אלא מפני
 שהוא עיקר וזה הביא בערך שם . ורנ למח פירש ללותיה לאברהם תפלת
 סוסף שהיא גם כן מתפלת שמרית שתיקן . וזה הפירוש אינו כי בפרק אין
 עומדין אפילו לר' יוסי בר קמינה אומר שתפלת מוסף לא תקנו האבות . וכן
 בריש פרק תפלת השמר . והתוספות בפרק תפלת השמר ילמק תקן תפלת
 מחקה והא דאמרינן ללותיה לאברהם וכו' . יש לומר היינו אחר שתקנה
 ילמק . וכראה יותר כמו שפירשנו וכתבו סימן לחלו השלשה תפלות האות
 השניה מהאבות בק"ר . להר"ם . ערב"ית : והוא עליו השלום ראה לנח
 אף על פי שהיה עשרה דורות ביניהם שהיה בן כ"ח שנים כשמת נח כאשר
 כראה בפסוק כמו שאמרנו וכולד כ"ב שנים קודם תשלום שני אלפים מתוהו .
 ומאז התחיל לדרוש התורה רלוני לומר כשהיה בן כ"ב שנים . וכמשכ זכותא
 ובקראו עשר שנים כדאיתא בסוף פרק המוכר את הספינ' עד שגרשו המלך
 משלכותיו אבל בן שלש שנים אכיר את בוראו כמנין עק"ב כמו שדרשו ביומא
 ובגדרים . והרמב"ם ז"ל כתב במדע כי בן ארבעים שנה הכיר את בוראו
 וכבר השיג עליו הראש"ד והרמ"ך . אבל בנראשית רבה פרשת ויגש ובמדע
 קזית אמרו בן שלש שנים ואם בנראשית רבה פרשת תולדות נח ובמדע
 קזית גם כן אמרו בן ח"ח שנה שהוא שנת הפלגה הכיר בוראו . והרמב"ם
 ז"ל שבאן למד אלא שלקח גרסא משונשת . וזה יהיה פירושו כי התחיל בן
 שלש שנים וכשם ידיעתו כשראה הפלגה וכי כפלאו מעשיו של הקב"ה בשנת
 ס"ח למולדו . וכשהיה בן כ"ב שנים התחיל לדרוש התורה כאשר אמרנו
 ובתקיים ואת הכפש אשר עשו . והיה בן שנעיסנה בנרית בין הנמרים
 וקור למרן . וכשהיה בן ע"ה שנה אמר לו הקב"ה שילא סמרן ללכת לארץ
 ישראל כדאיתא בסדר עולם . והיה לנוע ועיין עונה ורוח כמובה וכפש שפלה
 וכדיב גדול אשריו ואשרי בניו אמריו :

יצחק אינו כולד לק' שנים לאברהם בשנת שתי אלפים וח"ח ליצירה
 וכעקד בן ל"ז שנים . הג"ה כעקד ילמק אינו בהר המוריה .
 ומסורת ביד הכל שהמקו' שנה בו דוד ושלמה בגורן ארוכה . הוא המקום
 שבו בו אברהם המזבז ועקד עליו ילמק . והוא המקום שנה בו נח כשילא
 מן התיבה והוא המזבז שהקריבו עליו קין והבל . ובו הקריב אדם הראשון
 קרבן כשנברא . ומשם נברא . כך כתב הרמב"ם פרק שני דהלכות בית
 הבקירה ע"כ : ובפרק הבא על יבנתו הוכיחו התוספות מספרי שרנקה
 היתה בת י"ד שנים כשנאפה ילמק אבל בסדר עולם אומר בת שלש שנים
 והמדרשים מלוקים :

יעקב

ספר יוחסין

יעקב חנינו כולד לשנים שנה לימק שנת שני אלפים וק"ח לינירה והיה
בנית מדרשו של שם ועבר. ומנכיו לא ידענו צאי זה שנה כולדו
חון מיוסף הלדיק שהיה יעקב בן ל"א שנה כילד כשנכנס יעקב במכרים בן
ק"ל שנה אז היה יוסף בן ל"ט שנה נמלא כשהיה בן ל"א כולד יוסף ואז
נשלמו הי"ד שנים שענד נרקל ולאח. ומדרך סנרא כולד לוי כשהיה יעקב
בן פ"ו שנים ה' שנים קודם שכולד יוסף וכן נראה מדברי חכמים ז"ל.
כילד כשכולד יוסף היה יעקב בן ל"א שנה ועוד שש שנים שענד נלאן לבן
הרי ל"ז ובדרך עד שנא לשכם נחעכב בסוכות שנה ומני כמו שפי' רש"י
ז"ל שם מהפסוק. ואם כן בשנת ל"ט ליעקב נאו לשכם ואז לוי בן י"ג
שנים שנקרא איש חרבו על ירכו ואם כן כולד בשנת פ"ו ליעקב שהוא שני
אלפים וקנ"ד לינירה ומת לוי שנת ב' אלפים של"א לינירה שהיו קייו ק"ל
שנה. וקהת היה קל"ג שנה. ועמרם ק"ל שנים כמו זקנו לוי. והוא
מארבעה שמתו בעטיו של נחש ובנימין וישי וכלאז שהיה דומה כלו לאביו
דוד המלך :

משה רבינו עליו השלום הוא השניעי לאבות הקדושים כמו השנת כולד
אחר ל"ז שנים למיתת לוי שנת אלפים ואס"ח לינירה ביום רביעי
שנעה ימים לאדר שלש שעות מהיום כאשר כתב רבי אברהם בר חייא
הספרדי ובדיכוכו קבלה שהארבע מאות שנה של גלות ספרים נמנו מיום שכולד
ילמק. וכן הסכימו כל חכמי האומות וכן בדברי הימים שלהם והו מילמק
כי גר יהיה זרעך וכן בתרגו' ירושלמי ומושב בני ישראל ומות בני ישראל
דיתבו במלרים תלתין שמתין ובהון אשלימו ארבע מאה שנין וכן מרגום מדלג
על ההרים משור בזכות אבהן מאה ומשעין שנין ואם כן נשארו מאתים
ועשר שני' כמנין רד"ו וכיון שכולד ימק בשנת שני אלפים ומ"ח יהיה
יניאת מלרים בשנת שני אלפים ותמ"ח לינירה שנת י"ו למקור
כדעת רבי חייא הספרדי ובעל יסוד עולם. והשנה השני' שהיו
במדבר היא שנת י"ז שעשו שני אדרי' והו שלוה הקב"ה ויעשו את
הפסח במועדו וגו' ורבי שמעון דוראן אחר שנת י"ז למנין ו' י' ד' כשילאו
ממלרים שהיא שנת י"ח למנין בהר"ד ושלא היתה אז מעוברת ובפירוש ההגדה
אמר זה וכו' כפי הסברא שהיה בשנת י"ו והיא מעוברת כי המולד ביום
הסימן כ"חש"ח והראיה ביום ד' בערב וראש קודש ביום ה' כדאיחא בסדר
עולם. והראיה כי היתה מעוברת כי כבר עבר זמן האניב במכת הנרד
שנאמר כי השעורה אניב וכל שנת י"ו פשוטה תקופת האניב ביום ב' של
פסח. אף על פי שאינו קשה זה מאד למי שאומר שהיא פשוטה כי ידוע
הוא כי במלרים יקדם האניב קדש אחד קודם ארץ ישראל כי לפעמים יש
קטה קדשה בפסח אבל כפי מה שאמרנו עולה יפה בלא דומק. ובשנת
תמ"ח ילאו גאולים ואז היה משה בן פ' שנה ואז בקדש השלישי הוא קדש
סיין ביום שנת ששה לקדש קבלו התורה מפי הקב"ה כדאיחא בפרק ר'
עקיבא בשנת. והוא תקן ג' תקנות ברכת הון כשירד המן ושהיו דורשין
הלכות פסח בפסח ותקן משמרות של אלעזר ואיתמר כדאיחא בפרק בתרא
דמעניות. והרמז"ס ז"ל כתב בפ"ק דהלכו' אבילות וכן בפ' קמא דכתובות
ירושלמי

ירושלמי ובתורת האדם שגם תקן עשה שנעת ימי אכלות ושנעת ימי
 עשתה. וכתב ספרו ופרשת בלעם וספר איוב הסמוס כדאיתא בפרק
 קטא דבתרא ואם נגמרא כי שנות איוב משכנסו ישראל לעלרים עד
 שילאו וכן נראה בפסוק שקיה מאתים ועשר שנים וכן שם שהיה ציטי
 יעקב וכן אמרו ה"ש בה עץ אם אין שהוא איוב ואז מת איוב סר כלס
 מעליה וי"י אתנו ובנראש' רבה פרשה כ"ז את עוץ בכורו רבי יוסי בן
 קלפתא אומר בירידתן לעלרים כולד ובעלייתן מת שכן שנותיו של איוב
 ר"י שנה וכתוב בספר דברי הימים לכולרים וליובי' כמו כן כי עשה כתבו
 וכי איוב הוא יונב בן זרק ענברה מעלכי אדום וכן נראה קלת מדברי
 הרמב"ן ז"ל שהיו עזרע אנרהם הוא וקניריו אליפו ונללד ונאמר ואליהוא
 בן ברכאל הבזוי מעשפמת רס עזרע אנרהם וגם היו עזרע עשו
 והיה איוב שוכן בערבייא ושנא ובארץ אדום שהיא דרומית לארץ ישראל
 ואף על פי שהתרגום אמר בארץ עוץ ארמיניא שהיא ארץ יון וכן אמרי'
 שקברו הוא בקושטנטינה: הנה"ה אמר ש"ש זה איוב הנקבר בקושטנטינה
 הוא איוב אל א"ולארי אשר בא לקושטנטינה שנת א' אחר עימת חסין בן עלי
 הוא וענד אלה בן ענאם וענד אלה בן זיד עם ג' אלפי איש ות"ק אחי טשוט
 וכהרג הוא בשער הנקרא איגרי קאפי וליון אשר עליו עשה אותו בן יורגי המלך
 הנקרא קושטאנטיין. ובא כ"ב שנה לביאת עמסד דוק במאריכייהם ומשכס:
 ובזמן עשה ע"ה נביאים שביניהם תקבו תקנה רביעית שיהו קורין בספר
 תורה בשני מקסיי ושנת. ועשה רבינו עליו השלום קבל התורה ופירושה
 עמי שכתבה בסיני ובאהל סועד ובערבות מואב ומת בנשיקה על פי יי'
 כמו אקיו בשנת הארבעים במדש אדר בשנעה ב' אדר במלי היום בעלמו
 אל יום שנא' בעלם היום הזה ביום שנת. ויש מדרש אחר שאומר בע"ש
 והיתה זאת השנה שנת אלפים ותפ"ה ליורה ואז היה

יהושע מקבל התורה עפי עשה בן פ"ב שנה וכולד בשנת ת"ו ומקן
 עשר תקנות כדאיתא בפ' ערובה וברכת הארץ ואף על פי
 שאמרנו במשה רבינו ע"ה שלא תקן כי אם שלש תקנות צפי במה מדליקין
 אומר שהרבה תקנות וגזרו' עשה ונפרש"י לא הביא אלא אמת אבל במדרש
 גל מעשה הקיסר שגזר שלא ידליקו אש ברומה יום אחד ועברו על
 ואמרו ועשה אחר לא תבערו אש וכולי נראה שלכל ענות התורה קורא
 וקנות וגזרות. ויהושע היה משנת אפרים כמו שמפורש בדברי הימים ובו
 אמר היקם שלא היה לו בן כדאיתא בפסקים שלא צירך על הכוס שלא
 יזה לבן ורקב שכנאה יהושע לא היתה עז' עממים במלו' קי"ב וילאו
 יהושע ומקנב שמנה נביאים שהיו לו בנות כדאיתא בסוף פר' קטא
 עגלה ושפט. את ישראל כ"ק שנה כמו שמפורש בסדר עולם ומת שנת
 אלפים ומקי"ו ורבי שמעון בר לעז דוראן בתלק השלישי עמגן אבות
 עכין הנבואה אחר כי י"ד שנים שפט יהושע וזה אינו נראה כפי
 קבלה בסדר עולם שעשה רבי יוסי לדעת רבי עקיבא וכן כפי
 סברה שהכתוב אחר בערגלי' כלס אנשים שנראה שהיו כלס

ספר יוחסין

שנים שלא יהיה אחד בן ע' שנה ויהיה אחר קרוב לכ"ז שנים ובכלב
אמר הפסוק בפירושו שהיה בן ע' שנה כאשר שלחו משה וכן ראוי שיהיה
יהושע קרוב לזה שהיה בן ע"ב שנה ולא כ"ז שנים וכן כפי ענין השלש
מאות שנה שאפי' יפתח יולא כפי סדר עולם ששפט יהושע כ"ק שנה.
וכוסף ס"ע ורש"י היא זאת יהושע כ"ק שנים וזה לא נודע כי אם על
הקבלה אבל השאר הוא בפסוק עתכאל ע' שנה. אהוד פ' שנה. ושענר
שנה אחת. דבורה ע' שנה. וגלוי' עדין ז' שנים וגדעון ע' שנים ואבימלך
ג' שנים ותולע כ"ג שנים ויאיר כ"ב שנים וגלות עמון י"ק שנים הרי
שלש מאות שנים עד יפתח עד כאן והמשכן היה י"ד שנים בגלגל וש"ט
בשילה עד שמת עלי' :

והזקנים קבלו מיהושע ובכללם כלב והוא העיקר כדאיתא בפרק בהן
גדול דכזיר וכן פתחם עד עלי הכהן שהיו עזרע איתמר
והזקנים שהיו עד עלי אלו שהאריכו ימים אקרי יהושע שפט את ישראל
שנעה עשר שנים לדעת בעל סדר עולם אבל זה לא נזכר ברש"י ולא
בספרש"י. וכן נראה כי עתכאל בן קנו אחי כלב הוא מהזקנים אבל
כפי שטתו בשנת ב' אלפים ותל"ג התקיל עתכאל בן קנו אחי כלב ושפט
את ישראל ע' שנה והוא בית דינו של יענץ כמו שאומר בתלמוד רובה
לוטר עתכאל בן קנו. ובשנת שני אלפים ותקע"ג התקיל אהוד בן גרא
בן הישיבי ושפט את ישראל פ' שנה. שנשלו בשנת תרכ"ג לילירה.
ושענר שנה אחת. ודבורה התקילה שנת תרכ"ד ושפטת ע' שנה. וגדעון
התקיל שנת תרכ"ד ושפט ע' שנה והוא ירובעל. ואבימלך בנו התקיל
שנת תשל"ד ושפט ג' שנים. ותולע בן פואה כ"ג שנים. ויאיר הגלעדי
כ"ב שנים. ובנלעו ב' שנים בין אלו הע"ק שנים. והתקיל יפתח שנת
תשע"ט ליליר' ושפט שש שנים. והיה משככנסו לארץ שכבשו ארץ סימון
ועוד עד יפתח ש' שנים פקודת משעה שנים. וזה הוא מה שאמר יפתח
למלך בני עמון ש' שנה שיצאו בארצו עד עתה. והתקיל אנלן שהוא
בועז כדאיתא בסוף העומר את הספינה. וכמו שתרגס התרגוס ברות.
ושלמון הוליד את בועז דמתקרי אנלן ונתו כל בניו ונכותיו. ובזקנותו בן
פ' שנה לקח את רות בת ע' שנה אמה של מלכות. שהיתה בימי שלמה
לדוד נכסא מלוכה עם בת שנע. וכל זה כפי העדרש. והתקיל בשנת
תשפ"ה ושפט ז' שנים. ורש"י פי' בדברי הימים כי לפי הנראה בועז היה
בן ש' שנה כשהוליד לעובד וכשבא על רות מיד מת. ששלמון אביו מת
כשכבסו לארץ. אבל הראב"ע פי' ברות כי היו זקנים שלמון ובועז
ועובד וישי כשהוליד לדוד. ופירשו חכמי הגויס כי היו דורות אחרים
ביניהם אולי לקחו מקמי ישראל וכן מסתבר. שכן ראינו בימיו עזרא
שדילג ז' דורות מאחיעזב לאחיעזב ובדברי הימים הזכירם. אבל בכלן
הוא קשה שלא קורו בשום מקום להזכירם כמו בימיו עזרא. ואם כן
יהיה בזאת המשפחה הקדושה דרך נס שכן אמרו בעלי הקבלה כי עובד
קיה ת' שנה ורות עד זמן שלמה כדאיתא בתנחומא פרשת ויקי שעובד
קיה

קיה יותר עת' שנה כמו שהוא בספר קבלת הקסיד. וכן נז"ר פרשת ויקי. ואחר אבנן התקיל אילון הזבולוכי בשנת תשל"ב ושפט עשר שנים. והתקיל עבדון בן הלל הפרעמוכי שנת אלפים ותת"ב ושפט ק' שנים. ובא אחריו שמעון בן חנוך משבט דן ואמו הלללפוכית סורע יהודה והתקיל לשפוט בשנת תת"י ושפט עשרים שנה. אף על פי שנירושלמי אומרי' שנתקרא שלהם כמלא שפט ע' שנה ואפילו לפי דעתם אינם אלא עשרי' שנה שאמרו הוא שפט כ' שנה ואיך אמר הכתוב ע' שנה עלמד שאמר סומנו כ' שנה היה להם לפלשתיים פחד סמנו והוא דקן. ובימי פלגש בגבעה הלכו לאיים לרומניא"ה אלק איש סבכימין ועד היום לא ידעו היכן הם שלא רצו להיות במלחמה עם אקיהם אף על פי שבראשונה היו נסכין עם אקיהם. ואמרי

עלי הכהן הגדול המקבל תורה שבעל פה מפנקם והתקיל שנת תת"ל לי"גירה. ובשנה ההיא נולד שמואל הכניא עליו השלום ועלי שפט את ישראל ע' שנה נשילו ומת בשנת תת"ע ובשנה ההיא היו מלקמות גדולות בעולם כשכשנה הארון. ומיד

שמואל הכניא עליו השלום התקיל לשפוט את ישראל בשנת תת"עא לאלף השלישי בשנת ע"א למולדו ושפט י"א שנים. כדאיתא בתקורה. ומת בשנת תתפ"ב זכ"ק ימים לאייר ברעה כפי הקבלה ומלך

שאור שמי שנים אחר שמואל אבל רבותינו ז"ל אמרו כי בשנה אחת סמו שמואל ושאלו שאמרו בשנת שנעלת אוב תוך שנתו היה וד' קדשים מת שמואל קודם כן פרש"י בתמור' כי אחר סות שמואל ישב דוד ד' קדשים עם פלשתיים ושנה אחת היו שאלו ושמואל ביקד. ואחר עמלק כפרד שמואל עשאל שני שנים בסוף זנפים. וכן נראה כי בן ל"ט שנה היה שמואל כשמת עלי כי עלי התקיל לשפוט כשנאה קנה להתפלל וכשאנן ארון עשדה פלשתיים שהיה ז' קדשים אחר שמת עלי בא לבית שמש ומיד לקרית יערים והיה שם עשרים שנה כמו שאמר הכתוב עד שנא דוד המלך לירושלם ומלך על כל ישראל ושלק בעבורו לבית אבינדב הולא מאלו העשרים שנעה שנים ושנה קדשים שמלך בקצרון כשאר י"ב וקלי ועוד הו' קדשים שינן בשנה פלשתיים הם י"ג שנים עם הל"ט הרי כ"ב שנים לשמואל ואז עמו שאלו ושמואל לאפוקי יוסף בן גוריון שאמר כי שאלו מלך עשרים שנה י"ק בימי שמואל ושמי שנים אחריו וזה אינו איפשר כפי שאמרו ועוד כפי מנין השנים סיפתק עד ד' שנים למלכות שלמה אינו איפשר ולדקו רבותינו ז"ל בכל. וכל שכן לאפוקי מהגויס שכתבו כי ארבעים שנה מלך שאלו:

דוד המלך התקיל מלכותו בשנת תת"פד לי"גירה ואמר ל"ז שנים למלכותו מלך אנשלים שנאמר ויהי מקץ ארבעים שנה ואלו הן עשעה שאלו להם מלך והוא קבל שמואל ובית דינו והוא המקבל השני כינד עשה יהושע פנקם עלי שמואל דוד והיה רבו של דוד גם כן סיפבושת

ספר יוחסין

חלקת דבר יי' בהושע וכלם נתכבאו ציטיו כמו שכראה זכניאים כי הושע
 נתכבא בימי עוזיהו יותם אמן יחזקיהו. ועמוס נתכבא בלדד בימי עוזיהו
 וקבל מהושע. וישעיה קבל מעמוס והתכבא גם בימי עוזיהו אלא שעמוס
 נתכבא לפני הרעש שלא היה כמוהו עד זמן הורודוס בסוף בית שני
 שמתו אז בירושלם קוץ משאר המדינות יותר מעשרת אלפים אנשים וכשים
 וישעיה נתכבא ביום הרעש שנאמר את מי אשלק וכו'. ויטעו אמות
 הספים כאשר נכנס עוזיהו המלך להקטיר והלרעת זרקה במלכו והיה
 כ"ה שנים מלורע כדאימתו בתוספתא: ואמר זה מיכה המורשתי שקבל
 מישעיה התכבא בימי יותם ואמן וקזקיהו וכלם בזמן אחד ואם כן הושע
 המקבל הי"ג. ועמוס הי"ג. וישעיה הי"ד. ומיכה הע"ו. ועמוס היה
 מתקוע שהוא משנת אשר והיה פסילוס' פירו' קטיע הלשון כמו שאמרו
 בויקרא רבה פרשת לו. וישעיה גם אביו אמוץ היה כביא ואמיו של אמליה
 המלך. ומיכה היה מעיר מרשה שהיא צערי יהודה ואף על פי שהמדרש
 אומר על פסוק את מי אשלק שלמתי את מיכה והיו מכין אותו בלתי
 שנאמר בשנת יכו על הלמי את שופט ישראל שלמתי את עמוס והיו קורין
 לו פסילוס' שנראה שהיו קודם ישעיה. בפשט הפסוקים לא נראה זה
 עמיכה כי מיכה לא נתכבא בימי עוזיהו זולת אם כפרש המדרש על
 מיכהו בן ימלא שהכהו לדקיהו בן כנענה על הלמי בזמן אחאב ונראה
 כפירוש סדר עולם כי אז בימי ישעיה היה הושע ועמוס וזכריה המזין
 ביראת אלהים. ואם כן עמוס קבל מהושע שנת ק"י וישעיה קבל מעמוס
 שנת ק"מ. ולפחות קיה ישעיה אחר זה ל" שנה. כי מנשה מלך בשנת
 רכ"ח והוא הרגו כדאימתו ציבנות. ומיכה קבל מישעיה שנת ק"ם לילירה
 וכן בזה הסדר כתב הרמב"ם ז"ל יואל ונחום האלקושי ומנקה לא כזכר
 באיזה זמן נתכבאו ואמרו ז"ל שנתכבאו בימי מנשה ומפני שהיה רשע
 לא כזכר שמו. ומלך כ"ה שנה והכ"ב שנה היה רשע והל"ג שב בתשובה
 כדאימתו בסנהדרין ואמ' שנת לכ"ה שנים כמנין מלכותו קרב בית ראשון.
 ופרק חלק כי לימד מנשה לרב אשי נחלום מאי זה מקום מהפכת יבלעו
 המוליא והוא שיהיה אחר חזקיהו המלך. ודרך סגורא כי כיון שנספר
 מרי עשר יואל ואמר זה נחום ואמריו מנקה שנה קבל עזה ויואל קבל
 עמיכה שנת ק"ל ומשלוש גלות עשרה שנים בשנת ששית למלכות חזקיהו
 המלך שנת ג' אלפים ומאתים ושש לילירה. וקודם זה גלו ראובן וגד
 ומלי שנת המנשה וכן זבולון ונפתלי: ונחום האלקושי קבל מיואל שנת
 ר"ם ומנקה שהוא בן הזנונית לפי דעת הזוהר ריש פרשת בשלח קבל
 מנחום שנת רכ"ד ומנקה הוא המקבל הי"מ. ובתוספתא פרק המקבל
 כי בן הלרפת שהקיה אליהו הוא עשיר בן יוסף כדאימתו בסדר אליהו רבה:

צפניה נתכבא בימי יאשיהו בתחילה וקבל ממנקה שנת ר"פ והוא
 המקבל הי"ט ואז היתה קולדה הנביאה ונפרק י"ד משמעות כי קברה
 בירושלם ולא נגע אדם בה מעולם:

ירמיהו הכהן קבל מלפניה וכתבא מ' שנה עד שכתב בית ראשון
 ובו נשלם קלי המנין מהמקבלים המ' כי הוא המקבל
 העשרים. והוא קבל מלפניה קרוב לשנת שי"ו והיה הקרבן בשנת ג'
 אלפים ושל"ק. והסימן של"ק מעל פני וילאו. והיה ביום ראשון ביום
 ט' באב בשנה ראשונה של שטטה וכן בבית שני ומשמרתו של יהויריב
 ונפל פסוק של קללה בפיהם וישג עליהם את אונס ואף על פי שזה
 הפסוק של שיר של יום ד' כדאיתא בערכין והיו אז בדוכן ופירש רש"י
 דוכן לשון דוכתא:

וברוך בן כריה קבל מירמיהו בנבל שנת ש"ן י"ב שנים אחר הקרבן,
 וברוך בן כריה מת בנבל ונקבר שם ולא עלה עזרא מנבל עד
 שמת ברוך רבו כדאיתא במגלה ועזרא עלה בשכ' הו' לארתקשסתא.
 ולדע' המפרש"י הוא דריוש בן אסתר אחר שנבנה בית שני על ידי זרובבל
 ויהושע כהן גדול וכשם בניינו בשנה ששית לדריוש בחדש אדר. ובשנה
 האחרת עלה עזרא אחר משלום שנעים שנה לקרבות ירושלים ועוד ק'
 שנים שנתו בהם בית שני וא"כ מת ברוך שנת תי"ג וקור זרובבל לנבל
 ואמרו שעזרא הכהן הסופר קבל מברוך בשנת ש"ע:

ועזרא היה קסיד סאד ועניו כמשה כך אמרו על הלל אי עניו אי
 קסיד תלמידו של עזרא. והיה ראוי שזכתן תורה על ידו ולא
 הקזיק טובה לעלמו מהטוב שעשה עם ישראל כדאיתא בפרק פלק ולכן
 נקרא ספר עזרא על שמו. ולא על נקמיה בן חכליה הנקרא המרשטא
 שהיה משקה למלך והחירו לו לטעום הכוס של מלך. ובסנהדרין פרק
 אהר דיני מסונות כי זרובבל הוא נקמיה בן חכליה. ואמרו במסכת
 מגלה פרק ד' שהוא מלאכי שניבא על ענין הנשים הנכריות רבה לומר
 עזרא והוא תקן עזר תקנות כדאיתא בפרק מרובה נקמא ועוד תקנות
 רבות כי סתם תקנות הם מעזרא ובית דינו של עזרא הוא הנקרא כנסת
 הגדולה שהקזירו העטרה ליושנה כמו מה שאמר עשה האל הגדול הגבור
 והבורא כדאיתא ביוטא ובשאר מקומות והם מקנו תפלות קדושות והנדלות,
 וכל מעשה טוב ומתם היו קני זכריה ומלאכי אבל ההלכות שהעיד
 בתלמוד כמו לרת הנת יותר העידו מפי קני מהשאר. וכן היו דניאל
 ומציריו ונקמיה האסור למעלה. והוא גזר על הסוקלה חוץ משלשה כלים
 מפני שהיו מקללין השנת בזמנו כדאיתא בפרק כל הכלים שריה ורעליה
 מספר בניו נקום נענה ומרדכי בלשן וזרובבל הקסיד פמת יהודה עבני
 זכיו של יהויכין המלך. ובסנהדרין פרק דיני מסונות כי זרובבל הוא
 נקמיה בן חכליה ואומרים כי עמנו ילא הלל הזקן נשיא ישראל. אבל
 ען התלמוד בכחונות אינו כראה זה כי אם משפטיה בן אביטל אשת
 דוד. ובירושלמי וכן בנראשית רבה פרשת ויזכור אלהים את נח אומר כי
 הלל מלך האם היה עיהודה ומלך אביו עבנימין. וכן רבי הבא מורעו.
 ואמרו כי אבוקר"ט הרופא היה בזמן מרדכי ואסתר שנת ג' אלפים
 ות"א

ספר יוחסין

ות"א וזנו אקליד"ם שעשה ההנדסה ואפלעו"ן הפילוסוף. ומרדכי קיה
 שנים רבות יותר מת' שנה והוא הנקרא בעשנה בט"ו קס"דים פתחיה
 על הקנים במסכת שקלים ונקרא כן שידוע שבנים לשון ופוחת דברים
 ודורשן ומבין אפילו לאלמים במקו"ג רנה לומר ברמיה. כדאיתא במסכות
 פרק רני ישמעאל בעומר ובשמי הלמס שהיה בימי המשפטים בזמן הורקנוס
 וארסתבלוס שהיו בסוף המשפטים אחר בנין בית שני יותר עג' עאות
 שנה. ופירש רש"י שם זה מרדכי שהיה בימי אקשורוס אלא שהמסופות
 בפרק ערונה נסתפקו בזה כילד קיה כל כך שנים ומרלו כי המבנים
 כמזהו היו קורין לו מרדכי על שמו. ועוד קזרו בעלי התוספות לומר כי
 עה שאת' פתחיה על הקנים. והמעשה של שלשה נשים שנאו לפניו ואמר'
 א' לעוכתי. וא' לימתי. וא' לזיבתי. ופירש הוא בעונה סככה. והשנית
 סככה בים. והשלישי' זאנ בא ליטול בנה. שהוא מרדכי עלמו כדאיתא
 בשקלים ירושלמי ובמסכות. וכן פי' הרמב"ם ז"ל בפירוש המעשה בפרק
 ה' דשקלים:

והם כנסת הגדולה שנקאו להרוג יזר הרע במפתס וכאלו עיניו ויש
 גרסא וכאלו עין אחת רולה לומר שסימו עיניו כדי להקליט לילר
 הרע שלא יגרה בקרובות כדאיתא ביומא וכן בפר' ד' עיתות ופירש רש"י
 בקרובות אמו ואחותו אבל מתגרה באשת איש ובנדה. ואני אומ' סיוע
 לרש"י דאמרינן פ' אין דורשין גזל ועריות שילר הרע מתאוה להם. ואמר
 שמת יהושע כהן גדול היה כפי הנראה שיהיה עזרא כהן גדול שעשה
 פרה אדומה אף על פי שנראה בספר עזרא כי בני יויקים וכן זכו של
 יהושע שהוא אלישיב וויידע בן אלישיב ויונתן זכו וידוע זכו כלס כהנים
 גדולים ולא עזרא אף על פי שנראה בתקלת ספר המדע כי עזרא היה
 כהן גדול קודם שמעון הלדיק אינו נראה זה בשום ספר מדברי הימים
 כי אם מזרע יהושע היה מבניו ובניו זכו היה כ"ג וכן פי' רש"י בעזרא
 כי כל השנה כהנים גדולים מזרע יהושע:

שמעון הלדיק כהן גדול בימי עזרא ואולי היה סגן או ראש בית אב
 ולא כהן גדול כי הפרה כזרה אפילו בכהן הדיוט ונקראת
 על שמו כמו פרה שעשה אלעזר הסגן ונקראת על שם עשה רבינו ע"ה
 אבל עזרא הוא היה ראש על כלס והוא המקבל הכ"ז. וכל בית דינו
 היו ק"כ זקנים והאחרון מהם שמעון הלדיק והוא עכלל הק"כ. אבל
 רש"י פירש היה עשיירי כנסת הגדולה לסוף בית שני נקראו שיירי כנסת
 הגדולה. וזה אינו נראה כי בתקלת הנ"ל היה שמעון הלדיק כשנא
 אלכסנדר ארבעים שנה לבנין בית שני שאז התקילו השטרות והוא היה
 כהן גדול זמן רב אחר יהושע כהן גדול ובזמן שמעון הלדיק היה

גביהה בן פסיסא ובנראשית רנה פרשה ס"א ולבני הפלגשים קורא
 אותו גביע בן קוסס וכן בערוך גביע ואפי' אבי הולך ודן
 עמס

עמס וכו'. ובריש חלק גביה' בן פסיסא פירו' חכם היה והיה גבן והיינו
 דקאמר ליה מיכא בעיטנא כך ופשיטנא לעקמימותך ואמר ליה רופא אומן
 תקרא ושבר הרבה מטול. ויש אומרים גביה' ארוך וזקוף והיה שומר
 המקדש. וגביע בן קיסס שם חכם והוא מתן עיקר בתחיית המתים מאן
 דלא הוה הוה. מאן דהוה לא כל שכן. והוא שכלק בשנת שמיטה לאנשי
 אפריקה ולבני ישמעאל. ובני קטורה. ומלרי'. לפני אלכסנדרו' מקדון.
 וכן נראה שהיה בדורו רבי דוסא בן הרכינס וסיה יותר מארבע מאות
 שנים עד אחר הקרבן בזה הגלות בזמן רבי יהושע במסלוקמו עם רבן
 גמליאל בקדוש הקדש ובזמן רבי עקיבא כמו שכתב הרמב"ם ז"ל בפירוש
 המשנה במפתח פרק ד'. וכן נראה ביבמו' פרק ראשון שהעיד על מדוכה
 זה ישב קני הכניא כשאמר דין לרת הבת. אבל קשה לזה כי בפרק
 הזורק גט אמר ר' יהודה בן אלעאי דורות ראשונים בית שמאי. דורות
 אחרונים רבי דוסא והוא בן הרכינס כדאיתא בפרק ג' דעדיות. ואם
 היה קודם בית שמאי איך קראו אחרון ואולי מה שהעיד על קני היה
 קבלה בידו כי לא אמר שראה אותו וכן אמר ביבמות שהיה לו אח קטן
 מריף יומתן בן הרכינס שמו עתלמידי בית שמאי וקרא לו בכור שטן רבה
 לומר מריף. ורב למא פירש בכור האם ואולי פירש זה כי התלמוד לבכור
 האם קורא בכור שומה. והיה שם עמו רבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא
 אבל עמס נראה כי היה זקן מאד. ואם זה כן למא תמהו התוספות
 על מרדכי שיהיה ש' שנה. והוא רבי דוסא עלמו בן הרכינס שאמר רבי
 יהודה בן אלעאי שאמר השנויה איובלת בתרוסה כדאיתא בפרק ג'
 דעדיות. וכן בזמן שמעון הלדיק היתה אלכסנדריא שהיא אמן ענוא
 מלאה מישראל כפלים כיוצאי מלרים ושנעים קתדראות של זהב בבית
 הכנסת הגדולה וכו'. כדאיתא בסוכה. וכלן כהרגו על ידי אלכסנדר
 שהשיג להם קללת ירמיהו הכניא ועוד שעברו על לא תוסיפו לשונ בדרך
 הזה עוד. ואמר זה נתישנה פעם אחרת בימי קוניו בנו של שמעון
 הלדיק שעשה שם בית גדול ומזנק והיו כל אנשי מלרים הולכים שם ואז
 נמקיים ביום ההוא יהיה מזנק ליי' בתוך ארץ מלרים בכבוד גדול מאתים
 שנה. לפי דעת הרמב"ם. אבל נראה כי כל זמן הבית היה כי שם נבא
 יהושע בן פרקיה וכן בזמן הלל והיו כשמעים למכסי ירושלים וכן היו
 עניאים קרבנות. וכן הלל הביאו לו כתובות נשיהם שהיו אומרים
 שהיו עמזרים והתירם והיה קהל גדול כפלים כיוצאי מלרים עד
 אחר קרבן בית שני שעלה עליהם אדרייכוס קיסר והרגם כולם בזמן
 קרבן ביתר כדאיתא בניטין. וכן אמרו שם התוספות שנתשנה פעם
 אחרת וכן בדברי הימים מהנולדים. ובירושלמי פרק החליל אומר כי
 השנעים קתדראות של זהב וכו' היה אחר קרבן בית שני בזמן יורקיכוס
 אביו של אדרייכוס הרשע והוא הקריבם ולא הזכירו לאלכסנדרוס כמו
 התלמוד שלנו שהזכירו ושאו היה קרבן ב"יתר ואינה עתידה לחזור קרן
 ישראל עד שיבא בן דוד. ויש אומרים כי שמעון הלדיק שמו עידו בן
 יהושע כהן גדול ואין נראה זה ביוסף בן גוריון:

ספר יוחסין

הגה"ה אשר ש"ש אני קראתי בן גוריון הגדול שאותו הכהן אשר בזמן
אלכסנדר נקרא עידו הכהן עיין שם עד כאן. והיה לפי
דעת רו"ל כהן גדול בזמן אלכסנדר מלך יון שהרג לדריזוס ואז נשלם
מלכות פרס ומדי שהיה כ"ב שנים מסוף מלכות דבאל וגם ארס"טו דימיו.
וצפרק אלו באחרון כי שמע צח קול בלשון ארמית מנחת קדשי הקדשים
שנחצטלה הגזרה ונהרג האויב וגם בא אלכסנדר לירושלם לכבשה וילא
אליו שמעון הלדיק לקראתו והשתקוה לו אלכסנדר ותמהו עבדיו עליו
ואמר שגורתו היה נראה לו במלקעותיו וכולם. ובדברי הימים של מלכי
הגוים אומר' שראה במלכו השם על הליץ וקורין לו בלשון יון טטר"א
גראסת"קין רלה לומ' שם בן ד' אותיות וכתן בידו הכותיים והרג אותם.
ועוז מלור העיר. וביקש שהבנים שיולדו להם בשנה ההיא שיקראו
אלכסנדרים על שמו ושימנו קצננו מן השנה ההיא ועל התחילו למכות
שמשרי כי מספרו מתקלת אוטוב"רי כי הוא בקדש משרי. וכן נראה
במלמוד וכן כתב רבינו נסים ז"ל כי המנין משרי היה בעבור זה
והסכים עם זה כי בן היו מונין ישראל על פי התורה שנות השמיטה
ובריאת העולם ביום האיתנים. שנות אלכסנדר החזילו שנת אלף ללאת
בני ישראל מארץ מצרים. והשנה ההיא שנת אלף ללאת מצרים אז
נפטר עזרא הכהן הסופר בעשרה בטבת ומני וחכיה ומלאכי ובסתלקה
בנאה מישראל ואז אלכסנדר כשנסע מירושלם ילא אליו סנבלט הקורוני
עם טקלת ישראל ומבני יהושע כהן גדול שנתחמו עם הכותיים
שהבריזוס עזרא הכהן וכמשיה מנחת ה' ושאל מאלכסנדר שיבנו הכהנים
תחיו בית מקדש בהר גריזים וזה המלך להעשות כן ויבנו הבית :

אז יחלק ישראל למני. מלי העם אחר שמעון הלדיק ואנטיגנוס מלמיו
וסיעמס כפי מה שקבלו מן עזרא ומן הכנאים. והמלי אחר סנבלט
ומחניו והקריבו עולות וזבחים קוץ לבית ה'. ובדו מלכס קוקים ובבית
הזה כהן קתן סנבלט מנשה בן יהושע בן יולדק כהן גדול. ואז לדוק
וביתום מלמידי אנטיגנוס היו לראש וזאת היתה תקלת המינו' שהלכו בזמן
אנטיגנוס רבם למקדש הר גריזים והיו לראשים ועמד בית זה כמו
מאתים שנה כי ארבעים שנה אחר בית שני נבנה ובשנת רי"ב לבנין
בית שני שהיא שהיא שנת ג' אלפים ותרכ"א ליבירה סרד שמתיה בן
יוסבן כהן גדול והוא הנקרא קשמנאי באנטיוכוס מלך יון ועמד הוא
ובניו על משנה מלך יון המולך בירושלם והרגוהו ואת כל קילו הוא
פוליפוס השר שהרג אלף נפשות מישראל בדרך שהיו שומרין השבת שנתן
אש על פי המערה וכן אז אנטיוכוס הרג לשבעה בני קנה הלדיקים
והיא אחר מיתמן פרחה נפשה והדברים שדברו אלה הלדיקים הוא שנת
גדול לישראל. ואז אלעזר הישיש הקסיד הוכה במכות וילאה נפשו למי
העולם הבא. וזה אלעזר הישיש הוא מהע"ב זקנים שהעתיקו התורה
לתלמי מלך מצרים ומלך יון. ושינו י"ח דברים כדאיתא בפי' קמא דמגלה.
ובמסכת סופרים כי כתבו קמשה זקנים לתלמי התורה יובית. ועוד כינס
שנעים

שנעים זקנים ושיכו לו י"ג דברים וזה תלמי היה חכם ומסיד ונתן מתנות רבות למכמים ולנית המקדש. ובדברי הימים לניכרים שהיו לו שלש מאות אלף ספרים מהמכתות ושאריו לו קמיו כל הספרים שיש לך כלם ספורים והנל והעיקר שעתיק תורת היהודים האלהית. ואז שלק מיד לירושלם בעבור אלעזר הישיש וע"כ זקנים ועשה להם כבוד גדול ושקט שמחה גדולה. ואחר שמת אלעזר הישיש אז עלך עתמיה שנה אחת ושקט לבנו יהודה הגבוי למשיק שר לבא וביטיו בא כיקבור לירושלם ונהרג וגם בא אנטיוכוס מלך יון ונלקו יהודה ונפל מעל המרכבה ומשכחה כל עלמותיו כי היה כבוד וגם הוסיף לו ה' מכה שהיה ריקו מוסר. ככנלה עד שאכשיו ברקו מטנו וכדר לימול בשר ערלתו הלוור המנטל ברית מילה ולא שמע ה' תפלתו וכפלו מעיו ארלה וימת. ואז בא יהודה ומל המסידו ויטהרו הבית וביטאו עלים ולא הקדש לא מלאו ויקראו אל ה' ומלא אש סן האנן אשר על המזבח ויתנו עלים עליה ותהי האש ההיא עד הגולה השלישית ובית דיכו של קשמוכאי גזרו על הגויה משיס כשג"ז ובית שמאי ובית הלל גזרו אפי' על יימוד דגויה עוד על שאר התקנו'. ויעשו מכות המזבח נקדש כסליו בכ"ה יום בו. וישמו את למס הפנים וירליקו הכרות וכעשה כם גדול בשמן כמו שקבלו רבותינו ז"ל כדאיתא דפ' במה מדליקין ויהללו ליי' שמנה ימים. וזה יהודה מלך שש שנים ונהרג במלחמת מלכה לעולם הנא. ואחריו מלך יוחנן אחיו כי אלעזר אחיו כבר מת בזמן יהודה במלחמה שנפל פיל גדול עליו שהיה גבור גדול וזה יוכתן מלך שש שנים. ואחר כך מלך שמעון אחיו בן מתתיה י"ק שנים ואלו השלשה אקים שמלכו שלשים שנה הם לדיקי' שאמר זכריה עליהם וישקלו את שכרי שלשים כסף. אבל בדברי הימים של הרומיים יהודה מלך ארבע שנים. ויוחנן י"ט. ושמעון כ' שנים. וכן בספר בן גוריון ומאז התחילו הרומיים לכבוש ישראל שיהיו אחת ידם. כי יהודה התחיל להבנה עמהם ולגדלם כי הם הקיה הרביעית שראה דניאל חקיפה ובעבור שהשמד יהודה ליונים עשו ברית ועמדו בו כ"ו שנים ואחר זה ק"פ שנים קידם קרבן הבית כדאיתא בעבודה זרה ובפרק קמא דשבת נטלו הנרית. ושש ואילך היו משועבדים לרומיים ואז התחיל גלות אדום. ואחר זה מלך יוחנן בן שמעון בן מתתיה הכהרא הורקנוס. וכן בלשון חכמים ז"ל נקרא ינאי וזה עלה והקריב בית המקדש של כותיים והרג הסינין ונשבו בשלום עשה משחה למכמים ואז בסעודה ההיא היה מעשה אלעזר בן פועירא הכוזב נקדושין פרק האומר שהרג המכמים. והמלך זקן מאד ולאחר שישש בכהובה גדולה לדעת רז"ל שמנים שנה נעשה לדוקי ולדעת רש"י אשתו אחות שמעון בן שטח. ואינו כרא' כפי יוסף בן גוריון וכן כתב רבי שמעון דוואן בתלק שכי ממגן אבות בפרק הרביעי כמו שכתבתי כי אשת אלכסנדר בנו היא אחות שמעון בן שטח ומת יוחנן ומלך חמטיו אלכסנדר בנו שנקרא ינאי גם כן בלשון חכמים ז"ל והיתה אשתו אחות שמעון בן שטח ואולי היא של ליון המלכה שהיא בפרק קמא דשבת ובפרק

ספר יוחסין

ג' דתעניות ובטגלת תענית של ליון אשת יכאי הרשע והיא לזקת . והיה
אנא הקבצים וביום הערבה בעבור שרגמו באתרוג אחד סן התלמידים
בעלמו כמנהגם וירס ידו ויאמר קרב והרג הקבצים קוץ שמעון בן
שטח ואז ברק יהושע בן פרחיא לאלכסנדריא של מלרים עד שבקש עליו
שמעון בן שטח סן הסלך והקזירו . ובזמן אלו הסלכים התחילה גם כן
כת הקראים . ונקראו גם כן לדוקים ובייתוסים : וכאזר לענייניו לשמעון
הלדיק שהיה כהן גדול מ' שנה ומעשה דברים היו ביטיו . לשון זהורית
עלזין . והגורל עולה ביטין . ובר מערבי לא כנתה . ואש מערכת דולק'
מדיר בכמה . אלא שבין הערבים עוסיפין שני גזרי עלים שכ' וביער עליה
עלים . ובשעת משש כמה של מערכה . וברכה בעומר . ובשתי הלסם .
ובלסם הפכים . ולא קבל אשם כזיר מיטיו קוץ סכזיר אחד יפה עינים
שנא סן הדרום ובמדרש רבה שואל למה לא אכלו ואם מאמר מפני סכזיר
קוטא היה על שליער עלמו סן היין וכי לא אכל שמעון הלדיק קטאת
קלב או קטאת דס מיטיו אלא סבר שמעון הלדיק בני אדם סמוך כעס
הס כודרים כזיר וכיון שהס כודרים סכעס סופן להתקרט וכיון שמתקרט
כעשו קרנכותיו כשוקט קולין בעזרה . אבל זה סמוך יישוב הדעת כדר
ופיו ולבו שוים זה הפירו' כאה . ואנו עוסיפין עוד כי האקרים כשמיניין
אשם סמירין עלסם למאוות העולם לשמות ולשקום שהיו קדושים כמו
שאמר קדוש יהיה כזר אלהיו על ראשו . וכן אמ' ואקים עבניכם לכניאים
ועבדורכם לכזירים . אבל זה היה להפך שגדר כזיר כדי שילך בסוף
הכזירות לגלג שער ראשו היפה לשמים ולא יתנאה אק"כ בשער שכבר
גלקו וכשאר בלא גאוה לשום שמים . ובתוספתא בפרק ד' כזיר שאכל
אשם כזיר טמא שנא אליו סן הדרום וכו' . ובפרק הקובל בתוספתא כי
רבי אלעזר הקפר שאמר כי כזיר קוטא הוא בטמא כפי פשט הפסוק וכן
בטהור קלת הוא קוטא אלא שהמלוה בעהור יותר מהקוטא מידי דהוה
אשתענה בשבת תענית קלוס וכו' . והוא עשה שתי פרות כי עשה עשה
הראשונה ועזרא הכהן השנייה . ושמעון הלדי' בכל יום הכפורים היה
ככנס עלאך עשו ויולא עשו עד שנה שמת שככנס ולא ילא . ואמר סיד
שימות בשנה ההיא . ואלה ז' ימים אחר הרגל ומת כדאייתא ביוסא .
והוא המקבל הכ"ג . והכיכ שני כנים שמעי וסוכיו והגאון נקד סוכיי כן
פירש בעל הערוך . וסוכיו היה קבס יותר ורלה אנוי שיהיה כהן גדול
וקרה ביניהם סקלוקת עד שברק סוכיו לאלכסנדריא כמו שאמרנו ועשה
שס בית כמו סקדש וזהו שאמרו המשטשים בבית סוכיו וכו' כדאייתא בסוף
סנקות וכן מסלא בארובה זה בפירוש המשנה בסוף סנקות . הכלל שנת
מ"ק החקיל בכין בית שני ועמד ת"כ שנים ולארבעים שנים לבניו שהוא
ג' אלפים ומת"ק . אלף שנים שלמים לכתיבת התורה כסתלקה כנואה
סישראל ובא אלכסנדרום לירושלם ואז התחילה סנין השטרות סתשרי כאשר
אמרנו למחלת סלכות אלכסנדרום וידענו כי ספני מעשו הטובים מאד

כרשם בשם שמעון הלדיק ז"ל :

אנטיגנוס איז סוכו קבל עשמעון הלדיק שנת ת"ס ולדוק ובימוס
 תלמידיו היו ראש המינים שטעו בדברי רבם כשאתר אל
 תהיו כענדים וכו' והכהנים שעשו ג' דברים על דעת הלדוקים עמו
 עיתה משונה כדאיתא בירושלמי. והג' דברים הם כסוך המים. ומעשה
 פרה שהיא בטבול יום. והקטרת ביום הכפורים. שלא ימקן ענקין
 ויככים ענפנים. ובפ' קמח דיומא בחוספתא שזה הכהן שהיה בימוסי
 הניד לאביו מה שעשה ביום הכפורים ומת לג' ימים. ובאבות דר' נתן
 כל מעשה לדוק ובימוס ושהיה עשתמש בכלי כסף וזהב כל ימיו, ובדורו היה

רבי אלעזר בן חרסום שדנין לעשירים שלא קראו בתורה בעבורו
 כי לא ראהו אדם כי אס יושב ועוסק בתורה יומם
 ולילה. ובפ' אתר להם המעונה עשרו וכבודו שהיה לו אלף עיירות ואלף
 ספינות והיה קסיד גדול ושישש בכהונה גדולה י"א שנים כדאיתא בפרקא
 קמא דיומא וזה אנטיגנוס קבל עשמעון הלדיק וסיעתו שנת ת"ס והוא
 המקבל הכ"ד:

יוסי בן יעזר איש לרידה ויוסף בן יוסכן איש ירושלים קבלו מאנטיגנוס
 ועשמעון הלדיק שכן אתר בעשנה קבלו מהם לשון רבים וכן פירש
 רבי שאיר הלוי בר רבי טודרוס מטולי"טלה בפירו' אבות. או ירלה לומר
 מאנטיגנוס ובית דינו כמו אליעזר בן חרסום וכן אתר הרעב"ס זכרונו
 לנרכה בתקילת המדע. ומכאן התקילו הזוגות והנאים אחריהם עד הלל
 ושאי שהם כלם קעשה זוגות וזהו מה שאמר שקיבל מהזוגות. וכל זוג
 וזוג האקד נשיא והשני אב בית דין קוז עשמעון בן שטק ויהודה בן טבאי
 שיש בזה עקלוקת רבי שאיר אומר שיהודה בן טבאי נשיא ושעמון בן שטק
 אב בית דין. ומכמים אומרים להפך ונראה כמכמים. אף על פי שצנאגיה
 ובאבות נראה בעשנה ברבי שאיר זה לפי דעתו כי סתם עשנה רבי שאיר
 אבל ראינו שהוא כמו נשיא שלק לקוגי המעגל. ואמר כך בנה לשכת
 הגזית בסוף מעניות ופרק שלישי דסנהדרין שהיה ראש הסנהדרין ודן
 ליכאי העלך. ועוד שהיה אב אשת העלך כדאית' בצרכות וכן תלה
 שמונים נשים כשפניות ביום אקד לפי הוראת שעה ואין עוד להאריך.
 ואב בית דין לפני נשיא לא היה עורה הלכה לדין אלא לאילטרופי כדאיתא
 בפרק אין דורשין. או אס היה דין לנשיא לפני אב בית דין כמו רבן
 גמליאל על עכין טני ענדו כשסיסא עינו והוד' לפני רבי יהושע אב
 בית דינו. ואב בית דין היה כמו עשנה למלך שהוא הנשיא רנה לומ'
 העלך. ויושב אב בית דין מימין הנשיא ודנין שניהם. אבל המדרגה של
 קכס שאוסי בהוריות רבי שאיר קכס לא ראיתי טעם לזה ואולי לא היה
 זה כי אס לרבי שאיר לנדו. אבל בסו' סועד קטן על קכס קולץ מימין
 ועל אב בית דין עמאל ועל נשיא עכאן ומכאן פיר' רש"י קריעה של
 עמאל הויא עדיפא בההוא יומי טפי מימין. קכס. קכס העיר שמקשין
 עפניו הוראה ואב בית דין עדיף עניה. ובפרק' קמא דקדושין קכס עובר
 עומד

ספר יוחסין

עומד מפניו מלא עיניו וכיון שעבר יושב. אב בית דין עד שיעבור ארבע
אמות לא ישב. כשיא אינו יושב עד שישב במקומו. וכתב הרא"ש כי זה
הוא ברשות הרבים. והסדר שאומר בסוף הוריות הוא בבית המדרש וכן
כתבו התוספות. וכל אלו הזוגות כלם נקראו בשם כמו הנביאים ולא
בן ורבי. וזה הזוג הראשון אומר במשנה פרק משיעי מסוטה משעת
יוסי בן יעזר ויוסי בן יוסקן בטלו האשכולות ר"ל איש שהכל בו פעלות
המדו' והקמו'. ופירש רש"י תורה ויראת קטא וגמילות קסדים.
ובתורה פ' יג בקרבנות אפר רב יהודה כל אשכולות שעמדו להם
לישראל מימות משה רבינו עד שעת יוסי בן יעזר היו למדין תורה כמשה
רבינו. ומקשיבין והא איפליג במשיכה כי איפליג ביה בסוף שניה וזה
המקלוקת הוא במשנת מגינה. ויוסי בן יעזר תקן מקנות כדאיתא בפ'
קטא דגזת. והיה קסיד שזכהוה כדאיתא במשנה פרק אין דורשין.
וכראה לי כי במדרש מהלים וכן בבראשית רבה בפסוק וירק את ריק
בגדיו ראיתי כי כהרג יוסי בן יעזר בשמד היוכים כשאמר לו יויקים בן
לרודות בן אמותו קוי סוסיא דארבנדך סרך ואמר אם לעוברי רבנו כך
לעושי רבנו על אמת כמה וכמה וענה לו וכי יש עושה רבנו יותר מסך
ואזר ואמר אם לעושי רבנו כך לעוברי רבנו לא כל שכן ככנס הדבר
בלבו והרג עלמו יויקים בארבע מימות להפרתו בתשובה שלימה ובתעמס
יוסי בן יעזר וראה עטמו פורקת באויר ואמר לשעה קלה קדעמי זה לנן
עדן וכו' וזהו הזמן היה

יוחנן כהן גדול אביו של עתמיה שעשה מקנות רבות ועשה ב' פרות
כמו שמעון כאשר כפרש בי"ד ביוסין. ואלו קבלו מאכטיגנוס
שנת ג' אלפים ות"ק שהוא ל"ב שנים לבית שני. ובפרק יש נוטלין נראה
שהיה בימי ינאי הוא ובנו כשהקדיש ככסיו וזה מימה והם המקבלים
הב"ה ובשנת קכ"ו לבנין בית שני היה אברכס התוכן:

יהושע בן פרחיה ונמאי הארכלי ועתמיה בן יוסקן קבלו מהם שנת
תק"ס. קכ"ב שנה לבנין הבית קודם ענין שלמות הקסמוכי'
עם יון כמו ס' שנה והאריך יהושע בן פרחיה שנים רבות עד זמן ינאי
הנקרא אלכסנדר בן הורקנוס הראשון זכרנו למעלה שנקרא יוסקן שהרג
המכסים וגם בראשונה זה הורקנוס הרג הכותיים. ובפרק חפלת השאר
בין אבני ורבא מקלוקת אם ינאי הוא יוסקן והנראה כי היו אב ובנו
נקראים ינאי בשם התלמוד. והורקנוס הוא יוסקן ששימש זכהוה גדולה
וכעשה לדוקי והרג המכסים ובנו אלכסנדר גם כן נקרא ינאי כשוי עם
אל ליון המלכה אמות שמעון בן שמע. ובפרק האומר בקדושין שינאי
הנקרא הורקנוס הרג למכסים שנאו לפיטלו מן הכהונה שהיה רולה
להיות סלך וכהן ועלה מיכות בלבנו בתורה שבעל פה. עד שנא שמעון
בן שמע והאזיר התורה ליושנה בזמן אלכסנדר בנו הנשוי עם אמות
שמעון בן שמע כדאיתא בברכות פרק שלשה שאפלו כאנרך ברכת הסזון
לינאי

ליכאי שהרג המקמים על ענין האחרוג כמו שאמרו למעלה והטעם
 לשמעון בן שמעון אחותו אשת המלך ובאותו זמן ברק יהושע בן פרחיה
 לאלכסנדריא של מלכים הנקראת אמון מכאן וכשהוליא לשמעון בן שמעון
 הוה שלמא. ובקש רמשים שמעון בן שמעון מהמלך שיזיזנו ליהושע. וכתב
 ליה סני ירושלם עיר הקדש ליכי אלכסנדריא של מלכים. בעלי שרוי
 בתוכך ואני יושנת שוממה. אמר שמעון מיכה שלמא הוי ובא. כדאיתא
 בסוף סוטה. וכדמות זה המעשה בסכהדרין ירושלמי שקרה כל זה ליהודה
 בן טבאי שברק לאלכסנדריא כדי שלא יעשהו כשיא. ובדרך עם תלמיד
 אחד כמו שקרה ליהושע בן פרחיה עם אותו האיש וקבלתם אמת שאותו
 האיש היה תלמידו והאמת היא הכת וכו'. והאמת שכולד אותו האיש בשנת
 ד' למלכות יכאי השני הוא אלכסנדר והוא שנת רס"ג לבנין הבית ושנת
 כ"א לקשטוכי ד' למלכות שהוא שנת ג' אלפים ותר"עא לי"ורה. אף על
 פי שהם אומרים שכולד בזמן הורדוס ענד הקשטוכים שנת תש"ם לי"ורה
 ושנתלה ל"ה שנים קודם הקרנן בן ל"ב שנים כוונתם לבזותינו ולומר
 כי סיד בתורה קודם ע' שנה קרנב הבית בעון מה שעשינו לו. וזה
 אינו כן כי פ"ט שנים קודם זה היה לידתו עזמן הלילה שהם אומרים.
 והאמת שכולד שנת תרע"א ובשנת רל"ט לבנין הבית כתפש והוא בן ל"ז
 שנים בשנת שלש לארומתובלום בן יכאי ובעבור זה כתבו קכמי ישראל
 בויוכוס שהיה להם כי בתלמוד אינו כתוב אותו שהם אומרי' וגם בדברי
 הימים שלהם יש מקלוקת ביניהם באיזה שנה נולד וכבר ידוע ענינו וכו'.
 ובסוף ענקות כי יהושע בן פרחיה לא היה רולה לעלות לגדול' וגם לא
 רלה לירד כיון שעלה. הכלל כי האריך ימים הרבה יהושע בן פרחיה
 ובא לירושלם מאלכסנדריא קרוב לשנת רל"ו לבנין הבית שהיא שנת תש"ד
 לי"ורה והם המקבילים הכ"ו. ואז היה אנרכס המוכן הגדול הידוע
 בשנת ר"ה לבנין בית שני. וזה הסכים עם רז"ל בעדת הקדש הירקי
 שהוא כ"ט יום וי"ב שעות ותשל"ג קלקים. ובית דינו של קשטוכאי גזרו
 על ביאת הגויה אפילו בלינעא. כי קודם זה היה קומר כדאיתא
 בעלוי קכ"ב:

יהודה בן טבאי ושמעון בן שמעון קבלו מהם במחלת מלכות הקשטוכים
 בשנת תרכ"א לי"ורה שנת רי"ג לבנין הבית. וכבר אמרו כי
 שמעון בן שמעון כשיא. ויהודה בן טבאי אב בית דין. וידוע הוא קסידותו
 של יהודה בן טבאי. כשהרג עד זומס להוליא סלבן של לדוקים. ואפילו
 הכי טעה בדין. וכל ימיו לא הורה עוד כי אס עם שמעון קבירו.
 ובכל יום היה הולך לבכות על אותו הרוג. עד שמת. ולא חלק כבוד
 לעלמו. אבל שמעון בן שמעון קסיד גדול וכן הקימו על בנו שני עדי
 שקר וכנסר דינו שיהרג. וקזרו העדים לומר כי מפני שנת אביו שהרג
 לסכשמו העידו שקר. ואף על פי כן אמר לו בנו במסידותו שיעשה דין
 בו ולא יהרס דין התורה בעבורו. כדאיתא בסכהדרין ירושלמי. ופי' רש"י
 בפרק נגמר הדין. ולא כשא פנים למלך ובא גבריאל בעבורו וקנט בקרקע
 קבירו

קצירו הסנהדרין. כדאיתא בפרק כהן גדול. והוא הקזיר התורה ליושנה. ותקן תקנות כדאיתא בפרק קמא דשנת ובמקומות אחרים. ותקן כתובה שיהיו כל נכסיו אחראין לכתובה. והוא תלה שמנים נשים מכשפות ביום אחד בזכמתו. והסנהדרין לריך שידעו כישוף בעבור שידעו הדין על איזה כישוף יהרגו המכשף. אבל פירש רש"י בפרק האומר שאם יהא הנדון מכשף ויעשה האור שלא ילובט בו יעשו הם מכשפות ומיתוהו וכבר ידעת כי הוא גיסו של ינאי המלך ובימיו היה חכם גדול וקסיד הוא

חוני המעגל הידוע בתפלות בסוף תעניות. ובספר יוסף בן גוריון הכהן אומר כי נהרג חוץ לירושלם כשחרו מלכי קשמוכאי זה על זה הורקנום וארסעובלום שהם אקים בני אלכסנדר בנו של הורקנום הראשון ואז גזרו ארור מי שיגדל קזיר. וארור מי שילמד לבנו חכמת יוכית. ואם תאמר בימי טיטוס גזרו. תירצו התוספות דמעיקרא גזרו ולא קבלו. אי נמי אם רוצה להיות בארור לא מיקרי עבריין. אבל לבסוף איכא גזרה דרבנן. ובזמן הורקנום זה נאלם מלכות הקשמוכים שהרגו הורדוס בן אנטיפטר עבדו. ואלו השתי גזרות שגזרו בימיו. הוא בקמא פר' מרובה. ובסוף סוטה ובמקוה פרק רבי ישמעאל. ואז מרדכי היהודי בזמן ההוא שהיה אז יותר מנן ת' שנה. ואז הביאו העומר ושתי הלחם ממקומות רחוקים מירושלם. וזה הענין שנהרג חוני המעגל לא נזכר זה בתלמוד. אלא שינן ע' שנה שהם שנותיו של אדם שהם כשינה ביום אחמול כי יעבור. ובמלק הג' ממגן אבות בגדר הקלוס. אמר ר' דורן שאי אפשר זה כפי הטבע בלא נס שינן אדם שנעים שנה. מפני שנתקרה הקום הטבעי ואינו מתיד. ועוד לפי שהזמן מקרה אל התנועה ומי שלא הרגיש בתנועה לא יפעל בו הזמן עד כאן. וזה שאמר אינו עולה על הדעת כי אם על ידי נס אם הוא כפשוטו. ומפני שלא היו נוהגין בו כבוד בזקנותו כראוי שאל חוני לעלמו המות לילך לקיי העולם הבא. ובמגלת תענית כי שלש שנים רבופות היה בצורת עד שירד חוני המעגל להתפלל. וכן היה אז אליהוועיני בן הקק הכהן הגדול שעשה פרה אדומה אחת והם המקבלים הכ"ז:

שמעיה ואבטליון קבלו מהם. הא' נשיא והשני אב בית דין. וכתב רבינו חננאל איך שם נשיאות מסוגל על בית דוד שהרי יוסי בן יעזר נשיא והיה כהן ואף על פי שנשמעון ובאנטיגנוס לא מלאכו אב בית דין לעולם היה אב בית דין אלא שלא היו ראויים כמו אלה להזכיר שמותם. וזה היה מנהג בישראל שכן אמרו בסוף מועד קטן על שאל זה נשיא. ועל יהונתן זה אב בית דין. וכן אמרו בפרק הישן קמה לוקה על אב בית דין שמת ולא נספד כהלכה וכו'. אף על פי שזה המאמר יש בו סוד. וכבר פירש בו ר' יצחק ישראל ביסוד עולם פירוש נאה אבל עוד יש בו סוד. והנשיא שנתורה הוא המלך. בין שיהיה ממלכי דוד או ממלכי ישראל כי על פי נביאים נמשחו. שכן בהוריות פרק ג' במשנה

במסנה אי זהו נשיא זה המלך שנאמר אשר נשיא יטא ועשה אחת מכל מלות
ה' אלהיו מי שאין עליו אלא אלהיו . וזה גם כן היה בכלל ראש הגולה
שנבדל שהיה מזרע המלוכה מיהויכין שנקרא שנת מישור שנת מלכותך .
כדמתיא לא יסור שנת מיהודה זהו ראש גולה שנבדל . אבל הלל וכל זרעו
לא נקראו אלא ומקוק מבין רגליו . ובעבור זה אפילו רבינו הקדוש שהיה
נשיא לא היה בקרבן נשיא ואף על פי שהוא מזרע דוד מבני שפטיה בן
אביטל . כל שכן לדעת הירושלמי ונראשית רבה שהיה רבי מיהודה מלד
האם ומבנימין מלד האב . אמר ליה ר' קייא לרתך בבבל . שהיה אז ראש
גולה אחד ששמו רב הונא ומר כייף ליה . ואין זה רב הונא תלמיד רב
הנזכר בתלמוד כי זה מת בבני רבי ונקבר בארץ ישראל . וזה היה מזרע
המלכים משלמה ויהויכין חרובבל . ואם כן כל אלו היו נשיאים בשם לבד
במקום נשיא . וכן שמעיה היה נשיא בשם לבד . ולא כאמר הענין הזה
באלו בלבד בעבור שהם גרים . כי שמעיה ואבטליון היו מבני בניו של
סנאריב כדאיתא בגטין ובסנהדרין . אלא אפילו שמעון הלדיק והלל היו
במקום נשיאים בעבור שהיו יושבים בלשכת הגזית שנעים סנהדרין ולא היה
להם מלך לישיב עמהם כדמות משה שהיה על גביהן שהיה מלך ונשיא היה
להם נשיא במקומו . כי בבית שני לא היה אלא זרובבל לבד . כי בימי
אלו היו הכהנים מלכים שלא כדין . וכן הורודוס בימי הלל שלא כדין
שהיה גר או ענד . והפסוק דרשו ממוצק שנאמר תשים עליך מלך . כ"ש
בהיות זרע דוד בעולם . ושמעיה ואבטליון היתה אחס מישראל כדי שיוכלו
לדון . ונשיא שמל על כבודו וכבודו מקול אבל המלך לא ימחול . ואלו
בדאי היו גרי לזק ועושים מעשה אהרן כדאיתא ביומא . ובעבור שאין
דעתי להאריך כי יהיה ספר גדול ויהיה כדל להעתיקו לא אביא כל הראיות
על כל חכם מי הוא אלא ראיה אחת או שמים להביא התועלת שאנו לריבי'
לו . והם קבלו שנת תש"ב ליזירה שנת שד"י לבנין הבית ובזמנס

יהודה בן דורמאי שנבדל מן החכמים הוא ודורמאי בנו והלך וישב בדרו'
כדי שלא יעלה לירושלים . שהיה סובר שקגינה דומה שנת כמו
הפסם . ואמר תמהני על שני גדולי הדור שמעיה ואבטליון שחכמים גדולים
הם ודרשנים גדולים ולא אמרו להם לישראל שקגינה דומה שנת . ובגמרא
רבי מאיר פיר' טעמו מוזבת פסם ליי' אלהיך לאן ובקר . ורב אשי כעם
על זה ואמר אכן אטעמא דפרושין כיקום ונסמוך . רובל לומר מדרש פרושי'
הוא . ובזמנס היה גם כן

עקביא בן מהללאל שהעיד במסכת עדיות רבי יהודה בן אלעאי עליו
שאין עזרה כנעלת על כל אדם בישראל במקמה וביראת מטא
כעקביא . ובעבור שאמר מיתתן של שמעיה ואבטליון דבר דבר שלא כראיה
כהוגן יש קשא אס כדוהו והוא לא כתבוין לגנותם שאמר דוגמא השקוה .
ויש בזה שני פירושים או גרים כמותה אבל הוא רבה שלא כתבו לה מי
הכיר אלא דוגמא להם כדי להפקידם . וידענו שזה הדבר היה אמר שמתו

ספר יוחסין

כמו שזכר בזכרות בפרק מי שמתו המספר אחר מטתן של תלמידי חכמים
אף על פי שבעל הערוך בערך אחר פירש לשון הטייה כלומר כטה מדרך
ישרה. כדכתב רבי רבי ישמעאל אם ראית תלמיד חכם שמעט בלילה
אל תהרהר אחריו ביום. וכן פירש הרא"ש בפסקי זכרות. אבל רבינו
סכנאל פירש שמספר גנאי לאחר מיתתן וזה הפירוש הוא האמיתי.
כי כן בספרי מביא זה המעשה ואומר הלא דתימא המצוה זקן אחר מותו
קייב כדוי. וכן מלאתי אחר כך בערך דוגמא שחזר בו ופירש כן. וכן
בתוספות אמרו בשעה שלום על ישראל. והיינו לאחר מיתתן ללא אחי
לאיכלויי בהדי דמספרין גנותם. מהבא משמע דאיירי לאחר מיתה עד
כאן לשוכו. ורש"י פירש לעיל מיניה כתיב והמטים והמכריעים את
קונתם יותר על זכותם להטותם לכף קונה יוליכם וכולי. ואני אברהם
קבלתי בין שיהיה לשון מטה או הטייה מכין שמדבר אחר המיתה לפי
שאמר למעלה כי לא ינוח שנט הרשע שהוא הלשון שנאמר והכה ארץ
בשנט פיו על גורל הלדיקים על גורל שהוא אחר המות שנאמר ואתה
תעמוד לגורלך לקץ הימין. הטיבה ליי' לטובים אבל המטים יוליכם
וכולי. ונכו של עקביא היה גם כן חכם ונזהר אביו לשמוע לחכמים
ולא לדבריו בחסידותו וכו' כדאיתא בעדיות וכן היה אז

אדמו"ן וחנן בן אישלוס חכמים גדולים שני דייני גזרות צירושלם

האמורים בפרק אחרון דכתובות. אבל מה שכתב
הרמב"ם ז"ל שר' מיאשה היה בצבורתם אינו נראה כי במס' פאה
העיד נחום הלבלר שקבל מר' מיאשה ור' מיאשה קבל מאבא שקבל
מהזוגות וכו' ואם כן רבי מיאשה אחר הלל ושמי שקבלו משמיעה
ואבטליון וכו' ולפי דעתו לא היה לו להזכיר זוגות האמורות אלא שדברי
אמת מיד יבואו בפי החכם ויותר נראה שהיה אחר הלל ונפ' בהן גדול
דכוזר למדו מזה המאמר שאמר שקבלו מפי הבבאיים הלכה למשה מסיני.
לא הזכיר יהושע והזקנים שהוא כלב וסיעתו שאין לריך לזכור האמלעיים
כי מאיליו הוא כודע וזה אינו רבי מיאשה האמורא בן בנו של רבי
יהושע בן לוי שזה היה בימי בניו של הלל ואם לא יש לרב עדות אחרת
מהתלמוד וגם אני לא ראיתי אבל מהמנהג כן נראה כי הוא אחר הלל
וכן נחום הלבלר לא הזכירו דבריו בימי הלל שם במסכת פאה כי אם
בימי רבן גמליאל הזקן כדודו והם רובה לומר שמיעה ואבטליון המקבלים
הב"ק ואני אומר שגם

בני בהירא היו בצבורת שמיעה ואבטליון כמו עקביא כיון שהלל

בא להיות כשיא אחריהם שהם מינו לכשיא להלל
וירדו הם מהנשיאות מרוב ענותנותם עד שאמר רבי אף על פי שהוא
עניו כל הדברים אני עושה קוץ ממה שעשו בני בתירה לזקני הלל והה
היה בעבור שידע הלל ההלכה של פסק במועדו שדוק' שנת כדאיתא
בפסקים בפרק ואלו דברים כי בני בתירה נתעלמה מהם ההלכה ומיכוהו
לכשיא

לנשיא ואחר המרבן היו עם רבי יומן בן זכאי כשתקן תקיעת שופר בשבת בבית דין ביבנה כדאיתא בראש השנה ובירושלמי. ואי אפשר בשני שמטות שלא יקול י"ד בשבת. ולמה נעלמה הלכה ליתן גדולה להלל ומפני מה כוהגין בבית דין של מעה כבוד כדי שלא ירבו מחלוקות בישראל. ורש"י פי' בפרקא קמא דתעניות כי אלו שהיו בזמן הלל הם רבי יהודה בן בתירא ורבי יהושע אחיו ולא נהירא. כי בירושלמי בפרק ד' מיתות כי רבי יהושע ורבי אליעזר שהם תלמידי תלמידיו של הלל זכו שיליד אביו לרבי יהודה בן בתירא אבל רבי יהודה בן בתירא היה צבבל בנליבין בזמן הבית כדאיתא בריש פסוקים. ושם פירש הרשב"ם ז"ל למה היה צבבל ולא עלה לרגל כי זקן היה ולא היה יכול לעלות לרגל וזקן פטור מראייה. ועוד האריך שנים רבות כי היה עד זמן רב ושמואל וזירך לאבא אבא דשמואל שיהיה לו בן חכם כדאיתא במדרש שמואל על פסוק וידע כל ישראל מדן ועד באר שבע כי נאמן שמואל וכו'. ובפרק רבי אליעזר בשבת ובפרק כל הנשר נראה גם כן שהיה בזמן לוי שאמר לרבי אתריה רבי יהודה בן בתירא הוה ודרש להו כרבי יוסי הגלילי:

הלל ושמאי קבלו מהם ובראשונה היו הלל ומנחם וילא מנחם

לעבודת המלך עם שמנים אנשים לבושים זהב כדאיתא בקיגיה וזה הדבר מוזכר בספר בן גוריון שהיה מנחם חכם גדול כמו בבית שאמר הרבה נבואות והוא אחר להורודוס כשהיה קטן שימלך. ואחר שמלך שלק בעבורו ואמר לו עוד שימלך יותר משלשים שנה שמלך ל"ז שנה וכתן לו עושר גדול אז. וכן היה הורודוס מכבד מאד להלל הזקן שהם רבו במלכותו ואומר גם כי שמאי היה תלמידו של הלל אולי זה היה בימי מנחם אחר זה היה תלמיד קצר להלל. גם שמאי הזקן נתכבד על הורודוס שימלך כשנא לדין לפני הסנהדרין וכשאו לו פנים כשהרג האיש ואמ' שהוא ימלך ויהרוג אותם אבל הורודוס נהלל ושמאי ומנחם וסיעתם לא שלק ידו וכבדם. ובקרא הלל הנבלי בעבור שהיה מצבל מהמיוקסין. כדאיתא בפרק עשרה יומסין כשאמרו לרבי על ענין יומסין. ועלה מצבל ושם למד תורה עם שמעיה ואנטליון וגם הם היו בירושלם כדאיתא ביומא ובאבות דרבי נתן שהיה מדבר בלשון צבל ואמר ארבעה דברי' במשנה נגד שם אבד שמיה וילא מוסיף יסיף וילא יליף קטלא קייב ודאשתמש בתגא חלף. זה המשמש בשם המפורש אין לו חלק לעולם הבא. וכן משנת הפוך בה אומרים שם שהלל אמרה. וכן על דאטפת אטפוך שהיה הוא צבלי. וגם שמעיה ואנטליון היו בירושלם ביום שילא כהן גדול מבית המקדש ביום הכפורים. והלל למד תורה מעוני גדול כדאיתא בפרק אחר להם הממונה ולא סייעו שכתא אחיו שהיה עשיר כמו שסייע עזריה לשמעון אחי עזריה כדאיתא בסוף סוטה. ובסוף נתיב שני כתוב כי אחיו של הלל מפני שלא סייעו קודם שהתחיל ללמוד הלל לא לקח חלק עמו ואף על פי שסייעו אחר שלמד והיו קיי"כ שנה ובן מ' שנה עלה מצבל וארבעים שנה למד וארבעים שנה פרנס ישראל והיו עביו מאד כדאיתא בשבת ובפרק יום טוב מרוב עוה שניה מפני השלוס

ספר יוחסין

שהיתה עולת זכר ואמר שהיא נקבה לזנב שלמים. ושמי קפדן ותלמידיהם
כהגו באלה המדות ובעצור זה זכו לקבוע הלכה כבית הלל כדאיתא בפרק
קמא דעירובין ובפרק קמא דברכות ירושלמי שלא בת קול ביבנה הלכה
כבית הלל ולעולם לא יזרו בית שמאי להורות כבית הלל חוץ מהלכה א' בפרק
ה' דתרומות. והם קבלו רובה לומר הלל ושמי שנת משכ"ח ליבירה ש"ך
שנים לבנין הבית. ועד ימי הלל היו קורין ת"ר סדרי משנה ומשה עליו
השלוש עד בני בתירא והלל סידר שש סדרים על פה הכוללים התורה משם
ולהלן כדי שלא תשתכח התורה. וזה בתקלת מלכות הוורום ענדא דבית
קשמנאס ובנה אז בית המקדש ביופי גדול יותר משלמה בימי הלל וכל זמן
שננה אותו לא בא גשם ביום כדי שלא יבעלו ממלאכתו וכן הוא בפירוש
בתקלת שנת שהתחיל הלל הנשיאות ק' שנה קודם המרנן. ושמעון בנו ורנן
גמליאל הזקן ככדו ורנן שמעון בן גמליאל הנהרג במרנן בית שני נהגו
נשיאותן בפני הבית מאה שנה רובה לומר בעוד הבית קיים ק' שנה.
ובפירוש רש"י שם בארוכה. והיה מזרע דוד משפטיה בן אביטל כדאיתא
בכתובות בפרק הנושא על קיתון בת רבי קייא שמתה ארוסה שהיתה ארוסה
לבן רבי. וכן בפרק כמה בהמה אמר רב ר' דאמי מדוד וכו'. ובתל
בפרק קמא דסנהדרין ראש גולה דנבל מהזכרים וכשיא שבארץ ישראל מהנקבות
מזרע דוד. אבל כבר אמרנו כי בבראשית רבה פרשת ויזכור אלהים את נח
שזה שלד האש ומלד אינו מצנימין. והוא הלל הרבה תורה בישראל ושמי
מברו. ולא חלקו אלא בשלשה דברים כדאיתא בפרק קמא דשבת כי הבאים
אחריהם שלא שמשו כל לרכן היו במחלוקת בית שמאי ובית הלל. וכן תקנו
תקנות רבות וגזרות כאמור שם ובגטין ובמקומות אחרים. ובפרק השולח
גע כתבו התוספות משם הירושלמי כי בי"ח דברים שרבו בית שמאי על
בית הלל אפילו אליהו לא יכול לבטלן כי תלמידי בית שמאי היו הורגין
במתלמידי בית הלל ועמדו להם בנפשותם. ושמונים תלמידים היו לו להלל
רובה לומר המעולים כדאיתא בסוכה בפרק הישן ובנדא בתרא בפרק יש
נוחלין ויונתן בן עוזיאל שתרגם הכנענים כדאיתא במגלה הוא הגדול שבכולם
ואין קץ לתבובתו. ורבי יוחנן בן זכאי הכהן הקטן שבכולם ומה תעריך
לאחרים ונראה גדולת יונתן בן עוזיאל ששמי הזקן הולך אליו כדאיתא שם
בפרק יש נוחלין. ובזמן הלל היה

בבא בן בוטא תלמיד שמאי הזקן ובגטין אומר מחכמתו והוא זיכה
לאשה אחת שאמרו שזינתה ואמר הזרע אינו סולד מן
האש ולזון בינה סולד. וזה כפל עיניו הורודים רובה לומר סימא עיניו
כדאיתא בתרא כשהרג החכמים. והוא נתן לו עלה שיבנה המקדש לכפרה
על האור של החכמים שביבנה שכתירא מהם שכתוב לא תוכל לתת עליך וגו'.
ובכדריס ספר רבי אליעזר שהיה דיין ועניו מאד ועושה שלום בין איש לאשתו
והמעשה הוא שם וכו'. אף על פי שהיה מתלמידי שמאי מה שידע בסמיכה
עשה כבית הלל בפרק שני דיוס טוב וכל זה ברור. ובפרק אחרון מכריתות
במשנה שהיה נבא בן בוטא קסיד ומתנדב אשם תלוי בכל יום חוץ מיום
אחד

אחד אשר יום הכפורים וזה כקרא השם מסידיס אבל המקמים אשר הרמז"ס ז"ל שהיו בזמן הלל גם כן מלאכו אותם אשר הלל בזמן בית שמאי ובית הלל הזקנים שיהיה קרוב למרבן הבית בזמן רבן גמליאל הזקן כמו

רבי יוחנן הקורנית שהלכו זקני בית שמאי ובית הלל לבקרו בסוכה וכן

הגניה בן מזקיה בן גרון שעלו לבקרו בית שמאי ובית הלל. ובפרק ז' דמסכת שמחות שאבד לו ספר תורה שלקחו במאה מנה והתפלל במקדש ומלאו. ובנו היה ר' אלעזר בן חנניה בן מזקיה בן גרון בספרי פרשת כי תלך. ובעליית חנניה בן מזקיה בן גרון אמרו הרבה הלכות ואז גזרו י"ק דברים. ולא כ"ד דברי' שכתב הרמז"ס בתקלת פירוש המשנה של שנת שזה לעולם לא זכרו אלא י"ק דברי'. ומפירוש רש"י והתוספו' נראה ש"ק דברים שרבו בית שמאי על בית הלל לא היו עוד. ומה הם הי"ק רבו הסברות בין אלה המקמים וכפי פשט ההלכה נראה שזוה לבד לדק הרמז"ס ז"ל במנין הי"ק שהראשון הוא שפוסל התרומ' האוכל אוכל ראשון. אף על פי שאיני כדאי ליכנס בין אלו האריות כי הלכה עמוקה היא שיסבול פירוש' הרבה. והכלל כי בעליית חנניה בן מזקיה בן גרון גזרו י"ק דברים וכו' כדאיתא בפרק קמא דשבת וזה המסיד כתב מגלת תענית שהיה מחנב הכסים. וכראה לי שלא כתב כולה כמו שנראה בפרקא קמא דראש השנה כי יהודה בן שמוע תלמיד רבי מאיר ביטל שמד והוא במגלת תענית. וכן פיר' סתרי יזקאל והעלו לו שלש מאות גרבי שמן כדי שיאיר לו כלילה ודרשו והוא זכור לטוב כדאיתא בפרק התכלת ובפרקא קמא דשבת וסוף מגלת תענית כי סיעתו של רבי אלעזר בן חנניה בן מזקיה בן גרון כתבו מגלת תענית מפני שאינן למודים בלרות. וכן אז היה

רבי נחוניא בן הקב' חכם גדול ומסיד וזהו ר' נחוניא הגדול שהאריך ימים כדאיתא בפר' בני העיר ובפרק תפלת השחר במשנה שהיה מתפלל בכניסתו לבית המדרש. והוא גם כן נזכר במסכ' אבות וזה עשה ספר הנהיר על הקבלה העמוקה ושמות השם יתברך. ורבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול קבל ממנו סודות הקבלה. וכן רבי עקיבא כדאיתא במדרש ורבי ישמעאל היה יפה מאד ופלאו רבי יהושע ברומי והוא מעשרה הרוגי מלכות הנהרג אשר מרבן הבית בסמוך והפשיטו עור פניו שמדה יופיו בת קיסר והוא בראשן של מלכים. ובתקלת ברכות שראה השכינה במקדש ואמרה לו ישמעאל בני ברכני. וכן היה בזמן הזה

אבא חלקיה בן בנו של חוכי המעגל ומנין הנמצא העכו בן בתו של חוכי המעגל מלומדים בנסים כדאיתא בתעניות:

ונחום הלבלר כנר אמרנו שנראה שהיה אשר הלל זמן רב כמו שנראה בעסכת פאה שקבל מרבי מיאשה. ובני בתירא כנר אמרנו שהיו בזמן שמעיה. וכן בזמן הלל והאריכו ימים רבים עד אשר מרבן הבית ועד רבינו

ספר יוחסין

רבינו. ורבי פטיאס ראה קרבן הבית ובעדיות קולק עם רבי יהושע ורבי יוחנן בן בריה בזה הזמן עוד אפשרם שהיו גם אחר הקרבן והם רובה לומר הלל ושמיא הם המקבלים הכ"ט:

רבן שמעון בנו של הלל הזקן ורבי יוחנן בן זכאי הכהן קבלו מהלל ושמיא והם המקבלים הל'. וזה רבן יוחנן בן זכאי היה ק"כ שנה כי שלשה חיי ק"כ שנה כמשה רבינו עליו השלום וראו זה את זה הלל. ורבן יוחנן בן זכאי. ורבי עקיבא. ורבי"ז עסק ארבעים שנה בפרקמטיא. ומ' שנה למד ומ' שנה לימד אבל לא היה כשיא אלא בסוף ימיו אחר קרבן הבית כדאיתא בסוף ראש השנה וע' מקנות תקן והוא היה כהן כמו שנראה בפרק במה מליקין וכן פירש רש"י שם וכן בספרי אחר כבר מה ששרתו ידי שכתבי והוא ראה ארבע' כשיאים וחלו הן הלל שקבל ממנו. ורבן גמליאל הזקן ככדו שהיו לומדים התורה בימיו בעמידה ורבי שמעון בן גמליאל הנהרג בקרבן וכן היה אז

רבי הנינא בן דוסא הקסיד המלומד בנסיים. שיא עליו בת קול כל העולם כיוון בשביל מניכא בני ומניכא בני די לו בקב קרובין מערב שנת לערב שנת. ובפרק ערבי פסקים דמכריון עליו ברקיע הזהרו במניכא בני. בענין אגרת בת מצלת. ובפרק ג' דמעניות על העוים שהניאו דונא בקרנייהו. אם היה עמי איד היו לו עוים פירש רש"י תרנגולת אבודה טכא ולא טכא לה בעליה וקנה מאפרוקיה העוים. והוא למד תורה ערבי יוחנן בן זכאי כדאיתא בפ' אין עומדין. וכן היה בזמן רבן גמליאל כדאיתא בברכות. ואם כן רבן גמליאל הזקן המקבל הל"א. ורבי שמעון בן גמליאל בנו המקבל הל"ב. וכיון שנהרג זה רבי שמעון בן גמליאל כאשר בנו רבן גמליאל בר מקלוקתו של ר' אלעזר ור' יהושע שעדיין לא היה ראוי לנשיאות והלילו רבי יוחנן בן זכאי סיד אספסינוס קיסר וקבל ר' יוחנן בן זכאי הנשיאות אז בעת הקרבן שנתן לקן וקסד בעיני המלך כדאיתא בפ' הניזקין ובאבות דרבי נתן והיה כשיא בסו' ימיו לפקות שמי שנים כמו שפירש רש"י בסוף ראש השנה וגם בימי הלל ור' יוחנן בן זכאי היו שני כהנים גדולים קמטאל המלרי וישמעאל בן פאני קסיד גדול שעשו כל אחד מהם פרה ור' יוחנן בן זכאי הכהן אף על פי שהיה זקן עמד היה ראש הסנהדרין אעפ"י שכתב רבינו סנהאל כי ביום שמינו לרבי אלעזר בן עזריה לכהן לא סינו לר' אלעזר מפני שהיה זקן ופולג עמד. ומזה למד הרמב"ם ז"ל שאמר בספר שופטים בפרק ב' אין עומדין בסנהדרין זקן דתניא בפר' אחד דיני מסוכות אין עומדין בסנהדרין זקן וסרים ומי שאין לו בנים. ובשעת פטירתו בירך לחלמידיו שיהא עורא שמיס עליהם כמורא בשר ודם. וראה אז למקויה מלך יהודה הקסיד שנה ללוותו כדאיתא בפרק תפלת השחר ואע"פ שיהא הרמב"ם כי מי שלא היה בעיניו של ר' גדול כמו שמו לבד היה קורא לו רבן עם כל זה לא עלאנוהו לשום קכס כי אם לנשיאי לבד וכן

וכן נראה צערוך אזני ובסוף הא"לפא ז"יתא סהתנאי" שם מראה האמת
 למה נקראו בשם ר' ורנן ורנן בארובה בעזרת השם. הכלל כי רנן
 בכשאים רנן גמליאל הזקן רש"ג וכו' וכן כלם עד רנן גמליאל בנו של
 ר'. ונראה לי כי בעבור שהיה ספק אם יהיה ר' שמעון בר ר' נשיא
 שהיה חכם יותר מרנן גמליאל אקיו הגדול כדאיתא בכחוננו' ולא יקרה
 להם מה שקרה לשמעון הלדיק שהכניח למוכיו בנו הקטן הכהונ' גדולה
 וקרה מה שקרה. ור' היה רלונו שיהי' רנן גמליאל נשיא הולנדך ציטוי
 קודם שיהיה נשיא לקראו רנן בשם נשיא ולהזכירו עם חכמי העשנה
 צפרק שני דאבות. לומר למכסים שזהו הנשיא שיהיה זיראת קטא כסוהו
 טעלא מקוסו. ובעבור שהיה נשיא רנן יוסקן בן זכאי במקום רנן גמליאל
 נקרא רנן כמוהם. ובזמן שהיה נשיא רנן יוסקן בן זכאי היה זיבנה
 כדאיתא בסוף ראש השנה. ואף על פי שנאבות דרבי נתן אומר שתלמידיו
 הלכו לזיבנה והוא לדמסת מקום מרמלאות והם גדלו במורה והוא לא
 גדל יהיה זה קודם נשיאותו. וכן נראה כי אפילו בזמן הבית היה רנן
 גמליאל הזקן נכדו של הלל זיבנה אף על פי שהיה צירושלם כי גלמה
 סנהדרין ארבעים שנה קודם מרנן הבית טענה שנפתחו דלתות ההיכל
 מעלמן וגער בהן רנן יוסקן בן זכאי ואחר כבר נחננא עליך זכריה פתח
 לנכון דלתיך וגו'. וכן בעבור שרבו הרופקים שלא רבו לדון דיכי כפשות
 גלו ממקום למקום עד יבנה. ושם תקן

שמואל הקטן זרכת המינין לפני רנן גמליאל הזקן ולא לפני רנן
 גמליאל שהיה אחר רנן יוסקן בן זכאי וזה כן בעבור כי
 שמואל הקטן נפטר קודם מרנן הבית וקודם שיהיה נשיא רנן יוסקן בן
 זכאי כי הוא בשעת פטירתו נחננא על רנן שמעון בן גמליאל ורבי ישמעאל
 לקטלא ונהרג במרנן רנן שמעון בן גמליאל ואז קבל הנשיאות רנן יוסקן
 בן זכאי כדאיתא בגטין. וטענה זה של שמואל הקטן צפרק קמא
 דסנהדרין. ובסוף סוטה ובפרק ד' שמסכת שמות שלא זכה לבן. ורנן
 שמעון בן גמליאל ורבי אלעזר בן עזריה הספידוהו. והתנבא בלשון ארמי
 בשעת פטירתו. ונחמו מפחמו ופנקסו בארוננו מפני שלא זכה לבן. עוד
 שם צפרק ה' כשנכנס רנן גמליאל הזקן לעבר השנה עמד שמואל הקטן
 ואמר אני הוא שנכנסתי בלא רשות. ואמר לו רנן גמליאל שב בני שב
 מה לך אלדד ועידד כל ישראל יודעים שאפילו לא יהיו ז' אלא שנים
 אמה א' מהם. ואם כן ציטי רנן גמליאל הזקן היה. ובסנהדרין אומר
 כי רנן גמליאל אחר לו שב בני שב ראויות כל השנים להתעבר על ידך.
 והוא לא נכנס כי אם ברשות ומפני ענוותנותו אחר זה. ורש"י פירש
 באבות שנקרא קטן בערך שמואל הנביא:

הגה"ה ואני ש"ש מלאתיו צירושלמי דסוטה ע"כ. ונראה מפני שהיה
 קטן בעיניו והוא עניו ומסיד תלמידו של הלל במעשיו. וכן
 אסרו על הלל תלמידו של עזרא אף על פי שלא היה תלמידו כי זיכיהם
 ש'

ספר יוחסין

ש' שנה. וכראיה כי אפילו בזמן שהיו דנין בית דין הגדול בירושלם היה בית דין ביבנה כמו שספורש בפרק אלו הן הנמנקיין בסנהדרין. ורבו גמליאל השני שניצל סיד קיסר סיד היה נשיא אחר רבי יוסמן בן זכאי גם כן ביבנה כמו שכתב' בפרק ד' דראש השנה וזה בר שאלותיו של רבי יהושע ושל רבי אליעזר הגדול גיסו שהיה נשוי עם אישא שלום אחותו של רבן גמליאל. וזהו זקנו של רבי. ואמר רש"י כי רבן גמליאל הזקן היה באושא וזר ליבנה וזה כן נראה אבל מה שאש' שם כי בנו רבן שמעון בן גמליאל חזר לאושא כמו שאמר בפרק אחרון של ראש השנה זה אינו כן. כי רבן שמעון בן גמליאל האמור שם שהיה באושא הוא אביו של רבי כמו שכתב' שם בפירוש מהמכתב' שהיו מדברים עמו רבי ישמעאל בנו של רבי יוסמן בן ברוקה ורבי זבינא בנו של רבי יוסי הגלילי שהיו אחר רבי עקיבא ורבי יוסמן בן כורי כן רבי יוסמן בן כורי חלק עם רבן גמליאל אביו בקדוש הקדש ואיכו זה רבן גמליאל הזקן. ורבן שמעון בן גמליאל בנו הכהרז וכן בפרק הכיוקין ששאל רבי יוסמן בן זכאי יבנה ומכתב' שלא יהרגם עזה נראה כי קודם מרבן הבית היה שם ביבנה. וכן היה שם רבי יוסמן בן זכאי ורבן גמליאל דיבנה בר שאלותיו של ר' יהושע אבל ר' שמעון בן גמליאל בנו אביו של רבי היה באושא ובשפרעם. ורבי היה עם שבעים סנהדרין בבית שערים ובטבריה ובליפורי ובטבריה עמוקה מכלם ושם גלתה הסנהדרין גלות עשירי ואם כן שלשה כקראו רבן גמליאל ככדו של הלל וזה לבד נקרא רבן גמליאל הזקן בכל מקום ולא האחרים. והשני רבן גמליאל ככדו של ר"ג הזקן בר שאלותיו של רבי יהושע. והג' רבן גמליאל בנו של ר' יהודה הנשיא. וכן שלשה כקראו רבן שמעון הראשון בנו של הלל. והשני רבן שמעון בן גמליאל ככדו הכהרז כדאיחא בפרקא קמא דשבת. והשלישי רבן שמעון בן גמליאל אביו של רבי הסוכר בפרק הסוכר במליעא העכו. ואם תרלה עוד רביעי הוא בנו של רבי הקטן שכקרא ר' שמעון הנשיא שנשאר במיקו בסוף פרקא קמא דגטין אם היה נשיא. ואם כן עמה נמנרר יפה יאם רבינו הקדוש כדי להסיר הטעויות מפירות המענה ומספר המדע ורבי הוא הו' להלל והוא הקדוש. כמו השבת. וכמו עשה רבינו עליו השלום השביעי לאברהם אביו. ורבן גמליאל זקנו המקבל הל"ג. ורבי שמעון בן גמליאל בנו המקבל הל"ד והוא אביו של רבי. ורבינו הקדוש שהוא ר' יהודה הנשיא מורע יהודה בן יעקב מורע המלוכה מבני שפטיה בן אביטל אשת דוד המקבל הל"ה:

וכל זה כפי היחס של הלל אבל הרמב"ם ז"ל דילג רבן גמליאל דיבנה ורבי שמעון בן גמליאל אביו ואולי לא קבלו כי אם מרבן יוסמן בן זכאי המקבל הל'. ורבי יהושע הל"א. ורבי עקיבא המקבל הל"ב. ור' שאיר ור' שמעון ור' יהודה ורבי שמעון בן גמליאל אביו של ר' הל"ג. ורבינו הקדוש המקבל הל"ד דכ"י וטהור:

ונחזור לענין רבי יוסמן בן זכאי כי היה בית דינו בנררר קיל קודם
המרבן כדאיתא בסנהדרין ובפרק ה' דעשר ראשון בתוספתא .
ולא כאריך עוד בו כי אם לידע היסס כי בענין חכמתו כנר הוא מפורסם
אלא הכי דבר . ובפרק עושין פסיס ברבי יוסמן בן זכאי פירש רש"י
בריימא שנסדרה בבית מדרשו כמו תוספתא דרבי קייא והוא נקרא בן
זכאי בפרק במה שליקין . ובפרק חסישי דסנהדרין . כי בזמן רבו הלל
נקרא בן זכאי ואמר לפניו הלכה וקבעה בשמו . וכן כאלא שנקבעו הלכות
קודם ארבעים שנה שפרנס את ישראל במשכת ראש השנה וסוכה . ונרא'
מהלמוד בראש השנה כי הארבעים שנה שהיה פרכס היו רובם בזמן
הבית ואם כן בימי רבן גמליאל הזקן ורבי שמעון בן גמליאל בנו הנהרג
במרבן היה פרכס גם הוא . או יהיה אב בית דין כיון שהיו האמרים
נשיאים ולפקות היה ה' שנים נשיא אחר המרבן כמו שפירש רש"י בסוף
ראש השנה . כיון שחזקן תקנות אחר המרבן . אבל לא כודע בזה יותר
עמה שראיתי . ובתוספות בפרק במה נהמה כי רבי יוסמן בן זכאי שלך
שנים אחר המרבן ורבן גמליאל שלש שנים אחריו קודם שימליך רבי
אלעזר בן עזריה בשותפות עמו . ובפרק ה' דהלכות דרך ארץ מעשה
בשמעון בן אנטוניוס שהיו אורקים עמו וגזר איחלו ונודרים ומנדים ובשעת
פטירתם עלקה אותה וכשעז זה לפני רבן יוסמן בן זכאי ואמר מי ילך
לשם ואמר לו ר' יהושע אני הולך וכו' ואכל עמו ואמר לו בשעה שנפטר
שמנו למה אמה עלקה לאמר' ולי לא הלקית . אחר לו רבי חכם גדול
אמה ובידך דרך ארץ ובני אדם הנכנסין אללי גזרתי עליהם שיהיו
אוכלים ושומים והם נודרים בתורה ומצדין . ולי מסורת שכל הנודר
בתורה ובזדה סופג את הארבעים וכו' וזה ר' יוסמן בן זכאי נקרא קופת
הרוכלין והיה לו בן חכם גדול נקרא ר' יהודה בן רבן יוסמן בן זכאי
ובפרק כל היד חולק עם רבי עקיבא . ואולי זה הוא רבי יהודה הכהן
שהעיד עם ר' יהודה בן בבא בפרק ח' דעדות אלא שאינו נראה כיון
שאביו היה נשיא בישראל היה לי לזכרו עם שם אביו . ובאבות דרבי
מתן כי עת לו בנו ונקטוהו מעשה תלמידיו ולא כתפיים אלא סר' אלעזר
בן ערך שזה הנן חכם גדול ובלא קטא ומתן פקדונו בשלום . ובסוף
ספרי ד' קיו ק"כ שנה עשה היה בעלרים ומצדין פ' שנה ומלך ארבעים
שנה . והלל הזקן עלה מנבל בן ס' שנה . ושימש חכמים ס' שנה . ופרנס
ישראל ס' שנה . וריב"ז עסק בפרקטיא ס' שנה . ושימש ס' שנה . ופרנס
ישראל ס' שנה . וכן כאלא בסנהדרין בפרק היו בודקין . ור' עקיבא
למד ס' שנה . ושימש ס' שנה . ופרנס ס' שנה . אבל זה הענין של ר'
עקיבא לא נראה בן בתלמוד כי אחר שהיה נשוי הלך ללמוד תורה בעלת
אשתו כדאיתא בנדרים וכן כתבו התוספות בפי שואל בשנת שהיה בן
ארבעים שנה כשקבל עליו לעסוק בתורה ולא נשא את אשתו עד שהיה
בן ס"ד שנה . ואמרו שנסוף ספרי אומר ס' שנה שימש תלמידי חכמים
וס' שנה פרכס את ישראל ובאבות דרבי מתן עשנת יוסף בן יעזר עניא

ספר יוחסין

שם כל המעשה ושהיה צן ארבעים שנה כשהתחיל ללמוד. וכן נפרק אלו עוברין כשהייתי עם הארץ וכי' וכן אמרו במדרש שהיה צן מ' שנה כשהלך ללמוד והיה צום שזה הדבר וכן נראה כי למד ושימש כלו היה צנת אמת. אבל התוספות כתבו בכתובות פרק גערה כי קודם שלמד היה כל ימיו לכונו ועעולה. והא דאמרינן נפרק אלו עוברין כשהייתי עם הארץ הייתי אומר מי יתן לי תלמיד קבם ולאשכנכו כקטור לא משום שהיה שונא לקבמים אלא שסבור שמתגאים על עמי הארץ והיו תלמידי קבמי' שונאי' אותם. וגם משום שלא היו מנייקין ליגע בהם כדאמרינן בגדי עם הארץ מדרם לפרושים אבל מכל מקום אומר מלוה היה וכן כתב רבינו תם עד כאן. וכן מלאתי כזה נפרק אף על פי צרתיה דכלבא שנוע קזייה דהוה לכונו ועעולה איקדשת ליה וכן נריש לקיש שהיה תלמיד קבם בראשונה:

ואני רוכה עתה בע"ה לפרש קבמי המענה כפי יכלתי כי לא היה בידי כי אם תלמוד צנלי הד' סדרים רלוכי לומר סדר מועד קוץ משקלים. ונחוי צריש קולין נראה שיש לה תלמוד בענין רבי פנחס צן יחיר. אבל שקלים ירושלמי כמלא לי. וסדר ישועות. סדר נשים. וסדר קדשים. וצרכות מסדר זרעים. וכבר ידוע כי גם בסדר ישועות יש עדיות ואבות שאין להם תלמוד. וכן מסדר טהרות לא כמלא כי אם מסכת נדה. וכן לא כמלא למסכת עדות ולמסכת קנים מסדר קדשים גמרא. אבל התלמוד ירושלמי שהיה עגלה יותר יקם הקבמים. והמדרשות של רבות. ומכילתות. ותוספתות. לא כמלא בידי עתה צמוכ"ם כי אם ספרא שהוא תורת כהנים ספר ויקרא. וכן ספרי שהם שאר ספרי דרב שהם ספר במדבר סיני. ואלה הדברים. ולכן נקרא ספרי לשון רבים. וכן ספר ילמדנו. וכן סדר כזיקין. ירושלמי ומכילתא דרבי ישמעאל. וד' סדרים מתוספתא. וכן היה לי ויקרא רבא. וכן כל המענה. אבל בראשונה אני לריך לקרר הי' פרקים שהם צסוף מפצח המענה ושהקושי שיש על הרצ צנירור. כי נראה לו להרב ז"ל כי יאמינו לו הנאים אמרו ולא ימפשו אמרו. ולפעמים הנר הקטן הוא יותר טוב למפש צמורין וצמדקין שהמאור הגדול והאנוקה כמו שאמרו רבותינו ז"ל ומקום הכינוח לי אבותי להתגדר צו ואולי יצא אחר וימפש יותר עמני. ויקבל שכר כי הכל הוא עלאמת שמים:

בפרק הראשון מנה ל"א קבמים. ואני אפרשם בע"ה ואמר זה נפרק השני מנה ל"ז קבמים בצנל מעשה שהיה צומכס. או אי זה מוסר שייסד. או פסוק שאמר צו דרש. ולא בצנל שסמך לו דבר מאיסור והיתר. ונפרק הי' אמר המספר בעצמו רוכה לומר ל"ז קבמים שלא נכתב במענה צשם אלא הלכה אמת ולא הוסיפו לשנות שמו צדבר סמשפטי המלות ודע שאלו הל"ז האחרונים הם סכלל הל"א נפרק הראשון וכשאריו כ"ד וזה עבאר אף על פי שלא אמרו הרב אבל שכולם היו קב"מ ואני מלאתי י"ק קבמים יותר ואלו הם. רבי ענקס צפ ד' דיוסא. ויעור

יועזר איש הנירה צפרק ב' דערלה. מתתיה בן שמואל צפרק ג' דיוסא.
 והוא המעונה על הפייסות מע"ו המסידים צפרק ה' דשקלים. ואבא
 אלעזר בן דולעאי צפרק ב' דמקואות. ואבא יוסי בן חנן צפרק שני
 ממדוח. ורבי קלפמא מלפורי חבר רבי מכינא בן מרדיון אביו של רבי
 יוסי סתם צפרק ב' דמעניות. ואין זה רבי קלפמא איש כפר מנניה.
 כי בגמרא אומר שהוא מליפורי. ואילא חכם מועקה ביבנה צפרק ד'
 דנכורות. גם רבן שמעון בן גמליאל בנו של רבן גמליאל הזקן צפרקא
 קמא דאבות. שאומר שמעון בנו וכו' וכן נראה כי מזכיר אחריו ר' שמעון
 בן גמליאל אביו של רבי ואמר בנו כי היה בצמרותו כשאמר זה. ורבי
 אליעזר בן פילא צפרק ז' דטהרות שאומר משום רבי עקיבא. ורבי אלעזר
 בן מתיה צפרק ב' דעדיות. כל אלו השלשה שהם בני מתיה נשכחו כמת
 סלב הרמז"ס ז"ל. וכראה שהם בני רבי מתיה בן קרש שהיה בית דינו
 וסדרשו ברוסי. ומלאו שם ר' שמעון בן יוחאי. אבל צפרק ק' מסוטה
 בתוספתא. אבא קלפמא. ואלעזר בן מתיה. ומנניה בן מכינאי עמדו
 על אננים של יהושע. ואם בן הוא קדמון סרבי מתיה בן קרש. או
 רבי מתיה זקן סאד. ומנניא איש אוכו צפרק ו' דגטין. ואף על פי
 שזכרו הרב צפרק הו' עם המעשה הדכין לפני חכמים שהם בן עזאי.
 ובן זומא. ובן כנס. ומנן. לא הזכירו הרב צמנין הקב"ח ואם תראה
 יכנס במקומו אגמולם צפ"ג דערובין. ורבי יהודה הכהן צפרק ק' דעדיות
 ורבי ישנן צפרק של רבי עקיבא צפרק ב' דקולין. ורבי מנניה בן עקיבא
 צפרק ראשון דכתובות ובתמלת ערכין. ואבא יוסי מלי קופרי איש טוב
 עין צפרק א' דמכשירין. ועוד שנים שדרשו פסוקים שהם רבי שמעון בר
 רבי. ורבי מנניה בן עקשיה צסוף מכות. ואמר כך נוסף על הל"א ט"ו
 ויהיו קב ונקי. ועוד ד' וסימן בן נו"ן ק"ו שאמרו בינה ונוסיף על הל"ז
 שלא אמרו הלכה השנים האחרים ויהיו ע"ל לנרבה. ואם נוסף עוד
 עמהם אלישע בן אבויה. אף על פי שאמר הרב שאין לענותו עם השאר
 מפני מה שנודע מענינו יהיו כלם ט' כמספר הימים שנמנה התורה.
 או יכנס במקומו אילא חכם יבנה ויהיו כלם קט"ו חכמים והסימן וישישים
 קט"ו עמדו:

ואני ידי פזוקה לקבלו כיון שרנינו הקדוש שאנו לומדים מדותיו ומורתו
 הזכירו עם אבות העולם. ועוד שאמרו במדרש רות רבה סלילין
 תיק הספר עם הספר וברא מוכה אבא ומלמיד לרבו הוא רבי שאיר
 תלמידו המאור הגדול שהעשנה והוא הניחו לקיי העולם הבא שאמר אמות
 ואעלה עשן מקצרו שיהיה כפרה לו כיון שלמד תורה הרבה ולימד. וכן
 צירושלטי מן דקברוכיה ירדה אש מן השמים ושרפה את קברו ואין ראוי
 שיהיה תלמידו בנן עדן והוא בניהנס. כמו שאמרו צסוף יוסא. וכן ראינו
 בתמלה כי אמר אליהו שלא היו אחרים בישיבה של מעלה הלכה משום
 רבי שאיר משום שלמד סטנו. עד שאמר לו החכם לאליהו רסון סנא מוכו
 אכל קליפתו זרק. ועיד אמרו למעלה הלכה צסר ר' שאיר. ואם כן

ספר יוחסין

בעל הרמקס כיון שהיה מיץ הרמון עם קליפתו אחר שדכוהו בבית דין של מעלה יכניסוהו לאור הקיים. ועוד שזכה להיות רבי יעקב התנא נפ' ד' דנגעי' שהוא בר ברתיה והוא ג"כ במסכת אבות רלה לוס' ר' יעקב התנא (הנה). רנה לומר רבי יעקב דפרק בן זומא דאמר העולם הזה דומה לפרוזדור כו' גם המאמר השני כו' עד כאן הנה): וזה גלה לנו סוד העולם הנא יותר מכל הרמקס. וכן בסוף חולין ובפרק קמא דקדושין על למען יאריכון ימך. וזה אלישע ידוע הוא שהוא מד' שנכנסו לפרדס עם רבי עקיבא וכן עזאי וכן זומא והאריך ימים ונקרא אחר משום אותו מעשה שהיה לו עם האשה ואמרה אם כן אחר הוא. ונראה לי כי כשעכש רבי שמעון בן גמליאל אביו של רבי בהוריות לר' נתן שלא יזכר שמו כי אם יש אומרים. ולרבי מאיר אחרים על שם כי לרבי מאיר היו ג' רבותיו רבי עקיבא. ורבי ישמעאל. ואלישע אחר. ויחסו לקבאה ולגנאי לרבו האמר שנקרא אחר. ורבינו שמעון כתב כשהיה אומר דבריו בשם אלישע רבו שנקרא אחר אומרי' עליו אחרים אומרים. וזה אלישע היה אביו אביו עשיר גדול בזמן הבית ובבית מילה שלו לסעודה קרא לרבן יוחנן בן זכאי ותלמידיו ולקדימון בן גוריון ולזילית הכסת ולכלבא שבע. ואמר שאכלו עלה רבן יוחנן בן זכאי ותלמידיו לעליה וקראו ודרשו עד שהיה האש לוהטת סביב הבית ככתיבתה בהר סיני. ותמה מאד אביו אביו שכל כך היה כבוד התורה וכדר בנו לתורה. ועל שלא היה לשם שמים לא כתקיים תורתו. כמו שדרש ר' עקיבא טוב אחרית דבר כשהוא טוב מראשיתו כמו זה בא בארובה במדרש רות. ושר' מאיר כשבע שיביאהו לקיי העולם הנא ואמר קי' ה' ואמר ליני הלילה בזה הלעז שדומה ללילה אם יגאלך טוב שהוא הקב"ה טוב ה' לכל יגאל. ואם לאו וגאלתיך אככי קי' ה' שכני עד הנקר שהוא העולם הנא שהוא האור. וכבר ידעת מה שאמרו בפרק קמא דקניגה מהמעשה שקרה לר' עם בתו של אלישע שאמרה לו זכור תורתו ואל תזכור מעשיו ושירדה אש מן השמים סביב ר' וכו' ור' יוחנן אחר כי מה שזכר הוא לר' מאיר שישרוף את רבו אלא כי בלא דין יביאהו לקיי העולם הנא וכן עשה ר' יוחנן כי בלא שום דין ועוכש הביאו לקיי העולם הנא. אף על פי שנספר קבלת המסיד פירש מה שאמר ר' מאיר שעלה עשן מקברו שכל עת שהאש דולקת אין שם עשן שפכו עליה מים לכבותה העשן עולה והאש נכבת וכו' והעקר זה האיש לעולם לא הקטיף לתלמידיו אבל היה מלמדם תורה אפילו אחר שיבא לתרבות רעה והיה רולה לזכותם שאמר לר' מאיר עד כאן מקום שבת ולא קור בתשובה שלימה שנשתבש על בת קול ששמע שובו בכים שובבים קוף מאלישע שראה כבודי ומרד בי וקשש שלא יקבלוהו בתשובה והיה מוכה לאחרים. ועל מה שאמר הרב נפ' י' הל"ז שאמרו הלכה אחת ולא נשנו עוד אני מלאתי י"א מהם שנשנו בהלכה אחרת או יותר ולפחות הם עשרה. ואלו הם שמעון התימני בפרק קמא דידים. ובפרק שלישי דתעניות והוא לא אחר כי אם בפרק ד' דיבמות. ור' אלעזר בן יהודה איש ברתותא בפרק ג' מטבול יוס. והוא אחר לבד בפרק א' מערלה ששם אחר ר' שמעון בן גמליאל משמו. ועוד ישנו בתחילת מסכת זבין ר' אליעזר בן יהודה. ונראה שהוא איש ברתותא

צרתותא ואם הוא אחר למה לא הזכירו הרב ולפחות כבר יש לו שני הלכות.
 ר' אלעזר בר ר' שמעון בפרק י"ב דנגעים. והוא אחר בתמורה בפרק רביעי
 לבד. נקום המדי בפרק חמישי דכוזר ובפרק המוכר את הספינה בבבא
 בתרא והוא הזכיר לבד בפרק שני דשבת. ר' שמעון בן יהודה בפרק שלישי
 דמעשר שני. ובפרק שלישי דמכות. ובפרק ארבעה עשר דנגעים. והוא
 ז"ל הזכיר בפרק קמא דשנועות. ר' אלעזר חסמא במליעא פרק השוכר
 ובפרק ז' דנגעים ובפרק י"ג דנגעים. והוא הזכיר לבד בפרק ג' דתרומות.
 ר' שמעון בן הסגן בפרק י"א דמנחות ובסוף שקלים. והוא לא הזכיר כי
 אם בכתובות בפרק ז'. ר' יוסי בן משולם בפרק ג' דזכורות וכן בפרק
 שני דזכורות והוא הזכיר לבד בפרק ד' דתרומות. יוסי בן יעזר בפרק
 ח' דעדויות ג' הלכות והוא לא הזכיר כי אם בפרק שני דמגיגה. ועל דרך
 הלכה חזי אומר שהוא אוכל את יעזר. שמעון אחי עזריה בפרק קמא
 דטהרות. והוא לא הזכיר כי אם בפרק א' מוצאים. וכמיהה איש בית
 דלי בפרק ח' דעדויות. והוא הזכיר לבד בסוף יבמות. וזה לבד אינו כל
 כך קושיא אף על פי שכמה שהכל הוא הלכה אחת. אבל ויהי מה כשנה
 אליו הי"א כשתגרע מהל"ז נאשרו כ"ו. אבל במקום אלו שגרענו יש לנו
 במקומן מהקכמים שאמרנו למעלה שאמר כל אחד הלכה שלא זכרן הרב
 יותר. והעולה כי הראשונים הם מאה וששה והסימן בן נו"ך שאמרו ביבה.
 ומה שאמרו הלכה אחת הם מ"א מכלל הק"ו חכמים ונאשרו החכמי' שאמרו
 הלכות יות' מאחת ס"ה והם ה"כ כל אד"ני ומ' איש שלא אמרו הלכה במספ'
 המקבלים משה עד רב אשי יהו כל חכמי המשנה קמ"ו והסימן וישיש
 קמ"ועמדו. ומהל"א שזכר בפרק הראשון הם ל' והאחד הוא סומכוס תלמיד
 ר' מאיר שאשכח ללמוד לפני ר' יהודה כדאיתא בפרק שני דקדושין ובפרק כהן
 גדול דכוזר אחר שמת ר' מאיר כאשר כתב בפרק החמישי. בפרק הג'
 הזכיר הכהנים וראוי להזכירן לבדן שאמר כי לשמעון הלדיק אליו קזרו
 ההלכות לקיים מה שנאמר יורו משפטיך ליעקב ואם כן היה ראוי להזכיר
 הלויים כמו

רבי יהושע בן חנניה שהיה אב בית דין. וכן אמרו בפרק שני דיומא
 שלא יורו אלא משפט לוי שנאמר בו יורו משפטיך. או
 משפט יששכר דכתיב ומנני יששכר יודעי בינה לעתים. ומקשה שם והאיכא
 יהודה דכתיב מחוקקי דמסקי אליבא דהלכתא קאמרי. וקשיא לי מדוד וה'
 עמו שהלכה כמותו בכל מקום. וכן ביהודה ידיו רב לו דמסקא אליבא
 דהלכתא. שהתפלל משה כשהיו עלמותיו מגולגלין. ואולי זה בהשגחה
 כמו בהלל בכל זרעו הנשיאים ור' קייא ובניו ורב. או אמרו על הרוב אבל
 הרמז"ס ז"ל סובר כי העיקר הם הכהנים כמו שסיים הפסוק ישמו קטורה.
 ואמר ובאת אל הכהנים הלויים וגו' וכן נראה כי מכנסת הגדולה בא עזרא
 ראש לכלם ויסדה ונשארה ביד שמעון הלדיק וכן אמרו בשתכסה תורה
 מישראל ועלה עזרא ויסדה. ולא זכרו הנביאים והזקנים ואף על פי שכן
 אמרו בהלל הנבלי ורבי קייא ובניו שהם מזרע שמעי אחי דוד אולי לא היו
 כהנים

ספר יוחסין

כהנים צימיהם גדולים כמותם . וכן קרה במרבן בית שני כשצאנו לגלות
הזה הארוך כי מהלל שהיה משה שנים קודם המרבן לא נשאר הקבלה כי
אם ביד ר' יוסמן בן זכאי הכהן תלמידו . ומתלמידיו ותלמידי תלמידיו
כתקיימה תורה בישראל . וכן באמוראים . כמו שכתב הרמב"ם בספריו
ועשה הקב"ה זה לזכות ישראל שהאריך ימים רבן יוסמן בן זכאי . ור' אלעזר
בן עזריה מפורסם שהיה כהן ובפרק תפלת השקר כי הוא עשירי לעזרא
וכן שמעון אחי עזריה דודו ונקרא על שם אחיו כי היה עשיר גדול וסייעו
כדי שילמוד וילק עמו במ"י העולם הנא כדאיתא בפרק היה נוטל בסוטה .
ובייתום בן זוכן במוזן ר' אלעזר בן עזריה בפרק ג' ממסכת סופרים ובסוף
פסקים בתוספתא רבן גמליאל וזקנים היו בביתו . ור' אלעזר בן שמעון
שהאריך ימים רבו של ר' ותלמידו של ר' עקיבא בפרק ו' דיבמות ובפרק
ואלו באמרי' ובפרק בני העיר שהיה עורך קודם שישא כפיו לברך ישראל
ורב קורא לו טובינא דמכימי . ור' מנינא סגן הכהנים והוא ראה האש
בבית שני על המזבח רבולה ככלב . כי בבית ראשון היה כאריה אף על פי
שנסיפרא אומר כי אש שירדה בימי משה היה במזבח הנקשת עד שירדה אש
בימי שלמה כשזכה הבית ונסתלקה של משה ואש של שלמה כסתלקה בימי
סנאה עדיין נשאר ממנו כי יוסף בן גוריון אומר שגזזו ירמיהו ואנשי כנסת
הגדולה מלאוהו . ור' שמעון בן הסגן הוא בנו . ורבן שמעון בן גמליאל
אומר משמו הלכות . ושמעאל בן פאבי כהן גדול וחסיד ושימש עשר שנים :

הגה"ה ומלאתי ביוסיפון בן גוריון הגדול כי ישמעאל בן פאבי שימש שנה
אחת בלבד עד כאן . ועשה פרה האחרונה ונת קול כשמע עליו
בעזרה יכנס ישמעאל תלמידו של פנחס . ומשמת בעל זיו הכהונה בסוף פ'
סקים שנהגו ובמקומות אחרים . ויוסמן כהן גדול האמור במקוה אביו של
מתתיה תלמי הממונים ועשה תקנות בישראל כדאיתא בסוף סוטה כבר
דברנו בו . ויוסף בן יעזר בפרק ב' דמגיגה חסיד שזכה הנה וכן ר' יוסי
הכהן תלמיד ר' יוסמן בן זכאי קראו רבו חסיד :

רבי טרפון הכהן העשיר והיה מכבדו ר' עקיבא ור' טרפון אוהבו
ככפשו . ובפרק הכותב כסתפק אם הוא רבו של ר' עקיבא
או קברו ופסק שם הרא"ש כי הוא קברו אף על פי שנספרי קראו רבו והיה
אומר לר' עקיבא תלמידו הפורש ממך כפורש מיינו . והוא גל של אגחים .
ובתוספתא דכתובות בפרק ק' כי נשנת בלורת קדש שלש מאות נשים כדי
להאכילן תרומה שהיה כהן ואמו כהנת כדאיתא במסכת מדות . ובפרק
עשרה יוסמן פירש רש"י שם שהיה כהן ואמו כהנת שעלה אחר אחי אמו
לדוכן לברך זרכת כהנים . ובמשנה הוא נשבע אקפא את בני . ולא נשאר
לו בן כי אם נת כדאיתא בפרק הזוכר את הפועלים וכן בתו לימדו ר'
וכתן לו בתו . ובה יש ספק אם נשא אותה . אבל בפרק שבעת הדייכין
תניא ר' שמעון בר ר' טרפון . ובפרק כל הנשבעין אמר ארבעה הלכות
ואולי זה במ"י אביו . וכן ר' טרפון היה מקזיר פדיון בכור לבעליו שהיה
כהן

כהן. ובסיפרא אמר ר' יהודה שנת היאה והלכתי אחר ר' טרפון לביתו אחר
 לי יהודה בני תן לי סנדלי וכתתי לו. ופסע ידו למלון וכתן לי ממנה מקל
 אחר לי יהודה בני בזה טייהרתי שלשה מזורעין. ולמדתי שבעה הלכות שהוא
 של ארו צרוש. ובראשה טרף. וארכה אמה. ועציה כרביע כרעי המטה.
 אחד לשנים. ושנים לארבעה. ומזין ושוכן ומשלשין ומטהרין בפני הבית.
 ושלא בפני הבית. ומטהרין בגבולין. מכאן נראה שהיה כהן ושהיה גם
 כן אחר חרבן הבית. ובפרק שני ממסכת שמחות שהיה בזמן שמת ר' שמעון
 בן יהולדק רבו של ר' יוחנן. וזה תימה שימיה יותר ממאתים שנה וכן
 בפרקא קמא דבכורות שהביא לו ר' פטר קמור. ואולי הוא רבן גמליאל
 שנקרא גם כן ר'. וכן כל ימיו נלטער על שאמר אוי לטרפון שכייל וגשתמש
 בכתרה של תורה כדאיתא במסכת כלה ובכדריס מההוקפלו המקצועי.
 וכן עשה גדולות על ידי ר' עקיבא שהיה מפרנס העניים. ובמסכת כלה
 כי ביום אחד לקח ממנו ד' אלפים דיכרי זהב ללדקה. ובפרקא קמא
 דינמות פירש רש"י כי ר' טרפון היה מתלמידי בית שמאי וכן נראה כי
 בפרקא קמא דברכות הטה לקרות קריאת שמע כדברי בית שמאי. אליועיבי
 בן הקף וממחאל המלרי שניהם כהנים גדולים ועשה כל אחד מהם פרה
 קודם ישמעאל בן שאבי בפרק ג' מפרה. ולא זכר הרב לר' ישמעאל בן
 אלישע כהן גדול ולא לר' אלעזר בן ארסוס אף על פי שהיו חכמים גדולי
 והזכירם במקמי הדורות בפרק ד' נראה שלא מנה אלא הנזכר במשנה וכן
 במשנה כל חכמי המשנה לא הזכירם מפני זה. וזה

רבי ישמעאל בן אלישע כנר אמרו שקבל מר' כסוביא בן הקנה

ואראה השכינה כשהקטיר בפרקא קמא דברכות שאמר
 לו ישמעאל בני ברכני והוא מעשרה הרוגי מלכות וקרקפלו מונק בראש מלכים.
 אבל נראה שלא כהרג ביום הקרבן עם רבן שמעון בן גמליאל כשיא ישראל
 שלא כבעל ספר דורות עולם שאמר זה כי בתלמוד נראה שהיה אחר הקרבן
 בסוף פרק חזקת הבתים אמר ר' ישמעאל בן אלישע משמר בית המקדש דין
 הוא שלא לאכול בשר ולא לשמות יין וכו' ובפרק יליאת השבת שקרא והטה
 ואמר לכשיבנה בית המקדש אביא קטאת. ואם אומר שאני ר' ישמעאל בן
 אלישע שמש' עלמו כהדיוט על דברי תורה. אף על פי שבפרק מלות חליכה
 אומרים התוספות כי שנים היו זקן וכדו וזה שאמר הקרבן היה נכדו
 שפיה הרבה אחר ר' עקיבא והיה מואם בבבע מעשקו. כדאיתא בכתובות
 פרק הנושא כשהביא לו האישה ראשית הגו ולא דן אותו. נראה שהיה שופט
 ישראל. אבל הספק כשאר על ג' חכמים שנזכרו במשנה שנראה שהם
 כהנים ולא זכרם הרב האחד ר' ישמעאל קבירו של ר' עקיבא ושל ר' אלעזר
 בן עזריה והוא רבו של ר' מאיר. אף על פי שהרמב"ם סובר בפרק ב'
 דעדיות כי ר' ישמעאל תלמיד ר' עקיבא וכן במדע ופסק שם הלכה כר'
 ישמעאל בענין ההלכה הוא אמת כי בפרקא קמא דשבת הורה ר' חנינא כר'
 ישמעאל כי אף על פי שהלכה כר' עקיבא מקבירו בכאן ר' חנינא הורה
 כר' ישמעאל שלא נמשנו שהלכה כר' עקיבא. אבל ממה שיכולתי לעיין בזה

ספר יוחסין

כמו שארריך כ"ל שאינו תלמידו . ואעפ"י שנסוף מועד קטן כשמתו בניו של ר' שמעאל ככנסו ארבעה זקנים לבקרו ר' טרפון ור' אלעזר בן עזריה ור' יוסי הגלילי ור' עקיבא אמר להם שהטריח רבותיו שנים פעמים זה דרך סוסר כי הם אמרו בראשונה כי היה חכם גדול ונקי בהגדה . ולא יכנס אחד בדברי חברו . ואם היה תלמידו לא היה ראוי לירא ממנו כל כך . ולהלן ארריך בזה . ובפרק חמישי דזבחים אמר ר' שמעאל לאו ואמרו לר' עקיבא טעית . וכן בסוף יומא אמר טעית אבל נראה כי הוא כהן . כי בפרק אלו טרפות כשחולק ר' שמעאל עם ר' עקיבא אומר משום אבותיו היתר נקלב הקינה אמרו שמעאל כהנא מסייע כהני . אבל רש"י לא פירש שם כילד היה כהן כמו שפירש בפרק כמה מדליקין בר' יוחנן בן זכאי וחולי הוא רמז ומשל שמעאל כהנא לר' שמעאל בן אלישע כהן גדול האמור למעלה כי היה כהן ומהרוגי מלכות . ובפרק קמא דעבודה זרה פירש רש"י מהרוגי מלכות היה ומשמו באפרסמון עור פניו שיהיה קיים . וכן פירש רש"י בפרק הרוחה . הפשיטו עור קרקפלו בניו וזה היה שמעאל יופיו בת קיסר שהיה יפה כיוסף בן יעקב . ולא רלה אביה והפשיטו עור פניו . וכן בפרק העור והרוטב קרקפלו של ר' שמעאל מוכח בראש מלכים . ופירש רש"י עור ראש אדם וזה למכשפות במלחמה . ובפרק הנזקין כי ר' שמעאל בן אלישע נשנה קטן יפה מאד ופדאו ר' יהושע בן חנניה בממון רב והורה הוראות בישראל וכן בנו ובתו נשבו וקדשו השם כמו אביהם . אבל בירושלמי הזכיר זה שפדאו ר' יהושע ולא הזכיר שהיה ר' שמעאל . וכן נראה כפי השנים . ובאיכה רבתי כי הנין והבט שנשנו שהם בני ר' לדוק הכהן שהכירו זה לזה ומתו . וחולי אין זה ר' לדוק אביו של ר' אלעזר . ובפרק ד' ממסכת שמחות שנתפס ר' שמעון בן גמליאל ור' שמעאל בן אלישע ביחד וכשנהרגו באה שמועה לר' עקיבא ולר' יהודה בן בנאי וקרעו בגדיהם ודרשו וכו' וכן בסוף אבות דר' נתן בארוכה אבל על הכלל איני יודע לכונן אם הוא כהן . ר' שמעאל חבר ר' עקיבא וחבר בן נכס כיון שלא הזכירו הרב וזה הוא ר' שמעאל הזכיר הרבה במשנה ובברייתא . ומה שאמרו משמעאל כהנא מסייעא כהני נראה שהוא כהן והדבר בספק . ואחר זה מלאתי בפרק אלו טרפות נקל' פירושים מרש"י כהן הוה והוא ר' שמעאל בן אלישע כהן גדול וזה אינו נראה בתלמוד אלא הם שנים וחמן רב זיניהם כי הראשון נהרג עם רבן שמעון בן גמליאל קודם שמלך רבן יוחנן בן זכאי ור' שמעאל חבר ר' עקיבא בנערותו לימד לר' מאיר . והוא היה ביום שמינו לנשיא לר' אלעזר בן עזריה בפרק ד' דידים . ועוד מלאתי בתוספו' פרק מלות תליכה אמר ר' שמעאל בר' יוסי אני ראיתי ר' שמעאל בן אלישע וכן כתוב בספרי וקשיא לר"י איך יתכן שראה לר' שמעאל שנהרג קודם ר' עקיבא ור' שמעאל בר' יוסי בסוף לפני ר' ויוס' שמת ר' עקיבא כולד ר' ופירש ר"י דמרי ר' שמעאל בן אלישע הוה דאותו שנהרג היה זקנו של אותו ר' שמעאל בן אלישע שראהו ר' שמעאל בר' יוסי דאיפשר שקיה הרבה אחר ר' עקיבא :

והשנים האחרים שלא הזכיר הרב הוא ר' לדוק ור' אלעזר בנו כי
 רש"י ובעלי התוספות אמרו שהם בהכרח והרמב"ם ז"ל לא
 הזכירם ועתה בזה אחרוך ראיות לזה וראיות לזה ואגב גררר כדעה ענינים
 והלכות :

ודע כי זה ר' לדוק ובנו היו צעת המרבץ אף על פי שמלאתי בסנהדרין
 ירושלמי על מה שהעיד ר' אלעזר בר ר' לדוק תיכוף הייתי וראיתי
 בת כהן שנאספה אומ' אם כשראה זה המעשה לא היה פקוד מעשר שנים
 וכשהלך עם ר' לא היה פקוד משלשים שנה ותמיד אמר רבי מעשה
 שהייתי בא אני ור' אלעזר בר ר' לדוק מבית שריין ואכלנו וכו' וזה
 היה לי תימא כי ר' לדוק אביו צעת המרבץ היה זקן מאד כי כבר
 התענה ארבעים שנה קודם שיכרז הבית והיאך בנו אחר המרבץ מאה
 שנה היה בן שלשים שנה . ועוד כי ר' אלעזר בר ר' לדוק קרא
 עם ר' יוסקן בן הקורוכית שהיה בזמן הבית זקן מאד . וכן בסוף פרק נבל
 מערבין ר' אלעזר בר ר' לדוק בזמן רבן גמליאל בר פלוגתיה דר' יהושע וכן
 בפרק ואלו עוברין בפסח וכן בתוספתא בפרק שני דסוכה שהיה למד עם
 ר' יוסקן בן הקורוכית וכל המעשה כמו שהוא בסוף פרק קמח דיבמות .
 ועוד בתוספתא בפרק ב' דיום טוב אמר ר' אלעזר בר לדוק פעמים הרבה
 אכלתי בבית רבן גמליאל ולא ראיתי שהיו מבדדין בין המטות . עוד אם
 אמר ר' אלעזר בר לדוק פעם אחת היה אבא מיסב בבית רבן גמליאל והביאו
 לפניו אביגרון ועליהם פלפלים שקוקות ומשך אבא את ידו אמר ליה רבן
 גמליאל אל תמוש להם מערב יום טוב הם שקוקות . עוד אם בפרק שלישי
 דיום טוב אמרו עליו על ר' אבא ועל ר' אלעזר בר ר' לדוק ועל אבא שאל
 בן צעמית שהיו חכוכים בירושלם כל ימיהם והיו ממלאין מדותיהם מערב
 יום טוב מפני ציטול בית המדרש וכו' . ובפרק שלישי דתעניות בתוספתא
 אמר ר' אלעזר בר ר' לדוק אני הייתי מבני סכאב בן בנימין וכו' . כמו
 שיתבאר להלן . והרא"ש בתקלת פרק מקום שנהגו כתב אמר ר' אלעזר בר
 ר' לדוק אני ממשפחת סכאב בן בנימין וכו' . פירוש שאבותיו היו מקריבין
 קרבן עלים בו ביום בני' באב . ור' אלעזר בר לדוק אחר המרבץ היה אלא
 כיון שאבותיו היו מקריבין קרבן בו ביום ועשו בו יום טוב כל משפחתו היו
 כוהגין בו יום טוב גם כן . ועוד בסוף פרק ב' דמגלה בתוספתא אמר ר'
 יהודה מעשה בר' אלעזר בר לדוק שלקח בית הכנסת של אלכסנדריים שהיה
 בירושלם והיה עושה בו כל קפלו וכו' . ומכל זה נראה שהוא קדמון וקודם
 דורו של רבי . והייתי מושב שאולי הם שנים והיה ניחא לירושלמי שיהיה אחר
 בזמן רבי בפרק ז' דכלאים אמר ר' אלעזר בר לדוק משו' ר' מאיר ור' מאיר
 רבו של רבי . וכן מעט סיוע לזה מלאתי בזהר בפרשת וילא יעקב כי קורא
 לר' לדוק ר' לדוק קלשא משום שהמענה ארבעים שנה וכן בנו ר' לדוק
 זוטא עם ר' שמעון בן יוסאי והיו לו בנים גדולי' אז בזמן ר' שמעון נשואים .
 ואולי נקרא אחד מהם ר' אלעזר בר ר' לדוק זוטא . אבל בתוספתא בפרק
 שני דסוכה קלאתי זה אמר רבי פעם אחת היינו הולכים אני ור' אלעזר בר

ספר יוחסין

ר' לדוק אלל ר' יוסקן בן כורי לבית שערים . והיינו אוכלים עכבים ותאנים
קוץ לסוכה . וידוע הוא כי ר' יוסקן בן כורי הוא קבר ר' יהושע וכן מרבן
גמליאל זקנו של רבי . והוא לא היה בזמן רבי . אבל האמת כי בין בתוספתא
ובירושלמי קורא לרבן גמליאל סתם רבי . שהיה סבס גדול ורבו של ר' עקיבא .
כדאיתא בזבחות . וכן בתלמוד בבלי במסכת כל כתבי הקדש קורא אותו רבן
גמליאל ברבי ופירש רש"י לא שהיה בנו של רבי אלא זקנו ונקרא כן כי הוא
גדול בדורו . וכן במסכת קמח דקדושין אמר ר' לדוק עליו רבן גמליאל ברבי
עומד ומשקה עלינו . גם לפעמים במדרש ובזבחות דר' נתן קורא גם כן רבי
סתם לרבן יוסקן בן זכאי . והעולה עתה שהוא אחד ואין שני לו :

ונראה לי לפרש למה התענה ר' לדוק ארבעים שנה קודם מרבן הנ"ל
כדי שלא תהיה מהיכן ידע זה משום דאמרינן בגמרא דיומא כי מ'
שנה קודם שנקרב הנ"ל כפתחו שערי ההיכל עד שגער בהן רבן יוסקן בן
זכאי . ואמר עד מתי אתה מציעת עלמך יודע אני שסופך ליחרב וכבר
כתבנו זכריה פתח לבנון דלתיך וכו' . שהוא אות שנקרב הנ"ל . וכן
בסנהדרין ובריש מסכת עבודה זרה כי ארבעים שנה קודם שנקרב גלתה
סנהדרין וישנה לה זמנות . משום דכפישו רולקיס ולא דכו דיכי כפשות .
ומיד התקיל להתענות והיה כפוש . עד כי רבן יוסקן בן זכאי בקש
מאספסינוס שהרופאים שלו ירפאוהו וכו' . כדאיתא בהניזקין . וכן
באיכא רבתי . ואם אומר אמר ליה ר' אלעזר בנו אבא שלם לרופאים
שכרם כדי שלא יקמו משכר העולם הנא ור' אלעזר בנו למד תורה עם ר'
יוסקן בן הקורנית האמור בסוכה שהלכו זקני בית שמאי וזקני בית הלל
לבקר כדאיתא בסוף מסכת קמח דיבמות :

הראייה שהם כהנים בזבחות במסכת קמח דיבמות על ענין שאמר ר' אלעזר
בר ר' לדוק מדלגין היינו על ארובות של מתים רבה לומר
בקבורות לקראת מלכי ישראל פירש רש"י שהיה בהן ואף על פי שאמר ארובות
פירש קבורות שכן בזבחות בסוף פ' הנושא אמר ר' קייא שראה קברו של ר'
והוריד עליו דמעות ופירש רש"י ארובו שאין מדקדקין בזה . אבל הרמב"ן
ז"ל אמר במדלגין הוא הארון ממש שהיה הכסוי נראה בשדה שהוא הגולל
ואין הכהן מזהר עליו . ובמסכת כל הנשר על ענין שרבי לדוק אכל קוץ
לסוכה פסות מכבינה וברך ידיו במפה לאכול ולא כעל ידיו שהיה כהן
שהתירו מפה לאוכלי תרומה כדברי אמי ור' אמי ולא התירו לאוכלי טהרות .
והראש"ש ז"ל אמר בשאלות כי הוא הדין לאוכלי קולין לא התירו ומקל וקומר
וכל שכן . אבל הרמב"ם ז"ל התיר לקולין על ידי מפה ובשעת הדחק ראוי
הרמב"ם ז"ל לסמוך עליו . גם התוספות פירשו כרש"י שם שהיה כהן גבי
מדלגין היינו כמו שאמרתי . ובמסכת כל פסולי המוקדשין בזבחות גבי
בוכרא דהוה לר' לדוק ומעשה דסיף פירקא קמא דיבמות שהיה אוכל
קולין על טהרת תרומה עד כאן . ואני אביא לך אלו השני מעשיות . בסוף
פירקא קמא דיבמות אמר ר' אלעזר בר לדוק כשהייתי לומד תורה אלל ר'
יוסקן

יומאן בן הקורוכית ראיתיו שהיה אוכל פת חרבה במלך בשני בלורת והודעתו את אבא אמר לי הולך לו זתים והולכתי לו זתים ראה אותם שהיו לקים אמר לי איני אוכל זתים באתי והודעתני את אבא אמר לי לך אמור לו קבית כקובה היתה אלא שסתמוה שמרים . ותמן קבית של זתים מגולגלין בית שמאי אומרים אין לריך לינקב . ובית הלל אומרים לריך לינקב . ומודים שאם נקבה וסתמוה שמרים הלילה מן הטומאה . ואף על פי שמתלמידי בית שמאי היה עושה כבית הלל . וכן בתוספתא בפרק שני דסוכה כמו זה אמר ר' אלעזר בר ר' לדוק כשהייתי למד אלל ר' יומאן בן הקורוכית ראיתיו שהיה אוכל פת חרבה במלך שהיו שני בלורת באתי ואמרתי לאבא ואמר לי הולך לו זתים נטלן והסתכל בהם וראה שהם לקים ואמר איני אוכל זתים באתי ואמרתי לאבא אמר לי לך אמור לי קבית מנוקבת היתה כדברי בית הלל אלא שסתמוה שמרים להודיעך שאוכל קוליו בטהרה שאף על פי שמתלמידי בית שמאי היה לא היה כוהג אלא כדברי בית הלל . וכדי שתבין ענין זה בספר טהרה להרמב"ם בפרק אקד עשר מטומאת אוכלין אומר קבית של זתים מגולגלין לריך לנקב המבית כדי שיאח המוהל ואם לא נקב הרי אלו מכשירין . ניקבה וסתמוה שמרים והרי הם בלולים במוהל אינם מוכשרים מפני שאינם כרלוכו שהרי נקבה . עד כאן . עוד בספר טהרה בפרק שנים ועשרים קבית המוקפת למיד פתיל שניקבה מלדה וסתמו שמרים את הנקב הליל . עד כאן . והתוספות בפרק הגוזל קמא הביאו זאת המשנה שהיא בפרק תשיעי דכלים בפרק ואלו מליין ואומר קבית שניקבה וסתמוה שמרי' הלילה ופרש"י מללת על העליה אם נתנוה בארובה וטומאה בבית דסתימת שמרים סתימה היא והתוספות הקשו עליו ונראה לי שנדקק רש"י לפרש זה אעפ"י שאינה במסכת אהלות מפני שנסוף פרק המלכיע פירש כי בנקב הכלי אינו ככנס טומא' למה שנתוכו אלא דרך פיו כענין למיד פתיל ואם כן בין סתום ובין אינו סתום מליל עד שיפסת רובו . אבל בתוספות גם בפרק המלכיע הקשו על רש"י ופירשו כמו שכתב הרמב"ם שמדבר בלמיד פתיל ומליל מה שנתוך הכלי . עוד תמהו התוספות אם דהכא אמרינן דסתמוה שמרים שמה סתימה ובסוף פירקא קמא דיבמות אמרינן קבית של זתים מגולגלין בית שמאי אומרים אין לריך לינקב ובית הלל אומרים לריך ומודים שאם נקבה וסתמוה שמרים שהיא טהורה רולה לומר שהיא כנקובה . ותירלו דהתם ודאי לענין הכשר מסתמא לא כיחא להו לבעלים במה שיוחא מענה כיון שנקבה אף על פי שסתמוה שמרים ללא סתימא מעלייתא היא אבל לענין להליל מטומאה הוייא סתימא מעלייתא :

ונהזור לעניניו . והמעשה השני הוא בבכורות ר' לדוק הוה ליה ההוא בזכרא רמא ליה שערי צלל כסרים של ערבה קלופה בהדי דקא אכיל איבוע שפוותיה . אתא לקמיה דר' יהושע אמר ליה כלום חלקנו בין קבר לעם הארץ אמר ליה ר' יהושע הן . בא לפני רבן גמליאל ואמר ליה לאו וכו' . ופירש רש"י ר' לדוק כהן היה וכלום חלקנו בין כהן קבר לכהן עם הארץ דמי קשידכא אלא דשידכא בו מוס בכוונה וכולי . ועוד בנזיר

ספר יוחסין

מעשה באביו של ר' לדוק שמת בנינוק והודיעוהו לאחר שלשה שנים ובא ושאל לר' יהושע בן אלישע וארבעה זקנים ואמרו לאביו כשהוא שלם ולא כשהוא חסר מכאן נראה שהוא כהן אס זה הוא ר' לדוק . ואני מוסיף עוד לפי דעתם דתנן במשנה בפרק שלישי דמדות ובפרק גיד הנשה גפן של זהב שהיה בהיכל אמר ר' אלעזר בר ר' לדוק מעשה היה ונמנו שלש מאות כהנים לפנותה ולמה העיד הוא יותר מאיש אחר אלא שהיה כהן . ועוד ביומא גפן של זהב שהיה בהיכל אמר ר' אלעזר בר ר' לדוק מעשה היה ונמנו שלש מאות כהנים לפנותה ולמה העיד הוא יותר מאיש אחר אלא שהיה כהן . ועוד ביומא בפרק ב' בשני כהנים שעלו למזבח וקדש אחד לקצרו ונטל סבין ותקע בלבו עמד ר' לדוק על מעלות האולם צהר הבית ואמר אחינו בית ישראל שמעו וכו' ופירש רש"י אולמות הרבה צנה הורודוס שם כמו שכתוב בספר בן גוריון . על מעלות האולם צהר הבית גרסינן ונראה לי שרש"י כשאר כילד יהיה ישראל באולם אלא צהר הבית ופירש אולמות היו צהר הבית והוא גרסתו . אבל מי נהן שיהיה הוא הדורש אלא שראה המעשה והיה מן הכהנים ואמר לישראל אחינו בית ישראל שאם לא היה כהן מה לו לומר אחינו וכו' . וכן בפרק לולב וערבה ר' אלעזר בן לדוק אומר לול היה במזבח אחר שנעים שנה יורדים כהנים וכו' ומלאתי גם כן בספר מנורת המאור האחר שאינו של ר' ינאק אצוהב גרסינן באבות דר' נתן שנשבה ר' לדוק לרומי ונמנו לו שפחה לשבש עמה ולא רפה ואמר מכהונה אני ממשפחה גדולה כל זה בהלכות תשובה :

והראיה שאינם כהנים לפי דעת הרמב"ם אני אביא אותם בכאן וכן קצת תשובה לכל האמור למעלה . הראשונה בפרקא קמא דתעניות וכן בשקלים ירושלמי ובפרק בכל מערבין בערובין דתניא אמר ר' אלעזר בן לדוק אני הייתי מבני סנאב בן בנימין ואל ע' באב בשבת ודקיטוהו לי' באב ולא השלמנוהו מפני שיום טוב שלנו היה . וזה היה כמו שאומר במשנה כי היו מביאין עלים למערכה זאת המשפחה ביום י' באב בנדבה ומביאין קרבן על זה ועושי' יום טוב ואחר שנקרצ הבית לעולם עושי' יום טוב במכהנן כי תענית ע' באב לא היה בזמן הבית כמו שנראה זה בשקלים ירושלמי . ופירש רש"י בסוף פרק בכל מערבין ר' אלעזר בר לדוק מבני סנאב בן בנימין משפחה היא משבט בנימין שנפל להם גורל בקרבן העלים ב' באב בימי עזרא ויום טוב הוא להם לעולם דתנן בפרק בג' פרקים בתעניות לאחר השבת שהוא י' באב ביום טוב שלהם ור' אלעזר בר לדוק בדורו של רבן גמליאל היה כדתיא בביצה אמר ר' אלעזר בר לדוק פעמים הרבה נכנסתי אחר אבא לבית רבן גמליאל עד כאן . וכן בפרק ואלו עוברין בפסח . ובמגלת תענית מלאתי אמר ר' אלעזר בר' לדוק מושל הייתי על בני סנאב בן בנימין ואל ע' באב בשבת ודקוה לאחר השבת והתענו בו ולא השלימוהו אבל אין זאת גירסת הגמרא בשום מקום ולא בדברי המפרשים ולא בתוספתא בפרק ג' דתעניות אלא אני הייתי מבני סנאב בן בנימין :
והראיה

והראיה השנית מה שכתב בעל אדם ומהו בהלכות אבל בנתיב כ"ק מהירושלמי וכן בסוף יורה דעה וזה הלשון שם בראשונה היו קוצרין במהמורות כלומר בקפירות נתעכל הנשר מלקטין העלמות וקוצרין אותם בארוכות אותו היום מתאבלין ולמחר היה שמש שיכוחו אבותיו מן הדין וכן כמו זה אמרו בהרוגי בית דין במשנה בסנהדרין שאמר שנתעכל הנשר היו מכופרין. וקצור לענייני אמר ר' אלעזר בר לדוק אמר לי אבא בשעת פטירתו נתמלה קברני בבקעה ובסוף לקט עלמותי ותכס בארזים ולא תנקט אתה בידך שלא יהיו בזויין בעיניך וכך עשיתי לו. ככנס יומן וליקט ופירס עליהם אפרסקל וככנסתי וקרעתי עליהם ופרשתי עליהם את הסדין ונתתי עליהם אפורין יבשים פירוש עשנים עד כאן בירושלמי. ובמסכת שמחות בתלום זה המאמר. וכאם שעשה לאביו כן עשיתי לו. מזה המעשה נראה גם כן שלא היה כהן שאם היה כהן אסור ללקוט עלמו' אביו וליטמא להם ומה לו לאביו להזהירו כדי שלא יהיו בזויין שהכהן אינו מטמא לאביו אלא שיהיה כלו שלם כאשר הוא בניי ר"ל שאם קמר לו אבד כשהוא קי יטמא עליו במותו אבל אם אמר המות נקמר ממנו כל שהוא או כסתם הגולל לא יהיה מטמא לו כלל. ועוד שאמר שכתבם שם ופירש עליו הסדין וכן מה שעשה יומן לאביו כן עשה לו שליקט עלמותיו ואם כאמר כי היה מזרע אמו מבני סבאב בן בנימין זה לא יעלה על הדעת כי אמר הקרבן יעשה יום טוב ביום י' בעבור שהיתה אמו מהמשפחה ההיא. אבל מזה המעשה האחרון מהירושלמי נראה בפירוש שאינו כהן. ומה שאמרו באבות דר' נתן שאמר מכהונה אבי אולי אמר זה לדקות המטרוניתא שלא נתן לו שפחה ומה שפי' רש"י והתוספות לכל יש תשובה לגבי מדלגין ע"ג ארוכות שהיו אוכלין קוליהן בטהרה ובפרק ב' דדמאי לא יטמא למתים אוכל קולין בטהרה שכן בר' יומן אפי' שהיה מזרע יוסף ולא כהן פירש רש"י בגמרא דעיראה ביר שהיה פחות מכשעור' ובעל הערוך בערך גרם אמר ואדם קדוש כר' יומן היאך היה כושא עלם מת אלא שן תלישה היה שאינו מטמא או שלא היה עמו אלא כשהולך לבית האבל לנחמו כלומר לערו יותר גדול ואינו כהן כי לא אמר בעל הערוך מלד שהוא כהן אלא מלד שהוא קדוש או כפירוש רש"י ז"ל והרמב"ן ז"ל כי אפילו הכהנים אינן מזהרין על גולל ודופק שאין הכזיר מגלם עליו והם פירשו על גבי ארוכות ממש שהיו בקברות מגולין על פני השדה בזמן ההוא וגולל ר"ל כסוי הארון ודופק הדף שבארזן בראש וברגל שלא ברבינו תם ואוכלי טהרות מחמירין בזה זולת לדבר מלוא. ומה שבסוף פרקא קמא דיבמות גם כן אוכלין קוליהן בטהרה תראה כי ר' יומן בן הקורבנית גם כן לא רכל לאכול ולא כמלא שהיה כהן. והרמב"ם שהציאו בכלל הקמיים לא הציאו בכלל הכהנים וכן זה המעשה בפרק ב' דעדיות ובפרק שני דסוכה בתוספתא ואומר להודיעך שאוכל קוליו בטהרה היה. ומה שקשה יותר הוא מעשה דר' לדוק בבכורות אבל גם לזה יש תשובה שהישראל מותר לקבחו מכהן וישהנו עד שיפול בו מום ואולי קבחו מכהן אף על פי שנתמלת תמורה נראה שאסור לישראל לקנות בכור

ספר יוחסין

תם מכהן בזמן הזה אולי כתנו לו צמתנה ובמעשיות האחרים שהנאתי שהיו מעידים בענין המקדש אינו קשה בעבור שהיו מציאים עליהם למקדש היו יודעים ענינם שכן מליכו בר' אליעזר בן יעקב שהעיד על כל מדות המקדש ולא היה כהן. גם כן נמנעה שרש ר' לדוק על מעלות האולם זה היה צהר הצית כמו שפירש רש"י. והיה זקן וכשוא פנים ומסיד שזום כהן לא ידרוש לפניו כמו שהעיד ר' יוחנן בן זכאי הכהן עליו שאם היה בירושלם אחר כמותו לא יקרב הצית. ובפרקא קמא דקדושין גבורי כח עושי דברו כגון ר' לדוק וקציריו דתבעתיה מטרוכיתא ויכלול. ובפר' ג' מסוכה בתוספתא אמרו עליו ועל ר' אבא ור' אלעזר בר' לדוק ואבא שחול בן בעטית שהיו חנוכים בירושלם כל ימיהם והיו ממלאין מדותיהם מערב יום טוב מפני ביטול בית המדרש. גם קשה על הרמב"ם אשר לא מנה את ר' זכריה בן קבוטל ואת ר' זכריה בן הקלב כי שניהם היו בהגנים האחד אמר במסכת יומא הרבה פעמים קראתי לפניו דספר דכיאל גם השני אמר ר' זכריה בן הקלב המעון הזה לא היה ידיו וכולי. אמר לו אינו כאמון ופירש רש"י לפי שהיה כהן אסורה עליו ואלו השנים בלי ספק כי שכנס רבינו משה ז"ל ואומר אני על דרך הלכה אפס זכריה מפי הרמב"ם ז"ל ואני על ידי שהיה שם זכריה זכרמים :

גם צפרק ה' דסוטה אמר ר' יהושע היה דורש ר' זכריה בן הקלב שני פעמים כעמחה אחד לבעל ואחד לבעל וכן שכן ר' מניא בן אנטונינוס שהוא כהן כדאיתא צפרק עד כמה ושם פירש רש"י כהן היה :

ואני רולה להאריך עתה צמה שאמרנו למעלה על ר' ישמעאל אשר דרש י"ג מדות שהתורה נדרשת בתקלת תורת כהנים כיצד היה קצירו של ר' עקיבא כמו שאמר בעל ספר דורות עולם ולא תלמיד ר' עקיבא כמו שזכר הרמב"ם ז"ל ואם הוא כהן כבר נשאר הדבר בספק. נסיפרא אמר ליה ר' ישמעאל לר' אליעזר ר' הרי אומר וכו' אמר ליה ר' אליעזר דקל הריס אתה נראה שהיה מתוכך עם ר' אליעזר רבו של ר' עקיבא ובסוף יומא שאל ר' מתיא בן קרש ברומי לר' אלעזר בן עזריה שמעת ארבעה קלוקי כפרה שהיה ר' ישמעאל דורש ובפ' שלישי דשבעות ר' ישמעאל שמש את כחוס איש גם זו דדריש ריבוי ומיעוטי דרש ריבוי ומיעוטי ר' עקיבא וכו'. וידוע שר' נאוכיה בן הקנה לא ראה המרבץ. וכן הרמב"ם אמר צפרק רביעי וקיבל ממנו ר' ישמעאל ואם היה תלמיד ר' עקיבא למה לא דרש כמותו. ובסוף פרק איזהו מקומן אמר ר' ישמעאל לאו ואמרו לר' עקיבא טעית ואם היה תלמידו לא היה אומ' לרבו לפני אחרים טעית. וכן בסוף יומא בענין המן אף על פי שנשער הגמול להרמב"ם נמלא גירסא כזה ביומא שר' עקיבא אמר טעית לא נמלא צאים סבר הגירסא הזאת. ועוד כי מה שאמרתי צפר' איזהו מקומן יעיד על זה. ואביא עוד כל המאמרי' שיוורו על זה שהוא קצרו מצלתי שאקשה על כל אחד כי מאליו הוא נודע. בכל מקום דברי ר' ישמעאל קודם לר' עקיבא אף על פי שמלאנו צנטי מקומות ר' מאיר קודם ר'

ר' אליעזר זה הוא קדוש אבל לא בכל מקום. בפרק ארבע מיתות אמר
 ליה ר' עקיבא לר' שמעאל ישמעאל אחי. והיה עניו. אמרו בסוף בחרת
 אמר ר' שמעאל הרולה שיכבים יעסוק בדיני ממונות שאין מקלוע בתורה
 גדול מהם שהם כמעין כובע וכל הרולה לעסוק בדיני ממונות ישמש את
 שמעון בן כנס ואף על פי שקילם לבן כנס הלכה כר' שמעאל וקוראו בן
 כנס ולא ר' כמוהו וידוע שבן כנס קברו של ר' עקיבא. ובמסכת נדרים ר'
 חתיא בן קרש משום ר' שמעאל ובפרקא קמא דעירובין משום ר' שמעאל
 אמר תלמיד אחד לפני ר' עקיבא והתלמיד הוא ר' מאיר ובסוטה פרק היה
 נוטל בא ר' מאיר לפני ר' עקיבא ולא היה יודע מלד הפלפול ובא ולמד
 לפני ר' שמעאל וגמר ואמר כך קזור ולמד לפני ר' עקיבא בסדרא בפ' שלישי
 דסוכה ר' שמעאל ור' טרפון ור' עקיבא ובפרקא קמא דברכות היה ר'
 אלעזר בן עזריה יושב ור' שמעאל מוטה וכו' אמר ליה ישמעאל אחי וכו'
 שהיה קבירו של ר' אלעזר בן עזריה ולא עוד אלא שהיה קבר לר' יהושע
 רבו של ר' עקיבא בפרק שני דעבודה זרה שאל ר' שמעאל את ר' יהושע
 בגביעות הגוים וכו' ואמר לו ר' יהושע ישמעאל אחי היאך אתה קורא כי
 טובים דודיק. בפרק שני דמקואות אמר ר' עקיבא היה ר' שמעאל דן
 כנגדי לומר השלג אינו מעלה המקוה עד שהעידו אנשי מרבא משמו שאמר
 להם לאו והביאו שלג ועשו מקוה בתקלה. וכתיב עתה כל עניניו בפר'
 מרובה אמר ר' שמעאל מצעלי בתים של גליל העליין היו בית אבא והיו
 דנין ביקיד ויש כוססא ר' שמעון שזירי אמר זה וכן נראה שאזר היא עיר
 בגליל חכמרי לפת תוב"צ. בפר' ו' דכלאים מעשה שהלך ר' יהושע אלל ר'
 ישמעאל לבקר עזיז וכוססא אחרת קזיז והראהו ירושתו בגפנים ובאילנות.
 ובפרק ח' דכתובות לא פסק שעורים כפל מקטה במזונות האשה אלא ר'
 ישמעאל שהיה סמוך לאדום שהשעורים רעות. ובסוף פרק ט' דנדרים שר'
 ישמעאל היה עושה טוב לבנות ישראל וברעב מפרנסן כדי שיהיו יפות וכשמת
 ספרו עליו בנות ישראל חל ישמעאל בכינה כמו על אבול המלבישכס שני עם
 עדנים. וכן בפרק ה' דנדרים בתוספתא. ושנועתו בפרק ז' דנגעים היה
 ר' שמעאל אומר בני ישראל אני כפרתן אשרי חלקו. והה הואמר מפורש
 יותר שר' טרפון היה לר' עקיבא כמו רבו והיה אומר לו ר' הרשני כמו
 שאמרנו למעלה ור' אלעזר בן עזריה השוה לשניהם לר' ישמעאל קרא אחי
 ולר' טרפון קרא אחי בפרק ד' דידים זו ביום רובה לומר יום שהושיבו את
 ר' אלעזר הכהן לכשיא אחרי עמון ומואב מה הם רלה לומר סיוון ועוג
 שמש גם כן עמון ומואב מה הם בשביעית בשנת השמיטה גזר ר' טרפון מעשר
 עני וגזר ר' אלעזר בן עזריה מעשר שני אמר ליה ר' ישמעאל אלעזר בן
 עזריה עליך ראיה ללמד שאתה מקמיר שכל המקמיר עליו ראיה ללמד אמר
 ליה ר' אלעזר בן עזריה ישמעאל אחי אני לא שניתי מסדר השנים טרפון
 אחי שיכה ועליו ראיה ללמד. אמר ר' יהושע הריכי במשיב על טרפון אחי
 וכו' כמוהו ומעשרין מעשר עני כדי שיסמכו העניים בשנת השמיטה
 עליהם. וכשנא ר' יוסי בן דורמסקית אלל ר' אליעזר ללוד סיפר לו
 המעשה

ספר יוחסין

המעשה ואמר סוד ה' ליראייו לא ואמור להם אל תקשו למינכם כך
מקובלני וכו' הלכה למשה מסיני שמעון ומואב מעשרין מעשר עני בשביעית
ואם בן יהוי דבריו של ר' ישמעאל כשמעין בזמן רבותיו של ר' עקיבא ר'
אלעזר הגדול ור' יהושע ור' טרפון וכן ר' אלעזר הזיהו לר' טרפון שקראו
חמי . וכן בן עזאי שהיה תלמיד קבר לר' עקיבא ובמו ר' עקיבא שכנס
לפרדס עמו אחר קבל לבן עזאי שלא שימש לר' ישמעאל בפרק התקשה והוא
עשה ספר מואלה שמות עד סוף התורה כקרא מכילתא . וכן ר' עקיבא
עשה מכילתא וראיתי מכילתא דר' ישמעאל מהמקדש הזה עד לא תבערו את
וכו' והיא מוכנה לו כמו ספרי לר' שמעון בן יוחאי :

ואחר שהשלמתי בענין הכהנים חומ' על דרך כלל סדר הדורות עד
שאשלי' כל העשרה פרקים של הרמב"ם ז"ל ומה שיש לי קושי
עליהם ואמר זה בע"ה אבאר כל חבמי המענה באלפא ביתא כלם מי היה
או בתי זה זמן היה . מהמפורסמים לנו כמו הלל ור' יוסקן בן זבאי או
תלמידיו או הנשיא' עד ר' או ר' עקיבא ומדבריו או תלמידיו וכן באיזה שנה
היו . וכבר פירשנו למעלה הדורות עד קרבן הבית . ומה שהיה קשה
מר' מיאשה ונחום הלבלר . ומה שאמר מעקביא בן מהללאל עם שמעיה
ואבטליון . ולא די זה אלא שקדמו להם ונראה בפירוש צדיות ובגמרא
דברכות וכן בספרי כי היה אחר מיתתן . בדברכות המספר אחר מטתן
של תלמידי חבמים ראוי לכדוי רובה לומר אפילו אחר מיתתו וכן אומר אין
משקין את הגיורת ואמרו שמעיה ואבטליון השקוה אחר להם דוגמא השקוה
וכדוהו . ואומ' בספרי הדא אמרה המצוה זקן אחר מותו קייב כדוי וכן
בדברכות המספר אחר מטתן והרמב"ם הרכיב שני פירושים האחד הוא
מבואר בספרי שאמר שם דוגמא רבה לימר גרום כמותה . והפירוש האחר
לח מי המרים עמם אלא דוגמא להם שלא להרשיקה תורת ישראל וכבר
הארכנו למעלה בזה . אבל כשתפק לי שאף על פי שר' יהודה אומר קם
ואלוס שלא כתנדה אולי כתנדה ולא מת בנידויו . שכן נראה קלת בספרי .
וכן הרמב"ם בפירוש עדיות סתם הדבר ולא פירש זה צטוב ומוזן מדבריו
שקנת היה . והעולה כי היה עקביא אחריהם בזמן הלל ושחאי וכן מה
שאמר על ר' יהודה בן בתירא שהיה במקורת הלל ושחאי ולא ראה המרבן .
בספר דורות עולם אומר שהיה אחר המרבן בזמן כל העשרה הרובי מלכות .
ובזמן בן עזאי וכן יוחאי ור' עקיבא ור' קולפית אלא שהיה צבבל בנכניצין
והיה קבירו של ר' יוסקן בן זבאי והארון ימים הרבה וכן כתבתי למעלה
בארובה . וראיה לדבריו שהיה בזמן הבית בנכניצין בפרקא קמא דפסחים
על הגוי שחבל הפסח אמרו לו אתה בנכניצין ומלודתך פרושה צירושלם .
ושהיה אחר המרבן זמן גדול כי ר' יוסקן הסנדלר ור' אלעזר בן שמוע מהדור
השלישי אחר המרבן . בספרי פרשת ראה כי ר' אלעזר בן שמוע ור' יוסקן
הסנדלר שהיו הולכין לבניצין אבל ר' יהודה בן בתירא ללמוד ממנו והניעו ללדון
וזכרו ארץ ישראל וכו' ואזרו להם וכן בסוף כתובות . ובפרק חלק אומר שהוא

רבה לוטר יהודה בן בתירא מבני נביהם של הסתים שהקיה יזקאל ואמ' אלו מפילין שהכית לי אני אבא. וכן בספרי אומר ר' יהודה בן בתירא ור' שמאי בן קרש ורבי קנניה בן אחי ר' יהושע ור' יוחנן כשילאיו קולה לארץ קרעו נגדיהם שישיבת ארץ ישראל שקולה בכל המלות. והפירוש הנראה לי בזה שאלו לא היו ביקד אלא שכל אחד סאלי ילא קולה לארץ. ר' יהודה בן בתירא לבבל בכליבין. ורבי שמאי בן קרש לרומי כנזכר למעלה. ור' קנניה בן אחי רבי יהושע לגולה והיה קובע שנים ואז אחר לו בן בנו של זכריה בן קנוטל ורבי יוסי בן כיפר אלא יעשה כן ואחר עליהם שהם כהנים בני כהנים גדולים ששמו במקדש. גם אמרו עליו בפרק שני דמגינה ששען ומשענה אלו בעלי ששנה כגון רבי יהודה בן בתירא ומניריו שיודעין ת"ר סדרי ששנה שכן היה מעשה ועד הלל. ויש כוספא משענה כגון רבי יהודה בן תימא ומניריו. ואולי בעבור זה כתב הרמב"ן במורת האדם כי אולי רבי יהודה בן תימא הוא רבי יהודה בן בתירא ואינו כראה. וכן רבי יוסי שהוא שהמנורה השלישי אחר הקרבן. אחר ביבמות פרק י"ב אמר ר' יוסי בשהלכתי לכליבין שלמתי שם זקן אחד שהיה ר' יהודה בן בתירא תמיד על שולחנו והזקן תמיד עמו. וכן בפרק שלות תלינה כחז הרא"ש שאומר בירושלמי כי הלך לכליבין רבי יוסי ובפרק בית שמאי ביבמות שאלו את רבי עקיבא בבית האסורין ואמר. ושאלו את ר' יהודה בן בתירא בכליבין ואמר וכו'. ונזכיר אומר כי היה ר' יהודה בן בתירא דן לפני ר' מאיר בכליבין. וכי בתוספתא דנזיר בפרק ה' והו זמן גדול אחר הקרבן כי ר' מאיר שהדור השלישי אחר הקרבן והוא ירד לבבל בסוף ימיו כשעתה אשמו. וכבר אמרנו למעלה בהזכירנו שמעיה ואבטליון כי במדרש ששאל בפסוק וידע כל ישראל כי היה ר' יהודה בכליבין ובידך לאנא אבנה דששאל שהיה לו בן חכם. וכן כראה קלת בפרק כל הנזר שהיה בוסן לוי. שאמר לרבי אמריה דר' יהודה בן בתירא הוה ודרש להו כרי יוסי הגלילי:

ורבי פפיים כראה בעדיית ונתמורה שהיה אחר הקרבן וכן בפרק רביעי דשקלים מולק עם רבי אליעזר והעיד עם רבי יהושע. אחר ר' פפייאם אני מעיד שהיה לנו פרה זנפי שלמים ואכלנוה בפסח ואכלנו ולדה שלמים בנח. ואם זה העדות היה בוסן הבית ישאלו לכהנים ולקבאים. אלא היה אחר הקרבן והעיד מה שראה בוסן הבית:

ורבי יוחנן בן בנ בנ והוא הנקרא בן בנ לא נודע זמנו אלא שהיה בוסן ר' יהודה בן בתירא. בפרקא קמא דקידושין שלח יומקן בן בנ בנ אלל ר' יהודה בן בתירא לכליבין בת ישראל המאורס' לכהן אסירה לאכול בתרומה. ואמר לו ר' יהודה לכן בנ בנ יודע אני בך שאמה בקי במדרי מורה וכן בפרק קמישי דכתובות במיספתא:

ואלו הן שבע כמות או דורות שהיו בבית שני מחילתו לסופו. והדור הראשון שראו הקרבן הם אלו:

רבי

ספר יוהסין

רבי אליעזר בן יעקב והוא הידוע שקבל ידיעת מדות המקדש יומר
מכל החכמים והאריך ימים. ונפרק ל' דכלאים אשר
ר' אליעזר בן יעקב משים מניחא בן מניחא וידוע שרבי מניחא בן מניחא חזרו
של רבי שמעון בן יוחאי והוא תלמיד רבי עקיבא. ואחי אמו היה לוי
במקדש בפירקא קמא דמידות ואוני משם ידע ענין המקדש. והלכותיו
הם ק"ב ונקי רובה לומר מעטים והלכה כמותם. אבל ראינו בתלמוד
וכן בפירוש המשנה הלכות אחרות שאין הלכה כמותו. ושמעתי משם
הר"אש וכן ראיתי בפסקיו נפרק מי שהוליאורו כי כתב רבינו מנחם
מפי הקבלה דנק"ב דנריס הלכה כמותו. אבל השאר אין הלכה כמותו.
ובינמות שטלאו ספר גירושלם שהיה כתוב בו עס דנריס אחרים משנת
רבי אליעזר בן יעקב קב ונקי היכא דמוכח תלמודא דלא כוותיה לא
סמכינן אהא :

ורבי צדוק ורבי אלעזר בנו. ורנן יומן בן זכאי. ורבי ישמעאל בן
אלישע כהן גדול כבר אמרו למעלה. ורבי מניחא סגן
הכהנים. ורבי שמעון בנו. ורבי מניחא בן דוסא שהרג את הערוד שלמד
לפני רנן יומן בן זכאי כבר אמרו למעלה על כל אלה. וכן ששואל
הקטן כבר אמרו למעלה שנראה שלא ראה המרגן והיה עניו ומסיד
ובת קול סן השמים נשמע עליו שהיה תלמידו של הלל. ור' אלעזר בן
פרטא שעסק בתורה ובגמילות חסדים ובחפס עם רבי מניחא בן תרדיון
והוא ניכל. ואליהו הלילו והיה זקן סאד כדאיחא בפירקא קמא דעבודה
זרה. ובנריחא יש לו בן נקרא רבי שמעון בן אלעזר בן פרטא. וכן היה
לו בן נקרא רבי פרטא הגדול אביו של רבי אלעזר בן פרטא אבל רבי
פרטא בנו היה לפני רבינו הקדוש בפרק שלישי דגטין. ורבי מניחא בן
תרדיון מניו אביו של נרוריה אשת רבי מאיר והיא חכמה סאד נוכרת
דנרייחא שאמרו בחוספתא דמסכת כלים פרק י"א וכשנאמרו דנריס לפני
רבי יהושע אשר יפה אמרה נרוריה ויש לה סס דהנאים. ובפסקים דפי'
הסיד נשקט ומה נרוריה בת רבי מניחא בן תרדיון אשת רבי מאיר
דגמרה של סאות שמעתא סאלס סאות רבנן ביוסא דסחזא אפילו הכי
בשש שנים לא ילאה ידי חובתה וכו' כמו שאמרו בהקדמ'. נדק לדק
תרדוף אחר רבי מניחא בן תרדיון לסיכין ונארף עם ספר תורה. והוא
מעשה הרוני מלכות סיד אחר רבי עקיבא. ובחפס כשמת רבי יוסי בן
קסמא. והוא הזהירו שלא יעסוק במורה כיון שגורו שלא יקראו בתורה.
ורבי יוסי בן קסמא היה נטנריה כפי המדרש והוא נוכר בינמות בפרק
האשה שהלך עם רבי אליעזר ורבי יהושע וכן בפרק קטין תורה. ורבי
מניחא בן תרדיון מפני ססידותו לא שמע לו. ונראה מזה כי כל שמד
שיגורו נשכ ואל תעשה אין אנו סקווינים לעשות כמו חפלה או הפילין
אי קורא במורה שהרי אלישע נעל הכנפים המניחא הפילין כשנא השטר
ואף על פי שהיה שמד וכן קורא במורה כמו שאמר רבי יוסי בן קסמא
לרבי מניחא בן תרדיון וכן פפוס המכס לרבי עקיבא ולא השיבו רבי
עקיבא

עקיבא שהיה שמד והיה קייב בזה, אבל אם רצה להקמיר על עלמו לקדש את השם ראין בשעת שמד או אפילו שלא בשעת שמד אם הם רשומים כמו רבי חנינא בר פפי ורב כהנא וכמו דניאל שהקמיר על עלמו ורבי חנניה בן תרדיון שעסק בחורה. וכן רבי עקיבא כדי להעמיד החורה. וכן אלישע בעל כנפים כאלא היה רואה אותו השיטר. אבל על עשה בידים שיכריקוהו הגוי בין בלנעא בין בפרהסיא יהרג ואל יעבור זה אפילו על ערקתא דמסאנא רבה לומר שלא ישמה עלמו לתקן סנדלו לפני ע"ז אפילו שלא בתכוון הוא כלל לעבודה זרה כאשר פירש זה רב אחא גאון בשאלמות. או לדעת התוספות והמפרשים אפילו לשכות מרובעה לבנה לשחורה שעושה היכרא שהוא כנוי קייב לקדש בשעת השמד וכל שכן אם אטרו לו לעבור עבירה ולאכול דבר איסור וכיולא בזה. ושלא בשעת השמד מה שאמרו יעבור ואל יהרג אם עבר מחייב בנפשו לדעת הרמב"ם. וגם בן כהרבה אשתו על שלא שיתתה בידו שהיה מלמד השם לתלמידיו בפרהסיא. ונתו אקות ברוריה אשת רבי מאיר כיחכה בקינה של זיכות והאם יתנרך הלילה בזכות רבי מאיר. ורבי חנניה נענש על שהיה מלמד לתלמידיו השם בפרהסיא. ורש"י פירש שהיה עשמתש בשם של מ"ב אותיות וסניביו נשערה מאד. והיה גזר על הלדקה ונתמלקף לו מעות פורים עם הלדקה ונתן מכיסו זה לשים שמים ועל זאת הטובה אמר לו המכס שיזכה לקיי העולם הנא כל שכן שעסק כל ימיו בחורה. ואמרו במדרש כשארף לופינים קיסר לרבי חנניה בן תרדיון כדמה לופינים קיסר כר' חנינא בן הקנה ויחכו ראשו ואמר זה הקיו בית דין של מעלה ללופינים קיסר והיה בלורת רבי חנניה בן תרדיון ושרפיהו כאלו שרף לרבי חנניה בן תרדיון ונעשה כס וכדמה רבי חניניה בן הקנה כלופינים קיסר ומלך על רומי ששה מלשים והרג ששת אלפים הגטוכים. ונכ"ח לסיין שרפו את רבי חנניה בן תרדיון ואמרו הרגו לרבי ישנב הסיפר:

אבא שאל מנית מרמזא היה יקיד בדורו והיה כמו תלמיד קצר לר' יוחנן בן זכאי אבא שאל אומר משמו. אבל רב למא גאון פירש משמו משם נפשו. ואבא הוא לשון כבוד כמו רבי ונמסכת שמות לזה את בכיו חמת מרגלותיו של אביו שיקברוהו ויתירו תכלת מפליונו. ובפרק המפלת אומר שהיה קינר מתיס ושראה לעוג סלך הנשן ולאנשלוס. ונרא' שחלטידו ר' טרפין היה מנוף גדול אף על פי שלזה המאמר יש לורה בודאי ובענין קינר מתיס גם כן וכו'. וזהו שאמרו שם אבא שאל ארוך בדורו ורבי טרפין מניע לכחפו. ור' טרפין ארוך בדורו ורבי מניע לכחפו. ור' מאיר ארוך בדורו ורבי מניע לכחפו. ור' קייב ארוך בדורו ורב מניע לכחפו. ורב ארוך בדורו ורב יהודה מניע לכחפו. ורב יהודה ארוך בדורו ואדא דיילא מניע לכחפו. ודיילא פירוש שם המכמים ואדא שמו ופרשחנינא דפומבדיתא מניע לאדא דיילא עד פלגיה. וכולי עלמא לפרשחנינא עד קרליה. ורב למא פירש איש גבור גבוה מכל העם ובתוספות פירש רש"י

ספר יוחסין

אם איש . וכן בערוך ואינו כן דאם כן היה לו לומר סמוכנדיחא אלא
פירש רשב"ם לשון פרכסות ומעשלה :

זה המאמר אומר דרשני אף על פי שהפסע הוא אמת שהיו גדולי
הגוף כמו שמניח מכאן רש"י והערוך רחיה על רב
שהיה שמו אבא אריבא אבל על האמת איש' שנתמעטו הפרכסות מדור
לדור כי הכל בא מהרב לתלמידו ולהגדיל על הכל אבא שאלו פרכסות
הגדולה על כלם היה קונר הסנרות הכוזבות שהם מתיס בודאי כמו
שאמרו על יומתן בן עזיאל שהיה כל דבר של דמיון ושכל עוף הפירק
באוויר סיד היה נשרף כי כלו שלא אמת . אבל אבא שאלו בן בטכית
קודם היה לזה אבא שאלו כמו שמפירש בסוף שנת שהיה בזמן אבוי של
ר' לדוק יכו' ובפרק הכותב מלא דבריתא אבא שאלו בן אישא טריס
והלכה כמותו ואינו אבא שאלו וכן אבא שאלו גבל של בית רבי בפרק
שני דפסחים :

ורבי אליעזר המידעי תלמיד רבן יוחנן בן זבאי תנורו של רבי
טרפון אף על פי שהוא קורא לרבי טרפון רבי ור'
טרפון קורא לו מודעי בפרק בשרא דיומא . ור' אלעזר בן פרטא אומר
ששמו וגם ר' אלעזר בן עזריה בפר' שזועת העדות . וכן מנניה בן אחי
ר' יהושע אומר משום ר' אלעזר המודעי . והמלך בן כוזיבא הרגו בבית
שהיה מחפלל שלא יכבשה אדרייטוס ולא היה יכול לכבשה וזבא כותי
אחד ואמר לנן כוזיבא רבילות על רבי אלעזר המודעי שהיה רוצה להשלים
עם אדרייטוס קיסר . וכשהרגו ילמה בת קול ואמר' הוי רועי האליל
חרב על זרועו ועל עין ימיני שהיה זרועו של ישראל ועין ימינו . ובו ביום
כבשה ביתר וזה לכ"ב שנים אחר הקרנן של בית שני . אבל בספר דורות
עולם אומר ע"ג שנים . ויהיה אם כן לסנרתו חקלת סלכות סלכי ביתר
כ"ב שנים אחר הקרנן השם יבנה אותה במהרה בימינו . ודרשן היה
כאמרו עדין לריכין אנו למודעי ותלמיד רבן יוחנן בן זבאי :

רבי אליעזר הגדול בן הורקנוס הידוע שעשה פרקי רבי אליעזר .
ורבי ברוך בשם רבי סכנאל פירש כי הסעשה של
כותלי בית המדרש יוכיחו וכולי היה שנתמכסם תלמיד אחד בבית המדרש
ומלס חלום כנראה כל זה ביום ההוא ולא גילו זה שהיה בקלום כי
יאמרו הקלוטות שוא ידברו ומסכו על אמרי רבים להטות . ובפסיקתא
כשעלה עשה למרום אמר ליה הקנ"ה לדיק אחד עתיד לפזוק בפרה
ר' אליעזר אומר ענלה בת שנתה ופרה בת שתיים אחי ליה רבובו של
עולם יהי רלון שיהיה סתלכי אמר ליה קייך שיהא סתלניך הדא הוא
דכתיב ושם האחד אליעזר ושם איתו המיוחד אליעזר . ובפרק עשירי
דסנהדרין בתוספת' אחי ר' עקיבי שלש מאות הלכות היה דורש ר'
אליעזר בטכשפה לא מחיה ולא למדתי אלא שנים בטלקטי קשוואין אחד
לוקט

לוקט מייב אחר לוקט פטייר וכו' ואשהו אימא שלום אחות רבן גמליאל
 הנשיא ואביו היה עשיר מלד וזה מספורם בתלמוד ובמשנה הוא הראשון
 שזכר בשמו והוא רבו של ר' עקיבא שהיה דמו אותה כשמת וכן נפרק
 ט' ממסכת שמעיה רבי עקיבא היה סכה על לבו והדס אותה. ואמר
 רבי רבי הוחר הנדר רבי רבי רבנן ישראל ופרשיו. וכן בסוף פרק ארבע
 עינות כי בעת שיתו של ר' אליעזר היה נריוק ארבע אחות אפילו רבי
 עקיבא תלמידו מפני הנדוי שנרכוהו כדאיתא במלעיא נפרק הזהב.
 ובשמת אחר רבי יהושע הוחר הנדוי הוחר הנדוי כן גרסת רש"י ויש
 גורסין הוחר הנדר. וסימיו לא שפך דבר והיה בור סיד שאינו מאנד
 טיפה ולא אחר אלא מה ששע. וינאה כשמתו בעהרה בהלכה שאלוהו
 שאמר טהור. ואז אחר רבי יהושע הוחר הנדר הוחר הנדר. וכן גרס
 רבינו נסים נפרק א' לנדריס לנדוי נקרא נדר. ונראה שאמר עיתתו
 המירוהו וזה תימה. ומת דערב שנת עם קשיכה והוליוהו בשולאי שנת
 מקסרי ללוד לקינרו. ואז ר' עקיבא דרש עליו אבי אבי רבנן ישראל
 ופרשיו וכילד לסד החורה נדוקק גדול שנת שנית אביו. והיה אוכל
 עפר אדום להלן בסוף החכאים חמלח זה. וכחנ רבינו חננאל למה לא
 סינו לרבי אליעזר ומינו לרבי אלעזר בן עזריה לכשיא שהיה תלמידו מפני
 שהיה זקן מאד דתכיח נפרק אמר דיני מטינות איך עושיבין בסנהדרין זקן.
 וסריס. ומי שאין לו ננים. ואבירי. וכן נשיב איך לא סנו לר' דוסא
 בן הרכינס לפי דעמו. אבל אבי אומר בעבור ג' טעמים שהיה מופרש
 מהמכשיס בלוד. ועיד שהוא מסנרת בית שמאי. ועוד שהיה בר פלוגתי
 של רבן גמליאל כמו שנתנו זה הטעם על ר' יהושע. וכן מפני העוור.
 ובפרקא קמא דעבודה זרה שנתפש על עון ששע דבר של מינות והנאהו.
 וכן בתוספת' נפרק ב' דקולין שנתפש למינות על שהנאהו. הרמק סן
 הכיעור ומן הדומה לכיעור שלא תקרב אל פתח ביתה. ובפרק אלו
 סותרין שהיה בניו יפס מאד מפני לניעות המשטים וכן אמרו במסכת
 כלה. ובפרק הבונה אמרו התוספות אף על פי שפרקי רבי אליעזר
 אומ' שם שלמד כשהיה גדול היינו שלא עסק עד שגדול ורבו סלספור
 חכמתו ועדותיו שאם היו השמים גוילים וכל עלי הלכנון קולמוסין ומי
 היס דיו לא יספיקו לחכמתו והיה יודע שלש מאות הלכות בנהרמ עזה
 ובנטיעת קישואים על ידי שמות וסודות גדולות אלא שלא היה מעביר
 על מדותיו כמו רבי עקיבא תלמידו והיה קרין מאד. וכבר ידעת המעשה
 המפורסם נפרק הזהב על שנרכוהו וכנע מפני מסידותו. ואז מת בקרוב
 רבן גמליאל גיסו וקראו לו שמותי ופיר' רש"י בשנת פרק ר' אליעזר
 שנרכוהו. וכן פירש בתקלת נדה ועוד פירש הוא עלמו פירוש שני שאם
 שהיה מסנרת שמאי כדאיתא בתלמוד ירושלמי נפרקא קמא דמרוסה.
 וכן כתבו התוספות ואף על גב דר' אליעזר תלמידו של רבי יומן בן
 זכאי תלמיד הלל קיס ליה לתלמודא דנכל דבריו קאי כבית שמאי מוץ
 מהלכות ידועות והס' ד' שהלכה כמותו בנדה. ואפילו כנגד רבי עקיבא
 תלמידו

מסכת יומין

ספר יוחסין

תלמידיו הלכה כרבי עקיבא בפרק כ"ד סנהדרין וכו' נקרא הורקנוס כשם
זקנו ובפרק חבית אמר ר' יהודה שעשה בהורקנוס בכו של ר' אליעזר
בן הורקנוס ובסוף פרק ד' עימות שנכנס נשעת פטירתו לקלוץ מפילין
ערב שנה עם קטיבה וככנסו אז ד' זקנים רבי טרפון ורבי יוסי הגלילי
ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא. וכן אמר בספרי ואמרו טוב אתה
לישראל מהשמש וגשמים ואב ואס ואז אמר נשעת עימתו שרבי עקיבא
ימות עימה עמונה. ור' יהושע אמר עליו אין עיבין הארי לאמר סומו
והרבה והרביץ תורה בישראל אחריו. ובמסכת סנהדרין אמר לך לך
מרוקף הלך אחר רבי אליעזר ללוד:

רבי יהושע בן חנניה הלוי ומאור גדול כדאיתא בערכין ובספרי
והיה גדול בבית הקיסר כדאיתא בפרק אלו טרפות
ועשה שם ג' דברים למלך דברים גדולים. וכן בפרקא קטא דבכורות
אמר שם ופרק באויר השמים. וכן בפרק ד' עימות בסנהדרין ירושלמי
דברים הרבה ושמות שעשה רבי יהושע בן חנניה שהתפלל על יהודי אחד
שיוליד וזכה לסיקתא לר' יהודה בן בתירא. ובמסכתא בפיק חמישי
דסוטה אמר ר' יהושע כך היה דורש יהודה בן פטירי. ור' יהושע היה
אב בית דין של רבן גמליאל כדאיתא בפרק ערוכה ואף על פי שבשעלה
עזרא קנס ללוים שלא יתנו להם מעשר ספני שלא עלו שנאמר ומנני לוי
לא עממי שם. ואם היו עוליין כלם היה הקדוש ברוך הוא עושה להם
כסים כמו שאמר ריש לקיש אם קושה היא כנכה עליה טירת כסף.
ובעבור שנחשלו כעם הקב"ה על ישראל והיו כל דברי בית שני קלישים.
וכן אמרו שם בינמות שהיו בראשונה שוטרים הלויים שנאמר ושוטרים
הלויים ועמה אפילו זה הסנוי לא יתנו להם. ולר' יהושע בן חנניה
בעבור חורתו היה נותן לו המעשר רבן גמליאל. אף על פי שבזמן ההוא
היו כוחנין לרבי אלעזר בן עזריה שהיה בהן כדאיתא בפרקא קטא
דקדושין ובפרק חמישי מעשר שני ובפרק שנים אוחזין וכן היה אב בית
דין כמו שאמרתי למעלה. ואמר כך עליתי בפירוש המסכה בסוף מעשר
שני שכתב הראש"ש ז"ל שנתנו לו מעשר ראשון שהיה פונסמו בדוקק
כדאיתא בהוריות וכן בברכות ולא קנסו לעמי. או לדעת ר' עקיבא כי
קודם הקנס היה ללוי דווקא ואחר הקנס גם לכהן ומה שלא כתב לו
גם מעשר עמי עמוס הנומן מתנותיו לכהן אחד מניח רעב לעולם. אי
כפי היו לו עממים זון. אבל מעשר ראשון יכול ליעול עד כאן. ואני
ראיתי סימן לזה כי מי שיש לו עממים זון לא יעול לדקה. הסימן הוא
לדק"ה יעול ויותר לא. ובעבורו נשתנה הנשיאות מן רבן גמליאל לרבי
אלעזר בן עזריה בעבור השלשה דברים שהטריח לו רבן גמליאל בראש
השנה ובבכורות ובפרק חפלת השמר. והיה פקטי ופירש רבינו חננאל
עושה מעשה פקטיין שמלאכתו בפקטים בערך פקס. ורבי שמעון דוראן
בפנים קדמות כתב כי אינו עולה על הדעת שהיה פקטי כי היה אב
בית דין אלא שלא היה ביתו יפה. אבל אם יירושלמי בפירוש קזייה
דיתב

דיתוב ועניד פקמים כפשיטו. ואני מלאתי צפרק תמיד נשקט ואשכחיה
עניד חמטין. אבל צפרק ב' דמעשר שני אמר רבי עקיבא אני עשיתי
לרנן גמליאל ולרבי יהושע את כספס שינרי זהב מעשר שני. ואם כן
נמעשר ר' יהושע. ורש"י פירש עושה פסס. ויש אומרים נפס. ויש
אומרים עושה סמט"ס עד כאן. אבל צפרקא קמא דעבודה זרה הפרוז
רש"י על מדותיו ופירש דרך לורה כי מלך שהיה עוסק בתורה לא היה
סכנס לבשו וגופו וכן פי' חכמה מפוארה בכלי מכוער וכן אמר פתח
אוכמא על רבי זירא ולא כהירא לי. וצפרק ד' מהלכות דרך ארץ רבה
עשה בארבעה זקנים שהלכו למלכות הפנימי' והיה שם פלוסופוס אחד
קמר להם ואלו הם רנן גמליאל ורבי יהושע ורבי אליעזר בן עזריה ור'
עקיבא ואמר לו רבי יהושע לרנן גמליאל רלוקך שכלך ונקבל פני
פלוסופוס קמרנו אמר ליה הן וכו' ונאלו לו ואמר להם שלום עליכם
חכמי ישראל! ולרנן גמליאל ברשא וכו'. והיה ר' יהושע גדול בבית
העלכות והיה מכוער שאמרה בת קימר חכמה מפוארה בכלי מכוער
והביא לה מעל סהיין שלא יתקיים בכלי כסף. וכל ר' יהושע סתם
במשנה הוא רבי יהושע בן סכניה וכן קברו רבי אליעזר סתם הוא רבי
אליעזר בן הורקנים שאלו השנים לבדם הרבילו תורה בישראל והרבו
תלמידים והוא היה בפקיעיין הלך אמר ר' יהושע לפקיעיין. אמר ר'
אליעזר ללוד. כי שלשה הנשאים תלמידי ר' יוסקן בן זכאי לא מלחנו
להם אף על פי שהיו חכמים מפולפלים שהרבו תורה בישראל כחלה.
והם אמר נתנשרו בקיי העולם הנא רלווי לומר רנן יוסקן בן זכאי
וקסשה תלמידי ותלמידי תלמידי כדאמרינן בקגינה. והלכה כר' יהושע
כגד רבי אליעזר והוא שמש במקדש שהיה משורר שם ורבי יוסקן בן
גודגדה קברו שוער. ונראה שהאריך ימים כי היה אמר סיתת ר'
אליעזר כמו שאמרו למעלה ומכל שכן אמר סיתת רנן גמליאל בר
פלוגתיה. ורלה לנטל דבריו אמר סותו אבל לא הניחו רבי יוסקן בן
טורי וקס כנגדו כדאיתא צפרק בכל מערבין וכן אציו היה חכם גדול
שמו רבי סכניה בן אציו רבי יהושע כסס זקנו והוא כוזר בכל הנרייתות.
וסתם קוביה אמר בנייתא הוא כדאיתא צפרק פי שהוכיחוהו ונכדה
עשה היראה בזמן רנן גמליאל ור' יהושע דודו ונסיף נרכות שהלך
לעבר שנים ולא הניח כמותו בארץ. נדק נדק מדוץ הלך אמר רבי
סכניה בן אציו רבי יהושע לגולה:

ורבי יהושע בר מעל גמר מרבי יהושע בן סכניה ובתיספות צפרק
ה' סכור אמר רבי אליעזר מלאתי את רבי שאיר ואת
רבי יהודה בן במירא הראש שהיו יושבין ודנין בהלכה. רבי יהודה אמר
רביעית דס אין כוזר סגלת עליו ואין קייבין על טומאת ביאת מקדש.
אמר ליה רבי שאיר מה תהא זו קלה ען הארץ מה שרץ הכל קייבין על
ביאת מקדש רביעית דס מעירה איבו דין. שתק בן בתירא לפניו. נמתי
לו רבי שאיר אל תנוז לו בקי היה לך ביהושע בן מעל אמר לי הן
ונצל

ספר יוהסין

ובעל הלכות היה. נמתי לו בלשון הזה אמר לי משום רבי יהושע כל שהכור מנלק קייבין על ציאת סקדש ורואה את דבריו. וכן כי ר' יהושע בן ממל גמר מר' יהושע בן קנניה כדאיתא בפרק בהן גדול וכזיר כל שמעתא דאחאמרה בני מלחא קמאי ובתראי אמרינן מלעאי לא אמרינן שרבי אלעזר אומר משום ר' יהושע והוא לא גמר אלא מר' יהושע בר ממל והוא מר' יהושע בן מנכיה. אמר רב נחמן אף אכן נמי תכינן נקיס הלגלר קבל מרבי מיאשה שקבל מהזנות ומהכניאים הל"מ. ואלו כלב שהיא מהזקני' וכן יהושע שקבל מטשה לא קאמר מכאן נראה שאף על פי שיאמ' חכם משם פלוני שלא יהיה רבו אולי יהיה רבו שרבו וזכור זה. וכן מבין זה הא דידיה הא דרביה שאינו רבו כמו שאסרו על רבי יומאן עם רבי שמעון בן יוחאי בפרק יש כחלי'. ועל ר' יהושע כאמר אשרי יולדתי ופירש רש"י שהיא נרמה לו שהיה חכם שכל הימים שהיתה מעוברת ממנו היתה מקורת על כ"ד מדרשות שהיו נעידה ואומר להם נקשו רחמים על העובר הזה שהיה חכם כדאיתא בירושלמי דיבמות. והיה חכם גדול במרכבה ונעשה לו נס:

רבי יוסי הכהן חסיד והיה יודע במרכבה הקדושה כדאיתא בפרק ב' דקנינה כשהיה הולך עם ר' יהושע ונעשה להם נס וירדו מלאכי האר' והוא הרכה הדברים לרנן יומאן בן זכאי ואמ' אשריכם ואשרי יולדתכם שאני ואמס ומלמידי' ומלמידי תלמידיכם מומנים לכת שלישי' פירוש שלשה כמות היושבות לפני השכינה ובמסנה הוא נעדיות לצד. ובפר' ו' חמס' שמות מעשה ביוסף הכהן שמתה אשתו בערב פסק וטעמוהו על כרמון, והאמת כדברי הרמב"ם לא כדברי בעל דורות עולם שאמ' ואמר כי זה הוא רבי יוסי הגלילי כי ר' יוסי הגלילי אמר ר' עקיבא. וכן כתב הר"ם בפרק אלו נערו שהלכה כר' עקיבא משום שרבי יוסי הגלילי אמרו:

רבי שמעון בן כמחאל הירא מעא לא ראיתי ממנו ענין להאריך בו והוא ממנו של רבן גמליאל הזקן ודיו שהוא סן המעשה מלמידי רבן יומאן בן זכאי שכתבשנו לקיי העולם הנא אשריו:

רבי אלעזר בן ערך מעיין המתגבר מפולפל וכבר ידעת מה שהאריך בפרקא קמא דקנינה רבו רבן יומאן בן זכאי כשהיה דורש במעשה מרכבה שהוא כאה דורש ונאה מקיים אשריך אנרהם אנינו שאלעזר בן ערך ינא מפלניך נוסף על זה מה שאמרו רבו באבות. ובפרק ה' דמרוסות אמר הלכות בתוספת'. ובשנת אמרו בסוף פרק קנינה כי במקום אחד נמשך אמר היין ושכח תלמודו ואמר כך קור לקרות והיה אומר במקום המדש הזה לכם המרש היה לבס ונזה סוד. ונקרא רבי כהוראי שהיה שאיר עיני חכמים בהלכה והיינו דאמר' רבי כהוראי אומר הוי גולה למקום תורה וכו' שלא יקרה לאמר כמו שקרה לו

לו . ולהלן בעזרת האל כשנגיע לרבי שאיר כאשר אם יש לו זה השם
 אבל האמת הוא כפי' רש"י כי רבי נחמיה הוא רבי כהוראי ולא רבי
 שאיר ולא רבי אלעזר בן ערך ואשרו שהוא רבי אלעזר הקלירי הפייט
 שאושר במדרש עליו הוא קרוי הוא תנאי הוא פייטן כמו שכתב הרשב"א
 וכן הוא קרוב ופירש הערוך דרשן אבל הרא"ש כתב בסוף פרק אין
 עומדין כמו שכתבו לומר זכרכו בן כהגו לומר קרובות בני ראשונות וכן
 ר' אלעזר הקליר שהיה מארץ ישראל מקרית ספר ובימיו היו מקדשין על
 פי הראיה שהרי לא תקן שום קרובה ליום שני . ויש אומרים שר' אלעזר
 בר שמעון היה הקליר כדאמרי' בפסיקתא כד דמך ר' אלעזר בר שמעון
 קראו עליו מכל אנקת רובל דהוא תנא קרובן דרשן ופייטן ותיקן קרובות
 עד כאן דבריו :

הגה"ה אמר ש"ס זה אי אפטר שאני מלאתי במחזור אשכנזים קרובות
 יום ו' של פסח ראשי תיבותיו אני אלעזר ברבי יעקב הקליר
 מקרית ספר והגן ע"כ . ובערוך קליר פירש לשון עוגה ועל כן נקרא
 הקליר שאכל עוגה שהיה כתוב בה קטיעא להתפקק . ובמדרש רות אמר
 רבי כהוראי אמר רבי נחמיה בקרית שמע יש רש"י תיבות וכו' והא
 רמ"ה הם שלוק לבור חוזר יי אלהיכם אמת . ור' אלעזר בן ערך סת
 קודם חביריו . כדאיתא בתוספתא בפרק ו' דגדרים אמר ליה ר' יהושע
 לר' עקיבא אבל אלו היית בימי רבי אלעזר בן ערך השבת חשובה זו
 אמר ליה ר' אליעזר מקוה יוביא וכו' . ובפרק כל הנשר כתב רבינו
 חס כי רבי אלעזר הקליר הוא ר' אלעזר בן ר' שמעון בן יוחאי :

רבי הנינא בן אנטיגנוס הכהן ונראה בסיפרא שהוא בן ר' עקיבא
 ור' ישמעאל . ובפרק עד כמה דבבורות כי רבי יהודה
 ור' נסתפק להו מילתא בטהרו' ושלחו רבנן לגבי בנו של ר' חנינא בן
 אנטיגנוס לשאול עמנו שהיה חכם גדול ושוער עהרו' :

רבי הנינא בן חכינאי מנאו הרב קודם דורו של ר' עקיבא דבור
 הראשון . ואינו בן כי בפרק נ' דמגיגה נראה שהרבה
 דבריו לפני ר' עקיבא כי כל תלמיד הרבה דבריו לפני רבו . והיה חבר
 ר' שמעון תלמיד ר' עקיבא בפרק בא סימן אמר רבי שמעון מלאכי חכינאי
 בן חכינאי בזידון ואמרתי לו כשנגיע אלל רבי עקיבא וכו' וכן אמרו ד'
 חכמים דיבנה בן עזאי ובן זוטא אלעזר בן מתיה ור' חכינא בן חכינאי .
 ובפרק אף על פי שהלך ללמוד בשילהי הילולי דרבי שמעון בן יוחאי אמר
 שהיה נשוי שהניק בת קטנה והיו חברים . והיה רולה רבי שמעון שילכו
 ביחד והלך לו ר' חנינא וישב ללמוד י"ב שנים עד שלא היה יודע לקזור
 לביתו וככנס פמאוס לביתו ראיהו אשתו סווי ליבנה פירוש נסגר לבנה .
 ובאוחו פרק עסוי לאפה ואז ילאה נשעתה והתפלל לשם יתנך ונרפאה .
 וכן בויקרא רנה פרשה בואת ינא כי ר' חכינא בן חכינאי ורבי שמעון

ספר ויהוסי

בן יוסאי הלכו ללמוד תורה עם ר' עקיבא י"ג שנים ושלמה אשתו של רבי מניא כי כמו צנרה וכיבא רבי עקיבא ואמר לו שילך להשיא כמו והלך וככנס פתאים וכו' הכלל העולה שאינו כדברי הרב. ויש אומרים כי הוא לא היה עהם כי אם רבי יהודה הכתום ולא רבי מניא בן מניא :

רבי יהודה בן אנא הוא בפרק ו' מעדיות עם רבי יהודה הכהן זה לא ידעתי מי הוא אלא שמאנו הרב במורה הראשונה ואם לא שמנה הרב רבי יהודה בן אנא במסין הל"א וכן רבי יהודה בן אנא לב' אנשים הייתי אומר כי הוא אבד ונבא ואנא הוא דבר אבד. ואני תמיה מאד למה לא הזכיר באלו הדורות לרבי יהודה בן אנא חכם גדול וקדוש ומוסך לחכמים וכיכר מאד. ותראה כי בפרק ו' מעדיות אומר כי ר' יהודה בן אנא העיד ה' הלכות. ובפרק מפלת השמר בנמרא אומר כי הוא יהודה בן אנא ור' יהודה בן אנא מעשרה הרוגי מלכות וקיה שנעים שנה ומשמול' שנה עד ע' לא ישן אלא כשינת הסוס. ומימיו לא אחר על טעא טהור וישנ בתענית כ"ו שנה. וביום שנהרג היה עמו זקן אבד ושמו ר' ראובן בן אלטרובלי והיה רולה למות מתמיו ולא רלה והיה בתענית וטהור.

החבורה השנית אשר התרבו

רבי טרפון הכהן ובפרק ד' ממסכת שמות מעשה בר' טרפון שמתה אשתו ואמר לאקומה וכולי. ובנמרא דמועד קטן זה המעשה על רבי יוסי הכהן ושניהם כהנים וכו' ואין משא וכבר פירשנו רוב עניניו ומכמתו כשדברנו בכהנים. ובפרק העומר כי רבי יהודה בר כמיה אחר הלכה לפני רבי טרפון ושק ונהבו פניו של ר' יהודה אחר ליה ר' עקיבא להבו פניך שהשנת לזקן תמיה אני אם יאריך ימים אחר ר' יהודה בר אלעאי בפרם הפסח היה ובעלרת כבר נפטר ז"ל.

רבי עקיבא בן יוסף בר לזק הגדול שנחכמים. ובפרק א' דיבני תמונות ובפרקא קמא דעבודה זרה זה ספר תולדות אדם שהראה לו דור ודור ופרנסיו כיון שהגיע לדורו של רבי עקיבא שמך בתורתו וכתעלב בטייתו ואמר ולי מה יקרו רעיק אל. וספני שאס' על " שנעים שאינן עמידין לקזור אחר רבי יוחנן שבקיה ר' עקיבא למסידותיה. ובסוף פרק דורות עולם כי הוא היה ראש ישיבה אחר שנת רבן גמליאל עד מותו ואחריו היה רבן שמעון בן גמליאל אביו של רבי לראש. ובספרי ובני אהרן הבהנים יתקעו רבי עקיבא אומר תשיס ולא בעלי שושין אחר רבי טרפון אקפס את בני אם לא ראיתי אפי אמת קיגר צרגלו אקת ומריע בצלוברות אחר לו הן שסא בהקהל יום הכפורים וביובל אחר לו העבודה שלא בדית אשריך אצרהם אבינו שלא עקיבא מחלליך

מחליך . טרפון ראה ושכח . עקיבא דורש מעלמו ומסכים להלכה . הא
 כל הפורש מתוך כפורש סמייו ע"כ . וקשיא לי אס היה ר' עקיבא גר
 סבני סיסרא והוא שר שלך כנען כילד ילא סמחני אנרהס ואולי יוסף
 אביו נשא בת ישראל עזרע אנרהס כיון שהוא ראש ישיבה ומענר שנים
 בהכרח יהיה אסו סיסראל ומקרב אסיך קרינן ציה . והוא סיה ק"כ
 שנה כמו שאמרנו שהוא נשא אשה בת כלבא שנוע בזמן הבית וסיה עד
 שכבשה ביתר כ"ב שנים אחר חורבן הבית או ע"ג שנים לדעת דורות
 עולם . ונסוף סיפרי ס' שנה שימש סכמים ומ' שנה פרנס את ישראל .
 ואחר הרמב"ם ז"ל בסוף משפטיים כי היה נושא כליו של בן כוזיבא שלך
 ביתר שאשנ שהיה עשיק אבל בעדרשות לא סללכו שהיה נושא כניו אלל
 בעבור שהיה משנט יהודא והיה עושה סלקמות וגבורות ומלליק משב
 עליו שהוא עשיק ודרש לך כוכב מייעקב וכיו' וכיון שראהו שלל היה
 מריק הרשעים שנא' והריקו ביראת השם וכולי כתייבא סמנו וזה שירש
 גדול בענין המשיק כנגד הגויים . ורב למק פירש מעות כוזביות שס
 סדיכה שנא' והיה בזויב . וכן במשכה סמלרים ועד כויב . ובפרק הגזול
 קמא פרש"י כוזביות הם ירושלמיות שהיה סמטבע בן כוזיבא והס
 ירושלמיות . ובפרק חלק שלך שני שנים ומלי ואמר שהוא עשיק וכיון
 שלא הריק קטלוהו . וכן פרש"י בפר' הערל ובירושלמי כשאמר ביתר
 נגדע קרן ישראל ואיכה עמידה לקזור עד שינא בן דוד ולכך סמכובה
 לבוכה ירושלם . ונקרא ר' עקיבא אומר בלום רנה לומר מעורב שלמד
 בעירוב הכל ואחר כך בירר כל דבר ודבר בפני עלמו . והתו' בפ'
 הסקבל גורסין בלום נסע"ך כמו עיסה בלומה ולא במ"ס כי אז הוא
 כמו עדיו לבלום . וד' נקראו רבותיו והמובהק הוא רבי אליעזר הגדול .
 ובתלמוד למד עם רבי אליעזר והדר גמרה מרבי יהושע וסנדה אחרי
 סות ר' אליעזר . וכבר אמרנו ססיה רבי יהושע אחרי סות רבי אליעזר
 ואמר אין עשיבין אחרי אחר סותו . ובפרק ב' דקגינה כמס איש גס זו
 רבו של רבי עקיבא כ"ב שנה וכן בב"ר פרשה כ"ג וכבר הוא ידוע בפ'
 סדר תעניות ובפרק חלק במסנהדרין שהיה סלומד בנסים ושהיה סיגר
 וסומא סמס מעשה העני וכיו' והאיז הזה נקרא כן שהיה אומר גס זו
 לטובה וכן חלמידו ר' עקיבא למד סמנו שהיה אומר כל סה דענדין סן
 סמיל לטב כדאיתא בסוף ברכות . ובערוך בערך גסו יס מפרשים שס
 סקים ובדברי הימים יס שס א' סן העיירות גסו . ורבי נסים גאון פירש
 על שס שהיה אומר על כל לרה גס זו לטובה . ורבו הרביעי ר' טרפון
 אבל לא היה אלל כמו חלמיד חבר אף על פי שנכתובות כסמפקו בזה
 ופסק הר"ש כרבי עקיבא כי רבי טרפון הוא סניו ובפרק כילד
 סנרכין קורא לרבן גמליאל רבו שאמר לו למדתנו רבינו . וכבר אמרנו
 למעלה כי כל יסיו היה לנוע ומעולה אפי' קודם שלמד . ובתעניות
 שכבשה יותר מרבי אליעזר מפני שהיה מעביר על סדותיו . ובזוהר פרשת
 ואלה סמות שדרש אז ר' עקיבא לפיים לרבי אליעזר ואמר כי הוא כענד

ספר יוחסין

שהמלך אינו רוכה לדבר עמו ונותן לו בקשתו סיד. ורבו רבי אליעזר
כמו שר שרונה המלך נאהבתו ואינו רוכה שיפרד ממנו ואינו נותן לו
שאלתו סיד. והיה פרכס וגזר העניים כמו שנראה בפרקא קמא דקדושין
ובפרק ה' ממעשר שני. ובמסנה מסכת סוטה כ"י ר' יהושע קרא לר'
עקיבא תלמידו של ריב"ז אעפ"י שהיה תלמיד תלמידו של ריב"ז. ואמר
שנשא בת כלנא שביע ישב כ"ד שנים בישיבה שלא ראה אותה והביא כ"ד
אלף תלמידים כדאימא בכתובות בפרק אעפ"י. וביבמות כ"ו ו' פרק
הבא על ינתמו שבלס מחו על שלא נתנו כבוד זה בזה מפסק ועד
עלית ויש כוכחא אקרת עד פרס העלרת שהוא ט"ו יום קודם וזה עד
ל"ג לעומר עד י"ק אייר ואז עומר לינשא. והיסטין בן י"ק לקופה
כאשר כתב בעל המכתב. והיה העולם שמש עד שלימד התורה לה'
זקנים רבי מאיר ור' שמעון ור' יוסי ור' יהודה ור' אליעזר בן שמוע.
ובבבבא רבה פרשת ויוסף אברהם י"ב זוגות אלף תלמידים היו לו לר'
עקיבא וכלן מחו בפרק אחד למה שהיתה עיניהם לרה אלו באלו.
ולבסוף העמיד שבעה ר' מאיר ור' יהודה ור' יוסי ורבי שמעון ורבי
אליעזר בן שמוע ורבי יוחנן הסנדלר ורבי אליעזר בן יעקב ומלאו כל ארץ
ישראל תורה. ובבבבא דר' נתן במסכת יוסי בן יעזר כשהתחיל ר' עקיבא
ללמוד היה בן ארבעים שנה ראה אבן אחת שקוקה על הבאר. אמר
מי תקקה אמרו לו קבל של דלי שעומד תדיר עליה בכל יום. ואז דן
קל וקומר בעלמו ואמר רך פסק הקשה דברי תורה שקשין כבדול על
אחת כמה וכמה שיחוקק על לבו שהיא נשר. מיד חזר ללמוד תורה.
ובבבבא קמא דיבמות אמר ליה ר' דוסא בן הרכינס ששמעו הולך מסיף
העולם ועד סיפו [והוא היה בנבי צרק האמור בספר יהושע] הלך אמר
ר' עקיבא לבני צרק והוא לא הניח כמותו בכל ארץ ישראל כשירד
לנהרדעא לעבר שנים ולקצוב חדשים. ואם נאריך בדברים שנאמרו עליו
לא יכילם ספר. אלא זכרנו קלת משמיו. וחכור זה שלא תטעה במעשה
דהרוגי מלכות ומהקינות שכתובים במקורים שנרא' מהם שהיה עם רבן
שמעון בן גמליאל בזמן אחד ואינו כן כי רבן שמעון בן גמליאל שהוא
הראשון ונהרג ביום המרדן ור' עקיבא קרוב מס' שנה אחריו. וה'
האחרונים בזמן שנכבשה ביתר ע"ג שנים אחר מרדן הבית. רלוני לומר
ר' יהודה בן בבא ור' תנניה בן מרדיון ור' סימאי ור' קולפית ור'
ישבב הסופר. והקדוש צרוך הוא הראה למשה שיבא ר' עקיבא בסוף
כמה דורות והלך משה וישב לסוף י"ח שורות ושמע דבריו וכשהיו אומרי'
מנין לך ואמר הלכה למשה מסיני שמך משה אז. והראהו שהיה ראוי
כמשה ואמר לו מי מעכב על ידך. וזה היה כשהיה הקב"ה קושר
כתרי' לאותיות. ושהיה רבי עקיבא דורש על כל קוץ וקוץ תלי מליס
של הלכות ואז אמר לו למשה קוור לאחיריך והראהו שהיו שוקלין נשרו
במקולין. פי' רש"י מקום שהקלבין שוקלין וסירקין נשרו במסרקות של
בדול אמר זו תורה וזו שברה. ואמר כך עלתה במשנה לפני. כל זה
במנחות בפרק הקומץ בענין החפילין:

והראה שהוא בן כי כל תורה שנעל פה סידו היתה לנו. סתם
 סתמייתין רבי מאיר. סתם סיפרא רובה לומר תורת כהנים
 רבי יהודה. סתם ספרי רבי שמעון. כי הם שני ספרים האחרונים
 אשר ויקרא שהוא תורת כהנים ונקרא בתלמוד שאר ספרי דרב. וסתם
 תוספתא רבי נחמיה. וסתם סדר עולם רבי יוסי וכלהו אליבא דרבי
 עקיבא מאיס דכילהו תלמידיו והועיל לר' מאיר הסתם מן המשנה שאף
 על פי שרבי מאיר ור' יוסי הלכה כרבי יוסי. ונעל הליכות עולם
 וכרימות לא פירשו יותר. ואין זה כלל כי בסנהדרין צפר' דיני עסונות
 בענין בר קפא דקטל גברא אשר רב פפי הכי טילי היבא דלא סתם
 לן תנא כר' מאיר אבל היבא דסתים לן תנא כר' מאיר הלכה כרבי
 מאיר. וכן כתבו הסמנרים. ור' עקיבא היה עניו ומקבל עושר כדאיתא
 בערכין. ובסיפרא פרשת קדושים אשר ר' יוסקן בן כורי מעיד אני עלי
 שמים וארץ שיותר מד' וה' פעמים לקה עקיבא על ידי לפני רבן גמליאל
 שהייתי קובל לו עליו. ועל כך הייתי יודע שהוא עוסיף לי אהבה
 לקיים מה שנאמר הוכח לקבם ויאהנדך. ועוד לבן של ראשינים כפתחו
 של אולם זה ר' עקיבא ושל אחרונים כפתחו של היכל זה רבי תלמוד
 בן שמעון. ובטלל נקב מקט סדקית רבי יוסקן וכו' ור' עקיבא נכנס
 לפרדם וכנסם בשלום וילא בשלום. והיה יודע ע' לשון. וכן ר' יהושע
 ור' אליעזר כאשר פירש רש"י בפרק קמא דסנהדרין. והוא נתעשר עושר
 גדול שזה פעמים. כדאיתא בנדרים בפרק הכוור מן המנושל. וכשא
 נת כלבא שבע ואקרי בן אשת טורכוסרופוס הרשע שר גדול מהיונים
 שמש ההיכל שנתגיירה והיתה יפה מאד ועם עושר גדול. וכיבא זה ר'
 עקיבא לתלמידיו קודם שהיה. כי היה עושגק מן השמים והוא פתח פתח
 לגדר קומתו. אבל הוא לא התירו. כמו שר זוטרא דפתח פתחא לנפשיה
 והוא לא התירו לבדו כי היה כוגע בדבר. כדאיתא בירושלמי דכוגע
 בדבר אינו יכול להתירו דהוה ליה כנדרי עממו. ומכן כנגעים כל
 הנדרים סתיר מן סנדרי עלמיו שנאמר לא ימל דברו אבל אמרים מוקלין
 לו אפילו תלמיד קבם. וכן בשאלות מ"ז מרבי ימק בר גשת. והא
 דאמרינן אין פותחין בטולד יש וי תירובים אם ניחם מעממו. או כחמרט
 מעיקרו. או כולד דמלוי וכו' :

והראה באבות שאמר הכל כפיו והרשות כתובה היאך ידע סודות
 התורה ועיקריה. ועוד תראה מסידותו בפרק ב' דעירובין
 כשנתפס והיה משמשו ר' יהושע הגרסי שלא עבר על נטילת ידים דרבנן.
 ואמר טוב שאסות ולא לעבור על דעת חברי המקמים. ובזקיתו.
 ובנית האסורין. וכבר היה יודע שעתמו קשה. כמו שאמרנו למעלה
 בשעת ר' אליעזר. וגם סת מקללתו של ר' אליעזר רבו. על שא ומתן
 מההלכה של פסמים בהזאה שנות ואינה דוקה השנת רבה לומר ההזאה
 קמי הפרה על העמא שכל דבר שאיפשר לעשות מערב שנת וכו' והשיב
 לו ר' אליעזר עקיבא משקיעה השנתני בשקיעה יהיה עיתמו, וכן אשר לו
 בשעת

ספר יוחסין

נשעת מיתמו ר' אליעזר. ונפרק ד' ממסכת שמחות כמנהג ר' עקיבא
בקיטרוין וכן נקרא רומי זעירא שהיא מגדל בר מקומו של ר' אבהו ובא'
שמועה לרבי יהודה בן בנאי ולר' חנניה בן חרדיון וקרעו בגדיהם ודרשו
על ר' עקיבא לא נהרג מפני שהוא קשוד על הגזל. או שלא עמל בתור'
בכל כמו. לא נהרג אלא על המופת שנאמר והיה יחזקאל לכם למופת
כדי שלא יראה הרעות. ולא עבר י"ב מדא שלא היה מקום ביהודה
שלא היו שם הרוגים. וכן כשנכנס רבי חנניה בן חרדיון לסינות גזרו
עליו שריפה ולאשתו להריגה וכו'. וכן מיד לר' יהודה בן בנאי וכל ענין
ביתר. ועוד שם המעשה שמניא בסוף מועד קטן כשעת בני של ר'
עקיבא ושמו רבי שמעון בן ר' עקיבא חכם גדול והספידו לו כל ישראל
ואמר שהוא מניסם שידע כי נבו מוזמן למי העולם הנא שהיה חכם
ולמד תורה וזיכה לרבים. ובאבות דר' נתן במשנת יוסי בן יעזר
בארובה בילד למד ר' עקיבא בן ארבעים שנה ושהיה עני סאד ושהיו
לו ארבע בנים ובנות אלא שפרנסה אותה רחל אשתו ולסיף י"ו שנים אחר
מי שנה לימד רבים ושהעשיר שהיו לו שולמיות של כסף והבן ועולה
למטתו נסולס של כסף ואשתו נעדיי זהב אבל בן נשאר לו אחר שותו
לדעת רש"י ורשנ"ס והערוד. והוא רבי יהושע בן קרחה שהארץ ימים
שהיה עם רבן שמעון בן גמליאל אביו של רבי זה רבי עקיבא הוא
הראשון מעשרה הרוגי מלכות כדאיתא בראש השנה ובהרבה מקומות
שמעתי הרוגי מלכות אין אדם יכול לעמוד במחילתם. אי לימא ר' עקיבא
וקניינו פשיטא אלא הרוגי לוד ובסוף פרק ב' דמעניות טוריתום הרג
ללוליכום ופפוס בלודקייא פירש רש"י לדיקים גמורים היו ולודקייא היא
לוד והיינו דאמרי הרוגי לוד ויש איסורים שנהרגו על ידי בת מלך שנמלאת
הרוגה וגזרו שמד על ישראל ואמרו אלו אביו הרגנוה להליל ישראל והרגו
לאלו בלבד. אבל נערוד נערך הרג פירש כי שעתה ואקיו הם הרוגי
לוד שנהרגו ב"ב נאדר הוא יום טיוריכום בסוף פרק ב' דמעניות.
ומניא שם המעשה שבה רש"י על בת מלך שנמלאת הרוגה ולא פירש
ברש"י שאמר פפוס ולוליכום בלודקייא ולודקייא הוא סיוע לרש"י. אבל
נפרק כל בתני הקדש נראה כי לודקייא היא נמולה לארץ ואינה לוד.
וכן נמכות באשר פרש"י נפרש' ויקי יעקב. ובזאת הנרכה נזכרת אשר
וכן כתב יש לוד שאינה בארץ כמו שאמרו שעה ראשונה מאכל לודים
אובלים נשר אדם. וכן ריש לקיש זבן עלמו ללודיים וכן אמר הפסוק
פול ולוד מושכי קשת. אבל לוד שהיה זה ר' אליעזר היתה דרך יום
אחד מירושלם וכפי הנמרא יש לדין לשני הסברות. ונערך בו אמר
ירושלמי פרק דיני מסונות. על כל המכות יעבור ואל יהרג קוף מעבודה
זרה וגילוי ערוות ושפיכות דמים. הדא דמימא בינו לבין עלמו אבל
ברבים אפילו מלוה קלה אל ישמע לו. כגון פפוס ולוליכום אקיו שכתבו
להם מים בכלי זכוכית לנזעה ולא קבלו מהם. אמר לא מחכוון משדמכוון
אלא סגני ארנונין. וכן בירושלמי נמסכת שניעית נפרק ד' כגון פפוס
ולוליכום

ולוליכום שנתנו להם מים וכו' כמו שאמרו החוספות בפרק כלל גדול
 וזה סיוע לזעל הערוך, ובנראשית רבה פרשה ס"ה בזמן ר' יהושע בן
 חנניה אחר החרבן כשרנו לזכות המקדש על פי קיסר טורייכוס אזני
 אדרייניס הושיבו לוליכום ופסוס טרפזין מעכו עד אנטוכיא והיו מספיקין
 לעולי גול'. טרפזין פירוש שולמנות. ובסוף זרכות בשעה שהוליאוהו
 להריגה היה עת קריאת שמע והיה מכויץ אמרו לו תלמידיו עד כאן
 אחר להם כל ימי הייתי מנטער על עקרא זה בכל כפסך ואפילו נוטל
 את כפסך ועכשיו שגא לידי לא אקייטנו אמרו מלאכי השרת זו תורה וזו
 שכרה. עמזים ידך טעלד. אחר להם חלקם נתיים. ילמה נת קיל
 ואמרה אשריך רבי עקיבא שיבאה כשמתך באחד. ואם ססרקו נשרו
 במסרקות של ברזל. וכן אם עפסום בן יהודה הויכוח שעשה עם רבי
 עקיבא כשגזרו שחד שלא יקראו בתורה וזה פסום היה אדם גדול וקכס
 גדול שהיו מכנדים לישראל בעבורו ובפרק חלק הוא תנא דברייתא.
 וכבר ידעת כי יש נמדרש כי רבי יהושע הגרסי תלמידו הוא ואליהו ז"ל
 קבר אותו כשהמזיירוהו לבית האסורים שלא לקברו. ואמר לו אליהו
 ששם כבודו שנעלה כהונה ולא היה אלא בעבור שהיה מת מלוה. וגם
 חכן בן פנחס היה תלמידו ויהושע בן כפוסאי היה קחנו שהיה בזמן
 רבי והיו מכריזין עליו ברקיע הזהרו ברבי עקיבא וכו'. נסיף קדושין
 ובפרק ד' מימות אחר לטורנוסרופוס הרשע נהר סנטיון יוכיח על השנת.
 ופרש"י נהר של אנכיס וחול וכל ימי החול הולך ובשבת עומד ונק.
 וביום שמת רבי עקיבא נולד רבינו הקדוש וזרח השמש:

רבי אלעזר בן עזריה הכהן י' לעזרא בבר אמרנו למעלה שהיה
 עשיר שהיה נותן למלך י"ג אלפים עגלים ממעשר בכל
 שנה ואינו זה מעשר בהמה כי אחר החרבן גזרו שלא יוליאו מעשר בהמה
 שלא ינא לידי הקלה וכשהיה בן י"ק שנים לפקות היה ה' שנים אחר
 החרבן שהיה נשיא ריב"ז ועוד רבן גסליאל וכן פירשו התוספות ובעבור
 שלא סיקה בשכמתו צפרה שיוכלה בשנת ברטועה שנין קרניה נקראת על
 שמו ונעל המכת' אס' ביום טוב כי בירושלמי אומ' אשתו היתה ונקראת
 פרתו כמו בשמשון לולי קרשם בעגלתי:

הגה"ה ספר ראשית חכמה שער התשובה מביא הירושלמי מסכת שנת
 ארז"ל אחר ר' חנינא פעם אחת יבאה והושקרו שינוי מן
 הכיסות עכ"ל. וכן הוא בפרק ב' דביבא ובסוף סבילתא דרבי ישמעאל
 שעשה בלוי הסדר וברבי ישמעאל נכו של רבי אלעזר בן עזריה והוא בן
 י"ק שנים כשקיבל הנשיאות ונולדו לו סימני שיבה עד שאמר הרי אזני
 כבן ע' שנה ובירו' פרק תמיד נשקט* שהיה בן י"ג שנים ולי נראה
 שלא

(* הערה. טעות, וז"ל תפלת השחר, וחוקר הטעות, אולי הי' כתוב בתחלה
 מה"ש (ר"ת תפלת השחר) והתחלף למ"ש, והמגייהים בחפ"ס לברר ד"ת אלה העמידו

ספר יוחסין

שלא נכית הפשט והיה יותר מע' שנה שאמר הרי אני כבן ע' שנה
ובירושלמי לא דבר בזה של כבן ע' שנים ובפרקא קטא דיבמות אמר ליה
ר' דוסא בן הרכינס בן יש לו לעזריה קבריו עליו כאשר ולא ראיתי
לדיק כעזב שגם אביו היה עשיר גדול וחסד ואסיד ולדיק והיה ספרנס
לשמעון אחיו שמעון אחי עזריה גם בנו זה רבי אלעזר היה דרשן גדול
ולא היה דורו יתום וזכות אבות ועושר. והיה דורש שנת א' אחר
שנעשה כשיא ורבן גמליאל ב' שנתות ובפ' תמיד כשקט בירושלמי אחר
שהקזירו לרבן גמליאל כשיא כאשר רבי אלעזר בן עזריה לאב בית דין
כדי שלא יורידוהו מגדולתו ושקיו ותבשותיו רבו עלספור והוא רבו
המנוכה לר' יהודה בר אלעאי ונקרא קופה של בשמים ר"ל הגדות
והלכות וכל דבר ודע שכל מקום שזכר בתלמוד שונה הלכות הוא
השטה

תמיד כשקט. ונביאק סדכר מה שרנה הרב המחבר ז"ל לכתי הכית הפשט ולאחר שהי'
יותר חזק' שנה והוסיף כי הירושלמי לא דבר בזה של כבן ע' שנה, הנני אומר במח"ב
אע"ג דלאו איהו חזי חזלי חזי שכן הוא חשוד בירושלמי (ספ"ק דברכות): אעפ"י
שכנסם לגדולה הדיק יחיס הרג אהרה בו' אשר ברוב נראה מדבריהם שלא אחר המחבר
הזה בעת שנתו על כסאו אחנס נהיותו כל בניחוס קרוב לשבעים שנה (אולם לא תזדק כבן
ע' על יותר חשבעים ברעמ הרב המחבר כי אז היה לו לאחר בן שבעים או כבן
שמונים. וע'). ורע כי מה שנאמר בבבלי (תפלת השחר כ"ח): היינו דקאמר רלב"ע
הרי אני כבן ע' שנה ולא בן ע' שנה. ודבריהם אלה סובבים על המחבר הקודם
(שם): דאסדרו תחכי הרי דרי חורמא נהיותו בן י"ח. הוא חבלי כל הפק (לרמתי)
הוספה חמת רבן סבוראי (וע' פי' המשניות להרחב"ס ספ"ק דברכות שהלך גם הוא
אחרי דברי הבבלי שלפניו) אשר חשבו כי זמן אחרו זה הוא כיום שלוקמיהו, וע'
ירושלמי (תפלת השחר) שהוכחה היינו דקאמר בו' לא כחזא שם, ובספור חעשה שקדם
רחוק הדבר חמד לצמות מחלוקת בין הירושלמי והבבלי כאשר חשב בעל פני חשה (ספ"ק
דברכות). ואף שאמר הרשב"א (שו"ת אלף רנ"ה, סי' רנ"ח) ככה על שינויי הסוגיות
הגרסאות והתירוטים, וע' תוס' כתובות (ק"ב.) סד"ה אליבא דבן כנס דבכחה דוכפי
פליגי הירושלמי אש"ס שלנו. וראה תראס בתוס' יבמות (ק"ג:) ד"ה יצתה זו שאמר
כי יש (בירוש') סוגיות וחיחרות הסובבות חש"ס שלנו, בכל זאת לדדוהי"ח בתוס' שם לאחד
הבבלי עם הירושלמי, וכך חלחנו שהקצו התוס' חש"ס שלנו על הירושלמי ע' ברכות
(ח"ח.) ד"ה תשעה שלבנו בו', ועירובין (ס"ו.) ד"ה חערב בו', וכבר קרה דבר
כזה (ר"ל סוגיות הפכות) גם בחש"ס שלנו בירוש', אחנס בספור חעשה שקרה אין הפק
כי חזנס לאחדס כנודע לכל חבין, ואין פלא כי לא הי' לפני רבן סבוראי אשר בבבל
ספרי הירושלמי אשר כתבנו בח"י, באין עוד דפוס בתבל, וגם שיירות בלתי חזויות
כאמרס בפ"ק דגיטין, ולא ידעו דבר חבני חערבא, כ"א חאשר שחצי לפשחים חזיס
השג חתתס. וכבר הרמיתי לדעת (במכתב לאחד מחכמי זמננו) שנס לפני רז"י ז"ל
לא הי' הירושלמי בשלמות, לכן פי' לפשחים בבבלי שלא כחבורר בירושלמי אף ששניהס
יתאחדו, וד"מ עשירים במקום אחר. ואין כאן מקום להאריך.

יעקב בכרך ספר יוחסין ספר הירושלמי לכתב אשורי כו' כו'.

המטנה לנדה פלוני חכי הלכתא וספרא וספרי וכו'. וכן היה עשירי לרבי אלעזר זה רבי עזריה שהיה חכם ודרשן. כדאיתא בפרק כל המנקות אמרו ליה רבנן לרבי פרידה רבי עזריה צריה דר' אבטולס דהוא עשירי לר' אלעזר בן עזריה דהוא עשירי לעזרא קאי אבנא פירש רש"י ר' אלעזר בן עזריה דהוא עשירי לעזרא וכשאר רש"י שלא נפרש דעשירי לעזרא קוזר לר' עזריה וכן זו הגרסה בשאלה ל"ד מרבי ילקח בר שנת וכיון דרבי פרידה היה אז בזמן רבי אמי הוא גורם בטוב אמי רבי פרידה אי בר אוריאלן הוא יאי אי בר אנהן ובר אוריאלן יאי ואי בר אנהן ולא בר אוריאלן אישא תיכלי אמרו ליה בר אוריאלן הוא וכו'. ונפרק כילד מעברין בעירובין דרבי פרידה הוסיפו לו ארבע מאות שנים והוא וכל דורו למי העולם הנא שנה ת' פעמים משנתו לתלמידו פעם שנית. וזקנו של רבי פרידה מלא גלגלת יהויקים שבתנו זה זאת ועוד אחרת והיה בזמן רבי אמי וכן בשגלה שהאריך ימים:

רבי ישמיאל כבר הארכנו למעלה בו וכשאר נספק אם הוא כהן ואמר רבינו חננאל כי הוא אשר פדאו רבי יהושע בן חנניה ואינו כראה זה כי הוא לא פדה אלא לרבי ישמעאל בן אלישע:

רבי יהושע בן קרחה נפרק שאל בשנת שהיה הוא עלמו קרמ כמו שמפירש שם במעשה המין הסרים אבל בעל הערוך פירש שהוא על שם אביו רבי עקיבא שנקרא קרמ כדאיתא בסוף בכורות שאמר בן עזאי כל חכמי ישראל כקליפת השום חוץ מן הקרמ הזה וכן פירש רש"י בסוף בכורות ורשנ"ס נפרק ערבי פסמים ואמר כי בגמרת סוטה אומר חוץ מן הקרמ הזה. ונפרק ארבע דכתובות בתוספתא מעשה ביהושע בנו של ר' עקיבא שנשא אשה על סנת שמהא זנתו ומפרכסו ומלמדו תורה וכשהיו שני בצורת עמדו וזקקו התחילה קובלת עליו לחכמים וכשנא לבית דין אמר להם היא נאמנת עלי מכל אדם אמרה להם ודאי כך התנה עמי אמרו לה חכמים אין כלום וכן כראה דרך סברא כי בפסמים ונפרקא קמא דשנועות ונכל מקום אומר אשר ליה רבי עקיבא לרבי יהושע בנו וכן כפי הזמן הארו' שקיה שאל לו רבינו הקדוש באיזו זכות הארכת ימים כדאיתא בשגלה שזכה לימים ארוכים כמו אביו. וכן אמר במשנה רבי עקיבא בעדיות שהאב זוכה לבניו בחיים ונכו ובעושר כפי הטבע וכן שהיה יושב בישיבת רבן שמעון בן גמליאל אביו של ר' והיו לפנייהם ר' אלעזר בר שמעון ור' כדאיתא בפרק השוכר הפועלים. וזה היה כי כיון שנת ר' עקיבא ולקח רבן שמעון בן גמליאל הנשיאות ישב בנו של ר' עקיבא עמו אבל בשנת נפרק שאל התוספות מאם רבינו תם מאריכין בראיות קזקות ללא הוה רבי עקיבא אביו אלא איניש אחריתא היה שמו קרחה וקרחה הוא שם אדם כמו קרמ וזה כילד זמן רב קודם רבי יהושע בנו של רבי עקיבא עד

ספר יוחסין

כאן. וכן נראה יותר דהיה לו ליומר בן הקרח שם תאניי. ועוד צענור פעם אי שקראו בן עזאי בן נסקרה יהיה שם בנו לעולם נקרא בן ונכרך חלק יש ר' יהודה בן קרחה אולי שהיה קרח או היה אחיו:

חנניה איש אונו ומאובו ללוד ג' מילין כדאיחא בסוף בתובות. וכבר הזכרנוהו כי הוא מקמשה הדנים לפני החכמים בן עזאי ובן זמא חנן ומכניא ובן נכס נפרק שני דמעשר שני. ונפרקא קשא דסנהדרין יש גרסה חנניה בן חכינאי ושמעון המיטני במקום חנניה איש אונו ובן נכס:

רבי שמעון בן נכס חבירו של רבי ישמעאל שקלסו בסוף בתרא והוא מקמשה הדנים לפני חכמים ונקראו על שם אביהם ובן עזאי ובן זמא מפני שמתו בחורים ולא הגיעו לסמיכה אמר קודם שנסעו נקראו בן ואמר כך נקראו בשם רבי שמעון כמו שאמרנו בן זכאי ובן בתירא ובן תימא והיה חכם בדינין והיו דבריו עם ר' עקיבא:

רבי יוחנן בן ברוקה חבירו של ר' אלעזר קסמא שהלכו לקבל פני ר' יהושע בפקיעין בזמן רבי אלעזר בן עזריה:

רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה הוא חבירו של רבי בזמן רשב"ג אביו עם רבי חנינאל בנו של ר' יוסי הגלילי והוא האמור באבות:

רבי יוחנן בן גודגדה הלוי מהשערים ואף על גב דנסוף פרק החליל שם אמר דמגיפי שערים שברן שלמס הפנים ואינו סותר אלא לכהנים לא קשיא כי גם היו שם כהנים שוערים בשלשה מקומות כדאיחא במסכת חמיד וזה לוי שוער ושם אביו גודגדה כמו נראה בפי הדר עם הנכרי ביהודה בן גודגדה והיה בזמן המקדש כדאיחא בתוספתא נפרק שני דשקלים שהיה מטיבה על כעילת שערים בזמן המקדש עם ר' יהושע בן חנניה משורר והיה חכם גדול במספר ובתוכנה ובהוריות עניא מעשה שהלך רבן גמליאל ור' יהושע בספינה ושטעו ציס וכלה המזון לרבן גמליאל חבל לרבי יהושע היה לו מזון רב ושאל לו רבן גמליאל למה היה לו זה המזון אמר לו מפני שיש בוכנ שיעולה לשנעים שנה ומטעה את הספנים וכן הוא האמת בתוכנה שנשנעים שנה הולכים הכוכבים הקיימים מענה אמת וכן כתב הראב"ע ובן אבי ראיתי בנכסין שנעלמיוס ועד עתה שיש אלף וש"ע שנים אף על פי שנעלמיוס קשב שחנעמס נק' שנה וכן נעל כתר מלכות וזה בתנתי להראות לך חכמתם באמת כמו שמתראה במולד הלננה שמתהו כל חכמי האומות ואמרו כי זה הדקדוק שהינירה

סהילירה ועד עתה לא נשתנה אפילו חלק א' כי זה דבר אלהי וכן האמת
ונבריייתא של שמואל כי ישכר עלה לרקיע והניא מתר"ף חלקים:

ונחזור למה שהיינו בו כי אמר לו שזה מטעה הספנים ואמר לו
כיון שאתה חכם כל כך רילד נכנסת נספינה ולא יש לך
עושר ואני תמה והם שהיו עשירים למה ירדו שהיו רבן גמליאל ורבי
אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא אמר אל תתמה עלי כי יש ב' חכמים
בינכם רבי יוחנן בן גודגדה ורבי אלעזר קסמא שיודעין לשער כמה
טיפין שנים ואין להם פת לאכול ולא בגד ללבוש ואמר לו כשנלא ליבשה
זכור לי עליהם ואושיבם לראש כדי שיהיה להם פרכסה ושלק בעבורם
ולא רלו ואמר להם אחם חושבים שאני נותן לכם שררה אני נותן לכם
עצמות שנאמר אם תהיה עבד לעם הזה וכו' ונספרי פרשת אלה הדגרי'
אמר שהושיבן רבן גמליאל בישיבה זולתי ששם אומר שהיו רבי יוחנן בן
כורי ורבי אלעזר קסמא אבל ניסח התלמוד עקר. אבל רבי יוחנן בן
כורי גם הוא היה בזמן ההוא וכשהושיבן לא הרגישו התלמידים לעת
ערב הלכו וישבו אלל התלמידים וכך היתה מדתו של רבן גמליאל כשהיה
נכנס ואומר שאלו בידיע שיש שם קינטור ואם לא היה אומר שאלו
בידיע שאין שם קינטור נכנס ומלא ר' יוחנן בן כורי ור' אלעזר
קסמא אמר הודעתם ללבו' שאחם עבקים לעשות שררה על
הללזור לשעבר נראותכם מכאן ואילך טאענדים לליבור. וכן נאמר בעזיהו
כשלא היה דן והיה סלודע נבית החכשית וכן זה בהוריות. וזני בתו
של רבי יוחנן בן גודגדה או בני אמותו היו בישיבת רבי והיו אלמים
ואומעין והתפלל רבי עליהם ודברו והיו שומעים והיו יודעים כל התלמוד
כדאיתא בתקילת קניגה ובירושמי נריש תרומות חכמי רבי יהודה אומר
טענה בזכיו של ר' יוחנן בן גודגדה שהיו כלן קרשין רלה לומר אלמים
והיו כל טהרות שנירושלים נעשין על גביהן וזה מפני שאין לריכות
טקשנה אבל בתורם אין תרומתו תרומה אבל קרש הקדנר ואינו שומע
אם חרש תרומתו תרומה וכן בתוספתא נריש תרומות אמר רבי יהודה
זכיו של רבי יוחנן בן גודגדה קרשים וכו'. ויהודה בן גודגדה הוא
בבריייתא תלמיד רבי אליעזר:

רבי אליעזר קסמא הוא תלמיד רבי עקיבא ונצירו של רבי יוחנן
בן נרוקה שאומר נפר' אחרון לראש השנה שירד
לפני התיבה ופירש רש"י לפי שמכיה להתפלל במקום כסוך קחני ירד.
וכן נצירו רבי יוחנן בן גודגדה וזה רבי אלעזר היה תוכן ומספרי כמו
שאמרנו והשנה סעידה על זה שאמר תקיפות וגיטריאות פרפראות
לקמסה. וזוה טעו קלת מהספרשים שקשנו גיטריאות. שהוא מדבר בענין
פסוקים ודרשות כמו ענין רד"ו והדומה וזה אינו אמת כי זה הוא
גופה של תורה וקבלה לא פרפראות שאינו עיקר המזון כניק פירושי'
אחרים שיש נחלת פרפראות אבל גיטריא קצירו סעיד עליו שהוא לריך
לתקופות שאמר שהם הקפות השמים. ולריך קממת הנדסה ושיעור
ומדידה

ספר יוחסין

ומדידה כמו שאמר עליהם התלמוד שיודעים לשער עינים שנים והוא לשון יוני גיטוריא. סיטוריא הוא מדידה. וגי הוא ארץ רובה לומר מדידת הארץ כי מכאן ידעו שאר מדות השמים וכן תראה לחכמת הקול כגורלו שקראו לה גומינסוב וסיניסיאה רובה לומר כנזיאה. ונקרא קסמא כאמור בויקרא רבה זכרשת אחרי מות שאלו לו דברי זכרשת כמו שנע זכרשת של קופה והדומה דברים שלא הורגלו החכמים ואמרו על סגן קורין לך רבי ונעבור זה נקרא קסמא עליון לא תחסום אור עד שהלך ולמד לפני ר' עקיבא שהיה מלמד לתלמידים שיהיו אנשים בכל כדאימא נמדרש קזית ויש כוסקאות בזה המעשה כילד היה והכל דרך אחת שאמרו לו למסרם על שמע ולא ידע כי לא הורגל עד שנא חכל רבי עקיבא וליטרו וכן אמרו לו מהו למקרב אחר לא ופירש העריך לדרוש כמו הוא קרוי ומנוי וקרוז ופייטן אבל בפירוש התפלות אומר כי עליך לבור נקרא קרוז שמים כי הוא כמו כהן. המקריב וכן נמדרש שיר השירים רבי אלעזר בר שבעון קרוי ומנוי וקרוז ופייטן. ובירושמי זעירא היה מסוד לקרובא כדי שיהיה שופה תמלה וסוף ובנראשית רבה פנחס ור' לוי ורבי יוסקן זשס ר' מנחם דמן גליא זה שיעור לפני התיבה אין אימרים לו בא והתפלל אלא בא וקרב קרנכות לבור עשה לרכנו ופייס בעדנו:

רבי יהודה בן תימא אומר הוי עו כנמר והוא מעשרה הרוגי מלכות ויש אומרים כי רבי אלעזר בן דמא מעשרה הרוגי מלכות ולא רבי יהודה וזה רבי יהודה הוא צבי פרק השוכר הפועלים והלכה כוותיה ומאמרו הרבנד נזכר בפרק ערבי פסחים על מאמר ר' עקיבא עשה שבתך קול ואל תנטרך לנריות ומנא דבי אליהו רבי יהודה בן תימא אומר הוי עו כנמר וכו' ובסגן אבות כתב רבי דוראן כי הנמר הוא סמור כשהלביאה היא מתחששת והולכת לבקש הארי ומלאה קזיר הנר ובא על הלביאה וכשהארי מרגיש בדבר בא להרוג הקזיר והקזיר מטנף עלמו והארי שהוא מלך מלד אכטניכותו עוזנו שכל סמור הוא עו פנים:

רבי אלעזר בן דמא יש כוסקאות בפירוש המענה שכתבו גם כן בזה הבת ר' אלעזר בן דמא ואולי הוא בן אחיותו של רבי ישעאל הנזכר בפרק הרואה ובפרק ב' דעבודה זרה בן דמא בן אחיותו של רבי ישעאל חסיד גדול וכסם שמת סכשיכת נקש ולא רכה להשתמש בלשמי על זו הסכה שלא לעבור על דברי קצוריו שלא ישכנו נקש דרבנן על אותי עין שהוא יותר קמור סכשיכת זה הנקש שמיד מת ולא הרגיש בדבר וקרא עליו רבי ישעאל אשריך וכו' וכן בפרק ב' דעבודה זרה ירושלמי ולא נשכו נקש בתמיה אלא שלא ישכנו נקש לעתיד לבא ועוד שם יכולה אשה להטמין עלמה ולגמר גויה אחי ולא האיש אבל בירושלמי מזכיר זה המעשה ביהושע בן דמא שנשכו נקש ובא יעקב תלמיד ישו לרפאתו זשס ע"ז ולא הניקו רבי ישעאל דודו וא"כ שמו ר' יהושע ולא ר' אלעזר כי רבי אלעזר בן דמא הוא מעשרה הרוגי מלכות ולא

ולא רבי יהודה בן תיטא ויהיו רבי וזה רבי אלעזר אחים ובפרק שתי הלכס שאמר בן דמא לרבי ישמעאל כגון אחי שלמדתי כל התורה כולה מהו ללמוד חכמת יוכית אמר ליה בקש עשה שלא יהיה סן היום ולא סן הלילה שנאמר' לא ימוש ספר וכו' ובתוספתא דפרק ב' דקולין אומר רבי אלעזר בן דשא שנשכו כקש וכו' ואמר לו רבי ישמעאל אשריך בן דמא שילאה בשלום ולא פרלת גדרן של חכמים שנאמר ופורץ גדר וגו':

וההבורה

השלישית הוא רבי מאיר הגר לדק כמו רבי עקיבא רבו המובהק ורבי עקיבא סיכה לרבי מאיר ולרבי שמעון ישב מאיר מקלה נתכרכמו פניו של רבי שמעון אמר ליה רבי עקיבא דיך שאני וזיראך עבירין כפך ובפרק הכוזבין ששלח קיסר לכירון שר לבאו לירושלים קידם ששלח לאספסייטום ושאל פסוק לתיבוק ואמר ונתתי את נקמתי באלדום ואמר בעא קודשא בריך הוא לאמרובי ביתיה ובעא לכפורי ידיה בההוא גברא ונתגייר ויאל עטכו זה:

הגה"ה

אמר ש"ג בימי מורפי מרפוכי לוררי הדבורים על לדיקים עתק כי אמרו איך איפשר שכירון קיסר יקיה אמר נפלו לפני אויביו ברומה כי שמה כתרובה מניקה הדריכוהו עד הרגם אותו שרי הקיל כאשר הוא מנואר ומוסכם בספר זכרוניהם משלי אפר. ואני הייתי משיב להם כי לא אמר בגיטין כירון קיסר רק כירון שר לבאו ואיפשר שזה נתגייר. אמר כך ראיתי בספר זכרון קיי המלכים העשוי אמר כך זמן רב אמר שקלתם אמרו שעת כירון קיסר וקלתם אמרו שברק ולא נודע מקומו איו עד שאמר אגוסטין הכומר הגדול שכירון קיסר יהיה רולה לומר הפך דתם. והנה ראה גם ראה היאך דברו רבותינו זכרם לנרכה נכוחה ואין להרהר עליהם כי כל דבריהם האמת והלדק ע"כ: ובפרק היה נוטל בסוטה בראשונה למד לפני רבי עקיבא ולמד בסנהא ופלפול וכן כמו זה בפרק קמא דעירובין. ועוד היה רבו אלישע בן אבויה הנקרא אמר ומוכי אבל וקליפתו זרק וכעס רבי יוחנן על רבי מאיר כשנא להלילו בעולם הזה כדי שיכנס בנן עדן שהיה דינו תלוי אם יכנס או לא ועשה שיעלה עשן מקברו כדי שיקבל דינו ואמר רבי יוחנן מה רבותיה לשרוף את רבו אלא שיהיה מכניסו באור הקיים בלי שום דין כמו שעשה ואם כן הוא בכלל הלדיקים כמו שאמרנו בזכות התורה שלמד ושלמד. ובירושלמי דכלאים כי בתקלת קייו של רבי ישמעאל רולה לומר כשהתקיל ללמוד קרא עם רבי מאיר ולמד בסוף ימיו עם רבי יוסי בן הקוטף אפרתי והיה רבי מאיר לבדר רולה לומר סופר כמו נקום הלבדר והיה יודע כל התורה בדקדוק על פה והלכה כרבי מאיר בגזרותיו אבל לא בקנסותיו ומכריזין עליו ברקיע הזהרו ברבי מאיר כדאיתא בסוף קדושין. ובירושלמי פוק היה קורא ר' יוסי בן חלפתא היה משבח קמיהו לדיפוריים דרבי מאיר אדם גדול הוא אדם קדוש הוא לכוע הוא. וכן בתוספתא בפרק י"ב בשנת שקלה רבי מאיר והיה עושה לו רפיאה רבי שמעון בר אלעזר תלמידו ולא הכינו ואמר לו אף על פי שאני ממיר לא מלאכי לבי מימי לעבור על דברי קבירי. ובעירובין

ספר יוחסין

אומר שידוע לפני הקב"ה שאין בדורו כמותו אלא שלא עמדו צדיקיו על סוף
דעתו שהיה אומר על טהור טמא ומראה לו פנים וכן על טמא טהור והיה
יודע משלות שועלים . משמת רבי מאיר בטלו מושלי משלים שהיה יודע שלא
מאות משלות שועלים . וגם נראה שהיה רבי ערפון רבו כמו שאמרנו
למעלה שהיה מגיע לכתפו כי כל המזכירים שם כלם היו רבי ותלמיד והיה
קותנו רבי חכמה בן תרדיון ואשתו ברוריה החכמה וכל מעשה ברוריה
בתקלת מסכת עבודה זרה וכשמתה אשתו ירד לבבל מפני הנושא של אשתו
ויש אומרים מפני השמד כשהרגו לקותנו והליל בתו אחות אשתו מקובה של
זכות שראש פניו הקיסר כדי שיכירו אותו ואז אליהו ז"ל הלילו וברק לבבל
והיה איש יפה מאלד כשמו שהיה מאיר ביופיו כל הנית בכזכר במדרשות .
ובפרק חבית ובתקלת קולין נראה שהיה לו אשה אחת שאומר העיד ר'
יהושע בן זירון בן חמו של רבי מאיר וכו' והוא רבו של רבי אבל נראה שלא
למד כל כך שאמר ר' שראה לר' מאיר מאחוריו וכן רב וזכה לתורה וכל שכן
אם היה רואהו בפניו . וכן כשעשה רבי קופה לבנו ובא רבי מאיר ואמר
הותרה שנת ואמר רבי מי הוא זה שבא לרדותי וכו' . אבל רוב סתם
משנה הוא רבי מאיר . ואף על פי שבצרייתא קולק בפירוט רבי מאיר עם
ר' יהודה הלכה כרבי מאיר כיון דסתם לן כרבי מאיר במתניתין ואף על
פי כי רבי מאיר ורבי יהודה הלכה כרבי יהודה כמו שכתב רב אלפס בפרק
כל הכלים נגד בעל הלכות גדולות ובעירובין בפרק קמא תנא לא רבי מאיר
שמו אלא רבי מיאשה ונקרא רבי מאיר שהיה מאיר עיני חכמים בהלכה ולא
רבי כהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו ולמה נקרא ר' כהוראי שהיה מאיר
עיני חכמים בהלכה . ומכאן פירש הרמב"ם בפרק שני רבי מאיר נקרא
גם כן ר' כהוראי והענין אחד ושמו צעיקר רבי נחמיה עד כאן . ובסוף
פרק חבית על משנת רבי כהוראי תנא לא כהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו
ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך ולמה נקרא שמו רבי כהוראי שמנהיר עיני
חכמים בהלכה ואם הדבר בספק ויותר קשה מזה כי רבי נחמיה לקוד ורבי
מאיר לקוד כי בפרק קמא דסנהדרין אומר כי לרבי מאיר סמכו רבי
עקיבא ולא קבלהו משום דקטן הוה ואמר כך סמכו ר' יהודה בן בבא
עם חמשה זקנים צדיקיו של רבי מאיר . ואלו הם רבי מאיר ורבי יוסי
ורבי אלעזר בן שמוע ורבי יהודה בר אלעאי ורבי שמעון ורב אייב מוסיף
סמך גם כן לר' נחמיה ואם כן רבי נחמיה אינו רבי מאיר ועוד דאמרינן
סתם מתניתין רבי מאיר סתם תוספתא רבי נחמיה ואכי הייתי מפרש מה
שאמר בפרק קמא דעירובין הוא בעבור שהביא כי רבי מאיר היה שמו גם
כן רבי מיאשה הוסיף שם שגם יש חכם אחר שנקרא רבי כהוראי ורבי נחמיה .
וכן בפרק ערבי פסחים כשאמר מחכס אחד שיש לו שמות הרבה זכר אחרים
שיש להם שמות אישי בן גמליאל יוסף איש הולל רבי יצחק נפחא וכן בשנת
פרק חבית אלא שזה של שנת אינו יכול להעמידה לבד לרבי נחמיה כי גם
נראה שאמר על רבי אלעזר בן ערך שנקרא רבי כהוראי אבל מה שאמר שם
תנא לא כהוראי שמו אלא רבי נחמיה וכו' בא בטוב לפרושי כיון שיש שברות
שם שאומרים ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו ולמה נקרא ר' כהוראי וכו'
ואמר

ואמר זה מלאתי כי ר"ק פירש כמו שאמרתי כי רבי מאיר נקרא ר' מיאשה ורבי נחמיה הוא רבי כהוראי וכן רבי אלעזר בן ערך נקרא רבי כהוראי ובמשנה סוף כזיר רבי יוסי קולק עם רבי כהוראי ומשם נראה שאינו רבי אלעזר בן ערך שלא היה בזמנו. וכן בסוף קדושין עם רבי מאיר ורבי יהודה וכן נראה שפירש רש"י כי צפרק צ' דסנהדרין צפרק כהן גדול נוספת אל צרייתא רבי נחמיה אומר ורבי כהוראי אומר בן וכו' ופירש רש"י רבי כהוראי אחר לא גרסינן לה בתוספתא ושינוש הוא בספרים דהא קיימא לן בערובין דהא רבי נחמיה הוא רבי כהוראי :

הגה"ה אחר ש"ש עוד תימה*) על מי שאומר שרבי מאיר הוא רבי כהוראי שאם היה שמו רבי מאיר למה התליפוהו בכהוראי אחר שמאיר הוא לשון אורה ונהורה עמיה שרי עד כאן. והכלל העולה כי יש רבי נחמיה קבר לרבי מאיר ואינו כמו שאמר הרמב"ם וכן רבי כהוראי לא נאמר על רבי מאיר כי אם לרבי נחמיה או לרבי אלעזר בן ערך. ומה שאני תמה יותר על הרמב"ם ז"ל כי השם המוסב' לדעת הכל שרבי מאיר נקרא רבי מיאשה למה לא הזכירו ורבי מאיר נקרא חכם וסופר וקפיד בשמות האנשים. ובסוף הוריות שהיה רבי מאיר חכם ורבי אב בית דין כמו שאמרנו למעלה ושינה שמות רבן שמעון בן גמליאל העכוותי אביו של רבי משום שהיו רוליס לביישו וקרא לר' מאיר אמרים אף על פי כי לפעמים בתלמוד אמרים אינו רבי מאיר כי רבי מאיר קולק עם אמרים אלא נאמר שזה הוא על הרוב ואמר אותו מעשה כי מה שנאמר בראשונה משמו נאמר. וכן אמרנו למעלה כל מקום שאומר משום רבי ישמעאל אחר תלמיד אחד לפני רבי עקיבא הוא רבי מאיר שישמש את שניהם ואפילו בן עזאי שהיה קודם לרבי מאיר אחר קבל לבן עזאי שלא שמש לרבי ישמעאל וכבר ידעת כי צנתרא אומר כי בן עזאי תלמיד קבר לרבי עקיבא ומה נראה שלא היה רבי ישמעאל תלמיד לרבי עקיבא ורבי מאיר מת קודם רבי יהודה ורבי יוסי צביריו כדאיתא צפרק צ' דקדושין ובכזיר פרק כ"ג כשנכנס סומכוס ללמוד לפני רבי יהודה וכן רבי יוסי מת קודם רבי יהודה כדאיתא צפרקא קמא דסוכ' ובפירקא קמא דראש השנה רבי מאיר כמה דורות אחר הקרבן רבי מאיר תלמיד רבי עקיבא ורבי עקיבא תלמיד רבי אליעזר ורבי אליעזר תלמיד רבן יוחנן בן זכאי שבימיו נקרב הבית וכו' :

רבי אלעזר בן שמוע הכהן שהאריך ימים שהיה לו לר' קלת לימוד ממנו כדאמרינן סוף פרק הערל תניא אחר רבי כשהלכתו ללמוד

(*) הערה. אל תתמה. כי כוונ מאיר בעברית בן כהוראי בלתי שניהם הוראתם אור. ואולי כוונ החכמים המדברים בלה"ק (ואולי בן קראוהו אך צביריו ותלמידיו היודעים מאחרו בירושלמי כל מי שהוא קבוע בל"י כו' ומדבר בלה"ק כו' מוכנה לו שהוא חמיי הצילם הנא) בן החינן המדברים ארמית (ע' ספרי היחש לכתב אשורי שער ג' פכ"א הגדה ו') חשביהו לאור מאיר למו. ונעיקר הדבר מה יעשה עם דנים דומים לזה החכמים בחקרא וכן בתלמוד. וע' יעקב צפרק.

ללמוד תורה אלל ר' אלעזר בן שמוע קצרו עלי תלמידיו בתרנגולין של בית
 בקיא ולא הניחונו ללמוד תורה אלל דבר אחד במשנתנו רבי אליעזר אומר
 אכדורוניכום קייבין עליו סקילה כזכר פירש רש"י של בקיא בקיאין ומריפין
 ואינן מניחין תרנגול ביניהם. וכן בפרק הקומץ אמר רבי הרבתי מדותי
 לפני רבי אלעזר בן שמוע ומלאתי יוסף הנבלי יושב לפניו והיה קצב לפניו
 עד לאחד וכן בזבים א"ר כשהיינו יושבין לפני רבי אלעזר והיה איסי הנבלי
 לפניו והיה קצב לו עד לאחד. ורבי יהודה בן שמוע היה תלמיד רבי
 מאיר והוא ציטל הגזרה של שמד כדאיתא בפירקא קמא דראש השנה שלא
 יעסקו בתורה ושלא ימולו זניהם ושיחללו שבתות ואולי היה אקיו של זה
 רבי אלעזר קטן ממנו או קרובו ורבי אלעזר סתם במשנה הוא זה:

רבי יהודה בר אלעאי שהיה מתעטף במדיקין המלויין כמלאך ה'
 בע"ש והוא ראש המדנרים בכל מקום במאמר קיסר
 כדאיתא בפרק כמה מדליקין וכל מקום שאומר מעשה בקסיד אחד כאשר
 עליו או על רבי יהודה בן צבא הקסיד כמוהו שהוא סמכו כמו שאמרנו
 למעלה על רבי מאיר. ורבו המונהק רבי אלעזר בן עזריה וכן ר' עקיבא
 ורבי יוסי הגלילי והוא האריך ימים על קציריו ומשכול עד מותו לא נמלא
 שקטא אלל במעשה שמציא בקמא שהיה גונק מלבו וכתבו לו קלב עז והיה
 העז קשור לו בצרעי המטה ועבר על דעת קציריו בשוגג שאין מגדלין בהמה
 דקה וכו' והוא העיד שכל ימיו לא שקטא אלל בזה והיה בזה המעשה הוא
 או רבי יהודה בן צבא כדאיתא בתמורה ובפרק הגזול קמא ושלא נקרא
 קסיד אלל שהיה מעיקרו כל ימיו. בריש פרק הרוחה מערובה אמרה לו
 פניו דומה למלוח ברבית ומגדל קזירי אמר לה שניהם אסורין אלל כ"ד
 בתי כסאות היו לו. ירושלמי בפרק ערבי פסחים רבי יהודה בר אלעאי
 שתי ד' כסי דלילי פסקא וזיק רישיה עד קנא דסוכות קמתיה חדא מערובא
 אפוי כהירין אמרה ליה סנא סנא קד מן תלת מילין אית בך או שתי קמר
 את או מלוח ברבית את או מגדל קזירים את אמר לה תפק רוחה דההיא
 אתתא חדא מן תלת אלין מלייא לית בי אלל אולפני שכיח לי דכתיב קבמת
 אדם מאיר פניו ורבי אלעאי אביו הוא תנא תלמיד רבי אליעזר ובפרק
 הקומץ כי גם רבי יהודה תלמיד רבי אליעזר אולי מפני שהיה רבי אלעאי
 אביו תלמיד של רבי אליעזר. ובפרק הכוזב כי אזיל לבי מדרשא שקל
 גולפא אכתפיה ואמר גדולה מלאכה שמכזבת בעליה ושאתו עשתה לו מעיל
 למר טוב וכד מכסי ליה אמר צרוך שעטני מעיל ושגור רש"ג תענית ורבי
 יהודה לא אתא דאמרי לית ליה כסו שדריה גלימא ולא קביל והסיר המסללת
 שמתיו והראה לו עושר מיהו לא ניחא ליה דאתהני בעלמא הדין וזה היה
 דרך כס. ובסוף מועד קטן שמת בנו של ר' יהודה בר אלעאי והיה עמו
 רבי חנניה בן עקביה תורגמן וכן הוא בפרק עשירי ממסכת שמחות ורבי
 אלעאי אביו קצר לרבי ישמעאל בפירקא קמא דגיטין בא אחד לפני רבי
 ישמעאל ור' אלעאי וכשדבר בו בעו"ה אפרש יותר. ומה שקשה לי יותר
 שם איך רבי אלעאי שהוא אביו של ר' יהודה ור' יהודה רבו של רבי הציא
 קושיא ממתניתין שעשה רבי ממאמר רבי מאיר שהוא אחרון לו לרבי ישמעאל
 ועוד שר' מאיר תלמידו של רבי ישמעאל כאשר אמרנו ברבי מאיר ועוד כרא'

משם כי ר' שמעאל גדול מרבי אלעאי שקרא לו רבי ור' שמעאל קרא לו רבי ואמר זה עלאתי בתוספתא דגיטין זה המעשה ולא הזכיר רבי אלעאי לרבי מאיר וישר בעיני . וזה רבי יהודה סתם קולק עם רבי שמעון חברו ותימה על הרמב"ם ז"ל שהביא בזאת הקצורה ר' מאיר ור' יוסי ור' יהודה ורבי נתן שהיה יותר אחרון מר' שמעון בן יוחאי והביאו בכת הרביעית לרבי שמעון עם ר' וזה בודאי טעות מכורסם כפי הנראה מהתלמוד ולכן בעזרת האל אביאנו מיד אחר זה הקסיד . ובפירקא קמא דעבודה זרה שסמכו ר' יהודה בן בבא . ורבי יהודה חכם לכשירלה לכשיתישב בדעתו שהיו רבינו מתים במייו . ויש אומרים שהוא ראש המדברים . ובסוף פ' האומר בגיטין תוספות חכם לכשירלה יותר מרבי מאיר ודילמא רבי מאיר חריף ומקשה ורבי יהודה מתון ומסיק וכן כהאי גונא בסוף הוריות . ורש"י פירש כשרולה להיות מתון ומתיישב בדבריו חכם והוא נמלא לפני ר' ערפון במגלה ובפרק שני מנדרים . וכבר ידעת שסתם ספרא הוא ר' יהודה סתם אליבא דרבי עקיבא אשה ירחת ה' היא תתהלל זה דורו של רבי יהודה בר אלעאי שהיו אשה חכמים מתבססים בטלית אחת ועוסקים בתורה . וזה רבי יהודה כשהיה קטן קרא המגלה לפני רבי ערפון שמכשיר בקטן וכן לפני רבן גמליאל למד הוא ופניהו בן עקיבא בן פ' ח' דכתובות וכן בפ' הזונה רבן גמליאל רבו של ר' יהודה וכן אומר משום ר' יוסי הגלילי בפ"ק דקמא :

רבי שמעון בן יוחאי הוא סתם ר' שמעון ואינו נקרא יוחאי כדאיתא בפסחים שאל ר' שמעון לר' עקיבא כשהיה אסור בבית האסורים שלמד לו תורה ואם לאו אני אומר ליוחאי אבא ומוסרך למלכות ואמר לו יותר מההעגל רוכה לינק וכו' והוא הידוע בכל העולם תלמיד מובהק לר' עקיבא והיה תלמיד גם כן בזמן ר' יהושע ורבן גמליאל בפר' תפלת השחר וסתם ספרי הוא וכן ספר הזוהר המאיר לכל העולם הנקרא מדרש יהי אור שהוא מסודות התורה והקבלה כנוהו על שמו חף על פי שהוא לא עשאו כיון שתלמידיו ובנו ותלמידי תלמידיו עשוהו על מה שקבלו ממנו כמו שאמרנו שהמטנה וספרא וספרי ותוספתא כלהו אליבא דר' עקיבא אעפ"י שאלו הסברים נעשו על פיו יותר מס' שנה אחר מותו ובעבור זה דברי הזוהר הם יותר אמתיים כי הם דברי האקרונים שראו המטנה ופסקי ההלכות ומאמרים מהאמוראים שם וכתגלה זה הספר אחר הרמב"ם והרא"ש שלא ראוהו . וכבר הוא מוסכם בישראל שהדבר שלא יתלוק על התלמוד ואין מפירש בתלמוד ומליכו שם מפורש שמקבלים אותו כמו חמץ של גאל ישראל אעפ"י שרש"י ורבינו קנבאל ובעל הלכות גדולות ורבינו יעקב הזכירוהו אבל בתוספתא ובהרמב"ם ז"ל לא נמלא אבל בפסקי ברכות נמלא שפסק הרא"ש כרש"י . וכן בקדוש של סעודה שלישי על היין שאינו מפורש בתלמוד והרמב"ם אומ' שפירק אעפ"י שהרא"ש אומ' שאינו לריך ונתן טעם כי כמו שהוא די בלילה בקדוש אחד כן הוא ליום . וזה הטעם מלוש כי בלילה לא יש אלא סעודה אחת וביום מייבב' סעודות מדרשות הפסוק והזוהר מסכים לדעת הרמב"ם ז"ל . וכן בתפילין של קול המועד כי לא נשאר גאון וכן הראב"ד והרמב"ם שלא אסרו אותו מן מצעל ספר המלות והרא"ש ובתלמוד

ספר יוחסין

בצלי שלנו אינו מפור' אנו לוקמין סגרת הוהר שהוא אסור וכן ברכת
המזון שהרמב"ם פסק אינה טעונה כוס והרא"ש פסק שטעונה כו' ומלאנו
בזוהר שאינה טעונה כוס ביחיד כי אם בג' בזימון כמו הג' אבות וכן כתנו
העמברי' משם הרשב"א ז"ל. והוא למד תורה גם כן עם רבי יוחנן בן כורי
בפרק קמח לעירונין ובגטין אומ' אקרא הרבה ושכח כל הדברים שאינם
הלכה ואמר לתלמידיו שנו מדותי שהם תרומות מתרומות מדותיו של רבי
עקיבא וכבר ידוע מה שאומר בפרק ו' דיבמות אפר שמתו הב"ד חלף
תלמידים שבה רבי עקיבא ולימד אותם ר"ל לה' זקנים שהם רבי יהודה
ורבי יוסי ורבי שמעון ורבי מאיר ורבי אלעזר בן שמוע ושהם העמידו התורה
והוא גם כן כסמך מרבי יהודה בן בבא והוא רבו של ר' והוא בפרק לולב
וערבה אפר ראיתי בני עליה והם מעשים וכו' עד שאמר אם שנים הם הוא
ובנו ר' אלעזר הם וכי הוא ובנו יכולים לפטור העולם מדין. ואם יותם
בן עזיהו עמהם יכולים לפטור משבצת העולם. ובעל הערוך בערך פטר
כתב כי נחזק לו לרבי שמעון כי אלו השלשה ר"ל הוא ובנו ויוחס בן
עזיהו לא קבלו כלל שבר בעולם הזה מהשמור להם לעולם הבא לכן זכותם
יותר משאר הלדיקים להגין על דורם ובבבאשית רבה מזכיר ר' שמעון לחסיה
השילוכי וכן בזוהר ואלו זכר אלו שבבדו מאד לאביהם. וכבר הוא מפורסם
כי היה מלומד בכסים כמו שזכר במעילה שבה מארץ ישראל לרומי הוא ור'
אלעזר ברבי יוסי קבירו וביטל השמד שקורו לגזור שמה אפר שבעלו רבי
ראובן בן אינטרוביל שהכירוהו שהוא יהודי. ושם היה ראש ישיבה אפר
מתא בן חרש ברומי ושם נזכר מעשה דבן תמליון שהיה עד וכנסם בנוף בת
הקיסר והוליו מגופה רבי שמעון. ויבלה הזמן ולא יכלו דבריו כי כבר
ידעת שהוא ובנו היו במערה מפני פקד השמד כליתא בבבאשית רבה
בפרשת ויבא יעקב שלם ובפרק במה מדליקין והיה שם י"ב שנים וזימן לו
הקב"ה מעין מים וחרוב והיו ערומים יושבים בקול עד לוארס ובשעת
תפלה לובשים עד שצמס היה פילי פילי ר"ל גומות וקנורות ואליהו ז"ל
היה בא אליהם וכשילאו מהמערה שכבר בטלה גורה היו שורפים העולם
עד שקורו למערה שבה אפרת שהיו י"ג שנים שם וילאו. ורבי פנחס בן
יאיר המסיד האמר בפרקא קמח דקולין עם רבי ההוא מלומד בכסים היה
קתנו כפי הגמרא בפרק במה מדליקין ושהיה חכם גדול קודם רבי שמעון
ומזה נראה שכל טעות בגמרות ושהיה קותנו ובזוהר נראה שהוא קותן ר'
שמעון והאריך ימים ובשמת ר' שמעון ראה לר' פנחס בן יאיר ולרבי
המכוכח שבה שאלו ללוותו שמתו מקודם. והתוספות בפרקא קמח דקולין
כשחלק לו הכהן פירשו שם שר של ים השיבו או ר' פנחס היה מקטב בלבו
מה השיבה שלא חלק אם היה לשון לכהר לדבר ודומה לזה בפר' קמח דע"ז
על ר' אלעזר בן דורדיא שאמר שמים בקשו עלי רחמים עד כאן. ובן
פירש רש"י שם בעבודה זרה שהוא כמו בפרק שירה חילכות מה הם אומרי'
וכו' וזה המעשה של המערה הוא בפר' במה מדליקין והוא ובנו ר' אלעזר
קברו במערה אמת כליתא בפרק האוכר את הפועלים ובתוספתא רשב"ג
אומר

אומר משום ר' יהודה בן יאיר אולי הוא חזק ר' פנחס בן יאיר ואני תמה
 כיון שמת רבי פנחס בן יאיר קודם רבי שמעון חתנו איך היה בבית רבי :
רבי יוסי דניפורי ואני תמה מה שאומר בפרק במה מדליקין ר' יוסי
 יגלה לניפורי והלא הוא ואבותיו היו בניפורי כי ר' קלפתא
 אביו בניפורי היה . והוא סתם ר' יוסי בן קלפתא ובסוף ראש השנה ר'
 קלפתא בניפורי ור' קנניה בן תרדיון בסיכנין וכן בפרק ב' דתעניות ובפ'
 ב' דסנהדרין כי ר' יוסי תקן תקנות וסתם סדר עולם הוא ר' יוסי ואע"פ
 שמת בנו ר' קלפתא נכנס לבית המדרש ודרש כל היום כלו בניפורי וזה ר'
 יוסי סתם הוא חבר הקמחה שזכרו סתם במשנה והוא היה חי אחר שמת
 ר' מאיר חבל קודם שמת ר' יהודה נפטר ר' יוסי בדאיתא בפ"ק דסוכה
 וזה כפי הנראה בתלמוד הוא רבי יוסי בן קלפתא והיה חסיד גדול והלכה
 כמותו נגד קבירי משום דנמוקו עמו ר"ל טעמו בדאיתא בפ' מי שהוליאורו
 בין במתני' בין בצרייתא הלכה כמותו וכן בניטין פ' התקבל בסופו . ובפ'
 כל כתבי שמימי לא נסתכל במילה שלו ושלא ראו קורות ביתו שפת חלקו
 ודברים רבים שם . והיו לו ח' בניס חכמים גדולים • בישראל שנעל ושנה
 כדי שיהיו לו בניס לעסוק בתורה . אבל במדרש אומרי' כרשת ויבס אותה
 בצ"ר שהיו כלם מיצמות ולא קיים בהם מנות עונה רק מנות יבוס ודרך
 סדין שלא יהנה כלל חלא מכל בעילה היה לו בן אחד ואלה שמותם ר'
 אלעזר בר' יוסי שהלך לאלכסנדריאה של מנרים בדאיתא בפ' חלק וכן
 הלך לרומי עם ר' שמעון וראה שם הניץ והכרובת בדאיתא במעילה בפרק
 קדשי מזבח וביומא ובפ' הרוואה בתם שהורה ברומי . ובשני הוא ר' ישמעאל
 בר' יוסי קבירו של רבי אלעזר ברבי שמעון ואל רבינו הקדוש והיה שמן ונעל
 בשר כמו קבירו ר' אלעזר ברבי שמעון . והשלישי ר' קלפתא ברבי יוסי בשם
 אביו . ורבי אנטולם ברבי יוסי . ורבי מנחם ברבי יוסי . והוא עלמו
 וורדימוס ונקרא בן שהיה יפה אחד וכמו דומים לווד וכן בסיפרא ח"ר
 וורדימוס בר ר' יוסי ובפ' י' ממסכת שמות כי רבי קלפתא בנו של ר' יוסי
 מת בצמי חביו וקרא ר' יוסי על ידי מתורגמן ביום ההוא . ובפרק ז' דפאה
 כי ציטי ר' יוסי לא היו זתים בארץ ישראל שאנדרייכוס הקריב ארץ ישראל
 והזתים . וזה ר' יוסי היה מעבד עורות שרוב הקמחים היה להם אומנות
 כדי שלא יתנו מאמרים בפרק במה טוענין אחר רבי ישמעאל ברבי יוסי אבא
 שלחא הוה ואמר להביא עורות ליטב עליהם ומה שנראה כי הוא רבי יוסי
 בן קלפתא כשאל ר' שמעון מר' יוסי שיתן לו בנו לחברתו ולשמשו לילך
 לרומי שלא רצה ר' יוסי שילך עמו שאם יכעס על דבר מה רבי שמעון
 יענישהו והיה מפקד אחד עד שגדר לו שלא יענישהו ואף על פי כן ענשו
 וטעו למות עד שזכר רבי שמעון מן הגדר והתפלל עליו ונרפא כמו שמכרש
 רש"י במעילה . ואמר שם אחר רבי יוסי בן קלפתא אבא וכו' ובפ' ואלו
 הגרפים וכן במקומות רבות בתלמוד ובפרק מרובה אחר ר' יוסי אבא
 קלפתא אומר ופירש רש"י שם אביו של רבי יוסי הוא ר' קלפתא וגם נקרא
 אבא קלפתא בפרק ואלו באשרין אבא קלפתא ור' יוסי ור' אלעזר בן מתיה
 וקנניה בן סיכני . ואם כן ר' שמעון בן קלפתא עסקן בדברים הוא אחיו

ספר יוחסין

של רבי יוסי ובסוף פרק חלק כי היה אליהו עמו בכל יום עם רבי יוסי ושלח
בא לו שלשה ימים בעבור שקראו קפדן ר"ל בעסן וכשנא אמר רבי יוסי הא
קפיד חר וכן בתחילת פרשות המתין לו אליהו ז"ל :

רבי נתן הנבלי היה אב בית דין בישיבתו של רשב"ג אביו של רבי וכל
מקום מחזיק התלמוד דבריו להלכה משום דדיינא הוא וכמות
לעומקא דדיינא ומה תלמד לר' יהושע בן חנניה . ובחלק קוה בהלכות
יבום וחליכה בחלק ג' כתב הרמ"ה כי רבי ורבי נתן הלכה כר' נתן
ואע"ג כי הלכה כר' מקביריו שאני רבי נתן דרביה דרבי הוה ורביה דאבנה
ואין הלכה בתלמוד ועליו נמלא בספרא דאדם קדמאה רבי ורבי נתן סוף
משנה ונראה שגם אבותיו היו אבות בית דין שאמ' לו רשב"ג כשנתפיים
עמו על הקנאה שאמרנו למעלה שקראו לרבי מאיר אחרים והוא לא
נתפיים עמו ולר' נתן יש אומרים אמר ליה נהי דאהני לך קמרא דאבוק
כירוש אבנט מזהב ומרגליות לשווייך אב בית דין . לשווייך נשיא מי מהני .
ומכאמי בערוך רבי נתן צנלאה היה אביו ראש גולה שצנבל והיו ראשי
גלויות רגילין ללבוש קטרות דאיבון קמרי והיא קצבה יותר מאבנט מכסף
וזהב לעמוד לפני מלכי פרס ועלה ר' נתן לארץ ישראל והיה אב בית דין
ואמר לו רשב"ג הלא די לך זאת ונקשת לך להיות גם נשיא זה פירש רבי
שריח גאון ז"ל . ובפרק יש כותלין אמר רבי ילדות שהיה לי והעזתי פני
צנתן הנבלי ואמר רבי לכו אלו ר"ל ר' מאיר ורבי נתן נקשו לעקור כבוד
אבותי וכו' . ואליהו ז"ל מדבר עמו אמר ליה אליהו לרבי נתן אכול שליש
וסתה שליש וכו' . ועוד אומר בתלמוד ר' נתן צנלאה הוה קרי צילית
וסומכוס דארץ ישראל קרי דוגית ועשה ספרים הרבה כמו משניות ואבות
דרבי נתן והאריך בהם :

רבי יוחנן הסנדלר בערוך שהיה עושה סנדלין תלמידו של ר' עקיבא
בבב ר' מאיר ור' יהודה בצולין כרקא קמא וכן בפרק ה'
דכתובות ובבב' מי שמתו . ויש אומרים שהיה כוקב מרגליות וכמוהו בב' ד'
מיתות צענין הנקט שמאגרו לדורס להניח סנדלכין פירוש מרגליות תרגום
ראיות וגביש סנדלכין וכו' ולפירוש אלו הרי"ש לתפארת . ובספרי שאל רבי
אלעזר בן שמעון ורבי יוחנן הסנדלר את רבי שמעון . ובאלה הדורות היו
אחרים גדולים מאד ואני תמ' למה לא הביאן הרמב"ם כמו רבי יוחנן בן
טורי בדורו של רבי עקיבא אבל אני איני חושש ביין שכלם צע"ה אזכיר מי
הם ובתי זה זמן היו וכן ר' יוסי הגלילי למה לא הביאו דור רבי עקיבא
ורבי שמעאל ורבי אלעזר בן עזריה שהיה דורס כמו שאזכיר והזכירו
בצבורה השלישית עם האחרונים :

רבי יוסי הגלילי רבי של רבי יהודה כדאיתא בפרק הלוקין ובפרק
הקובל והוא מד' זקנים שנכנסו בשמת רבי אליעזר הוא ורבי
אלעזר בן עזריה ורבי טרפון ור' עקיבא . וכן רבי יהושע מביאן בפרק
המגש ובבב' הוא ידוע שמתו . ובנו רבי אליעזר שעשה ל"ב מדות לתורה
כנגד ל"ב נתיבות קבמה והאריך ימים עד זמן ר' מאיר שאמרה לו ברוריה
אשתו גלילי שוטה היה לך לקבר ולומר באי זה ללוד . ובפרק בילד מערבין

ר' חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי בבית דינו של רשב"ג אביו של רבי עס ר' אליעזר אביו בן ר' יוסי הגלילי ועס ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן ברוקה. ובסוף מועד קטן כשמתו בניו של ר' ישמעאל פכנסו ד' זקנים לנאמו ר' טרפון ור' יוסי הגלילי ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא. ור' ישמעאל דרך כבוד קרא לכלם רבותיו. ובפרק אלו כערות כתב הרא"ש ז"ל רבי יוסי הגלילי אביו של ר' עקיבא ובספרי מגלה יותר קבמתו פרה ששתה מי מטאת ביבנה התיירו את בשר' זה אחד מהדברים שהיה ר' יוסי הגלילי דן לפני ר' עקיבא וסילקו רבי עקיבא ואמר כך מלא לו תשובה אמ' ליה מה אני למזור אמר ליה לא לכל אדם אלא לך שאתה יוסי הגלילי וכו' אמר ר' טרפון ראיתי את האיל מנגח ימה ולפונה ותימנה ועשה כרלכוו והגדיל זה ר' עקיבא והנה לפיר העזים בא זה ר' יוסי הגלילי וישליכוהו ארצה וירמסוהו ולא היה מליל לאיל מידו וכו' וכן כמו זה המעשה סוף פרק איזהו מקומן. ובכל מקום ר' טרפון ורבי יוסי הגלילי ור' עקיבא ובפרק ק' דסוטה רבי יוסי הגלילי אומר קוור מעורכי המלקמה בין על עצירות דאוריתא או דרבנן ור' יוסי אומר על דאוריתא לבד וזה הבאתי שלא תשוב כי ר' יוסי סתם הוא ר' יוסי הגלילי אלא רבי יוסי בן קלפתא ור' טרפון רבו של רבי יוסי הגלילי ואם כן איך רבי יוסי הכהן תלמיד ריב"ז דן לפני רבי עקיבא ואם כן אינו אמת מה שאמר בעל דורות עולם וכן בתוספתא א"ר יוסי משום ר' יוסי הגלילי :

רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי כבר קבמתו ידוע שאמרו עליו כל מקום שתמלא דבריו באגדה עשה אוניד כאפרכסת שהוא כלי עץ שפיה רחב למעלה וקצר למטה ובו כותבין הקטנה על הרקיים טולב"א בלע"ז כפ' כסוי ה"ס ועשה ל"ב מדות לתורה והיה בימי רשב"ג אביו של רבי הוא ורבי חנינא אביו. ורבי שמעון בן עזאי ובן זומא ור' קולפית המתורגמן היה ראוי שיהיו בצבורה השניה ולא בכאן כי אלו בזמן ר' אלעזר בן קסמא והדומה אבל כיון שזכרם בכאן אזכירם :

רבי שמעון בן עזאי כבר אמרנו בעבור שלא נסמפו קראוס בן עזאי ובן זומא. וזה בן עזאי חשקה נפשו בתורה שהיה ארום עם בת ר' עקיבא ולא נשאה כדאיתא בסוטה. ובמדרש משלי פסוק ותקם בעוד לילה. וכשנכנס לפרדס מת נער ועליו כאמר יקר בעיני השם המותה וכו' והיה תלמיד חבר לרבי עקיבא כדאיתא בפרק מי שמת אמר רבי שמלאי הדיא אמר' בן עזאי תלמיד חבר לרבי עקיבא הוה שאמר לו שאת. והוא מהחמה הדנים לפני חכמים שאמרו. ובסוף פרק שני דבכורות אמר בן עזאי כל חכמי ישראל לפני כקליפת השום קוץ מן הקרמ הזה שהוא רבי עקיבא. ובתמלת ספרי אמר איני כמשיב על דבריו אלא כמוסיף על דברי ר' עקיבא. וכשמת שמעון בן עזאי בטלו השקדנין ואמר קבל לבן עזאי שלא שימש לרבי ישמעאל. ובכל דבר קבמה מזכירו התלמוד. אמר אב"י אני כבן עזאי בשוקי טבריה כי בן עזאי שוכן בטבריה ופרש"י בפרק בכל מערבין לא היה בימיו עוקר הרים כמוהו וכן בפרקא קמא דקידושין אמר אב"י וכו' :

ספר יוחסין

בן זומא הוא רבי שמעון בן זומא וזה גדול ממנו וסולק עם רבי יהושע והוא מארבעה שסכסכו לפרדס והליץ ונפגע ועליו כאמר דבש מלאת אכול דייך והיה דרשן גדול בתורה שאמרו משמת בן זומא בטלו הדרשנין וראה אוכלוסא שהם ששים רבוא בבהר הבית ואמר ברוך שברא כל אלה לשמשי. אבל בצנל קבל מאבותיו שלא יהיה שם אוכלוסא מישראל כדאיתא בפרק הרואה :

רבי הוצפיה התורגמן לכני רבן גמליאל כשמינו לרבי אלעזר בן עזריה והוא מעשרה הרוגי מלכות ויש כוססאות בסוף קולין דאלישע אמר ראה לשוכו של רבי קולפית מוטלת באשפה ואמר פה שהפיק מרגליות ילחך עפר ואז ילא למינו'. ויש כוססא שהיה לשוכו של רבי יהודה הנפתוס וכולי. ורבי קולפית היה שקול כיהונתן בן עוזיאל והיה שוכה ק"ע פנים בתורת כהנים והוא נזכר בסוף שביעית ובפירקא קמא דמגיגה שר קמשים אמר רבי אבהו אין מעמידין תורגמן על הליבור פחות מקמשים שנה וכן ר' יהודה הנפתוס הוא צברייתא והוא מעשרה הרוגי מלכות :

והחבורה הרביעית רבי יהודה הנשיא העניו. כדאיתא בסוף הוריות ובסוף סוטה וירא קטא צנו של רבן שמעון בן גמליאל הענוותן הנזכר בכל המשנה הלכה כרבן שמעון בן גמליאל במשנתיו חוץ מערב ולידן וראיי' אחרונה אעפ"י שיש הלכות אחרות שהביאו המפרשים שאין הלכה כמותו ודי למבין. ובפסקי הרא"ש פרק ואלו מגלחין שהלכה כרבי ואפילו כגד רבן שמעון בן גמליאל אצו ורבו מכיון שהוא ימיד וזה רשב"ג צנו של רבן גמליאל דיבנה בר פלוגתיה דר' יהושע. ור"ג צנו של רשב"ג הכהרג בצרבן הבית ולא ראיתי מדבריו במשנה. ויש אומרים שהוא הנזכר בפירקא קמא דאבות שמעון צנו אומר וכן נראה כיון שהזכיר אחריו רשב"ג אומר וכולי. והוא צנו של רבן גמליאל הזקן צנו של שמעון צנו של הלל הזקן כדאיתא בפירקא קמא דשבת הלל ושמעון צנו וגמליאל ושמעון צנו כהגו. נשיאותן בפני הבית ואם בן רבי יהודה הנשיא שנקרא

רבי בכל המשנה ונקרא רבי רבה בפרק אלו ערפות וכן לפי דעתי נקרא ר' יוסקן בן צפרק זה עכמו. והוא ז' להלל מזרע המלוכה מלד אמו של הלל משפטיה בן אביטל אשת דוד המלך. ובפרק כמה נהמה אמר רב רבי דאמי מדוד מולא זכות לו ובפרק אלו קשרים ומותר בימי רבי דאמר מר אהוריריה דרבי עתיר משבור מלבא ובן צפרק השוכר הפועלים שזא מזרע דוד. וצנו רבן גמליאל ובן צנו יהודה נשיאה שהיה צומן רבי אמי ור' אסי וצנו של ר' יהודה נשיאה ר' הלל הנשיא שתיקן העיבור לכל ישראל קודם שנתבטל הסמיכה עד ימי המשיח. והם עשרה דורות התקילו מהלל וסיימו צהלל. וכבר ידעת כי מזמן ילקח ואברהם אצונו וסם ועצר כמנבאו עליו ועל אנטונינוס המלך מלך רומי קצירו של ר' ואמרו שגיירו צסתר ושלק המלך לר' דהנא פריבא צשקים וצמטיס למעלה. ומת אנטונינוס קודם ר' כדאיתא צריש עבודה זרה דאמר כמכרדה קבילה. ובשראה ר' ע"ה אורך הגלות והשכחה מלויה אמר עת לעשות לה' אעפ"י שהסרו תורתך לפי שדברים שנעל פה אי אמה ראאי לכותנן שנאמר כי על פי הדברים.

וכתב המעשה ולא פנה כפי כבודו ועשרו לתענוגי העולם כמו שאמר לא
כהנתי אפילו באלבע קטנה וכו' והוא נקרא
רבינו הקדוש. כפי התלמוד על שלא שלק ידו מאנכטו ולמעט כדאיתא
בפ' כל כתבי אעפ"י שהיה נשוי בתוספות בפ' כל היד. ואיך
אפשר זה פירש בעל הערוך בערך אמתו משום רבינו האי שהיה ידו מלובשת
במטלית עבה ושלא בשעת קיבוח כי אז בלרור יקנח. או נקרא קדוש כפי
הירושלמי שהיה בעת לידתו שמד על צריח מילה וקדשו אביו לשמים במילה
וכן נראה כי כן אמרו יום שמת ר' עקיבא כולד ר' וקראו עליו והרז השמש
ובא השמש. ובירושלמי דסנהדרין שלא הביט במילתו כל ימיו ובספ' לכת
הספיר ובזוהר שנקרא קדוש אביו במילה בשעת השמד כמו שאמרתי.
ואליהו שכיב במתיבתיה בפ' השוכר וקבירו היה ר' אלעזר ב"ר שמעון.
ואחר שמת רבה לקחת אשת ר' אלעזר ולא רתתה וכו' בפ' השוכר ובפרק
הנוקין וכן בפ' אהרן דיני ממונות מימות משה ועד ר' לא היתה תורה
וגדולה במקום אחד רבה לומר בארץ ישראל אשר היה שם כי בנבל היה ראש
גולה בענין ליתן רשות לדיינים גדול ממנו שראש גולה שנט והוא מחוקק.
ורש"י פירש שאיך בישראל גדול בתורה ובעושר כמותו. וי"ג שנים היה
ב"סורין. וכן מלה מעיניו. ורופא שלו היה שמיאל. וסכמים וקדושים
איך נקרא למספרם היו עמו. ולא נמלא כמוהו שהרביץ תורה בישראל.
ובפרק' קמח דבתר' כי ר' פתח אולרותיו בשני בנורת לתת לבעלי תור' וכדק
יונתן בן עמרם תלמידו ואמ' פרנסני ככלב. ואמ' ר' איזי שכתתי פתי לעם
הארץ. ואמ' ר' ישמעאל בר' יוסי כי היה יונתן בן עמרם שלא רלה ליהנות
ואז אמר שיבכסו הכל. וכמו שאמרנו כי הוא ז' להלל. כן הוא ב"ב
דורו' לתנאי' ב' לדדי'. שמעון הלדיק. אנטגנוס. יוסי בן יעזר.
יהושע בן פרוחיה. שמעון בן שטח. שמעי'. הלל. הרי ז' דורו'.
שמעון בנו. רבן גמליאל הזקן. רשב"ג. רבן גמליאל. ורשב"ג עם ר'.
ומנד אחר הרי עד הלל ז'. ור' יוחנן בן זכאי ח' ור' אליעזר ט' ור' עקיב'
י' ור' שמעון ור' מאיר י"א ור' י"ב. הרי הוא ז' להלל הוא' וכן הוא בדור
י"ב לתנאים כמספר הככבים והמזלות והימים והקדשים ובפרק בני העיר
כי שאל לר' יהושע בן קרחה כמה הארכת ימים ואמר ליה קלת ציי'.
אמר ר' תורה היא וללמוד אני לריך. ובשעת פטירתו אמר ליה רבי ברכני
אמר ליה יהי רנון שתגיע לקמי ימי. אמר ליה ולכלהו לח. אמ' ליה
והנאים אחריו בהמות ירעו ר"ל בתמיה כי תמיה שנים רבות כמוני אימתי
יהיה גדולת בניך ותתעכב נשיאות'. ובכר ד' כלל ב' חלק ב' פ' ג' שבעמים
הלדיקים זוכים לשני עולמות כפי מעלתן כמו אברהם יצחק ויעקב ומשה
ואהרן ומרים ודוד שלא שלט רמה אפילו בגופן צמייהם ולאחר פטירתן
אעפ"י שאמרו בפ' הנוקין מימות משה ועד רבי לא נמלאו תורה וגדולה
במקום אחד. ועל זה רמזו לא כל אדם זוכה לשתי שולמנות ר"ל שהם
מעטים. כמו שאמר ר' שמעון ראיתי בני עליה והנס מעטים בלומר
הזוכים בב' העולמות לפי שזה הפך זה ע"כ. ובירושלמי בפרק משילין
בבילה שזכה רבי לתורה על שראה ר' מאיר בהלוליה דר' שמעון ברבי שהיו
מטפיקין

ספר יוחסין

מעבדין אקורי ידיהון בשנתא עבר רבי מאיר ושמע לקלהון אמר רבותי
הותרה שנת שמע רבי קליה אמר מי הוא שגא לרדותינו תוך ביתינו שמע ר'
מאיר קליה דרבי וערק. כפקו אבתריה פרי אפרח רוחא פקוליה מעל קדליה
דרבי מאיר אדיק סן כוותא ומאז קדליה דרבי מאיר מאחוריה. וההיקשה
לי כי רבי מאיר שמת קודם ר' יוסי ור' יהודה ואמר שמת עדיין היה ר'
יהודה ראש ישיבה ראש המדרשים כשנכנסם סומכוס ויהיה ר' מאיר מי בקופת
ר' שמעון דרבי. ועוד בירושלמי ר' שמעון ב"ר הוה אכיל בשוק קזייה רבי
מאיר א"ל אין שגח לתלמיד חכם לעשות כן. ושמעתי אומרים כי מלאך
היה בדמותו של ר' מאיר אבל בתלמוד שלנו בפרקא קמא דעירובין אמר ר'
האי דמקדנא מקבריה דקאינא לרבי מאיר מאחוריה ורש"י פיר' שהיה יושב
בישיבה אחריו ואלו קזייה מקמיה מקדנא טפי דכתיב והיו עיניך רואות
את מוריד. ובפרק קמא דסנהדרין על שנתן רשות לרבה בר חנה לדון
ולתתיר בכורות וכן לרב זולת שלא נתן לו רשות לתתיר בכורות או מפני
מקומותו או מפני כבוד רבה בר חנה. ואומר בגמרא דסנהדרין אי גמירי
למה להו למסקל רשותא שאוס מעשה שהיה דתניא פעם אחת הלך רבי
לשקוס א' ועשו כמה שדרש להם תלמיד א' שהם אמרו מי בלעים אינו
מכאיר ולא אמר כי אם מי בינים ובתנו התוספות היאך טעו שמענו מי
בינים כמו גומא בלי בנה. תאנא באותה שעה גזרו תלמיד אל יורה אלא
אם כן כעל רשות מרבו. ואע"פ שאמרנו למעלה כי היו שני בלורת בימי ר'
אבל ב"ג שנים שהיה בייסורין לא הולך העולם למטר והיה יולא לקות
המים בארץ. כי עקרי כנון מליא גומא בירא דמיא. ובייסורי דר' אלעזר
בר שמעון לא שכיב איניש בלא זימניה. והיה מקבלן מאהבה. ואל רבי
על ידי מעשה. והיה נותן קילות כשנכנס לבית הכסא ועבר קליה לקול
הפרדות עד דשמעי ליה נקותי דישא. ולרבי שתה לו בת צנית שערים ואף
על פי כן לא נמנע לדרוש כל היום. רבי מניא אול גבי יהודה נשיאה נפק
במלוק דכתבא א"ל חזור ולבוס מלוקך דעמרא מו' מלך ציפוי תקזיכה עיניך
בירושלמי :

ועהה אחריו מעט מי היו רבותיו של רבי חזן מרבן שמעון בן גשליאל
אביו ור' יעקב בן קורשאי והם ה' תלמידי ר' עקיבא האמורי'
למעלה שמכס ר' יהודה בן בנא באמור למעלה ואולי מפני שהם רבותיו
סתם שמותם דרך כבוד ר' ל' יחס אביהם שלא לקרות לרבו בשמו כי אם
על דרך נעלם ואולי ר' יעקב סתם בשמנה הוא רבו ולא ר' יעקב אביו של
ר' אליעזר או ר' יעקב בר ברתיה דאלישע או ר' יעקב מטיא האמור בתחלת
קניניה. והמסעה הם ר' יעקב סתם בשנת וכן בעירובין אמר ר' כשהלכתי
ללמוד אצל ר' שמעון בתקוע וזה בפרק כל גבות וכן נראה כי ר' אלעזר בר'
שמעון מנירו. והשני

רבי אלעזר סתם הוא ר' אלעזר בן שמוע הכהן פ' יוס הכפורים
אמר ר' כשעלינו ללמוד תורה אצל ר' אלעזר בן שמוע
וכן בסוף פרק הערל ביבמות כמו שאמרתי למעלה בר' אלעזר ואע"פ
שתמלא סתם ר' אלעזר בפרק ב' דאבות הוא רבי אלעזר בן ערך וזה דבר
הלמד

הלמד מעניינו וזנבקים אמר רבי כשהיינו יושבים לפני רבי אלעזר בן שמוע היה איסי הבבלי לפניו והיה קניב לו עד לאחת פירוש כנפשו שנקראת יקידה . ובפרק הקומץ אמר ר' כשהרלתי מדותי לפני רבי אלעזר בן שמוע היה יוסף הבבלי יושב לפניו והיה קניב לו עד לאחד רולה לומר תרגום מאד לקרא ר"ל עד למאד . ובגיטין איסי בן יהודה חכם ור' מאיר חכם וסופר ובערוך ערך קד פי' עד לאחת כל מה שהשיב קניב לו חוץ מאחת . להבו פניו של יוסף הבבלי מרוב שמחה דכראה לו מה שפירש . ובפירוש מיגל"א כתוב עד אחת בלא למ"ד ובגמרא זלגו עיניו דמעשת לר' אלעזר בן שמוע אמר אשריכם תלמידי חכמים שדברי תורה קניבין עליכם ביותר קרא עליו מה אהבתי תורתך . הג' הוא ר' יהודה סתם הוא ר' יהודה בר אלעאי הוא קרא עמו בקטנותו אמר ר' כשהייתי קטן קריתי לפני ר' יהודה במגילה וזה באושא וכן בסוף פירוש קמח דשבויות רבי תלמיד' דר' יהודה ובפרק המכות ר' יהודה מורינא דבי רבי הוה פרש"י מורה לבית ר' הוראות ועל פיו עושים ועוד כיון שר' יהודה ראש המדברים בכל מקום גם ר' ילמוד ממנו ובתלמוד שאלות רבות שהיה שואל ממנו וכן בדרכים וכן לפעמים ר' יהודה סתם הוא בן בתירה ומיד נרא' שם דבר הלמד מעניינו . והד' ר' מאיר סתם בן השר הגדול מהקיסר שנתגייר בזמן אספסינוס כבר פירשתי אותו למעלה וכשהיה לומד ממנו לא היה יכול לראות פניו כמו שנראה בעירובין ורש"י פי' שם בפרקא קמח כאלמדתי לפניו ישנתי בשורה של אחריו וכו' וכל המענה קבל ממנו . והה' הוא ר' יוסי סתם הוא רבי יוסי בן הלפתא ובפרק תיבוקות שאל רבי לר' יוסי ולר' שמעון וכן אמר בעל דורות עולם שהוא רבו של רבי . ובתוספות פירש ר' שמואל שזה מחמת כשיאותו דהא ר' יוסי גדול מר' כדמוכא בפ' שני דנדה דאמר ליה ר' ישמעאל בר' יוסי לר' קמח בר' ביסנא אביו של רבי אשעיא רבה שהיה בזמן רבי ועשה צרייתות מניח דברי הרב שהוא רבי יוסי ושמוע דברי התלמיד שהוא רבי ור"ת מפרש דודאי מתפילה היה רבי תלמידו של רבי יוסי אבל אמר כך כתבם רבי ור' קמח סבר ריש מתיבתא שהוא רבי שכימי רבנן גביה ומקדדן שמעתתיה מכל זה נראה אפילו לר"ת היה ר' יוסי רבו של רבי וכן קרוב לאלה הדברים כתבו התיספות בפרק כל היד נכדה דמשמע שם שרבי יוסי רבו של רבי . ורש"י פי' שאם היה ר' יוסי מי היה כפוף לפני ר' מחמת הנשיאות שהיה ראוי זה כמו למלך וכן נראה בפ' ג' דסנהדרין וכן בפ' ראשית הגז אמר רבי על ר' יוסי אלמלא היו דברי דברי ר"ל דברי ר' יוסי קבלה ואחרים דברי תורה הייתי לוקח דברי דברי כל שכן כי הוא ד"ת שאמ' וארבע לאן שנקרא לאן . ואחרים דברי קבלה . ר"ל דברי כניאים . וברבי כבר ידעת כי זה השם נקרא על גדול שדור כמו שפרש"י בהרבה מקומות וכן ר"ג זקני של רבי נקרא דברי . וזה בתנתי לאפוקי מבעל דורו עולם שאמר כי בני רבי הם רבי אשעיא ור' שמעון ור"ג ור' תייא בר' ור' אלעזר הקפרי בר' . וזה טעות גדולה כי בין באלה ובאחרים רבים שזכרו בתלמוד כמו שפרש"י ר"ל אדם גדול בדורו כי ר' אשעיא הוא זכו של ר'

ספר יוחסין

קמח בר ניסנא . וצירושלמי מה שאומר בתלמוד בבלי ברבי קורח רבה .
וכן אמרו ר' אשעיא רבה וכן ר' קייח רבה והוא קצרו של רבי דודו של רב.
ור' קייח שם אביו אבא בר אחא . וכן מליכו בתלמוד ר' קייח אחר תלמיד
ר' יוחנן שהיה שם אביו אבא . וכן ר' אלעזר הקב"ר ברבי זכורק השומע
פרש"י גדול בדורו והוא הנזכר בפרקי אבות ופרקי ר' אליעזר הוא תנא
גדול בדורו . אבא רבן גמליאל זה מסור' באבות שהוא בנו של ר' יהודה
הנשיא וכן בכתובות נפ' הכושא רבן גמליאל ור' שמעון בניו ואליהו שכיח
במתיבתיה כאשר אמרנו דאיתר לבא ציוס ר"ק כדאיתא נפ'ר' השוכר הפועלים .
וי"ז שנים היה בליפורי כמו יעקב במכרים כדאיתא נפ'ר' . וי"ג שנים קא
בשינים ולעולם היה דואג ועלג על גלות ישראל ובעבור זה כדי לשמרו אחוי
לוי ור' קייח קידה לפניו וכיולא בזה כאשר כתב רש"י בסוף סוכ' . וציוחא
דאחיק רבי אחי פורענותא לעלמא שהיה קדוש כדאיתא בפרק הגורר וכן
בר קפרא היה משמרו דהוה צדיק בלשונו וכבר ידוע כל המעשה הארוך
שמביא בכתובות בפרק הכושא על ענין פטירתו ושיוסף פכני ושמעון אברתי
שימשהו צייו ומתו קודם לו כדי שימשהו בעולם הנא וכוה שיהיה רבן
גמליאל כשיא אע"פ ששמעון חכם יותר והוא הקטן אבל בענוה ממלא היה
רבן גמליאל מקום אבותיו והיה אז שם לוי . וכן אמרו שר' חנינא בר קמח
דלית בר איניש ישב בראש אע"פ שלא רבה ר' חנינא עד שימות ר' אבא שהיה
זקן ממנו וכן היה שר' חנינא היה אחר כך ראש ישיבה אע"פ שהיה נשיא
בזמנם וכן ר' יוחנן ראש ישיבה ונקרא מלך והיו בזמנו הנשיאים רבן גמליאל
ור' יהודה נשיאה וכל מי שהיו בקצורתו זכו לקיי העולם הבא :

וראוי להציא בכתא כפי זמננו שראינו לדיקים שהרגו עממם וצנייהם כדי
שלא יוליאום על כרמס מתורת יי' שזה היה מותר ודבר קדוש כי
בתלמוד בשבאו ספיכות מילדי' וילדות שנשבו לקלון לרומי אמרו לא דייכו מה
שהכעסנו בארץ אלא שגם בחולה לארץ . ואמרו אם נשליך עלמיכו ליס אנו
הולכים לעה"ב ודרש להם זקן אחד אמר יי' מנשן אשיב וכו' והשליכו עלמן
הילדות יכשחו ק"ו הזכרים וכו' והשליכו עלמם ליס ובפרק הכזקין ובפסקי
תוספות בשעת גזרות מותר להרג עממו כשדואג מן הייסורי' והראי' קפנו
כלס ונפלו וכו' . והא דאמרי' נע"ז בר' חנינא בן תרדיון דאמר מועב
שיטלנה מי שנתנה ואל יתבול בעלמו שיפתח פיו לאש . הכא יראים היו
מייסורים כדאמרינן אלמלא נגדו למנניה וקביריו וכו' ועוד על כרמס של
תינוקות היו מענין אותם ולא היו הורגי' אותם . והמרדכי כתב בסוף פ"ק
דע"ז על ענין ר' חנינא בן תרדיון . כתב ר' יוסף מיהו היבא שמיסרינן
אותו ויראה שלא יוכל לעמוד בכסיון מותר אבל חני הכותב יש לי יותר
ראיה מזה המעשה של פטירת רבי ביהוה כונס שלא נזדמן ציוס ההוא
להיות בקצורתו של רבי ושמע בני מי שהיה שם בקצורתו וזכה לקיי העוה"ב
שעלה לגג והפיל עלמו ומת שהרג עממו בעבור שלא נזדמן להיות שם לקיים
המלכה וילאה בת קול שהוא מוזמן לקיי העוה"ב בלי שום דין ועונש כמו
שפירשו בזה . וכן יוקים חיס לרידות בן אחותו של יוסי בן יועזר שהרג
עלמו וכ"ש בזמן השמדות שלא לחלל השם ולהיות מקדש השם כמו ר' יהודה

בן השר אשר הקדוש בטוליט"ולא שנת קכ"א שהרגו עלמס הוא ואשתו וקמותו
 אשת ר' יעקב בעל הטורים וכן בפורט"גאל החכם ר' יצחק בן למין בן
 החכם ר' אזרהס בן למין מצוני"לייא דילא שיירא וצניו בשנת כז"ר. וכן
 אמרו בסנהדרין ואך את דמכס וכו' יכול כשאלו שלא יתעללו בו הערלים
 ת"ל אך מעט. וכן שמעון בן מנחם שידענו שזכה לקיי העו"הב בזכות עין
 א' כמו שאמרו ז"ל :

וּבְהַזְזוּר לענייננו שקרא לרצן גמליאל ומסר לו סדרי נשיאות ולשמעון
 כמו מסר סדרי חכמה ואולי הוא זה כמו לרשב"ג אביו שיהיה
 רצן גמליאל נשיא ור' חנינא אב בית דין ור' שמעון חכם אף על פי שהוא
 גדול משניהם בחכמה. ואעפ"י ששכונתו היתה בבית שערים ובטבריה
 כדאיתא בפירקא קמא דמגילה וכן בכאן כיון שקלה הוליכוהו לליפורי
 דנסיס אוריא שהיה בהר. ובו ביום גזרו תענית והתפללו והיה קולה
 מקולי מעים בשלשול מפני שדעתם עמהם עד הסות ורש"י פירש בפרק כל
 כתבי שתיסרין בייסורין ומתמרקין עונותם. וכן ראיתי בירושלמי רבי
 אומר קסידים הראשונים היו מתיסרין לפני מיתתן בקולי מעים בעשרה
 או עשרים יום בשביל למרק את הכל כדי שיבואו זכאין לעתיד לבא. וכן
 בסוף פרק ג' ממסכת שמחות. ובאמר מנרף לבסוף וכו' לזהב. והתוספו'
 בפרק כל כתבי כי יש במדרש למרק אכילה מן המעים להיות נקיים ושהורי'
 כמלאכי השרת. ובתחלת פרק מי שהוליאוהו בעירובין ג' אין רואין פני
 גיהנם דקדוקי עניות וקולי מעים והראשית פרש"י שיש עליו קונות תרגום
 נושא רשא. ויש אומרים לשון ממלה. ועוד שם ג' מתים כשהן מספרים
 קולי מעי' וקיה והדרוקן נפקא מינא למשמושי בהו זודתא פירוש תכריבין.
 וכיון שהיה רבי מלעער בענין התפילין ואע"ג שקולי מעים כטורין מן התפילין
 לפי שאין יכולין להזהר היטב אבל רבי היה מנהיג עממו בקדושה יותר מדאי
 והיה יודע היטב לזהר. ואז התפללה שפתו שימות אדוניה מכאן
 כשהקולה הוא בלער גוסס שטוב להתפלל שלא מהלער ולא קיישינן לקיי
 שעה כמו שאמ' ז"ל מהמלורעים וכולי. וכתב רבינו ניסים בפרק אין בין
 המודר והיום ההוא בטלה קדושה ר"ל כהונה כי לנשיא כיון שכל העולם
 קייבין בכבודו עשאוהו לגבי כהונה כמת מלוה וכן כתב הרמב"ם ז"ל ורבינו
 יעקב ואני תמה אם כן מה קידוש קמ"ל ברבי יותר מכל הנשיאים בשלמא
 לגבי ר' קייא קידושא קמ"ל. והתוספות כתבו במסכת זרכות ירושלמי בפ'
 מי שמתו דזה הדבר של רבי הוא בבית הפרס דרצנן ע"כ ושם גורם כשמת
 רבי אמרו אין כהונה. גם זה לא ניקח לי כי אפילו בכל אדם אבל העובר
 דרך שם יכול הכהן לילך אחריו לנחמו. ובעבור זה נראה כי זה בעבור
 קדושתו וחקמתו אפילו בדאורייתא. וה"ר קיים כהן היה אומר אלמלא
 הייתי כשנפטר ר"ת רבי הייתי מטמא לו. ויש אומרים דבטלה קדושה רולה
 לומר ענוה ויראת מטא כדאיתא בסוף סוטה. ופירו' אחר בטל' קדושה
 שהיו קורין אותו רבינו הקדוש שכל זה בכלל קדושה. וכד נק נפשיה שלחו
 לבר קפרא וכולי ואמר שנלחו ארזלים למקוקים ונשנה ארון קדש ובשעת
 פטירתו זקף עשרה אלבעותיו כלפי מעלה ואמר רבינו של עולם גלוי וידוע
 לפניך

ספר יוחסין

לפניך שיגעתי בעשר אנבעותי ולא כהנתי אפילו באצבע קטנה שלי . ופרש"י
 ולא כהנתי אפילו לפי טורח שיגעתי באצבע קטנה שלי ולא כתבונתי להנאתי
 במעשים שעשיתי אלא כלם היו לשם שמים יהי רלון מלפניך שיהא שלום
 במנוחתי יתה בת קול ואמרה יבא שלום ינאמו על משכבותם על שאר הכלדיקים
 היוצאים לקראתו ואומרים יבא שלום . ובירושמי בזמיר בפרק כהן גדול
 מהו שיטמא כהן לכבוד נשיא כד דמך רבי יודן אברוי ר' ינאי חין כהונה
 היום כד דמך ר' יודן נשיא דקף ר' חייא רבה לר' זעירא ריש כנישתא
 דלפורי וסאניה ומסוגיית זאת ההלכה נראה דאפילו בדאוריתא והארכנו
 כל זה בזה הקדוש ושלא בכל אע"פ שלא אמרנו אלא קלת משנאיו בעבור
 שלמדנו הלכות וקדושי' מכל זה והוא סוף התנאי' ובתנ' ר"ס חין שם נשיאו'
 מסוגל על צי' דוד שהרי יוסי בן יעזר נשיא והיה כהן כאשר אמרנו . ומת
 ר' בלפורי ונקבר בבית שערים כאשר מפורש בת' הנושא את האשה בכתובות
 מקום קבורתו מוכן בבית שערים . וכן פרש"י בת' כגמר הדין שהולכיהו
 מלפורי לבית שערים דרך כרכים לכבדו . וביום שמת ר' כולד ר' יהודה
 בבבל וקראו עליו וזרק השמש ובא השמש :

רבן גמליאל

בנו של ר' יהודה הנשיא האמור כבר פירשנו אותו
 ואמרנו כי מפני שהיה רלון אביו שיהיה נשיא אמרנו
 קצתו במשנה בשם רבן ותראה שזהו כן כי הזקנים אינם קורין לכערים
 ובקורים מהם בשנים לא ר' ולא רבן כדאמרין בפרק הוליו' לו ביומא על
 ענין ר' מנחיה וריב"ל שהם הזקנים קורין לבקורים ממנו רבי כי הוא גדולה
 עליו וכבר ביארנו כי היה ממלא מקום אבותיו בענוה וראיתי שאומר בתוספת'
 כי כל שיש לו תלמידים קורין לו ר' כשתבאו תלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו'
 קורין לו רבן אבל כבר אמרנו שאין זה אלא לכשיאים כאשר פי' הערוך ובת'
 כל הנשר שהיה אוכל טהרות . ובפרק שאל תניא רבן גמליאל ברבי אושר
 ונתן לך רחמים ורמקך כל המרחם על הצרות מרחמים עליו והוה כמו שאמרנו
 ממלא מקום אבותיו בענוה :

רבי שמעון

כבר אמרנו למעלה שהיה חכם גדול ושרביטו הקדוש
 מסר לו סדרי חכמה וגם כי בחופתו היה ר' מאיר ובפרק
 הנודר מן המבואל כי בר קפרא כתב על בית חופתו כ"ד אלף רבון דיכרין
 כפקן על בית החופה הזאת ולא אזמניה לבר קפרא אמר אם לעוברי רבינו
 כך לעושי רבוננו על אחת כמה וכמה . אזמניה אמר אם לעושי רבוננו בעולם
 הזה כך לעולם הנא עאכ"ו . והוא נזכר בסוף מכות בדרשת פסוק
 ולא הביאו עם הל"ז חכמים שנפרק שני והביאו בכאן . והתוספות בסוף
 גיטין כי היה רבו של ר' חייא וגדול ממנו כדאיתא בפרק קמא דקדושין
 ור' שמעון בר' היה קולו עב שבך אמר לו ר' חייא בפרק הקורא את המגלה
 עומד ועוד באמוראים כדבר בו :

ורבי שמעון

רבי אלעזר

בן יוחאי שהזכיר בכאן הרב כבר כתבנו אותו למעלה :
 בר רבי שמעון בן יוחאי היה מבירו של רבי לפני רבן
 שמעון בן גמליאל אביו של רבי ולפני ר' יהושע בן קרחה
 וכבר ידעת כי היה הוא עם אביו י"ג שנים בלער מערה ושהוא שקול כמו
 אביו

אביו ומלומד בכמים שלא שמענו כמוהו שהיה עשרים שנה אחר שמת דן
 בביתו והיה קבירו של ר' ישמעאל בר' יוסי ושמן כמוהו ושהיה שני' הרבה
 ביסורין על ספק שהיה נידו כשהיה שוטר המלך אם הרג איש על לא עוון
 אע"פ שיותר ודאי היה שלא עשה דבר שלא כדין וכן כשנתנו לו בעלי הספינו'
 מחוץ רב שזכותו יכולו והוא ארי בן ארי וכשאר לו בן שלמדהו רבי שמעון
 בן איסי בן לקוביא שלקחו ר' והיה חכם כאבותיו וזה להם אלא שלא נקבר
 עמהם מפני שלא היה בלער מערה וקברוהו לרבי אלעזר בערב יום הכפורים
 ואח"כ שאל רבי לאשתו שתשאל לו ולא רתתה שהיתה כלי של קדושה גדולה
 ממנו ודבריו רבו מלספור בתלמוד ונזוהר אשריו ורוב דבריו בפרק כמה
 מדליקין ובפרק השוכר הפועלים . ובסוף פרק אין עומדין כתב הרא"ש
 ז"ל כי הוא ר' אלעזר הקליר כדאיתא בפסיקתא כד דמך ר' אלעזר ברבי
 שמעון קרא עליו דורו מכל אנקת רוכל דהוא תנא קרובן ודרשן ופייטן והוא
 מקן קרובות וכן בתום' בפרק כל הנשר כתב רבינו תם כי הוא רבי אלעזר
 הקליר בתוספו' הת"ך (הגה"ה אמר שמואל כבר כתבתי למעלה כי מלאתי
 בקרובה אחת של יום ז' של פסק ראשי תיבותיה אני אלעזר בר' יעקב הקליר
 מקרית ספר והבן) :

רבי שמעון בן אלעזר חבר רבי ותלמיד ר' מאיר בפרק ארום' בסוטה
 ובפ' ר' אליעזר דשבת ובפירקא קמא דקידושין ובפירקא
 קמא דקולין שדריה ר' מאיר לאתויי אמר מבי כותאי וכו' . והלך רש"א
 וסיפר לר' מאיר וכן היה רבו ר' יהודה ואמר משמו . ובפרק ג' דתעניות
 כשנא ממגדל עדר מנית רבו היה בשמחה גדולה שלמד תורה הרבה ונדרך
 פגע עם איש מכוער ביותר . ורש"י פירש שזה היה אליהו זכור לטוב ונתכוון
 אליהו להוכיחו שלא ירגיל בדבר זה ואמר לו ריקה אם כל בני מדינתו כן ואמר
 לו שילך לאומן שעשאו ויאמר לו למה עשאו כך עד שינא כל אנשי המדינה
 לקראת רש"א וזה האיש לא רצה למחול עד שפייסוהו הרבה ואמרו מחול לו
 על מנת שלא יהיה רגיל בכך וילא ודרש לעולם יהא אדם רך כקנה לפיכך
 זכה קנה ליטול ממנו קולמוס לס"ת והוא חולק עם ר' יוסי בן המשולם
 בגולגולת שנקבה ונראה כי הוא בן ר' אלעזר בן פרטא :

רבי ישמעאל בר' יוסי בן חלפתא וטעה בעל הליכות עולם שאמר
 כי הוא בן ר' יוסי הגלילי ואינו בן כדאיתא בפרק כל
 כתבי ובהרבה מקומות . וכבר אמרנו שזה הבן הרשום למשה אחיו במליעא
 בפרק השוכר הפועלים והיה שוטר המלך ואמר לו אליהו זכור לברכה שיעזוב
 זה האומנות ואמר ליה עוד עד מתי אתה מוסר עמו להריג' ואמר ליה וזה
 יעשה ואמר שיצא ללודקייא כמו שצחק אביו לאסיא וכן אמרו בשבת במעש'
 דר' שמעון שגזר המלך על ר' יוסי שיגלה ללפזרי על שמתק זה קברו של
 רבי אבהו מאד ומלא מקום אבותיו וכן היה קבירו של רבי אלעזר בר'
 שמעון שמן וכבד יותר מר' אלעזר עד שאמרו כי היה איבריה כמתת בת ט'
 קבין . והתוספות אמרו אלו הדברים ככתבו שלא להוליא לעו על בני אדם
 שהם כך . והמוריס כתבו זה לכוכרים להלעיג עלינו ולכן טוב לידע
 הטעם . ורבינו ברוך פירש איבריה שיעור זרועו כדאמרינן בריש ברכות
 גלי

ספר יוהסין

גלי אינדיה וכל כהורא דרבי יוסף ולא גרים דרעיה. ובעבור שהיה כבוד היה לפעמים מתאקר וכנסם בבית המדרש ואמר שבעם רבי הוא ר' ישעאל קא מפסע ואזיל אחר ליה אנדן מי הוא זה שפסיע על ראשי עם קדש אחר ליה אני ישעאל בר' יוסי שנאתי ללמוד מרבי אחר ליה וכי הגון אתה ללמוד תורה מרבי אחר ליה וכי טעה הגון היה שלמך תורה מפי הגבורה אחר ליה וכי טעה אתה אחר ליה וכי רבך אלהים הוא אפי' רב יוסף שקליה רבי למטרופסיה בהאי עלמא דקאמר ליה רבך ולא רבי פירוש שקל רבי נטולו על ששע ולא מימה. ובעל הערוך פירש גבה דינו היסכו ויש חוסרים שנטל חלקו וגורלו מן העולם כנגד חובתו אדהכי אתה הויה יבשה לשימלך אחר ליה רבי לאנדן זיל בדקה חול למדקה כד נפק אחר ליה רבי ישעאל בר' יוסי כך אחר אבא איש כתיב בפרשה אבל אשה בין קטנה בין גדולה אחר ליה רבי לאנדן תיב לדוכתיך כנר הורה זקן. הויה קא מפסע אנדן ואמי אחר ליה ר' ישעאל ברבי יוסי מי שרדך לו עם קודש יפסיע על ראשי עם קדש ומי שאין כריך לו עם קדש היאך יבסע על ראשי עם קדש. אחר ליה רבי לאנדן קיס בדוכתיך. תאכח בחימה שעה כלטרע אנדן ומנעו שני בניו ומיאתו שתי כלותיו. אחר רב נחמן בר יוסף כריך רחמנא דכספיה לאנדן בהאי עלמא כל זה בפרק סמות קלינה ונראה לי שאין הלכה בזה כר' ישעאל כדחיתא במשנת פרק בא סימן בנדה:

רבי יונתן בן יוסף בזה נסתפקתי אם הוא כהן וכיון שהוא תנא הוא קבירו של רבי יאשיה בביתא ורבו של ר' שמואל בר כמטני וכן הוא בפרק השואל ואמר רש"י על ענין אחר ליה ר' אליעזר בן פדת לרבי יאשיה דדריה שהיה בדורו אמורא כסוהו. ויש להנין שחאן כי רבי יאשיה בר פלוגתיה דרבי יונתן עדין היה קיים בימי רבי אליעזר ולהכי אינטריך למיתני לרבי יאשיה דדריה. לאפוקי רבי יאשיה קשישא ובעבור זה עכאו הרשב"ם בסוף התנאים. ומה שאמרתי שנסתפק לי אם הוא כהן כי בפרק השובר הפועלים נעא סיניה רבי יונתן מרבי סימאי חכמה להפריה שבחין סאי אחר ליה סבית אנדן אתה למד יין ושבר אל תשת בנאכס בנאכס הויה דאסיר בתמיה הא סימאי וסיעל שרי. ורש"י פי' סבית אנדן כהן היה אבל בנרכות בפרק מי שמתו רבי קייא ורבי יונתן הויו אזלי בני קברי ויהו שדי' תכלתיה וכו' ואמר לו דיילה וכו'. שנראה שלא היה כהן נראה שהוא זה רבי יונתן כיון שהוא סוף התנאים ורבי קייא נוסכו כי שניהם בימי רבי והויה בר פלוגתיה דרבי יאשיה ור' יונתן האמר הוא כהן. ובפרק בהמה המקשה רבי יונתן אמר לבן עזאי והויה בדורו של ר' עקיבא ואולי הוא זה הסוחר בפירקי אבות ויש נוסחא רבי קייא ורבי נתן הויו אזלי וכו' בנרכות ולא רבי יונתן וכן היה בזמן הרשב"ם ז"ל בלוג"ל רבי יונתן הכהן שפירש הלכות רב אלפס. עוד מדע שהיה גם כן בדורו של ר' תלמידו יונתן בן עמרם שאמרנו לפעל' שלא היה רובה ליהנות מכבוד החורה. וכן בדורו של רבי היה ר' פדת אביו של ר' אליעזר ובפרק בני העיר שהאריך ימים

על שלא קדמו אדם לבית המדרש ולא חבל מנהמה שלא הורשו מתנותיה
ולא ברח לפני כהן ומקצי בנמרח למימרח דמעלייתא היא והאמר רבה
בר בר חנה אמר ר' יוחנן כל תלמיד חכם שצנרך לפניו כהן עם הארץ
אותו תלמיד חכם ק"ב חיתה. שנאמר כל ששכח אהבו סוף אל מקרי
ששכח אלף משכחתי כי קאמר הוא בשוין. אבל הכוסמא האמתית שלקמו
המקברי" שזה היה רבי פרידה:

אמר הרב נפרק חמישי כל מקום שתמלא רבי פלוני בשם רבי פלוני
דע שהוא תלמידו וכבר אמרנו למעלה בענין רבי יהושע בן
חנניה שזה לפעמים לא יהיה תלמידו ושדי גברא בנייהו שהרי ר' אלעזר
אמר בשם רבי יהושע בן חנניה והוא לא גמר אלף סר' יהושע בר סמל
והוא סר' יהושע בן חנניה וזה כראה לי הפך בתלמוד באשוראים על
הרוב שאם אמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוחאי לא היה תלמידו ולא
שמעה ממנו אלא שמעה ממי שקבל ממנו אבל בשמעה רי יהודה אמר
משום רבי אלעזר בן עזריה הוא רבי. ובתלמוד אמר רב יהודה אמר
שמאל הוא רבי וזה על הרוב ולריך עיין כמו שנבאר בע"ה. ובפירקא
קמא דכזה בתוספתא אמר רבי יוחנן אמר רבי שמעון בן יהולדק וכולי
הא דידיה הא דרביה. כראה שבאן כי רבי של ר' יוחנן הוא ר' שמעון
בן יהולדק. ואני אברהם אמר כי בבאן אמר אמת אבל אין זה בכל
מקום כי בפר' יש כותלין אמר ר' יוחנן משום רשב"י על ענין הבנים
וכו'. ועתה הא דידיה הא דרביה ואין רשב"י רבו ולא ראה אותו כי
אפילו בזמן רבי תלמיד ר' שמעון היה רבי יוחנן קטן. וכן בפר' כל הנשר
אמר שמאל משום ר' אלעזר וכו' הא דידיה הא דרביה ופירש רש"י כל
היבא דקמני משום פלוני לא שמע מפיו אלא מפיו אמרים שאמרו מפיו
ושמאל לא ראה רבי אליעזר חמישי דרבי אלעזר בקרבן היה שתלמידו
ריב"ז ושמאל מדורות האקרוכים היה בסו' שנותיו דרבי. ואמר עוד בפ"ק
דמילין אמר ליה רבינא לרב אשי אמת משמיה דרבא פירש רש"י כל היבא
דאמרינן משמיה דפלוני לא שמעה ממנו אלא מאמרי' שמע שקבלוהו ממנו
כי הא דרב אשי לא ראה את רבא מעולם כדאמרינן נפרק עשרה יוחסין
יום שעת רבא כולד רב אשי עד כאן והרשב"ם ז"ל אמר עוד נפרק ו'
וכל מקום שנאמר נשמעה באם אמרו היא הלכה לעשה חסיני. זה לקח
הרב עשה שאם בסוף פ' הוהב באמת אמרו בנין התירו לערב קשה ברח
מפני שהוא משנינו. אמר רבי אלעזר עדא אמרה כל באמת אמרו הלכה
היא. ופרש"י זאת אומרת. עדא כמו הדא. באמת הלכה מדיהב טעמא
לעלמיה מפני משנינו ואין לנגמס בדבר ונקט זה לעתניתין באמת שמע
מינה כל היבא דמניא באמת הלכה ואין להסס ולנגמס בדבר. שזה
כראה שאינו הלכה לעשה חסיני וכן כתב הר"ם ז"ל בזה בתקלת
סקיאות משם רבי' תם כמו באמת אמרו הקון רואה שהיבן הזיכוקות
קורין נפרקא קמא דשנת שהוא גזירה מדרבנן. וכן הלכות אמרות שהביא
שם ופירש הדבר כמו רש"י שהוא הלכה ואין מילק עליה. וכן פירש
רש"י בפ' ראשון מטיעין על שאמרו שיש שלשה הלכות בלא טעם קה
שהב

ספר יוהסין

שהאז נומן צעת הקופה לזנו צכורו וכו'. שהס כמו הלכה למשה מסיני
ואין לזוז מהם ואפי' להרענ"ס ז"ל יהי פיי שהיא צרורה כמו הלכה למשה מסיני
ובעל הערוך פירש כל מקום שחמלא צאמת אמרו הלכה למעשה הוא.
אמר צפרק צניעי צענין רבן שגדול מרבי צבר פירשמי שזה השס לכשיאס
ולפי דעתו שרבי היא פקות מרבן. אס כן רבי אליעזר ורבי יהושע ורבי
עקיבא ורבי אלעזר בן ערך היו למטה מרבן גמליאל צנו של רבי יהודה
הנשיא. וזה גלוי לעין שהנא טעות אס לא שצאמר טעס הנשיאוי. אמר
עוד גדול מכלן שמו כמו הלל ושמי ונפעס יעציר הכינוי ואינו קושש
ואעפ"י שהכלל הוא קלתו אמת לא ידעתי מה קטאו שמעון אחי עזריה
ואלעזר איש צרתותא * כי שמעון אחי עזריה כהן ט' לעזר' וככס גדול
שינא' צת קול טן השמים שיחלוק חלקו של עולם הנא עם אחיו שעזרו
להיות חכס גדול וכבר ידעת למעלה שגס אחיו עזריה חכס גדול כדלית'
צסוף סוטה רולה לומר שינאה צת קול וכו'. ואלעזר איש צרתותא צבר
ידעת חסידותו והיה גס כן רבו של רשב"ג אציו של רבי. ושהיה עושה
לדקות ושנעשו לו נסים וקורא צתורה חמיד כדליתא צפרק סדר תעניות
אולי יש לו לרב עדות אמת אבל הנראה צזה על הרוב כמו שמעון בן
זומא וכן זכאי שעדיין לא נכסכו כמו שאמרו על בן עזאי היכי דמי
תלמיד הראוי להוראה וכיונא צזה או שרבו קורא לו צשמו וכבר השלטנו
מה שיימדנו לצאר כפי הקדמתנו לענין הי' פרקים והשגתם ופירשנו
הכמות השנעה והקצורות הארבע'. ועוד דע כי רוב מהצבור השלישית
וגס מהרבעית היו צומן הקצורה האי' שראו קרבן הצית כי רבי שמעון
בן יואאי היה תלמיד צומן רבי יהושע ורבי אלעזר ורבן גמליאל צפרק
הפלת השמר וכן קנניה בן ככינאי צבר רבי שמעון אמר רבי אליעזר בן
יעקב ששמו צפרק המפלת אין צפרק אין דורשין אמר רבי יוסי סא לי אנא
אליעזר שעה קרבן צירושלים כדליתא צקניגה. וכן צשנה הקודמת
למעשה של רבן גמליאל צפרק מפלת השמר שהיה ר' שמעון. היה רבי
לדוק צצבורות. וכן רבי סאיר אמר ששמו רבי אלעזר בן לדוק צפרק
צניעי דכלאים וכן ר' יהושע אמר יפה אמרה צרוריה. וכן רבי יהודה
ורבי אלעאי אציו למדו עם רבי אליעזר הגדול כדליתא צמקות וצסוכה
וכן מהשאר ומה נראה אורך שניתיהם:

ועתה נחמיל צאלף בית כדי שהמלא כולס מוזמנים צידך:

אבטורם (ר"ל אצטליון) צבר אמרנו כי הוא אצ בית דין סנני
סנמרצ צנירו של שמעיה הנשיא רבס של הלל ושסאי צומן

בית שני כמו ק"כ שנה קודס קרבן בית שני מהקצורה הששית:

אבטולמוס בוק ג' דעירובין אמר רבי יוסי העיד אצטולמוס משום
משה זקנים סספק העירוב כסר. וצנמרא אומרים

שהוא רבו של רבי יוסי. ויש כוסמא אצטוליס או אצטולס ויש כוסמא
בן אצטולמוס. ונמסכת מעילה קודס שנא ר' שמעון בן יואאי ורבי
אלעזר צרבי יוסי לרומי צטל שמד צשלה דברים שגזרו והיה קרוב
למלכות ולא היו מכירים שהוא יהודי והיה אז צרומי רבי סמיא בן קרש

ובית

ובית דינו ואמר שהכירו שהוא יהודי קזרו לגזר מה שגזרו עד שזא ר' שמעון בן יוחאי לרומי וביטלו. ובנרייתא יש חכא שהוא בנו רבי יוחנן בן אנטולמוס. ובפרקא קמא דראש השנה אמר ר' יוסי העיד אנטולמוס מאוס חמשה זקנים אחריו אחר לקיטתו למעשר וכו' ובסוף סוטה וכן בסוף פ' טרונה אנטולמוס בן ראובן התירו לו לספר קומי שקרונו למלכות היה ופירש רש"י בסוף פ' טרונה העספר קומי לפניו במלך מדרכי האמורי שמספרים לפניו ומשיירין בלוגית שאמריהם. לשון אחר דרך רומיים לגלג שער למעלה סך האוזן בן במשנת הגאונים עכ"ל והתוס' פירשו שם לאשכחן במסכ' מעילה שהלך אנטולמוס בן ראובן וסיפר קומי שלא יכירו שהוא יהודי אבל אני ידעתי בגמרת מעילה כי אם רבי ראובן האלטרבולי אולי הוא אביו. ורב למק בערוך שלו באת הה"א פירש המספר קומי זה המספר בלשון מלכות שיש בה גידופין ולא התירו לבית ר"ג לספר באתו הלשון אלא מפני כבוד המלכות ולא נהירא כי שם בגמרא אומר שהתירו לבית ר"ג לספר חכמת יוכית מאוס דקרובין למלכות ואינו זוכר קומי כי אם לאנטולמוס בן ראובן שהוא טעם דרכי האמורי כאשר אמר בגמרא אבל חכמת יוכית היא מאוס שגזרו חכמים בזמן מלכי קשמנאי הורקנוס וארסמובלוס כאשר נרו זה על זה צירושלם כאשר כתוב זה למעלה ואמר כך ידעתי באת המס"ך כי קזר רב למק גאון לפרש בפירוט רש"י:

אדמון

הוא גם כן דיין בזמן אנטליון ובסוף בתובות כי אדמון בן גדאי ומנן בן אבישלום ב' דייני גזירו' צירושלם וריב"ז אמר רואה אני את דברי אדמון בן גדאי ומנן שהיו חכמים גדולים:

אילא

חכם ציבנה להתיר בכורות בפרק ד' דנכורות והתירו לו שבר בטלה והוא ד' חיסרים נדקה ושמה בגסה בין בעל מוס בין חמים ולא ידעתי באיזה הוא. וכן יש באמוראים רבי

אילא

זה נהכרס חכם שלא יוכל להתיר בכורות כי אם חכם כי הוא קטור שהתיר כדריס כי במקום שיש חכם עומקה יוכלו להתיר ג' הדיוטות דגמירי וסבירי מה שאין בן נכור קוף אם היה חסרון אבר שאז ניתן רשות לג' הדיוטות כדאיתא בפרקא קמא דפולין ובפרק כירה בשבת. ובזמן הזה אין עומקה נהתיר כדריס כמו שאמר הרא"ש ז"ל ואפילו לרב לא נתן ר' רשות להתיר בכורות:

אריועיני

בן הקף הכהן הגדול שעשה פרה בזמן קומי המעגל ובזמן יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח:

רבי אלעזר

בן מרסוס. תלמיד ריב"ז המריף שכולם שנקרא ר' כהוראי במס' שבת בבר פירשנו דבריו אבל האמת כי ר' נאמיה הוא ר' כהוראי:

רבי אלעזר

הגדול בן הורקנוס הוא גם כן תלמיד הגדול של ריב"ז והוא עשה פרקי ר' אליעזר והדירו מנכסיו הורקנוס אביו שהיה עשיר גדול עד שזא והתירו לו כי ידע שקרא בנו. ובבבב דר' נתן במשנת יוסי בן יעזר בארוכה כילד למד ר' אליעזר מריב"ז.

וכשנת ר"ג הזקן היה ר' אליעזר זקן ועוד ראה עיתתו של רבן גמליאל
ככדו שהוא גיסו והיה מאיר פניו כמו שאמרו פני עשה כפני משה ופני
יהושע כפני לנכה. גם ר' אליעזר בדרושו. וכבר פירשנו דבריו לשעלה
ואמר רבינו בק"י ושם האחד אליעזר כי אומר במדרש שהיה סורעו של
משה ואולי סגד האם:

רבי אליעזר בן יעקב הלכותיו קב ונקי והאריך ימים שזמן הנית
עד דורות האחרונים ואפי' אמו לוי במקדש ועל פיו
נעשה מסכת עדות ר"ל על פי ר' אליעזר בן יעקב וכבר דברנו
למעלה בזה:

רבי אליעזר בר לזקן בספר סלות הגדול בלא תעשה סנה רל"ה
פיר' כי הוא כהן וכבר פירשנו כל ענייניו ורצה
קרנן הנית והיה בזמן רבי מאיר וכאזר לנו בספק אם הוא כהן ואמר
משום ר' מאיר בפרק ז' דבלאים. וזה תימה כי ראה רבי אליעזר קרנן
הנית והוא קדמון וראה לבת נקדימון בן גיריון וכו' כדאיתא בפ' מליאת
האשה. ובפי' ד' עיתות שהיה גדול קודם קרנן הנית והעיד שראה נח
כהן שזינתה שרפיה במבילי זמורות וכראה שיהיה לפקות ס' שנה קודם
הקרנן כי [ס' שנה קודם הקרנן] בטלו דיכי כפשות:

רבי אלעזר בן עזריה הכהן עשירי לעזרא וכשיא ישראל כבר פירשנו
ענינו ויבטתו ור"ק אשר כי רבו ר' אליעזר ובאלה
המספטים רבה כי רבן גמליאל ור' יהושע ור' אלעזר בן עזריה ור' עקיבא
הלכו לרומי וכן היה ר' עזריה אביו חכם ועשיר ועזר לאביו שמעון
שיקרא. ור' דוסא בן הרביבס אשר יש בן לעזריה קביריטו ולא ראיתי
לדיק בעוז. וכן נראה כי ר' עזריה בן אנטולמוס אביו חכם גדול ועשירי
לעזרא הכהן והיה לפני ר' פרידה כדאיתא במסכות פ' כל המסכות.
אבל יש בוסקא כי ר' עזריה זה עשירי לר' אלעזר בן עזריה כי זה ר'
פרידה היה בזמן רבי אפי'. ועל זה פרש"י עשירי לעזרא הוא ר' אלעזר
בן עזריה. וכל כי זה פרש"י בהכרח משום דנפרק תפלת השקר אשר
עשירי לעזרא. וכבר ידעת הדבר של ר' פרידה בפ' כ"ג מעבדין ושהיה
קורא ד' שעות פעמים למלמדו ובעבור ששכח התלמיד ההלכה קור
לקרית עמו ת' פעמים אחרים עד שינחת בת קול ואמרה או תקיה ת'
שנה או תזכה אתה ודורך לק"י העולם הנא והודה בק"י הע"ה וחסרו
לו זה וזה יתקיים וקיה ת' שנה. וזקנו של רבי פרידה מלא גלגולת
יהויקים ואמר איתתה וטלאתה אצו ושרפה באש שמאנה שהיתה של אשה
אחרת שמתה לבעלה והיה כתוב בה זאת ועוד אחרת. וכבר הארכנו
בזה למעלה גם באסוראים כדבר בזה. ובירושלמי דבתרא ר' פרידה נתן
לר' יודן כשיאה ב' ככוסות שזרעו בטולאי שביעית בין ראש השנה לכפור
ותמה על זה באותה שעה החיר ר' ירק במילאי שביעית:

רבי אליעזר בן פרטא ובנו ר' שמעון בן אלעזר בן פרטא ור' פרטא
קביריטו של רבי ור' פרטא שזמן רבי בן בנו של ר'
פרטא הגדול וכבר אמרנו למעלה שהיה זקן מאד וכתפס על שעסק בתורה
עס

עם ר' חנניה בן חרדיון וניבול כדאיתא בפ"ק לעבודה זרה שהלילו אליהו ז"ל ורבו היה ר' אלעזר הסודעי בפרק כהן גדול:

רבי אלעזר הסודעי. כבר דברנו בו לעלה ושנהרג בנותר קבירו של ר' טרפון אבל הוא קורא לר' טרפון ר' והוא דרשן גדול ור' אלעזר בן פרטא אומר משמו. ומכניה בן אפי ר' יהושע ור' אלעזר בן עזריה אומר משום רבי אלעזר הסודעי בפרק שבעת העדות עדיין לריבין אנו לסודעי:

רבי אלעזר בן פילא. סוף פרק ז' לטהרות ויש נוסחאות בן פאבי והוא עשיב על דברי רבי עקיבא:

אלישע בן אבויה. כבר דברנו בו לעלה כי הוא הנקרא אפר ורבו של רבי שאיר והוא עד' שנכנסו לפרדס ושזכה לכ"י הע"הב בעבור תורתו ותלמידיו. ולא הקטיף אפרים שאמר לר' שאיר עד כאן מקום שם ושנא אש אן השמים סביב לקברו זכה להיות ר' יעקב המכא בר ברמי' שהדיע לכו סודות ע"הב בפרקי אבות ובסוף קולין ובקידושין. וגם רבי' הקדוש הכניסו לאלישע במסכת אבות הקדושים. וראה המרבן והיה ששם לרבי עקיבא והאריך ימים שהיה אחריו:

רבי ארעאי אביו של ר' יהודה והוא תלמיד ר' אלעזר בפ' שני דסוכה ובפ' הקומץ רבה ובפ' שני דעירובין וכמו כבר לר' ישמעאל וקרא ר' לר' ישמעאל והוא קרא לר' אלעאי בני בפ"ק דגיטין. והוא בדרך עתמא אפר ר"ג. ובפ"ב דפסחים שהרלה לפני רבי אלעזר ורבי יהושע והיה זקן כדתני רבי אלעאי הזקן אש רואה אדם שילרו שתגבר יכו':

רבי אלעזר בן עמיא. בפ' עשירי דיבמות עד' אכתי יבנה בן עזאי ובן זוטא ומכניה בן אבינאי. והוא בפ"ק דקידושין דנרייתא בכבוד אב ואם. ובמספתא בפ"ו עפסחים קולק ר' אלעזר בן עמיא עם ר' יהודה. ובפ"ב דסוטה ר' יהודה אומר משום רבי אלעזר בן עמיא וכו' ובפרק ק' אלעזר בן עמיא ואבא קלפתא ומכניה בן אבינאי שקלו אנכיס של יהושע:

אבא אלעזר בן דולעאי. בפרק שני דקטאות ונראה כי הוא בוען תלמידי רבי עקיבא רבי שאיר ור' יהודה ור' שמעון ורבי אלעזר בן שמעון. ובפרק כל הנט מאכא דנרייתא אבא אלעזר בן גטלא:

רבי אלעזר בן יהודה איש כפר ברמותא שאים ר' יהושע ובפ' ראשון דערלה רבן שמעון בן גטליאל אפי' משמו. ובפ"ק דפסחים אפי' הלכ' שאם ר' יהושע. והוא קבר לר' עקיבא ומסידותו והכנס שנעשה לו הכל בפ' סדר מעניו' שנתעלה כל ביתו מעה. והיו בורמים גבאי לדקה עתנו לפי שהיה כותן להם כל מה שיש לו. ואלה האנשים שנקראו על שמות ארלם שהיו רשעים וידועים במקום ההוא כמו איש לרידה או איש ירושלם איש כפר חנניה. כמו דרך שאל הייתי בעלכות ספרד וגם בעלכות אחרות של הכולרים כשילאו הספרים שעשיתי בתוכה

היו

7*

ספר יוחסין

היו אוסרים ר' אנבהם זכות איש שלא סנקה . ואני יש לי רשות להחפאר
בזה כמו שאמרו קז"ל אי זו היא חכמה שמקצנו חכמים לעיני העמים
הוי אוסר זה קצנן תקופות וסולות ואני מעיד לשמים שהיו משנמין את
ישראל סאד בזה . וכל כיונתי לא היתה כי אם להבין דברי קז"ל
וההלכות שכתבו בזה . ובתוספתא ר' אלעזר זן יהודה איש אנבלים צפ'
קמא דטעמר שני וכן צפרק העור והרוטב בגמרא וכו' .

רבי אלעזר חסמא כנר הארכנו בו וכי היה תוכן גדול ונעל
מספר ומשנורת שהיא ההנדסה כדאימא בהוריות
והוא תלמיד ר' עקיבא ומנירו של ר' יומן זן גודגדה וסר' אליעזר זן
יעקב צפ' שני דפסקס וסר' יומן זן צרוקא ור' יומן זן כורי . ולטה
נקרא שמו חסמא שחמסס כדאימא צפרשת אמרי סות צויקרא רבה וגם
יש לו הלכה צחסימה צפ' הסוכר את הפועלים וכן מינה אותם נישנה
ולדון ר"ל לרבי יומן זן גודגדה ולרבי אלעזר זן חסמא :

רבי אלעזר זן שמוע הכהן . שהאריך צפ' צני העיר רבו של רבי
וכנר פיר' דצרו ורנ היה קורא לו טובינא דמכסי
ופירש רב נטח סופלא צחכמה ורש"י פירש מאוטר שחכמים . ואמרו כי
הוא אפרון טעמרה הרוני סלכות ובליל שנת נהרג והחמיל לקדש צקדוש
היום ח"ל הניקוני עד שחלא הנשמה כיון שהגיע לאשר צרא אלהים
לעשות ינחת צח קול ואמרה אצריך אלעזר צני צעולם הזה היתה נשמתך
דומה כאלקים וינחה נשמתך כאלקים . ואני מטה מזה כי זה היה רבו
של רבי כמו שאמרו וכראה שלא היה שמד צוסן רבי אע"פ כי בסוף
צרוק אם אינם מכירין פירש רש"י משם רבו כי צקדוש הקדש היה שמד
כשלא לר' חייא אינו נראה זה כי אם כפירוש הראשון שפירש רש"י שם :
רבי אלעזר זן יעקב . כנר פירשנו דצרו לחעלה כי הלכותיו קב
ונקי וצפרק ואלו קשרים הלכה כרי אליעזר זן יעקב
וכראה שהכלל אינו טועיל כיון שהולך לזה והלכותיו ק"צ כאשר כתב
הרא"ש צפ' סי שהוליאהו שסס ר"ק ומו לא כחמספר חכמי הטשנה
שאמרו הלכה ויש הלכות שאין הלכה כמותו טעט מוצר אבל כל דצרו
נקיים והוא ידע כל מדות המקדש והאריך ימים ואמר הלכה משם רבי
חנניה זן פכיכאי ואין הלכה כמותו צפרק ד' דבלאים :

רבי אריעזר צנו של ר' יומי הגלילי . טעשה ל"ב מדות לתורה ל"ב
חכס ליטינו וגו' וכל מקיס שחמלא דצרו צאגדה טשה
אונק כאפרכסת צפרק כסוי הדס והוא צוסן ר' עקיבא ור' אלעזר זן
עזריה ואמריהם כמו שנראה בתלמוד :

רבי אלעזר צרבי טטעון זן יומאי . כנר ידעת כל דצרו ושהיה
צמטרה י"ג טנה עם אציו וקבלו יסורין של אהנה
וכל דצרו הקדושים צפרק הסוכר הפועלים ושהיה צנירו של רבי אבל
סת קודם רבי שנים הרבה :

רבי אלעזר הקפר צפ' כל הללמים . רבי יהושע זן לוי היה מהלך
אחר ר' אלעזר הקפר צר' אבל צחוספתא צפרק ז'
מחולין

מקולין השיב ר' אליעזר בנו של רבי אלעזר הקפר מה למילה וכו'. ונפ' ה' דכתובות אמר רבי מנאס בן כפה שאס רבי אלעזר הקפר מעשה בר' טרפון שקדש ש' נשים להאכילן תרומ' בשני בלורת וכו'. ואולי הס שנים. ונפרק אלו טרפות ריב"ל שדר תרכנולתא לפני רבי אלעזר הקפר ברבי ר"ל גדול בדורו ונפרק כסוי הדס נראה כי רבי אלעזר הקפר ברבי עם ר' מייא ונפרק רבי אליעזר דמילה עם רשב"א. ונראה שהוא ען האחרונים אעפ"י שמייא ונפרקי ר' אליעזר כי כבר ידוע שאעפ"י שהוא עכונה לרבי אליעזר האחרונים עשו פרקיו כמו הזוהר העכונה לרבי שמעון וכן כמלא ספר ילירה העכונה לאברהם אבינו כמו שכתב הראב"ע או הס שנים ונקרא בר' פרש"י נפרק כל הללטים שהיה גדול בדורו והוא דרש בכזיר שאשר קעא על הכפש. ויש כוסמאות בתקלת פירוט המשנה פרק 7 שהזכיר בדורות בדור השני:

רבי אלעזר בן דמא וכבר אסרנו שהוא בן אמותו של רבי ישמעאל ושמת בכשיכת נאש ומת בקדושה. ויש אומרים כי הוא מעשרה הרוגי מלכות ולא ר' יהודה בן תימא ושמת בכשיכת נאש הוא יהושע בן דמא בן אמותו של רבי ישמעאל ור' אלעזר בן דמא הרגוהו שהיה מביא תפילין ועודן נראשו הרגוהו קדוש ועהור:

אנטיגנוס איש סוכו שקבל שמעון הלדיק ונענור דבריו שדיבר בששנה סרקו לדוק וביחוס תלמידיו הרשעים שילא מהם המינות כמו שכבר זכרנו. ותלמידיו הקסידים יוסף בן יעזר ויוסף בן יוסקן הוא כשיא והשני אב ב"ד:

אנקלוס הגר. בר אחתיה דטיטוס הוא תנא דברייתא נפ' המוכר פירות תניא אנקלוס הגר אומר כרובים מעשה לעלועים והוא קבל מר' אליעזר ומר' יהושע ומרגס ה' קומטי תורה מפייהם ואינו ען המשנה. ובתום נפרק ה' דדמאי שהקמיר על עלמו כי מה שירש ופלק עם אפיו שהיו גויס הוליכו לים המלח. כשלא אות האל"ף:

איה הבית

בבא בן בוטא כבר פירשנו למעלה כי הוא תלמיד שמאי הזקן והוא נפ' הכזקיף שאמר כי הזרע אינו סולד מהאש ולובן ביולה סולד ומלאו כדבריו והיה קרם גדול וזקן. והשלך הורודוס כמל עכיו ר"ל שמיא עיכיו כשהרג לקכמים בתקלת עלכותו והוא כתן ענה להורודוס השלך שינכה בית המקדש לכפרתו על שכינה אור העולם שהם הקכמים יעסוק באור של עוים זה בית המקדש. ונסוף כריתות במשנה שהיה מתנדב בבא בן בוטא בכל יום אשם תלוי קוץ עיוס א' אפר יום הכפורים וזה נקרא אשם חסידים ונשבע השעון הזה וכו'. אעפ"י שאין הלכה כן שיבא נכדנה. וכן נכדריס סוף פרק רבי אליעזר שהיה דיין ועכיו ועושה שלום:

ספר יוחסין

בן בג בן הוא רבי יוחנן בן בג ובג אטרמי כשנאמרו דבריהם לפני רבן והסכימו עליהם ככתבו כפי מה שהיה אז שסן בן בג בן זכאי. ובג פירשנו כי שלח לרבי יהודה בן בתירא לנליבין בדאימא דספרי ובקדושין והרמנ"ס ז"ל אמר שהוא מקנורת הלל ושאי ושלח ראה קרבן הבית ואנכי לא ידעתי:

בן בתירא צפר"ק דתעניות בן בתירא הוא ר' יהושע בן בתירא וקודם שנסמך נקרא בשמו ואינו רבי יהודה בן בתירא ושם למד הרמנ"ס ז"ל כי בן בתירא סתם הוא רבי יהושע כאשר כתב צפרק שזי והוא קולק עם רבי יהושע בן מנחיה צפרקא קמא דזבאים ושם נראה כי לעולם היו השנעים סנהדרין בזמן הנשיאים אחר הקרבן שאמר בן עזאי מקובל אני מפי ע"ב זקנים ביום שהשיבו את רבי אלעזר בן עזריה בישיבה אבל יותר נראה זה צפר"ק דר"ה דגלמה סנהדרין עשר מסעו' שלשבת הגזית להר הבית וכולי ולאשף בזמן רבי שמעון בן גמליאל אביו של רבי ולפזרוי ולטבריה בזמן רבי וזה בהכרח הם העי סנהדרין כי הכ"ג שהם סנהדרי קענה לא היו בלשבת הגזית כי אם בעזרה צהר הבית וכן כאשר רבי יוחנן רלה לסמוך השנים מלמידים ולא עלה בידו כי היו מורע עלי ואמר לעשותם סכלל השנעים וכן בשואל עם רבי ובג ידעת כי כל בני בתירא הם מורע הנשיאים שהיו צירושלים קודם הלל ושאי ושהם מהמתים שהמיה יחזקאל ואם כן באות הזה לא יש בעלם אלא אחד והוא צבא בן בוטא כי השנים האחרים הם באות היו"ד.

אות הגימל

רבן גמריאל הזקן זה נכדו של הלל הזקן בנו של רבן שמעון בן הלל ובפרק ב' דערלה יועזר איש הביר' מתלמידי בית שאי ושאל את רבן גמליאל הזקן שהיה בשער המזרח וכן צפרק האחרון דיבנות נממיה איש בית דלי שהיה בנהרדע' היה מקובל מפי רבן גמליאל הזקן ששיאין האשה על פי עד אחד וכן אמר רבי יהודה בן צבא ובסוף סוטה משמת רבן גמליאל הזקן בטל כבוד התורה והערוך בערך בטל פירש בני אדם שמכבדין בעלי תורה אבל יש פירושים שהיו בימיו לומדים התורה בעמיד' ואמר שמת בא קולשה לעולם וקורין בישיבה. וכן נראה צפי הקורא את המגלה סימות משה ועד ר"ג הזקן היו קורין בעמידה. ובנו היה רש"ג הראשון שנהרג סי' הרוגי שלכות ובנו של רש"ג רבן גמליאל דיבנה שנשאר אז כשארב הבית וזה לבד נקרא הזקן אולי בעבור שהאריך ימים:

רבן גמליאל דיבנה זה היה נשיא אחר קרבן הבית אחר רבן יוחנן בן זכאי והוא בן צבא של ר"ג הזקן והוא ראה זקנו וראה הבית. כמו שנראה בסוף יבנות שזכר מעשה שראה בזמן ר"ג זקנו

זקנו. ועוד נפ' כינר לולין אמר רבי כדוק מעשה נרנן גמליאל שאמר
 לטני ענדו לא וללה לנו את הפסח על האספלה. ופי' רש"י שס רנן
 גמליאל היה בבית שני כדאמרינן בניטין שהיה ר' יהושע אחד מתלמידי
 ריב"ז שהוליו אותו בטטה בשעת קרבן. והוא נר פלוגתיה דרנן גמליאל.
 וכן תראה נקמא נפ' מרובה כי ר"ג זה שהוא נר פלוגתיה מר' אליעזר
 ומר' יהושע כשסימא עין טני ענדו פגע עם ר' יהושע ואמר לו בשמחה
 שסימא עינו וילא לקירות ובעבור מר' יהושע היה אב בית דין בבית דין
 שלו לא ילא לקירות כי מידה נקמס פטור. והמוספות בתחלת כדה אמר
 רש"ס שפחתו של רנן גמליאל הוא רנן גמליאל הזקן. וסיהו אין רגילות
 ר"ג סהם סיהיה הזקן אלא רנן גמליאל דיבנה. ובנרכות במשנה שקיבל
 תנאיין על טני שהיה כשר. וכבר ידעת שהלילו ריב"ז מיד הקיסר
 כשקרב הבית. וכן כשקרב טורנוסרופוס ההיכל נגזר להריגה ונא ההגמון
 לבית המדרש ואמר בעל הקוטס מתבקש ונקמא רנן גמליאל ונא לו
 ההגמון בסתר ואמר ליה שיביאהו לע"הב אס ילילו וכשנע לו כן והרג
 ההגמון את עלמיו בסתר וילאת בת קול שמומן לקיי הע"הב. ובסוף
 תעניות פרש"י בעל הקוטס בעל תורה כלומר גדול הדור. ואני אומר
 בעבור שטיפה הפנים וכן מלמתי בערוך. ור' אליעזר גיסו כשא איםא
 שלים אמות רנן גמליאל. ומשום כפילת אפיס שעשה ר' אליעזר כשזירכוהו
 מת רנן גמליאל זה קודם קביריו ר"ל ר' אליעזר ור' יהושע כדאיתא נפ'
 הזהב. ורלה ר' יהושע אחר שוחו לנטל כל ההלכות שהיו כנגדו וקס
 עליו ר' יומן בן נורי ולא הכירו כדאיתא נפ' בכל מערבין. והוא הנקרא
 נרני רלה לומר גדול בתורה נפר' כל כתבי אמר רבי יוסי מעשה באבא
 קלפמא שהלך אלל רנן גמליאל נרני לטבריה ומלאו שהיה יושב על שולחנו
 של יומן הכויף ובידו ספר איוב מרגום והוא קורא בו. אמר ליה זכור
 אני נר"ג אני אביך שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית והניאו לפניו
 ספר איוב מרגום ואמר לנכחי שקעהו בניין. פירש רש"י אבא קלפמא
 אביו של רבי יוסי קלפמא שמו. רנן גמליאל נרני לא שהיה בנו של רבי
 אלא גדול בדורו. רנן גמליאל אביו אביך הוא רנן גמליאל הזקן ורנן
 גמליאל זה הוא אביו אביו של רבינו הקדוש ובכאן אני מאריך בזה
 העאמר כדי להסיר השיבושים. נפ' הקורא המגלה ובמגלה אפילו י'
 קורין וי' מתרגמין פרש"י מתרגמין לא גרסינן שאין מרגום לכמובים.
 ואינו כראה כי בזמן הבית ראינו כי רנן גמליאל הזקן היה לו מרגום
 איוב וכן נפרק כל כתבי אמרו המוספות משמע שבימי התנאים כבר
 נעשה מרגום של כמובים וכן הניא נפרקא קמא דמגלה ובהלל אפילו י'
 קורין וי' מתרגמין מה שאין כן במגלה אע"פ שיומין לא עשאו סבל
 מקום שוב נעשה בימי התנאים ודלא כאושרים דמרגום של כמובים רב
 יוסף עשאו. וכן אני הכותב אומר כי אפי' מרגום אנקלוס שהיה קרוב
 למרנן הבית קודם היה בימי עזרא בתחלת הבית כדאיתא נפרק ד'
 נדרים ויקראו נספר מירת האלהים זה מקראי מפורש זה מרגום. ושם
 שבל אלו הפסוקים. וינינו במקרא זה פיסוק עמים. ואמרי לה אלו

ספר יוחסין

המסורת. וכן ב'ומא' אומר כמו זה ואפילו בימי עזרא לא היה התקלתו
אלא שזכרו וקצרו ויסדום כמו בימי טשה. ובפרק ב' דקידושין כתב
רש"י ואונקלוס כשהוסיף לא מדעתו הוסיף שהרי מסיני ניתן אלף ששששש
וקצרו ויסדו כדאשרינן ואם שכל זה מרגום. וכן בתקלת מסכת סגילה
אומר כי יונתן בן עוזיאל ספי חגי זכריה ועלכתי ואונקלוס ספי ר'
אליעזר ור' יהושע ושאלו בגמרא וכי הוא עשאו והלא בימי עזרא וטשה
וכו' אלף ששששש וקצרו ויסדום. כמו שאמרו שמעון הפקולי הסדיר י"ק
ברכות על הסדר צינכה וכבר ידעת כי אנשי כנסת הגדולה מקנים
וסדרים כדמפורש שם בגמרא. וטשה שאומר בגמרא כדממרגם רב יוסף
על פסוק ממרגם יונתן בן עוזיאל שהוא ציוס ההוא יגדל המספד
בירושלם וכו' אינו רב יוסף אבל ר"ל כמו שאמרו קורים לסי שידע מקרא
שהוא בעל פסוק או אם יודע מרגום אומרים לו שהוא ממרגם בעבור
שיודע אותי בדקדוק והוא לא עשאו. וכן רב יוסף היה יודעו בדקדוק
לפי שהיה לריך לו כי היה סגי נהור וכתב רש"י בפרק כל כתבי כי
מרגום כתיבים אמרו יונתן ולא כתבו כי לא ניתן ליכתב ודברים שכתב
אי תמה רשאי לאומרים על פה. ובתקלת בנא קצא בתוספו' כתבו הטעם
הראשון שאמרת ברב יוסף שיודע בדקדוק המרגום ולא בעבור סגי נהור
כי כבר הותר טעם עת לעשות ל"י. ואני אומר כי אף על פי שכתבה
הטענה היו האמוראים מדקדקים בזה כל מה שאיפשר שלא לומר ואפילו
לכתוב מה שנאמר על פה. ר' יוסף ויגש לקיש וכל האמוראים. והמרגום
הוא על פה ומראה שהוא כן כי הממרגים הניחו איך אנו אומרים
הפסוקים של תורה נתפלה על פה שנראה שהוא אסור כל שנוכל לאומרים
בכתב ומרבו הרבה תירוטים ואולי יונתן ואונקלוס פירשו יותר טשה
שהמרגום היה קודם ולכן נקרא על טעם אבל מרגום של כתיבים שהיה
קודם יונתן בן עוזיאל לא רלה השם יתברך שיפרש יותר עליו. וכבר
אמה רואה כי בזמנו היה רבן גמליאל הזקן וכבר היה לו מרגום של
איוב והמגות אף על פי שהם סן הכתיבים קבלה בידינו כי יונתן בן
עוזיאל מרגום ואולי מרגם גם כן של איוב ומשלי כי הקשאל לא היה
אלף שלא יפרש יותר בזמירות דוד שכן כתוב בספר רבי דוד אבידרהם
בפירוש ונא לכיון גואל וזה לשונו ומשמתי בשם הרא"ש שאמר שעל מרגום
פסוק יסלוד השם לעולם ילאת בת קול ואמרה ליונתן בן עוזיאל מי
הוא זה שמגלה סתרי תורה לפני אדם ספני שיש בו קץ טשיט. אף על
פי שרש"י פירש שהוא דמיאל שיש בו קץ טשיט. ואני ראיתי מרגום של
כתיבים קודם מכתבאל ועזרא ודברי הימים:

ונחזור לעניין שהיינו בו כי כבר ידעת טשה שאמרו כי נעשה לו נס
כשמש טיורכסרופים הרשע ההיכל. ובסוף סועד קטן כי ר'
אליעזר ור' יהושע היו נסית' רבן גמליאל הזקן והורו בכפיית הטטה וגם
כן היו נסיתת רבן גמליאל דינכה בר פלוגתם ואחריו כמו שאמרו ואם
כן ראו טיתת הזקן וכבר. וכבר ידעת כי ספני השלשה סקלוקיות
שעשה עם רבי יהושע אף על פי שהיה איהנו ונותן לו הסעשרות כתבו
הנשיאות

הנשיאות לרבי אלעזר בן עזריה וכל כך חסידותו של רבן גמליאל ומפץ בתורה שלא חנע עלמו סבית המדרש כמו שהוא צפירוש המענה ואמר זה קזר לו הנשיאות ורבן גמליאל דורש שתי שנתות ורבי אלעזר שנת אחת. שנתו של מי היתה וכו'. ודע כי כל הנשיאים היה סן הדין לכהוג בהם כבוד כמו מלך בעיתתו כמו שאמרו צפ' קטא דענודה זרה וכן בפרק ז' דשנת בתוספתא כמו שאורפים על המלכים כן שורפין על הנשיאים ומעשה שעת רבן גמליאל הזקן ושארף עליו אנקלוס הגר שיעמו וכלי משעשו בע' סנה לורי ר"ל שהיו שוין כמו ע' סנה מעיר לור סכסוף שכל סנה כ"ה שקלים של חורה. ויש מפרשים ע' סנה ע' פעמים עתה שהם ז' אלפים דינרים סכסוף לרוף והכל עולה לדעת אחת. וזה רבן גמליאל הזקן היה י"ח שנים קודם הקרבן ואז מלך רבן שמעון בן גמליאל בנו ועם כל זה כהג רבן גמליאל הזקן קלות בעלמו והוליותוהו בכלי פשתן וכן בירושלמי בנאותו של רבי אל מרצו עלי מאד תכריכין ותהא ארוכי כקובה לארץ. וכן לשון הרשב"ם התכריכין של פשתן לכנים ולא היו דמיהם יקרים. ואסור לקבור בתכריכין של משי ובגדים מרוקמים אפילו לכשיא שנישראל שזו נסות הרוק והשקמה ומעשה גוים עד כאן :

רבן גמליאל הגדול בנו של רבי יהודה הנשיא הוא רבינו הקדוש וכבר הארכנו למעלי בו ובענוותנותו והוא בנו הגדול שמלא מקומו ואחרון התנאים. וכל היבא דמני רב ספרא שאוס קד דבי רבי הוא רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא :

גרדיים בעדויות שני גרדיים שנאו שאר האשפות והעידו בשלשה לוגין מים שאובים שפוסלין המקוה ששם שמעיה ואבטליון וקבלו סכמים את דבריהם יותר מהלל ושמיאי ואלו המקמים לא כתפרשו שמותם אבל נא להודיע כתר התורה על הכל שהם היו שוכנים במקום הפקות שנירושלים שער החשפות והם שאומנות גרועה שהוא אורג שאין נותכין שררה ומלכות למי שזה אומנתו וכן כתב רש"י בפירקא קטא דשנת כדאימא בקידושין אבל בסוף קידושין אינו מזכיר שם גרדי ואולי הוא גורם שם גרדיה ובתוספתא דעדיות אין לך אומנות ירודה אלא גרדי ולא הזכיר מלכות. והם הלכה כמותם בכל ישראל והוזכרו במענה ואינם מהמכין. הנה נשלם אות הגיעל בשלשה כשיאים ששם אחד רבן גמליאל הזקן ורבן גמליאל כמדו דיבנה ורבן גמליאל בן כמדו של רבן גמליאל גיסו של רבי אליעזר והוא בן רבינו הקדוש :

אית הדלית

רבי דוסא בן הרכינס. שהאריך ימים רבים כל זמן בית שני עד זמן רבן גמליאל ור' עקיבא אחר הקרבן. ובפירקא קטא דיבעות העיד על מדוכה זו ישב קני הכניא וכהו עיבוי וזה דעת הרשב"ם ז"ל
אל

ספר יוחסין

אבל בפרק הזורק גט אמר רבי יהודה בר אלעאי דורות ראשונים בית
 שאי ודורות האחרונים ר' דוסא שאמר השנויה אוכלת בתרומה וכן הוא
 בפרק שלישי דעדות כי זה אמר ר' דוסא בן הרכינס ואם היה קודם
 בית שאי כיילד הוא אחרון ועוד שאמר בינמות שהיה לו אח בכור שטן
 מתלמידי בית שאי וטן הנמנע נראה שהיה לו אח גם כן שם שנה.
 ואולי מה שהעיד כי על מדוכה זו ישנן קני הנביא היה קנלה בידו או
 האריך ימים קני הנביא כמו שאמרים שנה וכן רבי דוסא האריך ימים
 גם כן שהיה זקן מאלד. ושם אמרו היה יוחנן בכור שטן רולה לומר
 קריף מתלמידי בית שאי ורבי דוסא היה בעדות הקדש בענין ר' יהושע
 עם רבן גמליאל:

דוסתאי איש כפר דמאי ויש גירסא איש כפר יתשא והוא מתלמידי
 שאי והוא בומכו בדאיתא בפרק שני דערלה:

דוסתאי ברבי ינאי הוא תלמיד ר' שאיר שכן אומר באבות שאם ר'
 שאיר ובסיף פרקא קמא דגיטין הוא קבר לר' יוסי בן כיפר
 ור' יוסי זה היה בזמן רבי חנניה בן אחי ר' יהושע בדאיתא בסיף ברכות
 וכן הוא בפרק מטעי דעירובין ובסיף פרק המפלת דרש מפני מה האיש
 מקור על האשה וכו' ואם כן אינו זה ר' ינאי רבו של ר' יוחנן אמר
 רבי כיון שגבר ר' דוסתאי הוא מלא ובפרק מטעי דעירובין יש לו הלכה.
 ובפרקא קמא דקידושין אימר האיטלקי ר' דוסתאי ברבי ינאי ור' אושעיא
 שיערו וכו'. ובסיף פרקא קמא דגיטין שהלכו לכהרדעא הוא ורבי יוסי
 בן כיפר אלל רבי אחאי בר יאשיה וצילמדכו בפרשת וישנן יעקב כי סמך
 שלק לכותיים לשומרון לרבי דוסתאי בר ינאי ללמדס תורה. ולא מקשוב
 כי הוא ר' דוסתאי זה תלמיד רבי שאיר כי יש אלף שנים ביניהם.
 ובנריתא דר' דוסתאי ברבי יהודה שאם ר' שמעון וכן אנא יוסי בן
 דוסתאי בפרק ארבע עימות בסנהדרין ובפ' אין דורשין אמר ר' שאם אנא
 יוסי בן דוסתאי ואולי הוא בנו:

אות ההא

בן הא הא אומר שמעתי שהוא עלמו בן הג בג כי הוא בקשנו ר"ל
 כי בג הוא קמשה בטכין הא קמשה קמשה הא הא - וכבר
 פירשנו שהוא רבי יוחנן בן בג בג שהיה בזמן הלל אבל הרמב"ם ז"ל
 עגאם לשנים ונראה שהיו בזמן אחד שעל ששכת בן בג בג הביא בן הא
 הא וכן יש אמורא שנקרא בן אמר ליה בר היהי להלל. אמר ליה אליהו
 לבר היהי. או אולי הוא מלא שהיה בזמן הלל בפירקא קמא דמגינה:
הלל הזקן נשיא ישראל משנע נביטין סלד אביו. צפי י"ו מסכת
 סופרים הלל לא עזב קמשה שלא למדה אפי' כל הלכות אפי'
 שימת הרים ונקעות ונצעות שימת עלים ועשנים שימת קיות ונהקות
 שימת

שיבת שדים ומעלות כונסים ומעלות שועלים הכל למד כל כך למה עשו
 ומפץ השם בידו יללק ונאמר השם מפץ למען לדקו יגדיל תורה ויאדיר.
 והוא ראש משפחת הכהנים והיה מזרע שפטיה בן אביעל אשת דוד מלך
 אמו וכן הביא רבי דוראן מהירושלמי וכן מלאמי אבי בנ"ר פרשת ויזכור
 אלהים את נח וזה תימה כיון שמשפחת אס איכה קרויה משפחה למה
 רבי קייא שהיה משעבי אחי דוד לא יהיה מיוחס כרבי שמתה בתו ארוסה
 של ר' קייא שהיתה ארוסה עם בן ר'. והלל היה ק"כ שנה כמו שאמרו
 ובן ט' שנה עלה מבבל ועליו נחמקיים כל המקיים התורה מעוני סופה
 לקיימה מעושר ובפרק ב' דבילה פרש"י ומרוב ענוה שהיה בהלל היה
 משנה דבורו מפני השלום ובסוף שנועות שתקן הלל פרוזנול לשמטה דרבנן
 בזה הגלות כי היה יודע בכבואה שיחבר הנביא וכן פירש רבינו תם.
 וביוסף פרק הממונה כל ענייניו עם שמעיה ואנטונין רבותיו וכן בפסוקים
 בפרק תמיד נשפט ענין כשיאומו ובסיטה פרק היה כועל שהיה לו אח
 שנא שמו אעפ"י כי הזכירו התיספות כי כל שנא הוא בכ"ף שנא
 בפרק קמח דשנת וכן שנא איש ירושלים המכס כדי שלא יזכרו על
 שם רשעים שנא אשר על הביא חבל שם עמרץ שגם היה שנא הסופר
 שהוא לדיק ויזכרו על שמו. וזה שנא היה עשיר ולא סייע להלל אחיו
 כמו עזריה לשמעון אחי עזריה ולא כיתן לו חלק עם הלל כי בוז יבזו לו
 ונת קול ילאה על הלל שראוי לשכינה שמקול עליו. וכן נקרא תלמידו
 של עזרא. ובסוף פ"ק דסוכה אמר ריש לקיש כשנשתכחה תורה ישראל
 עלה עזרא ויסדה. קזרה ונשתכחה עלה הלל הנבלי ויסדה. וקזרה
 וכשתכחה עלו ר' קייא ובניו ויסדה. וקזרה המאמר משונה לגוים שאומרים
 כי כל התורה נשתכחה. ושעזרא כתב עה שרלה שכבר ידעת כי נימי
 עזרא קודם שעלה הוא עלו הזקנים שראו הנביא הראשון יותר מקמי העם
 שעלו והיו שם בני וזכריה ומלאכי ונחמיה שהיו יודעים התורה ועזרא
 לא עלה אלא אחר בניו בית שני. שנא שם את כל אלה. אלא שלא
 היו כל כך עלמדין אותה ומצויקין בזה ללומדיה כמו עזרא שהיה סופר
 מהיר. וגם קלת הלכות שנשתפקי בהם היה יודע צעבור שקבל סגור
 בן כריה. והוא מסר עלמו יותר מכל הק"כ זקנים אנשי כנסת הגדולה
 שיקיימו ישראל התורה וזהו היסוד. וכן בשעלה רבי קייא ובניו וקזרו
 ויסדה וכי לא היה שם רבינו הקדוש שקבל מאביו ומרבותיו ה' תלמידיו
 רבי עקיבא וחכמים אחרים עד אין חקר אלא שרבי קייא מסר עלמו
 יותר כדאיתא בפרק הזוכר שהיה עלמד לנערים המשניות והמקרא והיה
 כותב להם כמו שאמרו גדולים מעשה ר' קייא. וכן הלל היו שם חכמים
 גדולים בני בתירא אלא שנחלמה הלכה אחת מהם ואז היו גם כן ר'
 דוסא בן הרכינס ושעמי' ואנטונין. ומימות משה ועד הלל ת"ר סדרי משנה
 ומהלל ואילך תקנו ששה סדרים:

רבי הורקנוס יהיה זה בנו של רבי אליעזר בן הורקנוס בסנהדרין
 וגם אבי אביו ואביו חכמים גדולים כמו שאמרו.
 ובפרק קמח אמרו מעשה בהורקנוס בנו של רבי אליעזר בן הורקנוס
 שילא

ספר יוחסין

שילא בסודר שעל כתיפו בשנת אלא שניסא כרוכה לו באלנצו. וכן
במוספחא נפרק ה' דשנת והוא במשנה בס"פ סלות קליל' וכשניע בע"ה
לר' יהושע בן הורקנוס שס כפרש:

באות הוא

לא יש חכם אלא בנריתא וורדיסוס בנו של ר' יוסי והוא רבי ענקס
ברבי יוסי ונקרא כן שדומין פכיו לוורד יפה נפרק כל כתבי.
הג"ה ש"פ לקמן באגרת רב שריא גאון ז"ל שביא מאמר מסכת גטין
אמר רבה זריה דרבא ואיתמא ר' הלל זריה דר' ואלס מישות עשה כו'
הרי יש עוד חכם באות וי"ו (*):

אות הזין

זכריה בן קנוטל הכהן. ובימא שהיה קורא בליל יום הכפורי' בדניאל
לפני כהן גדול והיה קרוב למרנן ורב קורא קנוטל ולא בפ"א
וכן בנו חכם גדול. ובפרק ינא דופן אומר שאוס רבי אליעזר ובסוף
ברכות שאלמו אותו ור' יוסי בן כיפר הכהן אחר ר' מניא בן אחי רבי
יהושע שהיה מעבר שנים בק"ל וכבר ידעת מכשתו של ר' מניא למעלה.
לדק לדק מרדוף אחר ר' מניא בן אחי רבי יהושע לגולה והוא כן
השיב להם שלא הביק כמותו באיץ ישראל כשילא. ואעפ"כ אלו חכמים
גדולים ר"ל בן בנו של רבי זכריה ורבי יוסי בן כיפר ואמר להם שהם
בני כהנים גדולים ואכמים. ובפרק המפלת כי בזמן רבן גסליאל ורבי
יהושע דודו היה זקן רבי מניא בן אחי והיה לו לר' מניא בן גנאי
הורה אז הוראות:

רבי זכריה בן הקלב הכהן ונראה שהיה בשעת המרנן בפ"ב דכמוכות
אמר רבי זכריה בן הקלב המעון הזה לא זזה ידה מתוך
ידי עשעה שנכנסו הגוים לירושלים עד שילאו. אמרו לו איך אדם שעד
על עלמו וכו'. ורב לעק גאון פירש בעבור שראה המרנן כשנע המעון
הזה שלשון מעון אתה וכו'. ואין זה אמת כי בבא בן בוטא בסוף כריתות
כשנע כן וכן רבן גסליאל בתקלת כריתות וזה טעמו בני ישראל. ונראה
שהוא מבירו של ר' יוסי הכהן ששניהם העידו. ובפ' ה' מסוטה אמר
רבי יהושע כך היה דורש ר' זכריה בן הקלב ונטעמה ב' פעמים אחד
לבעל ואחד לבעל אסורה. וכבר משהתי למה לא הביא הרב ב' כהנים
אלו שני בני היכהר ושכח לטי ששם זכרון לטוב. ולא תשוב שהעידים
שם בעדויות כלם היו שם ביום שמינו את רבי אליעזר בן עזריה שהרי
העיד יוסי בן יעזר והיה יותר ששלש שאות שנה קודם זה וכן עקביה
בן עהללאל קודם מרנן הבית השם יבנה אותו בעהרה בימינו:

בן

(* הערה. אחר יעקב בכרך: לא שבו הרב המחבר. אוחס כבר הביאו לקמן בני
סאמוראים (כאשר הם) באות וי"ו. אותו ואת ר' וסאיני. ע"ס.

בן זכאי נמשנה הוא רבן יוסמן בן זכאי וכבר הארכנו בו שהוא כהן וכשהיה תלמיד לפני רבו הלל נקרא בן. וגם אחר שמו נפרק כמה מדליקין אמרו לרבי שמעון כאלן קלן בן זכאי חרמוסי חרומה. ונבריתא פרק בני העיר שאלו תלמידיו את ר' זכאי כמה הארכת ימים נראה שהוא אביו של רבן יוסמן וכן האריך ימים בנו רבן יוסמן שקיה ק"כ שנה. כמו רבי יהושע בן קרחה שהאריך ימים כמו ר' עקיבא אביו שזוכה האב בטבע שנותיו לבנו הלדיק:

בן זומא הוא ר' שמעון בן זומא הדרשן שנכנס לפרדס ובעצור שהפרדס יש בו אילנות אמרו לאלישע אחר שטעה וקלץ בכטיעות. וזה נפגע ר"ל שנכנס במקמת האלהות יותר מחוקו וילא מדעתו. והוא אמר האיסור של סירוס בזכר אפי' בכלב. וכן צענין בחולה שעיברה וכו'. והוא ראה חכלוסא ונתן שני לשם יתברך וכבר אמרנו כי כל עוד שלא נסמכו והיו בחורים קורים אותם על שם אביהם כמו בן בתירה שלא נסמך ואמר שנסמך הוא רבי יהושע בן בתירא כדאימא נפרקא קסא דתעניות:

אות החית

חוני המעגל כבר פרשנו למעלה חכמתו ומסידותו ובערך ס"ס קנא חלונאה פירש רב למח גאון עיר ששמה סג"לו והיא שריו זה יוכי המעגל זכרו לטוב. ונפרק ג' דתעניות שהיה בזמן שמעון בן שטק וכן שם השינה שהיה לו של ע' שנה כשנותיו של אדם וגלות בכל. ולמעלה הארכתו בזה אם הוא אפשר. ואם אומר שהיה חכם גדול בחורה וכן משפחתו בן בנו אבא חלקיה ובן בתו חנן הנקבא כלם עלומדין נכסים ומכסים צבית שני:

חנמאל

המלרי כהן גדול צבית שני שעשה פרה אדומה נפרק ג' מפרה וכבר דברנו בו בכהנים ובזמנו שהוא קודם ישמעאל בן פאני:

חנן בן

אבשלום ואלטין שני דייכי גזרות בזמן הצית חכמים גדולים וריב"ז אמר רואה אני דברי אהמון וכו' נסוף כתובות ומנן המלרי חבירו דין:

רבי חנינא

בן דוסא המלומד נביאים שכל יום ילח' בת קול כל העולם כיוון בשביל חנינא בני ומינא בני די לו נקב אל חרובין מע"ש לע"ש. וכל העולם כיוון בזכותם והם לא היו כזוכין בזכותם כמו רבי חייא שפסק עיפוש מן העולם ורוקות רעות ונפשטנו היה תולעת עש כדאימא נפרק כסוי הדם וכבר שאל רבי חנינא מוזן ונחמו לו רגל של זהב ולא רלחה אשתו שהיתה מלומדת נכסים כמוהו ולכל זה יש סודות עליונות במקמת האלהות ורוב אלו הענינים נפרק סדר תעניות וכן בנרכות תהפלל על הקולים ושהרג הערוד שנפתח מעיין סתמתיו

ספר יוחסין

סתמתי כדליתא בפרק אין עומדין בירושלמי ובערוך בערך קברנר בארוכה.
זכן בתחלת עדרש קזית מאמר עופלא לרבי מניא בן דוסא והוא לסד
חורה עם ריב"ז כדליתא בצרכות וראה גם כן הקרבן והיה בימי רבן
גמליאל :

רבי חנניה סגן הכהנים אמרו שנהרג בכ"ה לסיון עם רבן שמעון
בן גמליאל ור' ישמעאל וכבר פירשתי אותו בכהנים.

וסגן ר"ל טענה הכ"ג ואת כהני הטענה מרגום סגן כהניא חה למעלה
לכהן גדול כמו שני לאלך ושר לבאו זה כתב הרמב"ם . ונפ"ב דסנהדרין
סגן היינו עמונה וכן נפ"ר אשר להם המעונה פרש"י הסגן . ונראה
מדברי הרמב"ם שזה אינו מעונה וכן נפ"ר אשר להם המעונה פרש"י הסגן . ונראה
וכנראה כדבריו כי בערב יום הכפורים מתקנין כהן אחר שאם יארע פסול

בכ"ג ישמש זה תמתי ואם היה הסגן עוכן לשמש תחת כהן גדול לפי
מתקנין כהן גדול אחר בערב יום הכפורים . אבל נסיף מעניות פי'
רש"י סגן כהן מעונה תחת כ"ג ישמש תמתי אם יארע בו פסול ואינו
נראה זה מדברי הרמב"ם ז"ל בספר עבודה . ואולי משום טעלה היו

מתקנין לו כהן גדול אחר . ובירושלמי ה' דברים נסגן . הסגן בימינו .
השנית אומר לכ"ג הגנה ידך . ג' בתמיד אמן הסגן בימינו והעלהו . ד'
הניף הסגן בסודרין . ה' לא היה עמטכה בכהונה גדולה עד שנעשה סגן .

וסברת רש"י היא דברי הרא"ש ז"ל כי נשאלות כלל י"ג כתב סגן הוא
המעונה לשמש תחת כ"ג כשארע לו עוטאה כדאמרי' בזויר פ' כהן גדול .
ולענין עוטא' סגן עדיף דתניא אשר ר' מניא לפי תקבו סגן לכ"ג שאם

אירע לו קרי ככנס ושמש תמתי ואמרינן בהוריות דסגן שמשש נפ' בגדים
וקרי ליה התם עשוי שענד . ואם נפסך לוטר דטשמש דוקא היכא דאירע
פסול בכ"ג וככנס ושמש תמתי משום דמעלין נקדש ולא סורידין כדמובא
התם . ואם כן נדב שהיה סגן כיון שלא ככנס לשמש תחת אהרון כינר

אשר ר' לוי מעיל היו קסרין הלא מעיל טנגדי כ"ג . ועוד תיבא נדב
אניהוא טה איכא למיטר אלא כיון שהקטירו לפני לפנים חה אינו כי
אם לכ"ג אשר לוי דרך אגדה כי עברו על ונשע קולו נבאו אל הקדש

אלא נמעיל דרך ספק . והוא ונכו רבי שמעון בן הסגן היו גם כן אשר
הקרבן כי נפרקא קטא דיוטא הוא ר' מניא חולק עם רבי מאיר ור'
יוסי ונשוף פרקא קטא דיוטא כי ראה אש על המזבח רבוץ ככלב אבל
לא היה מסייע באש כי נטל כמה שמסרו ה' דברים נבית שני ונבית
ראשון היה באריה . וגם אביו של ר' מניא סגן הכהנים היה חכם
שהביא הלכה שמשו בפרק ט' עזנאים וכן הלכה :

חנניה בן חזקיה בן גרון . כבר פירשנו דבריו למעלה שהיה בזמן
הבית ופירש ספר יחזקאל וכמה מגלת מעניות ונביתו בית
שטאי ובית הלל גזרו י"ק דברים כדליתא בפרקא קטא דשנת והיה לו
בן חכם שמו רבי אלעזר בן חנניה כדליתא בספרי פרשת כי מלא נסוף
וזה זכור לטוב . וכן יהושע בן נטלא שנשא למרתא בת בייתום שהיתה

אלמנה ועשירה גדולה וקודם שנשאה נתנה ליבאי מלכא חרקנא דדיכרי
רולה

רובה לומר ג' קבין כי תרקבא הוא גם עורבנ תרי וקב שהם ג' שהם
 מלי סאה דדיכרי מג' באיפה כדאיתא בפירקא קמא דבריתא' בענין בני
 זונה אחר רבן גמליאל לא חלין עד שיהיו בדינרין ונבחרא בפרק גט פשוט
 ואלו המעוזה נחנה כדי שיעשה לבעלה כ"ג וכן היה. וכשאה ועשה
 טובות לישראל שתקן שלמדי תיכיות בפירקא קמא דנחרא וזכור לעוב
 וכן במשנה בפ' אחר להם המעוזה הנורלות שהיו של עץ או של אשכרוע
 (עין עץ שקורין בים"ו) ועשאן של זהב ומזכירין אותו לשמך:

רבי חנינא בן גמליאל. הוא בן רבן גמליאל דיבנה ובסוף סועד קטן
 שהיה לומר שמועה ואגדה בבית האבל ובפרקא קמא
 דגיטין שהעיל איסה יתירה על בני ביתו ובקשו ענדיו להאבילו אבר עין
 הקי אלא שללדיקים אין הקב"ה מביא תקנה על ידם לאכול דבר שאסור
 לכל כי זה דבר טעונה כמו שאמרו התוספות אבל בענין אחר עלינו לא
 יאונה ללדיק כל אין. אין בנימט"ריא אובל. ובתוספתא ר' יהודה בן
 רבן גמליאל משום ר' חנינא בן גמליאל נראה שהוא אקיו וזה היה חכם
 גדול ובסיפרא וכן בתוספתא פ' ראשון דיומא והכהן הגדול שאמרו פתחם
 איש הבירה עלה גורלו להיות כהן גדול והלכו אמרו גזרין ואמרכולין
 ומלאוהו קולב באבנים ומלאו את המקלב דיכרי זהב. אחר ר' חנינא בן
 גמליאל וכי סתת היה והלא חתמנו היה אלא פורש בענין שכ"ו וי"ב
 למדים לפסיו והוא בי"ב. והיה נראה לי אם כן שהיה בזמן הבית רובה
 לומר רבי חנינא ושהאריך ימים שגם ראיו שהיה בזמן ר' שמעון ור'
 מאיר ובפ' האוסר בקידושין חולק עם ר' מאיר. אבל אחר זה שלמתי
 בפ' קמא דבידה והא קשיש סיניה טובא פירש"י דהא ר' אליעזר היה בימי
 רבן גמליאל בנו של רשב"ג שנהרג בהרובי מלכות ובעל אמותו היה בדאסרינן
 בהזהב ורבי חנינא בנו של זה רבן גמליאל היה והקשו התוספות' והא
 קשיש סיניה טובא ר' אליעזר ער' חנינא פירש רש"י שרבי חנינא בנו של
 רבן גמליאל דיבנה וכן נראה דנפרק המפלת אחר רבי חנינא בן גמליאל
 נראין דברי ר"ע בנהמה וקיה. וא"ת והא במורת כהנים גבי פתחם איש
 הסתת שעלה גורלו להיות כהן גדול וכו' ואחר ר' חנינא בן גמליאל
 והלא חתמנו היה הכ"ג ואי רבן גמליאל דיבנה אביו היאך היה לו חזן
 כ"ג והלא היה אחר הקיבן וי"ל דלאו חתמנו עש קאמר אלא חזן
 אבותיו וכן שמעע דלא אחר חתמי אלא חתמנו היה ע"כ:

רבי הלפתא איש כפר חנניה בסוף פ' השוכר הפועלים חתמי
 אבא חלפתא איש כפר חנניה לומר משום ר"מ וכ"ל
 כי כפר חנניה היא כפר כנה כפי הנראה בפ"ט דשביעית כי גם חלפתא
 גליל תתמן. ונראה שהוא תלמיד ר' מאיר והוא כוכר בפ"ג דאבות.
 אבל אבא חלפתא אחר ר' חנניה בן תרדיון שהוא אביו של ר' יוסי אחר
 רבי מאיר לא הוזכר במשנה כי אם בפ"ב דתעניות הוא ור' חנניה בן
 תרדיון אביו על עשה שער אחר לפני התיבה וכו' כדאיתא במשנה.
 ואביו

ספר יוחסין

ואזניו של ר' יוסי היה בלפורי והיה בזמן הגית שראה לר"ג הזקן כדאיתא
נפ' כל כתבי כסו שכתוב למעלה בר"ג והיה גם כן אחר המרבן בזמן
ר"ג דיבנה זקנו של רבי ור' הלפתא אזניו של ר' יוסי למד לפני ר' יוחנן
בן כורי או ר' יוחנן בן כורי לפניו אשר היה בזמן ר"ג ור' יהושע בקדוש
הקדש וזוה יש ספק בתלמוד מי למד לפני סי וכן ראינו כי ר' אלעזר
בר ר' לדוק שהוא קדמון ואמר שאם רבי שאיר:

רבי הלפתא אזניו של ר' יוסי שהיה בנכין הגית אחר המרבן ורבי
מכניה בן תרדיון קבירו בפ"ב דתעניות במשנה ובגמרא

גם כן. ואומר שהיה בליפורי וכן בסוף ראש השנה ר' הלפתא בליפורי
ור' מכניה בן תרדיון בסיכני לאפוקי מי שפירש בחנות כי ר' הלפתא
איז כבר מכניה הוא אזניו של ר' יוסי כי הוא טעות כי אזניו היה בזמן
הגית כסו שאומ' נפ' כל כתבי. ואיז כבר מכניה בדור הד' אחר המרבן
תלמיד ר' שאיר ועוד שזה איז לפורי והאחר איז כבר מכניה ור' הלפתא
אזניו של רבי יוסי בלפורי נפ' ב' דתעניות. וכן פרש"י אזניו של ר' יוסי
בלפורי ורבי מכניה בן תרדיון בסיכני. ואם כן הם שנים ואף כי הרמב"ם
שכת זה ולא הזכיר אלא אחד. ובפ' ר' אלעזר דאורג תמיד ר' שמעון
בן אלעזר משם ר' הלפתא בר אגרא שאמר שאם ר' יוחנן בן כורי ואולי
הוא אזניו של ר' יוסי כי למעלה אמרנו שלמד ר' יוחנן בן כורי.
ובתוספתא נפ"ק דכלאים רשנ"ג אומר שאם ר' יהודה בן אגרא איז
כבר עכו אבל נפ' הזרוע ר' יהודה בן אגרא שאם ר' שאיר. ואולי
הם אחים תלמידי ר' שאיר וזה נקרא גם כן אבא הלפתא הקדמון אזניו
של ר' יוסי שם ור' שמעון בן הלפתא ונכי ננו ר' יוסי ה' ארזים
בישראל שזכרנו למעלה ותבירוי של אבא הלפתא אזניו של ר' יוסי אלעזר
בן עמיא ומכניה בן מבינאי והוא נקרא גם כן אבא הלפתא בפרק ואלו
באשרין:

רבי הנניה בן תרדיון כבר דברנו בו למעלה שהוא פעשה הרוגי
מלכות בזמן שבבבליה גיתר אחר שבהרג ר' עקיבא.
ובתו ברוריה אשת ר' שאיר ונראה שהיה לר' שאיר אשה אחרת קודם
שאמר ר' יהושע בן גרון בו חמיו של ר' שאיר וכשת ר' יוסי בן קסמא
תפסו אותו שהיה מקהיל קהלות ברבי' למורה כסו ר' עקיבא ומפשו עשו
ר' אלעזר בן פרטא וניכול שעסק בתורה ובגמילות חסדים ור' קנינא
במורה לקוד ואע"פ שהוא היה גזר עמונה על הלדקה ובתקופו לו
טעות פורים בלדקה וכתן משלו עם כל זה בדבעי ליה לא ענד. וכבר
הארכנו בו ורוב עיניו בפרקא קמא דעבודה זרה וכן עאשתו ומביתו:

רבי הוצפיה המתורגמן בסוף עס' שניעית כבר דברנו בו למעלה
כי הוא בזמן ר"ג ור' יהושע. שהיה תורגמן ר"ל
תפרש לעם מה שהיה אומ' לו הנשיא והוא פעשה הרוגי מלכות בסוף
קולין אע"פ איז כוסמא שם לשון ר' יהודה הנפתום שראה אלישע אחר
באשפה והוא תורגמן כשמיכו לרבי אלעזר בן עזריה:

רבי חנניה בן חכינאי כנר דברנו בו למעלה והלך ללמוד תורה
 סיד אקר שנשא ונחמכבז שם י"ב שנים צפרק אעפ"י
 והוא מתלמידי רבי עקיבא ודבריו של רבי שמעון בן יוחאי וצפרק ד'
 דכלאים רבי אליעזר בן יעקב אומר משום ר' חנניה בן חכינאי והוא
 הרבה דבריו לפני רבי עקיבא בחגיגה ובזמן קופתו של רבי שמעון הלך
 ללמוד וצפרק בא סימן בכה אמו רבי שמעון מלאכי חכמה בן חכינאי
 בלידון ואמר לי כשחגיע לרבי עקיבא וכו'. והוא עד' חכמי יבנה ר"ל
 בן עזאי ובן זומא. ואלעזר בן עמיאל ור' חנניאל בן חכינאי. וכן הוא
 מקשה הדנין לפני חכמים וכן הוא מלוי עם רבי יוסי הגלילי בסנהדרין
 פרק ד' מיתות וכן בסיפרא:

חנניה איש אונו צפרק האומר בגיטין כי העלה הלכה עבית האסורין
 וקולק עם רבי שאיר ועם רבי יוסי והוא מקשה הדנין לפני
 חכמים צפרק ב' שמעור שני ובמקומות אחרים והם בן עזאי ובן זומא
 ובן כנס ומנן וחנניה איש אונו. אבל צפרקא קמא דסנהדרין גרים שמעון
 המימני ומנן המלרי וחכמה בן חכינאי ולא איש אונו ולא בן כנס. ובן
 עזאי ובן זומא:

רבי חנינא בן אנטוניגוס הכהן בתוספתא אומר אמר חנינא בן
 אנטוניגוס עכיר הייתי המכים במליל ובנכורות צפרק
 עד כמה כי ר' יהודה ורבי יוסי איסתפקא להו סילתא צטהרות שדרו
 רבנן לגבי בנו של רבי חנינא בן אנטוניגוס אמרו ליה ליעיין ער ביה
 אשכחוהו דיתבי וקא ענטר טהרות. אומיב רבנן עדידיה גביהו וקאי איהו
 לעיוכי ביה אמאן אמרו ליה לרבי יהודה אמר להו אביו של זה ביה
 תלמידי חכמים ואף הוא טבזה תלמידי חכמים אמר ליה רבי יוסי כבוד
 זקן יהא טובא במקומו אלא מיום שמתב בית המקדש נהגו כהנים סלסול
 בעלמס שאין עוסרין לכל אדם פרש"י ביה אגב רימחיה קאמר ולא
 היא כבוד זקן האב והבן סלסול מעלה ורבי חנינא בן אנטוניגוס כהן
 היה ונראה בתלמוד ונסיפרא שהוא בזמן ר' עקיבא ור' ישעאל גם אמר
 בעסקת נדה צפרק הספלת נראין דברי רבי שאיר:

רבי חנניה בן עקיבא נוסחא אחרתא בן עקיבא במתלת ערכין
 ובפ"ק דמתנות הוא ור' יהודה לפני ר"ג וכן בדרימא
 צפ' י"ד דינמות ובשנת צפ' אין טומנין עם ר' ור' יהודה ובסוף עועד
 קטן כשמת בנו של ר' יהודה הוא היה מורגמן לפני ר"י:

רבי חנניה בן עקשיא הוא צסוף מסכת טכות ושם מאמרו הנפלא
 שרלה הקנ"ה לזכות את ישראל וכבר פירשו כל החכמים
 מאמרו המופלא כי הוא דומה למה שאומר ר' יוסי בן קיסמא לר' חנניאל
 בן מרדיון כי בשביל מלוא אמת לשמה זוכה לקיי העו"ה גם הביאו זה
 המאמר צסוף מסכת אבות אבל אינו מקומו כמו שאמר הרמב"ם ז"ל
 אלא במסכת טכות והוא מאמרו צסוף אבות כי אין אומרים קדיש על
 המעשה

ספר יוחסין

העשנה כי אם על ההגדה כדאשר יבין אמן יהא שמה רבא דאגדתא וכן
כתב שם הרמב"ם וכן מנהג כל ישראל אבל עדיין לא בא לידי באי זמן
הוא ובג' מקומות בתוספתא מנכיה בן עקשיה זה על דברי עקיבא גם
עלינו בכרימות ג' חכמים גדולים הא' שאמרנו למעלה ר' מנכיה בנו של
ר' יוסי הגלילי בפרק קטשי דקולין ומנכיה בן אחי ר' יהושע בן מנכיה
שילא קונה לארץ לבבל ולנהר פקוד ועבר שנים והיו עמו ר' ילחק ור'
כתן ושלם לוי רבן גסליאל אגרות שלא יעבר השנה קונה לארץ בירושלמי.
וכן מנכיה בן אחי ר' יהודה בפי' אשר להם העמונה ובפי' המפלת בנדה
כי הורה הלכה מנכיה בן אחי ר' יהושע ובא ר' יוסי הגלילי וספר לר"ג
ושלם ר"ג לרי' יהושע הבא בן אחיך וכו' וכתלגלג הדבר בדרך על ידי
כלת ר' מניא כי משם ר' יהושע אמרה ושלם לוי ר' יהושע לר"ג שפי
הורה מנכיה אשר אב"י שמע סיכה לורבא שרבנן דאמר סילתא ליטא זה
טעמא דבי מדברו ליה מדבר שאמר המפלת כמין קבא אמו טעמא הואיל
ועיבוי דוסות לשל אדם עגולות:

אות הטית

רבי טרפון הבהן העשיר רבו של ר' יוסי הגלילי וכמו בן לר' עקיבא
אבל בינמות פרק האשה וכן בפי' הכותב פסק כר'
עקיבא שהיא חבר לר' טרפון וכן הרמב"ם ז"ל ובפי' קמא דבבורות ר'
יהודה כשיאה הוה ליה פטר קטור גדריה קמיה דרבי טרפון ואני תמה
עוה כי יום שמת ר' עקיבא כולד רבי ור' טרפון קדסון מר' עקיבא
שהיה כמו רבו שמה שנים רבות ועוד בפי' ו' שמסכת שקות כשמת ר'
שמעון בן יהולדק באו ושאלו לרבי טרפון וזה היה רבו של ר' יוחנן
וכבר הארכנו בו בכהנים ובפי' עד כמה דבבורות הלכה קטורך טרפון
פרש"י הפסדת קטורך שימננו לבצל הפרה בשביל הפרה ובתוספ' בסוף
קניגה שהיה אוכל תרופה ונפרקא קמא דינמות פרש"י כי היה שנים
ששאי וראייה לדברי רש"י כי בפרקא קמא דבבורות הטה לקרות בדברי
בית שאי:

אות היוד

בזה האות ובאות השי"ן רוב שמות החכמים והסימן להנחיל אהבני
י"ש או י"ש לי רב. וכן הוא סמין העולמות שירשין הלדיקים
כדאימא בסוף שמכת עוקלין שאמרו ריב"ל ואע"פ שהוא אקורא הניאו
שם שאמרו השמוק ואולי כי אמרו לפני רבי וכתבו בשמו כי ר' יהושע
בן לוי גדול מרבי יוחנן ורבי יוחנן קרא לפני רבי:
רבי ירוע הנבלי. בפרק השוכר את הפועלים תלמיד רבי שאיר:
יהושע

יהושע בן פרחיה הכשיא אשר נרק לאלכסנדריא של מצרים רבו של רבי שמעון בן עטק וכבר הארכנו בו למעלה ושהיו בזמנו הקשמוכים :

רבי יהושע בן חכניה אשרי יולדתו וכבר אמרנו משם הירושלמי דיבמות פרק ראשון שאמו כשהיתה מעוברת היתה הולכת לכ"ד מדרשות שיתפללו על העובר שיהיה חכם והוה אשרי יולדתו והוא תלמיד ריב"ז ואב"ד של ר"ג הכשיא והוא לוי ומשורר במקדש כבר זכרנו כל זה. ובתחלת נדה כי אמר פעירת ר' אליעזר קיים דברי רבי אליעזר וכן אמר בסוף גיטין אין משיבין הארי אחרי מותו לרבי אליעזר ובסוף פגיגה שאמר בזמנו מדבריכם ז"ש וכו' וכשתטע על קברי ז"ש ואמר כענתי לכם עלמות ז"ש ואמרו שכל ימיו הושקרו פכיו מפני תעניותיו :

רבי יהושע בן הורקנוס אולי הוא אחיו הקטן של ר' אליעזר בן הורקנוס כי הוא היה ביום שמינו את ר' אלעזר בן עזריה ואז ביום ההוא היה ר' אליעזר בלוד והיה לפני רבי יהושע בפרק ה' דסוטה הוא ורבי עקיבא וקרא רבי יהושע לרבי יהושע בן הורקנוס תלמיד תלמידו של ריב"ז לר' עקיבא מפני כבודו קראו תלמיד ריב"ז אף על פי שהיה תלמיד תלמידו כמו זה :

רבי יהושע בן קרחה הקרא רבו של רבי והוא בן רבי עקיבא שהאריך ימים כפל שנותיו של רבי שהאריך ימים כמו רבי עקיבא והיה יושב עם רשנ"ג אביו של רבי וכבר פירשנו דבריו למעלה בדורות ובפרק שאל התוספות משם ר"ת שאריכוין בראיות קזקות דלא הוה רבי עקיבא אביו אלא איניש אמרינא היה שמו קרחה וקרחה הוא שם אדם כמו קרא. וכולד הרבה קידם רבי יהושע בנו של ר' עקיבא וכן נראה דהיה לו לומר בן קרא שם מאר אבל רש"י ורשנ"ס ובעל הערוך אמרו שהוא בן רבי עקיבא ובבביתא רבי יהודה בן קרחה :

רבי יהושע בן מתיא בזמן ר' ישמעאל והוא פירש ג' דברים לפני ר' ישמעאל ואם כן הוא בזמן שמינו לר' אלעזר בן עזריה והם ג' אלים תנאים ר' אלעזר בן מתיא עד' חכמי יבנה ורבי יוסקן בן מתיא בפרק השוכר :

רבי יהושע בן נתירה והוא בן נתירה סתם והם ג' בני נתירה וכולם בעדויות והם עמשפקות הכשיאים שהיו בזמן הלל וכלם ראו הבית ואמר הבית והוא בפרק י"ב בשבת :

רבי יהושע בן לוי הוא מהאמוראים וכן כתב רש"י בפרק כל היד אבל הרב טכאו עם התנאים והוא בסוף המשנה וגם הוא בפרק שנו חכמים שהוא מקובר מנרייתות ואעפ"י כי רלוכי בע"ה לדבר בו באמוראי' לאמר בכאן דבר עה כי הוא היה חכם גדול ומסיד ובסוף פ' המדיר המעשה שנכנס לנן עדן נקיים ושלא היה כשנע וסוזר והוא בארץ ישראל עם בר קפרא וגם היה לפני רבי והיה לוי כדאמרינן בשולין בפרק הזרוע כי ר' שיאשה בר ברין ריב"ל לוי הוא והוא איש גדול בהגדות והלכה

ספר יוחסין

והלכה כמותו אפי' עם ר' יוחנן ועוד אחריו בזה . ובפרק הגולין בעבור
איש אחד שאכלו אריה ג' פרסאות ממקומו של ריב"ל שלא הגין זכותו עליו
לא דבר אליהו עמו ג' ימים :

רבי יהודה בן בתירה שהיה בכליבין בבבל ושהיה בזמן הבית ואמר
הקרנן כבר הארכנו בו בטוב . ובפרק ד' מיתות בירושלמי
שהתפללו ר' אליעזר ורבי יהושע בן חנניה על איש א' שיליד יוכה למיקמה
לרבי יהודה בן בתירה אמרו אלו לא עלינו אלא להעמיד את הלדיק הזה
דיינו ובפרק ט' דנגעים הרלה דברים ודן לפני ר' אליעזר ואמר לר' יהודה
בן בתירא חכם גדול אתה וכן בפרק י"א . והרמב"ן ז"ל בתורת האדם
כסתפק אם ר' יהודה בן בתירה הוא רבי יהודה בן תימא בעבור שאמרו
דבר אחד ולא כהירא לי כי הירושלמי לפעמים לוקח תנא אחד שלא לקח
הבבלי כמו מעשה ברבי יוסי הכהן שמתה אשתו וכו' . ובירושלמי אומר
רבי טרפון כאשר כתוב בספר המלות . וכן בפ' מי שהיה טמא או בדרך
רקוקה המשנה זוכר ר' יוסי שהוא בן חלפתא והברייתא שם זוכר ר' יוסי
הגלילי כי שניהם צדעת אחד וכן בתוספתא דפסקים בפרק ק' זוכר ר'
יוסי ור' יוסי הגלילי צדעת אחת . ואולי מכאן כמו זה טעה בעל דורות
עולם כי אמר כי ר' יוסי הכהן תלמיד ריב"ז הוא ר' יוסי הגלילי וכן ר'
יוסי סתם בן חלפתא מלפרי הוא בגליל אבל ר' יוסי הגלילי לא רבי יוסי
הכהן ולא רבי יוסי סתם :

יהודה בן טבאי קבירו של שמעון בן שטח מהזוגות ואם הוא אב בית
דין או נשיא היה ספק והיה קסיד גדול כבר דברנו בו למעלה :

רבי יהודה הכהן קבירו של ר' יהודה בן אבא בפרק ו' מעדויות והוא
מהכת הראשון אחר הקרבן וכסתפק לי אם הוא בנו של
ריב"ז הכהן כי כבר ידעת למעלה כי רבי יהודה היה שמו של בנו של ריב"ז :

רבי יהודה בן אבא הוא קבירו של רבי יהודה הכהן והוא מהכת
הראשון אחר הקרבן וכבר כסתפק לי אם זה רבי יהודה
בן אבא כי הכל שם אחד וזמן אחד :

רבי יהודה בן אבא הסומך שאלמלא הוא נטלו דיני קנסות מישראל
יכן הסמיכה . והסמיכה לאו דוקא ביד כמו שעשה משה
ליהושע אלא אפילו בדבור בלבד די שיאמר אני סומך אותך תהיה סמוך .
וזה המכס כל ענייניו כילד סמך הקמשה זקנים ר"ל ר' מאיר ור' אלעזר
בן שמעון ור' יהודה ור' שמעון ור' יוסי . ויש אומרים שסמך לר' נחמיה
גם כן וסמך לר' יהודה בר אלעאי שאמרו הקסיד כמוהו שלא קטא מימיו .
וכל מעשה בקסיד אחד הוא רבי יהודה בן אבא או רבי יהודה בר אלעאי .
וזה ר' יהודה בן אבא כהרג בג' מאות קלים בין אשף לשפרעם וכלו בארוכה
בפ' קמא דסנהדרין ועבודה זרה ושלא קטא כל זה בקמא בפר' הגזול קמא
ובתמורה והוא מעשה הרוגי מלכות . וזכור הוא לטוב :

רבי יהודה בן תימא כבר הזכרנו למעלה כי הוא מעשרה הרוגי מלכות ואמר על דברי ר' עקיבא הוי עו ככמר. ויש אומרים כי הוא לא היה מעשר' הרוגי מלכות כי אם ר' אלעזר בן דמא ונקרא בן דמא :

רבי יהודה בר אלעאי. הוא ר' יהודה סתם רבו המובהק ר' אלעזר בן עזריה והוא גם כן כאמר עליו מעשה בקסיד אחד ראש המדברים והוא סתם סיפרא שהוא תורת כהנים וכבר דברנו למעלה בו ובסוף ראש השנה אמר ר' יהודה גרסינן ולא אמר לו ר' יהודה שהרי לא ראהו מימיו לרבן יוסקן בן זכאי :

רבי יהודה הגשיא הקדוש והעניו וירא מטא. הגשיא משבט יהודה מלד אמו. ומלד אביו מבנימין כדאיתא בב"ר פרשת ויזכור אלהים את נק והוא ר' סתם כבר דברנו בו למעלה מה שזריך לכונת הספר כי עשה המענה והרביץ תורה בישראל ועליו אמר דניאל כי בזמן שהמשכילים יכשלו בקרב ובלהבה שהם עשרה הרוגי מלכות אמר עוד ובהכשלים יעזרו עזר מעט זה היה רבי שהקים את התורה ועשה עובות לישראל כאשר אמרנו והוא בר המערבי הז' להלל כאשר דברנו למעלה וזכור לטוב. ובסוף תרומות כתב הרא"ש שרוב הקכמים אוכלים על שולחנו של ר' כדאיתא בפרק כילד מעברין ידאון נשריא לקינהון וכן בפרקא קמא דבתרא שפתח אולרותיו :

יוחנן כהן גדול שעשה תקנות רבות והוא הנזכר בתפלות יוסקן בן מתתיה זה הזכיר הרמב"ם בפרק ו' אבל בתפלו' אינו אומר כי אם מתתיה בן יוסקן כהן גדול קשמוכאי ובניו ר"ל יוסקן שנקרא קשמוכאי ואם כן היה אביו של מתתיה וכן הוא אומר ביסוד עולם כדברי. וכן בפרקא קמא דמגלה שמעון הלדיק ומתתיה בן יוסקן כהן גדול קשמוכאי ובניו שעמדו לישראל דימי יונים. והיה לדיק והוא תקן הדמאי כי שלק בכל ארץ ישראל והיו נוהגין על תרומה גדולה שהיא לפקות אחד מעשים שנאמר וששיתם האיפה מקומר המעים והקומר שהוא הכור עשרה איפות ואם כן הוא א' מעשים ומדה אמלעית תרומה תרי ממאה. ונעבור שהוא עון מיתה היו נוהגים אבל מעשר ראשון לא תיקן דהמוליא מקברו עליו הראייה וכן מעשר עמי אבל מעשר מן המעשר שהוא לכהן הוא נקשב כתרומה וזה ליוה לכל שילויאו אחד ממאה והוא הדמאי על ספק אם נתעשר אעפ"י שרוב עמי הארץ מעשרין. וכן מעשר שני לא פטר כי בעליו יאכלוהו בירושלים ויוליאו מעשר שני וכן העביר וידוי מעשר שני כי איך יאמר עשיתי ככל אשר לוייתני והוא לא עשה כסדר. וכן ביטל בקול המועד קול הפטיש מירושלים וזה לא הציאו המפרשים כי נראה להם כפי האמור במועד קטן שזה מותר אם אין לו מה יאכל אבל יוסקן ששימש בכהונה גדולה והיה זקן מאד ולבסוף נעש' לדוקי הוא בן בנו של מתתיה. יוסקן בן שמעון בן מתתיה והוא הורקנוס הראשון והוא הנקרא יכאי ובסוף התנאים נעז"ה אאריך בזה. וזה יוסקן הלדיק עשה שתי פרות כדאיתא בפרק ג' דפרה. ועוד ביטל המעוררין

ספר יוחסין

המעוררין שהיו אוטרים עורה למה תישן . וכן זיטל הכוקפיין שסידר
טבעות של צדל להפיל השורים לארץ לשוטטן לקרצנות :
רבי יוחנן בן זכאי הכהן . שמה ק"כ שנה והיה גדול עם קיסר ושאל
יבנה ויבטחיה והרופאים שריפאו לר' לדוק והוא היה נשיא
ישראל והוא תלמידו של הלל הזקן ושמי וזכו נקרא רבי יהודה והיו לו ה'
תלמידים . וזכר' עושין פסין צרייתא שנסדרה נמדדו כסו תוספתא דר'
קייא וכבר הארכנו למעלה בזה ומשמת בטלה זיו הקמטה :

רבי יוחנן בן כורי זומן ר' יהושע ור' אליעזר והוא קולק עם ר"ג
בקיבוש המדש אבל אחר שמת רבן גמליאל רבה ר' יהושע
לבעל דבריו זה עמד כנגדו ופסק ההלכות כרבן גמליאל כדאיתא במרק ככל
מערכין . ובמרק ז' דתרומות בתוספתא מעשה שהלך ר' יוחנן בן צרוקה
אלל ר' יוחנן בן כורי לבית שערים . וגם היה קבר לר' עקיבא לפני רבן
גמליאל שלקה על ידו כדאיתא בערכין :
רבי יוחנן בן בג בג הוא בן בג בג סתם וכבר פירשנוהו באות הני"ת :

רבי יוחנן בן שתיא כבר אמרנו כי הם ג' אחים וזה צפ' השוכר במשנה
שאמר לזכו אפילו אתה עושה להם כסעודת שלמה וכו'
והם כלם ציטי רבי עקיבא וכן עזאי וכן זומא :

רבי יוחנן בן צרוקה . קברו של ר' אליעזר סמא שהלכו לקבל פני
ר' יהושע במקיעין זומן ר' אליעזר בן עזריה והוא אביו של
ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן צרוקה קברו של רבי :

רבי יוחנן בן גדגדה הלוי ושוער במקדש ואוכל כל ימיו קולין על
טהרת הקדש וזה קמור יותר מאוכל חוליו בטרהה כדאיתא
במשנת פרק אין דורשין והיה חכם גדול במספר ובתוכנה והיה במקדש
עם ר' יהושע בן קנניה המפורר והיה קבר לרבי אליעזר בן סמא ורבן
גמליאל מיכה אותם בישיבה כדי שיהיה להם סוון ואף כי נסיכרי אומר כי
לר' יוחנן בן כורי היה זה אבל בהוריות בן נראה ובני בתו או בני אקתו
היו אלמים אבל היו שומעין ורבי התפלל עליהם ודברו והיו יודעים כל
התורה . גם בצרייתא ר' יהודה בן גדגדה תלמיד רבי אליעזר :

רבי יוחנן הסנדלר . קבר ר' מאיר ור' יהודה . ובפ' מי שמתו ר'
יוחנן הסנדלר תלמידו של ר' עקיבא והיה עושה סנדלין
וסמכו ר' עקיבא בקטנותו כאשר פיר' :

רבי יוחנן בן ישוע בן קמיו של ר' עקיבא פ"ג דידים אחר כדברי בן
עזאי הוא זה ידוע זומן ר' עקיבא וא"כ אשה אקרת נשא ר'
עקיבא שהוא היה שנים רבות וא"כ לפקות ג' נשים היו לו בת כלבא שזוע
הזאת ואשת טורכוסמופוס שר יונים שנתגיירה :

רבי יוחנן בן המורכית . שהיה זומן הבית והלכו לבקרו זקני בית
שמאי וזקני בית הלל בסוכה ותלמידו היה ר' אליעזר בן לדוק
כדאיתא בפ"ק דיבשות בסופו :

רבי יונה והוא נס' ד' דאבות ובאבות דרבי נתן ר' יונתן בן יוסף וכן בתוספתא ויש גרסא ר' יונתן וטעות הוא בודאי ונפ' המקשה כראה ר' יונתן בזמן בן עזאי ור' עקיבא . וכבר פירשתי אותו כי הוא בזמן ר' קבירו של ר' יאשיה . וכן יש בבביתא רבי יונתן בן בתירא שעלו זקני בית שמאי וזקני בית הלל לעלייתו :

רבי ינאי הוא קדמון ובניו תנאים ר' דוסתאי בר ינאי ור' אלעזר בר ינאי ואל יעלה בדעתך כי זה ר' ינאי רבו של ר' יונתן כי הוא מהאמוראים הראשונים וזה בזמן ר' עקיבא ור' מאיר . ובתלמוד בר ברביה דר' ינאי סבא בא לפני ר' ינאי רבה וזה רבי ינאי רבה רבו של ר' יונתן . ונפ' ד' דנדרים בר ברתייה דר' ינאי סבא אחא לקמיה דרבי ינאי רבה כי רבי ינאי רבה רבו של ר' יונתן :

אבא יוסי חליק ופרי איש טיבעין חליק ופרי פירש הערוך כינוי לשם מקומו אבל הרמב"ם ז"ל פירש חליק ופרי הוא כינוי וטיבעין שם מקומו והוא מבית הלל ופירש הלכה בבית הלל וכי יותן מים על זרע עד שיתכוין ליתן ורבי יהושע אמרה משמו . וכבר ידעת כי אבא הוא דרך כבוד כמו רבי ויותר כמו אבא שאלו ובסיפרי רבי פנינא איש טיבעין :

אבא יוסי בן חנן בפרק ב' דמדות ונראה בזמן ר' אליעזר בן יעקב ואבא שאלו בן בעטית אומר משמו בסוף פר' מקום שנהגו . ובסוף פ' ה' דיבמות אומר משום ר' מאיר אבא יוסי בן חנן ולא הזכירו הרב ואמר נפ' ו' דקלים משם הירושלמי שמו של זה התנא שאמר י"ג שערים היו במקדש ולא זכר הרב שאבא יוסי בן חנן אומר בפרק ב' דמדות ומשם למד הירושלמי :

יוסי בן יעזר איש לרידה . קבירו של יוסי בן יונתן איש ירושלים והוא פשיא וכהן וקסיד והוא תמלת הזוגות והיה עד זמן ינאי מלכא נפ' יש כותלין והוא תימה . וקבל מאנטיגנוס ומשמעון הכדיק כאשר פירשתי למעלה והדיר נכסיו לשמים שלא היו בניו נוהגין בשורה בפרק יש כותלין ואין הלכה כי אפילו לשמים אסור להעביר הכתלה וכו' :

רבי יוסי הכהן קסיד . תלמיד ריב"ז ויודע במרכבה כבר פירשנו אותו ואמרו כי אין זה רבי יוסי הגלילי כאשר קשב בעל דורות עולם ובסוף מועד קטן שמת' אשתו ואמר לאחותה בבית הקברות לבי ופרנסי בני אחותך ר"ל שנשא אותה מיד ביום ההוא אע"פ שהיא היתה אבלה גם כן כמוהו ואיכה קיימת בבנים כיון שהוא קייב יכול . אבל לא בא עליה עד ל' יום קדש שלם אבל בירושלמי גורס ר' טרפון ולא ר' יוסי כמו שאמרו וטניהם כהנים . ונפ' קמא דשנת ר' יוסי הכהן קסיד לא נמלא כתב ידו ביד גוי מעולם וכן בתוספתא י"ו :

רבי יוסי הגלילי כבר פירשנו בו ור' אליעזר בנו עשה ל"ב מדות לתורה ל"ב חכס לימינו ורבו של ר' יוסי ר' טרפון והוא מד' זקנים שנכנסו יום שמת ר' אליעזר והם רבי אלעזר בן עזריה ור' טרפון ור' עקיבא . והיו לו ג' בנים . הראשון הוא ר' אליעזר בנו באגדה . ור' פנינא ור' ישמעאל

ספר וחסין

ישמעאל כציו של ר' יוסי הגלילי בצריתא . ובפ' אלו כערות אמר הרא"ש
ז"ל כי הוא חבר ר' עקיבא . ובצ"ר פ' י"ק כי נשא ר' יוסי הגלילי בת
אחותו והיתה מצוה אותו וגרשה והיא נשאת לאיש אחר והיתה עניה ופרנסה
רבי יוסי ומצטרך לא תתעלם :

יוסי בן יוסקן איש ירושלים צבירו של יוסי בן יעזר הכהן אבל זה לא
נזכר לכהן אף על פי שפ' ז' ככתב הרב שמות החכמים ששם
גדול מרבין ור' אחר שם יוסי בן יעזר יוסי בן יוסקן כהן גדול ונראה לי
שהוא טעות בספרים שהוא ר"ל יוסי בן יוסקן וכן יוסקן כהן גדול ומיוסקן
ליוסקן דלג הסופר וכבר ידעת מעלתם שאמרו בטלו האשכולות ר"ל איש
שהכל בו . ומהם התחילה המקלוקת במשנה בסוף ימיה' לסמוך על הקרבן
בי"ט ושלא לסמוך והיה זה על דברים שהם מדרבנן ואיחרתי לכתבן כי כיון
שכתתי יוסי בן יעזר הכהן ומסיד כתבתי בסמוך רבי יוסי הכהן ומסיד
והוכרח לי מהטעם שאמרתי לכתוב ר' יוסי הגלילי :

יוסף קטנותא בסוף סוטה משמת יוסף קטנותא שהוא תמליתן של חסידים
ופי' הרמב"ם ז"ל קטנותן של חסידים בכללם שרשם לפי שרש
הדבר והתקלתו קטן . וא"כ יהיה אחר ר' יוסי הכהן ור' יהודה בן בבא
ור' יהודה בר אלעאי כי היו חסידים אבל אין זה מכלל חכמי המשנה כי
אין לנו מעשה ממנו ולא דרשה והלכה אבל טוב הוא לזכרו וזכות הוא
לבו . ובירושלמי פ' המניח כי יוסף קטנותא הוא יוסף הנבלי יוסף בן
יהודה חבר רבי ואם כן הוא מהמשנה ר' יוסף בן יהודה איש כפר הנבלי
והוא יוסי איש הולל והוא איסי בן גור אריה הוא איסי בן גמליאל הוא איסי
בן מהללאל ומה שמו איסי בן עקיבא שמו כדאיתא בפרק ערבי פסחים
וכן פירשו התוספות בפרק בנות כותים :

יוסי בן חוכי נפ' קמח דזבחים ושמעון אחי עזריה חולק עליו ואם כן
יהיה מזמן הבית באחרונה :

רבי יוסי בן קיסמא אהב התורה ולא כסף וזהב והיה מכוזב עם שרי
המלכות והוא מת זקן מאד וכבדוהו מאד במיתתו והיה בזמן
הבית ואמריו והוא כתן אית על ביאת המשיח וביום שמת אמר לר' קנניה
בן תרדיון בעבור המלוה שעשה במעות פורים שכתלכו לו כי יהיה חלקו
לעולם הבא ואמר לו כבר ידעת שזאת האומה מן השמים המליכה ושלא
יעסוק בתורה בעוד שיהיה השמר ולא שמע לו ואמר אחי אומר לך דברים
של טעם ואתה אומר מן השמים ירחמו תמיהני אם לא ישרפוך ולספר תורה
באש וכך היה בימי רבי תפשו לרבי קנניה בן תרדיון :

רבי יוסי איש דורמסקית . תלמיד רבי אליעזר הגדול והוא מדמשק תרגום
דמשק דורמסקית . וביום שמינו לר' אלעזר בן עזריה לכשיא
הוא היה שם ובא ללוד לרבו כי הוא לא היה שם מפני הנדחה שזכרוהו
שהיה מרוחק מהחכמים עד יוש מתי ואחר מותו התיר אותו ר' יהושע
וכשהלך ללוד זה ר' יוסי סיפר לו המעשה שהסכימו עמון ומואב מעשרין
מעשר עני בשביעית ואמ' שהוא הלכה למשה מסיני סוד יי' ליריאיו כדאיתא
במשנת פ' ד' מידים . ובתקלת קניגה בגמ' אומר שכעס עליו ר' אליעזר
ושיאלו

ושיאלו עיניו וקבלם בידיו ואמר כך כתובה לו והתפלל עליו וקזרו עיניו למקומם :

רבי יוסי סתם הוא בן ר' חלפתא כדאיתא בפרק כל כתבי וקזירו של ר' שמעון ור' יהודה וגם מר' מאיר ור' אליעזר בן שמעון ונפ' ב' דיבמות א"ל ר' יוסי לאליהו והוא היה קסיד מאד והיו לו קמעה זכים קכמים ומת לו בן בתייו שמו רבי חלפתא וכבר דברנו למעלה מה שרביך לכוונת הספר :

רבי יוסי בן משולם נפ' ד' דתרומות הוא על דבריו של ר' אליעזר ור' יהושע וכראה כי הוא זקן מאד ובפרק אלו טריפות קולק עם ר' שמעון בן אליעזר תלמיד ר' מאיר בגלגלת . והוא העיד הלכה משום יוכתן אחיו שאמר משום ר' אליעזר קסמא בסוף פ' הכזיקין וכן פ' ה' דדמאי בתוספתא ואמרו עליו כי הוא קהלה קדושה והיה קודם זממן רבי . ונקרא קהלה קדושה יש אומרים כי יגעין בתורה בקורף ובמלאכה בקיץ . ויש אומרי' שהיו משלשי' היום שליש לתפיל' שליש לתור' שליש למלאכ' . אבל הקסידים הראשונים ט' שעות לתפלה . אבל רבי שמעון בן מכסיא אינו מקהלה קדושה כמו שנראה בפרק אין לדין ביום טוב מדברי רש"י וקושיותיו וכפי פשוט ההלכה . אבל בסוף ספר בריתות לרבי שמעון נראה שאינו סוחר קשישי מיכה טובא אלא לרבי מאיר רבי שמעון בן מכסיא וקזירו אמרו הלכה כרבי מאיר ואינהו קשישי ר"ל מר' מאיר ולירושלמי כיחא כי הירושלמי בפרק ב' דמעשר שני אומר כי רבי שמעון בן מכסיא ורבי יוסי בן משולם הם עדה קדושה . אבל הראיות מרש"י קזקות שהרי רבי שמעון בן מכסיא בזמן רבי וקולק עמו בזכור וכן באבות אמרו ז' מדות שזכו קכמים ללדיקים כתקיימו דרבי ובבבוי . וכן ר' יוסי בן משולם קולק עם רשב"א תלמיד רבי מאיר כמו שאמרו אבל כפי הירושלמי שניהם עדה קדושה והיה רבי מאיר זקן מהם :

רבי יוסי בן הקוטף אפרתי בפרק ג' דבלאים תלמיד רבי ישמעאל ואומר בירושלמי כי רבי מאיר קרא עם רבי ישמעאל בתקלת קייו של רבי ישמעאל ורבי יוסי בן הקוטף בסוף ימיו וידע יותר האמת וכן הביא גם כן בעל הליכות עולם בסוף ספרו :

רבי יוסי בר יהודה קזירו של ר' והוא בנו של ר' יהודה בר אליעזר כדאיתא בסוף פירקא קמא דעירובין ובפרק ה' דנדרים רבי יוסי ובנו של רבי יהודה והוא לוי לרב ג' דזרים :

רבי יוסי בר יהודה איש כפר הנבלי הוא נזכר בפרק ד' דאבות על דברי אלישע בן אבויה . ועתה לא ידעתי לברר יותר והייתי אומר כי הוא ר' יוסי בן יהודה האמור קודם זה אלא שהרמב"ם הביא שניהם . ובנתיבא ר' יוסי בן יהודה הוא יוסי הנבלי קזירו של ר' הוא יוסי קטניתא של קסידים בירושלמי :

רבי יוסי בן חלוקה אדם קטן ומכס בזמן ר' אליעזר ורבי יהושע ואינו מן המעשה :

ספר יוחסין

רבי יעקב כבר אמרנו כי הוא בן צמו של אלישע אחר וזה החזיק בכל מקום חיי העו"ה בצדק סולין וצדקדושין ולכן נראה כי הוא האמור באבות שדבר גם בזה ר"ל צדיי העו"ה. ויש אומרים כי הוא אביו של רבי אליעזר בן יעקב ולא כהירא שלא מלאנו זה וגם לא אחר ר' אליעזר בר יעקב ועדיין נשאר לי ספק אם הוא ר' יעקב דכפר קטיף גם בצריפתא חכם גדול וקדוש תלמיד רבי עקיבא ורבו של ר' הוא :

רבי יעקב בן קדושי. כ"א בן קדושי והוא הוזכר בהוריות במעשה דרשב"ג עם ר' מאיר ורבי נתן ורבי יעקב סתם הוא רבו של ר' יהודה הנשיא בצדק קמא דגיטין :

יועזר איש הצירה מתלמידי ב"ש ואמר שאלתי את רבן גמליאל הזקן עומד בשער המזרח בצדק ב' לעלה :

רבי יקים איש קדיד הוא בזמן ר' יהושע והוא בעלויות :

רבי ישבב הסופר בצדק ב' דקולין במעשה. וכתובות כי הוא אביו של רבי עקיבא וכן במקומות אחרים על ענין החומש לנדקה.

ובמוספתא בפ' ב' דקולין אמר ליה רבי ישבב לרבי עקיבא אי אתה זכור שהיה רבי יהושע שונה כל שכתבנה בשמיטה כבלה ומשמחה במשא קודם שמיטה טריפה ושמיטה מטהרתה וקור רבי עקיבא לדברי ר' ישבב ורש"י בצדק ב' דקולין ישבב וכן הוא בראש השנה גבי משמרות ואם כן הוא ישבב שם המשמרה הי"ד. והוא מ' הרוגי מלוכה חכם גדול והרגוהו בזמן ק"ט כשהוא אומר ועשו להם לילית והיה בתענית והשליכוהו לכלבים ולא הוספד ולא הוקבר והיה כמשה קוף מהכנראה אשריו :

רבי ישמעאל בן אלישע כהן גדול חכם וקסיד והרואהו בתלמו ילפו לקבמה והוא מהרוגי מלכות והפשיטו עור קרקפלו צדיק מפני יופיו ופדלו כשהוא קטן רבי יהושע ברומי וזה הורה הוראות בישראל ופוטט מואם בנלע מעסקית בראשית הגז כדאיתא בכתובות וכבר זכרנו אותו אבל אינו מן המנין אעפ"י שהביאו הרמב"ם בצדק הד' בצבורות כיון שלא מלאנו אותו במעשה :

רבי ישמעאל זה רבי ישמעאל אביו של רבי עקיבא וכן נראה בצדקים וכן ביומא וכבר הארכנו בזה ונשאר ספק בידינו אם הוא כהן ובמכו' כתב רבינו כנחאל רבי ישמעאל ודאי תלמיד רבי יהושע שכן שאל בגבינות ונקרא חכות מזוינת והוא פותר תלומות. ובר קפרא שאל ממנו ואולי זה של בן קפרא הוא רבי ישמעאל ברבי יוסי וכן נראה והתלמוד מלא הלכות מאנא דבי רבי ישמעאל וכו' :

רבי ישמעאל בר נחמיה כבר ידעת כי רבי נחמיה הוא קבר רבי מאיר שסמכו ר' יהודה בן צדק לדעת רב און. נתיב המקלות שיש אם ר' נחמיה הוא רבי כהוראי וכו' וזה רבי ישמעאל בדורו של רבי :

רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה הוא קבירו של רבינו הקדוש בזמן רשב"ג אביו עם רבי חנינא בנו של רבי יוסי הגלילי :

רבי ישמעאל ברבי יוסי קבירו האהוב של ר' ובנית דיכו והוא שמך וכד מחד קבירו של רבי אלעזר ברבי שמעון שמך וכד כמוהו כבר הארכנו בו למעלה ובפרק י"ב מיבמות אמר אני ראיתי את רבי ישמעאל בן אלישע וזה תימה אפילו לרבי יוסי אביו ומלאתי שם בתוספות שהיה נכדו של ר' ישמעאל בן אלישע נשם זקנו ובפר' אלו מליאות שעשה לפנים משורת הדין בהקם תקים עמו :

רבי ישמעאל בן פאבי כהן גדול וחסיד משמת בעלה זיו הכהונה ובת קול ילאה עליו יכנס תלמידו של פנחס והיה כהן גדול עשר שנים ועשה פרה אמת :

אות הבף

כבר ראיתי כי באות היו"ד יש כמו ל' חכמים לדיקים בקרבה ובאות זה יש אחד לבד והוא בן כוברי והוא בפירקא קמא דשקלים בזמן ריב"ז והוא העיד ביבנה בן כוברי פירש בערוך שם א"ס עושה כברה ובפ' התכלת גרים העיד בזכרי נבריתא ואס' בן לא יהיה שיש חכם בכ"ף מאזכים :

אות הלמר

רבי רויטם איש יבנה צפ' ד' דאבות הוא איש רשום ביבנה עיר החכמי' וכל שמך קולה ולא ידעתי עד עתה באי זה זמן הוא והוא בפרקי ר' אליעזר צפ' כ"א :

אות המה

הגה"ה אמר ש"ס מוכזו הוא בפרק ג' דשנועות עד כאן : **רבי מיאשה** כבר אמרנו כי הוא בזמן האחרונים בבית שני וקבל ממנו מקום הלבלר וכן בתלמוד קראו לרבי מאיר רבי מיאשה כמו לזה המקום כאשר כתבתי למעלה :

רבי מאיר ונקרא גם כן ר' מיאשה והוא מורע כירון השר הגדול של קיסר שלמו קיסר להמריב ירושלים קודם ששלח לאספסיינוס ושאל לתינוק ואמ' ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל והוא אמ' בעא קב"ה לכפורי ידיה בזה הוא גברא וכתגייר וילא ממנו זה הקסיד אור העולם . תלמיד אור העולם הוא ר' עקיבא . ותלמידו אור העולם רבינו הקדוש . וכבר הארכנו בו למעלה ורבי ראה אותו מאקוריו וכן רבי' הקדוש . **(הגה"ה)** אמר ש"ס כנר כתבתי למעלה מה שמלאתי בספר קיי המלכים על

ספר יוחסין

ענין כירון קיסר עד כאן . ונקרא אחרים והסימן אחריו יא"ר כתיב
 (איוב מ"א) בענין לוימן . ובא אשה אחרת מן מצוריה כדאיתא בתקלת
 קולין . (הגה"ה) אחר ש"ש בענין העיד ר' יהושע בן זרוח כו' על ענין בית
 שאן ע"כ . והיה רבי מאיר אע"פ שהוא מהצבורה הג' בזמן בת הראשונה
 שאמר ר' יהושע יפה אמר צוריה :

רבי מתיה בן חרש ישיבתו ובית דינו היה ברומי . לדק לדק תרדוף
 הלך אחר רבי מתיא לרומי ושם מלאו ר' שמעון בן יוחאי
 ברומי ונראה שהיה זקן ממנו ובחדש בילקוט פסוק בן פורת יוסף שלא
 הסתכל באשה כל ימיו ונראה לו השען כדמות אשה וסימא ר' מתיא את
 עיניו באש ושלק הקב"ה לרפאל וריפא את עיניו . ובצר אמרנו למעלה כי
 היה בארץ ישראל ובשילא מוכה לארץ קרע בגדיו כדאיתא בסיפרי ור' אליעזר
 הגדול היה רבו כדאיתא במעילה ובסוף יומא שלק ר' מתיא בן חרש לרבי
 אליעזר בן עזריה :

מתיה בן שמואל נוסחא אקריבא שתתיה בתקלת פ' ג' דיומא ובפ"ג דתמיד
 שחלק על תנא קמא שאמ' כי די באור הנקר שיהיה מצריק לשמוע
 התמיד שנקרא יוס והוא אחר עד שיאיר כל פני המזרח יותר עד שיאיר
 בצפון והלכה במוהו . והיו מזכירין בצפון אע"פ שגם ללד זה היה המזרח
 כדי לזכור זכות הקצורים שצפון בזמן התמיד . ולא ידעתי באיזה זמן הוא
 עזית שני ונראה כי היה בסוף הבית . והוא היה ממונה על הפייסות
 ר"ל הגורלות בבית המקדש כדאמרינן ביומא ובפ' ה' דשקלים והוא היה
 אחד מהע"ו קסידים שהיו ממוינין במקדש ולא ידענו אם הוא כהן . כי גם
 מרדכי שנקרא פתחיה היה אחד מהם שהוא ממונה על הקנים . וכן הקסיד
 רבי נקוביא קופר שימין וצורות לעילי רגלים מהם . ולבתו נעשה לה גם
 שנפלה צבור ויכללה כי ראתה זכר של קלים עם זקן אחד שהוא אברהם
 ע"ה ואמ' לר' מתיא בן דוסא כשקרה לה זה . ואע"פ כן מת בן בנו בלמא
 וסניביו נשערה מאד כדאיתא בקמא וביצמות :

מנחם חבירו של הלל ויבא לעבודת המלך וככנס שאמי במקומו לאב בית
 דין וזה מנחם התנבא על הורדוס שימלך וכן התנבא שיותר מל'
 שנה ימלך שחלף ל"ז שנה . ונתן לו עושר גדול :

מנחם בן סיגנאי הוא בפ"ז דעדות ונראה שהיה בזמן ר"ג ור' יוחנן בן
 גודגדה ובתו' בסוף עדות כי לר' מנחם בן סיגנאי הושיבו
 בישיבה לראש על שהעיד ההלכות והיו תמהין עליו וכו' :

רבי מנחם זה מוזכר ביומא ונראה כי הוא בנו של ר' יוסי שנקרא
 וורדימוס כדאמרי' בפ' כל כתבי היינו וורדימוס היינו מנחם והוא
 מוסיף גם על דברי ר' יוסי אבל יש דוקא לזה שהיה ראוי שיאמר רבי מנחם בנו
 ובמגלה אומר שהמנחה דברי רבי מנחם בר יוסי שתימתא' שנראה שהוא תנא
 או זה רבי מנחם המוזכר ביומא הוא רבי מנחם אחר או רבי מנחם בן
 סיגנאי ולכן לא זכרנוהו והרמב"ם לא הזכירו אבל נראה שאינו רבי מנחם
 בן סיגנאי שהיה מזכירו בזה השם ולכן נראה שהוא בן רבי יוסי וכן
 בתוספתא אחר רבי יוסי מנחם בני אומר ואם תרלה הבכיסוהו במנין המ"ס
 או בקונטרס חכמים על האחד שנסתפק לנו :

אות הגון

רבי נהוראי כבר פירשנו כי נקרא בזה השם ר' אלעזר בן ערך כדאיתא בשנת צפ' קצית בסופו או רבי מאיר ללעת הרמב"ם אבל הפירוט האמיתי כי זהו ר' נחמיה . וכן פרש"י בפרק כהן גדול דקיימא לן ר' נחמיה הוא ר' נהוראי וזה האמת וכן נראה בסוף כוזב כי חולק עם רבי יוסי וכן בסוף קדושין חולק ר' נהוראי עם ר' מאיר ור' יהודה וכן בתמלת פרק צ' דראש השנה שהלך לאישא בשנת שראה הירח וזה לפני אביו של רבינו הקדוש :

נחום הלבלר ר"ל הסופר תלמיד ר' מיאשה בדור האחרון מצית שני וצפ' ב' דפיאה שהיה צימי רבן גמליאל הזקן בלשכת הגזית כי לפקות הוא מ' שנה קודם מרבן הבית כדאיתא בפרק היו בודקין בסנהדרין ובצרייתא נקום הזקן ולא ידענו אם הוא זה או נקום המדי כי נקום סתם הוא נקום המדי :

נחום המדי בפרק המוכר הספינה וצפ' ב' לשנת וצפ' ה' מזכיר וס' אומר במשנה כי היה בזמן הבית ואמר מרבנו כי התיר הכזירים שעלו מן הגולה ומלאו בית המקדש חרב ואמר אלו הייתם יודעים זה הייתם כוזרים וכו' ויש בגמרא מי שאומר כי הוא משלשה דייכי גזרות שהיו בירושלם :

רבי נחוניא בן הקנה . כבר כתבנו למעלה שהיה בזמן הבית והוא תלמיד ריב"ז ועשה ספר הנהיר הנעלם על סודות הקבלה ונראה שהוא זה ר' נחוניא הגדול תלמיד ריב"ז שאל לו ר' עקיבא צאי זה זכות האריך ימים ואמר שלא קבל מתנות ולא עמד על מדותיו וותרן בממונו היה שמתיק פרועה לקונו . אבל שם קור התלמוד ואמר צפ' בני העיר שאלו תלמידיו את ר' נחוניא בן הקנה כמה הארכת ימים ואמר שלא נתכבד בקלון חבירו ולא עלתה קללת חבירי עמי וותרן במעונו הייתי . אלו הב' מדות הוא כראשון ואולי מה שלא קבל מתנות שני ושוכח מתנות יקיה שלא לבא להתכבד בקלון חבירו שהיו כותבין לו ולא לחביריו והוא צפ' ד' דברכות וצפ' ג' דאבות והוא רבו של ר' ישמעאל בן אלישע כהן גדול :

רבי נחוניא בן אלכתן איש כפר הנבלי צפ' ו' דעדות חולק עם ר' אליעזר ועם רבי יהושע כוססא אצרינא ר' נחמיה ובסוף כ' העור והרוטב אומר על זה ר' נחוניא בן הקנה ונראה שהוא טעות בדפוס ובצרייתא ר' נחוניא משום ר' נחוניא הגדול :

רבי נחוניא בן גדגדה צפ' ז' דעדות הוא עלמו ר' יוסמן בן גדגדה שהעדות עלמו אמ' בגטין פרק ה' ולכן לא הביאו הרמב"ם ובה אין משא כי אותיות דדין אותיות דדין כי בכלל נחוניא יוסמן כמו שמלאנו בפסוק יכניה כניהו יהויכין וכבר פי' למעלה כי הוא לוי ושוער במקדש :

רבי נחמיה איש בית דלי ור' עקיבא מכאו כשירד לנהרדעא לעבר השנה ואמר לו שמע מרבן גמליאל הזקן בזמן הבית כי

ספר יוחסין

עד א' כשר לעדות אשה . ואז אמר לו כי ר' יהודה בן בנאי אומר כמותו .
ונא ר' עקיבא והעיד זה משמו ושמו רבן גמליאל ככדו של רבן גמליאל הזקן .
והוא גם כן כוכר מזמן זקנו רבן גמליאל כמו שמפורש בסוף יבמות ובעדות
בפרק ה' כי עקיבא העיד משמו :

רבי נחמיה ב"ה' לתרומות וב"ה' דמעשרו וב"ה' ק' לשבת וב"ה' ד'
דכדריס קבר רבי מאיר ואע"פ שאמרו לדעת הרמב"ם
ז"ל כי ר' מאיר נקרא ר' נחמיה כבר ביררכו זה כי הוא קבר ר' מאיר ושמו
ר' יהודה בן בנאי כדאיתא ב"ה' קמא דסנהדרין ושם פירש רש"י כי הוא ר'
כהוראי כדקיימא לן בעירובין :

הגה"ה אמר שמואל יש שני כוססאות בתלמוד האחד כוססת התלמוד
הראשון אשר הודפס ראשונה ושם כתוב הנוסחא אשר העתה
להרמב"ם וגם לנמשכים אחריו אבל בתלמוד אשר הודפס שנית כתוב שם
כזאת הנוסחא לא ר' מאיר שמו אלא רבי מיאשה שמו ולמה נקרא שמו רבי
מאיר שהיה מאיר וכו' ולא ר' כהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו ולמה נקרא
רבי כהוראי שהיה מנהיג ואמרי לה רבי אלעזר בן ערך שמו והכי פירושו
שני חכמים גדולים היו בישיבה ולכל אחד ואחד שמו ככדו עלי אור האחד
שמו ר' מיאשה וכדו אותו רבי מאיר והאחד היה שמו נחמיה וכדו אותו רבי
כהוראי והוא אשר היה רבי אלעזר בן ערך דאמר הוי גולה למקום תורה
דאיכלע ליה ואמר הקרא היה לבס (ראש היה) ר' מאיר ורבי כהוראי דבר א'
הרי מאיר הוא לשון אור ונהור' עמיה שרי והבן ע"כ) ובפירו' אבות פירש
כי רבי כהוראי הוא רבי אלעזר בן ערך וכן מזכיר של ר' וגם נחמיה בפרק
אלו הנמקקים וסתם מתניתין רבי מאיר סתם תוספתא רבי נחמיה וכלהו
אליבא דרבי עקיבא שהם תלמידיו :

רבי נתן הלבלר הוא אב בית דין קבירו של ר' מאיר ר' נתן דייבא ונקית
לעומקא דדיבא וכל אבותיו היו ראשי גולה בנבל והוא הנקרא
לפעמים יש אומרים מפני המעשה שהזכרנו למעלה והסימ' וכל אשר י"ש לו
נת"ן ואליהו מדבר עמו והוא ור' סוף משנה יאמר לאשה אחת שלא יסול
הבן הג' מיד וקיה וקראו לו נתן הבבלי על שמו :

גיתאי הארכלי קבירו של יהושע בן פרחיה והוא אב בית דין והוא מן
הזוגות וארכל שם מקום כשד שלמן בית ארכל (הושע י') והיא
אמרו וי"א כי הוא מקום אח' סמוך לכינוה שנקרא כן ושמו גדול מרבן
ובסוף מלה יש גיתאי איש תקוע הביא קלות מביתור ולא קבלו ממנו שהיה
בחובה לארץ ובירושמי שהיה אדם גדול וראוי לסמוך עליו ולכן לא קבלו
שלא ילמדו לקובעו חובה . וכן שם בן אטיטס (יש גורסין בן אטיטוס) ויוסף
הכהן וארסטון שהיו כלם אנשי שם וקסידים ולכן הזכרתיים . וגייתאי הארכלי
קבור בארכל בין ליפורי לעבריה :

בן ננס הוא בסוף בתרא מעשה שאל לפני רבי ישמעאל ואמר להם בן
ננס וכו' . אמר רבי ישמעאל הרולה לעסוק בדיני ממונות ישמע
את שמעון בן ננס וזה נקרא קודם שנסמך . ובפרק ג' דבכורים רבי שמעון

בן נכס חולק עם רבי עקיבא ואם כן הוא חזר לרבי ישמעאל ולרבי עקיבא
ואמר שנסתך בקרא בשמו רבי שמעון :

בִּיקְנוֹר שהיה בזמן בית שני ותימה על הרב למה לא הביאו בכלל
מהאנשים אשר נזכרו על שם מעשה כמו שהביא בתחלת שנת
למנניה בן חזקיה בן גרון שעלו בעלייתו ב"ש וב"ה וכן אבא שאול בן צענית
בסוף שנת. וזה ביקנור שהוא מוזכר במשנה פעמים רבות שהוא מן הקסידים
ולא עם הארץ קסיד. והוא נזכר בפ' א' שמדות וכן בפ' ב' שיש פתח א'
לנד בעזרה במזרח והוא שער ביקנור ושני פשפשים היו לו א' מימין וא'
משמאל. וכן אומר בפרק ששי דשקלים והיא סכוונת כנגד בית קודש הקדשים
שהיה במערב שהשיכה שם. ולכן בסוף ברכות אומר לא יקל אדם את
ראשו בזה השער של ביקנור שהוא במזרח. וכן בפרקא קמא דסוטה כי
בפתח ביקנור משקיף הסוטים ומטהרין היולדות והמלורעים. ובסוף פרק
כילד בולין כי לא נתקדשו שערי ביקנור מפני שמלורעין עומדים שם ומכניסין
ידם לבהונות. ובפרק ג' דיומא וכן בתוספתא בפרק ב' ביקנור כעשו
נסים לדלתותיו ומזכירין אותו לשבח. ואם כן ראוי לזכרו. והפירוש אומר
ביקנור היה איש מן הקסידים והלך לאלכסנדריא של מצרים ועשה שם שתי
דלתות של נקשת והתקין מלאכתן מאד והיה דעתו להעמידם לעזרה והביאם
על הים ויהי כאשר סער הים על המלכים השליכו א' מן הדלתות להקל
מעליהם ומחאניה ורבו להשליך השנית וכאשר ראה זה קשר עלמו נדלת
ואמר להם אם רכוככם להשליך זאת הדלת אל תשליכוה אלא עמי אז עמד
הים מועפו וכאשר ילא הוא למל בעכו היה מלטער על הדלת שטבעה
ורכה הש"י והשליך הים הדלת האמר' שטבעה לאותו מקום שילא זה הקסיד.
ויש אומרים דג גדול הקיאה וזה הנס שנעשה לדלתותיו והעמידום לרוח
מזרחית מן העזרה לעומת ההיכל. ובפרק שני דמדות כל השערים של זהב
חוץ משל ביקנור מפני שנעשו נסים בהם. ויש אומרים שמלהיבין כזהב.
ובספר יוסף בן גוריון אומר כי שער ביקנור בקרא גם כן שנעשה שם נס
שהרגו שם לביקנור שר יוכים בימי תשמוכאי וכן נראה בסוף פרק ב' דתעניות.
גם בהר הבית היה שער המזרח שמלוויר עליה שואן הבירה לדעת הרמב"ם
שהיה עליהם פחד ממלך פרס אבל זה זמן מועט היה כמו ל"ד שנים מלכות
שואן ופרס ואיך היה שם כל זמן הבית. ויש מפרשי' שזה עשו בני הגולה
כדי שיזכרו הנס של פורים שנעשה בשואן והוא פי' טוב. ובזה השער של
הר הבית היה רואה כ"ג השורף הפרה. כי הר הזמנים למזרקה של ירושלים
ששם שורפין הפרה. ולדעת רבי מאיר היה כ"ג השורף ואין הלכה כן.
וכן כרם רבני שעולה לירושלם מהלך יום אחד לכל לך אילת מן הדרום
ועקרבת מן הלפון. לוד מן המערב. והירדן מן המזרח בפרק ה' דמעשר שני:

איה הסמך

סומכוס פ"י אותו ואת בנו סומכוס אומר משום ר' מאיר והוא תלמידו
המובהק ובפרקא קמא דעירוובין שהיה אומר על כל דבר של
עושה

ספר יוחסין

טומאה מ"ק טעמים וכן על כל דבר של טהרה מ"ק טעמים ורבה לקרות
עם רבי יהודה אחר מות ר' מאיר ולא עלה בידו כדאיתא בקדושין ובמקומות
אחרים שהיה מפולפל מאד כרבו ובברייתא תניא סומכוס בן יוסי אומר
וכבר דברנו בו למעלה :

אות העין

עקביה בן מהללאל בזמן הלל כאשר אמרו . ור' יהודה בן אלעאי כאמן
רוח מכסה דבר העיד עליו שלא הית' עזרה נכעלת . שהוא ביום
ערב פסק על אדם בישראל בענוה ויראת קטף כמוהו . וכן מורה זה
בעדויות כשאמרו לו שיזור מהלכות שאמר ויעשוהו אב בית דין לישראל
ואמר במסידותו שלא יהיה רשע לפני המקום שעה אחת שיאמרו בשביל שררה
קור בו . וכן במסכת אבות הורה לנו הענוה והשפלות . ובעת מותו לזה
לכנו שיקח סברת חכמים ולא סברת אביו ונתן התכללות למה הוא לא
עשה כן בג' הלכות כי הוא שמע מפי מרובים כמה חכמים אבל בנו לא שמע
כי אם ממנו לבד . ואז אמר לו בנו שילוו עליו לחכמים ולא רצה ואמר
ליה מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך . וכיון שכיסה הדבר ממה שקרה לו
בענין הגיורת שהשקוה דוגמא רבי יהודה בר אלעאי החסיד די לנו בזה :

רבי עקיבא בן יוסף גר לדק מצני בכיו של סיסרא אשר שמו ילא
בכל העול' ושימש את נקום איש גם זו כ"ב שנה וכבר פי'
כי גם זו שם מקום או שהיה אומר גם זו לעונה . וכן רבי אליעזר רבו
המונהק וכן רבי יהושע וקלת למד מרבי טרפון אבל קבירו נקרא והלכה
כרבי עקיבא כגד רבי אליעזר רבו כדאיתא צפ' כילד מצרכין וסיה ק"כ
שנה כמשה והלל וריב"ז והיה חנן בן פנחס תלמידו ורבי יהושע הגרסי סוף
מהמשה הידועים רבי יוסי ור"מ וכו' והיה בזמן הבית ואחר חרבנה כמו
כ' שנה ולא יכול ספר להגיד דבריו וכבר זכרנו למעלה קלת ממנו והוא
פעשה הרוגי מלכות והוא העיקר שכן אמרו רבי עקיבא ומציריו . וכפטר
בקבלת עול מלכות שמים ובאחד כמו יעקב עם בכיו . ובסוף מועד קטן
שמת לו בן והספידו לו כל ישראל . ובמסכת שמות אומר שהיה שמו שמעון
חכם גדול ויום שמת רבי עקיבא כולד רבי כדאיתא במדרש שמואל ובקדושין :

בן עזאי הוא רבי שמעון בן עזאי והוא תלמיד קצר לרבי עקיבא וכבר
דברנו בו ועוד כדבר באות השי"ך בשמו :

אות הפא

רבי פפייאם בעדויות ובתמורה העיד עם ר' יהושע וראה חרבן הבית
ואמר אני מעיד שהי' לנו פרה של זכאי שלמים ואכלוהו

בפסק וולדה שלמים ברג ובפרק ד' דאקלים קולק עם ר' עקיבא ור' אליעזר והוא דרשן. דרש ר' פפייאס וכו' וא"ל ר' עקיבא דייך פפייאס אין דורשין כן וביא באקד וכו' :

פפוס בן יהודה בזמן ר' עקיבא חכם גדול בצרייתא והיה טוב לישראל בעבורו ובפרק חלק תנא משום פפוס שני דרשו' והוא בסוף ברכות בשמת ר' עקיבא ואין זה פפוס שהזכיר ר' אליעזר המכונה לאביו של הכולרי הכוזב בסוף גטין ובשבת. ובצרייתא יש ר' פדת הזקן אביו של ר' אלעזר וזקנו של ר' פדת בנו של ר' אליעזר. ובפ' הספיכה בירושלמי רבן גמליאל ור' יהושע ראו את פפוס בן יהודה אחר רבן גמליאל לר' יהושע מי הוא זה אחר ליה פפוס בן יהודה שכל מעשיו לשם שמים :

אות הצדי

רבי צדוק אביו של ר' אלעזר בר לודק גם אביו של רבי לודק חכם במשנה הוא בסוף שבת וזה ר' לודק התענה מ' שנה שלא יקרב הבית וכבר הארכנו בו למעלה ובעניניו ואם היה כהן והבאנו מאמרים ממנו או מצדו ובאחר הדבר בספק. אע"ג כי באבות דר' נתן גרסינן שגשגה רבי לודק לרומי וכתבו לו שפסא לשכב עמה ולא רלה ואמר מכהונה אני משפחה גדולה וכן בהלכות משונה ממנורת המאור השני. ואמרו שאולי התכלל בזה ולא היה כהן. וכן בקדושין גבורי כח עושי דברו כגון ר' לודק דתבעתיה מטרוניתא והוא היה עם ר' אליעזר ור' יהושע בקופת בנו של רבן גמליאל בפרקא קמח דקדושין. וכן ריב"ז היה עמו והלילו, ובמוספתא דכלאים אמר על הטבור הזה ישב קמי הכניא וכפי זה קיה ר' לודק שהיה נשעת הרבן ת' שנה וכן כתב ר' דוראן בפרוש הפרקים עם רבי דוסא בן הרכינס :

באות הקוף

והרי"ש לא מלאנו אום חכם כי ר"ק הוא למעט ובגמרא יש

קטיעה בר שלום גר לזק שנתן ממונו לרבי עקיבא ומציריו ולקח החלו ר' עקיבא והמלי תלמידיו שחא' והיתה לאהרן ולבניו וכולי והיה שר אלל קיסר והובטח בקיי הע"ה ומל עלמו :

באות ריש

נביא ראש ישראל הנקרא סתם

רבי הנקרא רבי' הקדוש ופעם א' קא במעיו ובתרכא זיין של תפוקים שהיה

ספר יוחסין

שהיה מע' שנה כדאיתא בפרק אין מעמידין וכבר פירשנו כל דבריו שהיה מושגח מן השמים וכן בברייתא חכם גדול בימי רבי שמעון בן יוחאי :

רבי ראובן האלטרובלי שהיה בין גדולי רומי והגיל לישראל :

אות השין

שמעון הלדיק הכ"ג ועשה צ' פרות והוא מעיירי כנסת הגדולה ונקרא שמו עידו מזרע יהושע בן יהולדק הכהן הגדול כי בתקל' בית שני היה יהושע כ"ג ויהולדק אביו בסוף בית ראשון ואמר שמת יהושע היו צניו וצניו צניו כהנים גדולים כמו שנראה בספר עזרא עד שהגיעה הלהונה לשמעון הלדיק ואימש מ' שנה והרבה דברים היו צוכותו צנית המקדש כמו שכתבנו ואכיבדו אלכסנדרוס מוקדון והשתקוה לו ובספורי דברי הימים של הנולדים בעבור שהיה רחמן עם העם לא כראשונים נקרא שמעון הלדיק. ובצרייתא

שמעון הפקולי הסדיר י"ח צרכות לפני ר"ג הזקן פרש"י מוכר למר גפן והערוך פי' פשתן כקי וצוהר אומר מלשון פקו פלילה שהוליא מדינה של גיהנם את אביו וכו' :

רבן שמעון בנו של הלל הזקן כשיא ישראל כאביו כדאיתא בפרק קמא דשבת לא נזכר במשנה :

רשב"ג בנו של ר"ג הזקן גם הוא כשיא ישראל ונהרג במרבץ הבית והוא מי' הרוגי מלכות נכדו של רבן שמעון בנו של הלל גם כן לא נזכר במשנה ולא הזכירו הרמב"ם וי"א כי הוא הנזכר בפ"ק דאבות שמעון בנו אומר כל ימי ושהיה צקור כשאמר זה וכן נראה שמזכיר מיד אחריו רשב"ג אומ' על ג' דברים והוא ככדו ואביו של רבי' הקדוש ועוד יש בפ"א ממסכ' ברייתות מעשה שעמדו הקיבין ר"ל צני יונה או תורים צדיכרי זהב ואמר רשב"ג המעון הזה לא אלין הלילה עד שיהיו צדיכרין ר"ל של כסף שהם כ"ה דינר זהב ובא לב"ד ולמד שאם הביאה האשה קרבן א' אפילו על ה' לידות וכו' ועמדו ציוס ההוא צרביע דינר כסף וכן הפירוש אומר רשב"ג ואם כן בהכרח שזה בזמן הבית והוא שנהרג ולא אביו של רבי שהיה זמן מה אחר המרבץ ואם כן יהיה זה מהמנין אבל יש כוספא וגרסא בגמרא דבתרא אמר רבן גמליאל לא אלין הלילה וכו' . ובמשנה אומ' רשב"ג וצוה כאמר ויפול הגורל על שמעון להיות הראשו' מי' הרוגי מלכות אשריו :

רשב"ג הנשיא אביו של רבינו הקדוש והוא בנו של ר"ג דיבנה בר פלוגתיה דר' יהושע ר"ל ר"ג דיבנה וזה רשב"ג הוא הנזכר בכל המשנה והלכה כמותו קון מהלכות ידועו'. והיה זה עכיו מאד יותר מיוכתן בן שאול וצניו צתירא והיה רבו אלעזר איש ברתותא והיה עמו ר' יהושע בן קרחה בן ר' עקיבא וכן רבי נתן אב בית דינו ור' מאיר קבס ור' אלעזר בר' שמעון ורבינו הקדוש צניו לכניו וכל אלו היו כשיאים מבית הלל מלד האם מיהודה

מיהודה אבל לא היו ראשי גלויות כי אם בנבל מלך האב מיהודה וכל אלו
 בקראו רבן :

רבי שמעון בנו של ר' והוא הקטן בשני' וגדול בצמחה והוא נזכר
 בסוף מכות והוא ראוי לכשיא ויותר חכם מר' קייא זולת
 כי היה אקיו ר"ג גדול ממנו כדאיתא בפרק הנושא והוא נכדו של רשב"ג
 האמור ואם כן הם ארבע' כלם שמש כשם זקנס וכיון שזכרנו שם רבן
 שמעון בנו של הלל שהיה בזמן הבית זכרנו כל השלשלת ובפרקא קמא
 דבתרא כי לזה נולדה לו בת וקלשה דעתו וכיקמו רבינו הקדוש אביו אעפ"י
 שהיה עשיר גדול כמו שאמרנו למעלה ובסוף פרקא קמא דגטין כאשר בתיקו
 אם זה היה כשיא או לא כן פי' רבינו חננאל :

שמעון בן שטח הכשיא אחותו היתה נשואה ליכאי המלך מהשמונים
 והוא עשה תקנות כדאיתא בפ"ק דשבת ותלה פ' נשים מכשפות
 ביום א'. ובפ' אחד דיני ממוכות על שהרג איש לחבירו בלא עדים התפלל
 הוא עליו ובא נקש וכשכו והרגו . גם כשהרג עבד המלך לאיש אחד עשה
 שיבא המלך לפניו ושיקום לפני הסנהדרין והם כבשו פניהם ואמר שמעון
 בן שטח בעל מקשבות יפרע מהם ובא גבריאל ומצטן בקרקע ואז גזרו מלך
 לא דן ולא דנין אותו והוא קצר יהודה בן טבאי ותלמידיו שמעיה ואבטליון :

שמעיה קצר אבטליון מצני בניו של סנכריב והיו סכמים גדולים
 ומעשיהם כבני אהרן והם רבותיו של הלל ושמי :

שמאי הוא קבירו של הלל ונראה שהאריך ימים כמו הלל קבירו כי
 לעולם נקרא שמאי הזקן ולא היה לו מקלוקת עם הלל כי
 אם נג' הלכות כדאיתא בפ"ק דשבת וכבר ידעת כי אע"פ שהיה כעסן
 כנגד הרשעים היה עניו עם הלדיקים וכל מעשיו לשם שמים וכן מקלוקתו
 כי הוא הלך במקלו אלל יונתן בן עוזיאל אע"פ שהוא תלמידו כי כל
 התלמידים שהיו להלל כן היו משמאי . כי כבר ראית אמרם ז"ל שמונים
 תלמידים היו להלל הזקן וריב"ז אחד מהם . ועם כל זה אומרים באבות
 בפ' שני ריב"ז קבל מהלל ומשמאי שלעולם היו שניהם בבית המדרש ביחד
 האחד כשיא ושמאי אב בית דין וכן היו כל הזוגות . וזה שהלך שמאי
 ליונתן בן עוזיאל בפ' יש נוחלין דבתרא :

שמאי הזקן בפרק שני דערלה והו' בכתובת הדפוס ונראה שהוא טעות
 בספרים כי הוא שמאי הזקן וזה כי ר' דוסתאי איש כפר יתמא
 מתלמידי בית שמאי אמר משמו ולכן לא זכרתיו בכלל הק"ו סכמים וכן
 מלאתי אחר כך בספר מדוייק שאינו של דפוס שמאי :

שמעון איש המלטה בזמן הבית לפני ר"ג הזקן בפ"ב דפאה ובתוספתא
 בפ"ק דיומא :

שמעון אקיו עזריה הוא כהן דודו של ר' אלעזר בן עזריה ונקרא על שם
 אקיו על שם שעורו לפרנס' כמו בני זבולן לישכר כדאיתא בפ'
 היה כועל בסוטה ושיחלוק עם אקיו צפיי העו"ה ובפ' קדושים בילמדנו

ספר יוהסין

והלא שמעון גדול מעזריה אלא שמתן צפי שמעון נקראת ההלכה על שמו וגם
אזינו חכם וכבודו נבית הכהנים תשיעי לעזרא:

רבי שמעון בן נתנאל תלמיד ריב"ז אחד מהמטעה והוא ירא קטף
ובתוספתא צפ' ג' דע"ז ומעשה צרפן גטליאל הזקן
שהשיא בתו לשמעון בן נתנאל ופסק עמו על סנת שלא תעשה טהרות
על גביו - רש"ג אומר אין לריך שאין כופין הקנר שיעשה טהרות על
גבי עם הארץ וכולם ראו הנית ומרננה. ובתנארי צפ"י העו"הב.

רבי שמעון בן הסגן ר"ל בן ר' חנינאל סגן הכהנים וגם ראה הנית
ומרננה ובפרק ב' דכתובות רש"ג שזוס רבי שמעון
בן הסגן וכן בסוף שקלים ובפרק י"א מטמקוז:

שמעון התמימי במשנה פרק ג' דתעניות ופרש"י מתמנת היה כדכתיב
שמעון מתן התמימי על שם מתנת וכן צפ' ראשון דידים וכן
הוא צפ' ד' דיבמות עם רבי עקיבא וצפ' הקובל וכן צפ' י"ט שמעון
התמימי לא בא לילי י"ט לבית המדרש לשקרית מלאו ר' יהודה בן בבא
אמר ליה למה לא באת אשש וכו' הנה כי היה קנר להם אבל הוא
קורא לר' עקיבא ר' שהיה גדול ממנו ואמ' איני חולק עליו הריני כמסיף
על דברי רבי וזהו צסיפרי על כי לא יראני האדם ומי והוא מד' חכמי
יבנה ר' אליעזר ור' יהושע ור' עקיבא ושמעון התמימי דן לפניהם בקרקע:

שמעון בן בתירא כנר ידעת כי הם המיוחסים ושרים ונשיאים שהיו
בזמן הלל הזקן בזמן הנית ומוסיף על דבריו ר' עקיבא
צעדויות והם נזכרים שם שלשה רבי יהודה בן בתירא ור' יהושע בן
בתירא ור' שמעון זה. ורש"י בפרקא קמא דתעניות כי היו שניהם ר'
יהודה ור' יהושע בני בתירא ושהם היו שנתנו הנשיאות שלהם להלל
ושכח לזה השלישי. ועוד קשה לי אם הם היו קודם הלל בנשיאות והלל
מלך ק' שנים קודם המרבן אך אומר בירושלמי דסנהדרין כי ר' יהושע
תלמיד תלמידו של הלל זכה שיוליד אביו לר' יהודה בן בתירא ואם בן
אינם בני בתירא שהיו בזמן הלל אלא אמרים בשם:

רבי שמעון בן נכס הוא בן נכס סחם שכניד אותו רבי ישמעאל
ואמר הרולה שיעסוק בדיני סמוכות ישמש בן נכס והוא
קנר גם לבן עזאי ולבן זוטא ולרבי עקיבא צפ' ג' דנכורים והוא מהמטעה
הדינים לפני חכמים ונקרא בן נכס כמו שפי' למעלה קודם שנסמכו:

רבי שמעון בן זוטא הוא על שם אביו והוא מארנע' שכננסו לפרדם
והוא מד' חכמי יבנה ומהמטעה הדינים לפני חכמים
והוא דרשן גדול וראה אוכלוסא בהר הנית:

רבי שמעון בן עזאי תלמיד קנר לר' עקיבא ומסקה נפשו בתורה
ומדינתו טבריה נסוף ערכין והיה שקדן עד שאמרו
משעת

משמת בן עזאי בטלו השקדכים והיה חתנו של ר' עקיבא ונתחלת סוטה
 יש ספק אם כשא' אותה והוא אמר קבל לבן עזאי שלא שימש את ר'
 ישמעאל וכבר ידעת כי מת רך בשנים שנכנס לפרדס ומארבע' שנכנסו
 לפרדס ומהקמטה הדכין לפני קבטים ועליו כאמר יקר בעיני ה' הסוטה
 לחסידיו :

רבי שמעון שזרי על שם מלאכתו בן כתב הרמב"ם ז"ל אבל יותר
 נראה כי הוא על שם מקומו ובגליל העליון קרוב ללפת

יש כבר אחד שנקרא שזור עד היום והוא קבור שם כאשר ראינו בכתובים
 שאלמו מארץ ישראל מקברות הלדיקים וכן נפ' מרובה יש כוסק אמר ר'
 שמעון שזרי טבעלי בתים של גליל העליון היו בית אבא וכולי ובספרא
 אמר ר' ישמעאל שזרי ואולי הוא אחיו או הוא אחד משם וכן נפ' ד'
 סכריתות רבי שמעון שזרי ור' שמעון אומרים וכן ר' יהודה ואם כן
 מלאכו חבר לרבי מאיר ור' יהודה ורבי שמעון בן יוסאי ולר' יוסי נפ' י"ק
 סכלים אבל נפ' קסא דראש השנה ר' יוסי בן כיפר שהיה בזמן סכניה
 בן אחי ר' יהושע אומ' שמוס ר' שמעון שזרי שנראה יותר קדמין. וכן
 במוספתא נפ' די דמאי שאל לרבי טרפון וכן במסכות שאל לרבי טרפון
 על טבל שנתערב לו במוליך :

רבי שמעון בן יוסאי הוא ר' שמעון סתם ואעפ"י שר' שמעון סתם
 מלאכו נפ"ב דאבות שאמר הוי זהיר בק"ש ומפלה שם

הוא ר' שמעון בן כתנאל דבר הלמד מעניינו ובפרקא קמא דעירובין
 שהלך ללמוד תורה אבל ר' יוסקן בן יורי אבל רבו הסובהק ר' עקיבא
 וסתם סיפרי ר' שמעון ולא ר' ישמעאל כאשר כתוב בסוף שער הראשון
 שהליכות עולם כי הוא טעות שם כי ר' ישמעאל אינו תלמיד רבי עקיבא
 וכן מפורש במסורה וכן כתב הרמב"ם ז"ל בתשובותיו. ונפ' כהן גדול
 וכזיר בעבור שאמר על ר' עקיבא שלא חזר בו אלא אם משמת חזר בו
 איני יודע והנא הושקרו שינוי עפני מעניותיו לפי שאין דרך ארץ לדבר
 על רבו כך ישב והתענה ימים רבים. ויש אומרים שהיה ר' שמעון דמן
 קלטור זה שאמר. וכבר ידעת קדושתו וקדוש נבו במערה והזוהר הנקרא
 יהי אור שעשו. הכל כתוב למעלה בארוכה במסורה הג' :

רבי שמעון בן חלפתא עסקן בדברי' במרכנולת שניטלה הכולה
 להוליא מלבו של ר' יהודה. ועוד שניסה דברי שלמה

בכמלה שאין לה קלין. ועוד ניסה שאוכא' הגזל כי כפלה קטה אחת
 עכמלה אחת ונאו כל האחרות והריוו בקטה ולא לקחו אותה עד שזא
 בעלה בעבורה. והוא בעל בשרי ובפרק ד' מיתות שנעשה לו כס באריו'
 שניטול מהם שפסל בשר מן השמים. ודבריו נפ' אלו טריפות ובמדרשות.
 ובויקרא רבה פרשת לו נראה כי ר' שמעון בן חלפתא אע"פ שהוא זקן
 מאד שהיה כתלמיד לפני ר' ולפני אנטונינוס. וכן בסוף ואלה שמות
 רבה שהיה כמו תלמיד לרבי. וכן בפרשת זאת תהיה ובאשר היה זקן ר'
 שמעון לא הוה יכול למיסק למילף וכן נפ' שואל כי מלד זקנותו לא
 היה

ספר יוחסין

היה מקנל פני רבי כמו שעשו אבותיו לאבות רבינו הקדוש. וכראה
זה אחיו הקטן של ר' יוסי בן קלפתא הוא ר' יוסי סתם חבר של רבי
שמעון ור' מאיר ור' יהודה ונפ' קמא דמועד קטן שהיה עם רבי ונסוף
ואלה שמות רבה שכתבו לו סרגלית מן השמים והקזורה והיה הכס האחרון
גדול מן הראשון דמן שמיא יהני ולא שקלי :

רבי שמעון בן אלעזר חבר פירשנו שהיה זה תמיד עם ר' מאיר
והוא רבו המובהק ונפ' ר' אליעזר בשנת אומר ששם

ר' מאיר וכן נפ' ארוסה צמוטה וכן נפ' קמא דקולין הלך רשנ"א וספר
לר' מאיר וכן אומר ששם ר' יהודה. וכבר פירשנו למעלה מה שאומר
נפ' ג' דתעניות שקרה לו עם האיט המכוער שאמר רש"י כי הוא אליהו
ז"ל עד שדרש לעולם יהא אדם רך כקנה ואל יהיה קשה בארו. לפיכך
זכה קנה לעשות ממנו קולמוס לכתוב בו ס"ת וכן היה מולק עם ר'
יוסי בן המשולם בפרק אלו טריפות בנקב הנלגלת :

רבי שמעון בן עקשיא צסיף קנין שהוא סיף סדר קדשים ואולי
הוא אחיו של רבי חנניה בן עקשיא ובשנדע זמן זה

כדע זמן האמר וכיון שהוא מדבר בענין שביבד ר' יהושע וכן עזאי ודיסה
דבריו למה שאמרו נרא' שהיו בזמנו. וכן צסיף סכות רבי חנניה בן
עקשיא עם רבי חנינא בן גסליאל ורבי שמעון :

רבי שמעון בן סכסיא בזמן רבי כח"ש ז' מדות שטנו חכמים בלדיקים
כלס נתקיימו ברבי ובניו. ונפ' אין לדין אל"ל ר' דורות

שפרינו על רבי שמעון בן יוסאי רבו של רבי ואינו נראה כפי פרש"י
שהיה זה מקהל קדוש שבירושלם שהיו זקנים יותר כי היו ר' יוסי בן
המשולם ויונתן אחיו בזמן ר' אלעזר סמסא וכל זה שם בארובה. ובמשנה
בפ"ק דתגינה מולק עם רבי שמעון בן יוסאי. אבל בפר' הנמקקין בירושלמי
רבי שמעון בן סכסיא אומר הכוי והכז והעושר וכו' ומני רשנ"ג אומר
אלו ז' מדות שטנו חכמים ז"ל כלס נתקיימו בר' ובניו אבל בפ"ב דמעשר
שני בירושל' אומר כי ר' שמעון בן סכסיא ורבי יוסי בן משולם הם
קהלה קדושה :

רבי שמעון בן יהודה מנירו של ר' הוא נקרא איש כפר עכו ובפרק
העור והרוטב איש כפר עיכוס והוא אומר משם ר'

שמעון בפרק ג' דמכות ובפרק י' דנגעים ובסוף פרק ב' דשנועות ובפרק
ואלו כאמרין בכל לשון וכן משם ר' יוסי פרק ג' דמעשר שני ובפרקא
קמא דשנועות והוא ראה בגליל אננים מנוגעות ונראה שהוא אק לר'
יוסי בר יהודה ויהיו בניו של ר' יהודה בר אלעאי ובקמא אומר ששם
ר' שמעון בן סכסיא :

אבא שאול בן בעטיה בזמן הבית בזמן אביו של ר' לדיק צסיף
שנת ופרש"י בפר' אין לדין חכס גדול היה ומפני ביטול

בית המדרש היה מעלא מדותיו וככס שלש סאות גרבי יין סמלית ובירורי
הסדות שהיה סוכר וכתן אותם להקדש ובנו היה חכס ושמו בעטיה בזמן

ר' והוא התיר כדר לר' שמעון בן רבי ובסוף פר' מקום שנהגו תניא
 אבא שאול אומר קורות שקמה היו ציריחו והיו בעלי זרועות נוטלין אותם
 בזרוע עמדו בעלים והקדישום לשמים ועליהם אמר אבא שאול בן צטנית
 משום אבא יוסי בן חכן וכולי וכראה עזה המאמר שני פירושים או אבא
 שאול בן צטנית או אבא שאול אומר עה שאמר אבא שאול בן צטנית שהוא
 קדמון מעטו וכן כתבם הרמב"ם ז"ל לשנים :

אבא שאול גם זה בזמן הבית וגם למד עם ריב"ז והוא קוצר עתים
 וראה לעוג ולאבשלום והוא ארוך בדורו ורבי ערפון
 עגיע לכתיביו וכבר הארכנו זה למעלה :

שמואל הקטן הקסיד והעניו שנכנסו לעבר השנה יומר עשנעה ואע'
 שהוא מי שעלה שלא ברשוי וללמוד הלכה כדי שלא לבייש את
 קצירו וקם ללכת ואמר לו רבן גמליאל שב בני שב ראיות כל השנים
 להתעבר על ידך שהיה יודע בחכמת התוכנה כמו שמואל יוקינאה הכהן
 קצירו של רב ובספכת שמות שמת בלא בן ונמנו מפתחו ובקסו בארנו
 והספידו רבי אלעזר בן עזריה ורשב"ג והתנבא אז בלשון ארמי וכראה
 שהיה סמוך למרבן הבית שהתנבא על רשב"ג וישמעאל בן אלישע למבר
 ניום פטירתו וכו' כדאימא נסנהדרין ובסוף סוטה והוא מיקן ברכת
 המינין ביבנה ועליו ילא בת קול מן השמים שהיה ראוי שתשרה שכינה
 עליו אלא שאין דורו ראוי לכך וכשמת אמרו עליו אי עניו אי חסיד
 מחלמידיו של הלל ופרש"י באבות שנקרא קטן בערך שמואל הנביא :

הגה"ה אמר ש"ס תמלא זה הפירוש צירושלמי דסוף סוטה ע"כ :
 וכראה כי מפני שהיה קטן עלמו מלד הענוה. והנה סיימנו
 בזה הלדיק וקסיד ועניו שזה קבלנו מסיני שנאמר בעבור תהיה יראתו
 על פניכם לבלתי תחטאו על פניכם זו הענוה שבה ככתר אדון הנביאים
 שנאמר והאיש עשה ענו סאד. הקב"ה ישלח עשיתו לנו וכזכה לזה שנאמר
 שלמני לבשר ענוים וכילי וענוה גדולה מכולן עקב ענוה יראת יי. אמן
 וכן יהי רצון :

כל האמוראים על ררך אלף בית

אבא בר אבא הכהן הוא הנקרא אבוב דשמואל והיה חסיד אומר נכסי
 ימוסים באמנע פעותיו נרכות פי מי שמתו ונקרא אבוב דשמואל
 על ענין שאירע לו וטביאו בהלכות גדולות הלכות גיעין משום שעשה
 דאבוב דשמואל דאחא נסם ושמש. ומאי טעמא דכי אזל אבוב דשמואל
 למערבא אשכחתייה עדימא דהות ידעה בלישנא דליפורי אמרה ליה איזדקיך
 לי ואנא אחן לך כך וכך זוזי משום דהות ידעה דנפיק מניה גברא
 רבא. ערק מינה והדר אחא נסם ההוא ליליא לגבי דביתיה ואזדקיך
 לה והדר אזל. לבסוף אישתמעט סילתא דמתעברא איתויה לבי דינא אלקייה
 אמר

ספר וחסין

אמר שמואל בכריסה דאיעיה איכויף רישאי דלעא טעאי לי רישא דטוטא
וכאיב ליה כף רישיה בכריסא דאיעיה ומטיה ריש טוטא :
אבא אריכא בעסכת כדה הוא רב מצירו דשמואל גדול סבל התמוראים
תלמידו של רבי קייא דודו אפי אביו ומעשה אקיס היו אינו אביו
של רבא וזילא ומנא ומרתא וקייא כולהו בני דאבא כרסלא עכפרי
בסנהדרין. ואם אמר רבי קייא בן אפי יורד לבבל יורה יורה ידן ידן
ופירוש בן אקוטי על שם הקבטה אמור לקבטה אקוטי את. אבל האמת
שהיה בן אקוטי וכן אקוטי שהיתה לרבי קייא הגדול אקוטי מאם וכשאה
אינו והוליד את רב וזה ר' קייא הגדול כשהיה בנוספה סלפטי רבי הקדוש
כשזכר פרק הנושא דירושלמי אולוף לרב כל כללי דאורייתא. ואמתו
הות סלערא ליה ובנו של רב הנקרא קייא על שם דודו הוה מהפך
הדברים כשזכר בינמות פרק הנא על יבמתו. וגם היה לו בן אפר
לרב נקרא אינו בשם אקוטי כדאיתא בפרק ערבי פסחים. סהם רבותינו
שבבבל רב ושמואל. וירושלמי אמר ליה שמואל לרב אכול סמא דארעאי
ואי לא כתבנא עלך זקן עטרה ואטוק עלוי ואכל. ובפר' אין מעשידין
רב ושמואל ור' יוסקן קראי פירוש מדבריהם כמו מקרא. רב מנא הוא
ופליג פירו' כי הוא קבר לוי ובר קפרא ובני ר' שהם רבן גמליאל ור'
שמעון שהם מנאים. ורב האי גאון ז"ל פירש כי בג' מקומות מזכירו שהוא
מנא קדא נפי' ג' שאכלו. רב אבא אמר לריך שיאמר הודאה תמלה
וסיף. ואידך נפי' האשה שכו' לה נכסים רב אבא אש' שאלתי לסוסכום.
ואידך בשבת פ' רבי אליעזר רב אבא אמר הטבילה ואמר כך ילדה ואבא
הוא רב. אבל זה שאמר הגאון ז"ל בשבת אבא לא עבדתי בגמרא ולא
ברש"י ז"ל ולא בתוספות שאמר אבא אלא רב קמא ואבא עבדתי בתוספתא
בפרק ז' שולין אמת שאמר אמר ר' אבא זה אחד מן הדברים שהיה
ר' קייא אומר אין להם תשיבה והשיב ר' אליעזר וכו' וכן נפי' קמא
דבינה בתוספתא וכן נפי' כסיי הדם בגמרא. ובאות הרי"ש בעז"ה
כאריך בשם רב ורב היה אומר על רב קינא בר שילא שהיתה לו אהבתו
כאז לבן כדאיתא נפי' בן סורר. וכן בירושלמי ובפי' נמה אשה אמר ליה
שמואל לרב קינא בר שילא כולהו רבנן דבני ריש גלותא לא ליפקו בשבת
בסרבלי קתומי לבר סינך דלא קפדי עלך דבני ריש גלותא פרש"י ז"ל שהיו
עושין קומות לטליתות שלהם כעין עבדים להראות שכפופים הם לריש
גולה ואי מפסקי מרתמו ומקפלי להו ולא קפדי עלך חס שלך בלא קומת.
והערוך בערך סרבל פירש שהיה מפני פחד העובם שאם לא ימלאו
הקומת שעה יאמרו שגנב העבם ור' קינא שהיה לו נשיאות פנים לא
היה ירא וכ"ל פרש"י ז"ל עיקר. ורב אבא בר אבהו תלמיד רב היה
בשעת קבורתו של רב כדאיתא בפרק ביכר ענבין. ושימש רב לרבי ור'
קייא בישיבה ור' יוסקן שימש דעמידה והוא רב גבר כבודה בתורה ובמסידו'
וי' סילי דמסידותא כעלא ברב כמו שפירש כולם בשם רב. ובפי' אלו
טרפות אמר ריש לקיש עליו זכור אותו האיש לטוב. ובפרק ראשית הגז
אמר ר' יוסקן לאיסי בר היכי שאן ריש סדרא בבבל אמר ליה אבא

אריכא אמר ליה אנא אריכא קרית ליה כהירכא פירוש לשון זכיר
 כמו האי דנכונב יהיה כהיר ויחם פירוש זכרן ויחם כאשר פירש הערוך
 כהירכא כד הויכא יתבין אמר י"ז שורות אפוריה דרב קמיה דרבי ונפקי
 זיקוקין דכור מפוסיה דרב לפוסיה דר' ומפוסיה דר' לפוסיה דרב ולית
 אנא ידע מה אמרין ואת אנא אריכא קרני ליה. ובפרקא קמא דבילה
 פירש רש"י ז"ל וקשיא דרב אדרב דאע"ג דרב אטוראה הוא עקשינן
 מיניה מפני שרבן של בני גולה הוא בדור ההוא קודם משאול:

אבא הכהן אמר ליה לר' יוסי הכהן תמיה אני אם קבל ר' יוסן
 משוכת ריש לקיש. ואם בגמרא קזר לומר עליו ר' אנא
 בר כהנא לרבי יוסי הכהן אבל בגמרא אחרת לכל אומר רבי אנא הכהן
 ובמקום אחר אומר אמר ר' אנא הכהן משום רבי יוסי הכהן מעשה
 ומתו בניו של רבי יוסי בר כהנא והם בזמן ר' יוסן ונפרק כל הכלים
 אמר ליה רבי אנא בר כהנא לרבי ירמיה:

אבא אומכא ר"ל תקיף דם והוה אחי ליה שלמא מרקיעא כל יומא
 ולאבני כל מעלי שנתא ולרנא בטעלי יומא דכפורי קלש דעמי'
 דרנא על אבני ואבני על אנא אומכא ואמרו לו לא חלית וכולי בתעניות
 ושדר אבני זוגא מרנכן למנדקיה ועשה נדקות עמהם:

רבי אבא כי סליק רבי אנא אשכחיה לרבי אבין ויש מוסקא לרבי
 יוסן בסוף יום טוב ואשכחיה לרבי אריכא בר פפי ולרבי
 זירא ואמרי לה רבי אנהו ולר' שמעון בן פזי ולרבי ילמך נפשא ונפרק
 חין מעשידין ארוח דמורייסא דאחא למל עכו אחיב רבי אנא דמן עכו
 כטורי אמר ליה רבי אנא בר' אנא דמן עכו עד האידיכא שאן כטוריה
 וכו'. ובפרק אל טרפות כי רבי אנא בנבל בזמן רבא בר פלוגתיה דאבני
 והוא ורבי זירא עלו לארץ ישראל וכי רבי זירא עלה קודם וכן היה רבי
 אנא בנבל עם יב הויכא ורב ירמיה בר אנא. כי סליק רבי אנא מבי
 רב ורבי אלעזר רבי יוסן בן אליקים ורבי אלעזר כולם ביחד ונראה כי
 רבי אנא סתם בנבל ובה כסתפק לי מאד מי הוא רבי אנא סתם
 בתלמוד אם הוא רבי אנא בר עמל או אחר ובעבור זה אאריך בזמנו
 ובשמו. אימתיביה רבי אנא לעולא ומעשה דנסכא דר' אנא לכי ר' אחי
 נראה כפי גרסת הגמרות כי הוא ר' אנא בר עמל ואומר התלמוד נסכא
 דרבי אנא נפ' בעת העדות והוא ר' אנא בר עמל. ובפ' הגזול קמא
 רבי אנא שלח לב ספרא לגבות סעות מרב יוסף בר קמא אבוהי דרבא
 ואז רבי אנא זקעאד ואז רבא כתן עלה לאביו כיילד יתן המעות. ובפ'
 אלו מלאות במופות רבי אנא תלמיד ר' אחי מנסכא דר' אנא. ולי
 נראה להפך כי כי אחי אמר רבותינו שזאריך ישראל רבי אנא. ומשום
 דר' אחי היה אז ראש ישיבה בארץ ישראל במקום רבי יוסן רבו אומר
 שם יתיב רבי אב קמיה נפ' כל הכשנעין ובפ' המפקיד יתיב רבי אחי
 ואמר שעתא אייביה רבי אנא בר עמל לר' אחי ובעבור זה לפעמים
 אומר משום ר' מי הלכה בסוף פ' כל הכלים אמר ר' אנא אמר ר' אחי
 אמר ר' יוסן אטפ שלא יהיה רבו משום דאמרה משום רבי יוסן.

וכן בסוף פי' חזקת הנתיים רבי אמי שדרה לר' אבא בר סמל בעא ר' אבא בר זנדא שהוא תלמיד רב הונא מר' אבא אבא רב הונא גדול שמו. ונפ' השולח גע אמר ר' אבא לרב הונא למדתכו רביכו וכן בסוף סועד קטן דרש עליו ראוי היה רביכו שמשרה שכינה עליו וכו' אמר רבי אבא אמר רב הונא אמר רב. ונפ' אלו טריפות כי סליק רבי אבא אשכחיה לר' זירא אמר ליה הי מר עיווא דסליק מר להכא הוה לן פתחון פה קמיה דרב הונא וכו' ומלאתי לר' ירמיה בר אבא פרש"י ר' זירא ורבי אבא תריווייהו ענבל הוו ור' זירא סליק ברישא ואמר ליה ר' אבא קייך אקר שעלית ענבל וכו'. ונפ' קמא דקולין יתיב רבי אבא אקוריה דרב כהנא ורב כהנא קמיה דרב יהודה ואזל ר' אבא ואמרה קמיה דר' אלעזר ואזל ר' אלעזר ואמרה קמיה דר' יוסקן. ונפ' ימא כי ר' ירמיה שאל מחילה וכפרה בעבור שהקטיע לר' אבא. רבותיכו שבארץ ישראל ר' אבא בפרק שני דמסנהדרין והטעם משום נסבא דרבי אבא כדאיתא נפ' כל הנשענין. אמר ליה ר' קייא בר אבא לר' אבא ור' ירמיה. וכן אמר ר' אבא לרב ירמיה בר אבא. בעא ר' אבא מרב הונא ונראה שהיה עשיר כי בכל ערב שנת זמן נ"ג אסתירי פשיטי ט"ג טנאי ואמר אשור הייא אשור הייא כמו שפרש"י ז"ל שני פירושים. רבי אבא קבריה דר' זירא או ר' זירא קבריה דר' אבא. ויש כוסמא בסוף קולין בעי ר' אבא בר סמל ואמר ליה ר' אבא מא שמע וכו' ר' אבא קמיה דר' אמי ואין זה תימה לפירושי כי היה ר' אמי ראש ישיבה ודומה לזה נפ' אלו עמיאות ר' אמי אמת לקמיה דרבי אמי ופירשו המוספות אע"ג דהוא גדול מר' אמי אין תימה שגא לפניו לישראל שקצרו היה אבא אי גימ כי בא לפני אבא קמה דרבי אבא תלמידו של רבי אמר כדמוכא נבי נסבא דרבי אבא ואיך היה בא לפניו עד כאן. ולפי מה שפירשת למעלה יהיה הגרסא לפני ר' אבא טובה וכן אמרתי למעלה שדרה ו' אמי לר' אבא שהיה כמו קבירו ולמד ענבל עם רב ורב הונא וכן נפ' הקולין בפסקים כתב הראב"ד הלכה כרבי אבא משום דהוא דייבא דארץ ישראל כדאיתא בשנועות ודייבא נחית לעוטקא דדיבא רב יוסף אקוריה ד' אבא לפני רב הונא קמיב ר' אבא לר' יוסי ולרבי אבהו ונראה שהארץ ימים כי היה בזמן רב עד רבא שענש לרבא נדמי השור שהטריף רבו וכן נראה שקור כמו שפרש בקטיבא שהוא ר' זירא ובפרק האומר בקדוין כי היה עולה לרגל לפני רבי יצחק נפתא ושקנה שדה והוא לא יד דרב גידל היפך זו בראשונה והפקירו בעבור זה ומתקרי ארע דרבנן :

רבי אבא בר אבא אמר רבי אלעא אמר ר' אא בר אבא משום רבינו ופרש"י רבינו הוא רבי. ואינוזה אבא בר אבא אביו של רבי קייא הגדול אף על פי שמו כן ובפרק. שאכלו אמר ר' אלעא אמר ר' יעקב אמר רבי אבא בר אבא משום רבו גם בזה נסתפק לי מעט אס הוא ר' אבא סתם :

רבי אבא זומי נפ' הקוסץ זוטא ורש"י הניאו שגולא פירש ונראה שקסר בפירוש :

רבי אבא דמן עכו צפרק מקום שנהנו עכו היא מדינת הים ר"ל קולה לארץ וצפרק מי שאחזו אינה מדינת הים . וזה ר' אנא מנשק כיפי דעכו מאס כי רבו ענדיך את אנביה . ונראה כי עכו היא קרונה ללידון כן פירש רש"י ז"ל וירכתו על לידון היא עכו או קרוב ללידון עכו ונפ' יש נחלין זבולון עלה לו תהום עכו ונפתלי גנוסר . אבל צמסעות דר' בנימין אומר כי הוא יום אחד מלור הקדומ' והקדשה והיא עכו אשר היתה בגבול אשר והיא תחלת ארץ ישראל והיא כמל גדול בשפת הים ע"כ . ובתחלת ספר שופטים אשר לא הוריש את יושגי עכו ואת יושגי לידון וא"כ היה צחקו של אשר ואיכה לידון אבל היא קרונה ללידון ובתקומה ויהיה ג"כ בגבול זבולן שלא יהיה קשה לרש"י ולגמרא . והרמב"ם ז"ל צפי' משנת גיטין אחר שעכו אינה סארץ ישראל וצפרק ו' עמסכת עסקות מעשה ציוסף הכהן הנבלי שהיה מטמא ויולא ק"ל אלל רבי יוסי צלידון וצפרק מי שהוכיאוהו הלך ללמוד תורה ללידון פרש"י קולה לארץ הוא . אבל צסוף ספר מכות הגדול צמטה קל"ג עכו מקלמה קולה לארץ כאשקלון ומקלמה צארץ צדמוכא צירוש' וכן נראה כי אם עכו אינה סארץ ישראל למה רבי אנא מנשק כיפי דעכו . והסולמ"י כתב כי אלו הכיפיים היו עשויים להנדיל צין הקדש לחול כי קליה קולה לארץ והקדושין עשו עשא ומתן על זה בתחלת גיטין ואמרו גם כן זה שקליה צארץ וכן כתבו התוספות שם וכן צסוף כמותות ור' יוס טוב האשכנז"י כתב צירושלמי אומר שקליה צארץ ואם כן מלד הצלי שבארץ ישראל יהיה ענשק וכן צפ' מי שאחזו שהיא סארץ ישראל וצפרק צ' דכמותות אחר רבי זירא הא סילתא ער' אנא שמיע לי ואם לאו ר' אנא דמן עכו שכתייה . וזה ר' אנא עכי סאל ולר' אנהו היו עמנין לראש ישיבה ולא רלה מאס רבי אנא דמן עכו ואמר עד שילכנו מצעלי מונות ואמר זה כדי להעשירו שיחנו לו מתכות צפרק ואלו כאמרין צסועה :

רבי אבא דמן קסרי צפרק סדר מעניות כ"א ר' זירא דמן קסרי וצסוף סועד קטן תני רבי אנא דמן קסרי קמיה דרבי יוסקן :

רבי אבא בר סמל צפ' המוכר את הנזית מאי סמל פירש ר' אנא בר סמל ספרכתא והיא חבן שכותכין על הזמים וסענרן או הנזר העליון שכותשין צו הזמים אחר ר' אנא בר סמל אחר רב איתניה רבי אנא בר סמל לר' קייא בר אנא יתיב ר' אנא בר סמל לפני ר' חמי ר' יוסקן צשם רבי אנא בר סמל וכבר אמרנו כי נראה כי הוא זה ר' אנא סמס . זולת כי צסוף חולין נראה כי ר' אנא מירן לר' אנא בר סמל הצעיא אבל צנרסת הגמרות מדפוס עדוייקות אינו מזכיר לרבי אנא צפרק ג' דשנעות ירושלמי אחר ר' זירא כל ימיו אל אנא בר סמל לא מלאכו תשובה עד שסת ואז מלאכו תשובה :

אמר ר' אנא בר אנא אחר ר' יוסקן משתיכין מים צפני רבים ואין שותין מים צפני רבים ומעשה צאחד שנקש להשתין ולא השתין ונעלאת

ספר יוחסין

ונמלאת כריסו לנה בפרק עומין בזכורות ואולי הוא טעות והיה רבי קייא בר אבא : (הגה"ה) אמר ש"ס ואולי הוא אביו של שמואל והראיה כי נמסכת בזכורות אמר כי שמואל היה דורש ורלה להשתין ולזה והניאו בגד אחי להפסיק והשתין ואביו הקפיד עליו ולזה שילח וידרוש שאפילו בלא הפסק עומת וילח ודרש ששתיכין עיס לפני רביס כו' עיין סס :

רבי אבא דמן קיפה ור' אבא איקלעו לבית ר' אסי ור' אסי תלמיד ר' יוסכן :

אבא קשישא בפרק קמא דסנהדרין ואולי הכוסמא אבוי קשישא :

רבי אבא דמן יפו : אבא בר ירמיה אחר שמואל ור' יוכה ור' זירא

אומר ששמו אבא אבא דרב ירמיה בר אבא ונפ' המכלת תני אבא דרב ירמיה בר אבא ואמר רב עליו שהוא בעל תשובה בדורו כמו יאשיהו המלך . ואמרו לה כי זה היה רב אחא אחיה ר' אבא זה אבא דרב ירמיה דאמר ער אבא ואחא אחי הוו בזמן רב נפ' בשה בהמה יולאה :

אבא בר קס אמר רב קסדא אמר לי אבא בר קס וכו' בפר' ר' ישעאל ופירש רב למא גאון בר פלטיי בערוך שלו כי הוא שם קס :

רבי אבא בר זימנא בשם רבי אליעזר זעירא אם הראשונים מלאכים חן בני איניש וכן בב"ר שלמך ר' ירמיה לרבי זירא סל של תלמיס ואבלוס בלא תיקון המעשר וכן נמסכת שקלים וכן נפ' ואלו קשרים אמר ר' זירא אמר ר' אבא בר זימנא אמר רבי אם ראשונים מלאכים חן בני איניש ואם הראשונים בני איניש חן קמוריס ולא קמורו של ר' פנחס בן יאיר באולין פרק ראשון ולא קמורו של ר' קנינא בן דוסא האמור בתעניות כן פרש"י ואני לא מלאמי שם כי אם עזיס אבל באבות דר' נתן נמנה יוסי בן יעזר אומר כשם שהלדיקים חסידים כך בהמתן חסידים בנעלי' של אברהם אבינו וכן קמורו של ר' פנחס בן יאיר וכן קמורו של רבי קנינא בן דוסא שגנבוהו והניקו לפניו שעורים ולא חבלן עד שהוליתוהו והלך לביתו ואכל ללעדך כשם שהלדיקים חסידים בהמתן חסידים . וזה המאמר כשאמר קזקיה על ר' יוסכן תלמידו לית דין בר איניש או דין בר איניש וכן כמו זה נפ' עושין פסין . וזירושלמי ר' יוכה ורבי אבא בר זימנא בשם ר' זירא ור' אבא בר זימנא אמר לרבי אבא שלריך להזכיר פעין המאורע ר"ל בשנת ויוס טוב בזכרת פעין שלש כיון דקש לה ר' זעירא . ונפ"ג דסנהדרין ירושלמי ר' אבא בר זימנא הוא הי' חבל גוי ברוסי ואמר ליה אכיל כבלה ואי לא קטילנא לך אמר ליה אי בעית לסיקטל קטל דלא אכילנא ואס' ליה הגוי שאן שודע לך דאלו אכלתיה הוינא קטיל לך או יהודי או רסאי . וכתב הרא"ש בפרק אין מעמידין ומסתמא בלנעא היה בניתו של גוי אלא שרלה להקטיר על עצמו :

אבא כהן בר דלא אמר ריש לקיש טשמו ד' אמות קונות למליאה שאינה נראית הרגים מתקנת רבנן וכו' ונראה שהוא חכא דבריימא מהאקרונים ובסיפרי באלה הדברים אבא יוסי בן חכינא משום אבא כהן בן דליה. אבא אבוהי דר' אסי אמר ר' אסי בר אבא אמ' רב הונא ואולי זה ר' אבא סחם. אבא בר אבימי לפני רבי חכינא ואמרי לה לפני רבי חכינא בר פפא. אבא אבוהי דר' קייא בר אבא ובנו תלמיד מונהק מרבי יומאן. רבי אבא בנו של רבי קייא בר אבא תלמיד רבי יומאן ור' אבא ור' זירא נמירי מר' אבא ברבי קייא ור' זירא קרא לו סבא וזה ר' אבא בנו של ר' קייא בר אבא בשיקא דקסרי מקומו של רבי אבוהו ור' אמי שם ראש ישיבה ור' זירא אמר לר' אסי לא שנקרין למשאל לסבא דשמיע ליה מאבוהו רבי קייא ורבי קייא מר' יומאן. אבא ר' אבא בר אבינא ושאל ממני ר' אבא בר זבדא תלמיד רב ר"ל רבי אבא בר אבינא. אבא בר זבדא והוא אקוהי דר' יהודה בר זבדא והוא תלמיד רב הונא והוא עקר ולהלן כאריך בו. אבא אמר רבי אבא בר רב אדא אמר ר' יצחק ויש נוספא ר' אבין בר רב אדא. ר' אבא בר סורמקי ורבא בר עולא ויהיה אחיו של רב חנינא. אבא אמר ר' אבא בר יעקב אמר ר' יומאן. ר' אבא הכהן בר פפא לפני ר' יוסי בר זבדא:

אבא ר' אבא בר פפא אמר ליה ר' זירא עול לגבי רב יעקב בר אידי שהוא יושב צבור ונראה שהוא האמיר קודם זה ר' אבא הכהן. אבא רבי אבא ברביה דרב פפי ורבי יהושע דסכנין בשם רבי לוי. אבא אמר ר' אבא בר רב הונא אמר רב. אבא אמר ר' אבא בר זעורא אמר ר' חכינא והוא מורנאן לר' יומאן זה ור' אבא בר מטל ור' אבא בר זבדא כלם בזמן אחד. אבא אמר רבי אבא ברביה דרב כחמין בר רבא אמ' רב קסדא. אבא בר קסדא אמר רב קסדא אמר לי אבא בר קסדא אמר זעירי הלכה וכו' ודע כי לפעמים נמאז זה השם של אבא בקולר וממלאהו באות הרי"ש אם לא ממלאהו באות האל"ף כמו רב ורבא ר' אבא וכן רבין הוא ר' אבין וכן אומר בפרק המקבל אמר ליה רב יהודה לרבין אבין אחי וכו' וכן בירושלמי אמר ר' בא אמר ר' קייא בר בא. אבא ר' אבא ברביה דרב ספרא ור' יהושע דסכנין בשם רבי לוי. אבא מר ברביה דרב פפא אפסיק ליה רב פפא ואמר עמי אע"פ ששנים אין מפסיקין לאחד כשאוכלין ג' ובפרק הכותב אמ' רב פפא כגון אבא מר צרי מרענא שטרף אפוסיה ובפרקא קמא דקדושין ובפרקא קמא דכתובות רב פפא בהלוליה דאבא מר ברביה. אבא יוסי בן דוסאי ורבנן אמ' ר' יומאן דפליגי ואולי הוא חכא אחרון. אבא מרי ריש גלותא ואזל רב כחמין בר יצחק לפיוסי לאשתו על נדר וכו' וכן כמו זה בפ' תנוקת ובירושלמי יש גם כן אבא מארי אמה דרבי יוסי שהוא אטורא. אבא מרי אמר רבי נאמיה בר צדוק אמר ר' אידי בר אבין וכן גריס רש"י אבא מרי כך שמו נוספא אפריכא אדא מארי:

אבא בר מרחא בעא מאבני נפ' ג' דבינה והוא אבא בר מכיוסי. ר' אבא בר טבלא בשם רב. אבא בר ירמיה. אבא אמר ליה רבי אבא

ספר וחסין

אבא לרב אשי בשבת בפי' שואל ובנדה בפי' האשה ובפרקא קמא דמעניות
 ובפי' הקומץ ובפי' השולק גט. והמוספות בריש מעילה רב אשי לר' אבא
 גר' כי לא ראה רב אשי לרבא. ר' אבא בר ביסנא בשם ר' יוחנן.
 ר' אבא קרטיגנאה. אבא בעא אבא בריה דרב זכייסין בר קייא ערב
 הונא בר קייא בזמן רב אשי. ר' אבא כהנא ור' אבהו בזמן ר' יוחנן
 ורב ואולי הוא בנו של רב כהנא תלמיד רב. אבא בר מכיומי דהוא
 אבא בר מרת' בזמן רבה בסוף יבנות וטועד קטן רבי אבהו ור' ילקק
 כפסא ואבא בר מכיומי ור' מנינא בר פפא ורב ספרא בפי' המביא גט
 ופי' השולק גט פרע מעות לרבא בשעת שמיטה ובזכות זה פטרו ראש
 גולה שהמעות שהיה לירבא מרבנן בסוף פרק כל כתבי. אבא בר מרת'
 הוא אבא בר מכיומי שכתבנו קודם זה והוא בעא מאביי בפי' ב' דבינה
 ואביי מכיומי מבר רב נקטן. בירו'. אבא מרי אקוי דר' יוסי. אבא אמר
 ר' אבא בר ילקק אמר רב אבא מר בריה רב פפא אירס לו. אבא בר
 טש ואמרי לה בר רטש בפי' הספלת. אבא בר מנינא ר' אבא בר רב
 יהודה בשם רב. אבא בר יודן. ר' אבא בר בר קנה והוא רבה בר בר
 קנה תלמיד ר' יוחנן ונראה ששמו אבא כשראה שמי מדבר אמרו לו כל
 אבא אמרא וכל בר בר קנה סיכסא פירוש שוטה והוא יתיב לפני רב
 יהודה ואזל בתר ר' אלעזר ואינו זה רבא בר בר קנה בן אקוי של ר'
 קייא כי היה סורה בזמן רבינו הקדוש וזה יושב לפני רב יהודה שכולד
 רב יהודה כשמת רבי :

אבהו

שלק אבהו בריה דרב גניבא לרבא ילמדנו רבינו בסוף פרק יש
 נוסלין ואביי מכס גדול בר פלוגמיה דמר עוקבא. אבא כרשאה
 מרגמה קמיה דרב יוסף נספא אמרינא אדא כרשאה. אבא מהגרוכיא
 אביו של רב ששאל ואשמו כשאה ר' אבא בזמן רב יהודה. אבא בר
 מריא. אבא בריה דרב זכייסין בר קייא. ר' אבא בר אלישיב בזמן ר' מני
 בריה דר' יונה. אבא אמר רב אשי בר אבא אמר ר' יוחנן. ר' אבא
 בר ר' יהודה בירושלמי. אבא אמר ר' אחא בר אבא אמר ר' יוחנן ואולי
 הוא אביו של ר' קייא בר אבא ור' אחא היה אקוי. אבא אמר רב אחא
 בר אבא לרבינא איקלע אמיער לאחרין ויש גרסא בריה דרבא וכן כראה
 כי רב אחא ורבינא קברים. אבא ר' אבא בר זנדא והוא היה עקר
 מפרקיה דרב הונא ורב גדל ורב שמת קברים לו והם ג"כ עקרים.
 ושמן סני נעקרו חוץ ערב אחא בר יעקב עמד שהיו מתעבדי' להשמן
 סיס כדי ללשו'. בעא ר' אבא בר זנדא מרבי אבא והוא לר' אלעזר
 בפרקא קמא דמגלה. אבא סוראה מסוה דרב פפא בזמן רבא. אבא ר'
 אבא אקוהי דר' יהודה בר זנדא. אבא בר ששאל הוא רבה בר ששאל:

אביי

הכהן בר פלוגמיה דרבא ובפי' הזרוע כי לא היה לוקק מתנות
 כי אם בערב יום הכפורים שידעו שהוא כהן ואמר בגמרא
 ולפרום ר"ל שינרך ברכת כהנים ומשני אנסי ליה עידניה. פי' התלמיד'
 קורין

קורין עשו כי נשעה שהיה נשיאות כפיס היו קורין עם אנ"י . והרא"ש
 פי' אנסי ליה כלומר קולה נמעיו היה ולא היה יכול לשהות ולפיכך לא
 היה יכול לפרוש כפיו . והפירוש הראשון פי' רש"י והערוך בערך עדן .
 ונפרק במה מדליקין גם כן לרנא אנסי ליה רבנן בעידניה שהיה משהה
 נקביו ובא לו הדרוקן . ורבו המובהק רבה בר נחמני הכהן אחי אנ"י
 שכן קבלו הגאונים ושניהם מניית עלי הכהן ורנא חי ע' שנה שעסק
 בתורה . ואנ"י שעסק בתורה ונגמילות קסדים קיה ס' שנה ונפרק חלק
 נראה כי גם רבה עסק בתורה ונגמילות קסדים דאח' לו אנ"י כן .
 ואנ"י שמו נחמני כשם זקנו אנ"י של רבה והוא נשאר יתום מאביו ואמו
 כמו ר' יוסמן כי כאשר כולד מתה מיד אמו וקודם זה מת אנ"י ואמרו
 שאנ"י רובה לומר "אשר" כד "ירוקס" "ימוס" . ונעבור שגדלו רבה בר
 נחמני נביתו כאשר כתב רש"י בפרק המקבל אומרים שרבו קרא לו אנ"י
 שלא לזכרו בשם אנ"י . ויש מפרשים להפך כי שם העלם אנ"י ורבה
 שמוך שגדלו נביתו ולמדו תורה קראו נחמני על שם אנ"י שהיה לו כבן
 וכן פירש רש"י וזכרונו לברכה נגיטין אבל הסברא הראשונה היא קבלה
 מהגאונים וזכרם לברכה אבל רבה נביתו רבו מובהק הוא . רבי יוסף
 סגי כהור וסיני . אף על פי שנפרקא קמא דקדושין נראה כי גם רב
 יוסף רבו מובהק של אנ"י בענין כבוד הרב . אבל מה שנראה כי אנ"י
 לרב יוסף כמו תלמיד קנר הוא בסוף פרק יולא דופן אשר ליה אנ"י
 לרב יוסף מי פליגמא נראה שלא היה רבו אלא רבה שלא אשר מי פליג
 מר . ונפרק האשה נגמרת כדה אשר ליה אנ"י את אשרת כיהלן . וזה
 הדקדוק שעשיתי עשו כן בנרכות על רב ירמיה בר אבא תלמיד קנר
 לרב . ועוד בפסקי עירובין כתב ר' מאיר דהלכה כאנ"י עד רב יוסף
 קוף במחלה שהיא סג' הלכות שהלכה כרב יוסף ומחלה לא פליג עליו
 אלא אנ"י וזה דבר קמא דעירובין . ואנ"י נשא אשה בזקנותו והיא קומה
 ברמיה דאיסי צריה דרב ילמך צריה דרב יהודה בת גדולים והיתה יפה
 מאד וכשנשאה אנ"י כבר היתה אלמנה משני בעלים קכמים גדולים
 הראשון רבנה דפוס נדיתא והשני רב ילמך צריה דרבה בר בר חנה
 וקאב אנ"י שאין הלכה כרבי כי בתרי זמני הויה קזקה וכשאה וסת
 במהרה ואמר שמת רב יוסף שהיה ראש ישיבה שלך אנ"י ואמריו רנא
 וזה פשיט בתלמוד בסוף פרק הגזקין ובסוף ברכות ובתלומות דהרואה
 ובסוף הוריות ובכתובות נפרט וכן כתב הרא"ש בפרק הזרוע להכניש
 פי' רב אלפס שפירש כזוף היה רנא מאותו מעשה ר"ל מעשה דתעניות
 שהביא מער במסו על שהרג לאיש אחד נמלקות נבית דינו וזה הפירוש
 אינו אפשר אע"פ שגם בעל הערוך פירש כן צרי"ף נעבור שזה המעשה
 של תעניות כבר שלך רנא שבית דינו נעשה וזה של המתנות שלקק
 ע"י אשר היה רב יוסף מי ואמר רב יוסף שלך אנ"י ואמר אנ"י שלך
 רנא וכל שהיה ראש ישיבה נקרא שלך שהיה שופט בסוף ברכות דמר
 דמלך רנא ענדא ליה בת רב קסדא אשתו מלון ומניחה ידיו עליו
 והמוספו אמרו שם לא שלך רנא עד פטירתו של אנ"י והפירוש האמתי

ספר יוחסין

כזוף מאותו מעשה עלמו כמו שפי' הרא"ש ורש"י בפירוש השני. אב"י
יהיב ידא לסני רש"י פירש די שני פירושים ורב אחא גאון פיר' פירוש
שלישי שהוא חובה לקבצים מפני כבוד התור' להכריח שיקומו לפניו כי
אב"י סוּך ידיו לזקני' כדי שיקומו מפני אב"י רב פפא מימיניה ורב הונא
בריה דרב יהושע משמאליה. ומה שאמר אב"י אמר' לי אם אינה אשו כי
אם מרבנניה:

הגה"ה אש"ש ואב"י של אב"י כקרא כ"ליל בזנאים. מד ברא היה
ליה לכ"ליל ולא מתוקן ע"כ. ונכו של אב"י רב זבדי שהיו
אומרים לו שזם דאחון משולאי אמריתו מילי טוליתא ר"ל שהם מסשפמת
עלי שהם נכרתין או כפירוש רש"י בפרק המקבל כמו טוליתא שהיא
כמו גששין קשים וגבורים וכן פי' הערוך בערך מל אבל בערך משל
פיר' פירוש טוב שהוא שם מקום וראיה לזה בב"ר ר' שאר אזל למטלא
ראה אותם שקורי הראש שלא היה בהם שער לכן אמר שמא מסשפמת
עלי אתם וכן נמדרש ששאל. ועל רבא צסייעמא דשמיית אפריך שאינו
כהן. וכשמיו לאב"י לראש ישיבה היו עמו רבי זירא ורבה בר אבא
ורבא וכולהו אפריכו והוא לא אפריך והיה לראש ואמר לו רבא פתק
נאמני ונפרק ערבי ססמים גזר על אגרת בת מקלת שלא חנוא ציישוב
ואמרה לו למכריזי עליו נרקיע הזהרו בנאמני וכן שם כשבא עילא
לפוס בדימא שהיה אב"י עם רב אסדא ורב ילקק בריה והיה שוכן
בפוס בדימא הוא ורבה צמנוי אחד כדאימא בעירונין ורבא שוכן במקווא.
ונקלומות דהרואה כי טת אב"י בפוס בדימא ונאו בני ישיבתו לרבא
למקווא. וכן בפרק בכל מערבין כי נא נפשיה דרב הונא היה אב"י עם
רבה ורב אסדא:

רבי אבהו צפר' מקום שנהגו רב אדא ורבי' בר אבון אב"י לר' אבהו
זה היה מבבל ואינו זה ר' אבהו הידוע תלמיד ר' יוחנן
כי זה היה בבבל בן כתב ר' ישמעאל חכמון:

רבי אבהו הוא קבר לר' קייא בר אבא וכבר ידעת כי צמיטה פרק
ואלו באמרין שר' אבהו דורש אגדה ורבי קייא שעתמא
ועזבו לר' קייא ואז ר' אבהו כתן סאל לדורי רבי קייא מרגליות ודנריו
מיני סדקין לפימם לרבי קייא בר אבא ועוד שנראשונה היה רבי קייא
מלוהו עד ביתו שזם יקרא דני קיסר והיום ההוא ר' אבהו הליוה לר'
קייא בר אבא. וכן היה רבי אבהו קבר לרבי אטי ולר' אטי צמון ר'
יוחנן והיה רבו רבי יוחנן וכן למד עם רבי יוסי צרבי מניכא ורבי ירמיה
יחיב לפני רבי אבהו ואמר לו ירמיה צרי והיו לו ה' צנים. ר"ל בני
צבו אביסי הנן המשני וסבנד אב"י מאד ואלו הקמעה כלם קבצים ורבי
אבהו יפה מאד יותר מרבי יוחנן כי היה לו הדרת פנים ר"ל זקן וכן
אמרו שופייה דר' אבהו מעין דיעקב ע"ה והיה קרוז למלכות כמפורש
בסנהדרין ובכתובות בפרק ג' וצ"במות פרק ו' אמהא דני קיסר אמרי
לרבי אבהו רבא דעמיה ומדברנא דאומתיה בולינא דנהורא על יופיו יחיב
רבי אבהו ורבי ילקק נפחא ורבי מניכא בר פפי אמר להו רבי אבא וכל
אלו

אלו הג' חכמים היו סמוכי' כדליתא צפי' השציא נט ור' אבהו היה
 מכלל למיכין בלשונו הלח והיה טוב לישראל ומכבדו לישראל בעצורו
 ולרבי אבהו רבו למכותו ראש ישיבה ולא רכה ספני ר' אבא דטן עכו
 העכיו ורבי אבהו שיבא לעממו שהיה עכיו אבל אמר שר' אבא דמן עכו
 יותר עכיו מעכו. ואמר שעת רבי יוסקן היה עם בית דיכו של ר' אשי
 ור' אשי ור' חייא בר יוסף בפרקא קמא דקולין והיה יושב בקסרין ושלח
 לר' חכיכא בנו לטבריא ללמוד וכו' וא"ל המבלי אין קברים בקסרי
 שלחמך לטבריה ובמגלת מעניות כי ד' בסיון חקידת מגדל לור שהיא
 קסרי שהיתה חזקה ויום שכבשה עשו אותו יום טוב. חמקין ר' אבהו
 בקסרין תשר"ת ובפרקא קמא דמגלה עקרון מעקר היא קסרי בת אדום
 יושבת בין הקוסות והיתה ליוכים והמסוכים לכדוה וקורין לה חקידת
 מגדל לור. קסרי וירושלם קרבו או ישנו שניהם אל חמקן אכאמר אמלחה
 המרבה ולאום מלאום יאמץ. ושם ר' אבהו:

רבי אבהו אביו של רב שמואל והוא רב אבהו דורש לפני רפרס.
 ר' אבהו מגדף בה יש או' שהוא ערבנן סבוראי שהיו
 אחר רב אשי מפני שכו' הלשון ועוד כאריך בזה בס"ד. אבל זה הלשון
 גם נמלא באמוראין וכן כתב רבינו חס כרב אחאי פריך שהם אמוראים
 כי לכל אמורא היה לו לשון משונה כמו תהי בה רבי יוסקן וכן נפ'
 עשרה יוחסין ר' אבהו עלמו אמר מגדף בה וזה האמת בסוף קמא
 אימיניה רבי אבהו לרב אשי. אנדיעי דמן קפיא ור' ימק כפמא. רבי
 אנדיעי בר הסדורי ריש לקיש ורבי אבא פירשו דבריו. ר' אנדיעי אבהו
 דר' ימק ר' אבדוסא. אמר רבי אנדיעי בר קמא בר קמא מלמד שכפה
 ההר בניגית פרש"י ז"ל קובא שמטילין בה שבר. ואמר רב אחא בר'
 יעקב עבאן מודעא רבה וכו' וכן בהוריות אנדיעי בר קמא. אבדן והוא
 שמו אבא יודן תלמידו של ר' ונלטרע וטבעו שני בניו מפני שדבר על
 רבי ישמעאל ברבי יוסי כדליתא ביצמות והיה חכם גדול ומסיד ונפסקי
 ברכות פרק חפלת השמר משם הירושלמי שהיה תורגמן ר' וכן כראה.
 ר' אבויה סבא אמר ליה לרב פפא והוא רב אויא סבא ב"א. אבויה
 דרב פפא בל לפני רבה בר רב הונא צפ' אלו מתיאות ואם כן היה לרב
 פפא אב ידוע. וכן חכי אבוה דר' זירא קטיה דר' זירא ואמרי לה
 אחורי דר' זירא וביצמות פי' מלות קליה כי אבוי נתן עיכיו ברב פפא
 שהיה לו אב ואם לפרנסן ומתו שניהם מיד ר"ל אביו ואמו של רב פפא
 מפני זה שהיו שם צעיר אבל צספר קבלת המסיד שפירש הפרשיות על
 הקבלה אמר כי רבי זירא ורב פפא לא נודע להם אב כמו לבן סירא
 וזה איכו כן כי התלמוד מזכיר אותם. חכי אבוה דרבי ירמיה בר אבא
 בסוף החבלת. אבוה דרבי הושעיא ובר קפרא קולקיס וכשאל שם אם
 ר' הושעיא שעי' שאביו או מנר קפרא וכנר ידעת כי הוא ר' אחא בר
 ביסנא שהיה בזמן רבינו הקדוש. אבוה בר איהי אמא לקטיה דשמואל
 בפרק קמא דמליעא ובס"פ הדר עם הככרי דאבוה בר איהי ושמואל היו
 דרים במצואה אמת ורב עקן. אבוה חכי אבוה דר' אבין קטיה דר' זירא.
 אבוי

ספר יוחסין

אביו דרב ספרא שאל לרבי זירא בירושלמי. אביו של רבינא אשר עשיה
דרב יוסף. אביו דשמואל והוא אבא בר אבא הכהן שאפרו. אביו וכו'
רבה בר אבון רבו של רב כהן, אביו בר איהו שאפרו אבא לפני שמואל
ועסיקין בר איהו אחיו עד שאביל לענדים אבל סינא ומשעמי אליהו
בהדים וכו' ונפ' בני הער שלא הסתבלו בניו ולא עשו שותפות ונפרק
קסא דמליעא בא לפני שמואל וכן נפ' ד' דכויר בא לפני שמואל ואמר
ארבעה הלכות. אביו קשישא אמורא ואביו אשר תני אביו קשישא בכתובות
ונפ' בשה בהסה יולאה אביו קשישא רמי דרב אדרב שהוא מקשה על
דבני רב. אביו בר אבין ורבי סינא בר אבין ואביו עשהו מכו תרועות
בי רבה ופגע בהו רבה בר עתנה. אביו דרבי אפטוריקי תני ברבי ר'
קייא הוא ר' דרוסאי תני אביו דר' ירמיה בר אבא. ר' אביתר שלק
לרב קסדא ודבר לו אליהו ור' יוכתן קבירו ואמר הקב"ה אביתר בני
אומר כך בענין פלגא בגנעה בגטין. אביו עהנרוניא עשיה דרבא :

אביו אביו בר איפא ור' איפא תני שנועות בי רבה ואביו קבירו
והוא בן רבי רבנא דפוס דיתא. אביו רבי אביו בר קסא.
אביו כותאה עשיה דרב פרי"ז ז"ל שם מקום והערך פירש ען כות
ברעה שם מקום בערך כות ויש כסא אביו כותאה עשיה דרב פתן
ושען ויין וכו' בתקלה שנת. אביו תני ענקות בי רב קסדא לא אלמד
סענו אלא שגאה לפניו לזכרם בטוב ורב קסדא למד מאביו ופגע בו
רב כהן ואם היה תלמידו רב קסדא למה לא שלק בעבורו סגרי הכי
ספתייע עפי. בשאלמות אביו בנו של רב קסדא כדאיתא בערבין פ'
אום היתומים ונענקות פקא קמא אביו רב קסדא קולפי עני בלעי
סיכיה דאביו עלה דהך שענתתא. אביו בר כאזי עסוה דרבינא הוה
ואלו בזמן רב כהן ור' אביו בסוף קסא. ר' אבוכים לפני ר' אלעזר
ור' יוסף. ר' אברוסה בר ברתיה דר' טבליי בשם ר' יאשיה. ר' אברוסה
דלפרי. אביו ברביה דר' אביו הקאבני וקיים אביו שלות כבוד אב ואם
והיה עושה שלות כיבוד בעלמו אע"פ שהיו לו לאביו עשה בני סערי.
אביו ועיפא בני רבנא דפוס דיתא קריפס ורבנא היה בעל של קוסה
שהיתה אביו כך אשת אביו ונראה לי כי זה עלמו אביו אביו של איפא
שאפרתי למעלה כי האל"ף והע"ן עשוכא אביו וכן קיפא. אביו סני
קוזאי. אביו בר פפי אשר ליה לר' זירא יתיב רב כהן ועולא ואביו
בר פפי ורב קייא בר אביו ור' זירא. אביו אבא בר אביו לפני ר'
קבנא ואביו ליה לפני ר' סינא בר פפי. אביו דקילא אשר ליה שמואל
לאביו דקילא בכור. תני

אברם תני הוא אמורא נפ' הנוקין ונראה שהיה קודם רבא נפ' סי
שאפר ונפרק י"ו שאלמות ר' ילסק בר גמא תני בר יוסקאל
אף על פי שהוא אמורא בריתא היא אלא שהוא היה מקובל בה והיה
אונה אותה ועל כן נקראת על שמו וכן כל תני וכו'. אבוכים אשר
רבינא אשר לי ספא בר שלקאי אקצי בה אביו דבר אבוכים ואביו לה
אביו

אחיה דבר אנוכרס פירש רש"י שם האיש אנוה דבר אנוכרס הוא אנוכרס עלמו ומכירין היו את הבן ולא את האב והיו קורין אותו על שם בנו שעשה את בנו סימן לו בפרק האומט והערוך פירש אנוכרס שם חכם : אביטול ספרא משמיה דרב . אבין אמר ר' אבין בר הונא אמר ר' אמא בר גוריה אמר רב . ר' אבין דמן כשיקיא איקלעו בביתו רב יהודה ורב ירמיה בר אבא ורב חנן בר אבא . ר' אבין בר פרעא . ר' אבין כגרא רב הונא קליף אפתחא דאבין כגרא והווי זהירי בשרגי אמ' תרי גברי רברבי כפקי מהכא והס רב אידי בר אבין ור' קייא בר אבין ולזה ב' פרושים ילאו שני חכמים בעבור שניהם איש ואשתו היו זהירין או שהיו זהירין בשרגי ר"ל בר שנת ובר קטובה ונראה שזהו כן דרבי כשיא ורב שזני אומרים רגיל בשרגי ולא אמרו רגילי בשרגי . אבין בר קסדא אמר ר' יוסמן בסוף קבית . ר' אבין בר שמואל בירושלמי . אבין לפוראה לפני ר' ילחק בן אלעזר בפרק ג' דהוריות בזמן ריש לקיש . אבין רמא שהיה מרמא על המלות שהיה מכיח הקהל להתנדב והיה אמ"כ כותן כנגד כלם והיה באמצע החכמים לקיים מתן אדם ירכיב לו בילמדנו . ר' אבין בר רב אדא אמר ר' ילחק אמר רב אבין בר רב אדא אמ' רב מכס איש כפר שערים . אמר ר' אבין זוטרתא אמר ר' יהודה בן זבינא כוספא אחריכא בן זבידא . כוספא אחריכא ר' אבהו בן זוטרתא . ר' אבין בר רב כחמן אמר ליה רב יהודה אבין אסי . ר' אבין הלוי בסוף ברכות אבין הלוי בר' דר' אבא בר כהנא . ר' אבין אסיו של ר' אבין הלוי אמר ל' נאיש בעולם במדרש . ר' אבין ור' זירא ור' אסי היו לפני ר' יוסמן וזה קבל בדקדוק מר' יוסמן כמו ר' קייא בר אבא והוא חכם גדול ובפרק מי שמת נראה שהיו בימי ר' אבהו שני חכמים שם ר' אבין אחד זקן ואחד כער ר' אבין ור' שיאשה ור' ירמיה אמר ליה ר' ירמיה לר' אבין כי אזלת להתם לקמיה דר' אבהו . אמר רב כחמן בר ילחק לא ר' אבין בר קייא ולא ר' אבין בר כהנא אלא ר' אבין סתמא למאי נפקא מינא למירמא מדידיה אדידיה . ר' אבין בר קייא בעא מיניה מר' אבין בר כהנא בירושלמי ר' בון בר קייא בעי קומי דר' זירא . ר' אבין בר כהנא אמר ר' אבין אמר ר' אלעאי אמר ר' אבין אמר ר' יוסמן . ר' אבין בר חבינא ואיתמא ר' אבין בר קייא . ר' אבין בעא ר' אבין בר אבין מרב הונא . ר' אבינא מממרא דנהר פניא כ"א פקוד שנתן לו גבינא החכם בר פלוגתיה דמר עוקבא ד' מאות זוז ביום שילא להריגה גבינא ואמר ליה ר' זירא שילך ר' אבינא לרבו רב הונא בגיטין פרק האמר . ר' אבינא אנוה דרב ביבי . אבינא ר' אבא בר אבינא ושאל ר' אבא בר זבדא ממנו בזמן רב הונא . אבינא שילא בר אבינא ושילא תלמיד רב קנר רב אסי תלמיד רב שמתו ביו' אחד כדאיתא במס' כדה . ר' אבינא הראשון ר"ל בשם רבינא ובספר המלות ברביית מלוה קל"ג האי רבינא אינו רבינא שהיה תלמיד קנר לרב אשי אלא רבינא קדמון שהוא גם כן צפ' אלו טרפות שהציב רב יוסף עליו וכן כתב הרא"ש ז"ל בפר' הנשרפין בסנהדרין וזכור זה צפי החכמים שהיו בזמנו ובפרק הקורא את המגילה אמר רב קסדא ראויה כל התורה ליכתב על ידך ומפיך שהיה כמו ר' מאיר =

ספר יוחסין

הגה"ה אחר ש"ש בנוסף תלמודינו כתוב ר' קנכאל ע"כ : ר' אבינא אחר
גבינא משמיה דרב א"ר אבינא אחר ר' ירמיה בר אבא אחר רב, אבינא
רבינא תלמיד קבר לרב אשי והס סוף הוראה שנאמר עד אבא אל מקדשי
אל אבינ"ה לאקריתם ונראה שהוא כהן כי לרב אחא בנו נתנו לו פדיון
זכור ונאות הרי"ש תמלא גם כן כל אלו : אגרא תני אגרא קמוה דר'
אבא צפרק כל הנצר וכן צפרק הקומץ בא לר' אבא כוספא אקרינא קמוה
דרב דימי ואף על פי שאומר תני הוא אמורא וכן פרש"י ז"ל תני רמי בר
קמא הוא אמורא ואוכה הנביתא וכן צפרק השולק תני הלל אמורא הוא .
רב אדא בר אהבה צפרק עשרה יוחסין יום שמת ר' אחר זכבוא' רב אדא
בר אהבה היום יושב צפיקו של אברהם עליו השלום יש מפרש"י שניום ההוא
מת רב אדא בר אהבה וא"כ אינו זה רב אדא שנתלמו' אבא פרש"י ז"ל
שנמול זיוס ההוא שנכנס צברית אברהם וכן צבראשית רבה פרשת ויהיו
קיי שרה יום שמת ר' כולד רב אדא בר אהבה והאריך ימים רבים עד
האחרונים בימי רבא ורב קמחן בר ילסק כדאיתא בגמרא צנתרא גם אחר
ר' שניום ההוא כולד רב יהודה ובפרק סדר תעניות רב ושמואל לא עברי
לאשיתא רעועה אמרו איבא צהדן רב אדא בר אהבה דכפישא זכותיה ולא
מסתפינ' וכן רב הוכא עמו והיו בו מדות טובות ולא הלך ד' אמות בלא
תורה ובלא תפילין ובפרק בני העיר כי האריך ימים יכן פרש"י למעלה
והוא תלמיד רב וקרא עליה כדאיתא צפרק כילד מצרכין והוא מוסר עלמו
על קדושת השם מתוך מתוך ד' מאות זוזי שוי צברכות והוא דקדק בצממת
התקופות יותר משמואל כי עליו אכתבו כסמכין צגנים מעוברות צמור את
קדש האביב שיהיה יום העומר צאביב של תקופה כהלכה . ומעשה דברצלתא
דמתוך פיר' רב למק גאון ז"ל משום שעטנו עשה ויש פירושים אחרים .
והערוך פירש צגד אדום כמו ברצלתא דתרכגולא . צפ' צ' דצתרא רב דימי
סנהרדעאל הביא סקורה ואמר ריש גלותא לרבא פוק קאי אי צורבא מרבנן
הוא שיתנו לו השוק ואז שלק רבא לרב אדא בר אהבה לצדוק לרב דימי
והיה סנה שפסד סקורתו ואז מת רב אדא בר אהבה וכל אלו צשעת מיתתו
רב יוסף ואבני ורבא ורב דימי ורב פפא ורב הונא צריה לרב יהושע ורב
קמחן בר ילסק וכלם אמרו על מיתתו אני גרמתי וכו' עד שהוסכם שם כי
רב קמחן בר ילסק עכשו שנפל כבואה בפיו . ובשאלה י"ז לר' ילסק בר ששת
מה שאמר רב קמחן והאחרים אבא ענישתיה לרב אדא היה מתוך פער
שמלטער כל אחד על שנענש בצמתו גם ענוש ללדיק לא טוב . ובתוספות
פ' עשרה יוחסין פירש ר"י דתרי רב אדא הו' ורב אדא בר אהבה מסדר
מתניתיה כ"ד זימנין ועייל קמיה רבא . וריש לקיש היה מסדר מ' זימנין
כימים שנתנה תורה ועייל קמיה ר' יוחנן צברקא קמא דתעניו' רב אדא
תלמיד רבא וכן נראה צנתרא שאמר רב אדא עלמו שהוא תלמיד רבא אע"פ
שאמר שיתנו לו צצר העצק קודם עבדו של רבא ובפ' אחרון דתעניות שהיה
צומץ רב ושמואל אדם גדול וחסיד וכן צברכות שהיה תלמיד רב וכן נראה
מפרש"י ז"ל צפ' עשרה יוחסין כי רב אדא תלמיד רב שכולד צומץ ר' ר"ל
בשמת

כשמת כי הוא עלמו נימי' האחרונים אבל לא נהירא לי ולא בעבור רבוי השנים שהם יותר מן ק"מ שנים כי זה גם כן אמרו בפ' בני העיר שהאריך ימים . . . אלא איך רבא שהיה צעור שהיה עדיין רב יוסף רבו קיים אם במעשה דרב דימי מכהרדעא היה משתמש בו כתלמיד אדם גדול כי רב ושמואל היו מכבדין לו ועוד רב דימי שאמר לו לרב אדא אם הוא רבא וכי לא היה מכיר זה שרבא אז לא היה על' שנה כפי המנין ורב אדא מק"ע שנה וכל שכן שאמר רב אדא שרבו היה רבא ושם שאלוהו רב פפא ורב הובא ברביה דרב יהושע הלכות שאמר משמיה דרבא ומי שרב ושמואל אומרים צללו נסיה יבא אחר ק' שנה שיצאו אותו שיקע עבדו של רבא בשר קודם לו אעפ"י שהבשר היו לוקחים לרבא ושיאמר רבא אנא ענישתיה בעבור זה ובפ' הבא על יבמתו קרא לו רבא מבלי לב ועוד בפ' אלו הנשרפין אמ' רבא לרב אדא בר אבהו אדא ברי וכי לזקן קדוש וכסם יאמר בני וכן בפירוש בפ"ק דתעבי' שהיה תלמיד רבא ונסוף תעניות וכן בברכות שהיה תלמיד רב כמו שאמרתי וכן בפ' תולין שהיה רבו רב אדא מרב אחא בר בר יוסף הזקן דודו של רב כחמן בזמן רב הובא ושאל לו ר' ייבא בר אבין ובפ' אלו הן הלוקין ובפ' מרובה ובפ' שני כזירים נראה כי מת רב אדא קודם רב הובא דאמ' כלבו שני דרב אדא לא היו בניס לרב הובא כמו שאמרו כל ימיו דרב לא היו לשמואל בניס וכו' . . . לכן נראה לי כפי השכל והסברה שהם שנים הא' בזמן רב שגולד כשמת ר' והשני בזמן רבא אעפ"י שהיה זקן מרבו ולמד לפני רבא והיה משבח למוד רבא שהיה בשר זמן על לימוד אביו שהיה גורר עלמו' יבשות וכן בסוף יבשות שיבא לרבא שהוא חריף על אביו ומכאן נראה כי אביו ורבא היו להם ישיבות צמי' רב יוסף רנס כמו שנראה מזה המעשה מרב דימי וכן בפ' הזורק בשבת ואין להאריך יותר . . . רב אדא ברביה דרב ילסק ואמרי לה רב שמואל בר ילסק אולי הם אחים . . . אדא בר אבימי לפני ר' תנינא בר פפי כוסא אחר אבא בר אבימי בזמן רב כחמן ופיר' רש"י ז"ל חכם אחד שהיו מכירין בו שהוא גורם משניות ושוכח ומשגבן . . . אדא בר רבו חכם אחד גדול ונא לפני רב אשי בנן פקיעא פ' בהמה המקשה . . . רב אדא ברביה דרבא . . . בר אדא משואה ר"ל מודד קרקעות אמר רבה בר אדא משואה אסברה לי אמר רב יהודה לרב אדא משואה הזהר במדה . . . הרפנאה ר' אמי בר אדא הרפנאה בעא מרבה אמ' ליה הכי קאמר רב אדא בר אבהו אמר רב כחמן אמר שמואל . . . תני ר' אדא דמן קסרי תני רב אדא סבא דמן קסרי קמיה דרבי יוחנן והוא רב אדא בר אבויה קמיה דר' יוחנן . . . אדא אמר רב אדא בר מרי אמר רבי כחמיה בר ברוך אמר ייבא בר אבין אמר רב יהודה בערוך אדא מרי כמו אבא מרי וכן גרים רש"י ז"ל בפ' כמה אשה אבא מרי ולא אדא מרי ואמר כך שמו . . . ר' אדא דמן יפו ואולי הגרסא ר' אבא דמן יפו . . . רב אדא מסורא אמר ליה לר' תנינא מסורא וכו' בפרק תיכונות . . . אדא רב אדא בר אדא משמיה דעולא אמר רב אדא בר אדא אמר רב והיה רב אדא זקן מאד בזמן רבא . . . רב אדא נראה קמיה דרב יוסף ואמר ליה אביו . . . רב אדא קרטיבאה ומתקיף על שאמר ר' אלעזר בפ' תלק . . . ר' אדא בר אדא אמר

ספר יוחסין

ר' יצחק . אלא דיילא תלמיד רב יהודה ומגיע לכתבו כאשר אמרו באבא שאל ופרש"י ז"ל דיילא משמש המכמים ויש אומרים שואב טיס ורב יהודה עברך על האור שנביתו במולאי שבת . רב אלא קרטיגאא קמיה דרב כהנא משמיה דרבא בפרקא קמא דינמות . אלא בר מנימא אמר ליה לרבינא וסתם דייכי נהרדעא רב אלא בר מניומי . בר אלא בר שימי אמר למר בר אידאי . רב אלא בר אבין ויש כסא רב אידי בר אבין :

רב ארא בר מתנה קמיה דאבין ולא ריקס על בניו כדי להלך ללמוד תורה בפרק ב' דעירובין והוא אמר לרבא דחריפא סכיניה ר"ל שהיה קריף ובפרק טי שמתו כי רבינא הראשון קבירו בזמן רבא . רב אלא בר קייא . רב אהליאי היה משיא בנו בי רב יצחק בר שמואל בר קרמא אמר רב אהילאי ואמרי לה רב יצחקאל ורב יחיאל אמר רב אהילאי אמר שמואל . אהבה אבובי דרב אלא בר אהבה :

אהבה תני אהבה בריה דרב מנימין בר קייא כוסא אקרינא בריה דרב מניומי בר קייא . אהבה תני אהבה בריה דר' זירא בסוף ראש השנה אמר ליה ר' זירא לאהבה בריה ובירושלמי רבי אשווא בריה דרבי זעירא והיה בקסרין . בר אהינא אסברא לרבא בפרקא קמא דקדושין פרש"י ז"ל שם חכם בר אהינא . רב אהרן אמר ליה רב אהרן לרבינא בפ' הגזול עליס בקמא . אויא רב אויא סבא דגבר' רבה הוא וכן רבה בר רב הונא לרבא בריה . רב אויא לא על לפרקיה דרב יוסף בפוס דיתא ואלא לרב דימי בר יוסף כו' ואמר ליה זיל לכעיה פירוש דרך כדוי דרך כבוד ר"ל הכבוד ואז בביתך ורב אויא אמר שלא בא כי היה חלש בפרק תפלת השקר ואף על פי שרש"י לא פירש שם בפרקא קמא דקדושין במקום אמר פירש כמו זה . וכשא רב אויא אמותו של רמי בר פפא ומת צי"י רב יוסף ורב אחא בנו אמר לרב אשי אמר רב אויא הוה קאימנא קמיה דר' אמי רב אויא ורבא בר קנן רב אויא איקלע לבי רבה ואמר ליה הא רבה ורב יוסף אמרי וכו' אמר רב נחמן בר יצחק בריך רמנא ללא כספיה רבה לרב אויא בפרק בירה בשבת רב אויא הוה יתיב קמיה דרב יוסף אדכריה רב פפא לרב אויא סבא . רב אחא בר רב והוא זקנו של רב משרשיא ר"ל אבי אביו כדאיתא בפרק הנשרפין וכתב הרא"ש ז"ל כי זה רב אחא הוא קבירו של רבינו הקדוש . רב אחא בר יעקב שתין סבי כולם איעקרו שלא היו להם בנים מפרקיה דרב הונא שהיו משהין עלמ' להשתין קוץ ממני וקיימתי בעלמי והמכמה תחיה בעליה . והיתה ישיבתו בפפא ורב פפא הוה קמיה וכתב ספר תורה מעורות עגלים וכוזמן לו ארכו כהקפו ויהבו רבנן ציה עיניהם וכן נפשיה . אמר ר' אחא בר יעקב אמר רבי יוחנן משנה ליה רבא לרב נחמן בר אחא בר יעקב דאדם גדול הוא . וזה רב אחא קסיד מלומד בכסים שהרג המזיק שהיה בבית מדרשו של אביו . רב אחא מדבתי אמר לרבינא לפני רבא בפרקא קמא דינמות ואימנו לאותוביה ראש ישיבה ולא אסתיעא מילתא בפ"ק דנתרא והיה אז ראש ישיבה מר בר רב אשי שקומס מניומי ומאוס הכי הוה אמר רב אחא בפרק מרובה כל המריעין לו אין מטיבין

מטיבין לו וכו' ולא היא דמשום לרתו היה אומר זה . וזריש פוק ג' שאכלו יהודה צר מרימר ומר צר רב אשי ורב אקא מדפתי כלס שוין נקבמה . רב אקא צר ציבי אמר לרבינא משמיה דרבא צפרקא קמא דיצמות ונר' שהוא כהן כי רב ציבי צנו של אביי . רב אקא צר תלמיבא לפני רבא ומשמיה דרבא אמר הוא ורב אקא מדפתי ורבינא . אמר ר' אקא צר אבא אמר ר' יוסכן אמר ר' אבהו היינו דר' אקא . ר' אקא צר הצירה ורב פנחס צריה דר' קייא איש כפר עכו אתו לקמיה דר' אחי אמר ר' אקא צר הצירה מעשה צא לפני ר' ילקא כפחא צאנטוכיא ויש רב אקא צר הצירה צפ"צ צמוספתא . רב אקא צריה דרבא משמא דגמרא אמר לרב אשי פירש רש"י כך קבל מרבו ורבו מרבו עד ר' מאיר שמעו משמו ולא מדעתו מפרש טעמא דר' מאיר וכן אמר לרבינא איקלע אחימר לאתרוין . רב אחאי פריך רב אחאי פוק ג' דיצמות וצפרקא קמא דקדושין יש אומרים כי הוא מרצנן סבוראי אבל צפרקא קמא דכתובות המוססו' פשט רב אחאי לא כמו שפירש רש"ס שהוא רב אחאי גאון משאלתו' אבל ר"ת אומר שהוא אמורא בזמן רב אשי וכל אמורא מופס לשוכו כמו מגדף ר' אבהו תהי צה ר' יוסכן לייט עלה אביי פריך רב אחאי צפרק שזועת הדיינין . רב אקא צריה דרב איקא משמיה דרב ציבי צר אביי וצפרק המדיר שהוא צן אחיתו של רב אקא צר יעקב . ר' אקא צר אמא תלמיד ריב"ל דאתא מדרומא . ר' אקא צר קנינא ור' יעקב צר אידי רב נחמן ור' טבלא אמרו משמו וכן אמר ר' אקא צר קנינא . ר' אקא צר רב הונא והוא תני שזועות צי רבה והוא צעא מרב ששת ושלמה קמיה דרב יוסף ואמר ליה רב אקא לרב נחמן אמר רב אקא צר רב הונא אמר רב ששת אמר ליה רב אקא צר רב הונא לרבא אמר רב אקא צר רב אקא צר רבא הוא . ר' אקא תנא דברייתא עם ר' שמעון צן יואאי . רב אקא צר אבא משמיה דעולא אמר רב אקא צר אדא אמר רב המנונא והוא אביו של רב פפא ושמע מרבי . רב אקא צר ילקא ור' אבא צר ממל . הלכות ר' אחאי . צעא ר' אחאי מר' קייא והיה שונה צבי ר' קייא פוש"י הוא שם חכם ונראה שהוא צן ר' יאשיה צומן רבי . ר' אחאי צר יאשיה היה לו כלי כסף צנהרדעא אמר ליתנס לר' דוסתאי צר ינאי ולר' יוסי צן כיפר וכולי צסוף צפרקא קמא דגיטין ואס כן הוא מהתנאים צומן ר' . וזריש עשרה יוסין ציום שמת רבי כדה צצבל לאנשים שחללו השבת ונשתמדו ונראה שהיה צנהרדעא צסוף פ' שאל כי רב נחמן דצר לו צקבורה ולמדו וכולי . אקאי רבי אקאי ורבי אחי ור' אסי וצר הדיא ציקד והיה ממוכה אגיטי ושלמו הזהרו צרבינו אקאי שמאיר עיני הגולה הוא וצר מחלוקתו רב שמואל צריה דרבי אבהו . רבי צרכיה ור' אקאי צשס ר' שמואל צר נחמן . לרב אקאי צריה דרבינא שלח רב אשי צנסר זווי לפדיון הבן ונראה שהוא כהן . רב אקא מפרזיקא אמר לרב אשי צפרק הבא על יצמתו . רב אקא גלילאה אמר לרב נחמן צר ילקא צפרקא קמא דע"ז . ר' אקא אחוי דרבי יוסי מנרקמיה היה לפני רבי יעקב צר אקא . ר' אקא אריבא תני קמיה דרב הונא והוא ר' אקא צר כפא ואיתיביה לר' אבא צב' ואלו קשרים . רב אקא צר עוירא אמר רב אסי אמר ר' אקא צר

ספר ויהסין

עוירא אמר ר' שמעון חסידא וכן חומר אמר ר' יעקב בר אידי אמר ר' שמעון
חסיד' אמר רבא כד שלח רב אחא בר עזריא . אמר רב אחא בר ייבא
משמיה דמר זוטרא . רב אחא בריה דרב יוסף אמר לרב חסדא אמר רב
אחא בריה דרב יוסף לרב אחי אמר ער זוטרא משמיה דרב פפא וקלש רב
אחא ורב כהנא ריפא לו בפרק שמונה שרלים . רב אחא בר נתן ומר זוטרא
בריה דרב מרי אמרו לרבינא והוא זקנו ר"ל רב אחא אחי אביו מרב משמיה
שהיה בזמן רבא כדאיתא בפר' אלו טרפות וכן נפ' הגמראין בתב הרא"ש
ז"ל כן כי רב משמיה תלמידו של רבא ככדו של רב אחא ורב אחא בר
פלוגתיה דרבינא הקדמון . רב אחא מבי קוחאי קנא בר איסי אייתי אחא
מבי קוחאי בפרק התפקיד . רב אחא בר ללא אח' לי רב . רב אחא בר
רב עובד אמר אביו . ר' אחיה הגדול תנא דבריתא יתיב רב אחא בר עילא
לפני רב חסדא . רב אחא בריה דרב עזא אמר רב אביו יתיב רב המנוח
קמיה דרב אחא בר אחוא יתיב רב אחא בר עזא קמיה דרב הוגא וכן קמיה
דרב חסדא ויש כסא רב אחא בר רב אחי קמיה דרב חסדא אמר ליה רב
חסדא מאן ביית לך ולר' יוסף רבך . אמר ליה רב אחא עאבא לרב אחי
כוסא אחריכא רב אחא סנא אמר לרב אחי והוא בן רב מארי בר איסור .
רב אחי אמר רב אחי ומר אחא בפרקא קמא דקדושין ואולי ר"ל אחי דמר
אחא ושמו רב זבד ברק אלו קשרים צבי רב חסדאי . רב אחא ומר זוטרא
ורבא פרא"י בפרק האימר כלס אחים וכלס בני רב מרי בר איסור גיורא
באו לפני רב אחי ואס' כן זה בן כינו של שמואל בפירוש רש"י והה רבא אינו
רבא סתם קבר אביו כי רבא בן רב יוסף בר קמא . רב אחא בר מניומי
איתביה ר' אחא בר מניומי לרב קמחן וכן לאביו . רב אחא בר רב אבא
הנסאף האמתיה בר רבא כפי הקבאים שזמנו ובצר בתנאיהו רב אחא
סנר לה כרב אחא בר יעקב . רב אחא ורבינא קשרים וסנרו התוספות
בפרק השואל את הברה כי הם ראשונים לרב פפא . אבא אינו נראה כי
בפרק קמא דפולין רבינא ורב אחא בריה דרבא יתבי קמיה דרב אחי וכן
בפרק אלו טרפות רב אחא ורבינא לפני רב אחי ואמר ובצר בתנאיהו
למעלה והה רב אחא בר רבא . ר' אחא בשם ר' אליקים בשם ר' שמואל
בר קמחי בשם ר' יהונתן ר' אחא שאל לר' אבהו . אחיה השיב בבלי בתקלת
כתובות השיב קמיא לבר קפרא ויבשת ידיו יפרו ונ"ל כי הוא ר' קייא
הבבלי חבירו של רבי שאמר לו ר' לר' קייא במועד קטן אחיה וכן ראינו
קפרא לו בר קפרא עייף במקום קייא ופירש רש"י במועד קטן דרך נבאי כמו
האמינות חסיד וצבריתא יש ר' אחיית ויהיה חבירו של קמחיה בן אחי ר'
יהושע בסוף ברכות . וכן נמרחא מרי רבי קייא לר' אחיה ותיקן ר' קייא
לקוד ור' אחיה לקוד . ר' אחא שלח בר בריה דר' אחא שלח הגדול וכו'
אמר אביו סוף ברכות . ר' אחא שלח הגדול זקנו של ר' אחא שלח אמר
אביו ואולי זה זקנו של ר' קייא הגדול . רב אחא בר קייא אמר לרב אחי
ויש גומא בר אחא בריה דרב עייף קמיה דרב אחי ובצר זכרנו כי הוא רב
אחא בר עזא . אחא בר הדיא דמתקרי קייא כך היתה מניכחו ואינו סן

החכמים בפרק השולח זה כתוב בספר המלות מלוה ג'. ר' אחא בר קטינא
 בסוף פרקא קמא דתעניות. ר' אחא בר הושעיא אמר רב אחא בריה
 דרב אשי בזבחים רב אחא מהולל אחא לקמיה דרב אשי ונסוף כתובות צבל
 לא קזי קבלי משיחא תרגמה מהולל והולל קרוב לכהרדעא וגם מקדש עזרא
 הסופר וגם יש הולל דבביתין מוקפת קומה מימי יהושע. אחי אמר ואנא
 אפיקתיה לרב הונא מהיכי לשילי ומשילי להיכי. רב אחא בר פנחס משמיה
 דרב יוסף בזמן אבוי. רב אחא בר זעירא. רב אחא אחיה דאבא אבנה
 דרב ירמיה בר אבא ואמ' רב עליו שהוא בעל תשובה בדורו כיאשיה המלך.
 אמר ר' אחא אמר ר' קייא בר אשי אמר ר' אחי וסתם ר' אחא הוא זה אחי
 אל אבא אבי ר' ירמיה. רב אחא בר פפא רמי לר' אבנה ולר' אבא והוא
 עלמו רב אחא אריבא שאמרתי למעלה. דרש ר' אחא בר קטילאי הוא אחי
 אל ר' תנחום בזמן ר' יהושע בן לוי ור' אבנה אמר היינו דר' אחא. ר'
 אחא בעי ר' אחא אחיה דמר אחאי בריש פ' ואלו קשרים. ר' אחא בריה
 דרב נחמן. רב אחא בר יוסף בפרק תולין בשבת אחא לקמיה דמר עוקבא
 אמר ליה תני ר' רב אדא ואמרי לה תני ר' מר בר רב אדא אמר ליה ר'
 קייא בר אבין אחי שאלתי לרבך רב אדא בר אהבה ולרב הונא. רב אחא
 בר יוסף זקן מאד מסתמך ואזיל אכתפיה דרב נחמן בר יצחק בר אשתיה
 אמר ליה כי מטיבן לבי רב ספרא עיילי. והוא רב אחא תלמיד רב הונא
 ונראה לי כי אין זה בן רב יוסף כי זה הוא בזמן מר עוקבא ושמואל.
 אבל רב יוסף תלמידו של שמואל ויש כספא רב קייא בר יוסף אכתפיה
 דרב נחמן בר יצחק. רב אחא קרטיגנאה ואמרי לה רב קנה קרטיגנאה
 משתעי מעשה שבה לפני ריב"ל. אמר ליה רב אחא בר אבוי לרבינא ר'
 אחא בר שלקא ור' יהושע דסכנין ור' לוי בשם ר' סימון. אהדבוי בר אבין
 אמר רב. רב אהדבוי בר אחי והוא בעא מרב שאת ומרב גם כן והוא עולא
 משגש ארסתא דאמיה ולא רב שאת. לאפוקי פירוש רש"י כאשר הארכנו
 בזה בעולא משגש ואמו היתה מכתו של רב שאת וזה רב אהדבוי שבת תלמודו
 ואמו נקעה מרב שאת ואיתסי בפרקא קמא דבתרא. רב אהדבוי בר אבדימי
 אמר רב אהדבוי בר מתנא אמ' רב מתנא ורבה בר מתנא קצר רב יהודה
 ואחיו רב טובי בר מתנא ורבה בר מתנא קצר אבוי. רב אחלי ואיתימא רב
 יקיאל בזמן שמואל בפרקא קמא דעירובין. בר איבו בסוף ימיו של רב
 אשי לא בר איבו חליץ ולא בר קיפוק חליץ כ"א בר אבין חליץ. אמר ר'
 איבו בר כיגרי אמר ר' קייא בר אבא ואקלעו שניהם צבבל ופירש רש"י ז"ל
 תלמיד ר' יוסקן איבו בר כיגרי ובן פזי ור' יודן ור' איבו מאוס ר' יוסקן.
 רב אחי בפרק שמונה שרלים ואמר רב אחי. ר' איבון בשם ר' יהושע בן
 לוי בצרכות ירושלמי איבא ר' איבא ור' אבא בר ממל ור' אבינא כלם
 בזמן אחד. בירושלמי איבו אבנה דרב איבו וקנה ושילת ומרתא ור' קייא
 כלם בני אבא בר אחא שילא מכופרי אמר ר' איבו אמר ר' יכאי אמר איבו
 הוה קאימנא לפני ר' אלעזר בר יצחק והביאו ערבה וקביט ולא בירך.
 איבו וקוקיה בני ברמיה דרב הוו לפני רב ואמר איבו הייתי לפני ר' אלעזר
 בר יצחק אמר ר' איבו אמר רב אחא בר עוקבא אמר ר' יוסי בר קטינא.

איבו

ספר יוחסין

אינו אחא לקמיה דרב נחמן ואמר להו רב נחמן לא תשתעו מניה דאינו
דאכיל כהמא דארמאי וכו' גב יש אס אשה נקראת אינו כי ר' קנינא זן
דוסא קירה ביתה שהאריך הקורות בתפלתו זנס . אינו זנו של רב זנס
זקבו ואמר ליה רב לאיבו צריה טרמי כך בשעתא ולא איסתיעא תלמוד
דרך ארץ אדתלא אכרעך זניך זבון וכולי צפרק ערבי פסקים . ר' אידי
אצוה דשמואל בר אידי צירושלמי רב אידי סרסיא דרב ששת הוה פירוש שמש
ופירש רש"י צסוף פ' המפקיד סרסיא ממוכה על הבית והוה רב אידי שמע
הלכה ואזל אמרה צני מדרשא ולא אמרה משמיה שמע רב ששת איקפד אמר
מאן עקץ עקלתיה עקרצא פרש"י ז"ל שמתא ורב ששת מאי נפקא ליה מיניה
אין דאמר רב יהודה מאי דכתיב אצורה צאהלך עולמים וכי איפשר לדור
צשני עולמות אלא שיאמרו שמועה מפיו וכו' צפרק כל פסולי המוקדשים .
ר' אידי אצוה דר' יעקב בר אידי הוה נקרא בר צי רב דחד יומא צומן ר'
יומנן צפרק קמא דציגיגה שהיה הולך ג' חדשים צדרך עד ישיבת ר' יומנן
וקורא יום אחד וקורא ג' חדשים ויוצא צאוספיזא יום אחד וכו' וצעצור
שהתלמידים היו שוקים מזה כתיירא ר' יומנן שלא יעניש אותם ודרש ר'
יומנן ואותי יום יום ידרושון וכי ציום דורשין ולא צלילה וכו' ומה על
פורענות של מרגלים יום לשנה כ"ש יום לשנה לשכר טוב שמדת רקמים
מרוצה וצנו הוא הגדול מתלמידי ר' יומנן . אידי זן גרסא אמר לוי זן
פרטא ורב ששן בר אבא אמר מאוס רב אידי . רב אידיא אמר רב נחמן
מאן דלא ידע להציב למינין אל תמר צו ברב אידי לא יציב כ"א דיני ממוכא .
רב אידי בר אבין נגרא ורצו רב עמרם ואשתו כהנת כדאיתא צבר' ואלו
עוברין וכהה שילאו מחכו מרי צני סמכי רב שישא צריה דרב אידי ור' יהושע
צריה דרב אידי פרש"י ז"ל ראויין לסמיכה וכן שם צגמרא סמכי ס"ד אלא
ראויין לסמיכה ואולי הוא זה כי צומנס כצר צטלה סמיכה או שהיה צצבל
ולא הלך לארץ ישראל שום אחד מהם לסמוך . והוא אמתקין צגרא והוא
קרא לרב פפא ולרב הונא צריה דרב יהושע דרדקי צפרק שני דפסקי' . אמר
ליה אציי לרב אידי בר אבין וכן רב אסדא . ורב פפא ורב הונא צריה
דרב יהושע איקלעו צצית צנו של רב אידי בר אבין . רב אידי בר אבא
כוסמא אחרינא רב אדא בר אבין . ואולי הוא רב אידי בר אבין . אידי
אמר רב יוסף תני אידי ואמר רבא אידי אסצרה לי פרש"י ז"ל אידי שם
קכס צפרק שנים אוחזין . רב חיהי מתני איפכא וצניו אצוה בר חיהי
ומנימין בר חיהי שהיו עם שמואל והיה אליהו ז"ל מדצנר עמהם . אינו אמ'
רב דתני אינו וצסוף צילה פרש"י ז"ל שם קכס . וכן אמר עולא ליתא לדאיו
מקמיה מתני' פ"ג דערוצין . אילס ר' הילל צנו של רבי אילס נסמא אחרינא
ר' הלל צנו של ר' ואלס וכן גריס הערוך צוא"ו צפרק ר' ישמעאל נראה כי
הוא צומן רבי . אילא אמר רבי אילא אמר ר' יומנן וצירושלמי ר' הילא
צה"א ואולי נקרא רבי אילעאי כי צירושלמי דולג אות אחת ר' אילא ור'
ירמיה ור' אבהו ור' ילמק כפמא ור' קנינא בר פפי ור' אלעזר ור' שמעון
אולי זה ר' שמעון זן לקיש או בר אבא . וצפר' דער עם הנכרי אמר ר'
אילא צשלשה דברים ניכר אדם צכיסו צכוסו צכעסו ויש אומרים אף צשקפו
אילא

אילן משגש ארפתא דאמיה . כוסתא אקרינא עולא וצאות העי"ן תמלאנו .
 ר' אילעא סליק בדרגא דבי רבה בר שילא אמר ר' אילעא בר ר' שמעון משו'
 ר' יהודה בר שמעון אשכחיה ר' יונתן לר' אילעא . אמר ר' אילעא אמר
 רב אחא בר יעקב . ר' אילעא ור' זירא . ר' אילעא ור' קייא בר אבא , ר'
 אילעא ור' שמעון בר אבא ור' יעקב בר זבדי אמר ר' אילעא אמר ר' יעקב .
 אמר ר' אילעא אמר ר' חנינא אמר ר' אילעא אמר ר' אבא בר אחא משום
 רבינו . ר' אילעאי בן אלעזר כוסתא אקרינא בן אלישע והוא אמורא ונראה
 שהוא בזמן שמואל . אילפא בפרק כמה אשה יולאה בגמרא של דפוס אמר
 ליה אילפא לרבה בר בר חנה אתון תלמידי דר' יוסמן עבידו כותיה אכן
 כעביד כר' חנינא אבל גרסת רש"י ז"ל הוא איפא בן רבא דפוס בדייתא
 ואינו זה ובסוף פרק מליאת האשה פרש"י ז"ל אילפא שם חכם . ובפרק
 סדר מעניות הוא קבירו של ר' יוסמן והלכו שניהם לסקורה ושמע ר' יוסמן
 מלאך שהיה רולה לעונשן על שעזבו התורה ומלאך אחד אמר לקבירו כי
 לאחד מאלה המכמים קיימא ליה שעתא ושמע זה ר' יוסמן וקור מן הדרך
 ועשאוהו ראש ישיבה ובראשונה היו עניים וכשבא אילפא אמ' כי הוא היה
 ראוי לזה כי אילפא היה יודע כל תנא דבי ר' קייא ודבי ר' אשעיא באי זה
 מקום במשנה יהיו דבריהם פשוטים ולפעמים קורא לו אילפא . אילפי זה
 בימי ר' ור' גור תעניתא וכתיב קמיה ר' אילפי ואמר מוריד הגשם ואחא
 טיערא שהיה עוסק במלות ומציא יין לקדוש ואבדלתא לאנשי מקומו וירושלמי
 ר' אילפי בא לפני ר' חסי ונראה שהוא אמר ואינו זה . ר' אילפי ואמרי
 לה ר' אילפא ואולי הם הכתובים למעלה . איסי בר נתן הלך אמר רב
 שבת לנהרדעא ולא אשכח' ואזל למקווא ואשכחיה . כוסתא אקרינא איסי
 בר נתן . איסי בר היכי עלה מבבל בזמן רב בפני ר' יוסמן ועולא אילקע
 בביתו . איסי תני איסי אבנה דר' זירא ואמרי לה אבנה דר' זירא בסוף
 מועד קטן . איסי בן עקיבא אומר אסור לרכוב על הפרדה מקל וקומר
 מבגדים וכו' ובתוספתא נפ' ה' דכלאים ובמסכת דרך ארץ איסי הנבלי
 אומ' אסור לרכוב על הפרדה מקל וקומר וכו' והשיבו לו משלמה שהמליכוהו
 על הפרדה ואמר שהוא צריה מששת ימי בראשית בירושלמי ובפסקי כלאים
 מהראש"י ז"ל והוא תנא דמתניתין ובריתא קבר אהוב לרבינו הקדוש והוא
 איסי הנבלי ואיסי בן גמליאל ואיסי בן גור אריה ואיסי בן יהודה ואיסי בן
 מהללאל והוא יוסף הנבלי הוא יוסף איש הולל הוא יוסף קטנותא [קטנותן] של
 חסידים . איסי צריה דרב ילמך בר רב יהודה וזה איסי אביה של חומה
 אשת אב"י . איסור גיורא ורב ספרא ורבה בר רב הונא ביסד והוא נשא
 רחל בת שמואל ובנו רב מארי הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה שקודם
 שכולד בנו כתגייר וזה כפי דעת רש"י ז"ל אבל דעתי כמו שארריך עוד לקמן
 ברב מארי כי לא נשא איסור גיורא לבת שמואל כי אם לרחל אחרת ורב
 מארי האמר בן בת שמואל לא היה גר . ובפר' מי שמת וכן בפרק השוכר
 בגמרא דעבודה זרה כי אמר לרבה כי כאשר היה גר היה קושב שישראל
 אינם שומרים שבת דאי מלאו כים דדינרי נש' לוקמין אותו ולא הייתי

ספר יוחסין

יודע שמטלטלו פקו' פקו' מד' אמו' וכו' והיה חכם ובניו ובניו בניו אמוראי'
והוא ורב ספר' עבדו עסקא ואתו לקמיה דרבה בר רב הונא והוא נתן
בעת פטירתו לפני רבא לרב מארי בנו שלא היה אז עם במקום איסור אביו
י"ג אלפו זוהי בהודאה מפני שהגר אינו יורש לאביו . איפא תני שבועות בני
רבה ובגע בו אבימי אביו אמר ליה איפא לרבה בר בר קנה אתון דתלמידי
ר' יוסקן עבדו כוותיה אכן כעבד כרבי חנינא ופרש"י ז"ל איפא עם חכם
ובנו של רבנה מפוס דביתא בפרק כמה אשה . אמר אביו הא דאיפא הוא
כמר וזה גם כן כוכר בע"ן עיפא . ובירושלמי במ"ת אבימי ופיפא והכל
אחד והם עיפא ואבימי בני רבנא דפוס דביתא תלמיד רב יהודה וקורא לו
ר' יהודה לרבנו דרך מעלה כמו שפירשו התוספות בתקלת בילה ואלו נקראו
קריפי דפוס דביתא בסנהדרין . איקא אמר רב איקא בריה דר' אבין אזדקיך
ליה רב לרב חננאל ויש נסמא אמר רב איקא בר אבין אמר רב חננאל .
אמר רב איקא בריה דר' חנינא ורב אשי . רב איקא בריה דרב אמי לפני
רב יוסף ורבא . רב אחא בריה דרב איקא . רב איקא בריה דר' חנינא
מפארוניא אמר לרבה ואולי הוא מה שכתבנו למעלה . רב איקא בריה
דרב אידי . רב איקא אבנה דרב אחא בזמן אביו והוא נשוי עם אחותו
של רב אחא בר יעקב בפרק המדיר . איתי אמר ליה רב איתי לרב אסי אמר
רב איתי אמר רב . איתי שהיה בזמן רב אשי וא"כ הם שנים . ר' אלעזר
בן פדת הכהן נתקיים בו באהבתה תשנה תמיד שהיה עוסק בתורה בשוק
התחתון דלפזרי וסדינו מוטל בשוק העליון וכשם כרוך עליו לשמרו והוא ר'
אלעזר סתם דאמוראים ור' אלעזר בן שמוע הכהן רבו של ר' הוא ר' אלעזר
סתם בחנאים וכן פיר' רש"י ז"ל בסוף פרקא קמא דשבת וכן בריש פרק
הערב ביבמות ובפרק המוכר הספינה ובפרק הדר עם הנכרי כי שמואל רבו
של ר' אלעזר כי הוא היה מנבל כמו שנאמר להלן ובבבל בישיבות היו
רוחין גם כדביתא בסוף פרק היה קורא . אמר רב אשי הכי בני מתא
מקסיא אבירי לב ניכהו דקא קמו שנתא דאורייתא תרי זימני בשתא ולא קא
מיגיירי וכתבו התוספות משם ר' יהודה בר ברזילי שכתב בספר העינים
שמע שהיו עמוד של אש יורד מן השמים עליה' ככלה דאלול ובבלה דאדר
וכן גם' הספינה כי סליק ר' אלעזר אשכחיה לזעירי ובסוף תעניות שהיה
עני מאד והראו לו י"ג כהרי דאפרסמון לעולם הנא וכו' ופירש רש"י ז"ל
עם אמורא הוא ומריה דארעא ישראל ובעל הורא' ובפרק אלו טריפות כי לא
לקח שום מתנה מבי נשיאה וכי מוזני ליה לסעודה לא אזיל וכן ר' זירא
לא לקח מתנה אבל אי מוזני ליה אזיל שאינו מתנה כי אם כבוד שלהם
שיאכל ר' זירא עמהם ובפ' השוכר את הפועלים כראה שהיה ר"א קי בשעת
ר' יוסקן וריש לקיש וזה מפורש יותר בפרק אין דורשין אמר ליה רבי יוסקן
תא ואגמרך מעשה מרכבה אמר ליה אבתי לא קשאי כד קש נח נפשיה דר'
יוסקן אמר ליה ר' אסי לר' אלעזר תא ואגמרך מעשה מרכבה אמר ליה אי
זכינא גמירנא מר' יוסקן רבד . וזה ר' אלעזר בן אחותו של בר קפרא והוא
ר' אלעזר סתם מריה דארעא דישראל ובסוף פרק כל היד בגמרא דנדה למה
נקרא

נקרא מריה דארעא דישראל שהיה נקי בדמים ואמר שהוא דם קימוד
 וכו' ורבי אמי ור' אסי כהנים עשו קופתו כדליתא צפוק היה קורא ואם
 כן נשא אשה בטבריה כי שם היה רבי יוסקן גם רב היה כמו רבו נפ'
 כל הנשר. והוא תלמיד חבר לרבי יוסקן כדליתא צפוקא קמא דסנהדרין
 ירושלמי אף על פי שצפרק יש כותלין בבלי אומר אם יכפור רבי יוסקן
 ברבי אלעזר תלמידו לא יכפור ברבי יכאי רבו. וכן קרא לו תלמידו צפוק
 פרק ט' דיבמות והמעשה עלמו בשקלים ירושלמי כי רבי אלעזר אמר
 שמעתיא ולא אמרה משם רבי יוסקן וכעם עליו וככנסו רבי אמי ורבי
 אסי לפייסו ולא כחפיים עד שפייסו רבי יעקב בר אידי ואמר לו אלעזר
 תלמידך דורש סתם והכל יודעין שהוא מפיך כמו יהושע שהכל יודעים
 שהוא מפי משה רבינו עליו השלום וכן קרה לו עם ריש לקיש וזיקפד
 כדליתא צפוק שמי מרות ורבי פדת שזמן רב הוא אביו וגם היה לו
 בן חכם גדול שמו רבי פדת נשם זקנו ואף על פי שצפוקא דנרכות
 נראה שלא היה לו בנים שאמר לו רבי יוסקן אי משום בני דין גרעא
 דעשיראה ציר פי' התוספות צפוקא קמא דנדה שאמר שאמר זה כולד
 לו זה הבן או שמתו לו נכים הרבה וכשאר לו לבדו זה הבן. שלקו
 מהם הוא ר' אלעזר וזה היה מנבל כדליתא צפוק כמות כשנסעך
 וידע סוד העיבור וצקלים ירושלמי אמר ר' יוסקן הדה אלעזר בבליה
 וכן צמדבר סיכי רנה זה המעשה רבי אלעזר אמר קמיה דשמואל אמר
 ליה ר' אלעזר לריב"ל רבי אלעזר בעא מרב וגם מרב הוכא וכשהיה כפטר
 מרבי יוסקן היה הולך לאמריו ככפטר משכינה. ומה שנראה שהוא כהן
 כי צפוק מועד קטן אחר למלאך המות שהוא אוכל תרומה ואינו נראה
 כי רבי אלעזר אשר זכרו שם שהיה ר' אלעזר בן שמוע הכהן התא כי
 שם מדבר באמוראים וצפרק בני העיר היה נראה שאינו כהן שיש נוססא
 שאמר רבי פדת לא צרכתי לפני כהן אבל יש נוססא אחרת שאמר ר'
 פרידה שלא צריך לפני כהן וכן גרסא התיספית צפרק הכזיקין ואם כן
 רבי אלעזר זה הוא כהן וכן צפוקא דנדה בנדרת כהנים אומר מהירושלמי
 רבי אלעזר כשהיה חלש כפיק לבראי וכן רבי שמעון בן פזי ואם כן נראה
 שהוא כהן. וכן צפוקא דנדה דוד אבדורה אמר כי צפרק אין
 עומדין ירושלמי אמר רבי אלעזר נפק לברא ורבי יהודה בן פזי. אמר
 רבי אלעזר אמר רבי חנינא תלמידו חכמים מרבים שלום בעולם שנאמר
 וכל צדיק למודי ה' ר"ל צדיק. וכן צפוקא דנדה בנדרת רבי יוסי
 אומר הנכאים מלד אחר ולגור משני לדין וצפוקא דנדה פרק ואלו קשרים
 מאי הנכאים אלו החכמים שעוסקים בצנינו של עולם כל ימיהם שהיא
 התור' שנאש' אם לא צריתי יומם וגו' וכן צפוקא דנדה ספר המכות מאי
 הנכאי' אלו החכמים שעוסקים בצנינו של עולם כל ימיהם. ואמר ר'
 יוסקן אי זהו תלמיד חכם שמזוירין לו אנדה בטביעות עין זה המקפיד
 על תלוקו פירש רש"י זכרו לנדרת לונשה וכשהיא הפוכה מקפיד עליו
 והפכה שמקפיד עליו שלא יראו המפירות המונות ואמרי תלוקו ובעבור
 שהחכמים הם נקיים ומקפידים על כחם צנדיהם אפילו מלד אחר תולך
 צנדיה

ספר יוחסין

בטבילה של אותו לנוש אבל צבור שהוא עם הארץ אינו קוֹבֵץ עד שיעבור
הכתם משני לדין. ר' אלעאי ברבי ברכיה בסוף סיטה. כספא אזרינא
ר' אלעזר בר ברכיה. ר' אלעזר בר לדיק בפרק לולב וערבה ונראה
שהו' היה אמורא כי אינו וזקוקה בני ברמיה דרב היו לפניו וכן אמרו
ששמואל הלך ג' פרסאות בע"ש וכו' ויש כספא רבי אלעזר בר יצחק.
אמר ר' אלעזר אמורא וזמן הזה אל יאמר אדם לאשתו אל תסתרי עם
איש פלוני שמא הלכה כר' יוסי שאמר קבוי על פי עלמו ר"ל אפילו בלא
עדים ישמא תסתרי ואין היום סי סוטה לנדקה ונעשית קמיכה דאמורא.
אמר ר' אלעזר בר' אבינא וכן בנראשית רבה בפרשת אמרפל ר' מכסם
קמיכה דרבי אלעזר. ר' אלעזר בן פפוס אולי הוא מנא כי פפוס הוא
מנא דברייתא. ר' אלעזר בר מכיוסי אמר רב כמאן היינו דרבי אלעזר
בר מכיוסי. אמר ר' אלעזר בר יצחק ואיבו וזקוקה בני ברמיה דרב עמו
ואיבו קרא לפני רבי אלעזר דמן רוסא רבי יוסאן אמר עמנו ואולי הוא
רבי אלעזר בר יוסי בן קלפתא שהלך לרומי עם רבי שמעון בן יוסאי
כדאיתא במעילה. ר' אלעזר בר קפרא. רבי אלעזר בר ינאי בזמן רבי
יוסאן רבו של רבי אלעזר בן אבטיגוס. רבי אלעזר בר בר כנא, רבי
אלעזר בן פרטא שאם רבי אלעזר ברבי שמעון בפרק כ"ג בסנהדרין
ונראה שהוא אמורא מהראשונים אבל בירושלמי רבי אלעזר בן פרטא בן
בנו של רבי אלעזר בן פרטא לפני רבי אלעזר דמן כנוה אמר רבה בר
בר כנה אני ראיתי את רבי אלעזר דמן כנוה שינא בסנדל של שעם
ובירושלמי לכל ר' אלעזר כותב בלא אל"ף רבי לעזר בן עזריה וכן בכלם.
ר' אלעזר בן תדאי והוא מנא דברייתא בפרק הדר עם הנכרי ובפרק ה'
דעירובין בתוספתא. ר' אלעזר בן מרוס בסוף עסקת סופרים בפרק כ"א.
אלעזר בן דורדייא בתוספתא עבודה זרה ולפי שאמר בתשובה שגא ענינה
שנאש' ולבנו יבין ושג ורפא לו זכה שנקרא רבי ולקיי העולם הנא כי
השב בתשובה הוא חכם. ר' אלעזר בר מכסם אמר לר' אבהו במדרש.
מני אלעזר כיומאה והוא אמורא בפרק הכוזבין שסין יר"ל שהוא עניות
ברעה כוספא אזרינא כיומאה כ"א שפאה. ר' אלעזר בן אבטיגוס שאם
רבי אלעזר בר ינאי בזמן רבי יוסאן נפ' כל הגט ובפרק אלו טרפות וכן
בירושלמי ואם כן אינו מנא. ר' אלעזר בן תורתא ור' קלבו אומר עמנו
ואולי הוא אב של רבי מנינא בן תורתא. רבי אלעזר אביו של יצחק בן
אלעזר שנקרא תקולא או רבי יצחק כפא שהעיד על טלימו של ר' אלעזר
בן פדת שהיה עובד בשוק כמו שאמרנו ובא אמר ליטלו ומלא עליו נפש
שרף ועל זה אומר בנמרא תאבא ר' אלעזר מהגרוכיא ורב אבא ברביה
דרב איקא איקלעו לאתריה דרב אבא בר יעקב אמר ליה רב אבא בר
תקליפא ולא קייט מר לסנא רב אבא בר יעקב דהוא שופלג
בצמקא ובשנים זה בפרק הדר עם הנכרי ובפרק סדר מעניות
בזמן רבא קלס רבי אלעזר מהגרוכיא קלוס טוב ונא סטר שהיה
עת רבון. אבא אלעזר בן גיטל נראה שהוא בזמן רבי יוסאן. אמר רבי
אלעזר בן ר' אלאי שאם ריש לקיש. אלעזר זעירא הוה סייס עסאי

אוכסי ואמר שעשה זה לאננות ירושלם והיה זה בנהרדעא ומפשו ריש לקיש לראות אם היה קצוב ליקח זאת היוהרא והיה שם שפאל ובית דינו וכו' בפרק הכונס בקעא וגם עוד כי רבי אסי ורבי אסי היו לפני ר' ילמך כפסא ונשלט שהיה זה אלעזר זעירא קבס גדול ומלמדו הקבס והקסיד רבי אבא בר זיטוכא הכוזב בתלמוד ירושלמי ובבבלי ובתרגומי רבי אלישיב ובנו רבי ילמך בר אלישיב רבי ילמך בן אלישיב ור' אבא ורבי הושעיא כלם בזמן רבי יוסמן. רבי אלעזר ור' שמעון בר אבא ורבי יעקב בר זבדי ובפרק כילד שעברין כי אשתו אחרונה היתה בהמת וכן שלמד סדר קדשים באחרונה ומפני עוועקה לא יכול לישן. וזה אמר ר' אבהו בשל על ר' אלעזר רבי אלעזר ורבי זירא וכראה כי הוא מה שכתבנו לעלה רבי אלעזר ביו"ד. תולפנא בפרק הדר עם הנכרי אמר רב קטין בר אסי שמעיה דאולפנא והיה נראה שהוא קבס או ר"ל כמו שאומר בתקופות אחרים משעא דגשרא אבא רש"י ז"ל פירש ששע שרבו ורבי שרבו. אלבי בר ברכיה. רב אליקים שמעיה ומלמדו של רבא. אליקים אביו של רבי יוסמן בן אליקים כי זה ר' יוסמן ורבי אבא ור' אבהו ור' אלעזר ורבי קמינא בר פפי ורבי ילמך כפסא ורבי אלעזר כלם ביקד. ר' אלכסנדר בן ר' חנינא בר פפא ובזמן אביו אמר ר' אלכסנדר אמר ריב"ל רבי שפאל בר קאמי בשם רבי אלכסנדר ובתרגומי ר' אלכסנדר בר קמי ורבי אלכסנדר קרובה אקרי וכולי. בן אלעזר קבס ועזיר שאר חתניה דרבינו הקדוש שאמרו עליו לא לקבס פיזר בן אלעזר שמונו אלא להראות מספירת בהן גדול כמים וכסו ראשו של זה בלד עיקרו של זה. אלישע בעל כנפים אמר ר' יבאי תפילין לריבין גוף נקי אלא יפית בעורם עליו כאלישע בעל כנפים והגאון ז"ל כתבו שאינו הלכה כי לא ניתנה תורה לתלמידי הגרמ אבא האחרונים כתבו שהיא הלכה ויכול אדם בשעת חפלה להעמיד עמו ובפרק אין טוענין וכן בפרק טילה בשנת עבא המשעה למה קראו לו בן בענור הנס שנעשו התפילין בכנפי יוכה והקושיא שיש בזה כי בזמן המשך היה עבדי התפילין כבר תירגמו לעלה בתנאים זה. ונראה כי הוא בזמן התנאים. רבי אסי בר אבין בפרק ב' דע"ז ונראה כי הוא בזמן ר' אסי הכהן. אסי אמר ובה אמר לי אסי פי' הערוך הקלר קבס אלא כסוד כמו. רב נתן בר אסי. אסי בר אמי נוסקא אקרינא אסי בר היכי וכבר כתבנוהו כי עולא איקלע בביתו והיה עם ר' יוסמן וגם עם רב. ר' אסי בר עובי. ר' אסי הכהן קבירו של ר' אסי הכהן המלמד העובנה והגדול ר"ל רבי אסי שרבי יוסמן והוא כשאר לשלם שקושו להיות ראש ישיבה בעבריה ורבי אסי קבירו אינו רב אסי הגדול שהיה מלמד רב וכן אמרו התוספות וכן הוא באמת וזה רבי אסי כתב ארבע עשרת ספרי תורה ואמרו בגמרא כי לא כתב בכל ספר כי אם פסוק אחד שהוא תורה ליה לנו עשה שהוא ככל הספר שיש בו ז' תיבות כענין ז' ספרים שאמרו שיש בתורה כי פרא' ויהי נכסוע הוא ספר אחד קלנה עמודיה שבעה. ובתרגומי שפאל רבי אסי עסקן בדברים היה וראה העורב שצוה בנין ואמר ג' ימים ראה אותן ששליכין לואה וכולד

ספר יוחסין

וכולד סטנו ימושין ואוכלין אותם הדא הוא דכתיב לנני עורב אשר
 יקראו. או מי יבין לעורב לידו, ונקולין האריכו התום' שהם ב' סיני עורב
 העסקי שהם לננים. הגה"ה אחר ש"ס כבר נטנא במקום אחד בהודו
 נקרא טרילינגו"ם עורבים לננים ולדקו דברי רז"ל ע"כ. וכן שקורים
 כעורב וכן האריך דכחובות על ענין עורבא צעי בני וכן בשנת. ובירושלמי
 ר' אחי בבבא ונפ' הכיזקין. ר' אחי ור' אחי כהני קשיני דארעא
 דישראל ובפרק אלו מציאות שמלא אודיא דדיברי פירוט כל זהובים ואמר
 לו רומאה לא תירא כי אין אני כמו הפרסיים שאומרים האנדה למלך
 והם כהני קשיני דארעא דישראל ובייפי לרב הובא. ונפ' ב' דכחובות
 ונפ' ק' דככהדרין כי סמכינהו לר' אחי ולר' אחי אמרי לא סמסריתין וכו'
 דייני ארץ ישראל ר' אחי ור' אחי בני דינא דר' אחי ור' אחי דאלימי
 לאפקועי ממונא ולעשות פרוזנול ובזמנם היה רב קסלא דיינא בבבל ונפ'
 סי שמוו שהיה בטבריה ר' אחי וגם ר' אחי וכן נפ' ק' דנרכות הוו
 סללי בני עמודי ובפרק כל הנשר ר' אחי חלמיד ר' יוסן והוא נשאר
 במקומו ופרס ידיהו לנרך ובפרק הזרוע שזכה נשקא דדיברי ששקו
 לישיבה וכיון שהיה ראש ישיבה הוא קודם לאחר שז' והכהן הגדול שאמיו
 שיעשרוהו אמיו ופרס"י ז"ל שזכה למלקו לנני ישיבתו ולא לו. ודע כי
 הסמיכה היא בג' חכמים אבל למחמו ראש ישיבה לריך עשר' כמו למר
 בר רב אחי שהוא טביומי. אחי אמר ר' אחי בר אבא אמ' ר' ינאק אמר
 ר' אחי בר אבא אמר רב הובא ר' אחי בר שמואל בר אחי. אחי וירדיבאה
 אמר ר' אבהו פרש"י ז"ל כאה כירד ובגישין קרי ליה אחי שפיר נאה
 ליטנא אקרינא וירדיבאה שם מקום וכן בעירובין וראה בוכרא דני נשיאה
 ואמר ר' שפיר עבד והיה בזמן ר' אחי ורבי יהודה נשיא. אחי ר' אחי
 סיני אחי בר נתן בזמן ר' אחי ור' ירמיה ור' זריקא כדאיתא נפ' השולק.
 רמי בר קמח חמן רב קסלא ומת בקלרות שנים ועוד ככתוב אותו באות
 הר"ש ואמר שמו יומר מעשר שנים נשא רב אשתו. אמר ר' אחי בר
 דיקולי אמר שמואל שהיה מלקט מהגנות ערב יום הכפורים כבדי וטללי
 כדאיתא במולין. ר' אחי בר אדא הרפנאה בעא סרנה אמר ליה הכי
 קאמר רב אדא בר אבהו אמ' רב נאמן אמר שמואל. אחי תכוראה שרא
 ליה רב יהודה למגדל תכורא נקול המועד ולא ידעתי אס הוא חכם.
 ר' אחי בר טביומי ובירושלמי ר' אחי בר טובי ונא אבני ופירש דבריו.
 ר' אחי שלמה לו אחיה דשבור מלכא דיכרי למלק לעניי ונא קבלס
 ושלמס לרבא וקבלס וכו' נפ' ק' דנמרא. אמר ר' אחי בר יודן אמר
 רב טובא אקרינא רמי בר רב יודן אמר רב. אחימר בריה דמר ינוקא
 הוה קאים קמיה רב קייא בריה דרב חייא וכבר ידוע כי מר ינוקא
 ומר קשישא בני רב קסלא הכהן. אחימר אמר ליה רב שמת קפדיתו
 אמנא אמר אחימר אנא סמני כהרדעא אנא והיה דיין. אחימר בן
 נתן מרמי בר קמח אמ' ליה רב אחי ואולי זה שאמר אנא מסני כהרדעא.
 אחימר ומר זוטרא ורב אחי נפ' אלו טריפוי אמר ליה רב אחי לאמימר
 פרש"י

פרש"י נהרדעא הוא כדאמרי' בשנים אוקזין המוספות נפ' המלכיע אמיר
 קיה הרנה אקר רבא ואפילו אחר רב פפא שהיה תלמידו של רבא ואולי
 רב זבד אקר מעשה דאמיר שמעה משמיה דרבא ולא מרבא עלמו ע"כ
 ונפ' איזהו כשך אחר רב אשי למר בר אמיר אי שכיב אביך שהוא חסיד
 כשגגה היוכלת תלפני השליט שהוא רב אשי ומת אמיר. אחר ר' זן
 אכסיה אחר ריש לקיש נפ' יש זכור. ר' אנטוניוס נמכילתא דר' ישמעאל
 חנא דנריחא ר' אסי הכהן ושמו ר' יוסא צירושלמי קבירו של ר' אסי
 הכהן ונסמכו שניה' תלמידיו ר' יוחנן ונפ' אין סעמידין כר' כי ר' אסי
 גדול מר' אסי כי ר' זירא צעא מר' אסי ור' אסי מר' אסי מר' יוחנן
 ור' מר' ינאי ור' ינאי מר' יוחנן זן עמרם ונפ' אלו עליא' המוס' פי'
 על ר' אסי צא לפני ר' אסי אע"ג דנכל דוכתא קשיב ר' אסי צרישא
 כדאמ' ר' אסי ור' אסי כהני וכו' אע"פ שהוא גדול אין תימה שצא לפניו
 לישראל שקבירו היה אצל ר' אבא תלמיד ר' אסי וצירושלמי כד דסך ר'
 יוסא פשט ר' ייח צר אבא וקבל אצלו ואכלן צר ואשקימון קמר והוא
 סנדל ר"ל ר' אסי ובעבור אמו עלה לארץ ישראל נפ"ק דקידושין לפני
 ר' יוחנן וגם צא לפני ר' אלעזר אצל יומר כראה כי זה שעלה הוא רב
 אסי תלמיד קצר לרב והם ר' אסי ור' אסי דייני ארץ ישראל ונסוף פרק
 גיד הנשה קרא ר' אלעזר לר' אסי תלמיד ר' יוחנן מופת הדור ר"ל
 גדול הדור כמו כי אנשי מופת המה. ר' אסי הארוך והוא איסי הנצלי
 בכל מקום שהיו רואים אותו היו אומרים שם היה רבינו הקדוש ר"ל שלא
 היה נפרד ממנו נוסף אחר ר' יוסי הארוך. רב אסי תלמיד קצר
 לרב והוא קצר לרב כהנא הראשון ולרב הונא ולרב נחמן ולרב יהודה
 אחר רב הונא אחר רב אסי המוספות צפרקא קמא דמולין שהיה רב אסי
 גדול מרב הונא אצל ר' אסי ור' אסי כהני קשיבי דאיעא דישראל סיכף
 כייפי לרב הונא ורב אסי אפילו לסנרא דרב לא היה לריך צמולה צעשרה
 וכן צפר' דיני משונות אם לא קנו אפילו צפני ג' אין כותבין קש רב
 להא דרב אסי וכן נפי' האי' שקדש דאיכה אוכלת בתרומ' קש לה רב
 לרב אסי צפי' קנית רב לא ישב על פי סדיא פי' לצד שהוא כמו כר
 וכסת משום כבוד רבותיו ומנו רב כהנא ורב אסי ופרש"י ז"ל שלא היה
 להם דנר ליטב ויושבין על גבי קרקע ורב כהנא ורב אסי היו לרב
 תלמידים קבירים. ונפ' אחד דיני משונות רב כהנא ורב אסי לגמריה
 דרב לריכי ולסנריה לא לריכי ונפרק מרובה כי רב אסי תלמיד רב גדול
 מששואל ולא היה ששואל נכנס לפניו ונפ' עשרה יוקסין כתב הרא"ש ז"ל
 לא מלד זקנה כי ששואל זקן מרב כהנא קבירו ורב כהנא ילד ונער
 כשעלה לפני ר' יוחנן כדאיתא צירושלמי ונכדה פ' בנות כותיים המעשה
 שהיה לו עם שילא צר אבינא תלמיד רב כשמת רב וקש רב אסי שאמר
 לו רב שנידהו אם לא ירנה לקזור מסנרתו ונדהו וכו' ואמר אכא איסי
 זן יהודה דהוא איסי זן גור אריה דהוא איסי זן גמליאל דהוא איסי
 זן מהללאל. מוספו' יש חנא צערי פסחים שיש לו כל השמות הללו.

ספר יוחסין

ועוד קרי ליה התם יוסף הנבלי הוא יוסף איש הולל ולא תנא אחר
הוא כמו איש מפרשי' לשם דהא צפי הוליאו לו פריך מאי בני יהודה
ליוסף איש הולל מדידה לדידה והבא לא עייתי אלא שעות דאיסי דדמו
לרב אסי ע"כ. ואיסי ר"ל עכשית של נקשת ור' אילא אחר לו שהוא
בוכנא דפרזלא וכו' כמו שכתבתי בשי"ן בשילא בר ר' אבינא ועתו שניהם
ביום אחד והיה הדם על הארוכות וכפל עזה על זה ואז ידעו כי עשו
שלוש. והוא עלה לארץ ישראל מפני אמו כדאיתא בפ"ק דקדושין. אסי
ר' אסי ענהר ציל אומר ור' ירמיה מדפתי אומר אומר ר' אסי בר אבול
אמר ר' והוא בעא מר' אביל כספא אמתית ר' יוסי בן אבול. ר' אסי
איקלע לבי רב אסי בהלוליה דער בר רב אסי. אסי בעא עניה רב אסי
בר כהן מר' קייא בר אסי שהוא תלמיד רב כוספא אקרינא ר' יוסי בר
כהן כ"א איסי בר כהן. כ"א רב אסי בר כהן. איסי בר היכי איקלע
עולא בבייתו וכבר כתבנוהו ביו"ד. איסי בן יהודה הוא קנר רבי ואוהבו
וכקרא איסי בן גמליאל ואיסי בן גור אריה ואיסי בן עקיבא ויוסף איש
הולל ויוסף הנבלי ויוסף קטנותא ואיסי בן מהללאל. איסור גיורא
קתן שמואל לדעת רש"י ז"ל ובעו"ה איני אאריך ברב שארי שאיסור
גיורא לא היה קתן שמואל והוא אב רב שארי והיה קבס בזמן
רב ספרא ורבה בר רב הונא וכבר כתבנוהו. אפרים ספרא תלמיד ריש
לקיש ואימ' משום ריש לקיש בסוף עליע' ופי' ר' צרוך עה שאמר שם
שבור מלכ' אפורייה הנו לי' לריש לקיש הוא לגנאי שלא הודה לו ומפני
שמו אפרים אימ' תכו האפר שלו לריש לקיש כדאמ' רב לקרנא קרנא
מיפוק בעיניה. וי"א לשון קן בל' פרס או יפר' וירב'. הגה"ה אשר
ש"ג וכן הו' האמ' כי אפריק אומרי' בלשון פרס על שי' שאומ' דבר כ"א
ומהקבל ע"כ. אפרים מקפאה תלמיד ר' שארי הוא תנא דברייתא.
תנא דברייתא אפוטרכי בן ר' דרובאי. ר' אפס ענית דינו של רבי וישב
בראש אחר שעת רבינו הקדוש שהיה ב' שנים ומלי גדול מר' קנינא בר
קמא ואחר עותו ישב ר' קנינא בר קמא ובפ' מי שעתו בנרכות וכן
בכתובות בפ' האשה ובפ' נעה אשה יולאה. אריוך הוא שמואל הכהן
ובן נקרא שבור מלכא כמו מלך פרס היה בקי בדיקין ובסוף עליעא יש
ספק שם אם אומר שבור מלכא על העלך או על שמואל כאשר פרש"י
ז"ל שם והתוספו' הבריעו שהוא על מלך פרס ואמרו סימן אריוך מלך
אלסר קיץ מאיסור והיתר שהלכה כרב ואע"פ בן הרבה הלכות באיסור
הוא בשמואל ועוד ג' הלכות אחר אבוי צפרק נעה מדליקין שהיה רבה
עושה בשמואל ופרש"י ז"ל בפ' נעה נעה יולאה אריוך על שם שהיה
בקי בדיקין ואופט כעלך לשון ריכא מלך. והתוספות אריוך שם מלך עפי
משאר מלכים שמובלע בו [לשון ארי] ובפ' נעה העקא' פירש"י ז"ל אריוך קרי
שמואל על שם אריוך מלך אלסר דהלכתא כותיה בדיני ובפ' התכלת
פירש רש"י ז"ל אריוך לשון מלך כגון גור אריה יהודה להכי קרי לשמואל
אריוך דקיימא לן הלכה בשמואל בדיני כי היכי דנינא דמלכותא דינא.

ונערוך

ובערך הקלר אריוך נקרא כן לפי שהיה רופא מן אעלה ארוכה לך.
 ויש אומרים על שם שהאריה מלך הקינות. ויש אומרים ארוך היה עד
 כאן. ואני אברהם אומר שאינו כן כי הוא היה קלר אולי דרך שני כהור
 והוא לשון שמעלה:

הגה"ה אמר ש"ש ומנין ידע המצנר שהיה קלר וי"ל דבנדרים פ"ו
 אומר שם על שמאל איניש גולא הוא וכו' עד כאן. רב
 אשי ראש ישיבה בסורא שהיא מתא מקסיא כדאיתא בפ"ק דשנת ונפי'
 הרואה שראה קלוס רב אשי כמו רב פפא ושניהם ראשי ישיבו' וכן ראה
 אווזא ונא עליה והיה ראש ישיבה וראה לפת נטרופיהון והיה עשיר
 ואמרו שהיה ראש ישיבה ששים שנה וביטוי היה ריוק לישראל והוא קנר
 התלמוד בבלי כפי דעת ספר המלות ועשה מהדורות לתלמוד כדאיתא
 בפר' מי שמת בצררא. אמר רבינא מהדורא קמא דרב אשי וכו' פירש
 הערוך בערך הדר פירש ר"ק ז"ל קבלה בידינו כשמתעסקין בכל שנה
 ב' קדשים שהם אלול ואדר שהם קדשי הכלה משלימין כל שנה ועוד
 קוזרין כנחמלה ורב אשי האריך בישיבה ס' שנה והשלים התלמוד ב'
 פעמים. ובמהדורא קמא כשהגיע בזה הענין פירש לתלמידיו ראשון קנה
 וא"כ מהדורא לשון קורה. והנסק' האשיתית יוס שמת רבא כולד רב אשי
 ואע"פ שכתב הרמב"ם ז"ל שרב אשי קבל מרבא כי לפי סברתו הוא כמו
 בשמואל ועלי ורמא השמש קודם שגא שמעו של עלי זרמא שמו של שמואל.
 ושמואל קבל מעלי. ובסוף האמוראים שם נבאר שמי קבל רב אשי ושלח
 קבל מרבא. נגיטין פר' הכיזקין וכן בסנהדרין פ' דיני עמוכות שימות
 רבי עד רב אשי לא מלאנו תורה וגדולה במקום אחד אלא רב אשי
 ואפי' רב הונא בר נתן שהוא גדול הדור ובתורה הוה כייף ליה. אבל
 בסוף סועד קטן אמר המלאך לרב אשי אמר נתן לו זמן שלשים יום
 שנהכרם שימות כי כבר דקקיה רגליה דרב הונא בר נתן רולה לומר
 שהגיע לו השעה כי אין מלכות נוגעת בקברתה אפילו כעלא ניטא ולא
 ידעתי לרב אשי מי היה אביו וכן לר' יוסקן ונפרק דיני עמוכות קורא
 לו רבנא אשי ושלשים יום קודם שמת נראה לו עלאך המות ואז קור כל
 תלמודו עמוס אשרי מי שגא לכאן ותלמודו בידו. במלוה ס"ק כתב רבי'
 יוסף טוב עלם רב אשי ורבינא הלכה כרבינא ור"י כתב דהלכה כרב
 אשי. ודע כי לפעמים תמצא בגמרות שאומר רב אשי במקום רב אסי
 או להפך כפי שנוי הגרסאות וזה דבר קשה אבל על הרוב מהקבצים
 שהיו בזמנו של כל אחד מבינין זה כמו שאפרש בעז"ה ובזמנו רב כהנא
 שהיה כהן והוא רבו אמר רב אשי כי הוינא בי רב כהנא נפרק קמא
 דיבקות ונפרק השוכר במליעא ורב אשי מבר עבדו מניטין לרבינא ולרב
 אקא בריה דרבא ויש נסמא כי רב אשי לקט לאשה בת רמי בר אבא
 ואין זה אמת כי אם רב אסי שהיה בזמנו רמי בר אבא. הגה"ה אמר
 ש"ש בגמרא דילן ביום טוב פירק ג' עלה כ"ע כתוב נוסח אמר רב אשי

ספר יוחסין

הא לידן זרייתא דרמי זר קמא וזה אפשר כפי הדורות ע"כ, ויש רב
אשי קדסין בזמן רב לרב אשי זר כחן בעא מר' קייא זר אשי כוסמא
אקרינא רב אשי זר נתן. רב אשי מאוריא זפרק ג' עשזעות כוסמא
אקרינא אזורניא פרש"י ז"ל שם מקום. בזמן רב אשי ורבינא אשי הקדסון
זכו רב קייא זר אשי תלמיד רב. אשי אמר רב אשי זר אבין אמר רב
יהודה כוסמא אקרינא רב אידי זר אבין. רב אשי מהולל והולל הוא
זבנל. אמקין רב אשי זהולל כלי לזעילה ורב הוכא אמר לרב אבין זר
אבין רב אשי מהולל קאי כוומך. אשי אמר רב אשי זר אנא אמר ר'
יומנן. אשיאן תנא דני רבי אשי והוא בעא מר' אמי. אשיאן זר
כדנך ומחניה זר ז"ב אמר עשעיה זרז. ר' אושעיא ראינו זגטרות
כוסמאות זה אומר זכה וזה אומר זכה זמקום אל"ף ה"א ולהפך הושעיא
אושעיא ולא מקוש כי אינו עזיק כי סיד כודע מי הוא. ומתס אביא זכאן.
ומתס זאות הה"א. והראש הוא ר' אושעיא רבה. ובתלמוד זבלי קורא
לו זרבי ר"ל אדם גדול זדורו והוא ורבי קייא עשו תוספתא ומתניתא
וכן ספר זראשית רבה. זפרק כינז מעזרין זעירונין זפר' זני העיר
שהיה רבו של ר' יומנן י"ח שנים והיה כמו ר' מאיר שלא עמדו זבירוי
על סוף דעתו ואביו ר' קמא זר זיסנא זמר זר קפרא וזה רבי אושעיא
קבל מאביו ועזר קפרא ומרבי קייא ומבית דינו של רבי זר' קמא אביו
אדם גדול וישב י"ב שנים זבית רבו אמר שהיה כשוי וכשזור לא היה
יודע הבית ועל אלו השלשה נאמ' והקוט המשולש לא זמהרה ינחק זה
רב אושעיא זר קמא זר זיסנא זפירשו המוספות והקוט המשולש זהו
זומן שכל השלשה הם זקיים אז זבנו וזינו וכלס זכמים. וכן אנו מלזמי
זפרק קזקת הזמים כי שאלו הלכה זיום אחד לכל השלשה והזקן הזריע
זבן זכו רבי הושעיא ואומרים שם והקוט המשולש אמר רבי אלעזר זה
רבי אושעיא. ועשה זרייתות. וזראשית רבה. אמר ר' זירא כל מתניתא
דלא מתניא זי רבי קייא זר' אושעיא עשזשתא היא ולא תומזו סיכה
זני סדרשא וכן אמרין מני רב אושעיא י"ג אבות מני ר' קייא כ"ד
אבות זפירש רש"י זכרנו לזרכה זפרק שילוח הקן רבי קייא ורבי
אושעיא סדרו את הזרייתא. ודקדקו זדנרי כל זכס לומר כמו שאמר
אבל יש תנאים הרבה שמוסיפין על משנתם זדדמי כי הזא שמוסיפין
גכז וגזלן עטעס רבי יהודה. ובזרקא קמא זשנת והתניא אפר והתניא
עפר זפיר' רש"י זכרו לזרכה קדא מנייה רבי קייא וקדא מנייה רבי
אושעיא ומזה נראה כי כל תניא זנתלמוד היא זדנרי אדם מאלו השנים.
ואמרו שספר זראשית שעשה הוא לזאר זנרי המשנה זנרי הגזל קמא
אומר רבינו מס זכרו לזרכה כי העשניות היו קודם ר' אלא זרבי סדרם
אבל הזרייתות שהיה שונה ר' קייא תלמידו הוא עה שהוסיף ר' על
העשניות. ואם כן עה שאמר ר' יוסי אשריך כלים שילאת זטהרה ניחא
לרבי' מס. אושעיא איש זריא זקמא זסוף ירושלמי שהיה כובס
זלבושיו עממר אמר שלא יאמרו שהוא גזל וגם קלא וקזר לגוי עכני קדוש

השם שהיה חסיד. אבא אושעיא ויום שמת כולד רבי יהושע בנו לקיים
 וזרק השעש ונא השעש במדרש שמואל. ר' אושעיא כי אתא אמר ליה
 לרבה כי עילת לקמיה דרב הוכא בעי מניה צפרק צ' דנכורות. ר'
 אושעיא ור' יהודה נשיאי אקילעא דרב יהודה ואולי הוא ר' אושעיא
 שהאריך ימים ואמר לו רב ספרא עשה שפיר קאמרת נסוף יום טוב
 ופירש רש"י ז"ל צפרק גיד הכשה עשה פירו' תלמיד חכם ונרב ספרא
 עוד תמלא צ' פירושים לרש"י ז"ל אבל צפ' המפקיד נראה שאין זה ר'
 אושעיא רבה דאמר ליה ר' אושעיא לרב יהודה ר' אתה אומ' כן ובריט
 פ' כל הנט בעא מרב יהוד' וא"ל אושעיא רבי מה ענין פסקים. וצפרק
 צ' דיננות מוספות אומר ר"ת ז"ל דר' אושעיא דסוף יום טוב אינו רבי
 אושעיא צפרק הדך. ועוד איך היה צנבל. ועוד קשה לי מי כתן רבי
 יהודה נשיאה צנבל אקילעא דרב יהודה ואולי הלך שם פעם אחת או
 רב יהודה הלך לארץ ישראל ולא ידעמי. ר' אושעיא בר שמאי ורבי יוסי
 בר בון. ר' אושעיא זעירא דמן צנרייא פיר' רש"י ז"ל לעיר הישיבה
 ולי נר' דאושעיא זעירא היה נקרא דמן צנרייא שמצני הישיבה עכ"ל
 צפרק הזימט וצפרק ג' דמעניות פירש רש"י ז"ל לעיר שנישיבה והאי
 דקרי עליה הכי שאם דאושעיא אצריכא הוה התם דבי נשיאה נור מעניתא
 וצפרקא קמא דקולין התוספות דמן צנרייא שם מקום כדאיתא בנ"ר
 אביי צנרייא מנקה ביטא והערוד פ' זעירא מפני שיש אושעיא רבה כי
 אתא רב אושעיא מנהרדעא ורב אושעיא בזסן רבא. רב אושעיא אמר
 ליה למר בר רב אשי ואולי הוא מה שקודם לזה. ר' אושעיא בר קייא
 ור' אושעיא צנרי ור' קייא כלם צמד הוא חכי לה והוא אמר לה הלכה
 כר' נתן פרש"י ז"ל הוא שוכה העש' מרבו והוא אמר מדעתו שהלכה
 כר' נתן. רב איתי אמר רב ויש נוסקאות רב איתי קטיה דרב צפ'
 פסולי המוקדשין אמר רב איתי לרב ואולי הם שנים וכנר אמרו זה
 למעלה:

סיום הארף אם היה חסר אחד מן הסנהדרין היו לוקמין אחד
 שהדאזוני' מג' שורו' של תלמידי סכמים שהיו לפניהם
 ואע"פ שנראשונה היה ראש ועתה הוא זכב לסנהדרין אומרים לו הוי
 זכב לאריות ואל תהי ראש לשועלים צפרק א' דיני טעונות ונירושלמי
 עתלא רב מן עתניתין דאמר הוי זכב לאריות עתמלא אומר הוי ראש
 לשועלים ולא זכב לאריות דתכינן לרבו להיות סוסכין מן הראשונה:

איה הבית

רבי בא בר יונה נשם רב. בא אמר רב בא אמר רב הוא ר' אבא
 עלטו וכן בירושלמי דילג האליף ר' זירא ור' בא וקור שם
 לומר אמר ליה ר' אבא לר' זירא וכן צפר' מי שמתו צפסקי הרא"ש ר'
 בא

ספר יוחסין

בא. באלי אמר ר' באלי אמר ר' קייא בר אבא אמר רבי באלי אמר לי
 אבימי כותאה משמיה דרב ובפרק ב' דתעניות פרש"י באלי שם קבס. בנהו
 אמר ליה רב בנהו לרב אשי בפרק שני דיבמות. בן בונים הוא ישראל
 עשיר מאד ושלח לרבי ארבעה מיני בגדים של פשתן טובים צפ' הכיזקין
 שהיה עליה גדולה ומדתו כאגוז וקלי וכו' וכן צפ' כיצד משתתפין שלח לו
 בן בוניים לרבי מודיא קנטיסא דמן כיסא וזה בן בוניים בא לפני ר' וכיבדו
 כי היה לאביו אלף ספיות ציס ואלף עיירות ביבשה כי רבי היה מכבד
 העשירים. וכן ר' עקיבא ואמר רבי לבן בוניים שלבש מלבושים יקרים
 יותר ממה שהיה לבוש כפי עשרו. ר' עקיבא מכבד עשירים כדדרש רבה
 בר מרי ישב עולם לפני חלקים קסד ואמת מן יכלרוהו פרש"י ז"ל פ'
 כיצד משתתפין ישב עולם בזמן שיש בו עשירים שגומלין קסד וסומנין
 מזכות לעניים ומן יכלרוהו לשון מזכות בערוך. אמר דוד המלך ישב
 עולם בשוה העניים והעשירי" א"ל א"כ קסד ואמת מן יכלרוהו. ר' בון
 בר קייא בעא מר' זירא הוא ר' אבין בירושלמי קורא לר' אבין ר' בון.
 ר' ביבי בר ר' אמי בר"ר. ר' בון שם קבס. ר' בודיי ר' אבא בר
 כהנא בשם ר' בודיי בויקרא רב'. בודיא א"ל רב בודיא לר' אשי פ' לולב
 וערב' פרש"י ז"ל שם קבס. בטעית צרי' דאבא שאול בן בטעית אמ' לר"ש
 בן רבי הקדוש. רב ביבי בשם ר' קייא רב'. אמ' רב ביבי בר אבין א"ר
 יוסקן א"ר זעירא ובה זה רב ביבי בשמעתיה דאבא והוא יתבי קמי'
 דר"י כי אמר' להאי שמעת' וקד' איהו ואמר' וזכ' זה והנכס' האמת'
 בכאן רב ביבי בר אבין ולא בן אבין כר' כלל גדול שבת דרב ביבי הואי
 ואיקלע ר' אמי ור' אסי פרש"י ז"ל הגיע יומו להיות עומד ומשמע על
 התלמידים. ירושלמי ר' חננאל בשם רב ביבי אמר רב ביבי בר אבין
 אמר ר' עמרם אמר ר' יבאק אמר ר' יוסקן והם כלם בזמן ר' יוסקן
 וזה רב ביבי שהיה בארץ ישראל כשעלה ר' זירא לפניו רב ביבי אמר לר'
 זירא ולר' אסי במערבא ואמר לו ר' זירא קיי דמר דאבא ורב אסי ור'
 קייא בר אבא. אמר רב כחמן רב ביבי דשתי שברא בעיין בכתיה עפלא.
 רב ביבי קמיה דרב כחמן. רב ביבי קמיה דרב יוסף ורב אדא ובסוף
 קדושין רב ביבי אכל עם רב יוסף בעלייה וירד" רב יוסף ואשתו ואמר
 רב יוסף שיסירו הסול' שלא יתייחד רב ביבי עם אשתו ואע"פ שעלה
 בעיר ואפילו בבית דשאבי רב ביבי דשואביכתיא היא ורגילה בו וכן הביא
 זה הדין בעל ספר מלות הגדול ברגילין בבית שיש לשמור זה ותמה
 מהמקברים שלא הביאו זה אפילו בבית כי אם בעיר לבד שער כ"א
 מאבן העזר ור' טרסון לא כתייחד עם כלתו ולגלג עליו תלמיד אחד
 וכבש אותו תלמיד במקומו שכל דברי קבמים אמת. יתיב רב פפא
 אקוריה דרב ביבי קמיה דרב המנוכא. רב ביבי בנו של אבין ובערוך ביבי
 נקוד צירי וסירק כך נקוד בפירוט ר"ק ז"ל צפר' אמר להם הממונה.
 ובערוך אמר ביבי צלרי ובקמץ וזה רב ביבי הוא כהן מזרע עלי וקרא לו
 רב פפא משו' דאמון ממולאי וכו' וכבר פירשנו זה באבין אביו. אמר
 רב ביבי בר אשי נוססא אקרינא אמר רב ביבי אמר רב אשי רב ביבי

אשפזיכניה דרב אדא בר אהבה הו' גיורא מכלי הוא ורב זיבי בענין
 שרת הלצור והגר אמו מישראל אמו לקמיה דרב יוסף אמר רב זיבי
 דגברא רבה הוא ליעיין במילי דשמיא והגר במילי דמתא פרש"י ז"ל בגבוי
 לדקה וקלוקתס וסדר הפטר' ותרגום הוא מילי דשמיא ומילי דמתא שאר
 לרכי לצור לקומה ולדלתות ולמעיינות. ביזנא אבוב דרב מארי. ביזנא רב
 קכא בר ביזנא בזמן רב נאמן. ביזנא אמ' ר' ביתא בר ביזנא. ביתא אמ' ר' ביתא
 בר ביזנא אמר ר' עוקבא אמ' ר' פרכא אמר ר' תנאום אמר ר' זיריס משום
 זקן אחד ומכו ר' מכאה ור' מכאה משום זקן א' ומכו ר' נהוראי בפרק הרוואה.
 כוסאא אקרינא ר' ביזנא בר זבדא אמר ר' עקיבא אמר ר' פרכא. ר'
 ביסא כוסאא אקרינא ר' ביסנא והוא אבוב דר' קמא והוא זקנו של ר'
 אשעיא רבה והוא מבית דיכו של ר' עם ר' ישמעאל בר יוסי אלו הלכה
 אסת לר' אשעיא ולר' קמא ולר' ביסנא ביום אחד וקרו עליהו והקוט
 המשולש פרק חזקת הבתים. בנימין הלדיק שהוסיפו לו עשרים שנה
 בעצור הלדקה בפרקא קמא דנתיבא. כוסאא אקרינא כ"א שנה ויש
 כסאא כ"ב שנה ונראה שהיה בזמן התנאים. אמר ר' בנימין בר יפת
 הוא תלמיד ר' יוסקן אבל לא דייק דברי ר' יוסקן כמו ר' קייא בר אבא
 וגם לא מהדר תלמודיה כל שלשים יום כי סליק ר' זירא מלאו לפני ר'
 יוסקן. וכן אמר ר' בנימין שמעמר' אשי כשהיה שואל מר' יוסקן. ר'
 בורקי קומי ר' מאא. באדן בערוך אמר באדן שם קכס. רב זיבי בפרק
 קמא דעירובין רב זיבי בריה דרב משרשיא בריה דרב זיבי ואמרי לה ר'
 אבוב בריה דרב זיבי. אמר ר' זיבי בר דלא אמר ר' שמעון קסידא
 כסאא אקרינא רב זיבי בר גולא אמר ר' שמעון קסידא בסוף קמא. בלוטי
 אמר ר' יוסקן בפר' אין בערבין פרש"י ז"ל בלוטי שם חכס וכו' חזקיה
 בפרק המקדש דערכין. ר' בנימין בר לוי ר' אבין בשם ר' בנימין בן לוי.
 אמר ר' בנימין בר גידול אמר רבי יוסקן. רבי בנימין בר קייא אבוי של אבא בנימין
 אמר רבי בנימין אמר רב קסדא אמ' מר עוקבא. בנימין רעיא כריך ריפתא
 ואמר בריך רחמנא מלכא מריה דהאי פיתא ואמר רבא ילא. רבי בכאי
 אמר רבי בכאי אמר שמואל ויש כסאא אמר רבי יכאי אמר שמואל בפ'
 המוכר פירות כוסא אחר רבנאי בכו של רי"ב נתיבא בנשיא וכו'. בנאה
 רבו של רבי יוסקן אמר רבי יוסקן אמר רבי בנאה כך היא הלעה של
 משנה זאת והיה חכס גדול ודיין ומבין סודות ומשלים וליין מערת אדם
 הראשון ומערת אברהם ואליעזר קאי אבנא וכמה סודות נקבלה כאמר
 על זה אע"פ שהתוספו פי' כפשוטו ואמרו שיש רשות לכשמות אס ירבו
 לירד בכאן אף על פי שהוא אמר י"ב קדש כדחיתא בשבת. בעא ר'
 יוסקן מר' בנאה תניא היה רבי בנאה אומר וכו'. ר' בללא ור' ברכיה
 אומר משמו. בר לואי היה לפני מר עוקבא ונראה שהוא בנו של לוי
 כמו שנראה שם בפ' שמונה שרלים. בר דלא אמר ר' יוסקן תני בר דלא
 פרש"י ז"ל שם חכס אמר ריש לקיש משום אבא כהן בר דלא ובספרי
 קורא לו בן דליה וכבר זכרנו אותו באבא כהן. בר דלא אמר רב

ספר יוחסין

ברדלף בר טביומי משמיה דרב. רב צרוקא אמר רב צרוקא קוזא הוה קאי בצוקא דבי אלישפט אתא אליהו אתמוי ליה ועבר אז זרוקא פירוש יהודי שומר האסורין במכעלים שקורים ובלי ליליות ובין תרי גברי בדיקי ואמר אליהו ז"ל שאלו הג' מזומכין לקיי העולם הבא בפרק ג' דתענית ובפ' הנושא צרוקא פרש"י ז"ל שם קכס. די בר קנו כותב תפילין בזמן אבוי ובערוך בערך די. אבא צרוכא אמר רב צרוכא אמר רב רב צרוכא ורב קנכאל תבירים תלמידי רב ואולי שהיה אק לר' אלעזר ואמר ר' אלעזר נושא אקר ואמר רבי אלעא לעולא שאל ברב צרוכא אחי דאדם שמע במלות או הוא אוהבו וקרא לו אחי. ברכיה אמר ר' ברכיה הכהן בר קמח. ר' ברכיה משום רבי קלבו והרבה קבמים תמלא שהם בניו ר' ברכיה בשם ר' אבא ור' ברכיה ור' קלבו ור' אחי. ובסוף פ' כי תשא ברנה רבי ברכיה הכהן ברבי בשם ר' שמואל בר קמחי הלוקות היה ארכן ו' ורקנן ו' ואחו משה בטפשיים והקב"ה בטפשיים וטפשיים באמלע ומשם נטל קרני ההוד ורבנן אמרי מן המערה שז' והיה בעבור כבודי. ר' יהודה בר קמחי בשם ריש לקיש משה כות' בקולמוס וכשתייר קימעה והעבירו על ראשו וממנה נעשו קרני ההוד. ר' ברכיה בר סימון בריה דריב"ל הוה ליה בלע פי' שבלע כימא של מים או נשא ולקח עליה המין ולאמר שיכלא הארץ שאל לו מה אמר ואמר כי זכר ואמר הלואי שימות ולא שמע זה והיה כשגגה שיולא' ומת אז בקדושה. ר' בירכא אמר ר' בירכא אמר ר' אחי בסוף פ' הישן ופירש פרש"י ז"ל שם קכס. צרוקא פרש"י ז"ל שם קכס בכתובות תני רב יהודה במתנית' דצרוקא. ברבי שם קכס בצריתא תניא ברבי צפ' אלו טרפות ופרש"י ז"ל לא ידענא מנו אלא אדם גדול היה ועל שם כך נקרא ברבי כדאשכחן בעירו בנין א"ר אלעזר הקמר ברבי צפ"ב ר' יוסי ברבי ועוד פרש"י ז"ל צפ' אלו טרפות ברבי שם קכס. בר בריה דר' ינאי סבא בא לפני ר' ינאי רבה בתקלת צבא מניעה. ברוריה היא בת ר' חנינא בן תרדיון אשת ר' מאיר וקולקת עם תנאים צפ' י"א מתוספתא דכלים ור' יהושע אמר יפה אמרה ברוריה וכבר בתנאים פי' יותר. צטי בן טאבי לא הבאתי בכאן זה אלא כדי לפרש מי הוא והדין היולא ממנו בסוף עבודה זרה רבי יהודה ובטי בן טאבי קיימי מקמיה דשבור מלכא ולקח סכין ופסק אתרוגא ונתן לבטי ואמר כך נעץ המלך החבין בקרקע י' פעמים ונתן לרב יהודה אמר למלך ולא יהודאה צטי אמר אכא ידע דרב יהודה פרוש ולא יאכל וכו' מפירו' פרש"י ז"ל נראה שהוא יהודי אבל התוספות ור"ת ז"ל אמרו שהוא עבד כנעני ואמר יהודאה אכא שמקיים קלת מלות ובן צפ' עשרה יוחסין צטי בן טאבי מגמות הרוק לא נטיל גיטא דקירותא ועבד מותר בגויה ובן השפחה שלא הוזהרו בנשג"ז כישראל גמור לפיכך אמר ליה שבור מלכא ראה מה עשית בלילה ששכב עם גויה ולא רב יהודה ובן רב שאת היה מוסר שפחתו לקיל המלך כדי שלא יקחו מצבות ישראל והרא"ש ז"ל בגמר' דכדה כתב כמו זה בסוף פ' יולא דופן. אמר

ר' בתא אומר ר' יוסמן. אומר ליה ר' אבא לנתא מי פליגתו את ועולא
אמר ליה ר' ילמק נתא מכאן ומכאן הוא ר"ל טבבל ומארץ ישראל ואולי
הוא זה ר' בתא בר כהנא שאמרו לעעלה בפ' טבות קלילה:

אות הגימל

גביה בן פסיסא כנר זכרונהו שהיה חכם גדול בימי שמעון הלדיק
וכלל לאוסות בדבריו לפני אלכסנדר ומרוב ימים היה לו
עקמימות באקורים והוא אחר כחן טעם ועקר למחית הסמים יותר מכל
החכמים כי אין פילוסוף שיכחיש זה וזהו שאמרו סאן דלא הוה הוה
סאן דהוה לא כל שכן. גביה עני כחיל אומר לרב אשי ואמר קמיה
דרב אשי. רב גביה שארנזיא הוא שם מקום ורב הוכא בר כתן אומר
לרב אשי כי זה החכם אומר טעם בפסוקים. רב גדא שמעיה דרב שמת.
גוריון אומר גוריון בן אסעיון שמעיה דרב. גוריון אומר רב יוסף תני
גוריון שאספורק פירש רב למק גאון בערוך גוריון שם חכם הוא ושם
עירו אספורק. גוריון ואי תימא רב יוסף בר שמעיה אומר לרב פפא.
גוריא אבהו דרב קמא תלמיד רב ויש גוריא בר קמא אומר בזמן רבא כי
רבא ענרך במולאי שנת על האור שלו שהיה סמוך לביתו והסימן בכו
של זה כשם אביו של זה. רב גאז בפ' קבית ובפ' הקולץ אומר רב גאז
איקלע ר' יוסי בר אבין ור' יוסי בר זבדא לאתרין ורב יוסף הביא
שעשה שמכו. גידל אומר רב גידל האל הגדול שגדלו בשם הספורי ביוסא
ובסכהדרין. אומר רב גידל אומר רב והוא עקר שלא הוליד מפרקיה דרב
הוכא. והוא יתיב אשערי טבילה ואומר דומין עלי כקאקי קיורי ולא
רלה לקבל שמת השדה של ר' אבא דכתיב ואיכא שמתות יקיה. אומר
רב גידל אומר שמואל רב גידל ור' אבא ור' זירא ור' ילמק כפשא לבד
רבו של ר' אבא והשאר קברים אומר רב גידל אמ' רב קייא בר ר' יוסף
אומר רב יתיב ר' זירא אקוריה דרב גידל ויתבי רב גידל קמיה דרב
הוכא. רב גידול בר עכיומי לפני רב הוכא ורב קייא בר רב ורב קלקיה
בר טובי. רב גידול בר עכיומי קאי קמיה דרב כמסן:

גידול בר טכאי אומר שמואל ובפ' סי שמת שלק ליה גדול בר טכאי
לרבא ילמדכו רבינו ואולי הוא אחר. גידול דסן כריש אומר רב
הוכא תני גידול דסן כריש אומר רב כמסן בר ילמק לא גידול בר טכאי
ולא גידול בר עכיומי אלא גידול שמשא לשאי כפשא סיכיה למרשי מדידיה
לדידיה. רב גיורי אומר רבי יעקב בריה דרב גיורי שמעיה דר' יוסמן בפ'
ואלו סגלמין ובסוף מעניות פירש רש"י ז"ל שם אדם. רבי גמלא וכו'
רבי קייא בר גמלא זה בירושלמי. גמרא רב גמרא שמעיה דרבא אומר
לבו לרב אשי ואמימר וסר זוטרא ובערוך רב גמלא בפרק ערובה בגמרא
השוקט ובפ' הגוזל עלים. גכינא בזמן רב היה שהי' הולך לביתו. אומר
גכינא

ספר יוחסין

גניבא אמר רב אסי ור' חייא בר אבא אמר לדידי סיפרשא לי סגניבא .
וזה היה חולק עם סר עוקבא ודוקק לו עד שאלח לרבי אלעזר בני אדם
העומדים עלי מה אני למסורן למלכות שרטט וכתיב ליה דום לה' והוא
יפילם חללים ומיד כתבו לו בקולר בפרקא קמא דגטין ובסוף פרק הכוזבין
רב הונא ורב יהודה הוו יתבי ואזיל גניבא גנייהו ואמר קד לתבריה
כיקום תקמיה דבר אוריין הוא אמר ליה תקמיה פלגאה כיקום פירש
רש"י ז"ל חולק על דברי חכמים שהיה מלער למר עוקבא שהיה אב בית
דין כדאמרינן בפרקא קמא וכן בסוף פרק כל הגט רב הונא ורב אסדא
יתבי וקליף גניבא . (עוד מלמתי לו שאמר במדרש קהלת דף ע"ק ע"ג
פסוק כאשר ילא סנבטן אמו גניבא אמר לשועל שמלא כרס והיה מסוייג
כו') ובפרק המקבל גטין שילא גניבא בקולר ליהרג במלכות וכתן ד'
מאות זוז לר' אבינא מקמרא פקוד . ובפרק מי שמתו בברכות גניבא
משמיה דרבי וכן בסוף פרק הכוזבין אמר הלכות משמיה דרב וכתן שלום
כפול לחכמים כמו למלך . ר' גמליאל בר אבא בעא קוסי ר' אבא .
רבן גמליאל בספר הגאונים ז"ל הזכיר בו זה הסדר רבינו הקדוש ור'
גמליאל בנו ויהודה כשיאה בנו אשר חקן העבדו כמו שהביא ר' ששעון
בר למא דוראן בפירו' ההזהרו' ורבן גמליאל בנו של זה הלל ויהודה בנו
ור' גמליאל במתרה שנת תק"ל לשטרות . גמליאל זוגא שאל לר' יוסי בר
זון . גרדסק בן דארי משמיה דרב בפרק ג' דעירונין : סיוס הגיעל בפר'
במה טומנין מניא רוקן אדם ידיו ורגליו ופניו בכל יום בשביל כבוד
קובו שכ' כל פעל ה' למענהו פירש רש"י ז"ל לכבוד קובו שכאמר כי
בכלם אלהים ועוד דהרואה בריות טובות סנדך ברוך שככה לו בעולמו
כל פעל ה' הכל נרא לכבודו :

אית הדלית

דיוני גולה הוא קרנא בזמן רב ואסואל וטר עוקבא . דייני דסורא רב
הונא ורב אסדא . דייני דנהרדעא רב אבא בר סכיוסי . דוסתאי
דרש ר' דוסתאי דמין בירי כיסאא אמרינא דמן בארין פירש רש"י ז"ל
שם מקום רמי ליה ר' עולא רבה לרבי דוסתאי דמן בירי . דוסטוס כוסאא
אמרינא ר' רוסאנוס ברי"ש . כי אבא דווא דמן קריב בפרק העפלת
פירש בערוך שם חכס ורש"י ז"ל גורם זוגא ר"ל שני חכמים וגרסת
הערוך זווא דמן קריב בעועד קטן ובנידה ופרש"י שם חכס וכשעת רב
הונא היה שם . דימי בר שגאא אפר משמיה דרב והוא אפר רבא עם
רב הונא בריה דרב יהושע כוסאא אפר רב דימי בר סינא . דימי רב
דימי בר יצחק אבא לקמיה דרב יהודה . דימי רב דימי בריה דרב נקמיה
בריה דרב יוסף . רב דימי בר סינאא אפר הא דרבא סקלוקת ר'
ששעון היא רב ספרא ורב דימי בר סינאא רבין בר סינאא ורב דימי בר
סינאא אחיס ובאו לפני רבא אפר רב אסדא סרגלא בפוסיה דרב דימי

בר קינכא . דימי רב דימי אקוה דרב ספרא ומת ולא ליה ובאז לפני
 רבא . ובזכרין רב דימי אקוהי דרב ספרא קלס על רב ספרא לשילי ציה
 ואמר תימי לי דקיימית כל דאמור רבנן אמר ליה מי קיימת לעולם אל
 יספר אדם בטובתו של קבירו . רב דימי בר קמה ואמר רבא משמו ובפ'
 ר' עקיבא רב דימי בר קמה בר קסיא מלמד כו' . אמר רב דימי בר
 אבין אמר רב עמרם אמר ר' ילמק אמר ר' יוחנן . רב דימי דטן חיבא
 נוסח אמר אנדימי דטן חיבא ור' ילמק כפחא . דימי אמר רב דימי בר יוסף
 אמ' ר' אלעזר אמ' ל' שמאל לרב דימי בר יוסף וזה איכו בן רב יוסף כי רב
 דימי קודם לו ואולי הוא אמ' לר' ילמק בר יוסף מלמד ר' יוחנן כי אמא
 רב דימי אמר ר' יוחנן ואמר ליה אביי ומי אמר ר' יוחנן הכי וקרא לרב דימי
 קרקפנא פרש"י ז"ל אדם שאוב . ולי נראה מלשון ראש כמו קרקפתא דתפילין וכן
 קרקפלו של ר' ישמעאל . בעא רב דימי מרב נאמן , אמר רב דימי אמר ר' ילמק
 בן אנדימי משום ר' אמר רב דימי אמר ר' זעירי אמר ר' קינכא כי סליק
 רב דימי אשכחיה לר' ירמיה שהיה שולק לרב יוסף . רב דימי בר יוסף
 אמר רב נאמן . ובזכרות בפ' תפלת השחר כי היה בעדרשו של רב
 יוסף הוא ורב אויא . אמר רב דימי בר יוסף אמר רב אמר ליה רב
 דימי לאביי האלהים עיני ראו ולא זר עפומיה דר' ירמיה ור' ירמיה
 ער' זירא ור' זירא ער' קייא בר אשי ור' קייא בר אשי מרב בפ' קנית
 ובא לדין לפני רב נאמן על ענין אמותו ובכו של רב דימי בר יוסף חכם .
 דימי רב דימי בריה דרב הונא מדענהרין אמר לרבינא נוסח אמר בריה
 דרב כהנא והוא בנהרדעא . רב דימי סנהרדעא סוף יבמות מיא כי איבא
 מכה מרוז כי ליבא מכה למית אבל אשתהי במים תפח ר"ל נפוח .
 וזה הביא סקורה ואמר ריש גלותא לרבא פיק קזי אי לורבא מרבנן הוא
 וכו' ועדיין רב יוסף מי ואז ניום ההוא עת רב אדא בר אהבה והיה
 שם רב יוסף ואביי ורבא ורב הונא בריה דרב יהושע ורב נאמן בר ילמק
 בפ' לא יספור בנתרא והוא פסק הלכה כרב הונא . כי סליק רב דימי
 לכהרדעא וקשה לי כי נהרדעא בנבל ואמר לשון עליה ואולי בעבור
 שהיא על הספר כדאיתא בפרק מי שהיליאוהו אבל בערוך בערך על
 אמר בפרקא קמא דתעניות עילאי צעו מיא תתאי לא צעו מיא פירוש כי
 שמאל בנהרדעא ורב צסורא ותרווייהו על פרת וכהרדעא לעיל מן סורא
 טפי מן עשרים פרסי ושמאל וכהרדעי צעו מיא ורב וסוראי שהם תתאי
 שהמייס נקיים שם לא צעו מיא ואם כן הוא גורם שאמר רב יוס' ס'
 כלפני ס' ושמאל כלאתר ס' ורש"י זכרו לזכרה פירש עילאי צעו מיא
 שהוא רב לפי שגא מארץ ישראל רובה למור שארץ ישראל עליונה ושמאל
 לא צעי מיא שהוא בנבל חתמונה וכדק לזה כפי גרסתו וקשה לי מאד
 זה כי רב ושמאל שניהם מנבל ושניהם עלו לארץ ישראל ללמוד עם
 רבי . ושמאל אסייה דרבי וירקיכאה ורלה רבי לסוסכו ולא עלה בידו
 ושניהם ירדו מארץ ישראל לנבל ושמאל ראש ישיבה בנהרדעא ורב צסורא
 אלא ששמאל בא ראשונה לנהרדעא וכל זה ענואר בתלמוד בלי ספק
 ונראה לי דברי בעל הערוך . ועד כי הוא הלך לנבל וראה בעיניו וכן
 הוא

ספר יוחסין

הוא. ונפ' אלו טריפות כי סליק זעירי לכהרדעא פרש"י ז"ל כי סליק
זעירי מצבל לכהרדעא כמו פירוש הערוך. דימי בר ליואי ארז אב"י
לרב דימי בר ליואי. דמיאל ארז ר' דמיאל בר רב קטינא ארז רב הונא
וכבר הוא ידוע כי ר' זירא נקרא רב קטינא שהיה קטן הגוף וכן
בירושלמי קורא לרבי זירא רבי זעירא אולי הוא רב קטינא ארז אב"י של
ר' דמיאל כיון שר' זירא משיב על דברי רבי דמיאל בר רב קטינא ולא שנה
בשמותם כדאיתא נפ' אלו טריפות וכן בסוף קמא ארז רב דמיאל בר
רב קטינא ארז רב ורב קטן בר רב קטינא הוא אח"י וכן יש נספח רב
ושמואל בר רב קטינא וכן רב הונא בר רב קטינא ורבה בר בר קנה
עשה קופת בנו בביתו של ר' דמיאל. דמיאל קייטא פתר קרא ב"קרא
רבה. תני דרוסאי אבוהי דר' אפטוריקי בסוף פ' אלו טריפות אבל כשאומר
בתלמוד כמאכל בן דרוסאי הוא אדם ליסטים ומרוב פחדו שלא ילכדוהו
היה אוכל בשליש הבישול או הללי וקוביוסטום פירש רש"י ז"ל גונב כפשות
והכל תפשו עליו כי הוא מלאך משק בקוביא שהוא ירא מן השמר שלא
יתפשוהו בעבור קוביותיו ובירושלמי כדרכא דלא מרוכנא לקובייסטא פי'
קוביא ובפרק קמא דשנת שס פרש"י ז"ל דרוסא. דארו בר פפא בפרק
אין מעמידין והס י"א בני רב פפא סבא שהיה בזמן רב ומהם בני רב
פפא שהיה בזמן אב"י ורנא. ואלו הם דארו סורקז רביש רפרס אבא
אסא רמי מינא אבא מר כחמן בר פפא ושמעתי מאבא מרי ז"ל שקבל
מהמכמים הזקנים זכרם לזכרה שמועילים לשכחה ושיאמרו אותם שבעה
פעמים וזה הסגולה יש לה כמו בזכירת אליהו. דארו בר פפא משמיה דרב:

אות ההא

בר הדיא קמיה דרב אחאי ור' אחי ור' אסי והוא ראה בטבריה
בזמן המועד לכשים רוסכות בגדי פשתן והקשה אב"י
על דבריו ונפ' כל הנזר ארז בר הדיא הוה קאימנא קמיה דרבי אחי
הכהן. בר הדיא חכם ופותר קלומות נפ' הרואה בזמן אב"י ורנא,
רב הונא בבבליה ור' זירא קורא לו רב הונא דמן צבל ופירש רש"י ז"ל
בפרק שלשה שאכלו היינו רב הונא שתמא והיה חכם גדול כי רנא אאל
קבמתיה דרב הונא והיה תלמיד מובהק לרב נפ' מפנין בשנת יבסוף י"ט
ארז רב הונא ארז רב והוא קבל מרב ואפי' ר' אחי ור' אסי כהני
קשיני דארעא דישראל כייפי ליה ורב הונא קרי בכהני אע"פ שלא היה
כהן אבל רב אסי תלמיד קנר לרב היה גדול מרב הונא ורב הונא היה
קורא ב"ג אמוראי ר"ל מתורגמני לעם שהיה העם רב מאד שהיה האבק
אל העם עולה לשמים ואמרי במערבא קס ליה מתיבתא דרב הונא
בבבלי' והווי פיישי עמו לעולם ת"ת רבנן והוא ארז בר כחמן מר היכי
דאין. ומבירוי של רב הונא רב יהודה בר יזקאל ורב כחמן בר יעקב
ורב

ורב כהנא הראשון שלא בר אבינה ורב אסי. ואמר ריש גלותא לרב הונא
 וסתם דייכי סורא שהיא מתא מקסיא רב הונא ורב קסדא תלמידו ומימא
 על רש"י שפירש בפרק הדור עם הנכרי כי רב הונא הוא בפוס נדיתא
 והאמת כמו שאמר בעל דורות עולם כי היה בסורא וכן נראה בסוף
 פ"ק דסנהדרין ושם אשתו חונה. ובערוך רב למא גרים קובה בכ"ף ולא
 נתקיים לו זרע כל ימי רב אלא בר אהבה משום מעשה דפרק מרובה
 שהיתה שומרת בהמה דקה וכו' וכן מעשה אחד בפ' שני כזירים שהקיפה
 ראש הקטן וכו' ויש מי שפירש כי אם שלום שקלל אלא דרך ניותא או
 תמיהא וכי קברה בניה שאין לה מי שיקיף בנה הקטן אלא היה כשגגה
 שלא חלפני השליט לא אתקיים לי. ונראה כי כבר היה לו לרב הונא
 בנו העניו רבה בר רב הונא קודם זה המעשה בעבור כי רב הונא מת
 קודם רב אלא בר אהבה כפירוש רש"י. ולפי דעתי מת רב אלא קודם
 רב הונא. או היה לו מאש' אחרת. ובפ' קמא דנרכות כי נתקמץ לו
 יין של ת' קביות וכו' ומכרן בשווי היין הטוב והיה אסתמים רב הונא
 כדאיתא בפרק כל הנשר ובפרק ג' דתענית רב הונא ורב קסדא מקסידי
 דנבל ומסידי ארץ ישראל רבי יונה ורבי מני בנו. ולדעת ר"ת ז"ל אמרי
 בי רב הוא רב הונא כדאיתא בפרק פרה ובסוף פרק קמא דסנהדרין
 ובפ' כילד הרגל תוספות סתם אמרי בי רב הוא משמיה דרב ובסוף מועד
 קטן פירש רש"י ז"ל על גזע ישישים עלה מנבל וס"ת עמו על רבה בר רב
 הונא כי רב הונא ראש גולה דעדיף מנשיא דארץ ישראל ואינו נראה זה
 בתלמוד בקדושין כי רב יהודה הלך אליו ואמר לו שילך לרב כחמן מתן
 ראש גולה משום כבודו וכן כתב בעל דורות עולם כי היה קרוב לראש
 גולה ובפרק המוכר את הבית אמר ליה רב כחמן לרב הונא הלכתא
 כוותן או כוותיכו אמר ליה הלכתא כוותיכו דשכימי דייכי דמקרבי לריש
 גלותא ובפ' קמא דסנהדרין רבה בר רב הונא כי הווי מכלי בהדיא ראש
 גולה אמר לא נקיטנא רשותא מנייכו דאנא נקיטנא מאבא מרי רב הונא
 ואבא מרי מרב ורב מרבי חייא ור' חייא מרבי ופיר' רש"י ז"ל איני כפוף
 לראש גולה. וזה רב הונא היה גולא ר"ל קטן הגוף ובירך לו רב רבו
 כשמשכן חגורו להביא יין לקדוש דתיטוס בשיראי ודמאה בערוך תרגום
 עשב דמאה ונתקיים ברכתו ורב הקפיד למה לא אמר לו רב הונא גם
 אתה תהיה מצורך כדאיתא במגלה בפרק בני העיר וביומא דעיבא מפקי
 ליה בגוהרקא דהבנא והיה בונה בתים משלו אם היו רעועות ולא היה
 לבעלים מחון. וכן בכל ערב שנת כל ירקא דהוה יתיר לגנאי זבין ליה
 ושדי לכהרא וכו' בתעניות. ורב קסדא הכהן תלמידו וקרוב לתלמיד אבר.
 ואמר לו רב קסדא בסוף פרק אלו מליאות לרב הונא תלמיד ורבו לריך
 לו ואמר לו רב הונא שלא היה לריך לו והתענה רב קסדא מ' יום על
 שהקפיד לרב הונא ורב הונא גם כן מ' יום על דקשדיה לרב קסדא. וכשמת
 רב הונא העלוהו לארץ ישראל וקברוהו במערת רבי חייא ובניו וכשהכניסוהו
 למערה אמר ליה יהודה בנו של ר' חייא הגדול שהיה שם קבור מימין
 אביו לרבי קזקיה אחיו קום כי רב הונא בא וכשקם היה עמודא דכורא
 ונבעת רבי חגא תלמידו של רב הונא

ספר יוחסין

ורב קנא הכניסו למערה כי בן י"ק שנים היה כשלמד כל התלמוד מרב
הונא ולא ראה קרי והוא העיד על רב הונא שנפסק לו רצועה דתפילי
וישב מ' יום בתענית ורש"י ז"ל גורם איתהפיכא ליה רצועה דתפילי
וישב מ' יום בתענית ללא הוי לבד דלריך שהיא אותיות שדי נראות מצדק
צקשר של רצועה ולכן התענה. וריבץ תורה בארץ ישראל כרבי קייא ומת
רב הונא פתאום והיו דואגים כי היא קימה קטופה עד כי שם אמרו
משם רב הונא עלמו כי זה הוא קודם שהגיע לגבורות אבל הגיע לגבורות
שהוא פ' שנה הרי זה מיתת נשיקה כמשה אהרן ומרים ורב הונא עבר
מפ' שנה והיו אז בארץ ישראל רבי אחי ור' אחי ורבי אילא ור' קנינא
נראה לי כי זה רבי קנינא כפי אבל רב קסדא היה צנצל בזמן פטירתו
שהיה תלמידו. ורבי קלבו אמר שרב הונא לא ישב על מטה שספר תורה
עליה. וצאדס וקוה כתוב בתשובת הגאונים ז"ל דמי שנהפכה לו הרצועה
כשמניחן מה שנפטים ללד קוף ולא תקנה בין של ראשו בין של ידו קייב
לישב בתענית דפושע הוא אבל לקייבו להתענות מ' יום כרב הונא
כשהפכה לו רצועה של ראש לא דמרוז קסידות הוא דעבד. ונראה זה
כפרש"י ז"ל שאמר שהיה זה בראש רב הונא. ובירושלמי קורא לו רב
הונא רבה בשם רב ורבי אבא דרש על רב הונא ראוי היה רבינו שתשרה
שכינה עליו אלא כי צנצל גרם וכו' וכן לבנו רבה בר הונא ולרב המנוח
העלום ציקד ארוב' לארץ ישראל ועבר בגשר הגמל שהיה נושא לרבה בר
רב הונא בראשונה כי היה גדול בן איש גדול שהוא רב הונא אבל רב
המנוחא הוא היה לבדו איש גדול. ואמרו שרב הונא היה מ' שנה ראש
ישיבה ורב קסדא תלמידו היה שם צעת מותו וכן רב קסדא כאשר אמרתי
ולא ידעתי אם הוא זה רב הונא זוטרי כי גם שם צנו רבה או כדי
להבדילו מרב הונא הידוע וכן נראה כי רב הונא זוטרי מנהרדשא ורב
הונא עשה שצעים ספרי תורות ולא אתרמי אלא אקד שהיה הקפו בארכו
זה לריך עיון גם כשמת רב קסדא היה שם רבי ילחק בר אחי. גם
זעירי היה רבו של רב הונא אמר רב הונא אמר זעירי. רב הונא ראש
גלות צנצל בזמן רבי ומת בקייו רבי ונקבר בארץ ישראל והיה מורע
יהודה מיהויבין המלך מלד הזכרי' אבל רבי היה מלד האם מיהודה ומלד
האב מצנימין כמו מרדכי וזה שהיה רבי מלד האם ר"ל הלל הזקן ראש
המשפחה של רבינו הקדוש שהוא ז' לו וזה בצראשית רבה פרשת ויזכור
אלהים את נח וכבר הארכנו בזה בסוף התנאים ושם כל המעשה. רב
הונא הכהן בן משה בר עלור. בסוף בתרא ובגמרא דערבין צפרק שום
היתומים משה בר עלור ערבא דכלתיה הוה. רב הונא ברבי לורבא
מדרבנן הוה ודקיקא ליה מילתא. אמר אבבי ליכא דכסבי עלה לרב
הונא דליגרסה לאתתיה ותחבצ כחונתה מאבוב וליהדר בהדרה. אמר
ליה רבא והאנן ידור הנאה שלא יחזירנה תנן ואבבי אטו כל דמגרש בני
דיכא מגרש פרש"י ז"ל בני דיכא מגרש שיאמרו לו דור הנאה ילך בצנעא
ויגרסנה לסוף איגלאי מלתא דכהן הוא אמר אבבי בתר עביא אילא
עביותא. ומי אמר אבבי הכי והא הוא דאמר איזוהו רשע ערום זה
המשיא

המשיא עלה למכור בנכסים כרש"ג כי מי שאמר בשעת מיתה נכסי
 לך ואחר כך לפלוני יוכל הראשון למכור וללכול ואין לשני חלק מה ששיר
 ראשון וזה אסור לתת עלה זאת לראשון. ברירה שאני ולורבא מרבנן שאני
 וקבלן שאני שהיה ביד אביו מטלטלי הכתובה. ידענו כי היה חכם וכהן
 בזמן אביו ורבא. רב הונא בר אמי אמר רבי יוסמן. רב הונא מצרכי
 בזמן רב אשי ויש נוסח' רבא מצרכי. רב הונא בר קטינא פ' ערבי
 פסחים בזמן רב הונא ופרק קמא דקולין אמר לריש לקיש. רב הונא
 בר קיון או בר קליון אמר לרב אשי פ' תולין. רב הונא בגדתאה או
 רב קנא בזמן שמואל ורב יהודה. רב הונא בר אבין הכהן בזמן ר' אבהו.
 רב הונא בר קייא אבוב הלוי תלמיד רב וקולק עם רב נאמן ביש נאלין.
 רב הונא ברירה דרב יהושע צפ' כל כתבי וצפ' קמא דקדושין שלא הלך
 ארבע אמות בגלוי הראש והיה קצר לרב פפא ולרב נאמן בר יצחק אבל
 לא כהיה ראש ישיבה אלא שהיה ראש לבני גילו פרק הרוואה והיה עשיר
 כדאיתא פרק בתרא דהוריות והיה אוכל הרבה כדאיתא בפרק האשה
 דפסחים והאריך ימים רבות בתר דאכגיד וקלש כדאיתא בפרק ראשון
 דבבא בתרא. רב הונא בר מתנה בזמן רבא ואביו קצר רב יהודה
 בפרק בתרא דקדושין. רב הונא בר אשי. רב הונא בר יוסף. רב הונא
 אקיו של רב אחאי. רב הונא בר מכימי בזמן רב יוסף. רב הונא בר
 תורתא פ' העור והרוטב לפני שמעון הקסיד ואמרו במדרש שעל שפרתו
 שמרה שנת וקזר יהודי בעבורה נקרא בן תורתא. רב הונא בר סקורה
 לפני רב המוכא ולפני רבה סוף נכורות. הונא מר לפני רב אשי. רב
 הונא לפוראיה ור' יוסי עדאה לפני ר' רבה. שהוא ר' יהודה הנשיא כך
 פירש רש"י. ואינו נראה כי צפ' ואלו טרפות אמר רב עוירא לפני ר'
 רנה והיה בזמן אביו ורב ספרא אלא ר"ל גדול הדור. ובפרק אחרון של
 ראש השנה נראה שהיה תלמיד רבי יוסמן. הונא מר ברירה דרב אידי
 בזמן רבינא. הונא בר ברירה אמר קאם ר' אלעזר הקפר. רב הונא בר
 קלוב בזמן רב נאמן. הונא ברירה דמר זוטרא בזמן רב אשי. רב הונא
 זוטרי בזמן רב יוסף והוא היה בזמן רב הונא הגדול ולזה אמרו זוטרי או
 שהוא היה רב הונא בעלמא והיה אינש גולא כדעשעע נאגילה. רב הונא
 בר איקא פרק כילד מצרכין עם רב פפא תלמידי רבי אבהו. הונא בר
 פפי ובנו מר זוטרא בזמן רבינא. הונא בר קנילאי בזמן רב הונא.
 הונא עדהמרה בזמן רב יוסף פ' דיני טעונות. רב הונא וורדאן והוא שם
 מקום בזמן רב קסדא. רב הונא בר טכוס תלמיד רבא. רב הונא בר
 נתן בזמן רב אשי ורב הונא כ"ף ליה ואמר שעת רב אשי מלך רב הונא
 בר נתן ויזגדר מלכא תקן האבנט של רב הונא הכ"ל ונתקיים בו והיו מלכ"י
 אומניך כדאיתא פרק ב' דזנאים. ובפ' כילד לולין אמר בעל השם אני
 ורש"י פירש שמעוריו קראוהו כן. ורבי' תנאל אמר כי שמכוהו וקראו
 לו רב הונא. רב הונא בר קינא בזמן רב ששת ובנו בזמן רב פפא הוא
 ברירה דמר זוטרא בזמן רבינא פ' הספיכה. הונא ברירה דרב נאמן רב

ספר יוחסין

פסח נשק ראשו ונתן לו צמו בהוריות ונקרא גם כן רב הונא בר נחמן
 והונא סר בר נחמן. רב הונא בר יהודה תלמיד שמואל. הונא מפרזיקא
 לפני רב אשי. הונא בר תלפיה בזמן רב פפי. הונא בר ריה דר' הלל
 ירושלמי. רב הונא בר ביבי, הונא בר רב ירמיה בר אבא אביו של
 רב אחרי. הונא בר גיזא ארר רבי שמעון. רב הונא ורבי הושעיא תלמידי
 רבי יוחנן דבבאי רבי יוחנן למיסמכיהו ולא אסתייע מילתא שהיו סבית
 עלי. רב הונא סכאמי נס' הקדש של הליכות עולם שרב הונא שנים
 כיון שמלאנו בעא סיניה שמואל סרב הונא ולא נהירא דכיון דהוה כייפי
 ליה אע"ג דהוא תלמידיה בעא סניה. וטלינו הרנה בתלמוד שהרב שאל
 לתלמיד פרק ב' דזנאים בעא אצוה דשמואל וכן פ' רבי ישעאל בעא
 סיניה רבי יכאי מרבי יוחנן וכן בהוריות בעא רבי מרבי קייא מה אבי
 בשעיר ולכן אפשר דהוא א' ואין שכילו ואם הם ב' בהכרח הם שלשה
 אפי' גדול ששמואל ואחד קטן והג' קטן מרבי ירמיה דאטריכן פרקא קמא
 דגיטין רב הונא ימינ קמיה דרבי ירמיה. הונא סר בר מרימר לפני רבינא.
 רב הונא מדוקרמא בזמן רבא. רב הונא בזמן רב. רב הונא בזמן
 רבי ירמיה. הינך שם אטורא או מנא. היה אטר ליה בר היהי להלל
 בפרקא קמא דמגינה. הלל הנשיא בנו של רבי יהודה נשיאה מקן העיבור
 על דרך תקופת רב אדא עד שיבוא ששיב בן דוד והיה בזמן אביו ורבה
 וכן כתב רבי שמעון דוראן בפירוט האזהרות והיה בשנת מר"ע לשטרות
 ואחריו לא היה בית דין עוד. רבי הלל אצוהי דרבי זעירא. רבי הלל
 בן פזי. רבי הלל בזמן רב פרק הסוכר את הספינה. רבי הלל מבר רב
 אשי. הלל ויהודה בני רבן גמליאל פ' סקוס שנהגו. הלל בר ריה דרבי
 וולם בגיטין. הלל שאמר אין עשיק לישראל בזמן רב יוסף בר הסדורי
 בזמן שמואל ריש סמונה שרליס ובעל הערוך פירש סם דודי. רב הסנוכא
 שנים סם א' מבר רב הונא והנ' תלמיד רב ססדא ואטרי בי רב הסנוכא
 ול"ע ונקבר בארץ ישראל שהוליכו ארונו עם רבה בר רב הונא ואולי הוא
 רב הסנוכא השני אשר שמתק רב ססדא לרב הונא ברב הסנוכא דאדם
 גדול הוא וכו' כדאימא פרקא קמא דקידושין זסס אומר לאו הסנוכא את
 אלא קרנוכא פירוש יושב קרבות והערוך פירש קרנוכא ר"ל דג קר וכו'.
 רב הסנוכא זוטרי בהילוליה דסר בר ריה דרבינא והוא מבר רבי זירא.
 הושעיא הכהן תלמיד רבי מנינא וכבר פי'. רב הושעיא ורב סינכא
 סם אושכפיים ועושים מנעלים לזונות פרק קמא דקדושין ובסנהדרין.
 רב הושעיא ורב סינכא עסקי בהלכות ילירה ואיצרי להו עיגלא מילתא
 פרש"י שליט בגידול. וי"ס שליטי לנטן והקשה רש"י דבנריאה סאי שליטי
 לנטן איכא וכראה שנברא כ"כ יפה כמו שליטי לנטן ואולי שהיו אלו
 הכהנים הכתומים למעלה שלא נסמכו שהיו סבית עלי. הושעיא בר
 זעירא ואולי שהוא בן זירא. רבי הושעיא רבו של רבי יוחנן וכתוב באל"ף:

אות הוא

רבי ואלם פי' הנוקין ונכו רבי הלל אמורא פי' רבי ישמעאל. רבי
 וסטיני בזמן ריש לקיש סוף מליעא. ותיק בארעות זה אנרהס
 סוף פרק הנזכה. הגה"ה אמר ש"ס לפקות היה לו למקנר לשמו
 נערך המנאים ופירוש ותיקין עניים פ"א מפרק הרים מרגומו שותק
 טוריא :

אות היון

זבולון בן דן תלמיד שמואל פרק קמא דקידושין. רב זבדא בזע
 אב"י. רב זבדא רב כהנא אספדיה לרב זבדא סוף עשרה יומסין.
 רב זבדא אנהי דר' אבא בר זבדא תלמיד רבי יהודה ורב הונא. רב
 זבדי בערכין בזמן רב. רב זבדא לרב אשי. רב זבדא אבא דר' שמעון
 בר זבדא בנרכות. רב זבדא בר אושעיא פי' השוכר בזמן אטימר. זבדא בן
 לוי. רב זומי בפי' הקומץ בזמן רב אשי. רב זוטרא בריה דרבי זירא.
 זוגא דמן מדייב פרש"י שני חכמים ופירשתי גדל"ת. מר זוטרא קנר רב
 אשי והריק מר זוטרא ריק תנשיל בית המלך ונתכו לו כדאימא בכחונות.
 מר זוטרא בר נחמן והיה סוקל בכל יום למאן דמעער ליה. מר זוטרא
 בר אנדיסי לרבינא. רב זוטרא בר טוביה לרב יהודה. רב זוטרא בר
 שמואל בזמן רבה. מר זוטרא זוטא בזמן רב פפא. רבי זוטרא תנא
 דברייתא. רב זוטרא קסידא כי טכמפו ליה אמר כי לא לעולם קוסן
 סכהדרין וכד הוה סגדה לונגא דרננן הוה סגדה לעלמו ראשונה פרקא
 קמא דכדריס. מר זוטרא בריה דרב הונא בזמן רבינא. מר זוטרא בר
 רישבא בזמן רב אשי והיה בכור. זיותאי קמניה דר' שאיר. רב זירא
 הוא רבי זירא אמר שסמכוהו בארץ ישראל נקר' רבי וסקודס לא
 היה רובה להסמך סוף כחונות וכולד צנבל וגדל בארץ ישראל ומת
 בטבריה ונקרא קטינא קריך שקי פי' השוכר ונתמנות דאשכחיה שלאכא
 על ענין הליבי דאמ' קטינא קטינא סרנדלא נסימא וכו' והוא קדש
 שאמ' בנית ישראל הקמירו על עלמן והוה ר' זעירא כמו קטינא או ר'
 זירא סובלע העי"ן. ר' זכרי' קמניה דר' יהושע בן לוי. ר' זכריה בן
 אנקולס ובר' שהי' תנא. ר' זכאי קטי' דר' יוסן. ר' זכאי צפר' הסולי'
 יין הוא תנא דבריית' תלמוד ר"ש בר'. ר' זעירא בר' דר' אבא
 בקיסרין. ר' זעירא בר הלל. ר' זעירא הנזכ' בעדרשו' וירושלמי
 קבס גדול בזמן ר' יוסן. ר' זעירא בר קמ' אוספזיכניה דר"ל. זעירי
 למד מרב והי' מיוסם סנבל ולא רב' לקמ' בת ר"י במעניו' ולא ידעתי
 למה לא נקרא רב והי' סדב' ר"ל עמו אשר לא הי' סדב' עם רב' בר בר
 תנא. ר' זעירא סדהב' בזמן רבינא. ר' זריקא בזמן ר' אבא סכילתא דר'
 זריקא פרק השולח גט :

ספר יוחסין

אות החית

חביבי רב היה קורא לרבי חייא חביבי שהיה דודו רובה לומר אך אבי והצליע אותיות מה וגם ר"ל אהבי. בר קבו תפילין דבי בר קבו בזמן אביי. ר' קביבא רב ור' יוסקן ורבי קביבא קביבא קביבא ככל סדר מועד דאיבא כי האי גוונא חלופי ר' יוסקן ועיילי ר' יוכנן. רב קביבא בריה דרביבא. קביבא מסורא בזמן רביבא. רב קביבא בר סורמקי פרק השוכר בזמן רבי קביבא. רב קביבא בר רבי יוסף בר רבה. רב קביבא מסוואה אחר לרב אפי. רב קביבא תלמיד רב הונא הגדול והוא קבר לרב הונא במועד קטן. רב קביבא בר קמחן קמחיה דרב אדא בר אבהו. רב קביבא בר קמחן רב אשת. רב קביבא מדרווא בזמן ר' תנחומא. ר' קביבא כוזמאי. ר' קביבא בן אלעזר. רבי קביבא תנא דברייתא פ' כל כתבי. ר' קביבא בזמן רבי יהודה בר סימון. קביבא רבו של רבי יוסקן בנו של רבי חייא הגדול והוא ויהודה אקו קתבו של רבי ינאי כולרו מטפה אשת וקלקה לשנים וקביבא נגמרה לורתו שלשה קדיש קודם וילא שלשה קדיש לפני יהודה והיו להם שתי אקיות שכולרו תאומות גם כן ואמס אשת רבי חייא שתתה סס עקרות מפני אשר הלידה וכל זה בארובה ביצות סוף פרק שפי וידעת בפרק השוכר כי רבי חייא וכוני כנגד אברהם ילסק ויעקב. רבי קביבא בזמן אביי. קביבא ואיבו בני ברתייה דרב בזמן רב. רבי קביבא תלמיד ר' ירמיה. קביבא בר פרכך לפני רבי יוסקן. קביבא בר בלויטי ערכין פרק המקדיש. רבי חייא רבה הוא רבי חייא הגדול והוא רבי חייא בר רבי והוא ורבי הושעיא רבה עשו תוספתות ביחד וקרא משום רבי חייא וכבר כתבנו כי הוא ושני בניו שקולין כאבות ואשתו יהודית שלקחה סס עקרות ומחלה למד בבבל ולקכותו עלה ולמד לפני רבי בפרקא קמא דקדושין והתוספות בסוף גיטין אהרו ארבי שמעון ברבי היה רבו של רבי חייא ובפרק כל היד פירש רש"י דרבי חייא תלמיד רבי. והתוספות אמרו תלמיד קבר ובפרק רבי ירמיה כפרש מהו תלמיד קבר והם היו קמשה אחים איבו אביו של רב וקמא אביו של רבה בר בר קנה ושילא אביו של רבא ומרתא אמו [ל"ל אביו] של ר' ילסק בר מרתא וקביבא הגדול וכלם היו בני אבא בר סלא מכפרי פרקא קמא דסנהדרין והיתה פרכסו משל רבי ולא היה מקפיד עליו רבי שמעון בנו כדאיתא פרק אין לדין על ענין אצעה דניס שלקח רבי חייא קמשה ורבי שמעון שנים וזה מרוב קבתם והוא תנא סלד ואמורא סלד כדאיתא פרק המפלת ובפרק הנושא אמרו כי הוו מבני רבי קביבא ורבי חייא מי רבן תורה יותר. ובבראשית רבה פרשת ויזכור אלהים את נח דנהג כויפות מקמיה רבי על ענין ארוכו של רב הונא הגדול ואז בשלשי ימי הכניפות למד רב ממנו כל כללי התורה והוא מורע שמעא אחי דוד בפרק מליאת האשה. ורבי היה יודע במשנה שלשה עשר דרכים ואלה ואכסם ורבי חייא הקויר לו השבעה

וכובס אחד הקזיר לו הגשה כדאיתא בנדרים ולא היה יכול א' לראות
 ארונו כדאיתא בפרק השוכר את הפועלים. רבי קייא בר אבא כהן
 תלמיד מובהק של רבי יוסמן והיה גם כן תלמיד רבי חנינא והוא מקור
 תלמודיה לפני רבי יוסמן כל שלשים יום ומת קודם רבי יוסמן אבל
 בירושלמי נראה שהיה אחר ר' יהודה נשיאה כ"ג אחר רבי יוסמן ורבי
 קייא בר אבא אחר ר' אבהו דאמרינן בסוטה כי היה דורש הלכות ורבי
 אבהו אגדות אולי היה זה בעלמו או בן זכו הנקרא על שמו ועלה מנבל
 ורבי יוסמן קורא לו בבבליה פרק האורג. רבי קייא בר אבין תלמיד
 שמואל ואמר משם רב ססדא ורב גמא. רבי קייא בר ספא. רבי קייא
 בר רב שהיה מהפך הענינים אשר היה שואל רב לאמו מפני שהיתה
 קנטריתא ואמר לו אביו אפילו הבי למדו לשונם דבר שקר וכולי פרק
 הבא על יצמתו. ורבי קייא בר אשי ורב חנן בר אבא ורב חננא בר
 שלמיא היו רבותיו והיה לו בן תלמיד קבם וקריף יותר מאביו ונקרא
 שימי בר קייא ובסוף תפקות אחר ליה רב שימי את שהקשה קושיא לוקנו.
 רבי קייא בר אשי תלמיד רב ושמואל ותלמיד זעירי ואירע לו מעשה
 כדאיתא בסוף קידושין על שאמ' הרמזן הוא ילילני מילר הרע וכבסם
 בתוך תכור אש ועשן. ר' קייא בר קוכא ויש כוססא בר הוכא פ' עד כמה
 בבכורות שהיו רולים רבה ורב יוסף וארבע זוגי דרבנן לשאלו ממנו הלכות
 ושמעו שבעה גבאי למלך ולא רלו ללכת והוא קור בו ורבה הלך ורב
 יוסף לא רצה לפי שאמר וכעשה גבאי אין מקבלין אותו א"כ. והרמז"ס
 כתב פ"ז הלכות משכב ומושב פירש ממעשיו הרעים הרי הוא כשאר כל
 אדם. ר' קייא בר הוכא תלמיד אביו ורבא. ר' קייא בר יוסף בזמן רבי יוסמן
 ורב ושמואל. ר' קייא בר אמי הכהן. ר' קייא בר חנינא בר חמא. ר' קייא
 בר אבא בר אשתיה דבר קפרא והיה קולו ערב. רבי קייא אש כפר עכו.
 ר' קייא טירנאה תלמיד רבי יוסמן פרק ד' מתוסרי כפרה. רבי קייא בר מירא
 ורבי יוכא. ר' קייא בר אויא בזמן רב ססדא. ר' קייא מקגרא
 בימי שמואל. רבי קייא בר מתנא תלמיד שמואל. ר' קייא בר זרנאקי
 ור' שמעון בן יהולדק פגע בהו ריש לקיש בסנהדרין. ר' קייא אבהי
 דרב יוסף סיני אבר רבה בר נחמני. ר' קייא פרודאה בזמן רב נחמן.
 רבי קייא צריה דרב ילמק בזמן רבינא בירושלמי דתרומה. רב קייא
 בר קייא. ר' קייא צריה דרב נחמן. קייא מהורמין פ' זקת הבתים
 אישתעי לרב נחמן בר ילמק משמיה דרב נחמן ומכאן נראה סיוע לתוספות
 שפירשו רב נחמן סתם רב נחמן בר יעקב. ר' קייא בר לוליאכו' פרק
 סדר תעניות ובהרבה מקומות. קייא בר נחמיה לרב אסי. ר' קייא בר
 נתן בזמן ר' יוסמן. ר' קייא בר יוסתמא וב' תביריו מתו על שהיו
 חלעיגים מרב ספא פרק קמא דתעניות. ר' קייא בר גמלא בזמן ר' יוסי
 בר חנינא פרק אף על פי. רבי קייא אריבא מדיפתי בזמן רב ססדא
 פ' א' דשבת. רבי קייא ברוכא ורבי ייסא שהיא ר' אסי. רבי קייא בר
 יוסף מסתמין ואזיל אכתפיה דרב נחמן בר ילמק בר אשתיה. רבי קייא
 בר יהודה חיפו. רבי קייא בר זיא מקסרין. רבי קייא צריה דרבה

ספר יוחסין

בר נחמני תלמיד רבי ישמעאל האמורא. תילפא והוא תילפא תבר רבי
 יוסקן בתענית. תלפתא קרויא תלמיד ר' תייא בר אבא. תילפי בר זריה
 דר' אבהו. רב תלקיה בזמן רב ורבי תלקיה אבהי דרבי תמימין כלס בזמן
 א'. ר' תלקיה אביו של רבי מני בזמן רבי אלעזר. רבי תלבו דאעקר
 מפירקיה דרב הונא יצמות תלמיד רב הונא. ר' תלפתא דמן דפא בזמן
 רבי יוסקן. ר' תלפתא בן שאל תלמיד רבי. רב תמא מנהרדעא בזמן רב
 פפא והיה ראש ישיבה בנהרדעא ט"ו שנים. רב תמא בר ביסכא אביו
 של ר' הושעיא שמלא בנו קטן כאשר בא מהישיבה ובנתרא שאלקו בהלכה
 רבי תמא ור' אושעיא בנו והכריע הזקן ר' בוסכא בר אושעיא ואמר עליו
 והקוט המושלש וכו'. רבי תמא אביו של רבי תנינא בר תמא שאמר רבי ישב
 בראש. ור' תמא שהיה בנו של רבי תנינא בן דוסא. ר' תמא בר אושעיא.
 רב תמא שאמר עליו רבי תמא בר יעקב אמר עלמא זידא דטפשא' שלא
 ידע להשיב תשוב' לשביר מלכא שאל לו קבורה מהתורה מנין בסנהדרין.
 רב תמא בר אדא שליח ליון פרק אין לדין שכל שלא היה עולה לירושלם
 בימי רבי יוסקן. רבי תמא הכהן אביהם של רבי זרכיה ורבי פנקס בכל
 המדרשות. רב תמא בר גוריא בזמן שמואל. רב תמא בר עוקבא בזמן רבי
 זירא. רב תמא בר יוסף בזמן רב פפא ומת בקלרות שנים. רב תמא
 אבהו דרב יוסף בר תמא זקנו של רבא תבר אביו. רב תמא בר אבא
 בזמן ר' אבהו. רב תמא בר טוביה טעה בב' דברים פרק ד' מיתות והוא
 מהאמוראים האחרונים. רב תמא בר זרתיה דתמא אדם גדול בזמן רב
 נחמן. רב תמא זריה דרבה בר אבהו בזמן רבי אבהו. רב תמא בר זוי
 קמיה דרבה. רב תמא בר מארי. תנינא בר תמא ישב בראש והיה כהן
 ולא קבל שהיה רבי חכם גדול וכו' ולוי לא רצה ללכת כל ימיו של רבי חכם
 לשיבה והמעשה ארוך פרק הנושא בתובות ומתה לו בת ולא רצה לזנות
 דאמר תיכלא ועורא צפרק שאל והוא התיר זנותו של מר שמואל קוך
 מרחל שלקחה איסור גיורא בגיות ואח"כ כתגייר והיה מציא מטר לנפוראי
 וזה היה הולך עם רבי אלל אנטונינוס ולא רצה המלך והיה רופא דאמר
 צקולין מימי לא שאלני אדם על מכת פרדה לבנה וכו' והוא מינכי עם רבי
 תייא הגדול שאמר שחם משתכח תלמוד מחזירו מפלפולו פרק הנושא. רבי
 תנינא הגדול זקנו של ר' תנינא בר תמא. ר' תנינא קרא. רבי תנינא
 בר פפי שניבול מהמטרונית' שתבעו בקידושין וכשמת איפסיק עמודא דכורא
 וקרנ אליו רבי אלכסנדרי שיכח שיעשו לו כבוד לקבורה פרק המדיר וזה
 אינו אלא לאחד שבדור או לשנים. רבי תנינא בר אבהו שלקו אביו בקיסרין
 ללמוד והיה קובר מתים ושלח לו אביו המצלי אין קברים בטבריה שלתמיד
 לקיסרין בירושלמי. ר' תנינא סוואה בזמן רב נחמן. ר' תנינא קרטיגנאה
 למני ריב"ל. ר' תנניה בזמן רבה. רב תנינא בר אבין תלמידי רבא
 אמר ר' תנינא דבר זה למדני יומתן בצואה אית להו וכו' פרש"י יומתן שד
 או צקי בשדים וענין בצואה כתבו הגאונים ללא בקיאינן בה ולא עבדינן
 עובדא. ר' תנינא בר הלל ירושלמי. ר' תנמאל בשם ר' זירא ירושלמי.
 ר' תנינא בר תיקא ורב פפא ורב הונא בר יהושע יהבו זיה עינייהו ומית.

רב חנינא מסורא דפרת ופרש"י סורא אקרת והיה תלמיד ר' קייא בר אבא.
 רב חננא בר שלמיא תלמיד רב ורבו של קייא בר רב. ר' חנינא דלפורי
 ירושלמי פרק תמיד בשמט. ר' חנינא רביא איעסק לבריה צי רב חנינא.
 ר' חנינא טירטאה בזמן רבי יוסן. רב חנינא צריה דרבא מפשרונייא.
 רב חננא בר שילת צפ' קמא דמליעא פרש"י שרצ היה אוהבו כאהבת האב
 לבן. רב חנינא בר אבדימי בזמן רב אדא בר אהבה. ר' חנינא בן עגיל
 סוף פ' שור שנגח שאל ר' חנינא בן עגיל את ר' קייא בר אבא על ענין לוקות
 הראשיות דלא כתיב בהו טוב. ר' חנינא בן עקיבא תנא דברייתא. ר' חנינא
 בן עקיבא תורגמן ר' יהודה בר אלעאי תנא בזמן רבי. ר' חנניא בר ששת. ר'
 חנינא בר ליואי. ר' חנינא קמיה דרבא. רב חננא סבא משמיה דרב. רב
 חננא ורב אושעיא עסקי בספר יליר' ומיבדו להו עיגלא והם תלמידי ר' יוסן
 אחי רבה בר כחמי. רב חנינא משמיה דרבה. ר' חנינא בר אידי תלמיד
 שמואל. ר' חנינא בר ביבי בזמן רב אשי והוא כין אביי. ר' חנינא בר
 מכיומי בזמן אביי. ר' חנינא בן תורתא פיר' למעלה. רב חנינא בר יוסף
 צריה דרבה. רב חננאל ורב צרוכא תלמידי רב. רב חנן בר אבא קתניה
 דרב פרק גיד הנשה וקוטבו של רב חסדא פ' עשרה יוסין והיה תלמיד רב
 ורבו של קייא בר רב. רב חננאל בר פפא פ' ר' עקיבא. רב חנא בגדתאה
 על שם עירו בגדאד תלמיד שמואל. רב חנא בר אדא תלמיד רב יהודה.
 רב חנא בר קטיבא ואחיו ר' דניאל תלמידי רב הונא. רב חנן אמר לרב
 אשי ואמרי לה רב קוני פ' אלו טריפות. רב חנא בר צינא אמר ר' שמעון
 קסידא. רב חנא שאוכא תלמיד ר' יוסן. רב חנא מכהרדעא בזמן רב
 כהנא השני. רב חנן פתוראה לפני ר' יוסן. רב חנן בר רב חסדא על
 שם קומתו רב חנן בר אבא. אבא חנן בזמן רב נחמן. חנינא בר ילסק.
 חנן מגופתא קמיה שמואל. רב חנן מבי ללוקית ורב פפא צבו לפני שימי
 בר אשי. ר' חנן בן זבדי בזמן ריב"ל. ר' חנינא שלקא בזמן רב. רב
 חנן בר מולדא בזמן רב הונא. חנן קייטא פ' התכלת ולמד הלכה לרב
 יוסף. ר' חנן בן פנחס תלמיד ר' עקיבא. רב חנא אבא דרבה בר בר
 חנה אחיו של ר' קייא. (רב חנא קרטיגנאה בזמן ריב"ל). רב חנא בר
 ייבא בזמן רב. רב חנן בר ילסק תלמיד שמואל. רב חנא בר חנינאי עם
 רב חסדא ועשה לזקות הרבה ואמר כך כתשרב ביתו והיו על הקרבה עולא
 ורב חסדא ואמרו דיו לעבד להיות כרבו צפרק הרואה ואית דגרסי רב חנן
 בר טובי. רב חנן בר אחי בזמן רבי יוסן. ר' חנן קתניה דבי כשיאה כי
 ביום שמת כולד לו בן וקראו לו חנן על שמו מועד קטן. רב חנינאי בר
 אידי אחיו של רבי יעקב בר אידי בזמן ר' יוסן. רב חסדא הכהן תלמיד
 מובהק של רב הונא ורש"י פירש פרק אין לדין שהיה תלמיד רב. והיה עני
 והעשיר כדאיתא פרק תולין בשבת ובפרק מי שמת אמר -בכתן עדיפן שכי
 אולי ילאו חכמים אבל צנתי בשביל כבודי יקחו אותם ואח"כ היו לו ז' בנים
 חכמים או יותר וב' צנתי כשאות לב' אחים מר עוקבא בר אמא ורמי בר
 אמא ואח"כ מת רמי בר אמא ונשאה רבא כמו שכתב הוא ואמר ואנא בתרא

ספר יוחסין

ונערך רבא נאריך והיה נביתו ס' חופות ועושר ואריכות ימים והיה ראש
ישיבה אחר רב הונא ורב הונא אמר לו קסד' שמך וקסדאין מילך . וז' בניו .
א' רב מארי ב' רב פנחס ג' רב יוקא ד' רב קשיא ה' רב נחמן ז' רב
קסד' ו' רב תלפיא ז' רב חנן בר קסד' . ודברי רב היו קציבים צעיניו
מאד והיה נותן מתנו' צענורס כמוהר בשב' פר' א' . וצעירובין פרק ו'
אומר כי היה מפולפל מאד עד כי רב שנת קבירו הוה מרתע כוליה גופיה
מפולפלו ורב קסדא מרתען שפוותיה ממתניתא דרב שנת . ורבה בר נחמני
נפוס נדיתא ורב קסדא נסורא ורב קסדא נשא אשה נביתו בן י"ו שנים
כמוה' נקדושין פ"א וסתם דייני לסורא רב ורב קסד' והיה רב קסדא כמו
תלמיד קבר לרב הונא . ובפ' אלו מליאות תלמיד ולריך לו רבו מאי והתעבו
רב הונא ורב קסדא כל אחד ארבעים תעניות והמעשה ארוך ונסוף מועד
קטן כי לא הוה פסיק פומיה מגירס' ולא היה השטן יכול לו עד דפקע ארזא
דבי רב . רב קסדא בר יוסף צעא מר' ירמיה . רב קסדא בר אשי הקדמון
ורבו זעירי . רב קסא גברא רבה בזמן רב ואיטבע צמים בו' יצמות .
קריפי דפוס נדיתא עיפא ואצמי בני רבנה :

אות הטיה

טאבי אמר ר' יוחנן . טאבי בר צריה דמר טבי בזמן שמואל . טאבי
זקנו של טבי בזמן מר עוקבא . טאבות רישא פי' כ"ד . וי"מ
ראש בית אב . רב טבות וא"ל רב טביומי דאי יהב ליה קלליה דעלמא לא
הוה משני בדבוריה פרק חלק ופרק הזהב . טביומי הוא מר בר רב אשי
כי כל ימיו היה טוב לישראל ונברקא קמא דנמרא כי היה קותס קודס
שנעשה ראש ישיבה טביומי ונכבדות השוטה מלך הוא ולא מלך רב אשא
מדפתי ואמר כל המריעים לו אין מטיבים לו . רב טוביאיני תלמיד ר"ל .
רב טובי בר קיסנא לרבא . רב טובי בר נחמיה לרב יוסף . רב טובי בר
ילחק . רב טובי בר מתנא בזמן רב יוסף ובפ' זוקת הנתיס שאיש א' כנס
למערתו ואחז בזקנו אחר שמת ואב"י קלה פניו שיעזבהו . רב טובאי פ"ק
דקדושין . ר' טובי אמר לרב הונא . ר' טאלא תלמיד רב :

אות היוד

יוד קרה פרק א' דקדושין יוד קרת קא קזינא הכי פי' יו"ד קטנה
עשאה עיר גדולה . והערוך פי' שס חכס כמו ר' יוסי
דיוקרת . ר' יוד פרק ג' דתעניות אמר ר' אמי בר יוד ואולי היה קטן .
ר' יאשיה דדריה בזמן ר' יוחנן ור' אלעזר לאפוקי ר' יאשיה קשיא . והערוך
פי' דדריה בן גילו . ר' יאשי' דאשא בזמן רבה בר בר חנה . ר' יאשיה דהולל
בגטין מאתריה דר' יאשיה אתקרי עלי' ולדיק יסוד עולם והולל בבבל קרוב
לנהרדעא

לכהרדעא והבית הכנס' קרוב למדר' עזרא ובית עלמין דהולל י"מ שס מקום
 וי"מ בית הקברו' כי הולך האדם אל בית עולמו. רב יאשיה ורב עובדיה
 פ"ק דצמר' תני זי רבא. רב ינא סנא תלמיד רב ולהלן צב' יודין. יהוד'
 צריה דר' קייא וכבר פירשתי בערך קזקיה כי שני' היו מטפה א' ונחלק' לשני
 ויהודה ילא ג' חדשי' קוד' קזקיה ועליהם נאמ' פ' אק' דיני ממוכות כככ'
 יין יל' סוד וזה יהוד' הי' אמתו של ר' ינאי וכל ערב שנת זי שמשי היה צא
 לביתו וערב שנת א' לא צא ואמר ר' ינאי אלמלא יהודה קיים לא ציטל עוכתו
 והיה כשגגה היולאה מלפני השליט וכך נפשיה ותמיה לי למה לא נקרא בשם
 רב או ר' ושאל לא נסמכו וידעת שאביהם והם שקולים כג' אבות. רב
 יהודה צר יזקאל תלמיד מובהק של שמואל ויום שמת רבינו הקדוש נולד הוא
 כדאמ' צפ' עשרה יוחסין ולא היה מפסיק בין דברי תורה לתפלה כרשב"י
 ואמר כגון אבו אין מפסיקין. ואשתו היתה קנטרנית פר' כהן גדול והבא
 על יצמתו וכי שלף מסאניה אתי מטרא בצרכות ותענית ושמואל היה קורא
 לו שיכא ר"ל חכם מחודד ושכון. וי"מ צעל שכיים גדולות ואמר עליה לית
 דין צר נש ולא הלך ד' אמות בקומה זקופה משום מלא כל הארץ כבודו
 והגאונים פי' צענין עולם הפוך ראיתי שרא' את שמואל למטה ממדרגה מרב
 יהודה צמרא פרק א' בתוספות על שהוכיחו פ' צמה צמהה דאמר ליה לית
 ליה למר אוטס אזכו מועקת דל וגו' והיה מדקדק דצבריו אפילו ספקי דגברי
 גרים וצג' מקומות בתלמוד מציא שתכף היה נענה בתפלתו בצרכות ובתעניות
 ופרק חלק וכי תורתו היתה לש"ש וכדה לקבם גדול צדורו ולא רכו קציריו
 להתיירו ואירע לו ענין ארוך עם רב נחמן פר' י' יוחסין עד שרב נחמן
 הודה ולא צוג אמתו ואת יקר תפארת גדולתו ועניניו עלמו מספר. יהודה
 צר הוכא בזמן רבא פרק צמה מדליקין. רבי יהודה צר אבא אמר רב.
 יהודה צר שמואל. ר' יהודה צר סימן בזמן ריב"ל. יהודה הנדואה ונכנס
 מר זוטרא וזכה בממונו פ' בא סימן הוא ובנו ר' שמואל נתגייירו. מר
 יהודה בזמן רבא. רב יהודה קמוהי דרב סלא אסידא שכנס לפני רב
 הונא כד תקיפו ליה ת' דני קמרא צרכות. ר' יהודה צן מנסיא תנא
 דצרייתא. ר' יהודה צן זביכא לפני ר' חנינא. ר' יהודה צן אמותו של ר'
 חנינא סוף פ' יש נחלין. יהודה צר קנכא לפני רב הונא צר יהושע. ר'
 יהודה קלוסטרא תלמיד ר' יוסקן. יהודה צר אביצא בזמן רב יהודה. רב
 יהודה צר נתן בהדיה דרב המכוכא. רבי יהודה צר שמעון בזמן ר' יוסקן
 פ' יש נחלין. ר' יהודה צר חנינא פ' יש נחלין ובפ' המובל בירושלמי דמד
 צר נש איקפד לר' יהודה צר חנינא וקנסייה ר"ל ליטרא דדהבא. ובפ' קמא
 דעירונין מפרש שהיה ר' יהודה צר חנינא רבו של ר"ל והליטרא מאה דיכרין
 ולטרא הפוך רע"ל. ר' יהודה צן פזי ופרש"י פ' שני תעניות פזי שס אמו
 נכדו של ר' קייא הגדול. ואני מלאתי בירושלמי ר' יהודה צן פזי בשס ר'
 פזי והוא שס חכם ככ' ג"כ מהזוהר. ר' יהודה צן שלום בזמן ר' אבהו.
 ר' יהודה צן לרז"ה. ר' יהודה אקוה דרב כהנא קמיה דרב הונא. יהודה
 צר אושעיא פ' חלק. יהודה צן ישמעאל. יהודה צן לקיש תנא דצרייתא.
 ר' יהודה צן נריא אמר ריב"ל ששים הלכות למדתי ממנו בצרופה וכו' מדרש

קהלת

ספר יוחסין

קהלת על פסוק כי העוֹק יהולל חכם . רב יהודה מספרתא . רב יהודה
 שהגרוניא . רב יהודה בר מרימר לפני רב פפא פ"ג א' שאכלו . ר' יהודה
 הגור פ"ק ר' אליעזר והיה מוהל בזמן רבי הקדוש . ר' יהודה נשיאה בנו
 אל ר"ג בנו של ר' יהודה הנשיא הנקרא רבי הקדוש והוא אמורא והוא
 ובית דינו נמנו על שמן של גויס והתירוהו ולא היה רובה רב לאכול ואמר
 לו שמואל אכול ואי לא כתיבנא עלך זקן ממרא כדאיתא בע"ז והוא אביו
 של ר' הלל שתקן העיבור והי' בזמן ר' יוסמן וריש לקיש ור' חמי ור' חסי
 ורב חנן בר אבא קמתו על רב וקותו של רב מסדא הספיד עליו בבבל .
 יהודה בגרות יומא . רב יהודה בריה דר' יהושע בן מרתא תלמיד רב .
 ר' יהודה בן ספרא . ר' יהודה בר שילא בזמן רב חסי . ר' יהודה בן
 פדיה בן אקותו של בר קפרא . ר' יהודה בר זבדא . ר' יהודה בר קמחי
 מתורגמניה דריש לקיש פ"ק א' דכתובות . ר' יהודה בן כקישא סוף פ"ק
 קרובה . ר' יהודה בר פנחס . רב יהודה מלוחי בעא מניה ר' יוסמן . רב
 יהודה בר איסתירא . יהודה בר עולא בזמן ר' חסי . יהודה בר מתתיא .
 יהודה בן גריס אביו ואמו גריס תלמיד ר' שמעון בן יוחאי והיה חכם גדול
 כדמשמע במועד קטן שלח רש"י את בנו אליו ואל ר' יוחנן בן עכמאי כדי
 שיברכוהו ואמר כך כשילא מהמערה רש"י וכוו כתבו עיניו בו ונעשה גל של
 עלמות . וגם בתוספות ללא גרסינן נעשה גל וכו' אלף כח נפשיה לפי
 שקכס גדול היה ובנרכות וירושלמי קורין לו ר' יודן בר גיורי . ר' יודן
 ברבי לשון קריפות וקמה והיה גדול הדור . ר' יודן עכתיביא . ר' יודן
 משם ר' יוסמן . ר' יודן קפודקיא . ר' יודן בר ישמעאל ירושלמי פ' אין בין
 המודר . ר' יודן בן ערפון . ר' יודן איש לדיין בסוף יצמות וקדושין . ר'
 יהושע בן לוי אביו נקרא לוי והוא היה לוי כדאיתא בפ' הזרוע ואביו היה
 לדיק וספיד כמוהו כדמוכא פ"ג קלק ונכנס לנן עדן נתיי על שהיה נכרך
 עם בעלי ראמן ומלמד להם תורה ולא נאל מיתיו על שבעתו כדאיתא סוף
 פ"ק המדיר . והיה בדרום ארץ ישראל ישיבתו והיה בזמן ר' חנינא בר חמא
 ושניהם התענו על שאלת גשמים בדרום ולא נענו עם היות כי ר' חנינא
 בליפורי נענה ונתנו הסנה שאנשי דרום לא היה לבס נכנע לעבודת שמים
 כדמוכא בתעניות ירושלמי . והלכה כמותו אפילו נגד ר' יוסמן בן כתב
 הרא"ש פ' לולב וערבה ק"ו מהלכות מועשות תפלות באמצע תקנוס . ובפ'
 כילד לולין מחיבה של ברוז אינה מפסקת . ואפי' הכי רוב הגאונים פסקו
 כריב"ל בן כתב המנהיג . ובפ' אלו באמרין הביאו זה המאמר להלכה
 פסוקה בענין ברכת כהנים וקלנדא פ' קמא דע"ז אין הלכה כמותו דתניא
 בר' יוסמן . וכן גיורת פקוטה מג' שנים שהתירה לכהן אינה הלכה וכן מה
 שאמר שאסור לטעום בשעת המזכה עד שיתפלל פ' קמא דשבת ופ' תפלת
 השמר . והלכה ע' וקטן מלטרפין ר"ת ורבינו האי בלבד פסקו כמותו .
 ובתרומות ירושלמי שלא דבר אליו אליהו לפי שמסר את עולא בן קושב אע"פ
 שהדין כך אבל אמר לו וכי משנת קסידים היא זו וקסידותו יבלו ימים
 ולילות לספרם . אבל מדברי רז"ל בסוף חלה שמת רבה נראה שמת
 דהוא וזדי בן לוי ור' יוסי בן פטרוס בשעת סילוקן אמרו כל אחד
 פסוק

פסוק אחד אע"פ שיש לתרץ דבשעת סילוקן קאמר ובסוף קדושין קורא
 אותו ברבי . ר' יהושע בר אבא אושעיא איש טריא שכולד יום שמת אביו
 במדר' פסוק ורחם השמש . ר' יהושע הלוי בר שלום . ר' יהושע בר אבון .
 ר' יהושע דרומאה ואולי הוא ריב"ל . ר' יהושע אביו של רב הוכח בר
 יהושע . ר' יהושע בר קמחן אחיו של ר' שמואל בר קמחן . ר' יהושע בר
 מרתא בן אחי ר' חייא . ר' יהושע בן קפוסאי תנא דברייתא בזמן רבי .
 ר' יהושע בר אבא בזמן עולא . ר' יהושע בר אידי בר אבין כגרא והיה בזמן
 שנפטר רב כהנא כדאיתא ב' קמחא דפסוקים . ר' יהושע דסכנין בשם ר'
 לוי . ר' יהושע עזאזל בזמן ר' יוסקן . ר' יהושע הגרדי שימש את ר' עקיבא
 בבית האזורים כדאיתא בעירובין . ר' יוסקן היה ראש ישיבה פ' שנה כיוסף
 במלרים והיה מורעו דאמר תנא מורעא דיוסף קא אחינא בצעה שהיה
 יושב על אצטרי טבילה כדאיתא בברכות והיה יפה עד מאד אבל לא היה לו
 הדרת פנים שהוא הזקן כדאיתא פ' השוכר ומאני אנשים שהיה כהן ואינו
 אמת רק כי היה איובל קולין בטערה ומתו כל בניו במיין כמוכר דאמר לרבי
 אלעזר בן פדת דין גרמא דעזיראה ביר ואמרו שהיה עלם פקות מאעורה
 וקלתס פירשו שהיה שן ואינו מטמא . וקלתס פירשו דעזיראה ביר רובה
 לומר הבראה ולא היה עלם אדם . הגה"ה ואבי ש"ס ראיתי במגלת סתרים
 למר כס"ס גאון כי היו לרבי יוסקן עשרה בנים והתעשה מתו מיתת עלמס
 והעשירי ככל בתוך יורה גדולה אשר היתה רותמת על האז רתיקה חזקה
 ותכף שנפל שמה הותך נשרו לא נשאר רק העלמות ולקח רבי יוסקן אבנע
 קטנה והיה מנאס האנשים בו ואמרו שנשאר לו בן אח' ושמו מתנ' ותכף
 ומיד שלחו אל בבל ללמוד עם שמואל והיה חבר רב יהוד' . עד כאן . ואמו
 הרייתה ביום הכפורי ולקטו באזניה ותכף השקיט הילד ואמרו עליו בטרם אלרך
 בנתן וכולי . ורבותיו בפרט היו ארבע' האחד ה' רבינו הקדוש כדאמרינן פ' אלו
 טרפות כי רב היה מעמם לרבי בישיבה ורבי יוסקן בעמידה . והשני הוא
 רבי ינאי פרק האזה רבה אחר רבי יוסקן לרבי ינאי רבינו ובפרק מי
 שמת אמרו אם יכפ' רבי יוסקן ברבי אלעזר תלמידו לא יכפיר ברבי
 ינאי רבו . והשלישי רבי אושעיא רבה פרק בני העיר שלמד לפניו רבי
 יוסקן אחד עשרה שנה . והרביעי חזקיה בן רבי חייא פרק אלו קזרים
 ופרק עושין פסין . גם קבל רבי יוסקן מרבי בבאה כדאיתא בבבא ורבי
 שמעון בן יהולדק בסנהדרין והרא"ש כתב פרק מי שמת כי בר קפרא רבו
 של רבי יוסקן ורבי יהושע בן לוי גם כן היה רבו כמו שפירש הרשב"ם
 ז"ל פרקא קמא דגיטין וכקרא בר נפחא על שם יופיו או על שם סגו
 כהור פרק חלק והיו מסייעין לפרנסתו דבי נשיאה כדאמרי' בס"ע לא
 כיוסקן דבי נשיאה . וכשארזו לו בנות שהיה רובה שיקן זעירא בתו ולא
 רבה זעירי ואמר אורייתן כשרה ובתי לא . במלעזא . ור"ל היה כשוי עם
 אקותו ובן ריש לקיש כשתייר קען לפני רבי יוסקן פ"א דתעניות נקרא
 יוקא דריש לקיש ולא היה ענין מפילין של ראש בימות החורף לפי שהיה
 עזיק לו תכף וזה אומר בירושלמי פרק היה קירא ועזה כראה כמו שפסק
 הרא"ש באלות כלל ג' חלק ד' כי לריך שלא יהיה דבר קונן בתפילין

ספר יוחסין

בין מפילין של ראש בין מפילין של יד והר"ן והרשב"א ובר ששה אמרו
דמותר ונראה שלא ראו הירושלמי דאם איתא דמותר למה רבי יוחנן היה
סבטל כל כך מלות עשה ולא היה משימם על איזה כונע או דבר אחר.
אלא ודאי הוא כמו שאמרנו. וכן הרשב"א עלמו בתשובה אחרת כסתפק
בדבר ולא התיר לגמרי. ובעת זקנתו היה שותה דברים קשים ואמר הוא
שקור לכערותו פ' מי אחריו. ואירע לו דבר גדול עם רב כהנא תלמידו
סוף קמא ויארך הזמן ולא יכלו עניניו אחריו ואשרי זכיו אחריו ועשה
קמעה סדרים ירושלמי ומסכת נדה. רבי יוחנן שלמאך פרק הדר ופרק
כל גנות ופרש"י לא ידעתי ואפשר שהוא רבי יוחנן עלמו ונקרא בן על
שם כי לשמו לאמו ביום הכפורים. רבי יוחנן פרק ערבי פסחים. רבי
יוחנן איש בקעת קוריתין בזמן רבי יוחנן. רבי יוחנן בר ארזא בזמן רבי
יוחנן. רבי יוחנן בר נרביה דססכת סופרים. רבי יוחנן דיבו בזמן רבי
סימון. רבי יוחנן בר אבין. רבי יוחנן בן אחוהו של רבי יוסי בר מניכא.
רבי יוחנן בן אלעזר בזמן רבה בר בר חנה. רבי יוחנן קסקסאה צברכות
אמר יעלא פי מהלמך שלריך שתייה הפה ריקנית בשעת הנרכה. רבי
יוחנן מקוקאה ריש פסחים פירוש כמו מחוקק ויש אימרים על שם עירו.
רבי יוחנן בן אליקים ורבי אלעזר בן פדת דיינים סוף קמא. רבי יוחנן
בר רבינא בזמן רב נחמן בר יצחק פרק המלכיע. מר יוחנא בריה דרב
נחא בר אדא בזמן רבא. מר יוחנן בזמן שמואל. בר יוסיה פרק במה
טומאן איתביה ההוא מדרבנן בר יוסיה לרבא פרש"י אותו היום נכנס
למדרש ויש אומרים נכנס לשררה והספרש בר יוסיה על רבי אידי אבוב
דרבי יעקב בר אידי דהוה רגיל בלא יום אחד למדרש וג' חדשים בסקורה
כדאמרין בקגינה טעה דאיך בל אביו של רבי יעקב בר אידי שאמר רבי
יוחנן עליו צינמות כהן אידי פברנו בעת בל אביו לפני רבא וגם כי
הוא לא היה יולא שארץ ישראל וזה צבבל. רבי יוחנן בן שאול תלמיד
רבי והם שלשה אחים יוחנן ויוסי ואלפתא בני שאול פ' כל הכלים. רבי
יוחנן בר הילא ירושלמי רבי יוחנן בן עכמאי ורבי יוחנן בן אלעזר ורבי
מניכא גביהו בזמן רבינו הקדוש. רבי יוחנן ורבי אביתר בעבין פלגש
בגבעה פרק קמא דגטין. רבי יוחנן בן לקויא בעא סאחיו שמעון בן
יוסי בן לקויא ציטי רבי שמעון בן יוחאי ורבינו הקדוש והם כהנים
כדאיתא בצבורות. רבי יוחנן בן עמרם תלמיד רבי ולא היה רולה
להתפרנס מכבוד תורה אפילו בשבת צלורת פרקא קמא דבתרא. רבי
יוחנן רבו של רבי שמואל בר נחמני קבירו של רבי חייא ורבי ינאי. רבי
יונה אביו של רבי מני שניהם חכמים וחסידים תלמידי רבי זירא. רבי
יונה בר תלפיא היה צודק לו רבה קץ והיה שוקט בי עוף בעוד שהיה
פורח קולין פרק ג'. רב יוסף קבירו של רבה בר נחמני הנקרא רב
יוסף בר חייא והיה רב מובהק של רבא אבל רבה בר נחמני היה רבו
עובהק של חניי ודודו ורב יוסף ורבה למדו עם רב יהודה ורב הונא
ורב יוסף היה סגני נהור דאמר פרק הקובל מריש הוה אסינא מאן דאמר
הלכה כרבי יהודה דאמר סוקא פטור סן המלות הוה עבידנא יוסא טבא

לרבנן וכו' ומלך רבה כ"ב שנים ואמר כך היא שני שנים ומלי צסוף
 הוריות והמענה כמה מעניות עד שקראו לו לא ימוש מפיד וכו' במליעא
 והיה בקי במתרגום ולכך קאמר כדמתרגס רב יוסף בהרבה מקומות
 במלמוד והוא נקרא סיני שהיה בקי במשניות כנמיכת' מסיני. ורבה
 עוקר הרים שהיה מריף צסוף הוריות ובסנהדרין קרא רב יוסף על
 עלטו ורב מנולות צבא שור שהיה כמו יוסף צבור שורו הדר לו וקיה
 יותר מס' שנה ועבד יומא טבא לרבנן במועד קטן וקלה ושכח מלמודו
 צריש כמובות פירש רש"י על מריה לאברהם. הנה"ה אמר ש"ש ראה
 מראה דכיון שידע צעלמו ששכח מלמודו ולא היו נוהגין בו כבוד. אמר
 הזהרו בזקן ששכח מלמודו מעמת אונסו שהרי לוקות ושצרי לוקות מוכות
 צארון מסכת זנאים. ואנני כאשר היה מקשה לו היה אומר עליו צווייס
 כדאשכחן דאמר צזנאים מד צרא היה לצויליל ולא מתקן. צויליל היה
 שס אז אנני אמ רבה בר נאמני וכשהיה עתה צערו אמר עליו מר
 דגברא רבה הוא ידע מאי קאמינא קרי עליהו צני קטורה ר"ל על
 העקשים צזנאים גם כן. רב יוסף בר שמעיא צזמן רב פפא. יוסף
 ושואל צני רבה בר נר מנה. יוסף בר נאוכיא צזמן רב יהודה. רבי
 יוסי בר נחמן צזמן רב. רבי יוסף בר אנא צזמן רב. רב יוסף בר שמא
 אנני של רבה פרק יא נאמלין שלק רבי אנא לרב יוסף בר שמא. רבי
 יוסי מדהא פרק אלו טרפות. יוסתאי בר עמון פרק טבול יוס. רבי
 יוסי בן פטרוס סוי שמות רבה ונהרבה מקומות צירושלמי. רבי יוסף בר
 ריב"ל קמן הנשיא פרק אלו טרפות. רבי יוסי בן כהוראי רבו של רבי
 יוסכן כך פרש"י פרק המפקיד והתוספות אמרו שהיה מנא ולא היא
 צירושלמי אמר שמע רבי יוסי בן כהוראי מאי דקא' רבי לעזר. רב יוסף
 צריה לרב סלא מסידיא. רבי יוסי מנהר צול. רבי יוסי קולירא ממינה
 דרבי יוסי בן יוסי. רבי יוסי מעוכאה פירש פסוק שמעו זאת הכהנים
 על הנשיא ואקפד. פרשת ומלא דינא צנ"ר. רבי יוסטאה בן יהודה פ'
 הנית והעליה. יוסטני מלמיד רש"ל. יוסי בן שאול ואקיו מלמידי רב
 יוסף בר אדא. רב יוסף בר אבוב שיא צזמן רבי אנהו. רבי יוסי דמן
 קברי. רבי יוסי דמן יודקרת צפרק נ' מעניות פירש רש"י שס מקום
 שלא חמל על צבו ובתו והיה לפניו רבי יוסי בר אנני וכקרא מקומו
 צארץ ישראל אבו אל מענושי. רבי יוסי בר אנני צזמן רבי ירמיה. רבי
 יוסנא צזמן רבי אמי. רבי יוסי בן אליקים צזמן רבי יוסכן. רבי יוסי
 בר מינא וכמכן ר' יוסכן וסתם מקמי עליה צמערבא הוא הוא. רבי
 יוסי בר מינומי קבל מרב נאמן. רבי יוסי בן זנידא מבר רבי יוסי בר
 אנני וסתם מרי אמוראי צמערבא רבי יוסף בר אנני ור' יוסי בן זנידא.
 רב יוסף לירנאה צזמן רב כמון בר ילמק. ר' יוסי בן זמרא כהן
 מקומנו של רבינו הקדוש פרק אף על פי והוא אמריה התנאים וראשית
 האמוראים. ר' יוסי המנוסי. יוסף איש הולל פרק הוליו לו מנא הוא
 יוסף הצבלי הוא יוסף איש הולל הוא מנא דצרימא. רבי יוסי הכהן.

ספר יוחסין

רבי יוסי מעלמייא במדרש איכה פסוק ותרה פלאים . רב יוסף בריה דרבה
 בזמן רב יוסף פרק כל כתבי . אנא יוסי בן יסמאי בזמן ר' תנא דברייתא .
 רב יוסף בריה דרב טכטיא מדויל תלמיד רב ושמואל בפרק מי שחזו שלק
 לשמואל ילמדכו רבי . ר' יוסי בר' אלעזר בר' שמעון בן יוסאי אסמכיה ר' פרק
 השוכר את הפועלים . ר' יוסי גלילאה בזמן ר' יוסי בר מכינא . רבי יוסי האריך
 אשר היה תמיד עם רבינו הקדוש שמות רבה . רבי יוסף בר יהושע קלש
 פ' ואילו עוברין . יוסי איש לייטור ויקרא רבה פ' אמור . ר' יוסי בר
 גופתא לפני ר' מנא . רבי יוסי בר חנן בזמן ר' אבהו . יוסף מוקיר
 שבי פ' כל כתבי . רבי יוסי בר אשיין ששתי צלשון קבמה תנא דברייתא .
 רב יזקאל אביו של רב יהודה ורמי בר יזקאל ולמד עם בנו רב יהודה
 קידושין פ' א' . רב ימיאל בזמן רב אסדא פ' קמא דבינה . רב יינא סנא
 בזמן רב . רב יינא אבנה דרב ספרא ורב סמא . רב יימר קסיה דאמימר .
 רב יימר מדפתי . רב יימר בר שלמיא ואמר ליה רב יימר בר שזבי פרק
 ט' ברכות . רב יימר בר אשוי בזמן רבה . ר' ייסא הוא ר' אסי בלשון
 ירושלמי . ר' ינאי רבו של רבי יוסמן פרי' אין טעמידין ר' אסי אלל רבי
 אסי ורבי אסי לרבי יוסמן ור' יוסמן לרבי ינאי ור' ינאי אל רבי יוסמן בן
 עמרם ורבי יוסמן אל רבי והוא קומתו של יהודה בן ר' קייא בכתובות
 ורב היה גדול טעמו כי רב היה סבית דיכו של ר' בפרק הניזוקין ורבי
 ינאי מעט קמא בעיכו כדאמרינן בנמרא וברק ט' שרכי' שלק למר עיקבא
 שיתן לו מקלורין של סר שמואל והוא אמר ילפינן מקלקלתא ולא ילפינן
 מתקנתא על פרדסי במועד קטן ירושלמי . ר' ינאי בן רב יוסף בן רבא
 בזמן רב כהנא . רבי ינאי בנו של רבי שמעון ברבי . רבי ינאי בר אמי
 כהן בזמן רב ספרא . רבי ינאי בר ישמעאל בזמן ר"ש ברבי . רבי ינאי
 בר בריה דרבי ינאי סנא . ר' ינאי בר שמואל בר ינאי . רבי ינאי
 קפודקאה לפני רב הונא . רב יעקב בר אנא בזמן רבא פרקא קמא
 דעירובין . רב יעקב בריה דרב אחא בר יעקב ואב וכן למדו לפני אבי
 ורב אחא בר יעקב מלומד בכסים בקידושין פרק ראשון . ר' יעקב בר
 זבדי בזמן ר' אבהו . ר' יעקב בר אנא תלמיד אביי . ר' יעקב בר אנא
 תלמיד רב . ר' יעקב בריה דרב שמואל בזמן רבא . ר' יעקב בר כחמי
 תלמיד שמואל . ר' יעקב אבנה דרב אחא . ר' יעקב בר תחליפא תלמיד
 ר' אבהו . ר' יעקב בר אידי תלמיד חבר ר' יוסמן שאמר בינמות כגן
 אידי חביריכו . ר' יעקב בר אדא בזמן ריש לקיש . ר' יעקב בר כפתי
 בזמן רבינא . רב יעקב טנהור פקוד קסיה דרבינא . ר' יעקב איש כפר
 גבוריא בזמן ר' אגאי ברבי . ר' יעקב בר אסדא פ' המפקיד אם כן הם
 ה' בנים לרב אסדא . ר' יעקב בר גיורי תלמיד ר' יוסמן . רב יעקב
 אביו של רב כחמן בר יעקב פ' קמא דמליעא אמר רב כחמן תני אנא
 ופרש"י על אביו קאמר והיה סיפרו של מר שמואל . ר' יעקב בר אחא
 גדול הדור עם רבי דהוא דקיל טעמים ובר אוריין בשבת . ר' יעקב
 דכפר חנן . יעקב קראא פ' תולין . ר' יעקב דרומאה לפני ר' יוסי פ'
 סר מעניות ירושלמי . ר' יעקב בר יעקב ור' יעקב בר סי' ור' יעקב
 עומסייא

עומסייא צירושלמי. ר' יעקב הדייבא כך גרים הערוך פ' לא יחפור לפני
 רב מסדא. ר' יעקב בר אביןא. ר' יעקב בר בריה דר' יעקב אידי גדל
 עם זקנו נסוף סוטה. ר' יפת אבנה דר' זכיימן בר יפת תלמיד רבי
 יוחנן. ילמך ריש גלותא כך היה שמו פרי האשה ביצמות ולא שהיה
 ראש גולה כמו שכתוב בשאלות הרא"ש כלל משנים כי איך היה הולך
 יחידי וגם איך אמר חיישינן לחרי ילמך. ר' ילמך סתם שנירך לרב נחמן
 אילן אילן במה אברכך בריש מעניות אבר ר' אחי ור' אחי. ר' ילמך
 בן טבלא הוא ר' ילמך נפחא הוא ר' ילמך תקולא הוא ר' ילמך בן
 אלעזר הוא ר' ילמך בר אחא דשמעתא הוא ר' ילמך בן פנחס דאגדתא
 וסימן שמעיני אחי וכו' פ' ערבי פסקים וכוכל לפרש שכלס שם לאיש
 אחד או שד' שמות הם לרבי ילמך נפחא ורבי ילמך בן אחא סתם ר'
 ילמך האמור בשמעתא ורבי ילמך סתם באגדה הוא רבי ילמך בן
 פנחס ור' ילמך נפחא נקרא בתלמוד נפחא ורבי יוחנן בר נפחא ובתנאי
 בערך רבי יוחנן ורבי אחי ורבי אחי קמיה דרבי ילמך נפחא פ' הכולם.
 רבי ילמך בר אדם תלמיד רב, רבי ילמך רובה עם רבי פ' כירה ירושלמי.
 רבי ילמך בן רב יהודה אבי אביה של קומה אשת אביי. רבי ילמך בר
 נחמני אחיה דרבי שמואל בר נחמני בן רב"ל. ר' ילמך בר יוסף
 לרבא. ר' ילמך קסקאה קמיה דר' יוחנן. ר' ילמך בר אחי אמר רב"ל.
 ילמך תלמיד רב פפא בהלוליה דאבא מר בר רב פפא פ' קמא דקידושין.
 ר' ילמך בר אנדימי ב' היו כאשר פי' התוספות אחד רבו של רב
 כדאיתא נפ' כל הנשר ופ' העובר הספינה ומלינו בריש יצמות ופרק
 אלו הן הנשרפין אחד רבו של רבא והראשון מלינו פרק כירה אמר רבי
 ילמך בר אנדימי פעם אחת נכנסתי אחר רבי לבית המרחץ. והב' פרק
 חפלת השמר אמר רבי ילמך בר אנדימי משום רבינו וזהו תלמיד רב
 רבו של רבה. ר' ילמך מגדלחה בזמן ר' יוחנן. ר' ילמך בר שרשיה
 בזמן רב אחי. ר' ילמך בן מליב פ' גיד הכשה בזמן ר' אחי. ילמך בר
 יעקב בר גיורי בזמן רבי. ר' ילמך בן פזי בזמן ר' שמואל בר נחמן.
 ילמך סוקא תלמיד טובהק לרבי יוחנן אבל לא סדך התלמוד עליו כמו
 על רבי אבין שהיה מטיד עם ר' יוחנן ואם היה קוזר בו ר' יוחנן היה
 נטלא עמו. רבי ילמך פסקאה פסוק ומרד פלאים. רבי ילמך בן אלישיב
 בזמן רבי יוחנן. רבי ילמך בר חיפא תלמיד ר' אחי. רבי ילמך בר שמואל
 בר ערמא קמיה דרב נחמן ומרתא זקנו דודו של רב. רבי ילמך בריה
 דרבה בר בר חנא היה בעל חומה אשת אביי ומת ואחר כך נשאה אביי.
 רבי ילמך בר זירא. ר' ילמך בר שרון. ר' ילמך בר אשיאן תלמיד רבי
 אחי. רבי ילמך אבנה דרב נחמן בר ילמך. ר' ילמך בר זיסנא בזמן רבי
 פדת. רבי ילמך איש כפר עיטוש תלמיד רבי יוחנן. ר' ילמך בר אבנה
 סוף פרק הקומץ זוטא. רבי ילמך בר חייא מדרש שמואל. רבי ילמך
 קרינפא נשם ר' יונה. ר' ילמך בר גילא תלמיד רב מסדא. ר' ילמך
 בן לוי פרקא קמא דיוטא. רבי ילמך קרטינגאה. ר' ילמך בן קיסמא.

ספר יוחסין

ר' ילמק בר כניכא . רבי ילמק איז כפר עבו . רבי ילמק בר רדיפא
תלמיד רבי אחי . ר' ילמק בר אבין בזמן רבה . ר' ילמק בר אבא . רבי
ילמק בר זעירי . ר' ילמק הכהן . ר' ילמק בר אחי תלמיד רב קסדא .
רבי ירמיה מדפתי בזמן רבינא . רבי ירמיה בן אלעזר שנים א' תנא
דנרייתא וא' אמורא פרק הרואה ופרק עושין פסין . ר' ירמיה בר אבא
תלמיד קנר לרב פרק חפלת השמר אמר ליה לרב סי בדילת ולא אמר
סי בדיל ער . רב ירמיה סתם בעל הנעויות תלמיד רב הונא פ"ב דקדושין
אשר היה לעולם טבייט אה הנבליי ואומר בכלאי טפאי אבל נראה
בתלמוד כי היה מנבל דאמר פרק המדיר וקד מין כי סליק להתם
עדיף כחרי טבייהו דהא רבי ירמיה וכו' ונשא כהנת ואפקוה טבית
מדרשא על בעיותיו פרק קמא דבבבא ובסוף בתרא על שאמר אני איני
כדאי שאחס שלחמס לי על דא עיילוה לבי מדרשא . רב ירמיה בר
תלמיפא תלמיד רבי ירמיה בר אבא סוף פרקא קמא דתעניות . רבי ירמיה
מגובתא אבוב דרב מנשיה תלמיד רב יהודה . ירמיה בר בתן . ירמיה
ביראה בזמן רב יהודה . ירמיה בר אבא תלמיד רב . רבי ישכר בשם רבי
לוי . ישמעאל בר תנאום תלמיד רבי ירמיה . ישמעאל איז כפר ימא בזמן
רבי אחי . ישמעאל בר אבא תלמיד רשב"ל . רבי ישמעאל בר נחמן תלמיד
רבי יוחנן . רבי ישמעאל רבו של רבי חייא בר נחמני . רבי ישמעאל אביו
של רבי ינאי . רבי ישמעאל בר ילמק כמו אלישע הנביא שלא נראה קרי
על סדיכו . רבי ישכר דכפר מכדי בזמן רבי . רבי ימא ירושלמי :

אות הכף

רב כהנא תלמיד קנר לרב כמו רב אחי וכן כתב הרא"ש פ' המוכר את
הבית ובפרק אחד דיני ממונות לגמריה דרב לריכי ולסבריה
לא לריכי ורב כהנא היה יפה עד מאד בפ' חזקת הבתים ואולי בעבור זה
תבעו מטרוכיתא בקידושין ואירע לו ענין גדול עם רבי יוחנן רבו בסוף
קמא ואם היה אח"כ או לא יש סברות מתחלפות עיין שם ברש"י . ורב
כהנא עלה לארץ ישראל ב' פעמים א' מלא לר' שמעון ברבי כדאיתא
בזבאים פ"ב קדשי קדשים והפעם הב' בזמן רבי יוחנן ומה שיש לספק בו
אם הוא כהן או לא . שנקולין אמר רב כהנא אכיל בשביל אשתו . ובפסחים
אמר אי לאו דכסבי כהנתא לא איגלאי . ובדאי זה שגלה היה רב כהנא
הראשון כמו שאמרנו שרב כהנא השני בזמן רב אחי היה כהן כדאמרינן
בפרקא קמא דקדושין שהיה לוקח סודר על פדיון הבן ובמקומות אחרים
נרא' שהיה כהן דאמרינן פ' ערבי פסחים ופ' יש נוקלין אמר ליה רב לרב
כהנא פשוט כבלתא בשוקא ולא תימא כהנא אבא אע"פ שיש לדחות ולומר
שרב כהנא היה בעל השם ואומר שלא יאמר כהנא אבא גבר' רבא אבא וכו'
ובפ' המוליא תפילין אמ' רב כהנא מסייע כהני ויש פני' לכאן ולכאן אבל
במדרש שמואל אמ' על פסוק לכן נשבעתי לבית עלי שרב כהנא היה מאריך
בתפלתו

בתפלתו ור' קייא בר אבא כתבעם עליו שהיה אחורי רבי קייא ואמר שם
 מה אעשה שאני מצית עלי וכו' נראה בפירוט שהיה כהן עזה היה בזמן ר'
 קייא בר אבא וכן בירושלמי פרקא קמא דסנהדרין ובפרק ב' דראש השנה
 ירושלמי אמר שבשמת האריר יורש לרבי יאשיה ור' אלעזר כתב עדי הלואה.
 רב כהנא קבירו של רב יוסף לפני רב יהודה. רב כהנא ורב ספרא לפני
 רבה פרק היו בודקין זה היה תלמידו של רבה ורבו של רב אשי הכהן לוקח
 הסודר פרק קמא דקדושין. רב כהנא בר נחמיה תלמיד רב יהודה פרק
 סדר תעניות. רב כהנא בר קינא תלמיד שמואל. רב כהנא קמיה
 דרב עשרהיה בעא מרבא. רב כהנא בר תקליפא משמיה דרב. כהנא
 בר מתתיה משם רב כהנא בר מניומי משם רב כהנא בר מלכיו משם רב
 כהנא דבי רב פרקא קמא דעירובין. רב כהן אחיו של רבי קייא בר אבא.
 אבא כהן בר ללא זכרנוהו באת האל"ף. כדי וא"ל כדי אינו שם חכם
 כמו שקשנו אלא שנאמר בלא זכירת חכם כמו כדי נסבה ר"ל חכם וכן בכדי
 ספרו ספדיא בתעניות ולכן אין ראוי לכתוב בגט וכדי אלא וכדו. ר'
 כיריס בזמן ריב"ל פרק מרובה. בר כפרא פרק קמא דסנהדרין ואית
 דגרסי בקו"ף. ר' כרוספראי בריה דרב שנתי תלמיד ר' יוסקן. ובמדר'
 הזוהר אומר שהם שנים ובתלמוד ירושלמי כתוב שנפטר בקול המועד :

אות הלמד

לר' סתם הוא ר' לוי בר סיסי תלמיד רבי ועל שלא הלך לשיבת ר' אפס
 אחר שמת רבי לא הכניסוהו לשיבה של מעלה שיעור אותם השנים
 שלא הלך לשיבה עד ששמואל אמר לאביו אי אבא קשיב בההוא עלמא יכניסו
 ללוי לשיבה של מעלה פרק מי שמתו ושם פרש"י לוי קבירו של שמואל.
 והרמב"ם כתב ששמואל קבל מר' קנינא בר קמא והשיג עליו הראב"ד שלא
 קבל אלא מלוי וכן נראה בפרק ק' שרליס ופרש"י פרק במה אשה לוי ור'
 קנינא בר קמא שוים במקמה ובשנים אבל ר' אפס גדול מהם ב' שנים.
 וסתם למדין לפני חכמים לוי מרבי. ר' לוי בר ברכיה. ר' לוי בר שמואל
 בר נחמני. ר' לוי בר לקמא תלמיד ר' קמא בר קנינא. ר' לוי בר היכי.
 ר' לוי בר שלום. ר' לוי סתם בתלמוד ובמדרש חכם דרשן בפ' המוכר
 הספיכה. ר' לוי קתניה דר' זכריה. לוי בר הונא בר קייא ורבה בר רב
 הונא הוה קא אזלי באורח' קדמיה קמריה דלוי וכו' על עניין שאין מבדילין
 בדרכים אלא אם כן ילאו בקבורה אמת תוספות פ' ג' שאכלו. ר' לוי בן
 פרטא בזמן ר' כיריס. לוי בר סימון בזמן רב יהודה. לוי בר שמואל
 הכהן בזמן רב יהודה ואחיו רבה ורב פפא ורמי בני שמואל. לוי בר טברי
 משם ר' לוי בר ילחק. לוי בר פיטס. לוי בר בוטא תלמיד רב הונא. לוי
 בן קיתא ור' יוסי בר קנינא. לוי בר זכריה. לוי בר דרגא איכי יודע אם
 הוא תלמיד חכם שהצילו ראיה ממנו שפדה בתו ב"ג דיכרי זהב. לוי בר
 צורי בזמן ריב"ל. ר' לא הוא ר' הילאי. רבי לוטאי תלמיד ר' יוסקן פ"א

ספר יוחסין

ערכין . לוי בר סיסי שנתדייש ולא ידע להשיב ג' תשובות על שעשו לו כבוד גדול יצמות ירושלמי ואמר אחר כך אם נבלת בהתנשא כו' הנה הוא לוי הנזכר למעל' תלמיד ר' . לודא תני לודא בזמן שמואל שנת פ' הזורק ובפ' טילה . ר' לולייאני בר טברי אביו של ר' קייא בר לולייאני . לילי בר מאיניא בזמן שמואל פרק קמא דיבמות :

אזה המם

רב מארי בר ציונא . מארי בר אבה . מארי בר חר בזמן שמואל . רב מארי בר רמל בת שמואל שנשנית ונתעברה מגוי ונתגייר ושמו איסור גיורא והיתה הורתו שלא נקדושה ולידתו נקדושה כך פרש"י פ' איזהו נשך והתוספות אמרו כי הוא בזמן רבא ואיך אפשר שרב אכשריה ומנייה בפורסיה דנבל צפ' החולץ משום דאמו מישראל אשר הוא נין וכד שמואל ואיך לא אכשריה שמואל ולזה אמר לא גרסינן רב אכשריה אלא רבא אכשריה ועוד קשה דאם רב מארי היה גדול בזמן רב דאכשריה איך היה לפני רבא דיום שמת רב יהודה תלמיד רב נולד רבא . ועוד קשה מכלס לדעת ר"ק דגרים רב אשי אכשריה . ועוד קשה לכלס כי צפ' האשה שנתארמלה אמר שנשבו בנות שמואל וכפדו ובאו לפני רבי קנינא ואמרו שהן טהורות והתירן ר' קנינא לכהונה אם כן לא לקמן גוי אלא לריך לומר שמה שאומר רב מארי בר רמל אינו צן איסור גיורא ולא צן גר בשום פנים רק אפשר שהיה לו אב ולא היה כל כך הגון ולא רבו לכנותו לאביו ולכבודו ככהו לאמו כמו שאמ' בהרבה מקומות ר' יעקב בריה דבת שמואל פ' מי שמתו . ואותו שהיה בזמן רבא או רב אשי היה צן איסור גיורא ואותו הוא דהכשירוהו . אבל לא גרסינן רב אכשריה בשום אופן ואביו של רב מארי בת שמואל היה שמו רבה כדאיתא בסוף שנת . רב מארי בר פנחס בר רב קסדא . רב מארי בר רב קסדא . רב מרי הקדמון קודם רב נחמן פ' שאל . מארי בריה דרב הוכא בר ירמיה בר אבא . רב מארי אביו של חר זוטרא בר איסור גיורא . מארי בר איסק קמיה דרב קסדא והיו שנים . מצוג אמר רב משמיה דמצוג פרק כל הזבאים . רב מוכא ורב קסדא תלמיד שמואל . ר' מוכא תנא דברייתא . מיאשה בר בריה דריב"ל ומת צחיי ר' אחי שקטפתו מיתה . מכתיר פ' כילד מעברין נתייען במכתיר והנגיב למפיבושת פי' על ר' יוחנן שהי' מכתיר ומסמיק התלמידים וכו' ואית דמפרי שם חכס . מלאי אביו של ר' אלעזר צן מלאי בזמן ריש לקיש . מלכיו אמר רבה מאן חכים כרז מלכיו דנצר' רבה הוא . מלכיא רב מלכיא שפוד שפקות וגומות בכתובות וע"ז . ר' ממל אבה דר' אבא בר ממל . ר' מלוך ערבאה דר בערביא בזמן ר' אחי ור' אסי . ר' מנא דשאב בשם ריב"ל פ' אלו קשרים . ר' מני דלור בזמן ר' תנאוס . ר' מני בריה דר' יונה קמיה דר' ילקק צן אלישיב והיתה אשתו כעורה וכמה נסים נעשו לו פ' סדר תעניות . והיה ר' יונה אביו שותף עם ר' יוסי

יוסי בר קנינא בגרמי יין וכשמת ר' יונה אמ' ר' מני לר' יוסי כל קני' שכתו' עליו יונה שלי הו' ירושלמי פ"ב דמעש' שני. ר' מנא בר תנאום. ר' מניומי בזמן ר"כ. מנימין בר קיי' בזמן רב'. רב מנסיא בר צרי' דר' מנסיא משמי' דרב מנסי'. רבה מניומי צרי' דרב מניומי בזמן רב' ורב יוסף ב' המקבל. מניומי בר חלקי' בזמן רב. מנימין כנדוק'. מנימין סקסקא' תלמי' רב ומת בקיי' שמואל. מנימין בר איהי ואמיו פ' אעפ"י ומסידות' פרק בני העיר. ר' מנאס בר סימאי פ' ערבי פסקים נקרא נכן של קדושים ופרש"י פ' ר"י תראנו משם ועיין בירושלמי פ' כל הללמי' וקורא' לו קדש קדשים. ר' מנאס אחוהי דר' גוריון. ר' מנאס דמן גלי'. ר' מנאס בן כפרי תל' דבריתא. רבי מנאס בן גופת' שבא עליו שרו של בעל פעור בסנהדרין. ר' מנאמא בר זעירא. ר' מנאס איש כפר שערי' בזמן בני ר' קייא. מנאס יודפאה עיין פירוש התוספות פ"ג דמעילה. מנסיא בן עזת שאל לר' יאשיה בבית עלמין דהולל. רב מנסי' תלמיד רב יהודה פ"ק דקולין סימן מחכים איזמל בזכרים. רב מנסיא בר יעקב בזמן רב נאמן. מנסייה בר מנאס בזמן רב. רב מנסיא בר גדא בזמן אב"י. רב מנסיא בר יהודה בזמן רבה בר נאמני. רב מנסיא מדויל בזמן שמואל. רב מנשה בזמן עולא. רב מנסיא בר תלפיא ולא זמן עליו רמי בר קמח ואיעכש פ' ג' שאכלו. מרימר בר מנינא בזמן רבא. מרימר ומר זוטרא תלמידי רב הובא. מרימר ור' אבא בר זבדא תלמידי רב הובא תלמיד רבי. מרימר האחרון אמר ליה הלכתא כרבא ביתרת. מרי טבי בזמן שמואל ומארי כמו מר. מר צריה דרבינא וירא שמים יולא ידי שניהם ומנו מר צריה דרבינא פ' כילד מזרכין ופרק צמה אשה ונעשו לו נסים גדולים פ' הרוואה והיה מתענה כל השנה קוץ מנ' ימי פורים ומערב יום כפור וכתבו הגאונים והתוספות דעל תענית קלוס היה מתענה שמונת בשנת והמרדכי כתב שאף ביום טוב היה מתענה מכאן סמך למתענה בראש השנה ושנת נתיים. והיה מעונג כי אמו היתה עושה לו שבעה בגדים לשבע' ימי השבוע כדי שלא יעקלנו כנה וינטל מלמודו כדאיתא בפ' הדר עם הנכרי ובקופת בנו ראה המכמים שהיו שמחים ביותר ושנר לפניהם כוס זכוכית לבנה שזה ארבע מאות זוז ובקופתו זמרו ויי לן דמייתין כל' שאין אנו קיימין באיש. ולריבין אנו אל פריה זרביה להיות קיימין במין. ולקחו משל בכל התלמוד ממנו על מסידותו ואומרים אטו מר צריה דרבינא קתים עליה פרק ב' דיבמות. מר בר אידאי. מר צריה דרב יוסף. מר ממושיי אייתי תכילתא בשני רב אחאי. מר בר ישמעאל מתקיף על רב נאמן פ' תפלת השמר. משה בר עלרי אביו של רב הובא הכהן בזמן אב"י ערכין. מר דקאמר אב"י כל מילי דמר עביד כדאיתא בשבת הוא רבה בר נאמני דודו. מר יבוקא ומר קשישא הם ב' בני רב קסדא: הגה"ה אמר ש"ס ראיתי בתוספות בפרק דאמר יבוקא הוא הזקן ר"ל שכולד בניקוטו של רב קסדא ומר קשישא שכולד בזקנותו. ואומר אי ש"ס שההכרם הוא שמזכיר התלמוד את מר יבוקא לפני מר קשישא ע"כ. מר קשישא צריה דרבא בסוף

ספר יוהסין

פרק המלכיע. מר בן המדודי לפני שמואל. מר בר אחא בריה דרבא.
מר בר רב אחא בר אבהו. מר בריה דמר זוערא לפני רבינא. מר בר
אמימר לרב אשי. מר בר רב אשי לפני רבא פרק המולא תפילין ולריך
לומר דהוא רב אשי קדמון דיוס שמת רבא כולד רב אשי. מר בריה דרב
סמא בר רב אשי. מר בר חייא בזמן אמיר. מר בר רב אשי שמתס
תלמוד בבלי ועיין בערך טביומי שהיה קותמו. רב מרדכי בעא מרב יוסף.
רבי מריכום אביו של רבי שנתאי בתוספות דטהרות ובכו רבי שנתאי
לפני רבי חייא. רבי מריכום בר אובעיא. רב מריון בר אבין
לפני רבינא. רבי מריון לפני ריב"ל. מרתא דודו של רב שהיו קמשה
אחים סנהדרין פרק קמא. רב מרשיא מתוספיא שלק לרב פפי
ילמדכו רבינו פרק ד' דיבמות. מרשיא בר קלחי בזמן רב כהנא
פרק אלמנה. רב מרשיא בן רבא ורבו המונהק אביו פרקא קמא דקידושין.
אמר רבה חכים ברי בטריפות כרבי יוסמן פרק אלו טריפות. רב מרשיא
בר חנין אמר לרבינא. רב מרשיא בר רב וזה רב בזמן רב הוכא בר יהושע
פרק עושין פסין. רב מתנן מפפוכיא דרש אין לשין אלא במים שלנו משבו
כל העם שהיה אומר שלא ילושו אלא במימיו. ואמו כל עמא בכלייהו
לפתקיה ואמר להו דביתו קאמינא. רבה לומר שלנו מהלילה שהיה להם
קור מושא. מתתיה בר יהודה תלמיד שמואל פרק אלו טריפות. רבי מתון
תלמיד רבי יהושע בן לוי. רב מתנה קבר רב יהודה פרק עשרה יומסין
שהיה שלש עשרה שנה שלא בא לנהרדעא ואותו היום בא בענין רב נחמן.
מתנה אביו של רבה בר מתנה. רבי מתתיה בכו של רבי יודן ירושלמי :

אות הגון

נדבך אשיאן בר כדבך תלמיד רב. רב כהלאי בזמן רב הוכא. כהוראי
תלמיד שמואל. רב נחמן סתם הוא רב נחמן בר יעקב וכאן
לדקו דברי תוספות על רש"י ז"ל שפירש פ' כל הגט שרב נחמן סתם הוא
רב נחמן בר יצחק וליתא מראיות מוכיחו' כי רב נחמן קתן הנשיא סתם
בתלמוד היה קודם בזמן ובמעלה על רב נחמן בר יצחק יתיב רב נחמן
בר יצחק אמריה דרבא ורבא קמיה דרב נחמן ויתיב וקאמר פ' מי
שהוליאווהו ופרק השולח ורבו היה שמואל ורבה בר אבהו פרק מי שמתו
ואמר ליה רבה בר אבהו לרבנן עיינו ברב נחמן אי בשרו מעלה הבל
איהב ליה ברתי שרב נחמן לא היה זקנו מלא רק מעט הנה ומעט הנה.
והוא תקן שבעת הסת והערוד פירש לשון כבודות ויש מפרשים לשון כי
יסיתך שהוא לשון עלה ור"ן פירש לשון הסתה שיסיתוהו בבית דין לטבע.
והיה בנהרדעא ואירע לו עם רב יהודה ענין כפלא פר' י' יומסין עד
שאלקה לו אשתו ילמח שתיכף יעשה לו דינו שלא ישים אותו עם הארץ
במו נקרא' דונג עם והלכה כרב נחמן בדיני דאמר רב נחמן לרבה בר
שמואל

שמואל אמר הונא קברין עלי אבא ושבור מלכא אחי בדיני פרק הגוזל
 קמא . רב נחמן בר ילמק האריך ימים והעשיר שאמר שלא היה לריק
 לבי נשיאה ואמר רב נחמן בר אסדא עליו מנה בן פרס פרק סדר תעניות
 שאף על פי שהיה אביו של רב נחמן סופר של מר שמואל מכל מקום
 לא היה נסמך . רב נחמן בר אבא פתח לרב פפא פרק ג' דתעניות והערך
 פירש דאבא פתח שם אמו של רב פפא . רב נחמן בר רב אסדא רמא כרגז
 ארבעין אמר ליה רב נחמן בר ילמק עבר' אאורייתא אבנאי ואכתובי פרק
 א' דבתרא . רב נחמן בר כהן פרק ב' דייני גזירות . רב נחמן ספרטא
 בזמן רב אשי . רב נחמן בר ברוך . רב נחמן בר אבדימי . רב נחמן בר
 חנין . רבי נחמן בר שמואל בר נחמן . רב נחמן בר פפא . רב נחמן בר
 זכריה בזמן אביו . רב נחמן בר מכיומי לאביו . רב נחמן בר רב זבדא .
 רב נחמן בר רבא . רב נחמן בר אבשיא . רב נחמן בר נתן . רב נחמן
 בר גוריא תלמיד רב . רב נחמן . רב נחמיה דיפו . נחמיה בר ברוך בזמן
 רבא . נחמיה בר יוסף בזמן רבא . רבנא נחמיה ורבנא עוקבא בני ברמיה
 דרב קולין . ר' נחמיה איש בקעת חוריתין סוכה . רבי נחומי בר חייה
 בר אבא הכהן . רב נחמן בר רב יוסף . רבי נחמיה קתניה דבי
 נשיאה . נחמיה בר רב הונא בר חילאי פרק מי שהוליאוהו . רבי
 נחמיה בר רב יוסף . נחום איש קדש קדשים הוא רבי נחום בר
 סימאי ירושלמי פרק כל הללמים שלא הביט בלורת מטבע וכן בסוף מועד
 קטן . נחום בן ירמיה . רבי נחום אחיה דרבי אילא יום טוב . נחום
 בר נפח . רב נחומי זקנו של רבא בר מכיומי בזמן רב נחמן . נחום בן
 זכריה בעא מאביו . רב נחומי בר אדא תלמיד שמואל . נחמני אביו של
 רבה . רב נחמני כהן . וכן נקרא אביו נחמני ונתכנו העם בערך אביו .
 ובפ' השולח גט שנאבד לו קמור בין הכותיים ונתן סימן שהיה בטנו לבן
 ושלקו לו אי לאו דנחמני את ר"ל שאיך משקר . נחמני אביו של רבי
 שמואל בר נחמן . ניולי אמר ניולי אמר רב הונא פרש"י ז"ל פ' אלו
 טריפות שם חכס . ניולא פרש"י פ' חזיהו נאך את וניולא אתה והוא .
 ניותי פ' כל כתבי פרש"י על שם מקומו מניות ברמה . כימוס אמר רבי
 יוסי שק לי כימוס פ' קמא דבכורות . נאכאי בר רב יוסף בר רבא .
 ניקמחי לפני רבי זעירא ירושלמי . ניתאי ואמרי לה זיותאי קתניה דרבי
 מאיר ותלמידו פ' שאל . ניתאי תלמיד שמואל בתרא . נפסא הוא ר'
 יוחנן וכבר פירשנו . נפסא אביו של ר' ילמק בר נפסא . נתן בר אמי
 אכפיה ליה רבא ת' זווי ללדקה ואע"פ שהיא מלות עשה שזכרה בלידה
 מיהו לפי שהוכפלו בה כמה מלות עשה ולא תעשה פ' קמא דבתרא .
 רב נתן בר אבשיא תלמיד ר' יוחנן . רב נתן בר אבין תלמיד רב אסדא .
 ר' נתן בר זכריה תלמיד ר' ירמיה . נתן בר מר זוטרא לרב אשי . ר'
 נתן בר טובי לפני ר' זירא . ר' נתן בר מכיומי תלמיד רב . נתן בר
 שילא ריש טבאיא דלפורי לפני רבי . נתן דלוליתא אמרו כי הוא מר
 עוקבא בר נחמיה ריש גלותא בזמן רב יוסף שאמר הוה יתיבא בפירקא
 והואי

ספר יוחסין

והואי קא מנמנס וקזאי במלמא דקא פשט ידיה וקבליה ועל זה פרש"י
בשב' דלוליתא על שם שאקזו המלאך בלילית ראשו. ורנ' תס פי' שמלא
במדרש שהיה נר דלוק על ראשו וכן פרש"י פ' דיני ממונות. והגאונים
כתבו שנקרא כן בעבור כי היה מסלסל בשערו בקטנותו והיה עושה
קוולותיו תלתלים. ועוד פי' הגאונים כי ילא לשון אש מלכותיו עד שברקו
ממנו היושנים לפניו ועיין בשאלתות פ' וארא וזכ' כי תשא גם כן ואם
היה נתן דלוליתא מר עוקבא או אבא אבוב דרב ירמיה להלן בערך
עוקבא תמלאנו. רב נתן אבוב דרב הונא בר נתן קמיה רב פפא. נתן
אסיא הלך ביום טוב שני של גלויות וכגדיה רב יוסף. יום טוב:

אות ההמך

סבא אשכחיה ההוא סבא הוא אליהו תוספות פ' קמא דחולין עיין שם.
סבא קרויא בעא מר' יומן פרק כירה. סבי דפומבדיתא רב יהוד'
ורב עינא סנהדרין. סוגא ואמרי ליה פוגא שמעיה דר' יוסי בר כנינא.
סוורקנ בר פפא. רב סקורה כי פתח פתחא לנפשיה בנדריס ורב סקורה
האיר במשנה אחת עיני רבה וקרע בגדיו עליו צעת פטירתו. ר' סימאי
פ' ר' עקיבא. ר' סימאי אביו של לוי תלמיד רב. ר' סימון בן תדאי
ירושלמי דפרה. ר' סימון אחיו של ר' יהודה בן זנדי. רב סימנא מרבנן
סבוראי. סיני הוא רב יוסף שהיה יודע כל התלמוד ככתיבתו בסיני
ברכות והוריות. וקרי רב יוסף עליה לנפשיה ורב תנולות זכא שור
סנהדרין. רב סלא בצרכות על לגביה רב יהודה אחיה דרב סלא אסידא
ורב סלא הוא היה הקסיד כדאיתא זכ' בהמה המקשה רב סלא אסידא.
רב סמא בר חלקאי. ורב סמא בר יהודה, ורב סמא בר אחי. ורב
סמא בר אחי. ורב סמא בר רבה. ורב סמא בר רקתא. ורב סמא
בר ירמיה. ורב סמא בר רב משרשיה. ורב סמא בר רב יינא.
סמליון סוטה פר' המקנא פרש"י שם חכס והערוך פי' שם מלאך. רב
ספר' על לארץ ישראל ומלא רב זריקא והיה בזמן אנבי ובנתר' דקייס
בעלמו ודובר אחת בלבוו בענין הממור. ובע"ז דמשתבך רבי אבוב
למינאי ברב ספרא דאדם גדול הוא ובקדושין ברב ספרא רווק הדר בכרך
הוא ואמר ליה משה שפיר קאמרת ופירש רש"י ביקרא דמשה משתבע.
ויש מפרשי' אדם גדול כמשה ובפרק הגוזל שנעשה לו כס שלא כאכל ממורו
וכראה לי משום שלא קמד דמי הממור. ותני רב ספרא טעום קד דבי
ר' הוא ר"ג בר' וכד נח כפשיה לוח אנבי שיקרעו עליו שהלכותיו בכל יום
מלוין צבית המדר'. רב ספרא בר' דרב יינא בזמן רבינא. רב ספר'
בר טוביה. ר"ס בר שעור' אחיה דרבא:

עאדא

אות העין

עאדא אמ' ר' שמלאי. עובר דרש עובר גלילא' פ' השומע ופ' בן סור' ומור'. עולא היה עולה מבבל לא"י בכדרי' ומת בסו' לארץ ונקב' בא"י בכתובות ונקרא ר' עול' רב' ור' עולא סבא פ"ק דגיטין ואמר' לו ילתא אש' ר"כ ממהדורי מילי וכו' ברכו'. עולא בר עילאי לפני ר"כ. רב עולא בר אב' עכותן פ' הנמקין. עולא בר חננ' בזמן ר' ירמיה. עול' בר ישמעאל לאב"י. עולא בר זבאי פ' אלו טרפות. רב עולא בר אידי. רב עולא בר אשי בעא מאב"י מגילה. עולא משגש ארסתה דאמיה פ' קמח דבתרא. ורבו הפירושים מי היה משגש אס רב ששת או רב אקדבוי כי רב למח גאון והערוך מפרשים אותו על רב אקדבוי כי גרם שתגלה אמו שדיה כי הניקה לרב שש' ורש"י פירש על רב ששת ואמיה ר"ל יונקתו ור"ן פירש ואמר דאי אפשר דרבה קרא לרב ששת עולא משגש ארסתיה דרב ששת גברא רבא הוא לגבי רבה ומי שגורם אילעא ויש גורם עילא ויש גורם עולא ורב ששת קורא לרב אקדבוי קבסתן פרק ד' מיתות. רב עזירא מפטיר בכסויות פרק אלו טרפות פרש"י מכנים ומוליא התלמידים לבית המדרש. עוא קמיה דרב אסדא ור' יונקן רבו. עזיאל בר' עזיאל משמיה דעזיאל רבה ירושלמי. מר עוקבא אב בית דין וכשהיו יושבים לדין היה מר עוקבא על שמואל ובשעת התלמוד מר עוקבא לפני שמואל ומר עוקבא מלוה למר שמואל עד אופיזיה במועד קטן ובפ' מליאת האשה שהיה מלומד בכיסים ובשעת פטירתו מלאו אלפים דיכרי זהב שעשה לזקה ואמר אורקין ריקא חוודן קלילא ובזבו שליט נכסיו דבשעת פטירתו רשאי. ובסנהדרין שאלמו לו לדיו ליה כנר בתיה על בתיה בת פרעה ויש גורסים ביתיה הכל על משה ואמרו שהיה בעל תשובה וילא לו אור בראשו והוא נתן דלוליתא אבל זה אי אפשר שהיאך היה נתן דלוליתא לפני רב יוסף והוא אב בית דין לפני שמואל ואיפשר שהיו שנים והאמת כי נתן דלוליתא היה אביו דרב ירמיה בר אבא וגביבא היה מצערו ושלח לר' אלעזר בני אדם העומדי' עלי וכו' ושלח לו דוס ליי' השכם והערב לבית המדרש. רבנא עוקבא ורבנא קמיה בני ברתיה דרב פרק גיד הנשה אדבריה רב אסדא לרבנא עוקבא ודרש. פירש רב למח גאון נתן רשות לרבנא עוקבא ודרש ברבים. רב עוקבא ממישן לרב אשי. רב עוקבא בר קאח אחיה דרמי בר קמח ואמיהם אחי רב אסדא. רב עקביא אמ' רבא מאן קב"ס למיעבד אי לאו ר' עקביא דגבר' רבה הוא על יורה גדולה בפסמי'. רב עובדיה קמיה דרבא והרי"ז דס קמוד בכדה. רב עוא בזמן רבין. ר' עזריה דכפר חנן בזמן ר' יוסי בר חנינא. ר' עזרא בר אבטולם במנחות לפני רבי פלידא והוא בר אורין ובר אבהן. עיא הוא ר' קייא וקרא לו לשון לעג במועד קטן. בן ערל ס"פ הורוע על שם ערל שפתיים ויש גורסין בן עדל שהיה בן אדם שלא היה מדקדק בשמועתו ואב"י היה גורם בן גדל ראשי תיבות תן דעתך להבין. רב עילא גברא

ספר יוחסין

גברא רבא הוא וידע בלשון העופות והלך להוליא בכותיו של רב נחמן ולא
מלאן כפי רכונו גיטין פ' השולח. עיבא ואנימי בני רבבה קרימי
דפוס נדיתא. רב עינא סבא לרב נחמן ובפ' כחוי הדס אמר רבה לשמע
לאמוראי מיניה פרש"י לשונו. פ"א האמורא מתורגמנו. רב עילאי אבוב
דרבה בר עילאי לפני רב נחמן. רב עמרם צריה דר"ג בר אבא. רב
עמרם קסידא ובס"פ ב' אוקוזים קרא לו רבה תרדא ופי' משועמם ואירע
לו ענין גדול בדבר השבויות פ"י יוחסין וילתא אשת רב נחמן עשתה לו
רפואה צריש פ' הנוקין ומת קודם רב יוסף פ' אין מעמידין. ר' עכנאי
בר שאון אפיתחא דבי נשיאה. רב ענן והי' אליהו עמו בסוף כתובות
ובפ' מליא' האש'. שלם לי' רב ענן לר' הוכא הוכא חברין שלם ושלם לו
ענן ענן מחקרקעי או ממטלטלי ומאן יתיב בי מרוחא בראש וכו'. ענן בר
מחליב' לרב יוסף. ענן בר חייא סוף יצמות. עקיבא בר זבדי. ר' עקיבא
דקסרי. רב עוקבא מפשורוני. ר"ע אמורא א"ר עקיבא משמיה דרב פדא
מליעא פ' המקבל:

איה הפא

רבי פדיה א"ל בר קפרא לבר פדיה רבו של ריב"ל. ר' פדת אבי ר'
אלעזר בן פדת והאר"י ימי'. ר' פדת בן ר' אלעזר אמרו התוס'
בפ"ק דכד' אעפ"י שמתו לו בניו מ"מ נשאר לו זה הבן. בר פדא ור'
יוסבן חולקין חולין ושלק עם ר' יוסבן פ"ד נדרים. פדאי ר' חנינא בר
פדאי. פוגא וא"ל סוגא. ר' פזי ר' יהודה בן פזי בשם ר' פזי פ'
איהו נשך וא"כ הוא חכם ואיכו בן בת רבי חייא. בר פיולי קמיה דשמואל
פ' הערוך שם חכם וא"ל שם טבח חולין. פלימו בזמן רבי ובפ' הקימץ
נעא פלימו מרבי אדם שיש לו שני ראשין וכו' אדהני אתא ההוא גברא
דאתיליד צרא בתרין ראשין על ענין ה' סלעין ובסוף קדושין שאירע לו
עם השטן ענין נפלא דאמ' גירא בעיניה דשטנא. רב פנקס ורב מארי
בני רב חסדא חסידים ואליהו מדבר עמהם והיו כהנים. פנקס אחיו
של מר שמואל וגיטו וקרי שמואל עליה פנקס בזו בזו ערכין שידע הלכה
אחת. ובמועד קטן שמתך לפורטיו במועד וכו' והם כהנים כדאיתא
במגילה. רבי פנקס הכהן במדרשות. רבי פנקס בר קמח שרלה רופא
אחד ללמד לו שם המפורש ולא רלה ירושלמי. רבי פנקס צריה דרב
מארי בר איסור גיורא. רבי פנקס בן ערובא. רבי פנקס לפוראה.
רבי פנקס המצר בשם רבי יונה. רב פפי ואשתו בת רבי ילמך בפסא.
רב פפא בר אבא פ' קמח דקמח. רב פפא סתם נשא כהנת והיה עשיר
פ' ערבי פסקים דקיימא ליה שעתא וכן נראה בסוף הוריות וגשא אשה
בת אבא סוראה ובנו לקח בת אבא סוראה כך פרש"י פ' נערה שנתפתתה
ונקרא סודני פ' קמח דכדה וכן אמרו תמרי בקלוזך לבי סודנא רהוט פ'
כילד מצרכין ויש בנענית על שאמר הני רבנן פ' חלק. רב פפי השני
והוא

והוא רבו של רב אשי. רב פפא בר חזק מצי ללוסית היה לפני רב יוסף והוא סופר רבא. רב פפא בר שמואל שקנה ענד ולצע זקנו בסוף פ' הזהב. רב פפא בר אחא בר אדא משמיה דרבה בר עולא. רב פפא בר נחמן. רב פפא בר אבא לרבינא והיה צעל נצר וכד פ' קמא דקמא ונפ' השוכר אנריה דרב פפא וכו' ואמרו בתוספות כדי שלא להוליא לעז על בנייהם. רבי פרכך אמר רבי יוסנן. רבי פרידא פ' כל המנקות אמרו ליה רבנן לרבי פרידא וכו' וכבר פירשנו בערך עזרא והוסיפו לו ת' שנים על שקור לתלמידו ת' פעמים כדאימא פ' כילד מעברין. וזקנו מלא גולגולת יהויקים והענין ארוך פ' חלק. ר' פרטא בן אלעזר בן פרטא בן זכו של ר' פרטא הגדול מנחיים בזמן ר' חכינא בן מרדיון וזה ר' פרטא בזמן רבי. פלופיא בר פרוטה לפני ר' יונה ירושלמי:

אות הצדי

רבי לדוק תלמיד רבי מהאמוראים הראשונים סוף פ' אין דורשין. ר' ליתאי פ"ב דינמות רב יהודה שרי לבי ר' ליתאי למיעבד בקולא דמועדא. לורבא דרבנן פ"ג מ"י מקודד כמו לרבת השקין וזה נקרא בתלמידים הנקורים אבל בזקנים לא ולא נהירא דנפ' מי שמתו שדבר רב פפא על מר שמואל אמ' בתלמוד שאני לורבא מרבנן דקב"ה מצע ליה ביקריה ונפ' השולק גט אמר רבא על אבא בר מניומי שהיה זקן לורבא מרבנן. ונפ' המפלת אמר על רבי יהושע בן חנניה שהיה זקן מאד שמע מיכ' לורבא מרבנן דאמ' מילתא לימא בה טעמא. אלא מי שקר' ושכ' ושמש תלמידי חכמים דהיינו תלמוד הוא לורבא מרבנן כמו רב מנשי' בר תלפא פ' ג' שאכלו:

אית הקוף

רבי קפרא בזמן ר' שמואל בר נחמני. בר קפרא רבו של אושעיא בר' ועשה משנת בר קפרא והוה מזבן מילי צדיכרי סוף ברכות. והוא נקרא שמעון בר קפרא סוף חגיגה. וכשמת רבינו הקדוש שלמו לו לראות אם מת רבי והמעשה ארוך פ' הנושא. ובכדריס שעשה שירקוד רבי בהלוליה דר' שמעון צריה. ונפ"ק דקדושין איקפד רבי שמעון על שלא עמד מפניו בר קפרא. קלא שם חכם פ' האשה נכידה. מר קשישא בן רב חסדא פ' בערך יו"ד. רבי קריספא נשם רבי יוסנן. קרנא דייכי גולה קרנא שהיה לוקח מצעלי דיניך שבר בעבור לדון ונפ' ת' שרליס שיכלא לו קרן בין עיניו והיה קבר שמואל. קטינא חריך שקי הוא רבי זירא ונקרא בן עיין פ' הפועלים ובמנחות דאשכחיה מלאכא וא"ל קטינא סדינא נקייטא סרבלא נסימא וכו' ונא ב' פעמים לא"י א' בזמן רב יהודה

ספר יוחסין

יהודה וא' בזמן רבא והאריך ימים ומת ברכת שהיא טבריא במ"ק וכבר
פי' בערך זירא . רב קטינא אבוהי דר' דמיאל . בר קיפוף במ"ק תלמיד
רב אשי . קהלא קדישא שבירושלם יומא פ' בא לו הוא ר' יוסי בן משולם
ולפי הירוש' גם ר"ש בן מנסיא שהיו משלשין ימותם וכו' ועיין בערוך
ערך קהל :

אות הריש

רבי ראובן הוא רבין בר כהמן . רב הוא אבא אריבא יהיה לו שר בצבל
אוהבו כמו אנטונינוס לרבי ושמו אדרבן וכשמת אחר רב נתפרדה
קבילה . ורב בן אקיו ואחותו של ר' קייא ואס אביו איבו והאריך ימים
עד כי שימי בן קייא הוה קבס גדול בימיו א"ל שימי את סוף מקות
ופרש"י שלא היה רואה לעילא מד' אמות וזה א' מ' דברים של חסידות
שהיה עושה . א' זה שאמרו למעלה . ב' לא הלך בגלוי הראש . ג' מקיים
ג' מעודות . ד' חזין לבו לתפלה . ה' דלא הביע לכדדין . ו' היה מקיף
שלא להטריח הלבבור . ז' לא אכל בסעודת רשית :

הגה"ה אמר ש"ש שזה החסידות טועל אף על כל ת"ח שיהיה ומה
ראו על ככה למנותו בכלל י' דברי חסידות . ואני בעיני
מלאמי בפסוק ויגרם בקלן שני מגילת איכה שרב אחר שאכל כל מטעמים
שבעולם היה אוכל אפר לקיים מה שז' ויגרם בקלן וכו' ואמרתי לסימן
אפיק שפה ועייל שפה בתראה . ח' כל מי שמקניט לו היה הולך לפייסו .
ט' שהיה קולו ערב והיה יורד לתרגם . י' שהיה רגיל בלינות ותפילין .
י"א סמך מעט לדברי הרמב"ם ז"ל שרב קבל מר' ינאי שאמר רב כר'
ינאי . ורב קרי בכהני כדאיתא במגילה ורב מכבד לשמואל קמא ובקרא
בי דינא רבה בקדושין פ"ר האומר וישיתו בסורא ור' יוסקן היה כותב לו
לקדם רבינו פ' גיד הנשה ואשתי היתה קנטרנית כתבנו בערך אבא אריבא
והלכתא כרב באיסורי קוף מג' פ' במה מדליקין ודברי הקדוש הזה רבו
לספר ור' קייא קורא לו בר פתני מן פתת יהודא והוא מורע שמעא אפי
המלך . וכשמת גזרו שלא יביאו הדם וענפי דקלי' בניגון לפני חתנים וא'
פרץ גדר ונשכו כחש . רבה בר בר חנה בן אקיו של ר' קייא ור' קייא
כתן לו רשות לדון בסנהדרין ואשתו מתה בזמן רב פ' סוקת הבתים ובסוף
פ' האומנין על הנהו שקולאי וכו' למען תלך בדרך טובים וגו' אע"פ
שנכנסו שלנו כתוב רבה בר חנן . ויש אחר תלמיד ר' יוסקן רבא באל"ף
בר בר חנא ועל זה אמרי כל אבא אמרא וכל בר חנא סיכסא . וכל
העניינים שאירעו בפר' הספינה לזה היו וזהו שלא היה מדבר ר"ל עמו .
ויש הכרחיות עלמות שהס' ב' מסוף פ' קבית וסוף פ' כל היד ופ' מקום
שנהגו שהיה זה בזמן אבני ולפני ר' אמי ורבי אסי פ' כל הבשר . רבה בר
נחמני הכהן דודו של אבני אפי כ"ליל אביו וכן פר"ק בסוף כתובות

על הלכה כר' יהודה בפרדות לפי שהיה מורע עלי ובפ' חלק שעסק
 בגמילות חסדים אבל אבני עסק יותר ממנו ראה במ"ק. רבה ורב ססדא
 תריוויהו לדיקי גמורי וכו' ורבה קיה מ' שנה ואירע לו ענין כפלא פ'
 השוכר את הפועלים לאגב סדא נכ כפסיה והיה זהיר זילית פ' כל בתני.
 ואבני קבר לרבה דודו וילאה בת קול ואמרה לכו לבתיכם לשלום ונקרא
 שבו מלכא פ' י"ג כולין. והיו לו אחים בארץ ישראל והם רב חנינא
 ור' הושעיא תלמידי ר' יוסבן והלכ' כמותו כגד רב יוסף קוז מג' הלכות
 שדה קנין ומעלה וקבל מרז הוכא כדאיתא בהשגות. רבא קבירו של אבני
 ורבו המזבחה רב יוסף והוא בר פלוגתי דרמי בר חמא ואבני ולא היה כהן
 והיה לוקח מתנות כהונה בעבור אשתו שהיתה בת רב ססדא ובשאה אפר
 שמת רמי בר חמא כאשר התנבא רבא ואנא בתרא פ"א דבתרא. וכשהיה
 נפטר מרז יוסף היה הולך לאחוריו. ובכדריס ועירונין שמזג לו הכוס
 והכיר המזיגה ואמ' לא תיתב אכרעך. ונקרא רבא בר יוסף בר חמא ולמד
 ג"כ עם רב ססדא קותנו פ' מפנין ובתובות וסוף ברכות ואפר שמת רב
 יוסף קיה רבא כ"ח שנים והוא ורמי בר חמא מיקרו גמרא והדר סברא
 והיו ידיי מוכות וכגופות בדם ולא היה יודע פ' ר"ע והוא נשא בת רב
 ססדא אפר ששהתה י' שנים אפר מיתת רמי בר חמא עד שאמר רבא לה
 מרכי רבנן אבתריך ר"ל אילת אפר שהיית י' שנים למיתת רמי בר חמא
 א"ל דעתאי עלך הוה מיום אשר אמרת ואנא בתרא ומקומו היה במקווא
 מקום עובג. ורבא כוזף היה כדאיתא כולין ואם ב' פירושים והלכ' כמותו
 כגד אבני קוז מיע"ל קג"ס ויום שמת רבא כולד רב אשי. רבה בר רב הונא
 היה חסיד ועניו ודיין וקללתו עשתה פירות פ' המקבל והוא ורב המכונא
 העלום לא". ורבה ורב יוסף ורב ססדא היו קבירי והיה לפני רב כחמן
 ג"כ ורב הונא אביו לזה לו קטוף ובריך סוף ברכות. רבה בר רב הונא
 זוטי אולי הוא זה הנזכר לעיל לפי שאביו היה קטן כדאיתא במגלה או
 הם שנים. רבה בר ליואי ובפ' כל שעה איתניה לרבא על שהתיר למכור
 לגויי קטיס שרוייס במים ובסוף ע"ז איתניה ג"כ על קטיס השרויין ביין
 ובשניהם קור בו רבא אבל איתזק בזוגות. רבה בר יסאל. רבה בר חנן
 בר אבא היה נכדו של רב וגיסו של רב ססדא ואמר במ"ק אבני לרבה כגון
 מר דסנו ליה כולהו דפוס דיתא מאן אחיס בהספדאי א"ל מסתיא את
 ורבה בר רב חנן. רבה בר רב כחמן בר יעקב ולפי שמתך אילכיו של רבה
 בר רב הונא וקללו לא כתקיי לו זרע בפ' המקבל. רבה בר רב הונא
 תלמיד רב יהודה. רבה בר אבנה רבו של רב כחמן והוא במקווא ובפ'
 המקבל דמלא לאליהו על ענין סדור בעל קוב וא"ל לאליהו לאו כהן מר
 וכו' וא"ל בד' לא מלינא בו' מלינא שהיה עני וכתן לו עלי ג"ע וכתן לקתניו
 לוקאי בכותיו: הגה"ה אש"ש מלאתי בתשובת אלה לרב שריא גאון דאמ'
 ואנא מורעא דרבה בר אבנה מבית דוד ע"כ. רבה בר שמואל היה מריף
 שהיה מקשה לרב ססדא בקמא והוא בן מר שמואל הכהן ויש שני אחרון
 עם רב פפא ורב הונא בר יהושע פ' מי שמת. רבא בר רבא אביא סבא
 לרב אשי במקווא. רבה בר איתא לר"ל סוף בכורות. רבא בר זוטרא

ספר יוחסין

פרק השולק . רבה בר איבו פ' השולק גט . רבה ספרזיקה לרב אשי .
 רבה בר שילא לאליהו ונפ' כל הגט א"ר זירא הלכה ששמו והוא דנגיד
 גברא וכעשה לו נס שאט' שנעל קטורחה צברכות . רבה תוספאה הכשיר
 סעונרת מי"ב מדש שלא יהיה עונרה חסור ולדעת הרא"ש אפילו הודו
 שניהם שלא גא חוך י"ב מדש פ' עשרה יוחסין והוא סוף האמוראים
 ואמרו שקורין אותו יש אומרים גם כן . רבא בן הסדורי פ"ק דיבמות
 תלמיד שמואל . רבה בר חייא קטוספאה עשה תלילה לפני שמואל יבמות .
 רבה בר רב אדא ואמיו רבין רב יהודה . רבה בר שמעון . רבה
 צריה לרב אידי בר אבין ענד עגלא תליתא פ' טילה . רבה מקוביי
 פ"ק דקדושין וטר בר רב אשי קנה סוכר סודר אה י"ב ז"ג . רבה בר
 רב עולא לרב יוסף . רבה בר שאלמה בזמן רב נאמן בר ילמק . רבא
 צריה לרבה בר הונא . רבה בר ירמיה אחר שמואל . רבה בר שילת בזמן
 רב . רבא טברכיש לרב אשי . רבא בר איהי לרב אידי בר אבין . רבה
 בר שימי והס שנים . רבה בן רב שארי בר איסור גיורא לפני רב אשי .
 רבה בן רב חננאל סבא . רבה בר שארי אל רבא לרבה בר שארי סבא
 הא מילתא וכו' והרב' עניינים סוף פ' האובל . רבא בר קיסי יוס
 שמת רבא בר קיסי אחר רבינא אחר לי ר' ירמיה טעם בשעיר המשלש
 וכתבו סימן רבא בר קיסי חכפ' כשעיר המשלש יוסא . רבה בר תלפיה
 בזמן רב ירמיה בר אבא . רבה בר יונתן . רבה זוטרי לרב נאמן פ' פסולי
 המוקדשין ונפ' הקיפין לרב אשי . רבה ספארוכיא בזמן רב פפא . רבה
 אושאה . רבה בר נתן לרב הונא . רבה בר שירה שחקיף לרב יוסף פ'
 במה אשה . רבה בר עפרון קידושין . רבה בר ילמק תלמיד רב . רבה בר
 שאוכא תלמיד רבי יוחנן . רבה בר אבינא . רבה בר סמל . רבא בר שראס
 קמיה דאבוי . רבה בר שחסיא אשר נתן לו רב חסדא שחכות שיאמר לו
 הלכות בשם רב שנת פ"א . רבה בר שחכה חבר ר' זירא . ר' זירא חריף
 ושקשה . רבה בר שחכא שמון ומסיק תיקו סוף הוריות . רבה בר עילאי .
 רבא בר רב פפא . רבה בר הסנוכא . רבא בר נאמיה . רבא בר צרוכא
 תלמיד רב . רבה בר אשי . רבה בר ענן . רבה בר שומני . רבה בר
 קקולא טרב הונא . רבה בר אהילאי . רב זוטרי דבי רב פפי סוף שנת
 ורש"י גרים רבי אבא זוטרי פ' הקיפין . רב אחוי דטר אחא פ"ק קידושין .
 רב אבהו לרב מזרטיא פרק עושין פסין . רבא בר לימא שחקיף ליה אבוי .
 רבה בר עסני בזמן רב יהודה . רבה בר מדיון פ' אלו מליאות עיין
 תוספית . רבה בר נחום . רבא בר ישמעאל כתב ר"ק כי רבא באל"ף הס
 י"ב ובה"א הס ל"ו ואני סכאתי יותר . רב בר סניוסי . רב בר שגא
 קמיה דרבינא . רב שדפתי אבוי רבי ירמי . רבינא בר נאוכיא פ"ג
 דמעניות . רבין בר פיי צערך אבין . רבין בר רב נאמן אל רב אבין אחי .
 רבינא בר שילא תלמיד רב שחכה . רבין בר אדא ואמיו רבא תלמיד רב
 יהודה פ' המניא י"ע . רבנאי אקוה לרבי חייא בר אבא . רבנאי קוזאה
 אקוה לרב תלפיה פ"ב דבינה . רבין בר חננאל קמיה לרב חסדא . רבינא

הקדמון אשר רב יוסף משיב על דבריו כך כתב ספר המלות סלוב קל"ג.
 רבינא האחרון רבינא ורב אשי סוף הוראה פ' הפועלים עד אנא אל
 מקדשי אל סימן לרב אשי אבי"ה סימן לרבינא לאחריהם אחרית האשוראים.
 רבין סנא קמיה דרב פפא ונפ' כילד לולין רבין סנא ענד תנשילא לרב
 ואס כן הם שנים או רב פפא יהיה פפא סנא. רבין דנרש עשה ופואה
 לנתו של רב אשי פ' טי שאקזו. רבינא זוטי בן אחותו של רבינא הקדמון
 ונא לפני רב שנת פ' אלמכה כיוזכת ויש רבינא זוטי לפני רב אשי.
 רובין ירושלמי דתלה אתר רבי יוסכן באו הרוניש ונטלו הסעשרות.
 והרא"ש פירש בע"ז פרק רבי ישמעאל על חכמי ישראל חי כמי על שתקנו
 סעשרות ונטלו מעשרותינו ואכי אומר כי אולי הם בני רבי קייא שזכרו
 בתלמוד רובים פרק קמא דפולין. רבי רוסאכוס בזמן רבי. רמזה אמ'
 רבי יהודה והוא בעל קומה שנראה אח"כ אביי ודייק שמעתא פסקים
 ונכו עיפא ואנימי בני רמזה. רב ריחמי עת נערב יום הכפורים
 נעקוזא לפני רבא. רביש בר פפא משמיה דרב והוא בר פפא הקדמון.
 רמי בר קמא הוא אחיו של רב קסדא וקומן רב אשי אשר רב אשי הא
 דידן ברמיה דרמי בר קמא יום טוב והוא קבר רבא ומת בקלרות על
 שלא הזמין לרב שנשיא ברכות והוא זקנו של אמימר והיה חריף סאד
 ומלטיד רב קסדא וכל ימיו רבא היה עקשה לו. הגה"ה אמר ששאל
 אף שהאמת כן שהיה תלמידו כדמוכח בפרקא קמא דבתרא מכל מקום
 קשה בעיני דנפ' שני דקמ' אחי לו רב קסדא ענין ושאל סטנו דבר ואס'
 לו לא אודיעך עד שמשמשי וסקל סודרו וכרך לו ואז השיב וקנא רבא
 בו ואס' כמה לא קלי ולא מרגיש וכו' עיין שם עד כאן. רמי בר בר.
 רמי בר יזקאל אחי רב יהודה. ונפ' הנשרפין עתני ליה רב יזקאל
 לרמי ברביה והלך לבני ברק. רמי בר פפא ואחותו נשא רב אייב והוא
 הספיד לרב אייב והיה בזמן רב יהודה. רמי בר אנא. רמי בר חסרי
 דהוא רמי בר רבי דיקולי נא ולמד הלכות רבות משמיה דרב יהודה
 ואמר אלו הואי באחריה דרב יהודה אחינא לך קורפאי, רמי בר פרי
 נכדו של רב ירמיה בר אנא. רמי בר ברביה. רמי בר יודן פרק קמישי
 דזנאים. רמיטא בר ינאי. רפרם ססינרא פרק המפקיד. רפרם בר
 פפא קמיה דרב קסדא:

אורה השין

רבי שהיה פרק ג' דזנאים. ר' שאלו בזמן ר' זירא. שזור סלכ' הוה
 ששאל ונפ' יש טוקלין שרבה ג"כ נקרא שזור סלכא ואמר רי
 ברוך שראשי תיבות של ששאל הוא שזור סלכא. רב שנא בזמן רבא.
 שנתאי בר פריכוס איקלע לבבל ולא יהבו ליה עסקא ולא טזוכות ואמר
 שנאים מערב רב. רב שזני אביו היה רגיל בנר שנת ואמר רב קסדא
 שילא אדם גדול עמכו. שזני בר יימר לרב קסדא. ר' שילא איש כפר
 מערתה

ספר יוחסין

תערתה ודרש ר' קנינא בר פפא משמו. ר' שילא היה שופט על פי
הקיסר וכעשה לו כס על המלשין שהלשינו כדאיתא בנדרות. ר' שילא
אשר היה בזמן רב ושואל והתיר נשים שאין להם סוף וכו' ובפרק קמא
דיוסא דרב נעשה לו מתורגמן ולא רצה פירוש עד שאמר רב כי היה
מתורגמן לרבי קייא והיה מקבל דבריו ע"ש. ר' שילא שאלתי לרב אשי.
שילא בר אביה ואירע לו ענין כפלא עם רב אשי עיין פ' נבות כותים.
שילת אביו אל ר' שואל בר שילת שלמד תינות והגאונים אמרו כי
שילא היא נקבה ושמות רבי קייא ואינו כן דנטיטין ופ' חלק אמרו שני
בניו של הסן למדו תורה וסכו רבי שואל בר שילת ולא היו מערבין
משפחתם שהם משפעת אחי דוד עם גרים. שימי בר אשי שהיה אומר רב
פפא עליו רמחא לילן מכיסופא דשימי ואמע וקבל שתיקותא פרק
הקורא את המגילה עומד והוא בלע נפש ונרפא על ידי אליהו פרק ק'
שרלים וריפא לרעת לגוי פ' סי שאקזו. ועלה סעך הרענ"ס לרפאות
לישעאלים סע"ג טובה ע"ה לא תעשה. שימי זעירא קמיה דרב פפא.
רב שימי מקשרין אנוה דר' הושעיא. רב שימי בר עוקבה. רב שימי בר
אנא שכיב א' בזמן ר' יוחנן וא' בזמן רב פפא. רב שימי בר קייא נכדו
של רב והוא היה עשיב לרב ורב היה אומר לו שימי את בלשין קבינות
שהיה קרוי סוף עכמות ועוד פירוש אחר שלא היה זוקף רב עיניו למעלה
עד' אמות עיין סס. שימי בר יוסף לרב פפא. רב שימי טהרדעא ורבא
תפא ליה בסנדליה פ' הסניח. רב שימי טהרנאה. רב שימי בר אביו.
רב שישה פ' התכלת. רב שישה בר אידי בר אבין ור' יהושע אחיו בני
סמכי ואמס בהנת. רב שישה בר הונא. שנתת בריה דר' קנינא ויש
כסא בריה דרבינא לא שכיב שנתת ברי אלא דקן תלינמא בלא זמנא.
ר' שלמיה בזמן רב ובניו רב סנכא ורב ייטר בזמן אביו. ר' שלמן שני
ללוחית פ' קמא דגיבה. ר' שלמן תני קמיה דרב כחשן בר ילמך ואמר
ליה שלום אתה ושלמה משנתך ששמת שלום בין התלמידים. רב שלום
רבה פ' חזור. שואל הכהן בריה דאנא בר אנא אנוה דשואל והיה
לו אח שמו פנחס ולשואל ד' שמות הא' שואל וקבל סלוי ואביו. ונקרא
שקוד פ' נערה ונקרא אריוך ופרש"י על שם אריוך מלך שהיה שופט
כסלך. ויש מפרשים על שם שהיה הלכה כמותו בדיני ולא באסורי והכי
פירוש אריוך מלך אלא סר ר"ל אלא אסורי ונקרא שנור מלכא על שם
מלך פרס דאמר רב כחשן אש' הוכא קרבין עלי אנא ושנור מלכא אחי
בדיני ונהירין ליה שבילי דשמיא כשבילי דטהרדעא שהיה מקישו. והיה
חכם בכל המכמות בפרט בתבונה והיה רופא גדול וריפא של רבי ורבה
רבי לסמכו ולא עלה צידו ואש' לו שואל שראה ספרו של אדם הראשון
שכתוב בו שואל ירמיהא חכם יתקרי רבי לא יתקרי ואסותא דרבי על
ידו מהא ואולי שנא מורע עלי שלא כסעך. וכשנו בכותיו בשגה היוולדת
מלפני השליט אביו כמותו. ונאו לפני רבי קנינא והתירן לכהונה ונפי'
שמונה שרלים שלא מתקיימו לו בניו כל ימי קיינו של רב שקללו נפשנו
שהיה מלערו שואל והענין ארוך ונפי' הכוור אש' שהיה קטן הגוף ואמר

כך נפרק מרובה ראיו שהיה נוהג בו כבוד רב על שקללו ואמר כך
 ראיו שהיה לו בני לוי ורמי ורב פפא ורבה בני שמואל והיה מקטיר
 בנטילת ידים פי הקורא עוסד. ואבלט מכס גדול בתוכוה קניו כדאיתא
 בשבת וקרי רב עליה כל רז לא אחים לך פי אלו טריפות ונקרא מר
 שמואל ועת אמר רב ששה שנים ונסוף ע"ק שקרע שמואל עליו י"ג בגדים
 ונקולין שהי' שולח רבי יוחנן לרב לקדם רבינו וכשמת כתב לשמואל לקדם
 קנינו. וכתב לו כ"ב שנים מעיבור ולא קבלו לרבו דאמ' קושאנא בעלמא
 ידע. אמ"כ שלח לו י"ג גמלים דספקא דטרפות ואמר רבי יוחנן אית לי
 רב ננבל ורלה ולכת ואמר ליכוקא פסוק לי פסוקך ואמר ושמואל עת
 ונקה הסכמתו ללכת. ובמגלה רב ושמואל קראי פרש"י דנריהם כסו
 שקרא והערוך פירש קראי אדוכים בלשון יון. רב שמואל בר שילת שלמד
 מיבוקית ואטרו עליו ומלדיקי הרבים ככוכבים ונז' והיה עבני בניו של
 הסן כדאיתא פרק מלק. ואמרו נפ' קמא דנמרא שי"ג שנים לא ראה
 הנן שלו כדי שלא להניח המיבוקית. ונפרק אע"פ הטיילין בכל יום
 כגון רב שמואל בר שילת דלא עבר פריסמקא דמלכא נפתחו וכתבתי
 בערך שילת מה שאמרו הגאונים. רב שמואל בר יצחק היה זקן מאד
 והיה לוקח בדי הדם ומרקד לפני הכלה עד שהיו אומרים החכמים
 מכסף לן סנא ואמ"כ עמד עמוד של אש בשעת שיחמו ואיפסיק ביניהם
 פרק ב' דכתובות ושם אמר אהני ליה שעותיה או שיעתיה או שעותיה.
 ובב"ר פרשת ואזנהם זקן אומר שנעקרו כל האילנות ובתוספות שם שהי'
 העמוד בלורת בר של הדם. רב שמואל בר יהודה פי בא סימן ועלות
 קליה דזה ואזניו כתגיירו כאמד ואזניו נקרא יהודה הנדואה ע"ש. רב
 שמואל בר זביבא קטיה דרב יוסף. רב שמואל בר אמא לרב פפא. רב
 שמואל סנא חסוה דרב קטיבא סוף ברכות. רב שמואל בר חמי. רב
 שמואל בר קטיבא לרב יוסף. רב שמואל בר יעקב פי הקושן. רבי
 שמואל בר סרטאי שהלך לרוסי ומלא מליאה שהכריז העלך שפי שיביאה
 תוך ל' יום יקם כזה וכזה ופי שיעל' בידו אמר ל' יום יהרג. והוא
 שטע הכרוז ולא המזירה כי אם אמר ל' יום ונתן טעם שאם היה
 מביאה תוך ל' היה נראה שהיה מיראה המלך אבל כעת מביאה מפני
 פחד ה' לבאות ומהדר גאונו. ואמר המלך ברוך ה' אלהי שמואל וקדש
 את השם ירושלמי דמליעא. ר' שמואל בר אמתאי. רב שמואל בר אבחיא
 משמיה דרב סוף פי כהן גדול. רב שמואל בר אהיבאי. רב שמואל ואמיו
 רבי יוסף בני רבא בר רב אבא. ר' שמואל בר זוטרא שלא שנה מדבור.
 רב שמואל בר רב שזא פי"ק דמגלה. רב שמואל בר רב קמחיה דרבי
 קטיבא. ר' שמואל בר ר' אבהו אמר אבא ערישי כלי דרפרס הוא
 אלו טרפות. רבי שמואל בן קלפתא ירושלמי. רבי שמואל בר קייא אמר
 רבי אלעזר. רבי שמואל אמיו של רבי פנחס הכהן בר אמא ועיין ענין
 נפלא מדרש שמואל. רב שמואל בר כהנא. רב שמואל אקוה דר' ברכיה.
 רב שמואל בר אבא מהגרוניא ונא הוא ובעל אמו אמו ר' אבא לדין לפני

ספר יוחסין

רנ יהודה ורנ הושעיא צפרק המובל לפי שאתו כתבה נכסיה לנכה. ר' שמואל בר יוסי לרב פפא. ר' שמואל בן גוריא חולי הוא אחיו של ר' קמח בר גוריא תלמיד רב. רבי שמואל בר אנדוסי לפני ר' סמי. רבי שמואל בר ינאק אנדוטא. שמואל אחוה דר' נאסיה. רב שמואל שמואלך לורבא מרבנן וירא שמים פ' בנות כותיים. סר שמואל מרי ונראה כי הוא ראש גולה והיו ענדיו פרינים. ר' שמואל בר לדוק. שמואל בר נידרי פ' הקיסר. שמואל בר יבא אחר לר' אנא. רב שמואל מזרקוביא. רב שמואל בר סרתא אחיו של ר' קייא, ולא נודע אם סרתא איש או אשה. הגה"ה אע" ש"ש אם היה שם אשה לא היה מזכירו התלמוד בסנהדרין קודם רבי קייא דאשר אייבו ומכא ויילא וסרתא וקייא ואם סוכה בסדר תולדותם כיסא עד כאן. שמואל בן נאום אחי אמו של רבי אחא בר קנינא אחר לרבי מנאום בר חנילאי תלמיד ריב"ל. רבי שמואל בר רב אסדא ברכות ירושלמי ואם כן הס ע' נבי רב אסדא. ר' שמואל בר תמליפא בר אבימי. שמואל מדפמי. ר' שמואל בר ינאי. ר' שמואל בר אדא אחר קנינא אחי אומר פ' ערבי פסחים. רב שמואל קפוטקאה פ' השואט. רב שמואל בר אנא הכהן דא ל ר' קנינא שיא אחת סקרובותיו בנות שמואל הכהני פ' האשה שנתארסלה והוא תלמיד ר' יומאן ור' יומאן היה נוכח שלא סתך אותו ואיפשר שהוא אחיו של ר' קייא בר אנא. שאלאי שמעי' דר' יהודה נשיאה ודרבי ינאי. ר' שמואל עסינרא לרבינא. ר' שאלאי שהיה סלוד וישיבתו בנהרדעא ולא רלה ר' יומאן ללמדו ספר יוחסין פסחים. רבי שאלאי בר מלאה. ר' שמעיה עקלכנו סוף פ"ק דיוסא. ר' שמעיה בר זירמאני פ' י' יוחסין. רב שמעיה בוסן רבינא. ר"ש ברבי הקטן ור' קייא היה עמו והיה חכם יותר מר"ג אחיו והיה קטלן וכתבו סימן עליו וסימנך עשירים עקטלים פ' אלו טריפות. רשנ"ל תלמיד קבר של רבי יומאן ובפ' ב' דגיטין ח"ל ריש לקיש למדחכו רבינו. ובפ' השולח ר"ל זמן כפשיה ללודאי והיו גיטוי של ר' יומאן ובכו יבוקא דר"ל למד לפני ר' יומאן ואמו הסירו סלפכיו בחעניות פ"א ובגיטין היה אומר כרמי כרי כדאמרינן בזבחים רמי ר"ל על מעוהי כי מדרשא ומקשי ובמליעא פ' הפועלים לדעת מוספות שקודם שנא ר"ל לפני ר' יומאן היה חכם עיין שם ונרש"י. שמעון בן פזי כפי הזהר שאניו נקרא פזי וכן בירושלמי שהיה אדם פ' חזוהו כשך ובפ' ב' דמעניות פרש"י שם אמו של ר' יהודה (בן) פזי בת ר' קייא. ר' שמעון בריה דר' עקב דסן לור. ר' שמעון בר לוי. ר' שמעון בר ביסכא. ר' שמעון בר אנא הוה צקי במרגמיחא ולא היה לו למס לאכול במדרש קהלת פסוק לא למכמים למס. ר' שמעון בן חניאלום פרק חזקת הבתים. ר' שמעון בר זביד כד דמך דרש עליו ר' חילא כי יש לכסף מולא. רבי שמעון כורא פ' צעה נהטה. שמעון בן יהולדק וקרי ליה ר"ל רועה בקר פר' זה בורר וכו' ב' ואקד בימי ר' ערפון ס' שמעות. רבי שמעון בן יוסי בן לקוביא והוא קניית דינו של רבי וכהן היה פ' על אלו שומין. רבי שמעון בן

זירו וסמכו ר' יוסקן. ר' שמעון בן יסינא אשר ר"ל פ' כלל גדול. ר' שמעון בן יקים ואית דגרסי בן אליקים אשר היה רובה לסמוך את ר' יוסי בן מכינא. ר' שמעון הלירוכי. ר' שמעון בן לודיא. ר' שמעון בן טקא אמורא ירושלמי דמליעא. ר' שמעון בר זירא. ר' שמעון בר יונה. ר' שמעון בר חייא קוואה סמכי למי' בר רב. ר' שמעון בן גודע תנא דברייתא. ר' שמעון ססידא כדרים. רב שעורי' אקוה דרבא ומללא בעת שנת רבא ח"ק. רבי שפטאי א"ר יוסקן פ' נכי העיר. שקוד כנר אמרנו כי היה שמואל שאוקד על ההלכה. רב שרביה עשטיה דרבא פ' ג' דינמות והס שנים. שראוס וככו רבא לפני אביי. רב שרשיה בר אידי פ' הקוסץ זוטא. רב שגא בריה דר' שמואל בר אנדמי וכשניסול היה שנת ושכמו האיזטל ושאלו לר' מתי ולר' ילמך בן אלעזר וכדקה ליום א'. רב שגא אשר חיתי לי דקיימי' סלות מפילין ונפ' לולב וערבה כתב הרא"ש כי בתשובת הגאונים מלאו הלכה כרב שגא באיסורי וכרב נאמן בדיני והי' נקי גדול ורב ססד' מרתע שפוטיה סנקיאומיה דר' שגא בעירובין וכל ל' יום הוה מהדר תלמודיה ואח' קדאי כפשאי קדאי כפשאי פסמים. ומראה קבמתו כשהיה הולך לראות העלך דאח' לו קנבי לכהרא וכו' ברכות. ורבו המובהק רב הוכא ואיעקר ספיריקה ינמות. והוא הלך לרב עקן ואמר לו עקן עקן עסקרקעי או שטלטלי ועאן יתיב בי מרזשא צרישא והיה סגי כהור הוא ורב יוסף. רב שגא מקרטוזא פ' הקורח הסגלה שני בזמן רב שגא:

אות התיו

האיני וריש לקיש אשר שמו. תדאי ירושלמי דשנת פ' כירה ויש תנא דבריית' אלעזר בן תדאי. בן תדל פי' בנן ערל תן דעתך להבין. תודום איש רועי מטיל סלאי לכיס של ת"ס פסמים וברכות. ר' מושא בר פפיאם נירושלמי. רב תלפיא בר אנדמי ואמרי ליה בר אביעי. רב תלפיא אבוב דרב הוכא בר תלפיא. ורב תלפיא בריה דרב הוכא. רב תלפיא בר רב קסדא. ר' תלפיא קטוי דרב קסא. רב תלפיא בר שערבא קמיה דרבי אבהו בפ"ק דכמיבות. רב תלפיא דקסרין. רב תלפיא בר גזה. רב תלפיא בר אבינא. רב תלפיא בר שאול. תלפיא אבוב דרבנא קוואה. ר' תנאוס דכפר אגן בר קייא. ר' תנאוס בר יהודה. ר' תנאוס בריה דר' קייא בר אבא. ר' תנאוס בר יודן עם רבי קייא בר אבא. ר' תנאוס בר קנילאי וזה ר' תנאוס היה כותן קלי שאכלו לעניי' כדאימא בילעדכו פ' שפטים. ר' תנאוס דמן כוי פי' בעה סדליקין. ר' תנאוס בר אמי לא הורה בטקוס ר' סני דמן לור. ר' תנאוס דמן פרווד תלמיד בר קפרא. ר' תנאוס בר אבא הדרגן שלמד לפני רב הוכא הכהן. רבי תנאוס שכינול סגובא דאריותא שכלא לקיסר נסכהדרין:

ספר יוחסין

אמר ש"ה ה' הטוב יכפר בעד אשר קלרנו יד מהדמים כל דברי המעבר במקום הזה אשר אנכי נקרבנו לפי שהוא לקח כל דברי בעל דורות עולם כמו שהם ומפס עליה' והשם אנה לידינו ספר הקבלה לקסיד הראב"ד והוא עודפס דפוס ויכיל"יאה נטלא ניד כל אדם ולכן אכחזב רובי דברי המעבר ודברי הראב"ד לא אדפיס, אך אושר כתב הקסיד בעל דורות עולם ואכתוב עליו דברי המעבר וזה הקלי. כתב הקסיד בעל דורות עולם יד רב לבבל שנת ג' אלפים תתקע"ט. א"א זה נמשך לדברי ר' שמואל בן אפני הגאון שכתב שנת תתק"ל לשטרות ואנחנו מלאנו בכל הספרים קדשים גם ישנים שהיה שנת ג' אלפים ותתקע"ט שהם ת"ק לשטרות ק"כ שנה למרבן בית שני. כתב עוד נטלא שם רבי שילא ולא רנה ליטכות ראש ישיבה. א"א לקח זה עטסכת יוסא שרב עשה עלמו תורגמן לר' שילא. כתב עוד ולא רנה גם כן להיות ראש ישיבה בכהרדעא תקוטו אל שמואל. א"א כן הוא האמת כי שמואל יד קודם כי כאשר היה בא רב שלק שמואל לקרנא לבדקו בהלכות פי' שמונה שרלי' ומת רב שנת ד' אלפי' ושלא. כתב ובישיבה היה ר' יוסאן לראש בא"י שקבל סר' אושעיא ברבי. א"א כבר כתבתי בערך יוסאן סי היו גם כן רבותיו. כתב והיה פי' שנה ראש ישיבה ועשה תלמוד ירושלמי ה' סדרי' ועסדר טהרות מס' נדה. א"א כי בדעת הראשון נוטה שנסוף שניו של ר' שהיה ת"ק לשטרות נקרוז סת ר' ואח"כ סלך ר' אפס ואמריו ר' קנינא בר קפא עשר שנים ואמריו ר' יוסאן פי' שנה אס כן קרוז למאמים שנה אפי' הקרבן נעשה תלמוד ירושלמי. כתב ומת ר' יוסאן שנת ד' אלפים ול"ט ואמריו ר' אסי ובישי ר' יוסאן היה רבן גטליאל נשיא ורבי יהודה נשיאה בנו וזה גם כן בזמן ר' אסי. א"א למטה בדור שלישי כאריך :

הדרור השני. כתב רב יהודה היה לראש בכהרדעא אפר שמואל. א"א דעשעע סוף פי' קבית ופרק י' יוסאן ונפי' ערבי פסקים שרב יהודה היה נפומבדיתא וכן פרש"י נפי' הנזקין. כתב ורב הונא בסורא. א"א כן הוא האמת שהיה לראש אפר רב עוסכס גבל התלמוד. ובישיבה רב נחמן בכהרדעא וכן פי' הערוך ערך נהר. כתב ורב יהודה היה גדול סרב הונא נקמעה. א"א דרב הונא היה קכס יומר ראיה עטאי דקאפי' בעועד קטן אפי' רבא ג' דנרים שאלתי קכעתי' דרב הונא ויהבו לי. ועומריה דרב קסדא ויהבו לי. ועכותמות' דרב' ולא יהבו לי, א"כ שדשאל קכעתי' דרב הונא ולא קכעתי' דרב יהודה א"כ רב הונא היה קכס יותר. ועוד כי אמרו בזכרו' דכי הוה עטי רב יהודה לעוקלין הוי אפי' הוויות דרב ושמואל קא קוינ' הכי עסתשא שלא הי' קכס גדול כל כך אבל הי' קסיד גדול ואע"פ שהי' קורא לו שמואל שינכא אפטר שהי' קאודד בער' אל שאר התלמיד' או יהי' פי' כאשר פי' קלת' שינכא שהי' שניו גדולות ולפיכך גברי' ישיב' סורא שהי' ר"ה קב' ועשי' וקרו' לכשיא. כתב ומת רב יהודה וקזרו ב' הישיבות לרב הונא והי' פי' שני' ראש ישיבה ומת שנת ד' אלפים ותקע"ט. א"א למטה כאריך. וקסטנט"ין אשר קור

לדת ישו הוא ואמו על ידי הגמון אי שמו שלוישטרי שרפאו מהלרע' על
 סנת שיחזור כולרי היה זימיו כאשר כתב רבי שמעון דוראן בסוף פרק ז'
 סתגן אבות :

הדרור השלישי כללות דברי הקסיד כי רב הונא מת סנת קמשיס ורב
 קסדא מת סנת שטיס ועמד אפריו רבה בר קמחי כ"ב שנים
 וקיה ארבעים שנה כמוזכר בס"ק ומת סנת כ"ב לאלף התמישי אם כן
 כולד כפי זה המשנון ג' שנים אחר סימת ר' יוסקן וזה אי אפשר שהרי
 בסוף כתובות אמר שלמו לו אחיו של רבה לרבה שיעלה לארץ ישראל וזה
 בדברי עלינות וסוף דבריהם אמרו ואם תאמר אין לך רב בארץ ישראל
 יש לך רב וסנו רבי יוסקן ולפחות ראוי להיות מ"ח או עשרים שנה.
 ועוד דכלס מודים שרבה תלמיד רב הונא כדמובח בסוף במרא ובסוף פ'
 בכל סערנין ופ' כל הגע וכן הראב"ד בהשגותיו ואם כן לפי זה המשנון
 שאמר כי רב הונא מת סנת כ' ורבה סנת פ"ב אם כן היה רבה בר
 קמחי בן שמונה שנה דבר ללא אפשר. ועוד קשה לדבריו שאמר הוא
 שרבה בר קמחי למד עם ר' יהודה וכן הוא האמת כדמשמע ריש פ'
 שמונה שרליס ואם כן הקושיא היא יותר עלומה שלרב הונא קורו הב'
 ישיבות כאשר מת רב יהודה והוא נעלמו אחר זה לכן אני אומר שקבלתו
 בזה אינה נכונה רק שרבה ורב קסדא היו ראשי ישיבות זיקד רבה
 בפוס דיתא אחר רב יהודה ורב קסדא בסורא אחר רב הונא ורב הונא
 מת סנת ס' והיה אז רבה בן י"ק ראוי לסמיכה כאשר שלמו לו אחיו
 ועלך כ"ב שנה מכף שמת רב הונא והסנר' נותנ' שאז מת ר' יוסקן
 ורב יהודה או שנה אחת קודם לפי שרב יהודה היה זקן גדול ויושב
 בישיבה ועיניו כהו ולא היה יכול לקרות ולתמוס כדפרש"י בפ"ב דגיטיין
 ואם כן יהיה רבה בזמן רב יהודה גם כן ואחר שמת רב יהודה עלך
 רבה מכף דאמרינן בפ' הכזיקין ההוא שיפירא פירוש שופ' דהוה זי רב
 יהוד' ולנסוף ני רבה ולנסוף זי רב יוסף ולנסוף זי אביי ולנסוף זי רבא ופרש"י
 דהוה זי רב יהודה שהיה ראש ישיבה בפוס דיתא וכסנפטר ועלך רבה
 נתכוהו בזיתו ונמר רבה עלך רב יוסף ז' שנים כדאיתא בסוף הוריות ואס"כ
 אביי ואס"כ רבא זר יוסף זר קטא ובפ' הספקיד בתום' עשמע כי היה דן
 רבה בזמן רב קסדא ואם רב יהודה מת קודם רב הונא רבה עלך קדם
 רב קסדא ולא כמו שאמר בעל דורות עולם שרבה אחר רב קסד' וגם
 התלמוד מזכיר לעולם רבה ורב קסדא :

הדרור הרביעי כללותו אביי אחר רב יוסף י"ד שנה ונפטר סנת ד'
 אלפים ל"ט. ורבא אפריו בסקוזא י"ד שנים אחרות ונפטר
 סנת ד' אלפים קי"ג. א"א ובו זיוס נהרגו ד' בני רב פפא ואומר
 בתלמוד כי אותו היום כולד רב אשי :

הדרור הה' כללותו רב קמטן זר ילמק היה בפומבדיתא ד' שנים ומת סנת
 קי"ז והיה בנרש רב פפא ראש ישיבה י"ט שנים ונפטר סנת

ספר יוחסין

קל"ב ונעשו היה רב קמח מכהרדעא ט"ו שנים ומת גם כן שנת קל"ב
ורב הונא בר יהושע לא הזכיר בראשי ישיבות. א"א שכך עלינו בהרואה
דרב אשי ראש ישיבה ורב הונא בר יהושע ראש לבני גילו :

הדרור השגי כללותו שרב אשי אשר היה לו תורה וגדולה במקום אחד
כדאיתא בגמין עמו ז' ראשי ישיבות בפוטבדימא ביטוי והוא
עלך בסורא ס' שנה ואלו הן בימי רב פפא שנת ד' אלפים קכ"ז הי'
רב אשי ראש ישיבה. ונשנת הקעטי' עמו רב פפא ורב קמח ורב זביד
בפוס נדימא ק' שנים. ואקרוי רב דימי ג' שנים. ואקרוי רפרס בר פפי'
ומת באות' שני'. ואקרוי רב כהכ' השני כ"ק שנים. ואקרוי רב אחא ברי'
דרבא ב' שנים וכולם עמו בזמן רב אשי ורב אשי כפטר אקריהם י"ד
שנים שנת ד' אלפים קפ"ז שנת תשל"ק קליריה לשטרות והחל לכתוב
את התלמוד ולא הספיק לסייעו. א"א כי בין רב כהכא לרב אחא עלך
ער זוטרא הי' שנים. ואקר רב אחא בריה דרבא עלך רב ייטר ז' שנים
ובהי שנת קפ"ה ותקפ"ג נסקדעו ותמלא שאוסי' כי רב אשי קמח
התלמוד אבל סברתי היא שד"ע דבר האמת כי עלינו בתלמוד עניינים
אלא כחנם הוא כמו עניין ער בר רב אשי עם רב אחא מדפתי בנתרא
ודנרים אקרים :

הדרור השניעי כתב הקסיד שערירי היה ראש אקר רב אשי ולא כהירא
דכפי סנת התלמוד בע"ק דאקר דקקיה רגליה ר' הונא בר נתן
בראה שהיה לראש אקר רב אשי. כתב ואקרוי רב אידי בר אבין א"א
איני יודע מי היה זה אם הוא אותו שניסי רב קסדא יהיה עזה קרוב
עמאמים שנה רק הם שנים וכתב שאקר כל אלו ישנ ער בר רב אשי
על כסא רב אשי אביו שנת ד' אלפים ורט"ו שנה ועלך י"ג שנים וכל
יעיו היו ימים טובים לישראל ועל זה נקרא רב טביוסי פרק הי' דנתרא
ומת שנת רכ"ק וא"א שראיתי בתשובת רב שרירא גאון כי ניסיו גזר עלך
פרס שקדות על ישראל ובעא ער בר רב אשי קמחי ובלעו פנין בנית
עשכבו וכתבטל השקד ויתר דבריו אמת ועבוארים הם :

אמר ש"ש יען בעל הספר בענין ובזמן רבנן סבוראי והנאוכים לא
כתבם כמקנה לכן ראיתי להדפיס זאת התשובה לרב שרירא
ז"ל כי הוא היה קרוב להם ואח"כ אקזור לדברי בעל הספר בדורות אשר
אקר הגאונים :

תשובה שאלה לגאון רב שרירא ראש ישיבת גאון יעקב ורב האיי
ראש ישיבת גאון יעקב : ושאלתם כינר נכתבה העשנה אם
אנשי כנסת הגדולה המחילי לכתב' וכתבו עקלתה קמחי כל" דור ודור
עד שנת רבי ומתמה הרי רובה סתמא היא וסגס סתמיתין רבי שאיר
ורוב קמחי התלמוד ששמותם ספורשים בה רבי שאיר ור' יהודה ור' יוסי
ור' שמעון וכלם תלמידי ר' עקיבא הם והכללות שלמדונו רז"ל בתלמוד
הלכה

הלכה כר' עקיבא מצבירו וכו' יוסי מצבירו כלן היו בסוף בית שני ומא' טעמא שנקו רבנן קמאי רובה לבתראי. וכ"ז אס לא נכתב כלום מן המעשה עד סוף ימיו של ר'. ועוד אס סידור הסדרים מסודר כהוגן סדר המסכתות מה טעם עשו בזה הענין מה טעם הקדימו כפורים לשקלים וסוכה ליום טוב ושתייהן לראש השנה וכן מסכתא ומסכתא שלא נסדרה עם סדרתה בענין ומו המוספתא ששענו שרבי קייא כתבה לאחר קמימת המעשה נכתבה או בזמן אחד עמה ומה ראה רבי קייא לכתבה אס עשה זה מוספת דברים שהם מפרשין את עניני המעשה אמאי הכיין רבי ולא כתבו והלא משס קמאי המעשה אמורים וכן הנרייתות כילד נכתבו וכן התלמוד כילד נכתב וכן רבנן סבוראי כילד נסדרו אחרי רבינא ומי מלך אחריה' וכמה שנים מלכו סאותו הזמן ועד עכשיו: הכין קזיכא דודאי שימא סדרי מעשה רבינו הקדוש מרליכון כי היכי דגרסי להו הלכתא דנתר הלכתא ואין להוסיף ואין לגרוע והכי אמריין בגמרא דיבמות בפ' הנא על יבמתו סתניתין אימת אחקין בימי ר' ודקא אמריתו ע"ט שנקו קמאי רובה לבתראי לא שנקו קמאי רוב' לבתראי אלא כולהון מילי דקמאי גרסי וטעמיהון סתמי דהא הלל הזקן כשמיניהו בני בתירא נשיא עליהם אמר להם מי גרם לכם שאהיה נשיא עליכם עללות שהימה נכס שלא ששמת' שני גדולי הדור שמעיה ואנטליין כדאימא בפסוקים. והכי הויא סילהא דראשונים לא אמידעו סמהתהון אלא שמוחס של נשיאים ואל אבות ב"ד בלבד משום דלא הוה סחלוקת ביניהון אלא כל טעמי דאורייתא הוה ידעין להון ידיעה ברורה ומלמוד. אי כמי הוה ידעי להון ידיעה ברורה והויות ודקדוקי' כמשנתן על כל דבר ודבר דהא מנו רבנן בפרק יש נוקלין שמונים תלמידים היו להלל הזקן שלשים מהם ראויין שמשנה עליהם שכינה כמשה רבינו ושלשים מהם ראויין שמשמוד להם השמש כיהושע ועשרים ביכוכים גדול שנכלס יונתן בן עזיאל קטן שנכלס רבן יוסקן בן זכאי אמרו עליו על רבן יוסקן בן זכאי שלא הכיב לא סקרא ולא עש' ולא תלמוד ולא הלכו' ולא דקדוקי מור' ודקדוקי סופרי' קלין ומסורין גזרות שוות מקופות וגיסטריאות ומשאלות כונסין ומשאלות שועלים שימת דקלים שימת שדים שימת סלאכי השרת דבר גדול ודבר קטן דבר גדול מעשה מרכבה דבר קטן הויות דאנני ורבא להודיעך דאפילו הויות דאנני ורבא לא מדעמיהו הוה אלא כלהון כהיין לראשונים וכמה דהוה ב"ה קיים כל קד וקד סרבוותא הוה סגמר להו לתלמידי' וטעמי אורייתא ודעמנה דמלמוד במילי דמקור להון בשעתיה ומורו לתלמידייהו כי היכי דקזו והות נפישת קכסה ולא הוה לריכין לטראי אמריכי ההיא פלוגתא דסמיכה בלקוד היא דהות ביניהון וכד אמו שמי והלל כמי בתלמ מילי בלקוד הוא דאפלוגו דאמריין אמר רב הוכא בג' סקיות כמלקו שמי והלל וכיין דמרב ב"ה ואזלו לביתר ומרב כמי ביתר ואמנדרו רבנן לכל לך ומשום הכך מהויות ומשמים ומצושי' שהיו באותו זמן לא שמשו התלמידי' כל לרבן וכפישו סחלוקות מן כד נח נפשיה דרבן יוסקן בן זכאי והוה רבן גמליאל והוה כמי עדין רבי דוסא בן הרביכס ואמריכי כמי סהכך

ספר יוחסין

ראשונים הות פלוגתא בין בית שמאי ובית הלל. ואע"ג דאדמו צ"ט ונקבעה
לכל הלכה כצ"ה היתה פלוגתא גדורה של רבן גמליאל בדברים אמרים
בין רבי אליעזר דהוה שמותי ור' יהושע דאינון תלמידי רבן יוחנן בן
זכאי והווי נמי בנהווא דרא רבי יוסי הגלילי ורבי אלעזר בן עזריה ורבי
יוסן בן כורי ור' יוסן בן ברוקא ור' חנינא בן תרדיון ור' אלעזר בן
תרדיון ורבי אלעזר קסמא ואבא קלפתא ור' יוסי בן קסמא ולפניה'
שטעון בן עזאי ושטעון בן זוטא ורבנן אמריני נפשי דהווי בנהווא דרא
ושניי להם שהיו תלמידים וקברים היו בימיהם כגון ר' עקיבא ורבי
אליעזר הסודעי ור' יהודה בן בנא ורבי ישמעאל. ועוד אותה עשה היה
רבי יהודה בכליבין ואעפ"י שהיה רבי יהודה בכליבין בזמן הנ"ל עדין
אמר תורבן הנ"ל היה שם. וזמן קצוב היה שהוא אחר שקיטמן ספורבן
הנ"ל ובאותו זמן ישבו לאסוף הלכותיהם שהיו כאלו אבדו בשגשג והשטד
ומתלוקת בית שמאי ובית הלל והווי נפשי רבנן בנהווא עדכא סנהון איבא
רבותא דאית להו ספסל בית מדרשא ויתבי בהו ומנהון איבא רבנן
אמריני דיתבי קדמיהון דביומא דאחוקס רבי אלעזר בן עזריה אמרינן
הוא יוסא אימוספו כהה ספסלי בי מדרשא ואמר רבי יוחנן פליגי בה
אבא יוסי בן דוסתאי ורבנן קד אמר ד' מאה ספסלי וקד אמר שבע
מאה כדאיתא בברכות וכד אימוסף הכי כהה הוה העקר. וספר רבי
עקיבא את עלמו להריגה אחר שכפר רבי יוסי בן קסמא. ונהרג רבי
חנינא בן תרדיון וכתמעתה הפכה אמריהם. והעמיד רבי עקיבא תלמידיו
הרבה והוה שמדא על התלמידים של רבי עקיבא והוה סמכא דישראל על
התלמידים שניים של רבי עקיבא דאמרי רבנן שנים עשר אלף תלמידים
היו לו לרבי עקיבא סגבת ועד אכטיפטרס וכלם עמו ספסל ועד עלרת
והיה העולם שסם והולך עד שנאו אלל רבותינו שגדורס ושנאו להם ר'
שאיר ור' יוסי ור' יהודה ור' שמעון ור' אלעזר בן שמוע והם העמידוה
באותה עשה כדאיתא צינקות. ור' שאיר הוה גמיר ומריף ומקודד טפי
מכלהון ומסכו ר' עקיבא אע"ג דיניק הוה ומסכינהו לשאר אבא ר'
עקיבא ר' יהודה בן בנא והדר מסכיה לר' שאיר דאמרי' אמר רב יהוד'
אמר רב ברס זכור אותו האיש לטוב ר' יהודה בן בנא שמו אאלמלא
הוא בטלו דיני קנסו' בישראל שפעם אחת גזרה שלכות על ישראל שכל
הסוסף יהרג וכל הנסמך יהרג ועיר שסוסכין בה תחרב ומקום שסוסכין
בו יעקר. מה עשה ר' יהודה בן בנא הלך וישב לו בין שני הרים גדולי'
ובין שתי עיירות גדולות בין אושא לשפרעס ומסך שם מטשה זקנים ר'
שאיר ור' יהודה ור' יוסי ור' שמעון ור' אלעזר בן שמוע ורב אויף סוסף
אף ר' נחמיה. ומקשינן כדאיתא בסנהדרין והאמר רבה בר בר חנה אמ'
ר' יוחנן כל האומר ר' שאיר לא מסכו יר' עקיבא אינו אלא טועה
ואמרינן מסכיה ר' עקיבא ולא קבלוה דיניק הוה והדר מסכיה ר' יהוד'
בן בנא וקבלוה. ובהדין דהוה רש"ג נשיא עלה ר' נתן הבבלי והיה
אב בית דין כדמפרש בגמרא דהוריות אמר ליה רש"ג לר' נתן כהי
דאהני לך קטרא דאנוד לשויך אב בית דין לפהו נשיא מי אהני לך ור'
שאיר

מאיר היה קרם הדור כדמפרש התם כד הוו עיילי ר' נתן ור' מאיר
 לבי מדרשא הוה קייסא כולא סתיבתא סקמייהו. והוו כמי סכמים גדולים
 בהווא דרא דרבילי אורימא תדירא כגון ר' ישמעאל בנו של ר' יוחנן בן
 ברוקא ור' יהושע בן קרחא ור' אלעזר בן יהודה ור' שמעון בן יהודה
 ור' אלעזר בר' שמעון ור' יעקב איש כפר קטיא רבי פרידה ר' פדת
 קדסאה ור' זכריה בן הקלב ור' עמיא בן קרש ואלעזר בן ירמיה ויחנן
 בן פנחס ואנא חנן ופלימו וסומכוס ור' שמעון בן אלעזר ור' כנינא בן
 גמליאל ור' יהודה בן גמליאל ור' אלעזר בן תדאי ור' פנחס בן יאיר ור'
 עקיבא בן דוסא ואיסי בן יהודה ור' כנינא בן 'כנינאי ור' ישנב הסופר
 ור' אלעזר הקפר ור' ראובן האלטרובלי וסכמים שמעיהם. וכל ימיו של
 רשב"ג גדל רבי' הקדוש בנו לתלמוד תורה דקאמרינן במליעא כד הוו
 יתבי רשב"ג ור' יהושע בן קרחא אספסלי הוו יתבי קשייהו רבי ור'
 אלעזר בר שמעון הוו סקשי וספרקי אמרו מימיהם אנו שומין והם יושבין
 על גבי קרקע בנו להו ספסלי ואסקיניהו ושמש רבי אותם הסכמים
 דאמי ר' כשהיינו למדין תורה אלל ר' שמעון במקוע וכו' והלכתא
 דסתמי סנהון גער דאמי ביצמות א"ר כשהלכתי ללמוד תורה אלל ר'
 אלעזר בן שמוע חברו עלי תלמידיו כתרנגולין של בית בקי' ולא הכיחוני
 ללמוד אלל דנר א' במשנתי אנדרוגיכוס קייבין עליו סקילה כזכר. וכד
 סלק בתר אבוב היה בהדי בכוהי של אותן הסכמים כגון ר' ישמעאל בר
 יוסי ור' יוסי בר יהודה ר' יעקב איש כפר קטיא ותלמידים אחרים כגון
 ר' קייא שעלה סנבל ור' כנינא בר קמא ור' אפס ורבן גמליאל ור' שמעון
 בנו של רבינו הקדוש ור' ינאי והם הרבינו תורה הרבה וכל השנים
 האלו נתפרשו כל ההלכות שהיו תלויות בכל המדרשות ספקדי ההפסד
 גדול שהיה בחרבן הבית והספקות שהיו להם באותן המהומות וכל
 החלוקות שנוולדו בג' דורות הללו נפסקה הלכה בהם וכודעו ביניהם
 דברי היקידים ודברי המרובים בתר דטרמי רבנן בהו טרמי כפישי ודקו
 בהו דיוקא דבתר דיוקא ודקדקו הרבה כל השמועות והמשניות למחקן
 ולא הוסיפו על סיסרא דקמאי מאנשי כנסת הגדולה אלל טרמי טרמי
 כפישי ודקו דקדוקי רבנבי עד דאסיקו סאי דהוו אמרין הכך ראשונים
 וסאי דהוו ענדין עד דאפשיטו להון כל ספקי דאית להו ולא הוו חד סן
 הראשונים דבתר מדעם עד סוף יוסי דרבי' הקדוש וכן כמי לא הוו
 גרסי כולא צפה אחד ולשון א' אלל טעמייהו הוו ידעין להון וכלהון
 דעת אחת הות בהון ולא הות בגירסייהו פלוגת' וידעי סאי דאיתיה
 דברי הכל וסאי דאית ביה פלוגתא וסאי דאיתיה ליכיד וסאי דאיתיה
 לרבי' ולא היו להן דברים סתוקנים ומשנה ידועה שהכל שוכין אותה
 צפה אחד ולשון אחד אלל אותן הטעמים והשמועות שהיו יודעין אע"פ
 שהסכמים כלן היו שוין בהם כל אחד ואחד סתמי לתלמידיו באי זה סבור
 שירלה ובאי זה דרך שירלה יש שאוסו דרך קלרה כדאמרי' משנת ר'
 אליעזר בן יעקב קב ונקי ואשרי' לעולם ישנה אדם לתלמידיו דרך קלרה
 ואית

ספר יוחסין

ואית דמני כללית ואית דפרטין ואית דעומקין ופשוטין דסויי ודסויי דדסויי
וכל קד וקד ערבנן תני כד אמנייה רביה האי עקדים להא סילתא והאי
עאק' לה האי קייט לשניה והאי ערווק ל' ואית נסי מאן דרביה יקיד
דאט' עלתא תני לה בסתמ' אע"ג דידיע ל' דההוא יקיד הוא ואטרי'
קייב אדם לומ' בלשון רבו ואיבא דממני מאן דמסחברא ליה קדא כי האי
תנא וקדא כי האי תנא ומשום הכי פרשי בגמר' הא עמי ר' פלוגי הוא
ואטרי' מאן תנא להא דתנו רבנן וכו' כמאן כי האי תנא ואטרי' בכמה
דוכתי סי שש' זו לא שנה זו ודקדקינן במתנית' במלת' ומלת' סיכה ושוקמינן
ריש' בקד תנא וסיפא בקד תנא והנך מתנית' בלהו עקריין ברייתא בתר
דמרוץ ר' ברייתא דילנא והוו אמרין קסא דתלת עשרה אנפי הויין ביני
רבנן במתניתין והוה ר' גמיר כולהון כדגרסינן בעסכת כדרים רבי הוה
גמיר תליסר אפי הלכתא אנטריה לר' קייא שנע סנייהו קלג ר' ואעקרו
סניה אהדר ר' קייא שנע קסיה והנך שית אמריני אזדו להו הוה ההוא
קלרא דהוה שנע להו כד הוה גרים אזל ר' קייא וגמרינהו קמי קלרא
ואתא ר' קייא ואהדרינהו קסיה רבי וכד הוה קמי קלרא אטר ליה
אתה עשית אותי ואת קייא ואיבא דאטרי הכי אטר ליה אתה עשית את
קייא וקייא עשה אותי וכיון דחזא ר' דאיבא שנויא כולי האי בתווי
דרבנן אע"ג דטעמייהו לקדא סילתא סלקין קא דלא כפיק ואתי פסידא
סיכה דתלתא הואיל וקזא דקא טעעט לנא וקא עסתס מעין המכט'
ומסתלקה תורה כי התיא דאטר ר' יומנן בעירובין לבן של ראזוכים
כפתחו של אולם ושל אחרונים כפתחו של היכל ואטרי' מאן ראזוכים
רבי עקיבא אחרונים רבי אלעזר בן שמעון ואחסנוהו לרבי סן שטיא דהוה
ליה תורה וגדולה והוה כייפין ליה סכל אמרין בלהו שני כי התיא דאטרי'
בגיטין אטר רבה בריה דרבא ואי תישא ר' הלל בריה דרבי ואלס סימות
עשה ועד רבי לא עליכו תורה וגדולה בעמקיס אחד . ושקטו רבנן ביוסי
דרבי סכל שמדא עמיס קייסתא דאיבא בין אנטוכינוס ורבי ואסכי' לתרולי
הלכתא כי היכי דלגרסי רבנן בלהו פה אחד ולשון אחד ולא לגרום כל
קד וקד ליטנא לנפשיה עמוס דהנך ראזוכים דקמי מרבנן הניח לא אמריכו
להכי הואיל ותורה שנעל פה הוא ולא אמטרו טעמייהו בדברים ידועים
כגון תורה דכתיבא אלא ידעי וגמרי טעמיה בלבנהון וכל קד וקד עמטרו
להו לחלטידיו כאדם העוסק לקנרו ומלמדו באיזה לשון שירלה וכיון
דמכנפין בלשבת הגזית ובנמי עדרשות הם עסודרים לאוסרין מיד ומשאלתא
אית להו בלא עקמא ובלא פקדא . ומן שטיא הוו ססייעין להון והוו
ברירן להון טעמי תורה כהלכה למשה עסיני ולית בהו קלוף ולית בהו
פלוגמא כדאטרינן א"ר יוסי במתלה לא היה מסלוקת בישראל אלא ב"ד
של שנעים ואחד היו יושבין בלשבת הגזית ושתי דמי דינין של כ"ג אחד
יושב על פתח הר הבית ואחד יושב על פתח העזרה ושאר דמי דינין של
עשרים ושלושה יושבין בערי ישראל הולך הדבר לשאל וכו' ברייתא עד
מארנו תלמידי שאפי והלל שלא שמו כל לרבן רבמה מסלוקת בישראל

וכעשה

ונעשה חורה כשתי חורות ורצנן דנחריהו דבימי הלל ורצן שמעון בנו
 אבתי קא שקלו וערו והוו קייסין פלוגמא דמנא בהדי הדדי ולא איפשר
 להו למגרסיכה צפה אקד ולשון אקד וביומי דרבי בנו של רשב"ג אסתייע
 סילמיה ומרליכהו ובחביכהו והוו סילי דמחניתינ כעשה ספי הגבורה אטרין
 וכלאות וכסופת דסיין ולאו עליביה מצריכהו אלא הכהו סילי דהוו גרסי הכהו
 ראשונים דלקסי' ומנא לן מדתנן מעשה ונדק בן זכאי בעוקלי חאכיס ואטריקן
 בגמרא מסמנרא דבן זכאי דעלמא דאי סלקא דעמך רבן יוסבן בן זכאי
 הכא קרי ליה בן זכאי והכא קרי ליה רבן יוסבן בן זכאי וקסי' והמניא
 מעשה ונדק בן עזאי בעוקלי חאכיס ואסקינן אלא תלמיד היושב לפני
 רבו הוה ואטר תלמא ואסמנר טעמיה לרביה וקנעיה נשעיה דאלמא ען
 ההוא זמן דהלל ואטאי דתנו רבנן מעשה ונדק בן זכאי בעוקלי חאכיס
 חנייה רבי הכי דמחניתינ ולא סתנייה ועוד מדתנן פרק כילד מעברין
 את הערים ואטר רבי איבא איניש דלשאל להו לבני יהודה דדייקי לישנא
 מאברין מכן או מעברין תנן דאלמא לרבי גופיה דתלמיה למחניתינ מספקא
 ליה היכי תנן ואטר טאן דתני מאברין לא משתבש וטאן דתני מעברין לא
 משתבש כגון אשה עוברה שמעינן סיכה דבלשון הוה הוה אטורה קמיה
 דרבי איבא דתני לה הכי ואיבא דתני לה הכי . ואף מסכיימא כמי הוו
 מספקא מקמיה דרבי מדקאטר ליה רבי מאיר לרבי נתן כימא ליה לרשב"ג
 פתח תני בעוקלין דליית ליה . ומעשה ברבי יעקב בן קרשאי דאזיל ויתיב
 להדי כוותא דעלימא דהוה יתיב בה רשב"ג גרס ומנא עוקלין גרס ומנא
 אטר רשב"ג אי איבא טאן דקא שאל בעוקלין יתב דעמיה וגרסה .
 ואיבא דוכתא דאוסוף בהו ר' פירושי כגון הא דתנן הבנים יולאין בקשרים
 ובני שלכיס בזוגים הכי הוה עמני' עפומא דראשונים ואוסוף בה רבי
 ופריש בה וכל אדם אלא שדנרו חכמים בהוה לבד ען סלי דאמנין
 ביומיה וביומיה דנחריה כדקאטרינן זו עשנה ראשונה עשנה אחרונה אטר
 וכו' וכן מסכת עדויות דאייתי ביומא דאתוקס רבי אלעזר בן עזריה
 דאטרינן אף עדויות בו זיוס כשנית ושכיבו כל בו זיוס ביומא דאותצוהו
 לר' אלעזר בן עזריה דשיבנה ומנא לן ר' בגוה דתר הכי סילי דאמנו
 בימי אנזי כגון ר' יוסי אומר שזה דברים מקולי ב"ש ומקוסרי ב"ה וכו'
 וכגון אטר רבי יהודה ק"ו שעקביא בן מהללאל נמדה שאין עורה נעלת
 נמכה וזיראת קטא על כל אדם דישאל כעקביא בן מהללאל אבל
 מסכיימא אחרנייתא אע"ג דטעמיהו הוה תנו להו רבנן קסאי רבי תרלינון
 להלכתא אית עכיהו דהוה חכי להו בלשון הראשון ואית עכיהו דהוה חכי
 להו כדקזי ומתם עמני' ר' שאיר ולא אטרן מלבו אלא ההיא אורסא
 דגטריה דר' שאיר הוה גמיר ובאותו דרך דהוה עמני' ר' שאיר למלטידיו
 אותה גטרא אקד ר' וקנעיה לאמנויי לכולי עלמא ור' שאיר אקד דרך
 הגמרא שלו ער' עקיבא רבו ור' עקיבא קבלס מרבותי הראשונים דאטרינן
 אטר ר' יוסבן סתם עמני' ר' שאיר סתם מוספתא ר' נקמיה סתם ספרא
 ר' יהודה סתם ספרי ר' שמעון וכלהו אליבא דר' עקיבא והכי דרייתא
 ומוספתא וספרא וספרי אילין דרייתא כללהו הוו תנו להו רבנן קסאי
 ואמו

ואתו ר' יהודה ור' נחמיה ורבי שמעון ולקטיכון כל עד סנייהו דיליה
 תוספתא ר' נחמיה ספרא ר' יהודה ספרי ר' שמעון וסתני' ר' מאיר
 וכלבו אליבא דרבי עקיבא כי כלס תלמידי ר' עקיבא הם אבל ברייתא
 אחרתא לא איכפת לן בהו עשום דהני עובדין דרבנן הו' דלקטינהו
 וקברינהו והנהו הו' תלמידים אל רבי עקיבא וכך א"ר שמעון לתלמידי
 בני שבו מדומי שמדומי תרומות הם מתרומות מדומי של ר' עקיבא והא
 אמרינן לכן של ראשונים כפתחו של אולם אחרונים כפתחו של היכל וקא
 מפרשינן ראשונים זהו ר' עקיבא וקא מפרשי רבנן דאפילו אדם הראשון
 שמח במצותו של ר' עקיבא כשהראהו הקב"ה דור דור ומצמי' וגם ר'
 דוסא דן הרכינס אמר לו לר' עקיבא אתה הוא עקיבא בן יוסף ששך
 הולך מסיף העולם ועד סופו ביבמות . והגדול שבכל תלמידי ר' עקיבא
 ר' מאיר הוה דאמרינן בעירובין אמר ר' אבא בר מניא גלוי וידוע לפני
 מי אמר והיה העולם שאין בדורו של ר' מאיר כמותו ומפני מה לא
 קבעו הלכה כמותו לפי שהיה אומר על טעם טהור ועל טהור טעם
 ומראה לו פנים ומשום הכי הוה מניב ליה לר' עקיבא ומסביה סינקותיה
 ובקט' ר' בהלכתא ארשא דרבי מאיר והיא הוה ארשא דר' עקיבא כיון
 דקאז' ר' דארשא דר' מאיר קלרה וקרובה ללמד ודבריו מצינריס קבור
 יפה כל דבר עם מה שדומה לו ומדוקדקין דבריו הרבה יותר מכלהו
 רבנן תנאי ואין בהן שפת יתר וכל עילתא מסקא לטעמא גדלא אסור
 בה עילי דטופיינא דלא לריבין ולא מחסרא ולא מיתרא מדעם אלא
 בדוכתא מעוטתא וארשא קייטא ובכלל כל מלה ועלה גדולות וכפלאות
 ולא כל עאן דמכיס ידע להון לקבורי הכי כתיב לאדם מערכי לב ומיי
 מעכה לשון ואף על גב דכלהו רבנן שוין בטעמי כיון דרבי עקיבא היה
 רבב לב ורבי מאיר תלמידיה כמי רבב לב הוה שפירא תרילתהון ועדיפא
 מדכלהו תנאי אחרים משום הכי לקט' רבי ואוסף בה מאי דהוה ביומיה
 ומרבה כדקזי ופריש בה כמי כלהו תירולי ועקרי דפלוגתא דרבנן דכיון
 דהוה ערבנן דשעמי ערבנותא דפליגי . אי כמי דיקידיס דפליגי ותנו
 עישריהו סתמא אי איכא איניס דשעע להון אחי למטעי וכד מפרש הכי
 הוה עילתא מסתלק ספקא דתנן אמר רבי יהודה למה הוזכרו דברי יסיד
 בין הערובים לבעלה שאם יאמר אדם כך אומר מכין לך שמא יאמר להם
 מקובל אני כך אומרים לו שמא כדברי איש פלוני שמעת וכד קזו כולא
 עלמא כורחא דתרלתא דעתניתין ואשתת הדברים ודיוקא דעלות שנקו הכך
 תכיני דהו' תמי ופשטין אלין הלכתא בכל ארץ ישראל והויין שאר הלכתא
 כלהו אשמניקו והויין כגון ברייתא ומאן דמעייך בפרושי או בלישני לויחי
 אבל מסכא דישראל על אלין הלכתא הוה וקבלינהו ישראל כד קזיבון
 באמוכה וליכא איניס דאפליג בהון . על הדין ארשא תרילתהו רבי לשימא
 סדרי משכה ולאו דשנקו קמאי רובא לבחראי אלא קמאי לא הו' לריכי
 לקבורי ומילי דמגרסן על פה איבון וכל עד וקד ערבנן ידעי להו בקבלה
 ולא הו' לריכי לקבורינהו ולמכתב ביניהו עד דקריב ב"ה וקמו תלמידהון
 דהכך קמאי ולא הו' ידעין כותהון והו' לריכי לקבורי דהא רבי אליעזר

בן הורקנוס דהוה ריש תלמידי רבן יוחנן בן זכאי כד שילי מיניה הנך
 שילי דמפרשן בשני שעירי יום הכיפורים קלה פלגי כנשה עמור בית אשם
 סימן ולא אהדר להון סידי אלא דזכון ותניא לא מפני שהפליגן בדברים
 אלא שלא אמר דבר שלא שמע שפי רבו לעול' ולהכי אלטריך ר' לזבורי
 ולתרולי שיתא סדרי משנה בטר דנח עלמא ב' דורות מן ההוא שמדא של
 קרבן הנית. ולענין מסכיייתא דקזיתין דאית בהון סוקדס ומאזר. רבי
 כד תרליכהו למחזיתין לא סדריכון למסכיייתא קדא בטר קברתה אלא
 קדא תנייה באפי כפשי' מאן דניחא ליה לאקדוסי סקדים לה ומאן דניחא
 ליה לאזורי שאמר לה ולא ידעין הי תני רבי ברישא אבל הלכתא ופרקי
 כל מסכתא ומסכתא הכי תרליכון רבי קדא בטר קדא דאמר רב הונא
 בקדא מסכתא לא אמרינן אין סדר למשנה אבל בתרתי אמרינן אין
 הלכה כסתם ומחלוקת ואמר כך סתם בקדא מסכתא אמרינן הלכה
 כסתם אבל בתרתי מסכיייתא לא אמרינן מאוס דאין להם סדר. ורב יוסף
 נמי הכי סבירא ליה ומיהו אומר בנבי דנזיקים דכלהו קדא מסכתא
 כינהו. ודקא אמריתו ע"ט הקדומו כפורי' לשקלים אכן הכי אחזינון בי
 רבנן שקלים ואק"כ כפורי' אבל ודאי סבה קמיה יום טוב תניא ובטר
 הכי ודאי ראש השנה ואיפשר דתניון להון בקלוקי עיהו אית למיער שיט
 להקדים מסכת שנת תחלה הואיל ומשיב שנת טובא ובמרה מסכת
 עירובין דמי לה ומד עניינא הוה. ובמרה מסכת פסחים שהפסח
 ראשון לכל המועדים והקנים של כל השנה ובמרה שקלים שהוא מלפניו
 ובאחד מעניניו ובטר שקלים תנין סדר יומא דדמי לשנת ועירובין שאוס
 דיומא דכפורי לשנתא דמי ובטר סדר יומא תנין מסכת סבה דבטר יום
 הכפורים הוה ומג גדול הוא. ובטר מסכת סוכה תנין מסכת י"ט דקד
 עניינא הוא. ובטר י"ט תנין מסכת ראש השנה כי היכי דילתני בתריה
 מסכת תענית שאוס דאמר ראש השנה זמן רביעה זמן זריעה ובקד
 עניינא דמי הכי רגילי רבנן למיחני ואי איתא דניחא ליה לאקדוסי ולאזורי
 הרשות זידו ואף על גב דקזינן מסכיייתא דקאמרינן סבדי תנא ממסכת
 פלוני' סליק כגון מסכת סוטה דקאמרינן בגמרא סבדי תנא ממסכת
 כזיר קא סליק וכגון מסכת שבוועות דקאמרינן סבדי תנא מסכות סליק
 אלמא דיש להם סדר. ולענין תוספתא דרבי קייא ודאי הוה מרבה ולא
 עסייטא לן עילמא אי ביומי דרבי תרכה או בתריה דעתמיהון בהנושא
 על שלוח רבי חנינא בר קמא ישב בראש וקא אמרינן והא איכא רבי
 קייא דעדיף מיניה ומתרחן כח כפשיה דרבי קייא ואע"ג דמקשינן והא
 אמר רבי קייא אחי ראיתי קברו של רבי והורדתי עליו דעשות ותו והא
 אמר ר' קייא איתו היום שעת רבי בטלה כהונה ותו כשקלה רבי ככנס
 רבי קייא לבקרו וכו' ואמרי' אי בעית איתא איפוך ואי בעית איתא כיון
 דרבי קייא עוסק בצנות הוה סבר לא אפגריה אלמא מספק' לן עיהו
 אמרי רבנן דביומי דרבי אמרנן תוספתא ומתכייין מן ההוא זמנא בעדרשיה
 דר' ומתקזי עההיא סיפרא דמסכת תגינה שהנהו אלמי שהיו בצננותיה
 דר' בני ברמיה דר' יוחנן בן גודגדא ואמרי לה בני אמתיה דר' יוחנן

ספר יוחסין

דכל אימת דהוה עייל ר' לבי מדרש' הוה עיילי ויחבי קמיה ומרשא
שפוחייהו ומינדי רשייהו זעא רמסי רבי עלייהו ואחסיאו ואישתכח דהו
ידי הלכתא וספרא וספרי ומוספתא וכולי תלמודא ודאמרימו מה ראה
ר' קייא לכחמס ואסאי לא כחמס ר' אלו בקש ר' לכתוב ולסבר כל מה
שהיה שנוי בימיו אריבך סילי ואמעקרון אלא ר' עקר הדברים תקון וכחז
ובגוון קלות ולשנא קייטא דאפילו עקרא מילתא עגטר עמנו כשה טעמי
ותלי תלים של הלכו' והגדות גדולות ונפלאות דנסייעתא דשמיא אמארא
סתני' ואת' ר' קייא ופשוט דברייתא פרטי ואכפי להו עיקרי וכללי רוני
דטעמי דכפיסין ומרווקין דברייתא עקר דילהון דמחכיתין ועל עקר דסתני'
סמכין כדאמרי' דמעני' אילפא תלא נפשיה באסקריא דספיכתא אס' אי
איכא איניש דשיל סיכאי מילתא דדני רבי קייא ודני ר' אושעיא ולא
פשיטנא ליה סמחיתין כפילנא מאסקריא וטבענא אלמא כל סאי דאיכא
דדני רבי קייא ור' אושעיא אית לן למפשט משמחיתין ונא אילפא להראות
דכחמו טעום ההוא טעשה דיליה דהדיה ר' יוסקן וכד אמא ההוא סנא
ותנא ליה האומ' מכו שקל לבני דשבת והס ראויין לתת להם סלע כומחין
להם סלע וכו' הא סני ואוקסא כר' מאיר דאס' מלוה לקיים דדני הסת ואלו
אתא ר' קייא דברייתא לאפלוגי עליה דר' אין שושעין לו כגון מלמא דקזי ר'
הלכה וסתמה דמחכית' אע"ג דהוי זה פלוגמא מעקרא וכד אמא ר'
קייא ספרא דפלוגמא הוא מעיקרא אע"ג דמסיטא דמחכיתין כמחכיתין
ענדינן ולא נקטינן סוגיא דאית לן ספלוגמא דרבנן דר"ס ור' יוסי כי
פליגי מרווייהו הלכה כר' יוסי היכא דסתים ר' כרני מאיר דמחכיתין
כמחמיה ענדי' אצל היכא דפלוגמא דמחכ' ענדינן כסוגין דעלמא כגון
ר' מאיר אוס' כך ור' יוסי אומר כך הלכה כר' יוסי ואי קזא ר' קייא
טעמא דר' מאיר דהוה פליג דהדיה רבי יוסי דמחכ' וסתמיה דברייתא
כרבי מאיר לא סקבלי' סיניה וכדנעי סיניה דעירונין נקום שמעיה דר'
אבהו מר' סתם דמחכ' ומחלוק' דברייתא סאי א"ל וכי ר' לא שנאה ר'
קייא מכין לו טעום דר' קייא תלמיד ר' הוה וסאי דאגמריה ר' הוה אס'
ולית ליה לר' קייא אלא סאי דאית ליה לרבי ואפילו דוקא סילי דמחכ'
סכרע דברייתא דהדיא כהדיא פלוגמא דמנוי פרוץ כעומד אמרי' תיובתא
והלכה כותיה דרב פפא תיובתא והלכתא ומפריקין אין טעום דדיקא
מחכיתין כותמיה דקא מני שלא יהיו פרלות ימרות על הבנין וספרא וספרי
דרבי דקראי אינון והיכא רשינא הלכתא בקראי ומעקרא דסקדש שני ביוסי
דרבנן קסאי לפוס הדין אורחא הוה מני להון וכד סזו רבנן דברייתא
אמריני דלא הוה ערבי קייא ורבי אושעיא דאית דהו שנשמת וליה זהו
פרטי דדמין כללי דיקידים וסילי דלא דייקן והני דרייתא דתרגי ר' קייא
ור' אושעיא עדיפי מדכולהו ולקטינהו רבנן ותנכהו בי רבנן ועליהון
אמרינן דגמרא ת"ר ואעפ"כ הוה שכימי דרייתא אוקרני וגרסי רבנן להו
כל קד וקד סאי דאגמריה רביה ומכאי כמי מני יתהון קמיהון כגון אפי
תאכא דני ר' קייא דר' אשיין תנא דני ר' אסי ובר קפרא כמי מני
עשניות אחרות ובכמה דוכתי אמרינן כדקאמר לוי דמחכיתין ודר' קייא

ודר' אושעיא עדיפן טבלהו וכל קד וקד מנהון אית להון ברייתא על כל
 ספכתא ומסכתא כדאמר' חכי רב עשרשא בקדושין דבי לוי והוא נסי
 כנר שמעינן דר' כנר קפרא וכו' קייא וכו' אושעיא ורנן דנבא דהו
 קמיה רנן הו להו מחיימת דהא הות נבו תורה מרובה שהיו מרביצין
 בדוכתא דמתיבתא דתנן אטר ר' עקיבא כשירדמי לנהרדעא לעבר שנה
 וכו' ובפוסטדיתא דהוה גיה ר' קנינא בן אחי ר' יהושע ות"ר בסנהדרין
 לזק לזק תרדוף הלך אטר ב"ד יפה וספרשין אטר ר' קנינא בן אחי ר'
 יהושע לגולה והוא שקראוה גולה משום דהתם היו משיאין משואו כדמתן
 בר"ה עד שרואה כל הגולה לפניו כמדורת אש ואמרינן עלה שאי גולה
 פוטטדיתא. והלל הזקן עלה טנבל והיה נשיא בארץ ישראל ובימי דרבי
 ובתריה הנהו מחיימת דנבל אי הו עקריין משנת רבי נתן בארץ ישראל.
 ועדששאל נסי אמרינן בכסה דוכתא תאנא דבי ששאל והכך משניות דהו
 חכי להו ת"ק הראשונים לא מתאמרה בשם ר"ע דאמר' בכסה דוכתי
 תנא ר' ששאל ותנא דבי רבי אליעזר בן יעקב והוין נסי ברייתא לראשונים
 ראשונים כדאמר' בעירובין חכי רבה בר ערי דרבי רנן יוסמן בן זכאי.
 וכלהו הכך ברייתא לא קבעינן למגרסיכהו כולי עלמא כדאקבעון ברייתא
 דרבי קייא ורבי אושעיא ולא אמרינן מנייהו חכו רנן אלא תניא ותנא
 תוכא. וספרא וספרי נסי לאו מחמלה פשטו רנן נבו במשנתו דמשעת
 תקנה פשטה בכל ישראל אלא קלי קלי כדאמר' ביצמות א"ל רבי יוסמן
 לריש לקיש ראיתי לנן פדת שיושג ודורש כמשה ספי הגבורה וא"ל לאו
 ידיה היא עמיתא והיכא חכי לה במורת כהנים נפק רבי יוסמן מנייא
 בתלמא יומי וסנרא בתלמא יומי ובתר הכי אקבעון ספרא וספרי ומוספתא
 וכולי תלמודא והכך ברייתא לא אית להו קץ וכל קד ומד מן רנן גריס
 להו ספוס רביה כדאמרינן במיעיא אשכמיה רב פפא בר אנא לרבה בר
 ששאל א"ל חכי מר עידי בשביר אטר ליה תנינא. ורנן אמוראי דבמר
 ר' הו לריבין טובא להלין ברייתא דטנהון נפקן כל טילי עמיקתא דאמר'
 בעמיתין בלישכא קייטא וברטיזי ונכללי ויולאין מהם ענפין ומדושין
 ומולדו' כי לא מבר להון ר' אלא עקרין דלהון ולא פשט דטוי דאית להון
 והו לריבין רנן נסי פלפולא וסנרא והוה נסי טנהון מאן דלריכא ליה
 טלמא ולריך לדטוי טלמא כל שאי דדסי לה ולהביאה בעקר שנה דאמרינן
 בעירובין רב קסדא ורב שמת כד הו פגעי בהדדי רב קסדא טרמע
 עמיתיה דרב שמת ורב שמת טרמע מפלפוליה דרב קסדא ושנתי רנן לטאי
 דגמיר טובא דטגליין ליה טעמי תורה דכיון דגמיר וידע כסה חכיני חכי
 טילתא דקייט ליה וטלמא דטרווק ליה וטלמא דעמיקא במשנה זו ברורה במשנה
 אחרת כההיא דסנהדרין דאטר ר' אשא בר קנינא אטר ר' אסי אטר ר'
 אסי אטר ר' יוסמן שאי דכתיב כי בתקבולות תעשה לך טלקסמה נסי אתה טולא
 טלקסמה של תורה נסי שיג נידו עבילות עבילות של משנה קרי רב יוסף
 אנפשי' ורב מבוואות נכסאור ואע"ג דטאן דחכי ולא ידע לפלפולי אי זה קידוש
 ואי זה כולד אחי מניה דלא חכי בעמיתין בהדיא ולא ידע לדטוי ולאשוקי עיקר
 דליה עמיתין אעפ"כ עדיף עמאן דטפלפל וסניר ולא גמיר שאי דחכי ולא שאי

ספר יוחסין

דאמר. שאי טעמא דההוא דגמיר יכיל לאורויי הכהו סדכי דשטעיכו
הלכה למעשה. וההוא דסניר לא יכיל מאי טעמא דמאן דלית ליה גמר'
מאן כפקי ליה מסנרא. אבל מאן דלית ליה גמר' לפוס שאי דאמור
הוא ידע מה נפקין ליה סנמרא. והיכא דפליגא אמוראי וסוגיין בעלמא
כמד מנהון ומניא דנרייתא כאידך ענדין כההוא דמניא עתני' כותיה
כההיא דאמרינן בזנאים רב ילמך צריה דרב יהודה הוה שכיז קסיה
דרמי בר אמא שנקיה ואזל לקסיה דרב שמת יומא קד פגע ציה אמר
ליה רמי בר אמא אלקפתא נקטן ריחא אחי לך ליד שאס דאזלת לקסיה
דרב שמת הוית לך כרב שמת אמר לאי שאס הכי אלף ער כי בעינא
עילתא סיניה פשיט לי סנמרא ואי ששכחא עתניתא דפרכא לה אצרת
לי אי תניא תניא ורב שמת כי צעי' סיניה עלתא פשיט לי עתניתא'
ואי ששכחא עתניתא דפרכא לה אמר לי עתניתא ומתני' א"ל צעי סכאי
עלתא צעא סיניה בשל צמקלת כלי טעון פי הכלי מריקה ושטיפה או
אינו טעון אמר ליה אינו טעון סידי דהוה אהואה אמר ליה והא לא
תני דנרייתא הכי דתני' בשל צמקלת כלי טעון פי הכלי מריקה ושטיפה
מה שאין בן בהואה אמר ליה אי תניא תניא ומאס הכי דהיריות כי
איבעיא להו סיני ועוקר הריס אי זה מהם עדיף כד אלטריך עלמא
לרבה דהוא עוקר הריס ולרב יוסף דהוה סיני דהא אמרינן דקרי אכפשיה
ורב מנאות צכא שור. שלמו ליה מהם סיני עדיף דהכל לריבין למרי
קטיא דזה הוא גמרא. ראה רבי קייא ומלכותו דנרייתא דיליה דאינון
השתא הכך דרבי קייא בלמוד דמתניא בי רבנן שאס דהכך קסייתא
כלהו הוו נפישין טרייתא ומנייתא. ומאי דאלטריכו רבנן מנהון אמרי'
צגי' ודקדקו צה והנפיקו צהו טעמייהו ושארא אשתכח דלא לרבינן להו.
ואע"ג דנרייתא דרב ושמואל דהות צנבל דיקא ומריבא דאמרינן צסדר
יומא על פה ושעיר הנעשה צקוץ אמר רבא לא משכחא סתמלתא אלף
או רבי אליעזר דבי שמואל או רבי עקיבא דמוספתא ואע"פ אשתביק'
הך דבי שמואל וכד משכחין כספאי דנרייתא לא סמכינן עלייהו דלא
סתניין ולא ידיען אי קושטא אינון אי לא אלף הכך דר' קייא בלמוד
הוו גרסינן בי רבנן וננרייתא נמי אצרות דקרו להו קטיעות דלאו
לאורויי ענייהו כגון הלכות דרך ארץ והגדות אצרות. ומלמוד נמי
דשאלתון עלוהי אפי' ראשני ראשונים אית להון מלמוד דהא אמרינן דאית
להו הלכתא דגרסינן להון דאמרי טעשה וצדק צן זכאי צעוקי תאניס
ואע"ג דלאו כלהו גרסי צפה אמד ולשון א' אבל הטעמים ידועים הם
שהם שוין וכלהון קד וכל קד וקד עתני לתלמידיה קצורים שאזנים זה
עזה כל קד עלאמריה רביה והלכותיה' וטעמייהם שוין אע"פ שגרסתם
עמולק זה עזה. והוו עיקרין דידהו קלין ומקורים וגיטטריות ופניס של
עדרות ומנהון שלש עשרה מדות שהיה רבי ישמעאל דורש. ומנהון
דנריס אמריס כגון סרוס עקרא וימור עקרא ורבוין ומיעוטין ודורשין
סעוכין והקא שני כחוניס הנאיס כאמד אין עלמדין ולמד עליון סתמאן

ותפסת מרוב' לא תפסת תפסת שועט תפסת ודריש' שנעים טעם מקרא
 וגורעין ומוסיפין ודורשין ויש אם למקרא ויש אם למסורת כאשר באן
 וכאשר להלן מקרא כדרש לפניו ולפני פניו ואין מקרא יולא ידי פשוטו
 אין מוקדם ואין מאוחר בתורה דברה תורה כלשון בני אדם דבר שנאמי
 בזה ובה ואינו ענין לו מכהו ענין לקנינו. דבר שקנינו מוכיח עליו
 דבר שנאמר בזה והוא הדין לקנינו פרשה שנאמרה וכשנית לא כשנית
 אלא בשניל דבר שנחמד בה. דון סיכה וסיכה ואוקי באחרא. ודיו לבא
 סן הדין להיות ככדון ודברים הרבה כאלה. כד הוו אמרי ראשונים
 הלכתהון כל חד וחד כדגרים להון. אילין מילי הויין תלמוד דילהון.
 לגלויי טעמי תורה. וכדאמרינן בעירובין אמר רבי אבהו אמר ר' יוחנן
 תלמיד אחד היה לו לרבי שאיר שהיה אומר על כל דבר ודבר של טומא'
 ארבעים ושמונה טעמי טומאה. ועל כל דבר ודבר של טהרה ט"ק טעמי
 טהרה וכן כמי אית להו אנפי אקרימי מתלמוד דידהו למתוי קדושין
 וענפין ומולדות היכי דיכיהון והיכי אנפי דטווייהון והיכי מהדרינן ענף
 לעיקר דילהון. ומנא לן דהוה להון תלמודא דהא על רבן יוחנן בן זכאי
 אטרו דעד הויית דאביי ורבא הוה גמיר ומנן רבי יהודה אומר הוי זהיר
 בתלמוד שנגנת תלמוד עולה זדון ות"ר בטליעא העוסק במקרא מדה
 שאיכה מדה בששנה מדה שמקבלין עליה שבר בתלמוד אין לך מדה
 גדולה סזו. ובתר דחקין רבי הלכתא ושתימין דידה הוה תלמודא ספרשי
 בה דוקיא דשתימין ופרטי וכללי וטעמי מדרשו כדחנו רבנן שס הוי רץ
 למשנה יותר סן התלמוד ואטרו עלה הא גופה קשיא אסרת בתלמוד אין
 לך מדה גדולה סזו והדר אסרת וכו' אמר שנקו כולי עלמא מתכייטא
 ואזלו בתר תלמודא הדר דרש להו הוי רץ למשנה יותר סן התלמוד מאי
 דרש כדרש רבי יהודה נר אילעא. והגד לעמי פשעם ולבית יעקב
 קטאתם הגד לעמי פשעם אלו תלמידי קכמים שנגנות נעשות להם כזדכות
 ולבית יעקב קטאתם אלו עמי הארץ שאפילו זדכות נעשות להם כנגנות
 והיינו דמנן רבי יהודה אומר הוה זהיר בתלמוד שנגנת תלמוד עולה זדון
 ותלמוד הוא קכמת הראשונים דסברין ביה טעמי משנה דת"ר שס רבו
 שאטרו לא רבו שלמדו משנה ולא רבו שלמדו מקרא ולא רבו שלמדו
 תלמוד ואיכא דתכו רבו שלמדו קכמה ומרובהו קד טעמא איכון דקתמי
 רבו שאטרו לא רבו שלמדו מקרא ולא רבו שלמדו משנה אלא רבו שלמדו
 תלמוד דנרי ר' יהודה ר' שאיר אומר כל שרוב קכמתו ממנו רבי יוסי
 אומר אפי' לא האיר עיניו אלא במשנה אמת זהו רבו ואמ' רבה כגון
 רב סאורה דאסבר לי זוהמא לסטרו. ולא הוה להון להנך קסמי עד
 דאפטור ר' שבור כמוב וגרסין ליה על פה. כגון פרושי כמיני להו
 דספרשינן השתא אנפנא לתלמידי דילנא דכלהון גרסין ליה והאי כמוב
 באנפא קדא והאי כמוב באנפא אקרי הכי הו ספרשין משנתהון וקרי להו
 לפירושיהון תלמוד והוה רויק לבא ולא נריכיס אלא עיקרים וכד אסתזימ
 משנה ונח כפשיה דר' אעיעט לבס ואלגריכו למלקט תלמודיהו ולסגרסיה
 ואוסיפו ביה כסה ארפתא אקרינחא ומקיכו ביה הנך ראשוני ראשונים
 כדאמרינן

ספר יוחסין

כדאמרינן סגא ה"ע ודרשינן קראי ומקינן בהו' קדושי ותולדות שלמא
שלמא כדמפרשינן כי היכי דהוה בימי קדמוכיס ומקינן ביה נמי
סאי' ללא הוו לריכין ביה הנך קסאי' כגון פירוש דנריס עמוקים
דהנך קסאי' שהיה לבן רחב לא היו לריכין לפרשן ונתמעט אחריהם
הקכמה דמתן בסוטה עשמת ר' אליעזר כגזו ס"ח עשמת ר' יהושע בטלה
עלה ומשנה עשמת ר' עקיבא בטלו זרועי תורה וכסמחו מעייכות הקכמה
והכי נמי הויא ביומי דר' ומקינן בה דקדוקי אמרינן שלמא דבחר שלמא
לסאי' אחיבא ואמרינן עכדי מנא ליה הא למה לי למחני הא והיבא ללא
יכיל למרובה אמרינן צינעות כאן שנה ר' עשנה שאינה לריכה ומסקינן
אלרכמא דכל שלמא ומלמא ואמרינן סאי' קע"ל ופרטיין פרט ומדטיין
דעווי כלהו הכי עילי כד הוו בימי רבי הוה פריש להו פרוש' דכל שלמא
ומלמא לסאי' הלכתיה ואמרינן לעילי אמרינן ללא הוו לריכין להון
קסאי' היבא דקזא ר' עדעס ולא קזויה רבנן במראי פרושו כי היכי
דלא כסמוך עליה כגון דסתם ר' דנרי יקיד עשיס דאסתנר ליה דהלכתא
כוותיה ולא אסתנר להו לרבנן במראי כההיא דמלות קליבא דכד אמר
יקיד עידי וקזי רבי טעסיה דהלכתא כותיה מאנא לה סממא כדאמרינן
באלמנה דכחונות הא סני ר' שמעון היא ומי שמת לענין סקנה משביב
ערע בשנת עתכיתין ר' יהודה היא ובהוליאו לו את הכף ואת הסחמה
כמי כו' ורבות כאלה דאמר לך סני רבי פלוני היא ואחתי לה בידידה
אע"ג דסתמה ר' לא עבדינן כותיה והיבא דסתים במקום סלוקת עדיף
טפי כההיא דמכינן הקליבא והטיאוכין בשלשה דמפרשא במלות קליבא אי
כמי דמניה למימרא דידידה גלשון ככמים כי היכי דלעבדון כותיה דאמ'
רבי קייא בר אבא אמר רבי יומנן רחא ר' דנריו אל רבי שאיר באותו
ואת בנו ושכאן בלשון ככמים וראה דנריו אל ר' שמעון בכסוי הדם ושכאן
בלשון ככמים ומהבא גמרי דסתם רבי שאיר לאו דליה הוא דרבותיה
הוא ער' עקיבא רביה והילכך כד ידע ר' דהאי מימרא דר"ט באותו
ואת בנו דרבותיה הוא קמני לה בלשון ככמים וכי ההיא דשאור ישר
דמתן וככמים אמריס זה וזה האוכלו קייב כרת ולא תמייה בשסיה דרבי
שאיר דפליג עליה דרבי יהודה כי היכי דלא כיטעי ונימא כסוגיין דעלמא
רבי שאיר ור' יהודה הלכה כר' יהודה והלכה כר' שאיר דאמר רבא
ע"ט דר' שאיר אין לך כל סדק וסדק עלמעלה וכי' ומכיא נמי הכי
השמת אתו רבנן אמוראי של המלמוד ומפרשינן ה"ע היבא דקזו כדקזא
ר' ולא עגליא להו שלמא כההיא דהמניא במסכת י"ט אמר רב יהודה
אמר שמואל אין עניאין עלים אלא ען המוכינן שנקרפף ומקשינן והא אנן
תנן ען הקרפף אפילו ען הספוזר תיונתא דשמואל ומפרקינן סמני' ימידאה
היא ואשתכח לה סייממא ען צרימא והיבא דמשככינן בעתכיתין שלמא
עשנמא ולריבא לסמעי סינה סידי דאית בה קושיא ולא סליק אמרינן
סמי שכאן כך וכך כי הנך דאותו ואת בנו דאמרינן אמר רבי קייא אמ'
רבי יומנן פרת קטאת אינה עשנה עגלה ערופה אינה עשנה אלמא אי
סלקא עתכיתין ולא סלקא עברימא ואף עסנרא דמינן עתכיתין כולה כי

ההיא

ההיא דתנין בטהרות עסרק של פתן שנטלו שניו ואמרינן בהקולן רבי
 יוסן וריש לקיש דאמרי תרויהו זו אינה עשנה ולא עבדינן כוות' עמאי
 דמסייעי דוקי וכו' ואי לריכא עמאי' לקסורא עמרינן לה ואי לריכא
 לתרולי עמרינן לה ואי אית בה בעמיתין שנשמת וברייתא עדיפא מינה
 עמרינן לה לשלמא כדתן בית שמאי אמריס לא יענה ישראל עם הכהן
 על הנכור ובית הלל עתירין ואפילו גוי ואמרינן עלה נית הלל דעמיתין
 ר' עקיבא דברייתא היא והלכה כר' עקיבא דברייתא דאמר ר' עקיבא
 אפילו זרעם אפילו גויס לא ואי פליגי תנאי אמרינן בעמאי קא מפלגי
 ואמרינן טעמא דכל מד וחד ענהון ומפשינן על ברייתא דשביחא לנכורה
 לשלמא או למפשא ענהון ההיא בעיא ואמרינן להו היכא דמשכינן להו
 כההיא דהשולח במסכת גיטין דאמר ליה ר' ירמיה לר' זירא פוק עיין
 נך במכלתך ומידק דייקין בהו ומסקינן חדא חדא למעשה ולהלכתיה
 וחדא חדא שאן אמרה ואלגינא דשאן כינהו לבר ען פלוגתא דאמוראי
 וקושייהון ושינויהון ומיזבתייהון ופרוקיהון ודמיתיהון ואוקמתיהון ולאפוש
 ולמכתב ארמי דחלמוד דכפישא טובא והכי הוה בעידנא דרבנן קמאי
 כדמפרשנא אנכנא השמא פירושי דלין כל מד וחד ען רבוותא כדמזי ומגמר
 לכל מד וחד עמלטידיס לפוס עמי דנריך ולפוס עמי דיכיל ענהון. איכא
 דאמרי להו ראשי דברים ועיקרן ושורה ענין מדעמו ענהון איכא דלריכא
 למפשא וארווי להון ולדמויי להון דושווי והא דאמרינן עד דאפטר ר'
 גמריהון דכלהו תלמידי כל מד וחד תלמיד לפני רבו הוה וקאי דאמרין
 עמיתין כל מד וחד תלמודו לפי עממו היה ובתר דאתרנה כל יומי דר'
 לכל מד וחד פשיט להון עמנין [ל"ל עמיתין] וגמר להו טעמי הלכתא
 דליה ובתר דנח כפשיה דר' אלעזריכו לשלקטיה ולסגרסי' בפה אחד ולשון
 אח' ובתר ר' הוה תנאי ען התם כגון ר' נתן ור' שמעון ורנן געליאל ברבי
 וען הכא כגון ר' יאשיה דען הולל סיהו לא תני סדי עמיתין אלא ההוא דהוה
 תניא קסיה הכי כדמפורש בספרו של אדם הראשון ר' ור' נתן סוף עשנה
 והוה כמי רבנן אמרינן דאיתיהון תנאי ואמוראי כגון ר' תנינא ור' ינאי
 ורב דהוה תלמידי דר' וגמרי ער' ורבי קייא דאמרינן בקולין א"ר יוסן
 כהירנא כד הויכא יתבין שנע עמרי שורן אמורי דרב ורב קסיה דרבי
 והוה כפקין זקוקין לכור מפושיה דר' לפוש' דרב ומפושיה דרב לפושיה
 דר' ולא הוה ידענא עמי קאמרי. ובכמה דוכתי אמרינן רב תנא ופליגי
 והוה כמי רבנן אמרינן דהוה אמוראי בלמוד כגון עסאל ורב שילא ורבה
 בר בר קנה ורב כהנא קסא ורב אסי וביעיהם בסופס רב אדא בר
 אבהו ורבה בר אבהו והכנו וען דבית נשיא הוה דאנכנא כקיענא בקבלה
 דען בית נשיאה אנכנא ומזרעיה דרבה בר אבהו ובתר הכי הוה ר' תנינא
 התם ור' ינאי ור' יוסן ורבי שמעון בן לקיש ור' יהושע בן לוי ור' שמעון
 בן אלעזר דהוה שעמיהון ושעמא דרב ושעאל בנבל ואפילו הכי חכמה
 בנבל הוה כפישא טפי ובתר דריהון רב נחמן ורב יהודה ורב הונא ורב
 אסדא ורב שמת בנבל ורבנן אמרינן דהוה סלקין וכמין כגון עולא ור'

קי"ח בר אנא ור' יוחנן ור' שמואל בר נחמני ורננן דהתם דסליקו מהכא
 ר' אחי ור' אחי ונמר הכי רבה ורב יוסף בנבב ורננן דהוו סלקין
 ונחמין כגון ר' אנא דהוא יתר ראשונים ור' ילמך כפא ור' זירא ור'
 ירמיה ור' אבהו ור' קניא בר פפי ונמר הכי אבי ורנא ונפיש שמא
 סא"י ואמעטא הוראה תמן טובא ונחית סאן דהוה תמן סן בנלאי כגון
 רבין ורב דימי וכלהו נחמתי דנחמין להכא. ונכל דרא ודרא סן אלין
 דרי אית להון שמעתתא דגרסי להון רננן ועסדרין להון מדיר מדיר
 כדאמרינן נפסקים רב קי"ח בר אנא הוה מהדר תלמודיה בל תלמין
 יוסין ומלאי בענרא דגא ואמר קדאי נפאאי לך קראי לך תנאי והני
 שמעתתא דהוו גרסין להון כולי עלמא כל רבה ורבה ספריש להו
 לתלמידיה פרושי אמרינן ודקדוק יתירי ומשדשי נמי לענדי עונדי בעשי
 דבעו מיניה וסקלו וטרו והוה להו פלוגתא בין כל מד וקד דבר זוגיה.
 אמא דרא אמרינן ואמעט לבא והכך מילי דהוו פשטין להון לראשונים
 ופרשי להון לתלמידיהו והוו כגון הכך פרושי דלא לריכי כולי עלמא
 למגרסינהו ולסקבעינהו בנמרא הוו השמא ביהווא דרא ספוקי ולריכי
 לסקבעינהו בגמרא ובגירסא ואמרינן להו יתהון נתיבתא וקבעין להו בגמרא
 וגרסין להו בנמרא רננן כדאמרינן עירוב שכתבו באילן יתיב רבי קי"ח בר
 אנא ורבי יוחנן ויתיב רב כמסן גביהו ויחבי וקאמרי האי אילן דקאי
 היכא אילימא דקאי ברשות היקיד וכו' ואמרו נסיפא אטר ליה רב כמסן
 ישר וכן אטר שמואל א"ל פתרימו ליה כולי האי אטר להו אמון נמי
 פתרימו נה טובא אלא הכי אטר להו קבעימו לה נמי בנמרא. וכל דרא
 דבתר דרא שמעיט לבא דאמר רבי יוחנן בעירובין ואנו לבינו ככבז סמט
 סדקית אטר אבי ואנן כסיכחא בגודא לגמרא ואמר רבא ואנן כאלבעתא
 בקירא לסנרא ואמר רב אשי ואנן כאלבעתא צנירא לשכחה וכמה דאמעט
 לבא ואתילרו ספקי הכך פרושי הראשונים דלאו הוו קביעין ביוסיהון
 סקבעין השמא ומגרסין ועונדי לענדי הכך רננן קסאי ומחני השמא
 בגמרא ואי בלהו סרננן שמעיה לעלמא ואמרוה כמא וליכא סאן דקדיס
 ואמרוה סמארא סמא ואי מד הוה קדיס דשמעיה ואמרוה סמארא
 שמעיה א"ר פלוני דאמרי נפסקים עולא איקלע לפומבדיתא א"ל רב
 יהודה לרב ילמך צריה זיל אטעי ליה כלכלה דפירי ומזי היכי סנדיל אזל
 שדריה לאביי כי אמא א"ל הסנדיל בין קדש לקול הוא דאמר אמא וא"ל
 לאבוה אכא לא אזלי לאביי הוא דשדריה ואמר לי הסנדיל בין קדש
 לקול הוא דאמר א"ל שררוחיה דמר ורבונוחיה דמר גרמא ליה דלא
 סמארא הלכתא שמעיה וכמה דדייק חכם ואמר שמעתתא מפוטא דרביה
 ולא מפוטא דאמרינן טפי עדיף שמעיה דאמרינן אטר רב נחמן בר ילמך
 קבעה עולא לשמעיה ברבי בניסין בר יפת תהי בה רבי זירא וכי סה
 עבין רבי בניסין בר יפת אלל רבי קי"ח בר אנא דדייק ונסיר שמעתתא
 מפוטא דרביה ורבי בניסין בר יפת לא ועו' דכי אטר מפוטא דמד רבה
 טפי עדיף דאמרינן פרק אלו טרפות כי סליק רבי זירא אכל סוגרישתא

דרב ושמואל אמרו ליה ולא מאתרי' דרב ושמואל את ח"ל מאן אמרה יוסף
 בר קייא יוסף בר קייא מכולי עלמא גמיר שמע רב יוסף ואקפד אמר אבא
 מכולי עלמא גמירא אבא מרב יהודה גמירא דאפילו ספקי דגברי גרים
 דאמר רב יהודה אמר רב ירמיה בר אבא ספק משמיה דרב ספק משמיה
 דשמואל שלש' מתירין את הבכור במקום שאין מומחה ספק דכלהו רבנן קא
 אמרינן אמרי לה כדין באילן מיליא בסוף תלמודא דרא דבתר דרא הוה מתאמרן
 דכל דרא ודרא קבעין ביה בתלמודא מילי מן ספיקי דמתקדשן להו ומעשים
 ובעיי דמתבעו להו כי ההוא דמסכת סנהדרין דאמרי רב כהנא ורב ספרא
 תנו להו סנהדרין בי רבה אמרי ליה ומאי אמרינן בסנהדרין גרידתא
 וכולא שמעתתא ודקי כמי דוקי והויי דמוסיפין ומקדשין רבנן בתראי ולא
 דלאו הוו ידעין ליה רבנן קמאי אלא דשקיעה לרא דאתי בתריהון
 לאתגדר בהון ולא אלטריק עלמא להו בימיהם כדאמרי רבנן העיד רבי
 יהושע בן זרוז בן קמיו של ר' מאיר לפני ר' על ר' מאיר שאכל עלה ירק
 בבית שאן והתיר ר' את בית שאן כלו על ידו קברו עליו אחיו ובית אביו
 אמרו לו מקום שאבותיך ואבות אבותיך כהגו בו איסור ואמה תכהו בו
 היתר דרש להו מקרא הזה וכמת נפש הנקושת אשר עשה משה כי עד
 הימים ההם היו ישראל מקטרים לו ויקרא לו נקשתן איפשר נא אסא ולא
 בעירו והלא כל ע"ז שבעולם אסא ויהושפט בעירום אלא מקום הכינו לו
 אבותיו להתגדר בו מכאן לתלמיד חכם שאמר דבר הלכה שאין מוסיפין
 אותו ואמרי לה אין מוסיפין אותו ואמרי לה אין מוסיפין אותו מאן דאמר
 אין מוסיפין אותו דכתיב כי לא יזכר לעולם יי' מאן דאמר אין מוסיפין
 דכתיב ולא יזכר השם ומאן דאמר אין מוסיפין אותו דתנן משרבו זקוטי
 הלז רבו מחלוקות בישראל. זאת התשובה למאי דאמרימו מאי טעמא שבקו
 קמאי רובא לבתראי דהא משכחיתו דבר מופלג דאמרוהו בתראי דקמאי
 שבקו להון לאיתגדר בהון ולאכפוש' כמי באילין מילי דאתוסף בה תלמודא
 דרא דבתר דרא. כדאמרינן שבע מאה בעיי בעא דואג ואקיתופל במגדל
 הפורק באויר ואמר רבה גברותא למבעא בעיי והא בשני דרב יהודה
 כללו מכווי הוו בכזיקין ואלו אכן קא מתכינן ד' סדרי ואלו רב יהודה
 כד הוה מטי האשה שכונשת ירק בקדרה ואמרי לה זמיס שכנשן בערפיהון
 טהורים אמר היוי' דרב ושמואל קא חזינן הכא ואלו אכן מתכינן תליסר
 מתיבתא ואלו רב יהודה כד הוה שליף מסאכיה אתא מטרט ואכן קא
 מלערינן כפשין וליכא דמשגח בן אלא קצ"ה ליבא בעי ולפוס הכי איתוספא
 הוראה [דרא] בתר דרא עד רבינא ובתר רבינא איפסיקא דקזא שמואל ירמינא
 בספריה דאדם הראשון דהוה כתוב ביה רב אשי ורבינא סוף הוראה ובתר
 הכי אף על גב דודאי הוראה לא הות הוו סבוראי דמפרשי דמקרבני
 להוראה ואקרו אנהו רבנן סבוראי וכל מאי דהוה תלי וקא פרשוה כגון
 רחומי ורבה ורב יוסף מני קתים דאמרינן בהמביא גט ממדינת הים ולקלג
 וכו' וני קתים עיר בסביני כהדעא ורב רבאי מרוב דמפרש במסכת
 סנהדרין דאמר רבי היוולא ליהרג משקין אותו קורט על לבונה כדי שתטרף

ספר יוחסין

דעתו עליו מאוס שנאמר תנו שבר לאובד ויין למרי כפש ותנא נשים יקרות
שצירושלם היו מתכדבו' אותן מאלהן ובעינין ואם אינן מתכדבו' מאלהן
משל מי אמר רב רבאי דמן רוב מסתברא משל לבור מאוס שנאמר תנו וגם
רוב עירו של רב רבאי היתה צמציב ישיבות כהרדעא ואמרי רבנן דרב רבאי
גאון הוה ואוריך שניה טובא . וכמה סברי אקבעו בגמרא דאזנן מרבנן
בתראי כגון רב עינא ורב סימונא וקטיטין מן הראשונים בגמרא דהאשה
כקניית בג' דרכים דתנינן צרישא מנא ה"מ וכו' עד בכסף מנא לן כלהו
אינד פרוקי וקושי דמתרבי בגמרא רבנן בתראי סבוראי תרבינהו וקבעינהו.
ודכתבתון כינר ככתבה המענה וככתב התלמוד תלמוד ומענה לא אכתבינו
אלא תרולי הוותרי וזהירין רבנן למגרסינהו על פה אבל [לא] מנסחי דכתבי
דאמרינן בתמור' דברים שנעל פה אי אתה רשאי לאומר' בכתב שנאמר
כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית אלה אתה כותב ואי
אתה כותב הלכות . ודבעיתון רבנן סבוראי היאך נסדרו אמרי רבינא ומי
מלך אחריהם מאותו זמן ועד עכשיו קזינן לפרושי להו עקרא דהא מילתא
והיכי הוה ראשונה דישאל מקדם והיכי אתפליגו תרתין מתיבתא מאוס
דאית בה מלתא הוה יודעין דמעקרא כד גלו ישראל בגלות יכניה והקרא
והמסגר וכמה נביאי עמהם אייתינהו לנהרדעא ובנו יכניה מלך יהודה
וסיעתו צי כנישתא ויסדוה באצנים ועפר שהביאו עמהם מצית המקדש
לקיים עליהם מה שנאמר כי רבו ענדיך את אצניה ואת עפרה יסוכו
וקרוהו להווא צי כנישתא צי כנישתא דשף וימיב צנהרדעא כלומר שנבע
צית המקדש וישנ כאן והות שכינה עמהון כדאמרינן במגילה צנבל היכ'
רב אמר צכנישתא דהולל ושמואל אמר צכנישתא דשף וימיב צנהרדעא ולא
תימא הכא ולא הכא אלא זמנין הכא וזמנין הכא אמר אביי תיתי לי דבי
מחקנא פרסה התם מלבינא והדא כנישתא דהולל קרובה היא לבית מדרשו
אל עזרא הסופר ולמטה מנהרדעא היא וכיון שעל' עזרה מצנבל והגולה
עמהם ובנו צ"ה והוה שם ראשי סנהדרין כגון שמעון הלדיק ואנטיגנוס
איש סוכו ושאר אותן הזוגות ורובן מצנבל היו עוליין והלל הזקן היה עולה
עמהם מצנבל ואעפ"כ היו מרבילין תור' הכ' והוה להו ראשי גלות' מבי'
דוד אבל ריש מתיבתא וסנהדרין לא הות צהון דקדא מלתא הוה אמרינן
דלא הוה אלא מן המקום אשר יבאר יי' ועד לאפטר ר' צריש גלותא הוה
כהיגין צנבל ולא צראשי מתיבתא וכשיאים דאזנן ראשי סנהדרין בא"י הוה
כדמפרש באבות עד הלל ושמיאי ובתריה שמעון צנו ובתריה רבן גמליאל
הזקן צנו ובתריה רשב"ג קמא דאקטיל קמי חרבן הבית ורבי ישמעאל בן
אלישע היה כהן גדול ואלין ד' דרי הוה צכלל הנהו ק שני דאמרי' ביביאות
הצנת הלל ושמעון גמליאל ושמעון כהנו נשיאותן צפני הבית מאה שנה
ובתר רשב"ג דאקטיל מהרוגי מלכות הוה רבן יוסמן בן זבאי והוא הוה
צעדן חרבן הבית ואפקוהו לות אספסינוס קיסר ובקש ממנו שושלתא
דרבן גמליאל ויבנה וקממיה וכד שקט רבן יוסמן בן זבאי ורבנן ציבנה
תקיבו להו עשר תקנות דתנן משחרב צית המקדש התקין ריב"ז ובתריה

רבן גמליאל בנו של רשב"ג הזקן שכתרו עם עשרה הרוגי מלכות ואותו
 רבן גמליאל היה נשיא ביבנה ורבי יהושע אב ביה דין וכיון דלעריה רבן
 גמליאל לרבי יהושע תלתא זימני עברוהו ואוקמוה לר' אלעזר בן עזריה
 דהוה עשיר והוה עשירי לעזרא הסופר והדר פייסייה ואהדריה לרבן גמליאל
 ולא עברוהו לרבי אלעזר בן עזריה אלא רבן גמליאל תרתי שנתא ור' אלעזר
 בן עזריה קדא שנתא כדמפרש בגמרא דתפלת השמר ובתריה רבן שמעון בנו
 הוא נשיא ובתריה רבינו הקדוש בריה שהיה בלפורי ובית שערים. וביומי
 דר' הוה רב הונא קמא ריש גלותא בצבל היינו דאמרינן בעא מניה רבי
 מרבי קייא כגון אני מה אני בשעיר א"ל הרי לרתך בצבל ומנו רב הונא
 ומתני רב ספרא דהתם שצט והכא מקוקק כדאמרינן בסנהדרין לא יסור
 שצט מיהודה ומקוקק מבין רגליו. לא יסור שצט מיהודה אלו ראשי גלויות
 שבצבל שרודין את ישראל במקל. ומקוקק מבין רגליו אלו בני בניו של הלל
 שמלמדים תורה ברבים אלמא הכי בצבל עדיפי טפי הואיל ושצט אינון
 וביומי דרבי נח נפשיה דרב הונא בצבל ומפרשי רבנן בירושלמי דכלאים
 וכתובות שהיה רבי ענו ביותר והיה רבי אומר כל מה שיאמר לי אדם
 אני עושה סוף משה שעשו זקני בתירה לזקני. דשרון גמריהון ענשיאות'
 ומכילאוכיה ואי סליק רב הונא ריש גלותא להכא אכא מותיבכא ליה לעיל
 סיכאי דהוא שצט יהודה ואכא שצט בנימין הוא סן רבנא דיהודה סן
 דוכריא ואכא סן דקתא מנוקבת' קד זמן עייל ר' קייא רבה לגביה א"ל
 הא רב הונא לבר נמברכמו פניו של ר' א"ל ארוכו בא אמר ליה רבי לר'
 קייא פוק קזי מאן בעי לך לבר דק ולא אשכח בר נש וידע ר' קייא דכעס
 עליה ר' וכהג כזיפותא בנפשיה תלתין יומין ולא עייל לגביה דר' תלמין
 יומין אמר ר' יוסי בר בון באילין תלתין יומין יליף רב מניה כל כלליא
 דאורייתא ואתמני בתר רב הונא בצבל מר רב עיקנא כד הוו גרסי הוה
 יתיב מר עוקנא קמיה דשמואל גד' אמות דידיה ואמרינן בשנת אמר ליה
 שמואל לרב הונא שכתא רישך בקריבי ורישא דרישך במסימי הא מר עוקנא
 ובית דינו קיים וכתיב בהו כה אמר ה' בית דוד דינו לבקר משפט.
 וביומי דרבי נח רב לבבל בשנת תק"ל שנה למלכות יון דרגילכא ביה
 שנת ג' אלפים ומתקע"ט ליבירה. והוה הכא ר' שילא רישא צי רבנן
 בתר רבי והוה מקרו ריש סדרא בצבל רישא דרבנן דאמרינן רב איקלע
 לאתריה דרבי שילא קס עליה באמירא. וכד נח נפשיה דרבי שילא הוו
 רב ושמואל הכא ואלדבריה רב ושמואל מקמיה ולא אלטבי רב למהוי רישא
 עליה ולאומיניה לשמואל קמיה ואף שמואל לא אלטבי למהוי רישא עליה
 דרב ולאומיניה לרב קמיה דהוה קשיש רב לשמואל טובא כי ההיא דאמרינן
 בגמרא דטרובה רב ושמואל ורב אסי אקלעו לבי שבע הבן ואמרי לה
 לבי ישוע הבן רב לא עייל קמיה דשמואל שמואל לא עייל מקמיה דרב
 ורב אסי לא עייל מקמיה דרב אמרי מאן נטרמ וכו'. ומשום הכי שנקיה
 רב לשמואל בנהרדעא דהוא דוכתי' והוא טקום תורה ואתרסק לדוכתא
 דלא הוה ביה תורה והיא סוכא דהיא עתא מקסיא והוה ישראל נפשי
 התם ואפילו אסור והתר לא הוו ידעי ואמר רב אימינ הכא כי היכי
 דלהוי

ספר יוחסין

דלהוי תורה נהאי דוכחא כי הוא סעשה דמפורש נפ' כל הנזר רב
 בקעה מלא וגדר בה גדר וכי איקלע לטעלפוס אגמריכון ואוריכון אסור
 כחלי ואקרי ריש סדרא דקאמר ליה ר' יוחנן לאיסי בן יהודה היכי מאן
 ריש סדרא נבנל אסר ליה אבא אריבא ואקיים ביה מלמא דמזייה ליה
 ר' חנינא דזקפיה התם כי היכי דמפורש נפ' יום הכפורים וקנייה רב
 לגינתיה דבי רב נלורמא דהוי ככסי הגר וככיף התם תלמידים טובא
 ורבך שם מורה הרבה וקנע שם בית דין. והווי נבנל שני בתי דינין
 גדולים קד נכהרדעא שהיה כנר ומד נסירא דקנעיה רב היינו דאמר
 שמואל לא כהנין פרוזבול אלא או בני דינא דסירא או בני דינא
 דכהרדעא. והויין להו לרב ושמואל תרחין סתיבתא דאמרי נהמניא גט
 סמדיכת נבל רב אמר הרי היא כארץ ישראל לגיטין ושמואל אמר כקולה
 לארץ וכפטיין כיון דרב סנר דאיבא סתיבתא משכח שכימי ושמואל סנר
 סתיבתא בגירסייהו טרידי ולפירקין הוו קזו רב ושמואל אהדדי ושביב
 רב בשנת תקס"ד והוא ד' אלפים וג' לילירה וכהג שמואל נמריה למדיה
 ז' שנין והויא קדא סתיבתא וכמה דהוה קיים הוה כתיב ליה ר' יוחנן
 לקדם רבינו שנבנל ובתר דנח כפסיה דרב הוה כתיב ליה ר' יוחנן לשמואל
 לקדם סנרנו שנבנל אמר אבתי לא ידע דאבא רביה כתב וסדר ליה
 עבורא דשתיין שנין אמר אבתי מושבא נעלמא הוא דידע כתב וסדר ליה
 טעון תליסר גמלי ספק טרפתא אמר שמע סיכה אית לי רבה נבנל איזיל
 ואמזייה כדאמריין בשולין ושביב שמואל בשנת תקס"ד. והוא שנת ד' אלפים
 י' לילירה והווי תלמידיה רב נחמן נכהרדעא ורב יהודה נפומבדיתא ורב
 ששת בשלמי ובשנת תק"ע שנה אחא פפא טן כנר ואקרנה לכהרדעא ואזיל
 רבה בר אבבה זקננו לשכנניב ולשלמי ולמחזא והוה התם רב יוסף בר
 קמח אבבה דרבא ורבנן דילן נפומבדיתא דמן יומי בית שני הוה עקר
 גולה כדחמן בראש השנה עד שראה את הגולה לפניו כמדרת אש ואמר
 חבני גולה הוא פומבדיתא ובתר שמואל מלך רב הוכח דהוה טן בני
 נשיאה וארבעין שנין מלך ורבך מורה הרבה דאמריין נכחמות כד הווי
 ספטרי רבנן שני רב הוכח הווי פיישי תמי מאה רבנן שני רב הוכח וכפלי
 גליטייהו והוה סליק אנק ומכסי ליה ליומא ואמרי נמערבא קמא לה
 השמא סתיבתא דרב הוכח נבלאה וכדאמריין נפ' הנא על יבמתו רבי
 אבא בר זבדא ורב ששת ורב קלנו ורב גדל ורב אחא בר חנינא בלהו
 אמעקרו ספרקיה דרב הוכח אסר רב אחא בר יעקב לבר מינאי דקיימית
 נכפשיי והחכמה תמיה נעליה. וביומי רב הוכח שביב ר' יוחנן בא"י
 ואמריין דחמנין שנין מלך ר' יוחנן בארץ ישראל בתר ר' חנינא דהוה
 בתר ר' אפס דהוה בתר רבינו הקדוש כדמפרש נפרק הנושא ובשנת
 תק"ץ אפטר ר' יוחנן ור' אלעזר בשמא קדא ומלך ר' אמי ואגנר רב
 הוכח טובא דהוה שני נשיאה ורב יהודה נפומבדיתא ותלמידיה קמיה
 והוה מתקזי לרב הוכח לפרקים. ורב נחמן בשלמי ובמחזא עם רבנן
 דכהרדעא ולא אשכחין דהוה עייל רב נחמן לקמיה דרב הוכח אלא ככני
 זוגייהו דנבמה דוכתי אמר רב נחמן הוכח סברין סוקים לה בשלה אחרי

בני עדריה דרנ הוכא קרוב למתא מקסיא הוה ורנ קסדא קנר הוה
 לרנ הוכא ונסורא הוה. ובשניה דרנ הוכא בנייה רנ קסדא לני רנ
 בשנת תר"מ [ע' סד"ה] ושבי רנ הוכא בשנת תר"ה ואסקו' לארובו לא"י כי היכי
 דמפרש נאלו מנלקין במועד קטן היכי זקפיה רנ לארובו בקברו של קיי"א.
 ואמרינן התם האי ללא מעכשי דני ריש גלותא מאס דזקיף ארובו דרנ
 הוכא. וקיה רנ יהודה אקרוו שתי שנים וכלהו רבנן אמו לקמיה
 לפומבדיתא. ובתר רנ יהודה דשבי בשנת תר"י עלך רנ קסדא נסורא
 י' שנים ושבי בשנת ת"כ שנה. ורבה ורנ יוסף דהוו בפומבדיתא בתריה
 דרנ יהודה כל קד ומד אער למרניה עליך את לא קבילו על כפשייהו
 רבנות למהוי רישא דמפרש נסוף מסכת הוריות ונסוף מסכת נרכות
 דרבה ורנ יוסף אינטריכא להו שעתא. שלמו מאס רנ יוסף קרי דהוא
 סיני והכל לריבין למרי קיי"א ואפילו הכי לא קביל עליה רנ יוסף
 דאמרי כגדאי לאימיה דעליך רנ יוסף מרתוך שכין ופלגא. עלך רבה
 כ"ב שכין ועלך רנ יוסף בתריה ב' שנים ומעלה וכיון דכל קד ומד מדמי
 לגבי מרניה קמת מלותהון והוה אזיל לגבי רנ קסדא לסורא כמה שנייה
 ונסוף יומא דרנ קסדא כד קזא רנא דאלטריכא ליה שלמא טובא קביל
 עליה ראשייתה ועלך כ"ב שכין ומת בשנת תרל"א ואמענא מן רבנותא
 דילכא דהכהו שני דבתר רנ יהודה ללא קביל ראשיתה ועלך רנ הוכא
 בר קיי"א בפומבדיתא והוה ליה התם מדרש גדול: הגה"ה אמר ש"ש
 תיעה לדנריהם דאמרינן בניטין ההוא שיפורא דהוה בי רנ יהודה ולנסוף
 בי רבה ולנסוף בי רנ יוסף ולנסוף בי רנא ואם איתא לדרב הוכא בר
 קיי"א קודם רבה היה לו למלמוד להזכירו ולומר בי רנ הוכא בר קיי"א
 והוא בעלמו מזכיר זאת המפורא ע"כ. וכד שבי ואינטריך ליה שלמא
 לרבה למהוי רישא קביל עליה ראשייתה כי היכי דלא תנטל תורה
 נסתיבתא בפומבדיתא דרובה דרבנן וישראל הוו התם ועלך רבה דהוא
 רבה בר נחמני נפוס בדיתא ורבץ סס תורה הרבה ובשעתא דאורייתא
 נח כפשיה דאכלו בי קורלא דקא מעטיל מריסר אלפי גברי ירחא נקיטא
 וירחא נסיתא דאיכון מרי ירמי דבלה אדר ואלול וערק מן פרסתקא
 לאגמא ושבי התם ונפל פתקא מן שמיא בפומבדיתא רבה בר נחמני
 כמבקש בישיבה של מעלה וכל המעשה כלו כמו שמפורש בגמרא דהזכר
 את הפיעלים ונאלין שכין דהוה רבה בר נחמני בפומבדיתא רבה בר קיי"א
 הוה מרביץ תורה נסורא ובתר רבה בר נחמני עלך רנ יוסף בפומבדיתא
 מרתין שכין ופלגא ושבי בשנת תרל"ד. ובתריה עלך אב"י מליסר שכין
 ושבי בשנת תרע"ט שנה והכי מפורש בפ' הנוקין האי שיפורא הוה
 מעיקרא בי רנ יהודה ולנסוף בי רבה ולנסוף בי רנ יוסף ולנסוף בי
 אב"י כלומר דהני הוו רישי מתיבתא דמאי דאתי להון מישראל עותבי לגוה
 כדתנן בשקלים י"ג שופרות היו במקדש וכתוב עליהן חקלין מדתין וחקלין
 עתיקין ולבחר אב"י עלך רנא במקווא דמן פומבדיתא הוה כדמפרש בהרואה
 בר הדיא עפטר קלעין הוה וכו' עד דנח כפשיה דאב"י ואזיז מתיבתא

לקמך ורננך דכולי עלמא אכנפו לקמיה. ואע"ג דמדנק נפשיה דרב קסדא לא הוה גאון בסורא מיהו מלכותא דרבה עפי הוה נפישא והוה שליט טובא ואמקיים ציה ברכתא דרב יוסף כדאמרינן נפ' הוליאנו לו רבה כד הוה אפטר עמי רב יוסף מסני ואזיל לאחוריה ומקקף להו לכרעיה עד דעלא אסקפתא דני רב יוסף דעא אתו ואמרו ליה לרב יוסף אמ' ליה יהא רעוא דיחרוס רישך אכולא כרבא ושני מלכות' דרבא הוה ארבע סרי שנין ושכיב בשנת תרס"ג ונבלהו אלין שנין דרבא לא הויה אלא קדא מתיבתא ורב נחמן בר ילקק בפומבדיתא ד' שנים ושכיב בשנת תרס"ז ורב ספא דהוה בנרש שהוה קרוב לסורא. ומלך בה מריסר שנין ושכיב בשנת תרס"ז ובתר רב נחמן בר ילקק מלכו בפומבדיתא כמה גאונים ושכיב בשנת תרס"ק והיינו דאמרינן נפ' כל הכשעין ההוא דייכא דענד כרבי אליעזר הוה ההוא כורבא מרבנן התם אמר אנא שיימינא אנרתא מערבא דלית הלכתא כרבי אליעזר אתא לקמיה דרב אמא ואל' דייכא דענד כרבי אליעזר ענד ובתריה מלך רב זביד בפומבדיתא ושכיב בשנת תרל"ו. ובתריה מלך רב דימי מנהרדעא ושכיב בשנת תרל"ט שנים. ובתריה מלך רפרס ושכיב בשנת תש"ו. ובתריה מלך רב כהנא ושכיב בשנת תשכ"ה שנים. ובתריה מלך רב אחא צריה דרבא ושכיב בשנת תש"ל שנים. ונבלהו אלין שניא ובתר רב פפא הוה רב אשי גאון בעת' מקסיא וסתר' לבי כנישתא דני רב ובנייה כדאמרינן בהשומפין וענד כמה תקנתא שפירמא וקנע להו רגלי ותעמיחא דלא הויין אלא לריש גלותא ונכהרדעא ושוייה לרגלא דריש גלותא בניה הוואיל והוה מוסלג וכפישה תורתו וגדולתו והוכא בר נתן דהוה ריש גלותא בהנהו יומי ומריסר ומר זוטרא דהוה בתרי' בלהו הוה כייסין ליה לרב אשי ואיכהו לרגליהון בעתא מקסיא דאמרי' בנטין אמר רב אחא צריה דרבא אף אנו נאמר סימות רבי עד רב אשי לא מנינו תורה וגדולה נמקיס אמד. והא הוה הוכא בר נתן שאני הוכא בר נתן דמייבף הוה כייף לרב אשי וכיון דאתקינו רגלי דריש גלותא בעתא מקסיא והוה לריכי ראות' פומבדיתא למיזל תמן בשנת לך לך דההוא שנתא דהוה רגלא דריש גלותא ואקנעו רובא דרישי גלותא למיזל תמן. ונעה דענד רב אשי לא נטילא אה"כ כדנטיילא בשניה דרב יהודה ורבה ורב יוסף ואנ"י ורבא דלא הויה אלא קדא מתיבתא בפומבדיתא ובתר רב אשי הוויין מרתי מתיבתא והיינו דאמר רב אשי במס' שבת אנא ענדי לה למתא מקסיא דלא אחרנא ובכל שהא ושתא דהוי ריש גלותא בעתא מקסיא דקנע רגלא דני רב אזלין לקמיה רשותא ורננך דפוס צדיתא והבן כהיגא מלתא הדין עד שיעור עאתן שנין ען השתא הוואיל והוה להון לריש גלותא מרות קשה וזולטנותא רמא בישי פרסיים ובימי ישמעאלים דהוה זננין ליה לראש גלויותית דקיס יקרים. והוה בהון דמלערי רבנן טובא ומעיקי להו ואנהתא דילכא דני נשיאה אינון מיהו שנקוה כל הני ארמא נישתא דנשיאות ועיילי ברנבן בעתיבתא למנעא עטוה ושפלות וכפיכות ולא ענדי בעמחא אנכחא אלא מקמי הכי עיילי זקנכו ברנבן דמתיבתא. וכיון דשליטין

דשליטין דבי נשיאה לא הוו יכלין רשוותא דלא מנעי למיזל קסיהון
 צרגליהון ובחמלע ימי ישמעאלים בימי דוד בן זכאי אשתפלו מן שלטכותא
 דמלכא ולא אזלו רשוותא דפומנדיתא צמריהון אלא כד ניחא להו לנשיאים
 למהוי להו ריגלא בפומנדיתא אזלין להתם וקנעין ליה והשתא לא אשתייר
 מכלהון דבי נשיאה אלא חד יציק וכהג רב אשי רשוותא צמתיבתא קרוב
 לס' שנין והיינו דאמ' צפ' מי שמת צמיהורא קמא דרב אשי אמר לן הכי
 ובמהדורא צמ' דרב אשי אמ' לן באנפא אמרי דהכי תקינו רבנן למתני
 צבל שחא ושחא תרתין מסכחא הן קסר והן יתר דהדר תלמודא כוליה
 צמתיין שנין וכיון דרב אשי מלך קרוב לשתיין שנין הוו הכי תרי מהדורי
 ושכיב צמנת משע"ג. ובתריה רב אידי צר אבין ושכיב צמנת תס"ג ובתריה
 רב קמון צר רב הונא ושכיב צמנת תס"ו וכפל שמדא וגזר יוגרד לצטולי
 שחא ועלך נמוסיה רב עביומי דהוא מר צר רב אשי ושכיב צמנת תשע"ט
 צמולאי יום הכפורים ובתרי' רב תוספאה ושכיב צמנת תשפ"א ובארבע
 צמנא דהוא י"ג צמסלו צמנת תת"א שכיב רבנא אבינא צריה דרב הונא
 דהוא רבינא והוא סוף הורא' ובתריה רב ריקומי ואית דקלפי רב קומי
 ושכיב צמנת תש"ס בעדן שמדא דגזר יוגרד ובתריה מלך רב סמא צריה
 דרבא ובאותו הפר' דיליה דמר צר רב אשי שמענו מן הראשונים וראינו
 כתוב בספרי זכרוניהם דבעו קמאי וצלעיה תנינא ליזגרד מלכא דבי משכנו
 וצטל שמדא. וציומיה דהדין רב סמא צמנ' צמנת צמנת השפ"א אחריו
 רבנא אמיר צר מר יוקא והונא מר צר רב אשי ריש גלותא ומשרשא
 צר פקוד. ובשנתה עשר יום אתקטילו רבנא אמיר צר מר יוקא ובשנת תשפ"א
 ובחדר דשחא דא אתקטילו רבנא אמיר צר מר יוקא ובשנת תשפ"א
 אחריו כל צי כנשתא דצבל ואתקטיו צי יהודאי לאמגושי ובשנת תשפ"ז
 שכיב רב סמא צריה דרבא ובתריה מלך רב יוסי וציומיה סוף הוראה
 ואסתמיים תלמודא ורובא דרבנן צבוראי שבינו צמנים מועטות דהכי פירשו
 גאונים צמפרי זכרוניהם צדברי הימים צמנת מתע"ז שכיב רבנא סמא
 צריה דרבנא יהודאי צמיון ואמרינן דדיינא דרבנא הוה ובחד צמנא דהוא
 ארבע צאדר שנת תת"ז שכיב רב אחאי צר רב הונא ובניסן דשח' דא
 שכיב רב קומי ואית דקלפיין רב קומאי ובשכ' תתי"ז שכיב רב סמאל
 צר יהודה דטן פומנדיתא ובחדר שכיב רבינא צר אמוליא ובשנת תתי"ט
 שכיב רב הונא ריש גלותא ובשכ' תתכ"ב ציוס כפור הוה זעפא ושכיב
 רב אחאי צריה דרבה צר אבהו ובשנת תתכ"ו שכיב רב תמנא ומר זוטרא
 צי קינא ואשתייר רב יוסף גאון צמתיבתין כמה שנין ובתר הכי רב
 עינא צמורא ורב סימכיה צפומנדיתא ובתר הכי רב רבאי מרוב ומן
 צמתיבתא דילן הוה ואמרין דגאון הוה. והויין שני שמד ולרות צמוף
 מלכות פרסיים ולא הוו יכלין למקצע פרקי ואהו צי צמתיבתא ומדכר
 מכהג גאונים עד צמר כמה שנין דאתו רבנן דילנא מפומנדיתא לסבינו
 כהרדעא למדינת' דפרוזשבור ואילין גאונים דהוו צמדינת' דילנא צפומנדיתא
 צמר אילין מלין צמוף מלכות פרסיים משנת ת"ש שנה מלך מר קנן
 מאשקייא ובתריה מלך מר רב שארי וקננו צריה דמר רב דימי סורגו

ספר יוחסין

ובית מדרשו כודע בפירושו שבו עד היום נקרא בני רב מרי ובימיו מלך
בסורא רב מר בר רב הונא בשנת תתקכ"ה ואמרי רב מרי סורגו מלך
בנהרדעא מר רב קינכאי מן בני גיהרא ובימיו ילא מקמד לעולם. שנת
ארבע אלפי' ושע"ד לילירה. ואמרי דהוה נסירא איתו העת רב קינכאי
ורב קנא גאון פוטנדייתא ומר רבי ילסק גאון והוא שהי' בפרו' שנור עת
שכנסה עלי' בן אבוטאל ילא מר ילסק מן פרוו שביר לקראתו והקביל פניו
בסנר פנים יפות ואמרו מר רב רבא שתקבו בימיו לתת גט לאלתר
לאש' דלאו כשמעתא דכלתיה דרב זניד וכו' ובימיו היה בסורא רב ששנא
דכתיב על קושרתיה משרשי' בר מקליפא ובתריה מר רב בוסתנאי
בפוטנדייתא. ובתריה מר רב הונא מרי בן מר יוסף הוה גאון בשנת
אלף. ובתריה מר רב קייז שמישן. ובתריה מר רביא. ובתריה מר רב
כטרוכאי בר מר רב נחמיה ושלך בשנת אלף. וידיע דמר רב ינקא מתניה
דהוה מתן בדניה כשיאה אתקיף מרות על רבנן וערקו למתיבתהון.
ובתריה מלך מר רב יהודה. ובתריה מלך מר רב יוסף דהוה ידיע בכל
כתותאי שנת אלף ומששין. ובתריה מלך מר רב שמואל בר רב מר שנת
אלף וכ"ט. ובתריה מלך מר רב כטרוי כהנא בן מר רב אשוכה ומן
בגדד הוה ומן תותירא ברא ובימיו סליק רב אקא משנשא לא"י דמר רב
כטרוי שמעיה הוה וכו' אדנרינהו כשיאה עלייהו סליק להתם ובתרי'
מלך מר אנרהס כהנא. ובתריה מלך מר רב דודאי בר מר רב נקסן
בשנ' תרע"ב והוא אקוה דמר רב יהודה גאון. ובתריה מלך רב קנכיה
בר רב משרשי' בשנ' תרע"ה. ובתריה מלך רב מלכא בר מר רב אקא
בשנ' תרפ"ב והוא אקתיה לרב כטרוכאי כשי' בן זבינאי בפלוגתא על
זכאי בר מר אקונאי דהוה כשי' קמי הכי כמה שנין ואתכנסו תרתין
מתיבתא עם זכאי הנשיא ועצרוהו לכטרוכאי ואפטר רב מלכא לנן עדן.
ורב כטרוכאי כשי' אזל למערנא. ובתר רב מלכא מר רב רבא צריה
דרב דודאי זקכו בשנת תרפ"ד ובתריה מלך מר בר שנוכא ולא האריך.
ובתריה מלך מר רב קינכאי גאון כהנא בר מר רב אנרהס גאון בשנת
תתל"ג ועצריה כשיאה וקס באתריה מר רב הונא מר הלוי בר ילסק
בשנת תתרכ"ו. ובימיו תקיבו למגבי כחובת אשה ובעל מוב סימטי אפילו
שמטלטלי. ובתריה מלך מר רב מנשה בר מר רב יוסף בשנת תתרכ"ט
וגובאה הוה מן בני בני עוקבא. ובאילין שני בלהון גאונים דהוה בשתא
מקסי' לא כהירכא להו שפיר על הסדר. ואית בהון מטיפתא ונטורתא
דכזאי'ס דמעברין להון מהדין להו ומה דנריר לנא כנר כתיבנא להו
אבל מן שני אלף ואילך קיס לן בהון ובאילין קי' שני מאלפא ואילך
דפרישנא להון גאונים דמלכו בפוטנדייתא מלכו בסורא אילין גאונים מר
רב קינכאי מנהיר פקוד קמא שנים. מר רב כהילאי הלוי מנרש י"ק
שנים. אמרו מר רב יעקב הכהן מנהיר פקוד י"ק שנים. אמרו מר
שמואל (?) שנים ומישיבתיהו של פוטנדייתא היה ומצני כניו של אישיר היה
ואניו של מר שמואל זה היה בנו של מר רבא גאון שכתבו שהיה גאון
פוטנדייתא ונהדיה הוה רב הונא דשתא מקסי' וקכס גדול היה וננהי

בפומבדיתא ואית מן זרעיה קדמא בתיבתא ואית בהון מאן דמחון
 בנא ובתרי' מר רב מרי הכהן סנהור פקוד מ' שנים ובתרי' מר רב
 אחא קלי שנה ובתריה מר רב יהודאי בר מר רב נחמן ג' שנים ומחלה
 והוא כמי מפומבדיתא ולא הוה מאן דמפליג במחמה בסורא כותיה . אף
 הוא כמי שקליה שלמה כשיאה ומכיה להתם ומאור עינים היה . והוא
 ואקיו היו גאונים בתרמי מתיבתי בפרק אחד ובאותן הימים נפק עכן :
 הגה"ה אמר ש"ש כתוב בספר קבלת המסיד דעכן זה ושאלו בנו שריס
 היו מזרע בית דוד ולא סייעוהו מן השמים לסמיכה וכעשה זקן אמרא
 על פי בית דין וזקן אמונת הקראים ע"כ . ובתריה מר רב יהודאי בר
 מר רב אחינאי כהנא בר מר רב הונא ה' שנים . ובתריה מר רב מרי
 הלוי בר רב אשרשיא כ' שנים ומחלה ובתריה מר רב ביבוי הלוי בר מר
 רבא סנהר פקוד עשר שנים ומחלה והוא היה עם מר רב הונא מר
 הלוי ועם מר רב מנשה גאוכי מפומבדיתא למגנה לכתובי ובעל קוב מחטלטי
 ואלו תומס ק' שנה . ובניהון גאונים מפומבדיתא רב יעמי הלוי בר מר
 אבא ומן כולאדי הוה מתא דמקרבא לנגד ומלך בשכ' ק"ז . ובתריה מר
 רב יוסף בר מר רב שילא שלמי בשכ' ק"ט . ובתריה מר רב כהנא גאון
 בר מר רב מנינאי גאון בשכ' קט"ו . ובתריה מר רב אביומאי גאון אחי
 אביו דמר רב אנרהס גאון בשנת קכ"א ולא הוה דוכתיה דהוה מר
 אהרן קמוי דהוא אב בית דין והוה גמיר ועדיף טפי מיניה מיהו על ידי
 קלוס אדברוהו למר יוסף גאון והוה מסיד טובא וזקן מאד ואתמר דהו'
 אליהו ז"ל אתי ליה ויתיב במתיבתא ציומי די ליה יומא קד אמר להו'
 לרבנן כד סיב ואשעיף ארומי ליה לנגרא סבא דאזא לגביה ולא קמו
 ליה רבנן וידעי דאליהו ז"ל הוה וארוחו ליה טובא והאי דמרוקין השתא
 מלד ימין מסטר רישא מהוה מעשה הוא דענדי ואני גאון היה סופרו
 ועומד בכל לורך הישיבה לפניו כל ימיו . וביומא דאסטר הוה זעף גדול
 ונדת ארעא ואתמר כמי דהוה מלטער נפשיה טובא על גירסא דינקותיה
 ונרכיה מר רב שני רביה גאון וא"ל תזכה דתדבר אומתך ותרתיך שני
 מלך וקס בתריה מר רב אנרהס בר מר רב שריא בשנת קכ"ז ומלך י"ב
 שנים והיה מר רב יוסף בר מר קייא אב בית דין ובפלוגתא דכיתאל ודור
 דור כשיאים אקרי מר רב יוסף בנאוכות ולבסיף כתפייסי עם מר רב
 אנרהס ואמרו דתרויהו מר רב יוסף ומר רב אנרהס מקרו תרווייהו
 גאוכי מיהו כד שבכפין תרויהו במלא דוכחא מזני רב אנרהס ויתיב מר
 רב יוסף קמיה וזמנא קדא אזו לנגד ואתרמי דהווי ביה כנישתא דבר
 כלה נכולא רבתי וכד קס שלימא דנבורא ואכריו שמעו מאי דאסנרוה
 ראשי מתיבתא למימרא בכו ישראל וליבא דשמיע להון כד אמר ראשי
 מתיבתא ואף מר רב יוסף אזעזע וקס על רגלוי ואמר סליקית כפשיאי
 מן גאוכות ואהדרית לאבות ז"ד ונרכיה מר רב אנרהס ואמר רממא
 לזכך לעלמא דאתי דליה . ובתר מר רב אנרהס מלך מר רב יוסף דמן
 בשנת קכ"ט ו' שנים . ובתריה מר רב ילמך בר מר רב מנינאי שנת ק"ס
 ואשתוהו

ספר יוחסין

ואתמהו בדיל מר רב יוסף בר רב מרדכי דהוה רב בשני דרב יוסף בר
 מר קייא והוה בר צריה דמר רב אנא גאון זקנו. ומר רב יצחק הוה
 קאיש סיניה וכד סמכיה דוד בר הונא נשיא למר רב יצחק קאישא מר רב
 יוסף הוה דייכא דננא אחא רב יצחק לותיה ואמר ליה לא לקאי לך
 דייכא דננא דאנן ברבא ורב יוסף אנן. ואמר עונטק את דהוית וחבית
 צמראי וסבר וקביל רב יוסף וארלי ליה קמיה ריש סתיבתא ומלך שז
 שנים. ובתריה מר רב יוסף דנן צ' שנים בשנת ק"ן. ובתריה בשנת קנ"ג
 מר רב פלטוי בר מר רב אביי י"ו שנה. ובתריה מר רב אחאי דהוא בר
 מר רב ו' מדשים בשנת קס"ט ובתריה הוה פלוגתא בין רב ענקס גאון
 צריה דמר רב יוסף גאון בר קייא ומובחרים דרבנן הוו בהדי' שתא ופלגא
 ובין מר רב מתתיה בר מר רבי והוו לרבנן אחרני בהדיה ונק כפשיה
 דמר רב ענקס בשנ' קע"א. והדרו כלהו רבנן צמר הכי קמיה דמר רב
 מתתיה י' שנים. ובתריה רב מר אנא בר מר רב אמי בשנת ק"פ והוא
 בן בנו של מר רב שמואל שהלינו שלמה בר מסדאי ריש גלותא צמתא
 מקסיא כמו שפי' למעלה. וב' שנים מלך ובתריה בשנת קפ"ג מר רב למק
 גאון בר מר רב פלטוי גאון. והוא אבי אמו של גאון ומלך משכרי שנין.
 ובתריה בשנת ר"א מלך מר רב האי בר מר דוד ז' שנין ומעלה. ובאלו
 ק' שנה שעמדו בעמסיא גאונים מר רב הלאי בר רב מרי ט' שנים ואקרו
 מר רב איבומאי אקוהי דרב מרדכי ק' שנים. ואקרו מר רב לדוק בר
 מר רב אשי צ' שנים. ובתריה מר רב הלאי בר מר רב קנינא ג' שנים
 ומעלה. ובתרי' מר רב קיסוי בר מר רב אשי ג' שנים ומת' והויין פלוגתא
 דליכא למסמך עליהון. ובתריה מר רב עשרשיא כהנא בר מר רב יעקב
 י' שנין ופלגא. ועמדו צ' שנים בלא גאון ובחר הכי אסתמך מר רב
 כהן לדק בר אבומאי גאון י' שנין ומעלה. ובתריה מר רב שלום בר מר
 רב י' שנין. ובתריה מר רב נטרונאי גאון בר מר רב הלאי גאון בר
 מר רב מרי י' שנים. ובתריה מר רב עמרם בר ששנא י"ח שנים וקמי
 הכי הוה פליג ליה רב עמרם ואקרי גאון ונפית מיניה. ובחר הכי מלך
 כדפרישנא ואפטר ובתריה מר רב נחשון בר מר רב לדוק גאון ק' שנים.
 ובתריה מר רב למק בר מר קייס אחיו של מר רב נחשון גאון ז' שנים.
 ובתריה בר מר רב מלכא מדש יסיס. ואפטר לגן עדן ואחפטרו ושבינו
 רובא דסניא דמתא מקסיא בשעור חלתא ירקי ואסתמך צמר הכי מר
 רב האי גאון צריה דמר רב נחשון גאון י' שני'. ובתריה מר רב הלאי בר
 רב נטרונאי גאון ק' שנים. ובתריה מר רב שלום בר רב מישאל ז' שנים.
 ובתריה אדלדלא חלתא טובא צמתא מקסיא ולא אשתיירו בה חכמי
 ובתריה סכיוה למר רב יעקב בר רב נטרונאי י"ג שנה ובתריה לא הוה
 צהון ראוי וסמכיה דוד נשיא' למר רב יוס טוב כהנא בר מר רב יעקב
 אצ"ג דאורג הוה הואיל ולא הוו תמן רבנן כולי האי ועלך י' שנים
 ובתריה אחת' ביני רבנן לנטולי למתא מקסיא ולמתייה מאן דמשייר בה
 לפוטבדיתא ולנסוף אסכיעו למסמך למר רב כהן אלוף אחי אבינו צריה

דמר רב יהודה גאון אבינו בשם גאוני מחסיא כי היכי דלא ליבטיל שמיא
 ואדהכי כח נפשיה ואחיייה דוד נשיאה למר רבינו סעדיה בר רב יוסף
 ולא מבני רבנן דמתיבתא הוה אלא ממזרים הוה וידיע נפתומי וסמכיה
 באייר שנת רל"ט ובכ"ף שאן דאשתייר מבניהון דרבנן מחסיא ומן עלולי
 דסמיכו על רבנן דפומבדיתא ואחתיב מתיבתא דמתא מחסיא תרתין שנין
 וכלא צהון וברבינו סעדיה דוד הנשיא וקרייה רבנא סעדיה לאקוהי דוד
 הנשיא דמחקריה יאשיהו להיות ראש גלותא ולא עלת' בידו ואדקי יאשיהו
 לבראסן וקרייה דוד הנשיא לרב יוסף בר רב יעקב ידיע דנרסטיא
 להיות גאון במתא מחסיא ורך בשנים היה ותלמיד קטן היה לגבי מר רב
 סעדיה . וכמנא מר רב סעדיה גאון כמה שנים משם בשביל אימת סמלוקת
 דוד הנשיא ורב יוסף כהג גאוני' במתא מחסיא ולצסוף אפייס ר' סעדיה
 עם דוד הנשיא ורב יוסף קם בדובתיה כלל שני דמר רב סעדיה תרתי
 סרי שנין ושביב מר רב סעדיה בימי הגאון אבינו בשנת רי"ג בתר דוד
 הנשיא ואתיקד רב יוסף במתא מחסיא ואדלדלה מילתיה ולא הוה ליה
 פתרון פה אפילו בהדיה רב אהרן גאון ואבקה לבבל ולמתא מחסיא ואזל
 ויחיב במדינה דנכרה ושביב התם ובתר הכי לא הוות מתיבתא במתא
 מחסיא ובאלו ק' שנים אמרים עלכו דפוס דיתא גאוניס ואלו הן בתר
 מר רב האי' גאון . בר מר רב דוד מר רב קימיו גאון בר מר רב אחאי
 גאון ומלך בשנת כ"ט ממני סרי שנין ופלגא ובתר מלך מר רב יהודה
 זקנו שהו' אבי אבינו בר מר רב שמואל ריש כלה בראש שנת רי"ז י"א
 שנה ומתלה ושביב באדר שנת רכ"ט והות פלוגתא בין רבנן דמתיבתא ודוד הנשיא
 דרבנן דמתיבתא אבכפו וקריהו למר רב מכשר כהנא גאון [בר] מר רב קימיו
 גאון ודוד הנשיא קרייה למר רב כהן לרק כהנא בן מר רב יוסף והות פלוגתא
 ביניהון עד חדש אלול שנת רל"ג וענדו שלמא דוד הנשיא עם מר רב מכשר
 גאון ויחיב רב מכשר גאון ורבנן דיליה לבדם ומזכרים דרבנן הוו בהדיה
 ומר רב כהן לרק ורבנן דיליה לבדם ובשנת רל"ז בכסליו שביב מר רב
 מכשר גאון ואתו רבנן דיליה לות כהן לרק ושביב בשנת רמ"ז ובתר
 מלך מר רב למא גאון בר מר רב בפכאי תרתין שנין ופלגא ושביב בראש
 שנת רע"ט ובטנת שנת ר"ן מלך רב מניכא אבינו גאון בר רב יהודה דמר רב
 יהודה גאון ה' שנים ופלגא ושביב בשנת רכ"ד ובתריה אסתמיך מר רב
 אהרן בר מר רב יוסף הכהן ולאו מבני רבנן הוה אלא מן תגרי הוה
 ומר רב מכשר גאון סמכיה בדלא רבנן דמתיבתא ולאו דהו' הוה ראוי
 לגאונית בתר גאון אבוכא אלא דוכתא הות למר רב עמרם אחי אמנו
 ראש כלה וקפיץ עליה מר רב אהרן והוה עז שאד ודקיל מניה מר רב
 עמרם ואזל לקמיה ובתר כמה פליג עליה מר רב נחמיה בר מר רב כהן
 לרק בתר דיתבי קמיה ומר רב אהרן הוה עדיף מיניה ולא כרשו רבנן
 מניה ובתר דשביב מר רב אהרן צסוף רע"א הדרו מקלתהון דרבנן לקמיה
 דמר רב נחמיה . ואנכס' ורבנן כפישי דילכא לא אשויבן עמיה ולא אזולא
 לקמיה והויכא הו'יא עדכ' אב צ"ד ולא קבילא גאונית עד דשביב מר
 רב נחמיה ובשנת רע"ט אסתמיכי בגאונית וסמכיהו להאי בכנו באבות

ספר יוהסין

בית דין משעור ב' שנים יהא רעוא סקמיה קב"ה דלשוי יתנא קאובים
עם הכמונים לקיים ויזכי יתנא לדבורי ישראל בקושטא כהוגן ובראוי
וייתה למשיק בן דוד בעללא ובוסן קריב נקיינא ובקייסון ובקיי לכל בית
ישראל וכן יהי רטון ובאמר אמן. כשלמה תשיבת רבי' שריא גאון אבוי
של רבינו האי גאון ז"ל :

דורות העולם בקלור סאדם ועד דוד בן זבאי שעשה מחלוקת עם
רבינו סעדיה ז"ל והמעלות שנתעלתה ישיבת סורא על
פומבדיתא. אדם שת אכוש קינן סה"לאל ירד סנוך סתושלח לסך נכ סס
ארפכשד שלק ענר פלג רעו שרוג סקור תרק אנרהס ילסק יעקב יהודה
סרץ סלרון רס עמינדג נסזון שלסון בעו עובד ישי דוד שלמה רחבעם
אביה אסא יהושפט יהורס אקזיה (עתליה) יהושא אטליה עוזיה יומס אמן
יקוקיה מנשה אמן יאזיהו יהושא יהויכין נסמיה מנולס סנביה נרביה
ססדיה יסעיה עובדיה סכביה סעעיה קוקיה יומן ספט עכן סתן דלוקיתא
הוכא סתן נסמיה עיקנא אנא בר הוכא סתן סר זוטרא מרימר כהנא
הוכא סר זוטרא הוכא סר כפנאי כססנאי ססדאי שלמה ריש גלותא דוד
בן זבאי שעשה המחלוקת עם רבינו סעדיה פיוסי זכרו לברכה :

אלה המעלות שנתעלתה בהם ישיבת סורא על פומבדיתא בחלה בימי
רב שהיה סוף תנאין וחמלת אמוראי' לא היתה עדין ישיבה בנבל
אלא הנשיאי' שהיו סס לא היו קורין אותם אלא ריש סדרא כדאמרינן
מאן ריש סדרא בנבל א"ל אנא אריבא והוא רב ולאחר שנפטר רב עשו
ישיבה בנבל על דרך א"י והיא ישיבת סורא וסלך בה רב הוכא ס' שנה
והוא היה ראשון לכל מי שהיה ראש ישיבה בנבל ואחר כך סלך אחריו
רב ססדא וכנשכה מלכותו י' שנים ובסוף יומי של רב ססד' הלך רנה
בר נסמני ועשה ישיבה בפומבדיתא ומאותו היו' וסלך היתה ישיבה
בפומבדיתא והיתה ישיבת גולה וסלך רנה בר נסמני כ"ג שנה ואחריו
רב יוסף ב' שנים ומסלה ואחריו אביי י"ד שנה ואחריו רבא על פומבדיתא
ועל סורא כסיעתא דסמיא ובנרבתא דנרביה רב יוסף כדנקטיה דא"ל
יהא רעוא דמרוס רישך אכולא כרכא וסני מלכותו י"ד שנה וסלך אחריו
רב ספא י"ט שנים ואחריו רב אשי ס' שנה ואחריו סלך רב טניומי כריה
דהוא מר בר רב אשי וסלך אחריו רבי יומי סנימיו נסמס התלמוד וכנפטר
רבנא יומי כשארזו שתי הישיבות בלא גאון עד שהסביעה דעתן של רבנן
סנוראי והס שהיו אקר קבמי התלמוד שיהיו עושין ב' ישיבות כסו שהיו
בימי רב הוכא ספני סרבנן סנוראי אף על פי שלא הוסיפו על התלמוד
ולא גרעו מסנו אעפ"כ היו ראשי הישיבות והן הנאונים יושבין ודורשין
והיתה הוראה יולאת סהן לכל ישראל וכך היו כוהנין בישיבתן עד היום
הזה. ואלו המעלות שנתעלתה בהם ישיבת סורא על ישיבת פומבדיתא
א' שלא יהא גאון ספומבדיתא אלא ססורא על פי ראש הישיבה שלה
ועוד אס יתקבלו ראשי הישיבות שיהן על ראש גלות בארץ עתיקה בנבל
בשנת

בשנת שרגילין להתקנץ אליו. ראש ישיבת סורא ותלמידיו קורין על ראש
 גלות ספר התורה מפני גדולתו וראש ישיבת פומבדיתא לשאלו. ועוד
 אם יסנו בסעודת מלוה אלל א' עראשי גלות ראש ישיבת סורא בולע
 תמלה והוא מנרך ברכת המזון. ובין בכניסה ובין ביליאה ראש ישיבת
 סורא קודם לראש ישיבת פומבדיתא ואפילו היה ראש ישיבת פומבדיתא
 זקן בן שמונים שנה וראש ישיבת סורא קטן בשנים עמנו השררה לעולם
 לראש ישיבת סורא ועוד כשהיו משלקין אגרו' זה לזה ראש ישיבת פומבדיתא
 כותב יתקרי הדין ריסקא קמי גאון ורצנן דסורא וריש ישיבת סורא יתקרי
 הדין ריסקא קמי רצנן דפומבדיתא ואיכו כותב לו גאון. ועוד אם קורא
 ראש גלות בספר התורה ראש ישיבת סורא מתרגם עליו וראש ישיבת
 פומבדיתא יושב ודומם. ועוד כשימות ראש גלות כל הרשויות שלו יכתבו
 לראש סורא ואין בהן לראש ישיבת פומבדיתא חלק כלל ובראשונה היתה
 ישיבת סורא כוטלת שני חלקים וישיבת פומבדיתא חלק א' עד שמלך
 בהן לדק בפומבדיתא ורבו בני הישיבה ולא הספיק להם חלק הג' שהיה
 מתהגם לקחת ונפלה קטטה ביניהם על זה הדבר עד שנתקבלו ראשי
 הדור ועשו פשרה ביניהם שהיו חילקים כל מה שיבא להם חלק בחלק
 בשוה וכך היו כוהגין עד היום הזה ואשר א"ר נתן הכהן בר יצחק
 הדבלי בנבל ממה שראה על גלות עוקבא שהוא עורע דוד שגא לאפריקא
 וכהג שררה בנבל שנים רבות שלא עמד במספרם והיה ראש ישיבה בימיו
 מר רב כהן לדק מר רב יוסף בפומבדיתא מ' שנה עד שנפלה קטטה
 ביניהם על רשות ברסאן מפני שנראשונה היו כוטלין רשות ברסאן
 מפומבדיתא וכל הנאה שחבא ממנה לפומבדיתא תגיע ונקש רב עוקבא
 זה להשיב הנאחה אליו ומנעה רב כהן מורה לדק. והיו לו עוררים יוסף
 בן פנחס ומחכו נטירא עם קלת פטות הדור עד שהוליתו עוקבא מנבל
 וגלה למקו' הנקרא קרמיסין דרך ה' ימים במזרח בבל ונעת התיא היה
 עמדם בן שלמה ראש ישיבת סורא. וישב עיקבא בקרמיסין עד שיבא מלך
 בבל לטייל בקרמיסין מפני שיש בה מים גנות ופרדסי' וכל כרכום שנבבל
 ממנה הוא בא וקוץ ממנה כמו חלי טיל מקום הנקרא שפראן ויש בו
 בנין יפה ובשיבא המלך לשם בו היה מטייל והיה בו בית אחד גבוה
 כשיעור שתי קומות והיו בו שתי לירות אחד של מלך ואחד של פילגשו
 ובתקמתו דמות סוס תלול וילאו מים מן ההר ויכנסו בו וילאו מפיו והיה
 המלך בכל יום ויום יולא לאחורו מקום לטייל בו והיה עוקבא מכיין אותה
 שעה שהיה המלך שם ועמד לפניו ומנרך אותו בדברים ערבים ובשירים
 נאים וכך היה עושה לו בכל יום ויום עד מלאת לו שנה וסופר המלך
 כותב שיריו ודבריו בכל יום ויום וראה שמה שאמר היום אינו אומר למחר
 פעם אחרת וכן עשה כל השנה מראשה ועד סופה לאמר מלאת השנה
 הגיד הסיפור למלך שלא היה עוקבא שונה הדבר מראש השנה ועד סופה
 בקש ממנו המלך שימן סימן לדבריו כי לא האמין בדבר הניא לו פנקסו
 ושירי עוקבא כחובין בו ואין בהם דבר שנוי ומשולש לזה המלך שיכנס
 עוקבא

עוקבא אללו וכשכרכתם את' לו המלך שאל מה אתן לך ושאל סמכו השנתו
 על כנו כחז לו המלך מכתב כשאלתו וכיון ששנ היה קשה הדבר על
 כעירא ועל יוסף בן פנחס ועל הכלויים עמהם והיו מדברים עליו אל
 המלך עד שזוה המלך שיצא והגלה אותו פעם שניה וכתבו עליו מכתב
 פעם הארץ שלא יכנס בכל מלכות בכל לעולם ואם יכנס יקרה כל
 רכושו ולא נשא אותו ארץ מכל ארצות מזרח ויבא אל המערב וכשארה
 השירה כמו ד' או ה' שנים בלא ראש עד שהיה קשה הדבר מאד על
 ישראל ודברו על דוד בן זכאי שהוא בן דודו של עוקבא כשיא שעבר שיעשו
 אותו ראש גלות והיה כהן לזק שהוא ראש ישיבת פומבדיתא קשה עליו
 הדבר שלא רצה בשררות דוד בן זכאי לפי שהיה קרונו של עוקבא ראש
 גלות שעבר אבל ראש ישיבת סורא הנכהיג אותו על עצמו וכתב לכל אנשי
 ישיבתו לתלמידים ולתנאים שבה שיברכוהו ויכתבו לו על כפסם ויכהיגו
 אותו ראש עליהם ועשו כאשר נוס והלכו כלם לקראתו עד שהגיעו
 למקום אחד הנקרא קלד בדרום בבל בימי ובין סורא ז' מילין והוא מקום
 דוד בן זכאי והיא ארץ מולדתו וברבוהו והנהיגו אותו ראש עליהם ועם
 כל זה היה ממאן כהן לזק ראש ישיבת פומבדיתא ואינו רולה בדבר עד
 ג' שנים והיה שם אדם אחד מאור עינים נודע בנסיים ראש כלה כהרואני
 והיה בכנס ביניהם בדרך שלום אולי יוכל להכהיג אותו על ישיבת פומבדית'
 שיתרלה בו כהן לזק ראש הישיבה עד שהלך לילה אחד והיה פותח כל
 מעוליו בכל בשם ופתח אותו הלילה י"ד מעולים עד שהגיע אליו ועמד
 על ראשו ומלא אותן גורם בחלי הלילה כיון שראוהו כהן לזק חרד לקראתו
 ושאל לו על עסקי ביתו ואמר לו מי כפאך אדוני לא הגעתי אלך עד
 שפתחתי י"ד מעולים אחר לו ומה רצונך עכשיו אחר לו בקשתי שתברך
 ראש גלות ותכהיגהו על עלמך השיבו שיעשה כדבריו ילא ששם נסי אל
 ראש גלות והודיעו וקבע לו זמן ביום אשר יבא בו וקור אלל כהן מורה
 לזק והודיעו הזמן אז לזה כהן לזק לכל תלמידיו ולבני ישיבתו וכל אשר
 היו עמו להקהל ולעמוד על כפסם וללאת לקראת ראש גלות יבאו לקראתו
 אל המקום הנקרא לרזר מהלך מלי יום סנבל כיון שהגיעו אלל ראש
 גלות והנה גם הוא בא במסכה כנד מאד ועמו כל תלמידיו וכל הכלויים
 אחריו וקורו אחריו וכבר הכינו לו חזר בכפר ידוע בארץ עתיקה להיות
 בה וכשהגיעו לשער מדינת בבל היו אומרים שירים ערבים ופזמונים כאים
 עד שבאו אל המלך אשר הכינו לו וככנס ושכן בבבל הוא וכל אנשיו וכשיו
 וכל כפשות ביתו ואמר ה' שנים מת ראש ישיבת סורא ועלך אחריו מר
 האיי בר קיומי והוא היה ראש דורו באותו זמן וכהג ישיבת סורא כ'
 שנה ומת וכהן לזק ראש ישיבת פומבדיתא עודנו חי וכשמת ראש ישיבת
 סורא נשארה ישיב' סורא גלמודה והיה ראש גלות שתיעץ סי יכהיג בה
 וכעלך לבו על רבי' סעדיה פיומי ועל למס בן שהין כי הוא היה בר
 אבהן ובר אוריין ושגר ראש גלות אל כסי כהוראני להיות ראש ישיבתן וא"ל
 לא ימתן כי ראש ישיבה נקרא כהורא דעלמא והוא קשובא דעלמא אחר

לו מה תראה בדבר זה אמר לו כל אשר חפלת עשה הודיעו ראש גלות
 מה שנלבו לעשות וכי כפלה עלתו אז על רנינו סעדיה אז על למק בן
 שהין השיבו כסי שיכהיג למק בן שהין ולא רב סעדיה אע"פ שהוא אדם
 גדול ומפלב בקמחה אינו מתירא מאדם בעולם ואינו מסביר פנים לשום
 אדם בעולם מפני רוב קמחתי ורוח כפיו ואריכות לשונו ויראת קטאי אע'
 לו ראש גלות כבר כפלה עלתי והסכמתי על רנינו סעדיה פיומי השיבו
 כסי עשה מה שאמ' קפץ כי בחמלה הראשון שיטמע לדבריו וישב לפניו
 אכי הוא ואני אהיה ראש הרולים בו הנהיגוהו אותה שעה נפני כהן
 לדק ובפני תלמידי ישיבת פוס בדומא ומיניהו להיות ראש ישיבת סורא
 ולא היו ימים מועטים עד שכפלה קטטה בין ראש גלות ובין רב סעדיה
 ובמלקה מלכות בבל לשנים וכל עשירי בבל ותלמידי הישיבות ומשובי
 המקום היו עם רב סעדיה לעזור אותו בכח ממנוס והסגרת פנים אלל
 המלך ושריו ויועליו והיה בבל אדם קשוב אקד ושמו כלב בן שראגרו
 עוזר לראש גלות והיה בעל עמון וכתן ממנוסו ס' אלף זוז כדי להסיר
 את רב סעדיה ממקומו ולא היה יכול מפני שהיו עם רב סעדיה נכי
 כטירה וכל עשירי בבל ובתקנא כלב זה נרב סעדיה מפני שהיה כלב
 זה בעל לשון ואדם גדול בקמחה וכל שאלות שיאל היה משיב עליהם
 טעם א' ושנים אלל רב סעדיה מוסיף עליו עשר ידות והיה מתקנא בו
 בדבר זה ועקר רב מקלוקת רב סעדיה וראש גלות היה על עסקי מלרות
 שהיו לאנשים שהיו מתקת ראש גלות וממון הרבה שנפל להם בירושתם
 ובקשו מקלוקתם וכפלה ביניהם קטטה עליו עד שכתבדבו לחת מעשר מכל
 מה שנפל להם בירושה להסיר ההכאות ולהוליא לאור משפטם והגיע
 לראש גלות בקלקו ז' מאות זהובים מן המעשר שנחזו לו וכתב להם
 מכתבות ומתם עליהם וטוה להם שילכו לראשי ישיבו לקיימם וכשהגיעו
 הכתבים אל רב סעדיה עמד עליהם וראה בהם דברים שלא ישרו בעיניו
 ואף בכל זה אמר להם בסבר פנים יפות לכו אלל כהן לדק ראש ישיבת
 פומבדיתא ומתם בהם ולאחר שמתם בהם כהן לדק קזרו אלל רב סעדיה
 שימתו בהם ויקיים אותם אמר להם רב סעדיה למה חזקו כתב ידי
 הנה בידכם קתימת ראש גלות וקתימת כהן לדק ראש ישיבת פומבדיתא
 אינכם לריכין לקתימת ידי אמרו לו למה אינך קותם אמר להם איני
 יודע וממנע מלגלות להם הדבר עד שהשביעוהו כמה פעמים שיאמר להם
 מה ראה בצערות' ולא יכול לעביר על השבוע' ולכמד מהם והודיעם
 מה שראה בצערות' ומאי זה טעם נפסדו קזרו אלל ראש גלות והידיעוהו
 קזר אליו ראש גלות יהודה בנו ואמר לו לך ואמר לו בשמי שיקיים את
 השטרות הלך יהודה בנו של ראש גלות ואמ' לרב סעדיה במס אביו שימתם
 את השטרות אמר לו קזור אלל אינך ואמר לו כי כתוב בתורה לא תכירו
 פנים במשפט קזר אליו פעם שנייה ואמר לו אמר לו קמו' את השטרות
 ואל תהי שוטה קזר הנער ואמר לרב סעדיה בסבר פנים יפות ולא אמר
 לו דברי אביו אלל אמר לו בנקא' ובפיוסין שימתם את השטרות כדי שלא
 תפול מקלוקת ולא הגיד לו כל מה שאמר לו אביו אלל שפיים ממנו

ספר יוחסין

פיוסין גדולים שיחתום הכתמים כדי שלא תהא מקלוקת צינו וזין אציו
 בדבר זה כיון שהטריקו אציו צהליכה ונקזרה קרה אפו והרי' ידו ברב
 סעדיה ואמר לו אם לא תחתום השטרות כמו שאמר לך אציו אז אשלק
 ידי כך הדבר ילא ספי הנער ואנשי רב סעדיה גררוהו והוליאוהו קוץ
 לפתק ונעלו השער בפניו כיון שהגיע אלל אציו וראה עיניו זולגים למעות
 שאל אותו על מאורעו וספר לו כל המעשה כיון ששטע אציו כך הקרים
 ברב סעדיה והנהיג רב יוסף בר יעקב שיהיה ראש ישיבת סורא במקומו
 וגם רב סעדיה כששטע הדבר הקרים הוא בראש גלות ושלק את ססן אחי
 דוד בן זכאי דהוא יאשיהו להיומו במקום בן דוד בן זכאי אציו וכהג
 ג' שנים ומת וכתקזקה המקלוקת ציניהם עד ז' שנים עד שאירע דין צין
 שני אנשים שנתעלמו בדין הא' ברר לו רב סעדיה ואמד ברר לו ראש
 גלות שלק ראש גלות אל האיש אשר ברר רב סעדיה וברק מעליו והכוהו
 ופלעוהו הלך האיש המוכה קרוע בנגדים וילך הלוך וזעוק על כל הקהל
 והניד להם מאורעו והיה הדבר קשה עליהם עד סאל כי היה מנהגם
 שכל איש שהוא מרשות ראש גלו' איך לראשי ישיבות עליו לא דין ולא
 משפט ולא לערער אמד מהם על קברו צסום דבר שיהיה מרשותו. ואם
 היה גר בארץ ובא מארץ ככרי' ואינו מרשות זה ולא מרשות זה ילך
 למקום שירלה ומפני שהאיש הזה המוכה אינו מרשות ראש גלו' קנאו
 הקהל למאורעו ונתקננו כל' על כשר בן אהרן שהוא קומן כלב בן שראגרו
 שהוא אדם גדול בצבל והיה מחשובי מקומו וספרו להיכן הגיע מקלוקתם
 של ישראל וכמה קשה מאורעם אמרו לו קום כי עליך הדבר ואנחנו עמך
 ואולי נוכל להסיר המקלוקת שאינה תלויה אלא במתכך כלב בן שראגרו
 והלך אלל גדולי הדור וקבלם לתוך ביתו והיה עמהם ראש גלות ודבר
 אליו צפניהם מה המעש' הזה אשר עשית ועד עתה אתה מקזיק צמקלוק'
 ולא תשמור עמך סן העונש ירא את ה' אלהיך והסיר עמך סן
 המקלוקת כי אתה ידעת כמה גדול כח המקלוקת ועמה ראה איך תמתקן
 דרכיך עם רב סעדיה ומשלים עמו ומניח מה שנלכך עליו. השיב ראש
 גלות לדבריו וענהו לשלום שיעשה כדברו. ועמד והלך אלל רב סעדיה
 והניאו לביתו הוא וסיעתו הנלוים עמו ודבר אליו כל אותן הדברים שדבר
 אל ראש גלות וענהו גם הוא לשלום. והיה ראש גלות צבית אמד הוא
 וכל הנלוים עמו וכל אנשיו. ורצינו סעדיה הוא וסיעתו וכל אנשיו
 צבית א' כנגדו. וצפניהם היו צמכרו של כשר זה שהלך ציניהם צדברי
 שלום. ועמדו אנשים מראשי הקהל ונקלקו לשני קלקי'. קלק א' ממכו צידיו של
 ראש גלות. והקלק השני ממכו ציד רב סעדיה. והלכו אלו מכאן ואלו
 מכאן עד שפגעו זה בזה ונשקו זה את זה וקנכו זה את זה. והיה זה
 הדבר ציום מענית אסמר. וכשנשלים דבר זה ציניהם שמך כשר על
 הדבר שנשלמו על ידו. והשניע אותם זאת כל העומדים שם עמהם שילינו
 שם אללו אותו הלילה ושיקראו המגלה צביתו. ולא רכו לא ראש גלות
 ולא רב סעדי'. אבל אמר ראש גלות יסעד אללי רב סעדיה או יסעד אללך.

הטילו

הטילו גורלות ביניהם . וכפל הגורל על ראש גלות שילך רב סעדיה אללו . וכן עשה הלך אללו וסעד עמו סעודת פורים . וישב עמו ב' ימים . וביום הג' ילא בשמחה ונטונ לבנ . וכשכעשה הפשרה ביניהם אותו רב יוסף בן יעקב שהחזיק ראש גלות ועשה אותו ראש ישיבה במקום רב סעדיה כל אותן השנים שהיתה המקלוקת ביניהם עכשיו שנטל המקלוקת יש לו אותו רב יוסף ראש ישיבה בביתו ואעפ"כ הקוק שהיה לוקק כשהיה ראש ישיבה לא סנעוהו סנכו אלא היו שולקין לו בביתו כפטר ראש גלות ונקשו להנהיג בנו במקומו ולא עמד אחריו של אביו אלא ז' קדשים בלבד וכפטר גם הוא והיה לו בן קטן כמו בן י"ב שנים ואספו אליו רב סעדיה ונתן אותו בבית הספר עד שפטר רב סעדיה ולא נטלא באותן הימים מי שהיה ראוי להיות ראש גלות אלא איש אחד שהיה עבני הימן שהיה בכליבין ולא הספיקו למנותו עד שאירע לו דבר שחקיטע עם גוי אחד בשוק והעידו עליו שקלל את אלקיו ונהרג ואמר פטירתו של רב סעדיה כהג רב יוסף בן יעקב ישיבתו בסורא . ולאחר פטירת כהן זקק ראש ישיבת פוטנדימא כהג אחריו למק בר כפנאי ישיבתו י"ג קדשים וכפטר ומלך אחריו כלב בן יוסף הנקרא כלב בן שרגרו . ומה שאמר עוד רבי נתן הכהן על דברי ראש גלות היאך יתעבה והיאך יכרתו לו כל העם ברית בשעה שיתעבה כך הוא הדבר אם הסכימו דעת הקהל למנותו מתקבלין שני ראשי הישיבות עם בני ישיבתן עם כל ראשי הקהל והזקנים בבית אדם גדול שנבבל מגדולי הדור כגון נטירא וכיוצא בו וזה שמתקבלים בביתו מתכבד בדבר ויש לו שנק גדול בו וכבודו שחעלס בהקנץ הגדולים והזקנים בביתו ומתקבלין בבית הכנסת ביום הה' ומצרכין אותו וכותבין יד עליו ומוקעין בשופר להשטיע את כל העם שקטן ועד גדול וכשאומעין הדבר כל אחד ואחד עשגר לו סנקה כפי כחו והשגת ידו וכל ראשי הקהל ועשיריהם שולקין לו בגדים נאים ותכשיטים יפים וכלי כסף וכלי זהב כל איש ואיש כסחנת ידו והוא טורק בסעודה ביום הה' וביום הו' בכל מיני מאכל ומיני סנקה ומיני מגדים כגון מיני סתיקה וכשששים ללכת יום שבת בב"ה רבים מגדולי הקהל מתקבלין עמו ללכת בב"ה וכבר הכינו לו בב"ה סנעוד יום מגדל עץ ארכו ז' אמות ורצבו ג' ופורסין עליו בגדים נאים ען הסעי ומן המכלת ומן הארגמן ובתולעת השני עד שיתכסה כלו ולא יראה עמו כלום וככנסין תחתיו נקורים שנכתרו סכשיאי הקהל ומגדוליהם נקורים ומיקים בעלי קול בעלי נעיסה וקולס ערב ובקיאין בכל עניינם וראש גלות עלמו היה סכוסה במקום עם ראשי הישיבות והנקורים עומדים תחת המגדל ולא ישב אללו אדם ומן הכנסת סתקיל בברוך שאמר והנקורים עוכין על כל דבר ודבר סנברוך שאמר ברוך הוא וכשהוא אומר עומור שיר ליום השבת עוכין אחריו טוב להודות ליי' וקורין כל העם כאחד פסוקי דזמרה עד שגוטרין אותן ועוטר הקוץ ופותח בנשמת כל מי והנקורים עוכין אחריו תברך את שםך הוא או' דבר והנקורים עוכין אחריו עד שנגיעין לקדושה ואוי אותה הקהל נקול נעוך והנקורים נקול רם עיד שמתקין הנקורים והמון לבדו משלים עד

גאל ישראל ועושיין כל העם בתפלה וכשעובר לפני התיבה ומגיע לקדושה
 עוכין הנקורים אחריו האל הקדוש בקול רם ומשלים התפלה ויושנין כל
 הקהל וכשיושנין כל הקהל ילא ראש גלות מהעקום שהיה מכוסה בו
 וכשרואין אותו כל העם עומדים על רגליהם עד שיבט על המגדל שעמו
 לו וילא ראש ישיבת סורא אחריו וישב על המגדל לאמר שיתן לו כריעה
 כפוף ויחזיר לו ואח"כ ילא ראש ישיבת פוטנדיתא ויתן לו גם הוא כריעה
 וישב לשמאלו ובכל זה כל העם עומדים על רגליהם עד שיחקנו שלשם
 ישיבתם ויושנ ראש גלות באמצע וראש ישיבת סורא יושב לימינו וראש
 ישיבת פוטנדיתא יושב לשמאלו ובינם לנין ראש גלות מקום פנוי ועל
 מקומו פראו עליו בגד כזה על ראשו מעל למגדל אחיו בקנלי נוץ
 וארגמן וקוץ הכנסת מכים ראשו בסדינו בפני המגדל ומצרך אותו
 בזרכות מתוקנות שהמקיני לו מאתמול שלום בקיל כסוך כדי שלא ישמעו
 אותו אלא היושבים סביבות המגדל והנקורים שהם מחמיו ובשעה שהוא
 מצרך אותו עוכין אחריו הנקורים בקול רם אמן וכל העם שומקים עד
 שהוא גומר זרכותיו ופותח ראש גלות ודורש בענין הפרשה של אותו היום
 או יתן רשות לראש ישיבת סורא לפתוח ולדרוש וראש ישיבת סורא כותן
 רשות לראש ישיבת פוטנדיתא והם כוהנין כבוד זה לזה עד שפותח ראש
 ישיבת סורא והתורגמן עומד עליו ומשפיע דבריו לעם וכשדורש דורש
 באימה וסוחם את עיניו ומתעטף בטלית עד שהוא מכסה פדמתו ולא
 יהיה בקהל בשעה שהוא דורש פולה פה ומלפף ומדבר דבר וכשירגיש
 באדם שמדבר פותח את עיניו וכופל על הקהל אימה ורעדה וכשהוא גומר
 מתקיל בבע"י אומר ברם לריך את למילף ועומד זקן א' תכס ורגיל
 ומשיב בענין ויושב. ועומד הקוץ ואומר קדיש וכשמגיע לבסי"כ וניוסי"כ
 אומר בני נשיאכו ראש גלות ובני"כ ונשי"כ דכל בית ישראל וכשגומר
 הקדיש מצרך ראש גלות ואח"כ מצרך ראשי ישיבות וכשהוא גומר את
 הזרכה ועומד ואומ' מדינה פלוני וכל זכותיה כך וכך יבא מהן וזוכר
 כל הישיבות שהן משלמות לישיבה ומצרך אותם ואח"כ מצרך האנשים
 שבהם שמעסקים בזדנה עד שחגיע לישיבות ואח"כ מוליא ס"ת וקורא
 בהן ואחריו לוי וקוץ הכנסת סוריד ס"ת לראש גלות וכל העם עומדים
 והוא מקבל ס"ת בידיו ועומד וקורא בה וראשי הישיבות עומדין עמו
 וראש ישיבת סורא מתרגם עליו ומקזיר ס"ת למזן ומקזירה לתיבה וכשהוא
 מגיע לתיבה יושב הוא במקומו ואז יבנו כל אדם במקומם ואחריו קורין
 ראשי כלות ואמריהם תלמיד ראשי ישיבות אבל ראשי הישיבות עלמין אינם
 קורין בס"ת באותו היום מפני שקדמון אחר וכשמפטיר המפטיר עומד אדם
 גדול ועשיר ומתרגם עליו ויהיה לו שנק וכבוד בדבר זה וכשמשלים יוסיף
 לזכך ראש גלות בס"ת וכל שלוקי לבור שהן רגילין ובקיאין בתפלה עומדין
 סביבות התיבה ואמרים אמן ומצרך אח"כ ראשי ישיבות שניהם ומקזיר
 ס"ת למקושה ומתפללין תפלת מוסף ויוכלין וכשיולא ראש גלות כל העם
 יוכלין לפניו ולאחריו ואמרים לפניו דברי שירות ותושבחות עד שהוא
 מגיע לביתו אבל ראשי ישיבות אינם הולכין עמו עד ביתו וכל התלמיד'
 שהולכים

שהולכים עמו ומלוין אותו עד ביתו אינו מכיר א' מהם שיכלו עניתו עד ז' ימים ומאותו העת ואילך אינו יולד מפתק ביתו והעם מתקנלין ומתפללין עמו תמיד בין בקול בין בשבת בין בימים טובים ואם רוב' ללא' ולעשו' לרכיו רוכב במרכב' המשכ' במרכב' שרי המלך זבגדים נאים והולכי' אחריו עד ט"ו אכשי' וענדו הי' רץ אחריו וכשעובר על אק' ישראל רל' אליו ומחזיקין בידיו ומסבירין פניו וכן עושה כל אחד ישראל שיעבור עליו עד שיתקבלו אליו כמו כ' או ס' עד המקום אשר הוא בא שם וכשהוא קוזר אל ביתו עושין לו כזה המכהג ולעולם אינו יולד עד שהולכין אחריו כל סיעתו ודומה בהליכתו כאחד מארי המלך וכשהוא רובה ליכנס לפני המלך לבקש עטמו דבר או לראות פניו מנקש מארי המלך וענדיו הנכנסין אליו תמיד לדבר אל המלך שימן לו רשות ליכנס אליו וכותן לו רשות על השוערים להכניסו וכשהוא ככנס רלין לפניו כל ענדי המלך והוא כבר הבין בחיקו זהובים וזוים שימן לאותם הענדים הרלים לפניו עד שלא יכנס והוא מכניס ידו לסיקו וכותן לכל א' וא' מה שיזמין לו הקב"ה והם מכנדין אותו ואוזנין נידו עד שהוא בא ועומד לפני המלך ומשתקוה לו והוא רומז עליו שהיה עומד על רגלו אחד וסומכו בשני עד שרומז המלך לאח' ען הענדים עליו ולקמו נידו ומשיב אותו במקום שרמו לו המלך במקום שיושיבו בו ואח"כ מדבר עם המלך והמלך שואל אותו על שלמו ועל דבריו ועל מה ככנס אליו והוא מנקש רשות עטמו שידבר בפניו והוא מרשה אותו ואז מתקיל בהלולים ונרכות המוכנים לו מקודם לכן ומסדר לפניו מנהגות אבותיו ואבות אבותיו ומפייסו בדברים ערבים עד שעושה בקשתו וכותן לו שאלתו וכותב לו כל קפליו שיבקש עטמו ויולד ששם וכפטר עטמו בשמחה ובגלוס. ואלה המקום אשר היו לראש גלות לקחתם בכל שנה ושנה ממקום אחד הנקרא נהרואן וכל פרוורה והוא רמוק ענבל כמו חלי יום במזרקה ומוליא אליה' דיין ברשומו וברשות ראשי ישיבות וכותב לו אליהם כי לקח רשות מהם ומוליא אליו ען המקום ההוא ויכנס לו ששם כמו ס' או ע' זהובי' וכשהוא מגיע לשם בורר לו שנים מחשיבי המקום להמנות עמו על כל פסקי דיכין שעושה ואם היה אותו דיין הממונה ישר בדרכיו ודקי בדיכיו כתבו ראשי המקום והמאזנים אל ראש גלות ומשנדין אותו בעיניו ואם שא ח"ו שיהיה בו דבר רע או ישלחו בו שום דופי כותבין אל ראש גלות ואל ראשי הישיבות פלוכי כמה מקולקלים מעשיו וכמה מקולקלים דרכיו והם מסירין אותו וממנין אחר תמיו. וזה המוק שהדיין נוטל מאכשי המקום מכל אחד שהוא עזן עגרים שנה ומעלה שני זוים בשנה זון בפסק זון בסוכות ומתכתובה וגט ושטר קוב ושטר עינה ושטר מכירה יש לתת לבעלים די זוים ושלש במשקל ישמעאל והסופר אין לו אלא הקבלות שפוסק הדיין לתת לו השנה והכל לדיין וכך היה המנהג לתת כל זה לדיין בין שהיה שם בין שהלך למקום אחר. והדיין יש לו בני אדם שמעייכין ומוקרין ומשקיפין על כל רשותו שלא יהא אדם עושה

מאלה הדברים שכתבנו אלא על פיו וכל מי שכותב שטר צסטר סכנה
 אותו וקינם אותו שיתן שטר השטר ומלקהו ואם היה עני לתת הדבר
 הקלוב כותב ממנו הסיפר כפי השגת ידו ברשות הדיין ויש לדיין על
 הטבקים ז"ו בכל שנוע ושנוע וגם לראש גלות יבא אליו מרשות מדינת
 פרס בכל שנה כי זהובים על זה המכהג ויש לו מקום אחר הנקרא
 קלואן בינו ובין צבל מהלך ה' ימים ומקבל ממנו ק"כ זהובים בשנה על
 הקוק הכוזב וגם יש לו מקום אחר הנקרא קלר והוא ארץ מולדתו ויולא
 לו ממנו ל' זהובים בשנה ויש לו צנבל מקום ששם ביתו והוא ברשותו
 ויש לו שם על כל ארד וארד מישראל שני זיוים נפסד ובסוכות ואינו
 נוטל מן העניים כלום כי העצירים מקילין מעליהם והטבקים כותבין
 לו רביע זהוב בכל שנה. וכללו של דבר שמיני אליו בכל שנה ושנה מכל
 אלו המקומות מ"ש זהובים ואם רצה כותב למקומות רחוקים שישמכוהו
 ויכנדוהו כותב להם ועושין לו נקשור. ואם ילא צנו של ראש גלות לכל
 מקום שירצה כושאין לו פנים ומכנדין אותו וכותבין לו מנחה ואינם
 כמעין עזה הדבר אבל עושין עשו כל א' יאחד לפי כבודו ולפי גדולתו
 ואם לא ישאו לו פנים ולא יכנדוהו במתנותיהם שולק אביו פתיקות
 ומרמות ואמר רבי נתן שראה צנו של דוד בן זכאי שילא למדינת פרס
 שהוא מרשות אביו ולא כנדוהו ולא נשאו פניו ושלק והודיע זאת לאביו
 ואביו הוליא עליהם פתיקות ומרמות והודיע למשנה והמשנה הודיע למלך
 וכתב המלך אל מלך פרס לסמוך ידו ולעזרו עליהם וכששמע מלך פרס
 והגיע כתב מלך צבל לידו שלק ידו בהם ונטל מהן ממון הרבה מפיוס
 שהוא רשות אביו ומכל פרורוהא והגיע וקזר לצבל ולא היה א' מראשי
 הישיבות מי שיערער עליו צדבר זה. וכשימות ראש גלות כל הרשויות
 שלו יכתבו לראש ישיבת סורא. וספר ראש גלות נוטל שכרו מראש גלות.
 ואין לראש גלות צנדרים וכדמות שמעגרין קהלית ישראל אל הישיבות
 כלום כי אינם משגרים אותם אלא עם שאלותיהם ובשאלות אין לראש
 גלות עסק בהם וכמו כן מכהג ישיבות כשיתמנה אחד מהם כן מנהגם
 לעשות לו כדרך שעושין לראש גלות כשמתין אותו מין עם"ת שאין
 סורדיין אותה אליו אלא הוא עולה אליה בדרך כל אדם וכך היו נוהגין
 ראשי ישיבות צבל מקומית רשויותיהן שפוליא אליו הדיין שלהם כמו
 שכתבנו שפוליא דיין ראש גלות מרשויותיו ואלו הרשויות שיש להם לראש
 ישיבת סורא הנקרא וסא"ט ויוכא אליו ממנו ומפרוריה ק"ן זהובים
 השנה ומצנורה ומפרורה ש' זהובים השנה והוא הנקרא כלה ועוד לו
 מקום הנקרא גמוס בינו ובין אוסיר מהלך צ' ימים ובן אוסיר עכמה
 ברשות סורא כללו של דבר מה שילא לסורא מרשויות שלו בכל שנה אלף
 ות"ק זהובים השנה לצד הצנדרים והכדנות ויש להם צנבל רשויות לפוכה
 דרומה מזרקה ויטה נוהגין עמהם כמו שנוהג ראש גלות במקומות שלו
 שיש לו צנבל כמו שכתבנו למעלה וטנפי רשויות סורא כותבין לראש ישיבה
 שלהם רביע ז"ו הננוע. ופעמים שיהיה לישיבת ראש גלות לוק הזמן
 ושולקים

ושולקים כתבים לכל קהלות ישראל ומודיעים להם עניים ולחסם וכל קהל וקהל שולקים להם מתנות כפי כמן וכפי השגת ידן וכמו כן מכהג ראש ישיבת פוטנדיטא בכל רשויותיו וכל השאלות שמשלמין לאחד מראשי הישיבות בשמו אין לראש ישיבה האחר כלום בכדורים ובנדבות הנאות עם השאלות ובאשר נשלמו השאלות בשמם הם יקמו כדורים הנאות עמהם . ואם משלמין סתם שולקים שתי הישיבות בשוה וכך היה מנהגם בקלוק כל מה שמגיע אליהם מכדורים ונדבות בכל השנה הן מנימין הכל ביד אדם כאמן ללורך הולאות התלמידים הנאים מכל המקומות שהם יושנים ומתקבלים ובאין מכל המקומות בקדש כלה שהוא קדש אלול נימי הקיץ וא' נימי הקורף וכל א' וא' מן התלמידים במקומו גורם ומעיין כל אותם ה' קדשים המסכתא שאמר להם ראש ישיבה נלחמם מעמו ובאדר או' להם מסכת פלוכי' כפרש באלול וכמו כן באלול אומר להם מסכת פלוכית נגרום באדר ובאי' כלם ויושנין לפני ראשי הישיבות באדר ובאלול וראש הישיבה עומד עליהם על גרסאם ובודק אותם . וזה סדר ישיבתם ראש ישיבה יושב ולפניו עשר' אנשים והיא נקראת דרא קמא ופניהם אל פני ראש ישיבה והעשרה שיושנין לפניו מהם ראשי כלות וג' מנרים ולמה נקראו שם ראשי כלות שכל א' מהם עמוכה על עשרה מן הסנהדריך והם הנקראין חלופים וכך היה מנהגם אם כפטר א' מראשי כלות ויש לו בן הממלא את מקומו יורש מקום אביו ויושב בו ואפילו היה קטן בשנים וכן מן הקברים כשיפטר א' מהם אם היה בנו ממלא את מקומו יושב בו ואין אה' מהם דולג על עפתן מבירו ואם אינו ממלא מקום אבותיו והוא ראוי לישיב באחת משנעה דרי יושב בה . ואם אינו ראוי לישיב עמהם יושב עם בני רב ועם שאר התלמידים שהם כד' מאות איש והע' סנהדריך שהם ז' שור' שורה ראשונה יושבת כמו שזכרנו ואחריהם י' עד ז' שורות ופני כלם אל פני ראש ישיבה וכל התלמידים יושנין אחריהם ואין א' מהם מכיר את מקומו אבל הו' שורות כל א' וא' מכיר את מקומו ואין א' מהם במקום מבירו ואם יהיה א' מהם מן הו' שורות גדול במקמה מן האחר אין מושינין אותו במקומו מפני שלא ירשה מאביו אבל מוסיפין לתת לו יותר מקומו מפני קצתו . וכשירלה ראש ישיבה לכסותם נגירסתן יועדו עליו כלם כדי שמת כל קדש אדר והוא יושב והשורה הא' גורסין לפניו ושאר השורות שומעין ושומקין וכשמגיעין למקום הלריך להם לדבר ידברו בו בינם לבין עלמם וראש ישיבה שומע אותם ומנין את דבריהם ואח"כ קורא והם שומקין ויודעין שכבר הבין מחלוקתם וכשישלים קריאתו דורש וגורם באומה מסכתא שגרסו נימי הקורף כל אחד ואחד נביתו וספרש בכלל דבריו הדבר שנלקו בו התלמידים ועמים שהוא שאל מהם פירוש הלכות והם מכבדין זה את זה והכל מכבדין את ראש ישיבה ושולין אותו פתרון ואין א' מהם יכול לדבר בפניו עד שימן לו רשות והם מדברים כל אחד ואחד כפי קצתו והוא מרביב להם דבריו בפתרון כל הלכה והלכה עד שימנרר להם הכל וכשמנרר להם הכל יפה עומד א' מדרא קמא ודורשה דברים עד שזומעין אותה כקטון

כגדול

כגדול וכל מי שרואה אותו עומד יודע שאינו עומד אלא לבנר הנריתא
 שממנו סיוע השמיעה ואז מדקדקין בה שאר התלמידים ויקרין אותה
 ומבארין אותה באר היטב וכך היו עושין כל ימות הקדש ובשנת רביעית
 קרין כל הסנהדרין וכל התלמידים וראש ישיב מעיין בהם וסוקר אותם
 ומנסה אותם עד שיתברר לו המהיר במקשה מעבירו וכשרואה את אחד
 מהם שאין תלמודו סדור בפיו יקשה עליו יותר ויגרע לו עזוקו וגוער בו
 וסוכיו וסודיעו המקומות שנחשלו בהם ושכתעלל עליהם וסזהירו כנפשו
 ומתרהו שאם ישנה כן פעם אחרת ולא ישים לבו על תלמודו שלא ימתן
 לו כלום ולפיכך היו מתקדדין ומתעסקין בלמודם עסק יפה כדי שלא
 יכשלו לפניהם בדבר הלכה וכל השורות אינם הולכות מעמו עד שסודיעם
 המסכמא שיתעסקו בה כל אחד ואחד וביתו ולאחר התלמידים אינו לריך
 להודיע אלא כל אחד ואחד גורם באיזו מסכתא שירלה וכך היה מנהגם
 בתשובת השאלות בכל יום מהקדש אדם עוליא אליהם כל השאלות שהגיעו
 אליו ונותן להם רשות שישיבו תשובה עליהם והם מבדדין אותו ואוסרין
 לו לא נשיב בפניך עד שהיא מוקף בהם ואז מדברים כל אחד ואחד לפי
 דעתו ולפי מקומו ומקצין ומפרקין ונושאין וכוחנין בכל דבר ודבר ומעיינין
 יפה יפה וראש ישיבה שומע את דבריהם ומנין כל מה שאוסרין ומקצין
 זה לזה ועומד ומעייין בדבריהם עד שיתברר לו האמת ומיד יורה לסופר
 להשיב ולכתוב וכך היה מנהגם לעשות בכל יום ויום עד שמשנין תשובות
 כל השאלות שנאו להם השנה מקהלות ישראל ובתכלית הקדש יקראו
 התשובות והשאלות במעמד כל הקבוצה כלה וקומם עליהם ראש ישיבה
 ואחר כך שולקין אותם לבעליהן ואז משלק המעון עליהם :

תם וכשלא ש"ל ז"ע זכ"לך ואע"י :

אמר ש"ס כתוב בהראב"ד וכשראה רב שרירא שהאריך ימים ובנו רב
 האי היה ראוי להיות ראש ישיבה שלק עלמו וישג בנו על
 כסאו והוא רב האי גאון בר רב שרירא גאון בר רב סכניה גאון בר רב
 יהודה גאון והוא הרביץ תורה בישראל יותר מכל הגאונים ולאורו הלכו
 דורשי התורה מעורק שמש עד שנבאו והיו ימי קיי ס"ט שנה וכפטר
 בערב יום טיב אחרון של פסח שנת אלף שכ"ט לשטרות שהיא שנת ד'
 אלפים תשל"ק. וכעוהו לא היה לפניו בגאונים והוא היה סוף הגאונים
 וסבית דוד היה עזרע המלוב' ומנני זרובבל בן שאלתיאל והנשיאים וראשי
 גליות שהיו אחריו. וראיתי חותמו קתום על גליוכים שהיה שולק ואריה
 היה מקוק עליו כמו שהיה על דגל מננה יהודה ודגלי מלכי יהודה.
 אבל מימי ישעאלים לא נהנו ראשי גליות שררה כהוגן אלא היו קובנין
 אותה במסון רב סן המלכים כמו מוכסים ורועי אליל ולא רבו הוריו
 להיות ראשי גליות וסזרו לגאונות והוא עזרע רבה בר אבהו והלשינו
 פריזי ישראל ברב שרירא ורב האי ומפסם המלך ישעאל ובזו כל אשר
 להם ולא השאיר להם שום מקיה בעולם ונכתלה רב שרירא עידו אמת*
 והוא כנן ק' שנה ולא הוסרו עגלונות ובשנת ד' אלפים תשכ"ס היה רב

שרירא

(* אחר יעקב בכרך, כ"ל שז"ל, ונחנה רב שרירא חיד ויחמ", וע' כי אכת"ל.

שרירא לגאון ובשנת ד' אלפים תשנ"ק היה רב האי לגאון וגאונותם
 היחה ע' שנה רב שרירא ל' שנה ורב האי ארבעים שנה ודורו דור ה'
 בגאונות ובימיו היה ראש ישיבה צפתא מחסיא קומנו אבי אשת רב שמואל
 הכהן בן חפני גם הוא חבר ספרים הרבה וכפטר בימי רב האי ד'
 שנים מקודם פטירת רב האי אבל בני ישיבת רב האי הקימו קזקיה
 ראש גלות בן בני של דוד בן זכאי והושיבו על כסא רב האי ז"ל ועמד
 שנתים והלשינו בו אל המלך שלשיני' ומפסו המלך ואסרו צנזול וענה
 איתו בכל מיני ענויים ולא השאיר לו משתין בקיר וברקו שני בניו לספרד
 לרב יהוסף הלוי הנגיד בר רב שמואל הנגיד זל"ל שהיה אוהב למקוהו
 ראש גלות וראש ישיב' והיה עמו עד שהיה השמד צגראנטה ונהרג רב
 יהוסף הנגיד וברח האמד מבני קזקיה לארץ סרקסטא וכאז שם אשה
 והוליד בנים ואמר כך נכנסו בני בניו לארץ אדום ומהם ר' קייא בן אל
 דאודי וכפטר בארץ קשטיליה וכקבר בארץ ליאון בשנת ד' אלפים תתק"ד
 ואחריו לא נשא בארץ ספרד אדם שפורסם שהוא עבית דוד ואמר
 קזקיה ראש ישיבה וראש גלות פסקו ישיבות וגאונים וקודם לכן היה
 סנה עאת הקב"ה שכרת חקם של ישיבות שהיה הולך אליהם מארץ
 ספרד וארץ הסערב ואפריקה ומלרים וארץ הלני וכן היחה הסנה שלא
 מסדינת קורטנא שליט משוכה על ליים שמו בן דמאסין ששלחו מלך ישמעאל
 צספרד שמו עבר אל דמאסין אלכאבר והלך משוכה על ליים אדירים
 לכבוש ספינות אדום ועיירות סמוכות לספרד והלכו עד קוף היס של ארץ
 ישראל וכסבו אל ים יון והאיים שבו ומלאו אניה ובה ד' חכמים גדולים
 היו הולכים מסדינת באדי למדינה נקראת ספסמין וקכסיס אלו להכנסת
 כלה היו הולכים וכנגז בן דמאסין האניה ואמר את החכמים האמד היה
 ר' קושיאל אביו של רבי' סנכאל. והשני רבי' משה אביו של ר' סנוך
 אסרוהו עם אשתו ועם ר' סנוך בנו ור' סנוך עודנו נער. והג' ר'
 שמריה בר אלמנן. והד' איני יודע שמו. ונקז השליט לכפותה לאשתו
 של ר' משה ולענותה כי היחה יפה ביותר והיא לעקה אל ר' משה
 אישה בלשון קדש ושאלה ממנו אם הנטבעים בים קיים בתחיית העתים
 אם לא והוא השיבה אמר ה' ענשן אשיב אשיב ממולת ים וכששעמה
 דבריו הפילה עלמה בים וטבעה ומתה וקכסיס אלו לא הגידו לאדם
 בעולם מה טינם ומה קמחם והשליט מכר את ר' שמריה באלכסנדריה
 אל מלרים ומשם עלה למלרים והיה לראש ומכר את ר' קושיאל באפריקא
 צקוף היס ומשם עלה אל מדינת אלקירואן שהיחה בימים ההם קזקה
 מכל מדינות ישמעאל שבארץ הסערב ואם היה ר' קושיאל לראש ואם
 הוליד את רבי' סנכאל בנו ובא השליטי לקורטובה ומכר שם ר' משה ור'
 סנוך בניו ופדאוהו אנשי קורטובה. וכמדומין היו שהו' עם הארץ והיחה
 צקורטובה בית הכנסת ששעה כנסת המדרש והיה שם דיין ששמו ר' נתן
 ומסיד גדול היה אבל לא היו אנשי ספרד בקיאין בדברי רבותיכו ז"ל
 ואף על פי כן באותו מעט שהיו יודעין היו עושין מדרש ומפרשים ועולים
 ויורדין ופירש ר' נתן הדיין על כל הזאה טבילה והוא צעם' יומא ולא
 ידע לפרשה ורבי משה יואב לפאה אמת כמו שמש וקם אל ר' נתן ואמר

לו ר' פשו להו עבילות*) וכששע הוא והתלמידים את דבריו תסו זה אל זה ואל מענו לפרש להם ההלכה ופירש להם ההלכה כהוגן וכל אחד ואחד שאל מענו שאלות בכל הספקות שהיו להם והשיב תשובות כרוכב קצתו והיו בעלי דינין עסוק למדרש שלא היה להם רשות ליכנס עד השלמת התלמידים פסיקתם ובאותו היום ילך רבי נתן והלכו אחריו בעלי דינין ואמר להם אחי אחי דיין וזה הלוגש השק והאורח הוא רבי ואני תלמידו אהיה מהיום ואתם מכוהו על קהל קורטובה דיין וכן עשו ועשו לו על הקהל פסיקא גדולה וכנדוהו בעלנושים יקרים ובמרכב ורלה השליש לקזור בו במכירתו ולא הכיקו המלך כי שמע המלך על הדבר שמעה גדולה כששע שאין היהודים שבעלכותו לריכ"י לאכשי בכל והקול כששע בכל ארץ ספרד וארץ המערב ובאו תלמידים לקרות וכל השאלות שהיו שואלים מן השיבות שאלו מענו ודבר זה היה בימי רב שרירא גאון קרוב לשנת ד' אלפים תש"כ הן פקוח מעט הן יתר מעט. וכתבתן ר' עשה הרב לבני פליאג ומשפחתם היתה גדולה מכל משפחות קהל קורטובה ולקח מהם אשה לר' קנוך בנו ובת ר' קנוך היתה לאחד מבני פליאג מפני כן נקרא זה השם בבני פליאג עד היום והיו לו לר' משה תלמידים הרבה ומהם רבי יוסף בר ילמך בן שטנאש הידוע בן אביתור והוא פירש כל התלמוד בלשון ערבי למלך ישמעאל ששמו אלכסיס ומפני גדולתו ומכמתו בעט ברבי קנוך הרב היושב על כסא אביו ונמלקה קהל מחלוקת גדולה אחר פטירת ר' קסדאי הנשיא הגדול בר ילמך שאלו בימי און אדם בעולם שהיה יכול למלוך על הרב ר' קנוך ובכל יום היו יולדים מקורטובה אל עיר אלזורה ז' מאות איש מישראל רוכבים על ז' מאות מרכבות וכולם לבושים לבוש מלכות וקובשי מגננות כדת שרי ישעזלים וכולם עם הרב וכת שנייה עם בן שטנאש עד שנברה כת של הרב ר' עשה וכדו את בן שטנאש והקרימוהו והמלך אשר לו אלו היו ישמעאלים בועטים כי כאשר עשו לך היהודים הייתי בורח מפניהם ועמה ברח לך וכן עשה והלך מספרד אל בגאכה ומלא אס רבי שמואל הכהן בר יאשיהו והוא מבני קהל פאם וקש לכדוי הרב ר' קנוך ולא סיפר עמו וכעם עליו בן שטנאש וכת' לו אגרת גדולה בלשון ארמי וטעה בה ור' שמואל הכהן השיב לו תשובה והודיעו שטעה אבל בלשון רבה אחד וכנס בן שטנאש בספינה והלך עד ישיבתו של רב האי וכדומה היה שרב האי שקבלו שהיה שונא לרבי קנוך מפני שד' קבאים שהזכרנו פרמו קק השיבות עד שזאו השיבות לידי לדול ואעפ"כ שלח לו רב האי שלא יבא אליו שאם יבא אליו יקוש לכדוי הרב והלך בן שטנאש לדמאק ומת אס וקודם לכן כתלדלה הכת המולקת על הרב וכל קברי בן שטנאש ומהם שני אחים סוחרים עושים משי יעקב בן גו ואקיו יוסף פעם אחד ככנסו לקטר אחד מסריסי המלך שהיה ממונה על ארץ מרכובה ובאו

זקני

*) הדברים סתומים, והכני לנאדם: ר"כ פי' על כל הוזה עבילת הכה"ג בחוקה, וא"ל ר"ח "פשו להו עבילות" שפין כ"ג טובל ביה"כ כ"א חמש עבילות, ופי' הוא על כל הוזה עבילת לזנב ברם. יעקב בכרך.

זקני השמעאלים מן הארץ שהיתה תחת ידו לזעוק על הפקיד שהפקיד עליהם והביאו לו דירון אלפים זהובים געפרי וכשהתחילו לדבר לזה הסרים לבנותם ולהכותם בטקלות ולהוליאם לבית הסוהר מבוהלים ודקופים ובמולאי היכלו היו כמה עקמומיות נפלו באחת מהם האלפים זהובים וזעקו ואין שועע להם ולחלמר ככסו ב' אקים אלו ר' יעקב בן גו ור' יוסף בן גו אקים ומלאו הזהובים והלכו לדרכם ונתיעלו בביתם ואמרו זה החמון מלאכיהו בהיכל המלך בואו וכשנע שכולו ישוב להיכל המלך במכנות ומחכות יאולי נסיר מכפצנו חרפת לוררנו וכתלה במלך ועשו כן וכתחזקו במלאכת המשי ועשו בנדים יקרים וכסים ישמעאלים על ראשי הדגלים יקרים מאד לא נעשו כמותם בספרד והעלו מכה למלך השאם ולמלך אלמנכור בן אביעמר אומנו עד שאהב המלך אלמנכור יעקב בן גו וכתב לו גליון שנשאף על כל קהלות ישראל שיש מסגלמאסה עד כהר דויכנה שהיא קלה מלכותו שיהיה שופט את כלם ויהיה ראשי למכות עליהם כל מי שירצה ולקלוב כל עם וכל פרעון שלהם והעמיד לפניהו י"ח מסריסיו לבושים פסים והרכיבוהו במרכבת המענה ונקהל כל בני קהל קירטובה וכנעני ועד זקן ועשו לו הסכמה בכשיאות וכחוב זה שאל נכו גם אתה גם בנך גם בן בנך ועמד בגדולתו ושלק שליח אל הרב רבי חנוך שאם ידון בן אנשים ימים אותו באניה בלי משועות וישליכהו בים וכל הקמים על בן שטאנש שבו אליו וכתנו כולם אגרות לבן שטאנש שישוב לקירטובה ויסירו את הרב רבי חנוך ומטוהו לרב עליהם והוא השיב להם תשיבה קשה ואמר להם על הרב מעיד אני על עממי שמים וארץ שאין מטוהו מספרד עד ישיבת בבל ולקץ שנה אחת לכשיאות בן גו אמרו המלך אלמנכור שהי' כמדומה שישיב לו מחכות גדולות ויקח ממון כל ישראל מן הקהלות כהוגן ושלא כהוגן ויתן לו ומפני שלא עשה כן אמרו המלך בבית האסורים ועמד שם כמו שנה עד יום אחד יום חג השמעאלים עבר המלך השאם אל בית הסוהר בלאתו מהיכלו אל בית עבודתו ועמד בן גו לפני המלך השאם (בבית הסוהר) בפתח בית הסוהר וכשראהו שאל את אומנו אלמנכור על מה עשה לו כן והוא השיב מפני שאינו טוביל שי טבל גדולתו ולחלמר לזה המלך השאם להוליאו ולהשיבו לגדולתו וכעשה לו כן אבל לא שנ כמו שהיה מפני כן ומפני שכן שטאנש כתב תשוב' קשה לקהל קירטובה לא הושר הרב אחרי שוב בן גו לגדולתו עד שמת בן גו בימי הרב. והרב נקשיבתו ענמה כפשו והוקשה לו שמת כי בליל שבת מת בן גו ובא אל הרב אחד מחתניו בני פליאג והוא היה כמבשר בעיניו ומפר לו שמת יעקב בן גו וגעה הרב בבכיה עד שתטה בן פליאג ואמר אני באתי לבשרך במות אויבך ואתה אהב את שונאך אמר לו הרב אני מלך וזוכה על כל העניים שהיו רגילים לסמוך על שולמנו מה יעשו למחר אם אתה מפרנס אותם אני לא אנכה שהרי אני איני יכול לפרנסם כי לא היה הרב בעל ממון מפני קסידותו שלא היה רוצה ליהנות מכבוד התורה לפיכך היו חייו קיי לער וכפטר הרב ר' חנוך בשנת ד' אלפים תשע"ה קידם פטירת רבינו האוי

ספר יוהסין

ז"ל י"ג שנה ואף על פי כן לא השיבו מנחה קהלות סורק ומערב
לישיבו מפני שכתמים אלו העמידו תלמידים הרבה ופשוט התלמוד בכל
הארץ וכן היה מנהגו של הרב רבי מכיך שהיה עולה לסיים את התורה
בכל שנה ושנה ציוס טוב האחרון של קג היו עולים עמו גדולי הדור
ועיני העדה ובשנת ארבע אלפים תשע"ק עלה כמנהגו ועלו עמו (ערב
יום טוב) והתיבה היתה ישנה וכשזרה ונפלו וכשזרה מפרקתו של הרב
ומת לימים לאחר שהעמיד תלמידים הרבה והרניץ תורה בישראל ומגדולי
תלמידיו רב שמואל הלוי הנניד ברבי יוסף הידוע בן גיקטילה מקהל
קורטובה היה התמיד כחס מהששכילים הגדולים. ועוד היה נקי בספרי
ישעאלים ובלשונם ובאשר כח בהם לעמוד בהיכל המלך והיה רובל
מפרנס את עלמו בלער עד שהיה ימי קירוס בספרד לאחר שנפסקה
מלכות בני אביעמר וגברו סרני פלשתים ונדלדלה מדינת קורטובה וצרכו
יושביה. יש מי שנתק לסרקוסטה ועוד זרעם שם עד היום ויש מי שנתק
לטוליטולה וזרעם כבר שם עד היום. ורבי שמואל הלוי זה נתק למליקה
והיה יושב במקום והיה רובל והיתה מנתו סמוכה למזר בן אל עדיף
סופר המלך קצום בן מאחס מלך פלשתים בנראנט"א והיתה שפחת הסופר
מפייסת אותו וכחצ ספרים לאדוניה המענה אבו אלקאם בן אל עדיף
והיה רואה ספריו ומשה שמכתמו ולקץ ימים נשאל עלפני מענה זה בן
אל עדיף ממלכו קצום לשון לביתו למאליקה ושאל את אנשי ביתו מי
היה כוחז לכס הספרים הנאים אלי אמרו לו יהודי אחד סעוד למלך
מקהל קורטובה הוא כותב לנו מיד לזה הסופר והרינו אליו רבי שמואל
הלוי ואמר לו אין אתה ראוי לשנת במקום אל מסור מעני ימין ושאל
ונעשה סופרו ויועלו והוא היה יועץ המלך וכל עלמו היתה כאשר ישאל
איש בדבר השם והלליק המלך קצום בעלות שלו והגדיל למעלה ואמר
כך קלה הסופר בן אל עדיף ונטה למו' וכנס המלך קצום לנקרו ואמר
לו מה אעשה ומי ייעלני במלמסות שסבבוני והשיב לו אני לא יעלמך
מלבי מעולם אלא מלב זה היהודי שים עיכך עליו ויהיה לך לאב ולכהן
וכל מה שיעלך בן מעשה וה' יהיה בעורך ולאמר עות הסופר לקם
המלך קצום את ר' שמואל הלוי להיכלו והיה סופר ויועץ ובשנת ארבע
אלפים תש"פ היה בהיכל המלך והיו למלך ב' בנים הגדול באדים ומענהו
בלקין וכל סרני פלשתים נעו אחרי בלקין הקטן להמליכו ושאר כל העם
אחרי באדים וגם היהודים ומהם ר' יוסף בן סיגש ורבי ימק בן ליאון
ור' נמסיה הנקרא אשכאפה מגדולי גראלטה שלשה אלה היו אחרי בלקין
ור' שמואל הלוי היה אחרי באדים וביום עות המלך קצום עמדו סרני
פלשתים וגדוליה' בשורה להמליך בנו בלקין מיד הלך בלקין וכשק יד
אמיו הגדול באדים והמליכוהו בשנת ד' אלפים תשפ"ז וכחפכו פני
אוהביו כשולי קדירה ובעל כראס המליכו לבאדים ואחרי כן נחארט בלקין
שהמליך אמיו וה' מתגבר על אמיו באדים ולא הי' המלך יכול לעשות
שום דבר קטן או גדול אלא אמיו היה מכשילו ואמ"כ קלה אמיו וידבר
המלך לרופא להניח רפואתו עמו ובן עשה הרופא ומת בלקין והממלכ'
נכו'

ככוכ' ביד באדים וברקו היהודים הג' גדולי העיר הנזכרים למעלה
 למדינת אשקיליה ונסמך רב שמואל הלוי לנגיד בשנת ד' אלפים תשפ"ז
 ועשה טובו' לישראל בספרד ובארץ המערב ובאפריקה ובארץ ספרים
 ובאשקיליה ועד יש"ב' בנל ועד עיר הקדש כל בני דורו בארלות האלו
 היה מהל' מנכסיו וקנה ספרים הרב' סכתני הקדש והמנכ' והתלמוד
 שגם הם סכתני הקדש. וכל מי שהיה רולה להיות תורתו אומנותו בכל
 ארץ ספרד ובארלו' שזכרנו הוא היה עולי' עליה' מסוכו והיו לו סופרי'
 כותבי' משכ' ותלמוד וכותן בעמל' לתלמידים שלא היו יכולין לקנו' משלהם
 בישיבו' ספרד צין בארלות שהזכרנו ועוד היה מספיק שטן זית לבתי
 כנסיות שנירושלי' בכל שנה והרביץ תורה הרבה ומת' נשיבה טובה זקן
 לאחר שזכה לארבע כתרים כתר מורה וכתר גדולה וכתר לוויה וכתר שם
 טוב ומעשים טובים על גביהם וכפטר בשנת ארבע אלפים תת"טו ועמד
 על ככו רבי יהוסף הלוי בנו הנגיד וסכל מדות טובות שהיו באביו לא
 קסרו לו אלא שלא היה ענותן כאביו מפני שגדל בעושר ולא כשא עול
 בכעוריו וגנה לבו עד להשקית ויקצו אותו סרכי פלשמים עד שנהרג
 ביום שנת תט"ו בשנת שנת ארבע' אלפים תתמ"ד הוא וקהל גראנטה
 וכל הנאים מארלות רפוקות לראות תורתו וגדולתו ואבלו הלך בכל מדינה
 ומדינה ובכל עיר ועיר ועוד עימי רבותיכו הקדמונים שכתבו מגלת מענית
 גזרו מענית תט' בשנת ולא ידעו על מה הוא מחאן ידענו שכונו ברום
 הקדש ליום זה ולאחר פטירתו כחפזו ספריו ומקמדיו ופשוטו בכל העולם
 וכן תלמידים שהעמיד הם היו רבני ספרד ומנהיגי הדור אחר פטירתו
 וכחזור להזכיר דברי ארץ אפריקה אחר פטירת רב קושיאל כסמכו במדינת
 אלקירואן בנו ותלמידו רב סנכאל ורב נסים ברנני יעקב בן שאהון שקבלו
 ער' קושיאל וקבל רבינו נסים מרביני האיי שהיה אוהבו מאד ושילק לו
 ספרים בתשונות כל ספקותיו על ידו. ורב שמואל הלוי הנגיד על יד
 רב נסים היה שמה עימיו אל רב האיי והיה מהנה מנכסיו לרב נסים
 מאד שלא היה בעל עטון ולאחר בן נחתמן בו ושילק בתו לרב יהוסף
 הנגיד לאשה ולא מלאה קן בעיניו מפני שהיתה נכסא אבל היתה בעלת
 תורה ויראת שמים וכשנהרג אישה הנגיד ברחה אל מדינת אליסאנה
 ופרנסוה קהל אליסאנה בכבוד גדול עד יום שות' ורב סנכאל עשיר גדול
 היה שהיו באלקירואן סופרים הרבה עטילין מלאי לכיסו והיו לו ט' בנות
 והניח י' אלפים זהובים אחר שותו וכן רב נסים לא היה לו בן וכפטר
 שניהם ופסק התלמוד ארץ אפריקה וכשאר פעטו שזער במדינת אלמאדיה
 בידי בני זוגטאר ובמדינת קלעה המאך ביד ער שלמה הדיין בן פורטש
 אבל לא כסמכו ברבנות ולא ילא טנעם בעולם ודורם של שלמה אלה
 רב סנכאל ורב נסים ורב שמואל הלוי הנגיד הוא הדור הראשון ברבנות
 וקור' כק התלמוד בספרד והיו שם ה' רבנים ושמות כלם ילאק שנים
 ספרדים ושלישי קרוב להם ושנים באו מארץ אחרת שנים הספרדים אלו
 הן רב ילאק בר ברוך ורב ילאק ברני יהודה בן גיאת (רב ילאק ברני
 ברוך) ורבי ילאק בר יעקב ברני ברוך בן אלבאלי' עקהל קרטונה וקודם
 לכן

לכן היו אבותיו מקהל מארדה וכשנבר טיטוס על ירושלים פייס מטנו
 שליטו שהיה לו סמיכה על ספרד ששלק לו משועי ירושלים ושלק לו מקבת
 והיה בהם עושי פרבו' ויודעי סלאכת משי ואסו צרוך ועמדו במארדה
 וסך לי רבי עזיר בן צינע שראה גליון של רב סעדיה גאון ז"ל וכתוב
 עליו לקהל קרטובה ואלבירה ואליסאנה ובגאנה וקלסאנה ואשכנזיה
 ומארדה העיר הגדולה וכל ערי ישראל אשר סביבותיה ומפני שלקמות
 קרבה מארדה וגלו אבותיו אל רב יצחק זה הרב בן זאליה ושכנו
 בקרטוב' והיו מגדולי העיר ונולד רב יצחק זה באייר שנת ארבע אלפים
 תשל"ה והיה אוהב תורה ודורש חכמה מימיו ובא למדינת קרטובה חכם
 גדול מלרפת שמו רבי פריגורס ועשה לו רב יצחק זה טובה הרבה ומספק
 לו כל צרכיו ויחל לשבת את האיש ולמד מחנו ורבי שמואל הלוי הנגיד
 היה אוהב אותו והוא עודנו כער והיה משגר לו ספרים ומתנות ומלוהו
 להשתדל ולקרות וכפטר ר' שמואל הנגיד בשנת ארבע אלפים תתצ"ו וכתב
 רב יצחק זה מקצת עיבור וכל סודו לרב יהוסף הלוי בן הנגיד וכשא
 אותו רב יהוסף הלוי במסון והלך אליו לגראנטה והיה הולך ושב
 מקרטובה לגראנטה ובגראנטה היה ביום השער ונעשה לו כס ונלו
 ואחר כך קנה ספרים הרבה מאד כי עזיר גדול היה ומספרי הנגיד
 אשר נתפזרו בכל הארצות קנה הרבה מאד והוא קנה ספר וקרא שמו
 קופת הרוכלי' ופירש מהלכות קצות שנתלמד הרבה מאד אבל לא השליטו
 וכפטר והוא עודנו לא נאלם והיה חכם במקמת יוכית וכן ל"ד שנה היה
 כשילא טנעו בעולם וכסעך ברבנות וכשיאות בשנת ארבע אלפים תתכ"ט
 כי סלך ישמעאל הנקרא אל שעתעד שמו לשר בניתו ובהיכלו שהיה שוע
 לו במקמת האילטגניכות שהיה יודע מוסף על תורתו ועמד בגדולתו כמו
 עשרים שנה וכפטר במדינת גראנטה בניסן בשנת ארבע אלפים תתכ"ד
 לאחר שהרביץ תורה והעמיד תלמידים הרבה ועשה טובות גדולות לישראל
 וכ"ט שנה היו ימי שני ימיו והוא זקנו אבי אמנו ורב יצחק בר יהודה
 הרב בן גיאת מגדולי מדינת אליסאנה גם הוא היה אוהב תורה ודורש
 חכמה מימיו והנגידים השכים רב שמואל ורב יוסף בנו היו מנשאים
 ומכבדים אותו וכשנזרה הגזרה על רב יהוסף הנגיד צדק רבי עזריה בנו
 לרבי יצחק זה הרב בן גיאת וזכר הרב קסד אבותיו וכבדו וכשאו ורלה
 להקישו לראש על קהל אליסאנה ואחר קהלות ספרד והוא עודנו כער
 אבל אם ה' לא יבנה בית שוא עמלו בזיונו בו וכפט' רבי עזריה הלוי
 וכסעך רב יצחק בר יהודה ברבנות עד שנת ארבע אלפים תת"ט וקלה
 קלי כנד והנשאוהו עבדיו לקורטובה להתרפא וכפטר שם ביום שנת
 והולשאוהו עבדיו מת מקורטובה וילכו כל הלילה ויאור להם באליסאנה
 ויקבר שם עם אבותיו ומוסף על תורתו ועל חכמתו היה פייטן גדול
 ויודע בקצת יוכית והרביץ תורה הרבה והעמיד תלמידים גדולים ומגדולי
 תלמידיו היה רבי יוסף הדיין בר יעקב בן סהל חכם גדול ופייטן גדול
 וירא שמים כסעך בדייכו' קורטובא בשנת שנת ד' תתע"ג וכפטר
 בניסן

בניסן שנת ד' תתס"ד ושפט את ישראל י"א שנה ומתלמידי רבי יצחק
 ברבי ברוך בנו שזכר ורבי יוסי בר לדוק בן לדיק חכם גדול ופייטן
 וירא סמים ונסמך בדיינות קורטובה בסיון שנת ארבע תתל"ח ונספטר
 בשנת ארבע תתק"ט ושפט את ישראל י"א שנה והוא נקרא קבר לרבי
 יצחק ברבי ברוך ורבי יצחק בר יהודה וכך היה סכינה אל קבר רבי
 יצחק ברבי משה הידוע בן סבני סקהל דאניה פעמים נקרא קבר פעמים
 נקרא רב ולא היה קבר לאלו ולא עלר כח דמיהם והלך מדאניה לארץ
 סורא ונסמך שם גאון והושב על כסא רב האי"ל ולפי דוכנו למדנו
 שלא כשאר שם ושאר בתלמוד בכל ארץ שנער. הרביעי רב יצחק ברבי
 ראובן אלברגלובי בא מצרנגלובא למדינת דאניה והיא היתה נישובה
 וזקה בים והיה בה קהלה גדולה וקדושה צעופר ונמעשי טיבים וכדו
 הרב ר' יצחק זה ונשארו ונתחתן לנן אלכהוש מגדולי דאניה וישב ושפט
 אותם עד יום מותו ופייטן היה ומנר אזהרות ומנר פירוש נפרקים
 מעסכת כתיבות מעיד על כמתו ומנוכתי ועוד גדול מכלם רבי יצחק
 ברבי יעקב בן אלפאסי מן קלעה ממאן ומלמידים של הרב ר' נסי' ברבי
 יעקב ור' מנחאל היה והלשינו בו בארלן מלפה בן אל אענאב ומייס בנו
 עד שנת ונכנס בספרד בשנת ד"ח תת"ח וכדו ונשא ר' יוסף הכנשיא
 בר' מאיר בן שחרמיקש ונכנס למדינת קירטובה ועמד שם מעט ואמר כך
 הלך למדינת אליסנה ועמד שם עד יום מותו ונספטר בניסן שנת ארבע
 תתס"ג והוא כבן ל' שנה והוא העמיד תלמידים הרבה וילא טנעו בכל
 העול' ומינר הלכות כמו תלמוד קטן ומימות רב האי לא נטלא כעוהו
 נמכמה. וממשה אלה הם הדור השני ומגדולי תלמידיו של רב יצחק בר
 יעקב היו רב יוסף בר מאיר הלוי בן מיגש כולד באדר ראשון שנת ד'
 תת"לז והיה רבי מאיר אביו תלמיד חכם ונשא פנים והיה ר' יוסף
 הוא הנורא מעדינ' גראנעה מלפני המלך באדים כמו שהזכרנו למעלה
 והיה עונד ענודי המלך בן ענאד ומנערותו של רב יוסף הלוי היה מכיר
 בו רב יצחק בר ברוך שאדם גדול יהיה והיה עומדל לרבי מאיר ללמדו
 ביום ובלילה שהיו שניהם איהבים זה את זה נכפשות רב יצחק בר ברוך
 ור' מאיר בן מיגש. וכשנכנס רב יצחק בן אלפסי בספרד ונתיישב
 באליסאנה הלך רבי יוסף הלוי אליו ממדינת אשניליה והוא עודנו נער
 כבן י"ב שנה ועמד לפניו כמו י"ד שנה ללמוד יומם ולילה והיה לו לרב
 יצחק לבן והגדילו נמכמה ומכבו קודם פטירתו וכתב לו ספר שאפי'
 בדורו של משה לא אישחק כותיה דאלו בדורו של משה כתיב הבו לכם
 אנשים חכמים ונבונים וכתוב בתריי ואקח את ראשי שטיב' אנשי חכמי'
 וידועי ואילו נבונים לא אישחק והוא חכם וננון:

הגה"ה אמר ש"ש עיין בפפתא הממנה להרמז"ס ע"כ:

ואמר פטירת רב יצחק ישב רב יוסף הלוי על כסאו מסיון שנת ארבע
 תתס"ג עד אייר שנת ארבע תתק"א ל"ח שנה ונכלם תורתו אומותו
 וענעו

וטבעו ילא מספרד עד סלרים וכל הארלות וסוסף על סכמתו הגדולה
 היו סדותיו סעידות צו שהוא מזרע טרע"ה שענו סאל היה סכל האדם
 וכחן לו הקנ"ה רוחב לב והיה עובר על פגע הקנ"ה יגמלהו בכל הטובה
 אשר עשה לישראל ססן. ורב צרוך צר רב ילמק צן אלצלי כולד גם הוא
 צאדר ראשון סנת ד' אלפים סתל"ז שניהם צאנה אמת כולדו וקבל סאציו
 רב ילמק וקודם פטירת רב ילמק אציו היתה סמלוקת צינו וצין רב
 ילמק אלפאסי. וכן היתה סמלוקת גדולה צין רב ילמק צר יהודה צן
 גיאת וצין רב ילמק צן אלפאסי וכסנפטור רב ילמק צר צרוך היה רב
 צרוך כצן י"ז סנה והוא סס לי שצעת פטירת אציו קראו ולקס צאצו
 סלא היה יכול לדבר דברים כסמעיס ואמר לו לך לרב ילמק צן אלפאסי
 ואסור לו שהרי אצי יולא מהעולם הזה וככנס לעולם הנא וכבר סמלתי
 לו על כל דברים קשים שדבר לי צין צכמנים צין על פה וכן אצי ספייס
 סענו שיעשה כך וילמד אותך ועסוד לפציו ויודע אצי שיעשה לך טובות
 הרבה סאל וילמד אותך בכל לבו ואמר קצרי אמת אצי סרי הלכתי
 לאליסנה ודברתי לו כל דבריו שליוכי וצכה רבי ילמק צן אלפאסי והגדיל
 צצכי וקור לכממני ולדבר על לצי ואמר לי אס סת אצי ז"ל אצי אהיה
 לך לאב ואתה תהיה לי לצן ועמתי צניחו עד שלמתי לפציו כל התלמוד
 וכסמת רב ילמק צן אלפאסי ז"ל טנעס של אלו רב יוסף הלוי ורב צרוך
 צר ילמק היה פוטע ויולא בכל הארץ והיה רב צרוך זה יודע סכמת
 יוכית סוסף על תורתו וככמתו והעמיד תלמידים הרבה ואצי הקטן סככלס
 וכפטר צסוף אלול סנת ד' אלפים טרפ"ו והאריך ימים אצרו רב יוסף
 הלוי כמו ט"ו סנה ואין לו שני צכל העולם ודורו הוא הדור השלישי
 צרבנות ולאמר פטירת רב יוסף הלוי ז"ל ססס העולם סן היציבות של
 סכמה ואע"פ שרבי סאיר צנו ורבי סאיר צן אציו היו תלמידיו ובעלי
 קבלתו והס סכמים גדולים אבל ספני הרעה כאסף הלדיק ואמר פטירת
 רב יוסף הלוי ז"ל היו שני סירים ושקדות על ישראל וילאו צגלות
 ססקימותם אשר למות ואשר לקרב לקרב ואשר לרעב לרעב ואשר
 לשבי לשבי ועוד סוסף על כצואת ירמיה ואשר לצאת סן הכלל ספני קרב
 צן סטורת שילא לעולם צצנת ד' אלפים סתק"צ גור להוליא ישראל סן
 הכלל ואמר לבו זכקידס סגוי ולא יזכר סס ישראל עוד. וכן לא השאיר
 להס צכל סלכותו סס ואשר צמדינות שלצ' בקלה העולם עד מדינת
 אלסדהיה וספני כן לא יבלו צציו של רב יוסף להושיב יציבות אלא גלו
 צראש גולים למדינת טוליטלה והיו סשמלדים להעמיד תלמידים כפי כסס
 והקנ"ה הסכים על ידס והס סוף סכמי התלמוד צזה הזמן ושמענו
 שנארץ לרפת היה סכס גדול ורב סובנהק צמדינת דוסרו"ג סמו רבי יעקב
 השס ישמרהו ויסייהו ויזכהו ללמוד וללמד ולהרביץ מורה בישראל הרי
 עשרה דורות סן הכציאים קגי זכריה וסלאכי עד ריב"ז וה' דורות של
 סכאים וז' של אטוראים הרי אלו כ"ב דורות עד סוף האטוראים ורבצן
 סנוראי ה' דורות וק' דורות צגאויכים וג' דורות צרבנות דורו של רב

כסים ורבינו מנחם ורב שמואל הנגיד ודורו של ה' רבנים שעות כולם
 רב יצחק ודורו של רב יוסף הלוי ורב ברוך בר רב יצחק הרי אילו י"ד (?)
 דורות מתחמת התלמוד עד פטירת רב יוסף הלוי ז"ל כולם עדים כאמנים
 שפי עדים כאמנים לא פסקה הקבלה שלשלת הקדושה שלה. ואילו בשיכים
 אין אתה יכול כן שהרי עכן הרשע ושאלו בנו שם רשעים ירקב תלמידים
 של רב יהודאי זלוק"ל היו וחקקו עליו ועל קבלתו בלא שום טענה בעולם
 אלא מפני קנאה ואינם יכולים לוטר כך אנו מקיבלים שפי פלוני ומפי
 פלוני ומפי הנביאים אלא מלבן ועוד שהם בטלים שאתה יכול קהלות
 ישראל שהיו פישטות ממדינת סלה בקלה המערב עד תארת בראש
 המערב וקלה אפריקא וכל ארץ אפריקא ומלרים וארץ הלבי וארץ ערב
 ושנער ועילם וארץ פרס וארץ דן וארץ הגרגסי ונקראת גרגאן וטברסטאן
 ואל דילאן עד נהר אונל שהיו שם גוים כזריים שנתגיירו ויוסף מלכם
 שלם ספר לרב מסדאי הנשיא בר יצחק בן שפרוט והודיעונו שהוא על
 דעת רבנית וכל עמו וראינו בטוליטלה מבני בניה' ת"ק והודיעו שאריתם
 על דעת רבנית וכן בכל האיים שנים יון שארץ נבקדי וגנת עד
 קוסטנטנייה ורומי הגדול' וכל ארץ אשכנז ומורגסה ולרפת וארץ פוליה ומגנסי'
 וארץ סקליה וארץ ליכנרדיא עד נהר רודנו עד ארץ ספרד בקלה המערב
 כלם המקום ישיב שבחם ויקבץ גליותיה' שהם על דעת חכמי המענה
 והתלמוד קוץ מעדי' אה' במערב במדבר שמה ורגאן ומעט מהם במלרים
 ומעט היה מהם בארץ הלבי וכשהיו ישראל פוגגים אג הסכות בהר
 הזתים היו קונים בהר מקנות מקנות אלהנים אלו את אלו ומזכרים אלו
 את אלו. והמייכים קונים נגדם כמי קאפי עזים והיו הרבנים מוליאין
 ספר תורה ומקריעין שמות המינין בפניהם והם שותקין כמו כלבים
 אלמים לא יוכלו לכנוק ומאלו שהיו בארץ הלבי היה אל שיך אנו אל פרג
 ישחקו עלמותיו בניהם והלך לשם כסיל אחד מקשטיליא נקרא אבן אל
 מדאם וראה את הרשע אלפרג והוא הסיתו והדיחו וכת' בן אל מדאם
 ספר אנו אל פרג הספר המסית והמדיח והכניסו לקשטיליה והטעה
 הרבה מהם וכפגר בן אל מדאם לגיהנם ונשארה אמתו הארורה והיו
 קורין אותה אל מעלימה וסומכין עליה בקבלתה ושאלין זה אל זה היאך
 עושה אל מעלימה ועושין כמותה עד שנתחזק הנשי' ר' יוסף בן אל פרוג
 אל קברי והשפילם עוסף על שפלותם וגרשם מכל מזבחי קשטיליה קוץ
 ממזבד אה' קטן שנתן להם מפני שלא ראה להרגם שאין דנים דיני
 נפשות בזמן הזה ואמר פטירתו העלתה טיכחם שרטון עד שהומלך די
 אלפונכו בן רימוכוו מלך מלכים וזה הדבר שהשפיל המייכים בקשטיליה
 אל די אלפונכוו בן רימוכוו מלך מלכים היה ומלך לדק ובכדה ידו על
 ישעאלים הנמלאים בארץ ספרד ושםם לשם עובד ועלמה מלכותו והניח
 ה' לו מכל עבריו מסביב והימים אשר מלך על אדום מ"ק שנה וכי
 קזקה המלוכה על ידו לקח מיד הישעאלים גבע ראבה אשר על אס
 הדרך שארץ ישעאל לארץ אדום והטורדים בארץ פלשתים עברו מעבר
 לים אל ארץ ספרד אשרי אשר לא השאירו פליט לישראל שתכנה עד אל

ספר יוחסין

שהיה השיג ידו כבוד על סלסלות ונקטו לעשות כן בכל מדינות סלכות
 ישמעאל בארץ ספרד לולי ה' שהיה לנו יאמר נח ישראל כי כאשר שמעו
 היהודים כי באו עליהם הסורדים להדיקם מעל ה' אלקי ישראל הירא
 את דבר ה' גם אל כפשו וכמעט לא הפכו אבות אל בנים מרפיון ידים
 יש מהם נכבשים צידי אדום ונמכרים להם להניסם מארץ ישמעאל ויש
 מהם נסים רוגלים ערוטים ויחפים התגנפו רגליהם על הרי נקש ועוללים
 שאלו לקס פורש אין להם. אבל מקדים רפואה למכה יתעלה שמו אמן
 אמן שכן כתוב כרפאי לישראל ונגלה עון אפרים הקדים ונתן בלב המלך
 די אלפונטו להפקיד על גבע רקק על כל מנת המלך רב יהודה הנשיא
 בן רב יוסף הנשיא בן עזרא אבותיו מגדולי גראנטה ויורשי עלר ומשרה
 בכל דור ודור בסלכות באדם בן חנוס מלך פלשתיים ומלך המלך חנוס
 אביו ומסירת צידי קהל גראנטה שהם מיושני ירושלים מצני יהודה ובנימין
 ולא סן הכפרים וערי הפרוזי אבל ר' יהודה הנשיא זה אביו ודודיו ארבעה
 שרים רבי יצחק הגדול. ומשנהו רבי משה. השלישי רבי יהודה. והרביעי
 רבי יוסף. כלם מדותם מעידות עליהם שהם שורע הסלכות ומן הפרמטים
 וכאשר הופקד הנשיא ר' יהודה זה על גבע רקק ועל מקלט הגולה על
 ידו עברה הגולה והוא הוליא אסירים בכושרות ושלח רכזים מפשים
 ושבר עול וכחק עוסרות ובנייתו ועל שלחנו מנחו בני הגולה מכוחה
 והשניע רענים והשקה למים והלניש ערוטים ונהגם בנהמות לכל כושל
 עד שהגיעו למדינת טוליטלי בכבוד מפני סיראו וכבודו שהיה לו על
 אדום המציאים אוחס והוא עודנו נקור וגער חית קנה וכסף לא קשב
 וזהב לא מפץ ולא גבו לעלמו מכל חלקו מעבודת המלך ומלאכה גדולה
 הימה כי אם נדקות אלו כי למתיה שלחו ה' לפני הגולה ויהי כאשר
 תמו כל הגוי לעבור על ידו שלח לו המלך ויקחהו ושמו אדון לביתו
 ומושל בכל אשר לו והוא בקש סן המלך לבנותי מת לסינים פתחון פה
 בכל ארץ קשטיליא ויאמר המלך להעשות כן ויכנעו המינים ולא יספו
 לשאת ראש והם הולכים ומתמעטים ועוד סיטן שלישי יהיה צידך שהמינים
 לעולם לא עשו טובה לישראל ולא ספר שיש בו קיזוק תורה או דבר
 קטנה ואפילו שורה אחת ונקמה אחת כי כולם כלבים אלמים לא יוכלו
 לכנוק וכאשר נמלא בהם אחד שאמר ספר חרף וגדף והטיח דברים כלפי
 מעלה כאשר עשה זקן אשעאי אביו אלפראג שתחילת ספרו פי' אול
 אלטלאס בכל סדר בראשית דבר בו על האל יתברך תועבות גדולות
 מעידות על סבלותו ומסרון דעתו ונסדר. אלה מסעי גדל מלבו דיני
 מסוכות ודיני נפלות בלא שום קבלה ולא שום ראיה כי אם הוא אומר
 אלעקל יקהרי נרא אלעקל יקתרי נרא ואני כחבתי תשובת ספרו והראיתי
 לתלמידים סבלותו ואלו נרננים אתה עולא שלשלת הקדושה שהזכרה
 וקונה לה אלפי אלפים חכמים קדושים כי לא הזכרנו אלא בעלי ישיבות
 בלבד ועוד מאברי ספרים נבתי הקדש כגון ר' יהודה בר דוד פאמי
 הכקרא מיוג שהעמיד לשון הקדש על בריו אחר שנשכח בכל הגולה.
 ור' מריכום בן גנאק גם הוא השלים כל מה שהמחיל ר' יהודה בר דוד

ז"ל. ועוד ר' עשה כהן בן קטליא ורביס אפרים ויכמים שבתנו לנו ספרים ומקורות ושירות ומשנקות ליוולרנו ית' שמו אסן וכמות לישראל למקן את לבס בגלות. בימי רבי יוסף הכשיא התחילו ללפנף ובימי רבי שמואל הכניד כחכו קול. עהס רבי שלמה בן יהודה בן גבירול חכס גדול ומשורר ורבי ילמך הרב בר יהודה בן גיאת. ורבי אהב הכשיא בר עזיר הכשיא בן שרטיקאש. ורבי עשה בר יעקב בן עזרא מורע המשרה ויכס גדול בתורה ובקבטת יוכית ובעל שירות ומשנקות וכל השמע אות' ירך לבנו ויעלא שיראת יולרו. ור' יוסף הדיין בר ילמך בן סהל ור' יוסף הדיין לדיק בן לדיק ורבי יהודה הלוי בר שמואל הלוי ור' אברהם בר מאיר בן עזרא כולס חכמים גדולים וקדושים ומקוקין יד ישראל בשירות וכמות על אלו כאמר ז"ל. ועל המינין כאמר ושס רשעים ירקב. והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע ומלדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד:

אמר אברהם בעל הספר ע"כ עה שעלתי בספר דורות עולם אשר הוא ספר הקבלה לרב המסיד ר' אברהם בן דאור הלוי שנהרג בטוליטולה על קדושת השס ואני סעכתי עליו בדורות הגאונים עד זמנו ז"ל. מכלן והלאה כדבר בדורות האחרונים. רבינו האי גאון בן רב שרירא גאון בן רב חכניה גאון בן רב יהודה גאון סיף הגאונים כפטר שנת תשנ"ח ד' שנים אחר פטירת קותנו רב שמואל בן קפני גאון ומבר ספר עקק ומעבר וספר שבעות וספר סלרכות וספרים אפרים. רבינו מנכאל ורב נסים שנת תת"י. רב שמואל הכניד כפטר בקרטנה שנת תתע"ו. רבי יוסף בנו כהרג ט' לעזת שנת תתכ"ז. ובשנת תת"ל כפטר רבותיו של רש"י ר' יעקב בר יקר ורבי ילמך סגן לוייה בר אשר והמכס המשורר רבי שלמה בן גבירול והרב רבי גראוס מאור הגולה לרפתי כלס בשנה אחת ורבי שלמה בן גבירול גדל בסרגוסה ונפטר בנאלינסיייה ובזמנכס של אלו ר' עשה הדרשן בנרנכנה רבו של ר' נתן בעל הערוך כך כחוב ערך קבר ומגדולי תלמידי ר' עשה הדרשן ר' עשה העניו ור' עשה בר יוסף בן מרן ור' לוי בן אחיו של ר' ילמך והגדול שכולס ר' אברהם בר ילמך הנקרא אב ז"ד והראב"ד והרב ר' זקניה בעל המאור זהרב ר' שולס בר יעקב והר' שמואל בר עשה והר' שמואל בר דוד והר' עשה בר יהודה והרב ר' יהוכנן הכהן והרב ר' שלמיא אבל הר' אברהם אב ז"ד גדול שכולס. ובזה הזמן גם כן היה ר' יהודה בר ברזילי שקבר ספר העמים. ור' עשה בן עזרא כפטר קרוב לשנת תת"ס. ר' ילמך בן גיאת שנת תתע"ט ומבר ספרים ופיוטים. ר' יהודה הלוי ורבי אברהם בן עזרא בני שתי אקיות ובן חקשים שנה היה ר' יהודה הלוי בלכתו לא"י כאשר כתב בפיוטיו והוא קבר ספר הכוזר. ור' יוסף טוב עלס היה בזמן הזה ורש"י וספר המלות והראב"ש עניאין ראיייה עטנו. ר' ילמך בר ברוך מקורטיבא עשה ספר קופת הרוכלים ולא השלימו ונפטר שנת תתכ"ד. רב אלפס רבינו

ספר יוחסין

הגדול כפטר שנת תתס"ג. הרב הקסיד והמאור הגדול רבינו שלמה בר' יצחק טטריוש לרפתי קבל ג"כ מר' גראוס וספריו ידועים הם 'שלם ה' פעלו ונקראו נפי החכמים כולם פראגדתה ר"ל ספרש הדת וכפטר הוא ור' שמקה תלמידו שעשה סקזור ויטרי שנת תתס"ה והיה ימי רש"י ע"ו שנה. ורבינ"א היה בזמנו ותלמידו וגם ר' שמעיה. ר' אנרהם בר קייא המוכן כפטר שנת תתס"ה. ר' נתן בעל הערוך כפטר שנת תתס"ו. הר' יוסף בן סיגאש כפטר בשנת תתק"א ועשה פירוש למסכתות רבות. רבי סנכאל איש רוסי בזה הזמן. רבינו זרמיה הלוי יסד המאור בלוביל שנת תתק"י והשיג על הרב אלפס. רבי אפרים תלמיד הרב אלפס שהשיג על רבינו זרמיה בזמן הזה. ר"בן והוא רבי יצחק בר נתן תלמיד רש"י וקחנו בזמן הזה. רבי קייא אל דאודי סיוסם סורע דוד ובא מדבל [אולי ל"ל מנבל] לספרד וכפטר שנת תתק"ד. רבי אנרהם בר מאיר בן עזרא אשר עשה פירוש הב"ד ספרים וספר התכונה כפטר שנת תתק"ה בקלאהורה וי"א כי כפטר שנת תתקכ"ח והוא קבור בא"י. וי"א שנת תתקכ"ד ר"ק אדר יום ב' בן ע"ה שנה י"א שנה קודם פטירת הרמב"ם ז"ל וזהו היותר אסתי. ואחר הדור הזה קמו תלמידי רש"י רבותינו הלרפתים בעלי התוספות ומגדוליהם בני בתו של רש"י ז"ל ה"ה רבינו שמואל הכקרא רשנ"ם ורבינו יעקב הכקרא רבינו תם בני הישיב רבי [סאיר] בר רבי שמואל סרוטרוג ז"ל ורשנ"ם השלים עסקת בתרא ופיק ערבי פסאים וכפטר שנת תתקל"ה ורבינו תם פירש התוספות וספר הישר וכפטר שנת תתק"ל בשדינת רימינו קרוב ג' פרסאות לטרויש וכתב רבי קייס כהן תלמידו בפרק הנושא שאם היה אם בשעת פטירתו היה מעמא לו וזה רבי קייס כהן היה אבי אמו של הר"ש מקולי בעל ספר ענות גדול. הר' אפרים סרינשבורק כפטר שנת תתקל"ה. ר' שמואל סאצבורא ורילב"א בזמן הזה. רבי יוסף פורת הקריף בן רשנ"ם בזמן הזה. הרב הגדול רבי יצחק הזקן בר שמואל בן אחותו של רבינו תם וזה כק"א ר"י בעל התוספות והעידו רבני הלרפתים שהיו לוטדים לפכו שגיס רבנים וכל אחד ואחד היה יודע עסקתא אחת והיו לוטדים על פה וסקאים סגמרא לגמרא והוא כתב לר"ת דודו על ענין יין כסך שננע בו מיכיק מסך ומאבד קא שריתו יין כסך לעלמא ואמר אבוק על זקנו רש"י וכלק לר"ת והודה ולא בוש ואטרו שנת שנת תתקל"ה ויש לי בזה ספק. ויש ר"י אחר בתוספות כקרא ר"י הנקור. הרשנ"א אשר כקרא רבינו שמשון בר אנרהם והוא כקרא ר"ש משנן בעל התוספות ונקרא איש ירושלים ועשה פירוש לזרעים וטהרות וקבר בהר הכרמל וכפטר שנת פטירת רבו ר' יצחק הזקן ויש בזה ספק לפי שהשיג על הרמב"ם אחרי עותו. רבי יהודה הלוי כפטר שנת תתקל"ח. רבי בכיסין בעל הסעעות כפטר שנת תתקל"ג. המאור הגדול אשר זרק שטשו לכל ישראל אשר השלים ע' דורות שמשון שמואל הלדיק הרמב"ם ז"ל ורבי יוסף הלוי בן סיגאש היה ל"ס דורות ואחריו דור ל"ט והוא רבי סאיר בנו של רבי יוסף הלוי ורבי סיוון אביו של הרמב"ם והוא למד את בנו ואף על פי שאטרו כל המפרשים כי רבי יוסף הלוי

הלוי היה רנו של הרמב"ם אולי אמרו שראה מספריו וגם כי ראיתי אני
 שאמר כפי מה שלמדתי מרבי רבי יהוסף הלוי אבל כפי סדר הדורות אי
 איפאר כי כבר כתבנו למעלה שנפטר רבי יהוסף שנת תתק"א והרמב"ם
 נולד בשנת תתל"א ערב פסח יום שנת שעה ושליש אחר מלי היום ואם
 כן יהיה ר"מ בן י' שנים ועוד כתב הרמב"ם בפירושו המשנה קבלתי כל
 הספרים אשר באו לידי מפירושי אבא ערי אדוני וזולתו עד רבי יהוסף
 הלוי כ"ע כי לב האיש ההוא בתלמיד טבעית וכמוהו לא היה לפניו עלך.
 וכתב גם כן אני עשה בר עיישון הדיין בר יוסף הקב"ש בר יצחק הדיין
 בר יוסף הדיין בר עובדיה הדיין בר שלמה בן הרב ר' עובדיה הדיין
 זקוב"ל התלמידי לקבר פירוש המשנה ואני בן כ"ג שנים והשלמינו במלר"ס
 ואני בן שלשים שהיא שנת אלף ומע"ט לשטרות והוא קרוב לקצונו
 שאמרנו ובעל דורות עולם כתב כך שראה פטירתו והשלים פי' המשנה
 שנת תתקכ"ז והמקיל שנת תתקי"ט וקבר ספר הי"ד י"ב שנים אחר
 המשנה בן כתב בהלכות קדוש הקדש ופירוש המשנה כתבו ערבי וקבור
 הי"ד בלשון הקדש לח עד מאד ואחר כך עשה ספר המלות בלשון ערבי
 וספר העורה עשה שנת קמ"ט עקיו לתלמידו הקטן רבי יוסף בן עכביץ
 ואגרת תחיית המתים כתב ה' שנים אח"כ ושאלו ממנו שיעתיק העורה
 ללשון הקדש והשיב שלא יכול אבל שהיה זכייהם תלמיד עונהק כה"ר
 שמואל בן תנן והוא סומך עליו וכן האמת כי העמקת רבי יהודה אל
 קריזי אינה ראויה וכבר ידעת מה שאירע לספר העורה ולספר המדע
 אשרו אחס וכל מה שכתב הרמב"ן ז"ל למכתי פרוזינסיא וגם רבי דוד
 קמחי שהיה באותו הזמן כתב למכתי לוכי"ל על זה והענין ארוך עד
 מאד. וספרי הרמב"ם אין אקר ושאלותיו למכתי לוכי"ל והוא אומר
 במפתח המשנה שעשה בלשון ערבי פירוש על שלשה סדרים מהגמרא
 ועשה פרקי עשה ופי' אנוקרט וקרא כל ספרי המכסות: הגה"ה אשר
 ש"ס מלאתי בקונטרס שנעלה ארון האלהים הרמב"ם ז"ל שנת תתקס"ה
 בעלרים ובכו אותו היהודים והמלרים שלשה ימים וקראו זמן השנה כה"י
 כהיה וניום ז' הגיעה השמיעה לאלכסנדריא וניום הק' אל ירושלים
 ונירושלים עשו מספד גדול וקראו לים ועלרה וקרא הקון מוכמות אם
 במקתי והמפטיר קרא ויהי דבר שמואל אל כל ישראל וסיים כי כלקח
 ארון האלהים ואמר ימים העלוהו לא"י ופגעו לסטים נהם ובראו העולים
 והניקו הארון גם והלסטים בראותם כי ברקו רנו להשליך הארון בים
 ולא כלו בכל כחם להעתיקו מן הארץ והיו יותר משלשים איש וביון
 שראו כך אמרו איש אלהים קדוש הוא והלכו והנטיקו את היהודים
 שיליכוהו לשמון מפלס והם גם כן לוו אותו וקברו בטבריה. וי"א
 שנקבר בין האנות במנרון עד כאן. אחר כך קם בנו המסיד כה"ר
 אברהם ועשה שאלות ומלמידו הקטן רבי יוסף עשה פי' שיר השירים
 בלשון ערבי קטן מאד. הרב ר' יהודה המסיד בר יצחק קבל מר"י בעל
 התוספות ועשה ספר הכבוד. הרב ר' אברהם בן דאורי שקדש עלמו על
 יקוד השם בטוליעולא וקבר ספר הקבלה מעשה רבינו ע"ה עד ר' יהוסף
 הלוי

הלוי אשר סמכנו עליו בצבורינו ומנר עוד ספר נקרא אמונה רעה
 ובלשון ערבי עקידה אל רפיעה ועוד מנר ספר נחמת החוכה שנת
 מחק"ט. הרב רבי יצחק בעל העיטור מנר ספרו שנת מחקט"ב. וכפטר
 הרב הגדול הראב"ד בפואקריש בע"ש בצמורה שנת מחקנ"ט והעיד עליו
 בן שועיב פ' פנחס ששע שאלוהו נר' לו וכן כת' הוא עלמו על שלשה
 בני הדם קטועים אשר וכנר הופיע רוח הקדש בנית מדרשנו ועשה
 קדושים לגמרות והשגו' על רבינו זרמיה הלוי כ"ע והשגות על הרב
 אלפסי והשגות על הרעב"ס ואמרו שהודה הרעב"ס וא' סיסי לא נלמני
 אלא בעל מלאכה אחת וכפטר עשו כהנים את קברו. ובזה הזמן
 הרב ר' עשה הכהן אשר נקרא הרע"ך ועשה השגות על הרעב"ס והשיב
 הרעב"ס עליהם. וכן בזמן הזה ר' יוסף בן פלט אשר השיב לה"ר
 אברהם אב"ד כ"אשר כתוב בהקדמת אנודרהם וזה ר' אברהם אב"ד והרעב"ס
 זה ר' יצחק הלוי בר זרמיה ור' קלויטוס ור' שאל הכהן וה"ר יהונתן הכהן ור'
 אלעזר בן מוחא טעוליטולא ור' מאורלינג ור' אהרן מפילג נפטרו כולם שנת
 מחקס"ה. ובשנת מחקכ"ו כ"ק לסנחס היה שמד גדול בעלכות ליאון ואז
 בוכיאו משם ספר הארבע' ועשרי' אשר נקרא הביבליא שכתב אותם ר' הלל
 ומשם היו מגיהים כל הספרים ואני ראיתי חלק מהם שנכתבו באפריקא
 ובזמני היה ט' מאות שנה שכתבו והקמתי אס' נחלק הדקדוק בפסו' למען מזכרו
 שהקוטש היה בטוליטולא ובזה הזמן היה רבי שלמה טעונפ"לר אשר היה סנה
 לזריפת המורה והיה רבו של רבי' יונה ובזה הזמן פרק ל"ך כור הקדש
 העאור הרעב"ן גירוכדי אשר הכיל את רבינו הגדול רב אלפס עמוך ש"ני
 רבי זרמיה הלוי בספר המלכות אשר לו ועשה קדושין וקלחם היה מסופק
 בהם אשר כך מרוב פלפולו ונכל ארץ קשטילייא בזמן הגרוש וקודם לזה
 כמעט נשחטו החוספות והיו לומדים קדושין והוא השיג על ס' המלות
 להרעב"ס והעיד על קסידות הרעב"ס שהיו אותם כל ישראל בקדיש
 גיסי הרעב"ס נקייכוין וביומיכוין ונתיי מרנן עשה בר עייפון שהשמיד
 המינין הקולקים על הקבלה והוא נקרא הרב המאטין וספרי הרעב"ן
 רבו מספר שלמן ארבע ומורת האדם וספר הזכות. ובזמנו היה הנגיד
 בר דוד כדו של הרעב"ס והיה מחפלל בעצרת הלל ושעאי וילאו סיס
 ואז הקרים לעלשינים ובו גיוס עמו ת"ק עלשינים מארץ עכרים ואמר
 ב' קדשים נעקרו נשיהם ונביהם מהעולם וב' בני ר' דוד הנגיד ר'
 אברהם ור' שלמה בזמן הרעב"א ועוד מזכירם. והרעב"ן עלה לירושלם
 ועשה בית הכנסת שמה והאריך ימים ונפטר שנת עשרים לאלף הב'
 ושנת מחק"ע התחיל לעשות ספריו. הר' שפאל הספרדי בן הרב ר'
 יצחק מנר ספר מרועות הגדול שנת מחקפ"ה ואז נפטר ר' טודרוס הלוי
 בר יהודה הלוי ואחר כך שנת מחקל"א היה שמד גדול בעלכות ליאון
 כולו וכפטר הרב ר' יעקב מקורביל הקדוש המקובל שנת מחקל"ג. הר"ס
 מקויני מלמיד רבי ששאן והרב ר' יהודה הקסיד והר' ברוך ענרמיזא
 בעל המרועה זא לספרד להוכיחן על מלות הפילין ומנר ספרו שנת
 מחקל"ו ואז רבי אליקים קתנו של הרב אברהם בר נתן הירמי אקנו

של מרכי וקצר המכהיג ומזויק הנדק והעיד בספרו שראה בטוליטולא
 הרבה עשמים עזרה אלף יהודים שנת מתקל"ו ר' עזרא רבו של הרשב"ץ
 בקבלה כפטר שנת מתקל"ק. הרב ר' אליעזר עגרוניא שזכר ספר הרוקס
 בזמן הזה ור' אליעזר עמיץ ובעל ההשלמה גם כן. האלף הששי רבינו
 יואל העזרי תלמיד הר' אפרים מריג' שבירג קתנו של בן הירמי והוא ור'
 אלעזר בר שמשון כפטר שנת ה' אלפים וד' ליצירה. ובשנה הזאת בקנ
 המלות כפטר הרב מאיר הלוי אבן אל עפיה בר טודרוס בטוליטולא
 ומיום שעלה לגדולה לא הלך אל אביו אבל אביו בא אליו ועשה ספר
 אגרות כנגד הרשב"ם ז"ל שלמס להרב אהרן הלוי ועשה ספרים אחרים
 והוא קצר הרשב"ץ זלה"ה. ובשנת י"ב לאלף הששי יום אחרון שסאיו
 שלך דון אלפיכשו הקכס והיה אהבן המכסות ובפרט המכוכה ואז עשה
 הקכס ר' יצחק בן סיד לדרישת המלך אלפיכשו הנזכר לוקותיו המפורסמות
 בעולם כקראים אלפונשיכאש וכל חכמי האומות שגרו לוקותם ותפשו
 לוקותיו ועל דעתם תקנתי לוקותי גם בשנה הד' למלך הכז' שנת ה'
 אלפים וי"ו ליצירה כזה המלך הכז'. להקכס ר' יהודה בן רבי משה
 הכהן טוליטולה שיעמיק עלשון ישמעאל ללשון לטין ספר אבן אל חסין
 שזכר על אלף וכ"ב ככנים אשר נודעו וזכרו עד היום והם ככללים
 בע"ק לירות הגלגל והם י"ב עולות באמצע באפוד קגורת השמים וכ"א
 לורות ללד שאל וע"ו ללד יסין הרי ע"ק. גם קצר המלך הכז' ספר
 דברי הימים מאדם הראשון עד זמנו. ובזמנו היה המקובל ר' יעקב
 בן גיקטילא וקצר בשגוביא. הר' יונה עגירונדא תלמיד עובדק להרשב"ץ
 והיו ב' בני אחיות והוא של הר' שלמה בן אדרת כ"ע: הגה"ה אשר
 ש"ש והיה ר' יונה אשר שנינו של זה רבינו יונה הכ"ל כך ראיתי באגרת
 אחת שלזה שלך ארגון את רבינו יונה שידין דין עובר אחד ושלך רבי
 יונה לגירוכה בענור שנינו ר' יונה והיה אדם שמן עד כאן. והר' יונה
 ור' אהרן הלוי עזרע נשיאים ור' שלמה בר יוסף בן עמיאל ור' דוד הכהן
 ור' מאיר הכהן מנרבוכה כולם מתו שנת כ"ד לאלף הששי וכן אבן העזרי
 עמנכסא שנת כ"ד. וכן רבינו נסים בעל הדרשות תלמיד הרשב"ץ ואינו
 ר"ן מפרש רב אלפס כפטר שנת כ"ד. וכן כפטר ר' שלמה בר עלי
 עשוריא תלמיד הרב ר' יונה שכתב קדושין בשנה הזאת וכן בשנה הזאת
 כפטר באשכנז המסיד הקדוש רבי יואל אביו של הרא"ש ז"ל בקולו של
 סכות והעיד עליו בלוואתו הר' יהודה בן אשר כינו ז"ל ששק בארובו
 לפני כל הקהל כשאל עמנו קצרו הקכס שיקיים שזעמנו שהיה ביניהם
 שילקו בעולם הנא והכייע ראשו ושקק ואמרו שגא לביתו ולבית קדרשו
 אשר פטירתו כרבינו הקדוש וכל זאת המשפט' נקראו קדושים כי בכל
 השעדות קדשו את השם וכן ר' יהודה בנו של רבינו אשר קתנו של
 רבינו יעקב בעל הטורים קדש את השם בטוליטולה הוא וקסותו ואשתו
 ובניו והרגו זה לזה וכל זאת המשפחה היו כותמים מעשר סעה שמרויקים.
 הר' יצחק בר שלמה בן סהולה עשורר ועלץ קצר עאל הקדושי להודיע

ספר יוחסין

כח לשון הקדש ונפטר שנת כ"ק. רבי שלמה בן בנו של רבינו שמעון
 בעל החומסות היה בעכו בזמן הזה. רבי יצחק בעל החומס סקורניל
 קמנו של הרב רבי יחיאל ספריש קבר עמודי גולה ונפטר שנת ל'. רבי
 טודרוס הלוי בן אחיו של הרש"ה שחבר עליות יבשות בשביליח נפטר
 בשנת מ"ג. ונפטר הרב רבי שם טוב סליאון שחבר ספר המשקל וספר
 עשכנ העדות וספרים אחרים שנת כ"ב. הר' משה סליאון טובי באוילה והוא
 שואל אל קאגר"ה היה בזמן הזה. רבי אהרן הלוי נפטר בטוליטולה
 שנת כ"ג. הרב רבי שלמה בן אברהם בן אדרת הנקרא הרשב"א תלמיד
 הרשב"ן ורבי יונה ככתוב בשאלה י"ד מהריב"ש זה רבץ תורה בישראל
 שאל יעשה קדושים לתלמוד ותורת הבית ארוך וקצר וספר שאלות
 ותשובות וספר עבודת הקדש: הגה"ה אצל אינו ספר עבודת הקדש
 שנדפס פה קראקא אלא ספר אחר שקראו עבודת הקדש ועד היום לא
 זכינו לראותו עכ"ה. והיה חסיד גדול והקרים בזמנו לכל ילמדו ספרי
 קבטה זולת רפואה ואז רבי ידעיה הפנינו כתב לו כתב התכללות ושנת
 כ"ז כוה שיעתיקו לו פי' המשנה של הרשב"ס הנקרא סראג בלשון הקדש
 ונפטר שנת שנעים. הרבי נק"י בן אשר תלמיד הרשב"א עשה ספר נק"י
 וכד הקצק. הר' אברהם בן אסמאעל תלמיד הרשב"א רבו של רבינו
 ירוסם בעל אדם וקוה. הר' קיים בר שואל בן לוד טודילא תלמיד
 הרשב"א חבר נרור הקיים ולרור הכסף שנת כ"א. נפטר החסיד הרב
 רבי פרץ בר יחיאל ספריש שנת ס'. נפטר הרב החסיד רבי שאיר
 טרוטנבורק רבו של הרא"ש ז"ל בנית הסוהר שנת ס"ה. ובשנת ס"ו
 היה גרוש גדול בנרפת נדקש אב יוס' ו' בו והנגיד רלב"ג כתב זה
 הגרוש על ואנדחס בניים שנאנדו כפלים כיוצאי סגרים ולקחו כל טעונם
 ולא השאירו להם אלא הטלבושים. נפטר המרדכי תלמיד הר"ם סקולי
 והר' שאיר בר ברוך שנת ע' וי"א שהמרדכי נהרג על קדושת השם.
 רבינו שמעון בר יצחק עשה ספר כריתות. רבי שמעון בר לדוק תלמיד
 הר' שאיר טרוטנבורק שעשה ספר משנ"ן ר"ל תשובות רבי שמעון בר
 לדוק ונפטר שנת ע"ב וגם נפטר רבי יצחק בן ישראל בעל יסוד עולם
 אשר עשאו לכבוד הרא"ש ז"ל בטוליטולה וכתב שם משנתי הרא"ש ז"ל
 ונפטר שנת ע"ב. הר' קיים אחיו ורבו של הרא"ש נפטר שנת ע"ד.
 המאור הגדול נור החכמים סורכו כה"ר אשר הקדוש בן הרב רבי יחיאל
 אשר זכרנו למעלה שנת הגרוש של נרפת שנת ס"ו שאשכנז לטוליטולה
 ושאל מהר' יצחק בן ישראל שיחבר לו ספר בתוכנה ואז עשה לו ספר
 יסוד עולם ושער השמים וספר השליחים והוא עלמו חנר ספרים רבים
 פסקים לכל התלמוד על דרך רב אלפס ז"ל עם מה שהוסיף מפלפול
 ר"י בעל החומסות כמו שכתב בשאלות כלל פ"ט דין ו' ואנו נסתכים
 על דבריו יותר מדברי הרשב"ס ז"ל לפי שהרשב"ס כתב בדברי כנוא'
 בלי ראיה כך שמעתי מגדולי קשטיליה וזה הרא"ש עשה ספרים רבים
 טפורסטים ועשה תוספות נקראו תוספי הרא"ש והיה לו עושר וז' בניס
 ובנות

ובנות גם כן והגדול שכולם הרב ר' יחיאל ומת נפיוו אבל מי שנשאר
 במקומו הרב רבינו יעקב שאעפ"י שהיה עני לא היה מקבל מהקהל
 וזכה שספריו נקראים ארבע טורים היעילו לכל העולם לפי שעשאו
 בלשון הקדש שנת פ"ט וז"ט אשריו. וגפטר הרא"ש בטוליתולה ט' ימים
 ללשון שנת פ"ק לינירה. ומיד אחר ה' קדשים נהרגו כל היהודים של
 נבארא שאלך שאלך נרפת ומגדולי תלמידי הרא"ש רבי ישכר הלוי בר
 יקותיאל וגפטר שנת ל"ב ומבר קבור התרוסה ורבי ישראל אחיו של רבי
 ילמק בר' ישראל בעל יסוד עולם. הר' שלמה בן טווראת תלמיד הרשב"א
 מבר ספר קוקות הדייכים שנת ל' ואחי מלאתי נכתב ר' שלמה דוראן
 אחר וכן כתב הרב רבי יוס טוב אשכנזי ז"ל בספר קוקות הדייכים.
 ר' ירום תלמיד הרא"ש ור' אברהם בן אסמעל עשה ספריו אדם וקוה
 ומישרים שנת ל"ד וזמן הזה נעשה ספר אורקות קיים הארוך עם יורה
 דעה ארוך על יד רבי אהרן הכהן כ"ע. הר' דוד אבדורהם תלמיד רבי
 יעקב בן הרא"ש ז"ל עשה פירוש התפילות שנת ק' ובשנה ההיא כלכדו
 כל היהודים אשר נקטעיליא ונחמו כיפר נפש' ונעשה להם נס. שנת
 ק"ט נפטר הר' יהודה בן הרא"ש בטוליתולה. בשנת ק"י היה הזר דון
 יוסף די איסיגא והק"ר יוסף גיקטילא בעל הנסים. בשנת ק"ל היתה
 עת לרה לכל קהלות קשטיליה וטוליתולא ועמו כ"מ אלף יהודים בסנת
 מלקמות ב' אחים דון אנריקי ודון פידרו. ושם נהרג דון שמואל הלוי
 ז"ל הלדיק והישר אשר עשה טובו' לישראל ונכה בתי כנסיות ובתי מדרשו'
 והש"י לקח נקמתו ונחמו סימן ק"ל מהרה. ובשנ' ההיא נפט' נפרפיניאן
 הרלב"ג הקכם הכולל מפולפל גדול וספריו רבו עלמפור נפרט הקלק
 הקמישי מספר המלקמות שהוא נמכונה קדשה וגם ר' גרזום אביו היה
 קכם כולל שעשה שער השמים והרלב"ג בפירוש התורה מזכיר את אביו
 וזקנו אביו אמו של הרלב"ג היה הרמב"ן. והרלב"ג היה זקנו של ר'
 שמעון דוראן. הר' מנחם בן זרם בן הקדוש רבינו אהרן מלרפת מבר
 לידה לדרך לכבוד דון שמואל אברנכאל אשר הוסב שמו בזמן השמד כואן
 די שביליא וזה ר' מנחם היה תלמיד ר' יהודה בן הרא"ש. וגפטר
 בטוליתולא שנת קל"ד והיה גם כן תלמידו של הר' יהושע בן שועיב ז"ל.
 ובזה הזמן רבי ילמק שפרוט הכולל אשר עשה ספרים רנים ונפרט ספר
 אחד נגד אותם קרא שמו אבן בזמן. ובשנת קל"ה קכם אחר נקרא
 שמו ר' עשה הכהן מטורדישלייה ומבר ספר נקרא שמו עזר האמוכה
 ובזה הזמן נקאטאליכיא דון וידאל די עולוזה עשה מניד משנה. וקודם
 זה הזמן רבינו ניסים בר ראובן אשר פירש רב אלפס ומידושין ובניו
 ר' מסדאי ור' ראובן חכמים ובשנת קכ"א העתיקו רבי שמעון דוראן
 ובזה הזמן הר' עמחיה הילחרי שעשה ספרים ורשיות והרב רבי מסדאי
 בעל ספר אור י"י נפטר שנת ק"ע*) בסראנוסא ונזאת השנה רבינו
 נסים

(* אחר יעקב נברך, ועמה חזאנו לו כתב על הגזרות אשר היו בספרד בשנת
 קכ"א לאלף הששי וככתב ביום עשרים למדע ורחשוון בשנת ה' אלפים וקכ"ב לינירה,

ספר יוחסין

כמים ור' פרץ רבותיו של רבי יצחק בר ששת ברפת ז"ל. ובשנת קס"א הסירו
 הכולרים קצונכם אשר עזרן קיסר אגוסטו והתחילו לקצוב עטולד הכולרי
 ויש הפרש ל"ק שנים. ובשנת קכ"א היה שמד גדול ונהרג הר' יהודה בן
 אשר קכס גדול דומה לאבותיו יודע כל התלמוד ועשה ספר קוקות
 שנים הוא כינו של הרא"ש ז"ל והר' יצחק בן שאין ומכסים אחרים בכל
 קטאלוכיה וקטעיליה וראגון וקמו על היהודים והרגום והסירו דתם
 יותר עמאמים אלף יהודים וכתבו סיען השנה לחל קכ"א ואנחנו קבלנו
 כי היו לוקמים היהודים באותו זמן גוי' בנתיהם והיו שתעברות סיהודי'
 וילדו בכים הסה הגויים אשר הרגו לאבותיהם והשמידום כדיק הוא יי'
 כי סי שמתקחן לע"ז השם ית' שקנא קנאמו. ובה השמד באו לערי
 אפריקא ר' מיימון בר סעדיה נגאר בקושטטיכא והר' יצחק ברפת והר'
 שטעון דוראן שנת קכ"ה ואלו השנים עשו שאלות ומשובות ברפת הר'
 שטעון דוראן הגדיל לעצות ספרים רבים ספר עין אבות שהראה קמו
 בכל המכסות והתלמוד ועשה פירוש איוב קראו איוב עשפט וספר שאלות
 נקרא תנב"ך ר"ל תשובות שטעון בר למא ופירש אזהרות וי"ד ספרים
 קטנים ומדושין ופיוטים ודרשות וכו' ר' שלמה עשה תקון סיפרים ומלמדת
 סוה. ובזמן קס"ה הרב הגדול על כל קטעיליה דון שאיר אלגואדיש
 העמק ספר הסדות ללשון הקדש והיה רופא העלך והוא תלמיד הר'
 יהודה בן אשר הקדוש. ובשנת עק"ב היה שמד עגלק אחד שמו פראביליכטי
 שהסירו דת יותר עמאמים אלף יהודים על יד עלך דון פיראנדן זקנו
 של פיראנדן עלך אראגון אשר גרש את כל היהודים שקטעיליאה שנת
 רכ"ב ובשנת השמד היתה סערה גדולה בים וביבשה והספינות וכל עלי
 השדה שזר וגם דנר וענפה גדולה חבל קודם לזה שנת ק"ה ק"ו וק"ז
 היתה ענפה גדולה שטמו ב' שלישי העולם על שנתקצרו במול גדי ג'
 ככבים העליוכים שהם של"ס. ובשנת קע"ה לכד עלך פורטוגאל דון
 גואן עדינת סינטא אשר נבנית על ידי שם בן נח אשר יושנת בים
 הקלר הסבדיל בין קטעיליית ואפריקא ושם רומב היס שלשה פרסאות
 ואסרו שלקחה בעבור שקבל האנוסים והיהודים אשר באו שקטעיליית
 ועלך פ' שנה. והרב רבי ענקס הארוך נפטר שנת קפ"ה. ובשנת קפ"ח
 הר' יוסף אלנו בעל העיקרים חנר ספרו וננר ספר אשר בלשון לעז
 אשר נחוכס עם הגעון אחד. ובשנת ק"ך נפטר הר' שם טוב בן שם
 טוב ראש ישיבה ומקובל וכו' הר' יוסף בן שם טוב עשה פירוש
 הסדות ופירוש הסורה. ובשנת קל"ב נתמכה המסיד הרב השלם
 דון אנרהם בן נכשת והקזיק הסורה ולומדיה והגין לישראל סכמה
 שסדות וכו' רבי יוסף וכו' נכיו בזמנינו ומקזיקים הישיבות אחד
 דון וידאל ואחד דון אנרהם וכשנולד זה דון אנרהם שנת
 קל"ג דרש הר' יוסף אלנו עליו והנושא היה בפרשת סילרי
 העברים

העברים זה. והרבנים אשר היו בזמנים האלה הא' רבן של ישראל המאור הגדול המסיד די רוח אלהין קדישין ביה הרב הכולל כה"ר יצחק קאנפאנטון ז"ל בן המכס הגדיל כה"ר יעקב קאנפאנטון ז"ל ונפטר הרב הנזכר שנת רכ"ג. ואני ראיתי אותו ופניו כפני שכינה ונקרא גאון בקשטיליא ומגדולי תלמידיו הרב ר' יצחק די ליאון מלמד בניסים ולבו כלב האריה נגד אויביו יי' ושכלו שכל אלהי וסת זקן בן שנעים שנה. והאני לו חכם ומסיד קריף ומסודד כה"ר יצחק אבוהב רבי ומורי ז"ל ונפטר בפורטוגאל שנת רכ"ג ז' קדשים אשר הגירוש וקיה שנים שנה ואני דרשתי עליו הכה אכבי שלק מלאך. והשלישי לו קרובי שלד אפי הרב כה"ר שמואל וחלאנסי ז"ל בר אנהן ובר אוריאל ומת קודם הגירוש וקיה כ"ב שנים ובימי אלו הרבנים שאשטרי אנרהם ביבאני שעשה ספר דרך אמונה וגם בימי אלו שמואל סרסה שעשה פירוש התורה ומכלל יופי: הנה"ה אשר שמואל שמעתי שהרב הגדול כה"ר יצחק קנפאנטון היה סבה לשריפ' זה האיש שפעם אחת נהיות שנתקבלו כל הרבנים האלו לקריאת כתובה אחת ואשרו כך וכך לנביאת עולם כמנהג הכתובות וזה סרסא כחן ידו על זקנו ואשר וכן כך גם כן רמז אל קדמות העולם באוקו שערי זקנו וקס הרב על עמדו ואשר מדוע לא ינער הסכה ינער הסכה והוליכוהו בערכאות ודנו אותו לשריפה על שהוד' בקדמות העולם כדיניה' גם כן ע"כ. כלכדה קיסטנטינה על ידי התוגר הגדול שלך מלכים סילטאן עמסד ככנ"ה שנת הרי"ג יום ג' כ"ט לסאיו שנת אלף ורכ"ג לכוזרים והסימן שישי ושעקי ב"ת אדו"ס סימן תכ"ג:

הנה"ה אשר ש"ש בעל הספר הביא הכה גרוש ספרד אשר היה שנת רכ"ב ולפי שכוונתי לכתוב בקיבור כל הגירושין והשדוד' אשר חלפו עזרו על ראשי עם קדש עם יי' לזה לא כתבתי אותו הכה אבל בעל הספר הביא הכה תאריך אחד כפי קשנון הכוזרים שיט הפרש בין קשנונס לקשנונו אלף ותל"ב שנים והתאריך הוא קשנון אדם הראשון עד זמנו ז"ל ולפי שאין כוונתי לכתוב כפי דעתם אך כפי קשנון האמת לזה אניא כל מה שהביא ז"ל באופן היות' כאות שאוכל ואקנר לזה זכרון מלכי ישמעאל אשר עמסד כניאם וזכרון המלכים המסידים הכשרים מלכי עטמאן תמות כפאם בלרור הקיים כי מלכי קסד היו עד זמן זה המלך הישר והכשר המאשר בכל ענייניו ובמלקעותיו סולטאן שלים ירום הודו ותכשא מלכותו:

הזמן הראשון בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ וביום הששי ברא אדם מאדמה ולקק הקב"ה את מללעותיו ויסגור בשר תחתנה ויבן אלהים את הללע ותהי לו לאשה ויאנהב ויולד את קין ואת הבל ראשונה ויסעו למסעיהם האחד כהרג על יד אחיו והוא הבל. וקין גורש ושולק למרפו'. ויולד בדמותו בללמו את שם ויולד אד"כ כנים ובנות ועל דעת הגוים שנים המה ואס"כ כולד אנוש והתחיל לעשות לרות

ספר יוחסין

זרות ותעו מזה צנתכ' אמלעי זיכיה' וזין היוזר. אח"כ קינן מהללאל
 וירד אח"כ סנוך אשר נקר' אדרים והתקיל למצר ספר' בתכוז' ולקס
 מלקמות נגד בני קין הרשעים ולקח איתו אלהים בגוף וכפש לפי דעת
 קלת אח"כ האיר שמאו של מתושלח הלדיק ומת ז' ימים קודם בא המצול
 ואח"כ בנו למך :

הזמן השני אח"כ איש לדיק תמים זה יכמנו נח שמו ולת"ר שנה לקיין
 היה המצול על הארץ והקב"ה הלילו בתיבה א' ותנח תיבתו על
 הרי אררט הנק' ארמיכיא ועד היום יש רושם שמה וזימים הקדמונים היו
 מתרפאים מהם כמו התריאק בזמנינו כך כתב זן גוריון בספרו הארוך
 עוד כתב כי היו קיי הקדמונים ארוכים בהשגחה אלהי כדי שיוכלו להשלים
 הקצמות וכתוב בתורה כי נח ושלש בניו ילאו מהתיבה וכתבו בתאריכיהם
 כי אח"כ כולד לו זן רביעי שמו יוכיקו ולמד בעולם קצמת התכוונה ולמד
 לכמרוד איפן המלחמה. ומהג' זכים של נח היו ע"צ משפחות מיפת ע"ו
 ומשם כ"ה ומשם ל"ב ובני יפת ז' באיאורופה שהוא שליט העולם וישכנו
 מתקלת מושקו"ף עד פורטוגאל הנקרא קלה הארץ ובספרים הקדמונים
 כהרא לזשית"כיא. גומר ומגוג הם הגודש אשר באו מקרוב מוש"קוף.
 והמוש"קוף וה"ליך ומד"י הם נוטי' מלד אל מלכות מוש"קוף והנהר הגדול
 הנקרא אהל בא ממדבר מוש"קוף אל ים כו"ז אשר סביב זה הים ללד
 מערב הוא מדי הנקרא שריבאן וכל הממלכות אשר סביבו. ויון ידעת
 מולאס ומובאס. יתובל היא ספרד ומשך נק' מלכות הפירסיה מלכות
 גדול אשר למעלה על שפת הים השקור ועד היום בארלס נהר נק' מיסכינו
 ותירם הם תראסיה מסביב ויכיליה עד האונגרוס. ובני גומר אשכנז וראש
 מלכות' בזהמיה. וריפת אינגליזים וטרווייאנוס אשר היו באסיה מקום
 הנקרא היום אידינג"ק ומשם נסעו ובנו עיר ויכיליה. ותוגרמה הם
 הטורקייא הנקרא בלסון טורקי טורקישתאן והם מלכות גדול נוטה אל לד
 פרס מלד א'. ובני יון אלישע הם איי אריספילאנו מקבדייה עד שיאו
 והאיים אשר סביבותיהם ועד היום להלאה מגאליפו הקאשטיליוס נק'
 אליספונט ותראש ראש מלכות גדול על שפת הים קרוב לאנטוכיא נקרא
 שיליא. כתיס הם אי גיפרי וכוונה שליט עליהם. ודודכיס היא אי רודג
 כן נקרא דדברי הימים רודכיס. ובני קס כוש ומלרים ופוט וכנען ובני
 כוש לא נודעו באמתות מקומם איס רק ידענו צפי' שהם במלכות הכושים
 צמאוריטאני. והם מלכות השחורים ואל קנז וסבא ושבא הנז' צפסוק הזה
 אינם מלכות אלימאן רק אותם סנז' בבני קטורה הוא שבא ממלכות ימן.
 ופוט הם השוכנים בהרי לבנ הנקרא ליביה ועד היום נקרא ארלס ונהר
 גדול מקיף אותה פוטי ונק' ליביה על שם להניס זן מלרים. ויכניה
 קרוב לאשור הנקרא סיבול. ובני מלרים פתרום וכפתור הוא דמיאט
 והפלשתיים מעזה ועד מלרים. וכלק נקרא כלך והשאר לא נודע שם
 מקומם. וכתבו גם' זכרון המלכים אשר לערביי' כי העלך הא' למלרים
 נקרא מלרים זן קס והנ' קנטיס אשר יומסו אליו הקופטיים והג'
 קפטורים והד' צודישיר והה' עדים והו' שלדת והז' מיקאום והק'
 סנאוש

טכאוש והט' טאנקיים והי' מרקורא והי"א בלאטם והי"ב אחיב והי"ג
 קלימון והי"ד קראון ונעתק המלכו' טכני קפטורים אל בני בן קנטיס
 אחד אשר נקרא שמו סאומכני בניו מרקיבני והנ' אבסר והג' סא' והד'
 מרארם והה' סאליק והו' כרנמא והז' כלבן והק' עליא והט' טועיס.
 וזה היה הפרעה הראשון אשר היה צימי אנרהם ומת וכשאר בני קטון.
 ומלכה במקומו שמו נק' קיריא. והיא אשר כתב' שפחה לשרה נק' הגר
 וזאת המלכה הנרימה שעליה קרובי המלכות אל ארץ אתרו והקישו
 עליהם סלך ואח"כ המיתוהו ולא נשאר מירשי עלר רק בת אחת מזרע
 המלוכ' נק' דליפא בת מומס. ואח"כ סלך אימן. ואח"כ סלך וליד בן
 דומע ויטלוד תמיו בניו ריחן בן וליד וזה נק' פרעה של יוסף אח"כ
 שעדאן ונק' טלמא והוא פרעה של משה רבינו ע"ה אשר ללל בטולות
 כמו אבן. ובני כנען לידון בכורו ועד היום נק' לידון והחמי והאשורי
 קרוב לירושלים והיבוסים צירוש' עלמו והגרנשי הכיח ארלו לישראל והלך
 אל ארץ אשר עד היום נק' גורניסטאן והמיו היו יושני ההר אשר לפני
 הלכנון והערקי נקרא עד היום קרוב יוס' א' לטריפול נקרא ערקא
 והסיכי הם טריפול והארודי עד היום הוא אי אחד קרוב לאנטארט ש
 בגבולי טריפול נקרא ארוד והלטרי הם סמץ והקממי היא קמא ואמרו
 ז"ל כי שם הוא מלכי לזק ובנה ירושלים ובני שם היו קמשה וכולם
 שכנו באסיא טכהר פרת עד ים אינדיא הראשון עילם הנקרא כעת פירס.
 והנ' אשור הנקרא כעת מולול. והג' ארפכשד אשר נק' כעת כלדיים
 והד' לוד אשר נקרא כעת לידוש. והה' נקרא ארס אשר נקראו ארסיים
 ובלשון יון סירוש ומה נקרא סוריא ובנו טראקיביטא וראש מלכותם
 דעסקי ואחד מבני ארפכשד נקרא שלט ושלט הוליד את עבר אשר
 היהודים לקחו שם עברי מעבר ובני עבר פלג ויקטן ובימי פלג כפלג'
 הארץ ובני יקטן י"ג וכולם שכנו ממשא והיא הנקרא' בלשון ערבי טכה
 אשר היא מקום המוגה שלהם. ושם נקרו כקבר ממסד כניאס במקום
 אשר נקרא מדינה אל בני והולך וממפאט מלכותם עד אל ימן ונקרא
 מלכות שגא ועד היום היהודים אשר שם קורים לכנעא אשר היא ראש
 מלכות ימן אחז וכן מנר סות נקרא בן עד היום ובימי פלג כננית
 קפא במלכות תרתריאה אשר נקרא שיטה ובזמן רעו בני התחילו מלכות
 סלרים ומלכות צוהיסיא וראש מלכותם נקרא פראגה ובימי שרוג בני
 המל מלכות דעסק ובימי נקור בני כננית אישפאניא וליזוטאניא הנקרא
 פורטוגאל ואראגון ונקור הוליד את מרק ומרק הוליד את אנרהם ואת
 נקור ואת הרן וזה במלכות הרן הנקרא עישיפוטמיא ור"ל בין הנהרות
 והיא ארס נהרים ונקרא בן לפי שזה המלכות עומד בין נהר מדקל
 ונהר פרת וזה שאמרו ז"ל אשר לו הקב"ה לאנרהם עד שאמה שאיר
 לי עשיפוטמיא ומנרותיה נא והאיר לי טכנען ומנרותיה וזה שנלשון
 יון נקרא מישו אטלע ופוטמיא ר"ל כהרות:

הזמן השלישי. אנרהם אביו ע"ה ראש יאס אופטינו אשר ירד
 למלרים

ספר יוחסין

לעלמים בזמן הרעב. ושם למד בקתדרה חכמת התוכנה. ויחזק
זכו כולד בארץ ישראל. ובישיו התחילו לעבוד כוכב זקק הנקרא
גופיטיר וקנדיא הנקרא קריטנא כננת בימיו. ובמלכות פרס שלך
פרדון בזה הזמן. ואמר כנאי ילמך לקח אנרהם אבינו ע"ה את
קטורה ויולד ממנה זכים ולא כודע מקומם רק מדין ועפר שעל שמו
נקראת מלכות אפריקא. ושנת ס' לילמך התחיל מלכות טיזאלוכיקא
הנקרא טישאליא. במלכות יון ובימי השנטיס היה חכם גדול ברוסי
נקרא פרוסיטיאוש אשר תקן שיטתו טבעת באלנע רביעי שש וריד הלג
וזכו נקרא אנטרש והיה חכם גדול והיו לו ז' בנות ואשרו הגויס שהאמת
הנקראת אשמוכיפוס ילדה ז' בנים האחד אפקין והשני שלנזין והיתה
בתולה קודם לידה ואחר לידה וזה קשה

ואחיו של זה אנטראש נקרא
אישפיון שלך באישפנייא ואנטרם בטוסקאנא. וראש מלכותם פלוריסנייא.
ואשרו הגויס שעמרם אחי עשה קלם קלום שיהיה לו בן שישיע את
ישראל וזה לקחו ען גוריון הארוך. וקידם גלות עלמים כננית עיר כיגרו
פוכטי. עוד אשרו כי יונב בן זרק הוא איוב. וזכנו ג' שני קודם יליאת
עלרי' ויליאת עלרי' שנת ז' אלפים ותמ"ק שנים לעולד אנרהם וג' שנים
אחר יליאת עלמים כננית אי טיטלין. בשנת ת"ה ליליאת עלמים שלך
לפו בן אליפז בן עשו כדאיתא בבן גוריון. שנת שלשים לישראל בסדבר
היה אירקוליג והיה מוכן גדול ובניו נקראו סרדיכיי' וקירסיקו אשר על
שם נקראו האיים אשר נגד גיבוצא. וג' שנים אחרי שנת יהושע כננית
סיסילייא טרויא אשר בטורקי והאי באדיכניק כננית בזמן אהוד. ובזמן
דבורה הכניאה סירקוריי' האחרון אשר המליא חכמת הסוסיקא. ואשר
הראש דאע"ג דאזה פסילה לדון שאני דבורה שקבלה עליהם או
שהיתה עלמדת לשופטים או על פי הדבור. פרימאוש שלך בטרויא בשנה
הראשונה לתולע בן פואה. בזמן יאיר הגלעדי סדרו כתב הלאטין י"ט
אותיות. ובזמן אבנן התחילו המלמסות בטרויא. ובשנת הג' לעבדון בן
הלל היה קרבן טרויא ואשרו קלמס כי בני עוטשאן באים סטרויא ולכן
הם לעולם במלמסה נגד היונים. ובזה הזמן כננית כאפוליג וגאיטא.
ובזמן שמאון מת בזוי בן בוקי מוצע אלעזר ובמלפה הכהונה לזרע איתמה.
ועלי היה ראשון. ואביתר אחרון. ובזמן שלמה קורה הכהונה לזקוק
מוצע אלעזר. ובזמן עלי כננית אנקונא ופאדוא. וקרוז לזה הזמן אשר
כך כננית איכנלטיראה ואיביראניא הנקרא בריטאניא הגדולה. מלכות
אתיכאש עיר המכסה בזמן שאול ואחר זה עטע פיזא עיר קזקה בים
אשר לקחו גב כן כלי ירושלם ועפר ירושלם אשר קוברים שם מתיים
ועתאכל הנער לשלשה ימים וכן יש שדה ברוסה שיש לו זאת הסגולה
הנקרא שדה הקדש :

הזמן הרביעי דוד המלך. עשולד אנרהם עד יליאת עלמים ת"ק שנה
ועיליאת עלמים עד מלכות דוד ת"ס שנה ובי"ג שנה לדוד
כננית קארטאניא על ידי מלכת לר הנקראת דידי אשר הרגה לבעלה.
ושלך

ומלך דוד ט' שנה . שלמה המלך שלך בשנת ת"פ שנה . ומלכות שזא
הנקראת כיקולאה ממלכות ימן בזה לשמוע חכמת שלמה ונתנה עושר
גדול לשלמה . ואין בונתי להביא הכה זמן כל מלכי ישראל ומלחי יהודה
כי זה כבר כתבנו אותו במחלת הספר בארובה רק מלכי אומות העולם
אשר עמדו בזמן מלכי ישראל ונכין עריהם וזהו המכוון במקום הזה ולכן
אלג על המלכים חקפן על הזמנים וכשאגיע אל המנוקש אכתוב רובי
עניניו . שנת י"ג ליהושפט שלך טיביריו העשירי למלכות לאטינוס ועל
שמו נקרא נהר רומא טיבירי כי בראשונה היה נקרא אלבולא . ואחר כך
בנו אגריפא והניח מלכותו בקייו לבנו ארימולו . בשנת כ"ב למלכות
עזריה נכנס להקטיר קטורת ואותו היום רעש גדול והלרעת זרחה במלכו
ועל זה נבא ישעיהו וינעו אמות הספים וקרא פסוק וקרא זה אל זה
ואמר ואמרו כי זה סוד גדול בזמן שיבא רעש בעולם יקראו זה הפסוק
ג' פעמים וישקפו הרעש . ובשנת ל"ח שנה לעזריהו מלך אבוליו ע"ו
ללטינוס ט"ד שנים וגירש אקיו הגדול והרג בן אקיו ובתו של אקיו
עשה פרושה והיא זנתה וילדה רומוס ורוטולוס ולא כודע מי אביהם
והמלך לוח להרוג לאמם ולהשליכם לנהר ומי שהלך להשליכם מעל
עליהם והניחם על שפת הנהר ולקחם זאנה אחת והיניקתם ואמר
שגדלו המימו את המלך והמזיקו במלכות זקנס הטגורש ועיין במדרש
תלים על פסוק יתום אמה היית עוזר . ונשאל בזמן רומא שנת י"א
למזקיה והיא היחה מדינה מזמן הפלגה רק עתה שמדשה נקרא על
שם כקושטנטינא אשר מדשה קושטנטיין וקראה על שמו . בשנה ראשונה
למזקיה נבנית סראגושא די סיסיליא ובזמן מזקיה היה מעשה טוביה
הלדיק . ובזמן מכשה שנת ג' ול"ז ליצירה נבנית עיר ביזאנטייא ואמר
כך מדשה קושטנטיין קרוב לחלף שנה וקראה על שמו וזה שנת ש"ט
לישו הטולרי . נבנית מרשיליא בזמן נדקיה ובזמנו גם כן היתה שושנה
נת מלקיה אשת יויקים שרבו ב' זקנים שופטים לשכנ עמה ואם לא
שיעלילו עליה ששכנה עם נער אה' והיא לא רחמה ודכאל במכתמו
הגילה על יד מקירה שלא נמכוונו עדותן ואולי היה אחאב בן קוליה
ולדקיה בן מעשיה . ובסוף מלכות נדקיה היה פיטאגורש ואנקרשוס
ומישון פילוסופים . חרבן ירושלים שנת ג' אלפים ושל"ח והסימן של"ח
פעל פני וילאו :

הזמן המשישי . גלות ישראל נצבל על יד נבוכדנצר בן נבוכדנצר
ועיין בזיכר אשר בין יוסף ואפיון אשר נדפים אחר זה ואמר
כך אויל מרודך ובזמנו היה איזופיטי ואמר כך שלך בלטשאר ונהרג
במלמטת כורש על ידי אחד מסרסיו וזה כורש השלך נקרא בן הכלבה
על שם שזקנו לוח להעיתו והשליכוהו במקום אחד וינק מעלבו הכלבה
וכתגדל והרג את זקנו במלמטה ולזה היו סכנדים מלכי פרס את
הכלבות וזהו שאמרו ז"ל והשגל יושנת אללו רב אשר כלנת' במסכת

ראש השנה ונקרא משם על פי ה' וזה הרג עלך טארטריאה ואמר כך
 קמה אמו של הכהן וערכה מלמטה לקראת כורש ונלמתי והרגתו.
 בזמן חגי זכריה היה ענין טארקינו המלך השניעי לרוסיים והיה זדוני
 ואנס אשה נקראת לוקריס"י מורע המלוכה והיא בעולת בעל א' מיעולי
 דומה ועל זה כשנעו הרוסיים שלא יקמו עליהם עלך רק יתנהגו על פי
 היועלים עד שזא יוליו הקיסר ולקח הקיסרו' נכח ואל. ובזמן אלו
 הנביאים היה גם בין האומות אשה כנביאה אשר כתבה ט' ספרים
 כנביאות ושלקה לטריקונו שיתן לה כל כך מעות ולא רלה וזרפה
 שלשה ספרים לפניו וביים השני הג' האמרים וביים הג' שלח לה כל
 המעות וכמה לו ג' ספרים וכמלא כתוב שם כל מה שיקרה לרוסיים
 עד עולם. והיא נקראת שבילה. דריו מדה קביל מלכותו כבר שני
 שתי' ומתי' ולפי קשנון הגוים יש מחשה עשר מלכים עד דריו השני
 אשר אבד מלכות פרס על ידי אלכסנדרוס מוקדון ולפי שעת רבותינו
 היו ד' מלכים ואכנזגריש ואבוקרט בזמן אמשיורש קרוב לשנת ג' אלפים
 וש"ל ובשנת של"ב סיקראט רבו של אפלטון אשר הרגוהו על שהלעיג
 על האלילים ושנת שפ"ה אפלטון רבו של ארסטו ראש הפלוסופים ושנת
 של"ז אפיקורוס הפילוסוף המאמין כי השי"ת לא ישגיח בשפלים ועל שמו
 נקראו אפיקורוסים ושנת מ"ז ארסטו הפילוסוף שמחיל המכסות ומסוין
 רבו של אלכסנדרוס אשר בא לירושלם וילאף אליו שמעון הלדיק וכבדו
 וכשאו כאשר כתבנו למעלי' ומלך אלכסנדרוס שנת קכ"ה וזה הרג לדיוש
 וקבל מלכותו וזוה הזמן כנבית פירארא ובירוכה וקריסוכא ובולוכיא
 ופלווינס"יה :

הזמן השני. בטאלמיוס עלך מלרים אחר אלכסנדר אחד שהד' ראשים
 אשר כהמלק מלכותו וזה בא לארץ יהודה והלך לישראל מאוד
 והגלה יותר מעאה ועשרים אלף יהודים אל מלרים שנת תל"ד ואז גם
 כן אנטיוכוס עלך ארם ועל שמו נקראו המלכים האחרים אנטיוכוס
 ואז קוביו בן ידוע אביו של שמעון הלדיק ומכף שמעון בנו אשר ילא
 לאלכסנדרוס. בטאלאמיאוס השני עלך שנת תס"ט הנקרא פילדילפו אשר
 העמיק את התורה על ידי אלעזר הכהן הגדול אשר בירושלם ושלק
 למלרים ע"ב זקנים המעתיקים וכפלא בעיניו גדולות מהלת תורתו
 הקדושה ושאל לקרובים אליו ונפרט לפניו האהוב דימטריאוס באמו
 מה זה ועל מה זה שלא נמלאת התורה הזאת מועתקת מוזן ואיך
 היוכים לא עשו קשנון מתווה כזאת ודת מהודרת והשיבו לו כי מפקדם
 לנגוע בדת האמת היה זה כי הנה תיאודיקפא המסירר רלה למנר
 פסוק אחד עם שיריו וכשחמו עיניו עד שהכיר קטאו וכשבע שלא ינע
 עוד בתורת האמת וקורה אליו ראותו וקזותו וגם תיאופומפא ילא מדעמו
 על שרלה להעמיק דברי' מהתורה ולשומם בתוך קונטרסו ועל ידי מלוס
 גלו לו שיניאמו מדעמו היתה לסנת רוס לבנו וזדוני לגשת אל הקדש
 ומלה

וקלה פני אל לכל ישוב עוד לכסלה וכתרפא יאלם ה' פעולה תהלת
 דיטיטריאום על דבריו ועל מעשיו אשר היה סנה לקרוא לשנויים הרבה
 עמאה ועשרים אלף דרור אשר יעץ לנטלמיאום לשלח רבולים קפשים
 אשר הגלה אביו כנזכר למעלה וקנה כל אחד ואחד מהם מאנשיו בק'
 פרקים הדור אחס ראו כזה פרקים עולה סך הסכום אשר הוליא
 מאולרותיו מלבד השלמן אשר שלח מנקה להיכל ה' לבאות מזהב טהור
 וטרקומת בכל מיני חילכות ועשנים ולורת כהר כילום והיאך עסקה כל
 ארץ מצרים והמנקה אשר כתן לכהן הגדול אלעזר ולכל אחד מהזקנים
 זכרה לו אלהי לטובה. מנקה בן אלעזר כהן גדול שנת תע"ו ואחריו
 קוכיו בן שמעון הלדיק כהן גדול ג' שנים אחריו והיה כילי ובזמנו
 בטלמיאום השלישי הנקרא איוריגיטי וזה קוכיו לא רנה לתת המס
 הקלוב שנה בשנה ונטלמיאום שלח לו שליחו שיתן לו המס ולא רנה לתת
 לו הכהן וילא השליש נקרי אף ולעת ערב כתעלו האמרכלים באמרו
 כי הכהן כילי וזאת תהיה סנה שיבא עלינו שלך מלרים אז קס יוסף
 בן טוביה שהיה בן אמותו של קוכיו ויאמר אליהם תכו לי הולאה ואני
 אלך לשכך קמת המלך ויתכו לו הולא' רנה ויקס וילך אל בית השליש
 ויתן לו מנקה רנה ויקלה פני השליש כי לא ידבר אל המלך דבר עד
 בא יוסף אל מלרים והשליש כתרנה ויסלח יוסף קן צעיכו ויקס השליש
 וילך למלרים ויאמר למלך הנה המנקה שליחה על ידי יוסף נקור קמד
 והנה גם הוא אחריו איש נבון ומכס וכל כך שנקו אל המלך עד שהמלך
 כלתה כפשו לראותו ואמר ימים בא לפני המלך ויתן לו מנקה יהודה
 וירושלים ויקבלהו המלך בכבוד וילבש אותו בגדי מלכו' ויכו לו לשנת
 בשלמן לפניו ויביאו לו מאכל מאת המלך אשר היה עוכן על ידי יהודים
 על מאכל היהודים כי כן משפט המלך לעשות כרעון איש ואיש וכל ישנו
 את תפקידים ובעמדו בשלמן הכריזו בכל מקומות ארץ ישראל המסים
 והארכוניות כי כן היה המנהג ולוקמים אותם מאת המלך ונותנים ערבים
 טובים והגביר יוסף ראה מה שעלו סך כל המלאכות והעלה עליהם משנה
 קמה שהיו נותנים האחרים והמלך שאל אליו ראה דבריך טובים אבל
 סי ומי ילא ערב בעדך ענה ואמר לו הנקור יש לי שני ערבים נכבדים
 לא ראיתי כהם בכל ארץ מלרים אמר המלך יבא דברך וכבדכוך ענה
 ואמר המלך והמלכה ילאו ערבים צעדי ומובטח אני בצמרותי שלא אבייש
 את זקנותם אז המלך בראותו עולם לבנו קרא צקיל כחונים כחונים המה
 לו וילבישו את יוסף לבוש אשר לבש בו המלך ורביד הזהב על לוארו ויתנו
 לו מאמרים וגזרות ושלת אלפים אנשים יעמדו לפניו לשרתו לכל ימרו
 את פיו וכל אשר יעבור אחריו דבריו הדמין יתעבד ויקס מלאכות ומסים
 מכל ארץ ישראל כפלים מכל מה שהיו נותנים האחרים ויקס וילך אל
 עזה ולא כבדוהו ויקם מהם עשרה נכבדים ויתנס לאנשיו ויתלו אותם
 על עץ ושלל ממונם ושלח אל המלך וכן עשה לאנשי אשקלון ולאנשי גת
 באופן ששערו הלך בכל המדינות ופקדו עמנו וערם נואם צעיר היו יולאים
 לקראתו ונותנים לו הקוב המוטל עליהם ויגדל האישי מאד וכל שנה ושנה

ספר יוחסין

היה הולך או שולק למזרים הסך אשר נתקייב אליו ועמד ככה ט"ו שנה
בימי ובימי אירע לו צהיו' יוסף יולא וצא בית המלך חזק במכנת אחת
גויה אשר לבני המלך ויגלה סודו אל אחיו שעל כל פנים יביאה בחדר
משכבו ואחיו ציודעו כי אחר כך יתקרט בסנת שכבו עם הגויה כתיעץ
בכפשו לתת לו את בתו ולקללה ולא יעשה כנלה לבצעל בת אל ככר והלניש'
בתואר המנגנת וישכב עמה אחר כך יום אחד בראות אחיו לרת כפשו
ואצלו על עוכו גלה לו הדבר ושחק שמחה גדולה ותהי לו לאשה ותלד
בן שמו הורקנוס ויפול על לוארי אחיו וישתחו וישק לו כי היל כפשו מני
שחת וזה הורקנוס ילא טנצו במקמה ובתצונה והיו לו אחים אחרים מאביו
עם אשה אחרת והיו כלם שוכאים אותו ויום אחד בקש אביו להראות
חכמתו וישלח אותו בעיירו' אשר לו במדבר יקרוש בנקרים יפתח וישדד
אדמתו ויזרע קטה ושעורה ויקלור ויביא הכל בא"י ויתן לו חמש מאות למד
בקר ומתקף בלאתו את העיר גכז שמנו רלועות מוסרי העולות אשר על
לוארי הנקרים ובבואו אל מקומו קפלו וירא כי אין מוסרות לעולות וישכזב
בכפשו עלה אחת וישקטו חמשה למדים ויעש העורות למוסרות ובשרם
האכיל לעבדיו ובשאר המליח ויקס ויקרוש ויזרע ויקלור ויקס את הקמה
ויזר הקטה וישם בשקים ויטעון את בעיירו וילך לו אל ארצו ואביו בראות
חכמתו חשב בעלמו לשלחו במקומו אל המלך כי כולד למלך בן והיה המנהג
שילכו כל שרי המדינות או שלוקס במכמה שלוקה אליו ולא יכול יוסף
להתאמק ללכת למזרים ויאמר אל בניו מי ומי ההולך מכס אל המלך
ויאמרו כלם ילך הורקנוס בנדך בנשנס שיהרגו אותו בדרך או במזרים
ויקרא יוסף אל הורקנוס ויאמר לו לך אל המלך והולך לו את המכמה
הכהונה. ויאמר לאביו הכני הכני אך בזאת שלא תתן מכמה בידי עד בואי
במזרים ותתן כתב בידי אל פקידך אשר באלכסנדריא שכל מה שאנטרך
צעבור המכמה יתן בידי ויעש אביו כאשר אמר לו בכו ויתן כתב בידי ויקס
הורקנוס וילך לאלכסנדריא ובידו מכתב קמים בטבעת אביו ויצא הנער
וירא בתוך הבאים כמה היתה שיה מכנת כל אחד מהם וירא כי לא היתה
מגעת אפילו היותר גדולה אל מאה ליטרא של זהב ויקס ויקח את המכתב
ותן אל פקיד אביו ויאמר לו תן לי על פי הכתב הזה ת' ליטרא של זהב
וימאן פקידו ויאמר לו הנה תלכחי תלכים לא תגיע מכתתם אפילו למאה
ליטרא ואתה תרכה כל כך. אמר הורקנוס תתן מה שאמרתי ואם לא
אשימך בשלשאות של ברזל ולא אבה הפקיד לתת ושימהו בבית הסוהר
ותקס אשתו ותלך אל המלך ותנדך ותתקנן לו והמלך ליה להביא הנקור
ישאל לו בן מי אתה ויאמר לו בן עבדך באמנך יוסף כי לא יכול
לבא הנה וישלחני במקומו אליך המלך הגדול ויכוני לאשר על ביתו
שיתן לי כל מה שארלה ועמה לא בשא פני לדבר הזה וישלח הנקור
מן בעיני המלך ויאמר לו הנו בידך ויתן לו על כרקו ת' ליטרא
זהב ויקס הנער ויקח ק' נערות בק' ליטרא ויתן ביד כל אחת מהן
ליטרא אחת וק' נערים ביד כל אחד מהם ליטרא אחת ויתן הנערים
אל המלך והנערות אל המלכה וחרצ משאת מנתו על כל מקות

המלכים והשרים וישנ לפני המלך על כל שלומי המלכים והשרים
 כי כן היה מנהגם כי המרבה הרי זה מזונק להעלותו במעלה
 והשרים אשר אתו קנאו בו וכאשר ישנו על השולמן לאכול קמו
 השרים וישמו כל העלמות לפניו והוא היה שותק ויאמר לו המלך
 מה אלה העלמות היבשות אשר לפניך ויען בקמה ויאמר אני
 כבני אדם ואוכל הנצר ואניק העלמות אבל אלו הם ככלבים אוכלים
 הנצר וגוררים העלמות וייטב הדבר צעיני המלך וישמח עד מאד בתשובת
 הנער וישלח אותו בשמח' ובשירים. שמעון בן קוכי כהן גדול הגביה
 כותלי בית המקדש ויתמלאו צורות בית המקדש מים ונכו קוכי הלך
 למרים ולקק רשות מנעלמיום הנקרא פלומיטור לבנות בית המקדש
 נאלכסכדריא והשיב לו המלך שאם לא יהיה נגד דת ישראל שיתן לו רשות
 אבל איך יהיה היכל ליי' בארץ טמאה אז קוכי הביא ראיה מישיעיהו שנבא
 על זה ביום ההוא יהיה מזונק ליי' לבאות בארץ מלרים ואז הראשו המלך
 ואותו הזמן נתווכחו היהודים והשמרונים באמרם שהר גריזים היה מקודש
 וכל אחד מהב' כתות שמו מווכסי' ופרקליטים לפני המלך בטלמיוס פרקליטי
 השמרונים שהביאו עם תאדוסיו פרקליט היהודים היה אנדרוניקוס
 והתנו ציניהם שהמנולק יהרג וקוץ מכל הראיות שהביאו היהודים טענו
 מהמכורסמות טענה זאת שלא כמלא בעולם שום מלך שישלח מנקה להר
 גריזים וכמלא כתוב מכל הזמנים שכל המלכים שלחו מנקה לירושלים וזה
 היה שנת ג' אלפים ותקל"ע. ובסוף זה הזמן היה ר' יהושע בן סירק
 שקצר ב' ספרים והם מקוברים עם הכ"ד לרומיי'. עשרים שנה אחר זה
 היה מלקמת אניבאל מלך קרטאגיא וסיפיון שר הרומיים ואחר י' שנים
 צימי קוכי הגדול בא אנטיוכוס הגדול השביעי בזה השם ושלל ירושלים
 והרג ס' אלף יהודים והגלה לאנטוכיא י' אלפים יהודים. וארבעים שנה
 אחר זה היה חכם גדול יהודי נקרא פילון היהודי הבהן וכתב ספר
 הכפש בלשון יוני ובזאת השנה עלמה היה פלוסוף אחד נקרא קטון. וב'
 שנים אחר כך כלקמו שני כהנים והמיר אחד מהם דת ועשה עם אנטיוכוס
 שיגזור על היהודים שחד ושלח שר לבאו לירושלים ובזואו אל הקדש ראה
 איש אחד שהכהו על פניו ונפל מת ואז סקצוהו מן הקדש ויוליאו אותו
 הקולה והכהן הגדול קלה את פני ה' לכל ימות בתוך הקדש ויעתר לו
 ה' ויקם על רגליו ויקי וילך לו אל ארצו בבושת פנים ויאמר אל אדוכי
 קי ה' כי בן מות הוא הנוגע בקדש ויתן לו ענה לכל ישלח לירושלים נגד
 עמו וכגד מקדש כי אדמת קדש הוא אבל אחר זמן מועט לא כביר במלך
 אנטיוכוס הו' שלח לירושלים שרים גדולים נקבור ובגרים וליסיאה ואפולכיו
 וכלם הרגם מתתיה כהן גדול ובניו הקשמונים ועשו שלום עם הרומיים.
 ואחר כך כהרג יהודה ומלך יוכתן אחיו י"ט שנים ועשה שלום עם הרומיי'
 ואחר כך מלך שמעון אחיו שנת ג' אלפים ותרל"ד ק' שנים ובטלמיוס קתן
 אנטיוכוס הרג לשמעון וב' בניו ואז בשנת ג' אלפים תרמ"ב מלך הורקנוס
 בן שמעון והקרים השמרונים והיה על דת הפרושים ופתח קבר דוד והוליא
 מש ג' אלפים דרכמופי זהב וכתן מהם לאנטיוכוס שנא ללור על ירושלים

ספר יוחסין

ומת נשיבה טובה אבל כתאבל על בניו שנבא שלא יקיימו את התורה .
ובשנת תרס"ו מלך בנו אריסטובולוס ומת מיתה משונה בשנה הראשונה
למלכו ומלך אלכסנדר אחיו הנקרא יוחנן אשר שמש נכהונה גדולה כמה
שנים ובסוף נעשה לדוקי והרג כמה זקנים מישראל מהפרושים והוא אלכסנדר
הניק אחריו שני בניו אבל לזה שאשתו אלכסנדרית תמלוך על העם ושם
שני בניה הורקנוס ואריסטובולוס והמלכה כהן בנה הגדול הורקנוס נכהונה
גדולה ואחרי מות אמו היה מחלוקת ביניהם ונלח הורקנוס ואח"כ
התפשרו שהורקנוס יכהן ואריסטובולוס ימלוך ואחר נתחרט הורקנוס והיתה
סנה ממלכות' שהביאו פומפיוס לירושלם ואלף ידו במקדש וגור שיתנו
מם לרומא ואח"כ הרגוהו במלרים ואלמו ראש פומפיוס דורון ליליו הקיסר
הראשון אשר היה לרומיים וזה היה בשנת תש"יב ואז באותו הזמן היה
מרקו טוליו לילארון פילוסוף גדול ובאותו הזמן גם כן היה סוף מלכי
מלרים הנטלמיוסים והתחילו הרומיים למלוך על מלרים ואז קליאופטרה
אחותו אל בטלמיוס האחרון הזכה עם רעים רבים ובסוף הרגה את עלמה.
ובשנת תשי"ז המיתו את יוליוס קיסר ברומי והיו ג' שנים בלא מלך.
ובשנת תש"ך מלך ברומי הקיסר הגדול אוקטבינוס אגוסטוס בן אחותו אל
יוליוס קיסר הראשון ועל שמו נקראו שני קדשים לרומיים יוליו ואגוסטו
ומלך כ"ו שנים אבל הל"א שנים מהם מלך בשלוה ובהשקט. ובשנת תשל"א
מלך הורדוס הגלילי בן אנטיפטר האדומי ומלך ל"ז שנים ובט"ו שנים
למלכו בנה בית המקדש בכין יפה עד מאד והוליא זהב הרבה מקבר דוד
ובכ"ו שנים למלכו הרג להורקנוס כהן גדול אשר גדלו בביתו והיה איש
לדיק ואז נכרתו כל הקשמונים ושם ואילך היו קונים כהונה גדולה
בדמים ובכל שנה היה מכהן כהן גדול מקדש וגם הרג את אשתו אשר
היתה מהקשמונים על פי הסנהדרין כאשר כתוב בספר בן גוריון. ובשנת
ג' אלפים תש"ך אמרו הגויים שכולד ועל זה יש דעות מתחלפות. ובשנת
תתס"ה מלך ארקילאוס בן הורדוס ומלך ט' שנים. ובשנת תשע"ד מלך
אנטיפוס כ"ד שנים וזה חלק המלכות לד' חלקים הנקרא טיטרארקא.
ובזה הזמן היו בישראל ג' כתות משנים הקדומות פרושים ולדוקי' ויהודה
הגלילי קדש כת ג' והם נקראו אשינוט וכתב בן גוריון כי הוא נסה דת
ומכהג כל אחד מאלו הג' כתות ואפילו מכהג פרוש אח' שנקרא באנו אשר
היה עומד במדבר ואוכל ירקות כסה מכהגו וישב עמו ימים אחדים ואח"כ
קצר למכהג הפרושים אשר דתם ומכהגם היא היותר טובה שבמכהגי'
וקרוב' אל סברת הפילוסופים מהשארות הנכפש וגם מאמינים שהאל ית'
יודע כל הענייני' והמזל עוזר אבל עם כל זה כאשר בצירה ביד האדם
והנכפשות לא ידעון שדון ולא ישיגום העדר וכלה והנכפשות הטובות מתעדנות
על פעול מיהם והרעות יורדות ואינם עולות ואחר כך יקו בתמיה ואלו
הפרושים קנו שם טוב על סברותיהם וכבוד האל בקיגים ובמועדי' והלומות
יעשה על פי הפרושים והמון העם נותנים לאלו שררה וכבוד וממשלה
וסברת הלדוקים מתחלפת לפרושים כי אומרים שתמות הנפש עם הגוף
ואין הנורה משגיח והמערכה מוכרעת ואין שכל יעונש והם רשעים ובעלי

מדות רעות והמון העם שונאים איתם והם שונאים את האורקי' אבל
הפרושי' רחמנים בני רחמנים וסברת הכוזרים הנקראים אשיכוש הם
קסידי' והמתקיל היה יהודה הגלילי ואלו היו סנה להמריד היהודים על
הרומיים שאומרים כי אין ראוי להמשיל על האדם בלתי יי' לבדו ולא
יקרא אדון כי אם האל ית'. ועל המרכז הזה בנו כל סברותיהם והם
בעלי מדות טובות ובהנים מיגיעם אהבי משפט שונאי בלע ושומרים עלמם
מהזנות ומתקלקים לשני כמות בענין הזיווג כח מהם כושאים נשים
לשמירת המין אחר כמותם ג' שנים אם הם ראויות ללדת וזה יודע מענין
הנדות ואחר היותם הרות לא יבעלו עוד אותם להרות שאין הכונה אלא
לשמירת המין ולא לתענוג. וכת מהם אינם כושאים אשה בשום פנים
שסונרים כי לא תמלא אשה שתמור ברית לבעלה בשלמות. וכולם משותפים
בעשרם וכל מי שיכנס במכהגם ודמם מכישים עושרם באלור ומשם כיוזנים
ומסתפקים במאכלם ובמלבושיהם ומשם כותכי' למי שירלו אבל לא לקרוביהם
כי אם ברשות גדוליהם ואם לא יקח מהאור ללרכו מקזיקין אותו לרוע ויש
להם ענוה ויראת השם ועד שיזרק השמש לא ידברו כי אם בשבקי האל
יתברך ואחר תפלתם הולכים מעט להסתחר ולעשות מלאכתם וזה ברשות
גדוליהם ואחר רוקלים גופם במים קרים להקליש תאות המשגל ופורשים
על ראשיהם סודר לבן ואחר כך יושבין בסדר ומניחים לפני כל אחד
טעפת והמשגל כותן לכל אחד קערה מהמבושל וקודם מצרך הכהן המוליח
ואחר כך מצרכין ונותנים שם לאל יתברך וקוזרי' למלאכתן עד הערב ובאים
לבייתם ומניחים אורקים כל מה שיזדמנו להם ולא יעשו זולת רשות גדוליהם
כי אם להועיל לאלוהים והעניים וגם לבנות ולספוד והם נעלבים ואינם
עולבים ולא יעשו עולה ולא ידברו כזב ושומרים עלמם מהשבעה ומעייבים
בכחמת התורה ומוליחים ממנה חכמות טבעיות להנין טבעי הממקים ובעלי
קיים וכאשר ירלה אדם להכנס במכהגם אינם מקבלים אותם תכף ומיד
רק מאכילים ומשקי' אות' שנה תמימה ונותנים בידם קרדום אחד ומלבישים
אותם מלבוש לבן ואחר עבור שנה שרואים שיש לו מדות טובות מביאים
אותו ביניהם ומלמדים אותם להטביל כדי שיתנהגו להיותם פרושים ואחר
שתי שנים מכישים אותם ביניהם וקודם שיאכלו עמהם משביעים אותם
שיכבדו את השם יתברך על כל הנמלאות ושיתנהגו עם הכל במשפט באמת
ובלדקה וגם ישנאו את הרשעים ואם באלוי יבוא אחד מהם להיות ראש
עליהם משביעים אותו שלא ישתרר בגאווה ובגדל לבד ושלא ילבש מלבוש
זולתי הכהוג ביניהם וגם שינעור כפיו מתמוך בשקד ויהיה שונא גזל ושישמור
כפשו מכל טומאה ורשעות ואם ידע כס אחד או סוד מהתורה יגלה לרעיו
ולא לזולתם ועל הכל ישמור תורת משה ויכבד שמות המלאכים הנודעים
אליהם. והנערים אשר נכנסים במכהגם אין להם כי אם לבוש אחד שזה
לכולם וכן המכעלים ולא ימירו אותם עד שיפסדו ולא ימכר דבר ביניהם
במעות אבל יתנו אל המלטרך חנם. ובזואם לשפוט ביניהם מתקבלים
מאה אנשים ואשר ימלאו ביניהם אשמים ורשעים מגרשים אותם מביניהם

ספר יוחסין

ומי שיעבור על מנהגם מאכילים אותם עשנים רעים עד יתדקדק גופו
רמות ברעב ולכעמים כאשר רואים אותם קרונים אל המות מכפרים להם
וכל אשר יכנס במנהג הזה אינו ראוי לאכול מידי זולתם. ומעקרי מנהגם
שאמר כבוד האל יתברך מאשיבים אל משה רבינו ע"ה עד שאם ידבר אחד
מהם דבור הקל נגד משה ענש יענש למיתה ואין לו כפרה וחילוקים כבוד
לזקנים ולא ידברו בפניהם כי אם ברשות ושומרים את השבת שמירה מעולה
ואינם מטלטלים כלי ממקום למקום ואפי' לרכיהם בקושי התירו וציוס
הראשון מכסים בקרדום מה שילא מגופם ומכסים צעפר ויש מאלו שקיים
עד מאה שנים לפי ששומרים עלמם ממאכל רב ומאכלות משונות והם קזקי'
צאמנתם למות על השם ועל משיחו וכודעת יד גבורתם במלקמה אשר היו
לישראל עם הרומיים שלא אכלו מאכל טמא ולא דברו סרה נגד משה וכל
איבריהם שרבו באש ואפילו דברי תקוכים לא דברו אל המכים אדרבא היו
עלעגים מהם ומקבלים העונשים בצער פנים בצענם כי אף שהגופים
יפסדו אבל הנפשות לא תשיג אותם העדר וכליון ואם יש מאמר לכפש הוא
בהיותה צתוך הגוף אבל בהתיר מאסרה צעת המות עולה היא למעלה
ואין לה מסך מצדיל והנפשות הטובות הולכות מהלאה לים אוקינוס צגן
עדן של מטה צקו השנה והרעות הולכות לאצדון אל ארץ חשך וכלמות.
הנה זאת קקרכוה פלוסופית הנזירים הנקראים אשינוש ומי שצכנס במנהג
הזה מעולם לא ילא ממנו וימלא ציניהם אנשים מדברים עתידות וזה
לפרישותם ולקדושתם ולשמרם עלמם מעומאה וצרוצ מסכימים עם הנציאים
והם קרובים למעשה אלפים נזירים. ואמר אגוסטוס הקיסר מלך טיביריום
הקיסר שנת ג' אלפים ותשעה וצימיו אירע ענין פאולוניה ספר ו' פרק ס"ו
צן גוריון הקלר וצמכו נצצש כמה שנים אגריבס צרומי על שהלטינוהו לקיסר
כי דבר דברים נגד כבוד הקיסר ושהיה חפץ צשלוס קאיו אשר היה קיסר
אמר כך ושמו אותו צבוהר ובהיותו שמה יום אחד עמד כנגדו עוף אחד
נקרא צוהו ואכשר שנקרא צלשוכנו ינשוף ותמהו כל העומדים שמה וצקור
אחד אשכנזי מוכן גדול היה עומד צצית האסורים ויאמר לאגריבס על יד
תורגמן שזה העוף היה מצשרו שתכף ילא מצית האסורים ויעלה לגדולה
על יד קיסר קדש שיתקדש וגם שידע אמונה אומן כי צפע' אחרת צראותו
העוף הזה ידע צצמת כי ג' ימים אח"כ ימות ויקר מקרהו כי מת טציריו
וימלוך קאיו שנת תשכ"ק והוכיאוהו מצית הסוהר וישימוהו מלך על ישראל
ויהודה והו אגריבס צן ארסתובלוס ומלך ז' שנים ויהי צצנה השציעית
למלכו ויגצה לבו צגאווה וצגודל לצב עד שכמעט היו קוראי' לו אלוה והוא
היה שותק ולא שם לבו כי לא באוה הגאווה כי אם ליי' מלך גאות לבש ויום
אחד היה לבוש צצנגד לצן מצהיק ומזהיר לאור השמש עד שכמעט היו כראין
שיולאים שמש וירק וככבים מתוך מלצושו והעם הולכים אחריו ואומרי'
הנה אלהינו זה קוינו לו והוא היה שמח וטוב לב ומיד עמד כנגדו העוף
אשר אמרנו למעלה ויען בקול ענות קלושה אל העומדים לפניו הנה
אלהיכם אשר אמרתם לבו יהיה ובעוד שלשת ימים תכסהו צושה וראש עפרות

תבל וכן ה' כי אחר שלש' שנים [ל"ל ימי'] מת. ובהיות אגריפס ברומא אירע עמי
אחד שאמין עם ב' רעיו הלכו לרומא לדבר סרה על היהודים שאינם רוצים
לאום ללם הקיסר בהיכליהם כאשר עשו אחר האומות והיהודים שלקו לפילון
היהודי חכם גדול ופילוסוף שילץ בעדם וקאיו נתכעם עליו ועל היהודים
וישלק בקרי אף אל ארץ יהודה את פיטרוכיו שעל כל פנים ישימו היהודים
ללמו בהיכל ואם לא ירצו יעשה מלחמה עמהם ויכריעם על תורתם ובלכתו
לארץ יהודה בא תקלה אל עירו הנקראת לומאירה וישלק ויקרא את גדולי
היהודים וידבר אליהם את כל דברי הקיסר ויענו היהודים בגודל לבב
ויאמרו שקם ושלום לא יעברו על דתם אשר אסר להם אלהיהם בתורה.
ענה פיטרוכיו ואמר אלו הטענות היו טובות אלו הייתי אני הגורר ובעבורכם
הייתי מטעל רכובי אבל הוא מאמר המלך וגזירת הקיסר ולא אוכל לעבור
על מאמרו. אמרו היהודים אם אתה לא תוכל לעבור על מאמר המלך גם
אנחנו לא נוכל לעבור את פי השם ועשה מה שאתה תרצה אם תוכל
שאנחנו לא נעבור אפי' קרב מוכת על לוארינו. אז אמר להם שעל כל
פנים ישימו ללם הקיסר ואם לא ישימו יערוך מלחמה כנגדם ויסע וילך
אל ארץ טבריה ויבואו אליו גדולי היהודים ובתוכם אריסטובולוס אקיו של
אגריפס המלך ואילקיאסו הגדול וישלו פניו לכתוב למלך שנית ויודיעהו
איך היהודים בשום פנים לא יעברו מכהגם ולזה יניחם על מכהגם הקדום
ויחל מפרי ארנם ועושרם ואם כעת יפריע את העם ממעשיהם ולא יתשו
ולא יזרעו יעבור זמן הקרשה והזריעה ולא יוכלו אחר כך לתת המסים
והארכנויות לקיסר. וישא פניהם לדבר הזה ויאמר אליהם הגה לאהבתכם
אני רוצה לשים בפני כי מכיר אני את האיש ואת שיקו שיכעום עלי
אבל כוונתי רלויה היא והאל יגמור בעדי שלא תטנפו מקדש השם ותשימו
לורת איש בהיכל הקדש והשם הוא הטוב בעיניו יעשה וישלק את העם איש
למקומו וישלה פניהם כל אחד ואחד יפתח וישדד אדמתו יקרוש בנקרים
ויזרעו לפי קסד ותיכף ומיד הראה ה' אותותיו ומופתיו ובעוד מלתא בפוס
המושל פיטרוכיו והשם המטיר מטר גשמי רבון וברכה ויהי הגשם על הארץ
אשר לא עלה על לב כי היה השמש על הארץ ופיטרוכיו שמך שהסכים האל
על ידו ויכתוב מכתב לקיסר ויודיעהו כי לא יעשה הדבר הרע הזה לערוך
מלחמ' עם עם רב כזה וגם כי האל אוהב אותם ולא יהיה סבה למרות
עיני כבודו ולהמרידם כנגד הרומיים ולאבד העושר המגיע לו מהם בענין
רע. ביני וביני אירע שהמלך קאיו היה מכבד לאגריפס ברומא עד מאד
לסבה שאמרו למעלה וגם שאגריפס פור ממון גדול על כבוד שם הקיסר
ומנקות ומשאות הרבה מאת פניו אל הקיסר באופן שיום אחד היה יושב
עם הקיסר על השולחן והקיסר כעוב לבנו זיין אמר לאגריפס שיטאל ממנו
עושר וכבוד וארלות כי כבר ידע אמוכה אומן אהבתו ורלוכו בלב שלם ואיך
סבל היסורים צבית האסורים כי צבית הסורים ילא למלוך כאשר אמרו
ואגריפס השיבו בלשון רכה כי כל ימיו וצנותיו הוא עבד עבדים לקיסר
ומה שקנה עבד קנה רבו וכי אינו מפץ שום דבר זולתי רבון המלך והקיסר
השיבו שנית כי על כל פנים ישאל מאתו קסד ולדקה כי אין ראוי לכבודו

שיאבד טרמו ועמלו חנם אין כסף . ואז זראות אגריפס כי רלון המלך
היתה לשאלו ממנו חסד אמר זלשון תמכונים זכריך העונים הם הרהיבוני
לשאלו חסד מאתך תהלתי הקפון תמפון לתת את שאלתי ולעשות בקשתי
ואם מלאתי קן בעיניך לעשות רלכוני יגיע אל זכודך אם טוב זכס הגדולים
אשר זארץ ולי אני ענדך יאשב קן פרטי וכבוד תמידי לעיני בני עמי יכתב
להשיב סכרי האף ומכמה אשר גזרת אל פיטרוניו לכל ישמו זלמך בתוך
ההיכל והקיסר חרה לו עד מאד אבל כיון שזכר זפיו וזשפתיו והיו עדים
זשולקן שזכר לו הסכימה דעתו וכתב אל פיטרוניו זאמרו לא מדעתי ורלכוני
אני עוש' הדבר הזה רק לזהבת אגריפס מלך היהודים אשר אני קייב לכזרו
ולזהבתו ולזה שזענה ואתה דע לך שאם כעת שמת לזרתי לא תסירנה ואם
עדין לא שמו אותה לא תכריק' על דתם כי אגריפס המלך חלה פני ולזהבתו
נעשה הדבר הזה ושלום . והכתב הזה הגיע לפיטרוניו תכף ומיד שלק
בעבור היהודים ושמו' ואמר שלום הקיסר המכתב אל פיטרוניו אשר ימים
הגיע אל הקיסר כתב פיטרוניו אשר אמרנו והקיסר זראות כתבו נתבעם
מאד כגד פיטרוניו וישלק אליו אגרת וזה עופסה אתה פיטרוניו נתרלית זרלי
כסף שלא זרלכוני ולקשת שזד מהיהודים לעזבו' על מלותי לכן אתה בעלמך
תהי' שופט על כפשך וזמר לך לופן המות אשר תזמר ותקרז וזוסרו כל
האנשים ולא יעשו כמוך וזאת האגרת לא הגיעה ליד פיטרוניו עד שהגיעה
לו כתב שהקיסר קאיו המיתוהו קייליו זרומי וימלך קלאודיו תמתיו שנת
שלת אלפים ותת"ג שנה ואמר כך הגיע לו כתב קאיו ויהי זקרוז אותה
שמת שמתה גדולה והזין כי היתה נסבה מאת השם שימות הקיסר קודם
הגיע אליו הכתב וידר זכריו' לבית הגדול ולהיכל הקדש זה מלאתי כתוב
זנן גוריון הארוך אף על פי שזנן גוריון הקלר אשר זיכינו זמלא זנוסס
אמר תראהו משם ספר שזי פרק ס"ג וזומן קלאודיוס הקיסר קרה ענין
הילכי המלכה שנתגיירה היא ושני זכיה המלכים זכאשר מלאתי אותו זספר
זן גוריון הארוך כתב וזה לשונו הילכי המלכה היתה אשת מלך אחד ממלכות
אזיבאנו אשר היא אלל מלכות מדי אשר היה שמו מוכבו וזאת הילכי היתה
אשמו ואקותו ולילה אמת זבהיותו זמטה עם אשתו היתה ידו על זטנה וישמע
אנו הקול מדבר אליו הסירה נא ידך מעל זטנה כי הילד אשר יולד לך
מאשתך יהיה מלך גדול ואקרית ותקוה עונה יהיה לו וישמע על הדבר הזה
ויולד לו זן ויקרא שמו יזאטיש ויאהב המלך את יזאטיש מכל זכיו כי היו לו
אחרים מנשי' אחרות וזן אחר גדול מהילכי אשתו ואקותו זקרא מוכבו
ויקאלו נו אקיו זראות' כי אותו אהב אזיהם אהבה רבה וישלטהו אזיו אל
מלך אחר קרוב להם שמו אזו מיריגו מלך אישפאסיאכו זמנכ' ויקבלהו
זסזר פנים יפות ויתן לו את זמו לזשה ושמה שמתה ויתן לו מדינה יפה
אשר היה זא לו ממנה עושר וכבוד וזבהיות יזאטיש זמדינה הזאת זא לו
יהודי אחד מארץ יהודה שמו זכניה והיה מלמד ליזאטיש זרכי התורה
ואופניה וזבהגיע אל מלות המילה רלה למול עלמו ולא זכיקו אותו אמו
וקנניה רבו להועיל . אמו זכעה אותו לסבה שאם ישמעו גדולי המלכו'
שהניק דתם ומכהגס יעזבו אותו וישנאוהו וזכניה היה מוכע זאמרו שאם
ישמעו

ישמעו גדולי המלכות שכל ערלתו יאמרו שהוא למד אותו ויהרגוהו ולכן
 אמר לו ה' יראה ללנב וכוכחך הרלויה ואם ק"ו תקטף במעולתך הוא
 להכרע ואין לך אשם צוה . ביני וביני אירע שאביו מוכנו קרוב למיתתו לזה
 את אשתו שצנו האהוב יזאטיש ישב על כסאו וימת נשיבה טובה . ואמו
 הילכתי שלמה לקרו' את גדולי המלכות והמשני' והזרים יסכימו במלכות
 יזאטיש כרזון אביו והודו בדבר ויוסיפו על דבריה באמר' כי תשים צבית
 הסוהר כל האקים והקרובים כדי שיתקיים המלכות צידו והיא נאפה פניהם
 על הדבר הזה ותשלק ותקרא את צנה יזאטיש מהעיר אשר היה שמה וביני
 ביני שמה את בן המלך מוכנו הגדול על המלכות יורה יורה עד בא אחיו
 וכן עשה . ובבוא אחיו יזאטיש מסר המלכות צידו ולא עשה רשע ומשע
 בשום פנים ויבא יזאטיש בתוך העיר ויקבלוהו בשלום ובמישור כלם כאיש
 אחד צברים וישלך ויקרא אחיו וקרוביו ויוליאם מבית הסהר וישלך מהם
 אל רומא ויקר מקרהו כי יום א' בהיותו במלכותו עם אמו ומכניה רבו בא
 אליו חכם אחד יהודי שמו אלעזר ויבא לפני המלך וימלא אותו קורא בספר
 תורת האלהים ויאמר לו ומה תועלת יש בקורא התורה אם לא תעשה
 פעולת מצוותיה ותורותיה ואיך אתה ערל ועמא תשמור קדושת קמדת כתב
 הדת לכן זאת עלתי תמול את עלמך ויהיו פעולותיך מנושאים שלימות .
 כשמעו ויכנס קדר בקדר וישלך ויקרא גרע אחד וימל את צנר ערלתו
 ואמו ומכניה רבו כשמעם ויתעלבו אבל שמו בטקווס באל ית' . ויהי היום
 ואנשי פרס מרדו בקיסר שלהם נקרא שמו ארטנן מלך פרס ויבא באלף
 איש אל יזאטיש המלך אשר מלפנים היה יזאטיש תחת ידו ומלכים אחרים
 גם כן שמלך פרס היה קיסר עליהם ויום אחד יבא יזאטיש ללוד ליד
 להביא וארטנן בא כנגדו ובתקלה לא ידעו אחר כך הכירו ויפול מעל
 המרכב' לפני ארטנן ויאמר לו מה לך לדוני המלך ויאמר לו ידעת אחי
 כי הזמן משתכ' בכל חלק שנויים אין מספר וכעת בהיותי שלו צביתי ורענן
 בהיכלי אחי ורעי כתרוני מנוקה הדריכוני ויגרשו אותי ממלכותי ואתה
 עתה תפסוף תפסוף להושיעני עשה תעשה מלובה ולא יוסיפו בני עולה
 לענות את המלכים וארטנן קלה פני יזאטיש יעלה על סוסו ויעש כדבר
 הזה ויעלה על סוסו וילכו שניהם אל צית יזאטיש ומשם שלק יזאטיש אגרת
 אל גדולי מלכות פרס שיקבלו עליהם את מלכס והוא ימחול להם עונותם
 והם השיבו כי כבר נתנו העטרה אל איש א' נקרא סינאמו ואינם יכולים
 להמיר דבריהם . אז כתב יזאטיש אל סינאמו שיתן המלכות אל ארטנן
 ולא יהי' כפוי טוב' אל לדוני וישב לו סינאמו תשובה כי יבא ארטנן
 וימסור המלכות צידו וכן עשה וילך ארטנן עם יזאטיש וילא סינאמו
 לקראתו ויסר העטרה מעל ראשו ויתנה אל ארטנן ויקבלו אותו גדולי
 המלכות בסדר פנים יפות ויתן ארטנן רשות ליזאטיש שישים סכין הנקרא
 סנגא"ר בלד ימינו כדרך מלכי פרס וישכב על מטת זהב וכסף ויתן לו
 מדינה יפה שמה כליצין : הגה"ה אולי על זה אמרו בפסמי' אתה בכליבין
 ומזודתך בירושלם ע"כ . אח"כ שרי מלכו' יזאטיש וגדוליה קשנו רעה

ספר יוחסין

על מלכם באמרם כי הניח דתיהם ועזב מכוון מנהגייהם אבל היו רואים שכל מעשיו ה' מלתיק בידו ולא היו יכולים להרע לו ועם כל זה שלחו כתב אל אביאם מלך ערביים שיערוך מלחמ' עם יזאטיש ובנאו עליו כל שרי המלכות יכוסו כמנוסת חרב וישאר יזאטיש לבדו ויהרגו וכן עשה מלך הערביים סדר קייליו ואסף את גבוריו ויבא בקיל גדול כגד מחנה יזאטיש ובהיות כי הב' קיילות המלו ללקום פנים בפנים והנה שרי לבאות יזאטיש עזבו את מלכם ויכוסו. ויזאטיש כתמוק בשם השם ויכנס בתוך מחנהו וינקום נקמתו מקלתם אשר ידע כי יד השמים והסגלי' היתה במעל וקלתם בראו ויכוסו העירה. אחר כך ילא יזאטיש ויערוך מלחמה כגד הערביים ויתנס השם בידו ויכוסו לפניו ויסגרו בתוך עיר אחת וישרפה באש וכל שריה אשר בזיקים ויבקש את אביאם מלך הערביים ולא מלאו כי הוא המית עצמו ויפול על קרבו לבד יעללו בו וישב לעירו יזאטיש שמח וטוב לב ויתן הודאה לשם ית' ויקק את השמים הנשארים אשר היתה ידם במעל ויתלם על עץ. אבל עם כל זה לא נקה שקטה מקשצתם הרעה ויעמדו אחריים תחתם וינגדו בו וישלחו כתב אל בולגיוזי מלך פרס נכדו של ארטנן שיבא במלכותם ויהרוג את יזאטיש ואחר כך יקק כל המלכות וישים עליהם עבד מעבדיו והם יקבלוהו עליהם כי יזאטיש עזב את דתיהם והם יעזבו את מלכותו. ומלך פרס כשמעו קבץ כל קייליו ויבא עד כהר פרת וישלח מלאכים אל יזאטיש לאמר אתה על מי בטחת כי עזבת את דתי עמך ותלך אל עם אשר לא ידעת ועתה אייסרך בשבע אנשים ונראה האלוה אשר בקרת אם יליך מידי ומעתה תחת הכבודות שעשה לך אבי זקני אני מוריד אותך מגדולתך ולא תשכב במטה של זהב ולא תשים הסכיך כלד ימיך וכשמוע יזאטיש הדבר הרע הזה היעב קרה לו וישם אשתו ובניו במצנר אחד ולחם ומזון וקטה ומים די ספוקם ויאמר אל המלאכים כי הוא היה מוכן לעשות מלחמה. וילך יזאטיש אל קדר אחד אשר היה מתפלל בכל יום וילבש שק במתניו והרים העטרה ויתן אפר על ראשו ויתפלל אל השם ויאמר השם אלהים אתה ידעת כי עליך הורגתי ולמען דפקי בלתיתיך ודבקי בלתיתיך קם עלי הנבל הזה אשר קרף מערכות אלקים קיים. ואתה ידעת כי איני יכול להלקם עם ההמון הרב הזה וכמותי לא יספיקו להתקומם כנגדו ולכן ה' אלקים הן כלם כאין ומלכותם כאפר לנגדך ועשה למען שמך הגדול המקולל בפי הנבל וידעו כל עמי הארץ כי הנוטח בה' סמך יסובבנהו. ובעת קום יזאטיש מכרוע על ברכיו וישמע שמועה מלך פרס כי נכנסו זדים בארצו וכחריס באו שעריו וישב בצושת פנים אל ארצו. ומהיום ההוא והלאה הממלכה נכונה בידו אין פרץ ואין יולאת. ואמו היליני המלכה נדרה ללכת אל ירושלים ולשבת שם כמה שנים ותקם ותלך היא ובנה מוכבו הגדול אל ירושלים וימלאו את העיר ברעב ובקוסר כל. עמדה ובזוזה כל אולרותיה שלמה לאלכסנדריה של מלרים להביא קטים ולגיפרי בעבור תאכיס יבשים ופירות הקיץ ויחלוק לכל העניים וזהו מוכבו המלך אשר כזכר בנתיב כי עמד ובזבו כל אולרותיו

בשני בלורת וגם המלך יזאטיש פתח את אולרותיו וישלח לירושלם וימלקו אות' לעניים והאביונים והילכי המלכה אחרו בתלמוד שהיתה כזירה ז' שנים ושעשתה ככרשת של זהב . ובני בכיה במקרבן הבית עזרו את ישראל לעזרת יי' בגבורים . ומוכזו ויזאטיש נזכר ברבות פ' לך לך מוכזי ובזוטו . ואח' מות יזאטיז קזרה היא לעירה וימלוך מוכזו אחיו הגדול תחתיו . ולקלת ימים מתה גם היא שמה ומוכזו המלך שלח לירושלם עלמותיה עם עלמות אחיו יזאטיש ויקברום בכבוד גדול בירושלם בקבר אשר עשתה היא בהיותה בירושלם הלח הוא קרוב לירושלם ג' פרסאות . ואגריפס מת בזמן קלאודיו וימלוך הורדוס אחיו תחתיו ג' שנים . וזוה הזמן היה הפסח הראשון שמעון פיטרו ז' שנים לקסריות קלאודיו . ובימיו היה שמעון השמרוכי המכסף אשר על שמו נקרא שימוכיח מי שמוכר קדושתו . ומת הורדוס טיטארקא וימלוך תחתיו אגריפס בן אגריפס ק' שנים למלכות קלאודיו ומלך כ"א שנים והיה חכם גדול בקי בלשונות ובימיו נקרב הבית ואז היה חכמי הכהן לדוקי ומת קלאודיו וימלוך תחתיו כירון קיסר שנת ג' אלפים ותרי"ט ונקרא כירון האכזר אשר המית אמו ואשתו ורבו שיניקא ואחיו לוקאכו ושרף רומי והיה מניט בשריפ' ושחק ותלה את פיטרו גואון על עץ והיה רודף אחרי הנוכרים :

הגה"ה אחר ש"ט כבר כתבתי בדור ר' מאיר מה שאמרו ז"ל כי כירון קיסר כתגייר ומה שמלאתי בספר זכרון יי הקסרים ע"כ .

ואחר פיטרו היה ליכיו פאפא י"א שנה ומת קיסר כירון וימלוך תחתיו גאלבא שנת תתל"ג ז' מדשים ואחר כך אוטון וביטליו ז' מדשים ואז קיטטכו הפלוסוף ובזמנו התחיל לפרוח ליץ נזר הכהנים יוסף בן מתתיה הכהן אבן גוריון ובשנת תתכ"ו מלך אספסיאנוס אחר שהיה ער על יהודה כמה שנים אחר כך הניח בנו טיטוס בירושלם והקריבה שנת ג' אלפים ותתכ"ק ליזירה . וימלוך טיטוס שנת פ"ג לישו הנוכרי ומת . וימלוך תחתיו אחיו דומיטיאנוס ט"ו שנה ובימיו היה הפסח הג' נקרא בליטו פפא ומת על יד דומיטיאנוס ורדפו הנוכרים והפסח הד' הנקרא קלימינטי ראשון וימלוך ברומי כירבא ומת שנת ק' לנוכרים וימלוך תחתיו טראגאנוס י"ח שנים וקלי וילר על דאסיא הנקרא עתה בלאסיאה ושימה למס ובנה גשר גדול על דאנוביו נקרא כעת טונא ורדף אחרי הנוכרים וילחם עם הפרסיים וכבש עלכות צבל ואחר כך הלך עד האינדיאה מקום אשר לא דרך כף רגל רומיים ובזמנו היה רעש גדול ובן כוזיבא מרד ברומיים ויקס וילך אל סיריני אשר באפריקה ויקומו היהודים אשר שם ויהרגו את כל הרומיים והיוכים אשר שם עם גדול כקול היס ומשם הלך למצרים ויעש כך . והיהודים אשר בגיפרי שמעו הדבר הזה ויקומו ויהרגו כל הגויים עד בלתי השאיר להם שריד וכשמעו טראגאנוס הדבר הזה וישלח את אדריאנוס עליהם ויכניעם וישמו דת ברומא שלא יכנס שום יהודי בגיפרי . וכן אז"ל הקול קול יעקב וכו' קול יעקב מידי אדריאנוס קיסר שהרג כמה אלפים והרג בביתר כפלים כיולאי מצרים כ"ב שנים אחר המקרבן וימלוך

ספר יוחסין

וימלך אדריאנוס שנת מ"ה אחר הקרבן ואדריאנוס היה הראשון שנקיסרים
אשר גדל זקנו ולא גלח אותה כקיסרים האחרים ומת שנת ס"ה לקרבן
והיה פסא בזמנו אליכסנדרו הראשון ומלך תקתיו אנטוניו פיאו ר"ל
המק' תקתו של אדריאנוס שנת ג' אלפים ותת"ק וזהו אנטונינוס הנזכר
בדברי קז"ל שהיה הוא ורבינו הקדוש שלא פסקו משולמנס וכו'. ובימיו
היה גאלינוס ותלמי אשר נקרא בטלמיוס פילאדינס שיצא ספר בתוכו
נקרא אלמגיסטי. וספר ארבעה מאמרות. וספר מאה דבורים. וסכמת
המצטיים. וספר בלורת הארץ. והיה ס"ה שנים אחר הקרבן וקיה פ"ב
שנים ואמרו שהיה מלך ויושטיו בזמנו גם כן ומת אנטוניו פיאו שנת
קס"ג לנולדים. ובימיו תלמיאופו ואיגיניו פאפאש וימלך תקתיו מארקו
אאוריליו תקתו מצתו אשר שמה פאושטיכה וכמה לדקו דברי ז"ל באמרם
שזינתה במאמר גר גירא במסכת עבודה זרה כי כן כתבו הם שמרקו
אאוריליו היה מיסרה על שהית' לה דבה רעה ואמרו כי יום אחד ראתה
איש ספר יפה עד מאד ומשק' זו ולזה מרקו אאוריליו לשטמו ולהניח
ראשו בתוך ספל מים לפני המלכה וענינים אחרים אשר ארעו לו עמה הלא
הם כתובים על ספר מרקו אאוריליו הגדול והוא רדף הנולדים גם כן
והיה קכס גדול ובימיו היה דבר גדול אכזרי כולל ובימיו היה פסא
אניקיוטו ואחר שוטיר ואחר כך איליוטיריו ומת מארקו שנת קפ"ב לנולדים
וימלך תקתיו זכו קומודו י"ג שנים והיה רשע וסכל ופעם היה לונש
בגדי אירקוליש והם עשויים מעור אריה ופעמים בלמות אשה ובימיו
היה פאפאש איליוטיריו ומת והיה במקומו ויקטור הראשון. וימת קומודו
שנת קל"ד לנולדים וימלך תקתיו פארטיכאז והיה בעל מדות טובו ובעל
כפס והמיתוהו שנת קל"ק וימלך תקתיו יוליאנו שבעה קדשים והמיתוהו
וימלך תקתיו סיוירי ורדף אחרי הנולדים והקריב ציזאשני' הנקרא
קושטאנטיכא ומת שנת רי"ג לנולדים ובזמנו פסא זיפירינו וימלך תקת
סוירו בשטיאן ואקיו גיטא שותפים בקסרות כי כן לזה אביהם ומת גיטא
וישאר בשטיאן ששה שנים בקסרות ויהרגוהו מקרינו שנת רי"ט לנולדים
וימלך תקתיו וימת מקרינו שנת ר"ב לנולדים וימלך תקתיו איליאן
גבאלא בעל מדות מוגנות והענוגים ומפור עד מאד ובנה היכל לשמש ועל
שמו נקרא איליאן ויקסור עמו בן אקיו אלכסנדר בשותפות. וימת גבאלא
שנת רכ"ד לנולדים ובימיו היה פסא קאלישטו וימלך אלכסנדר יקדי
ויערוך מלחמה כגד מלך הפרסיים שמו ארתקשסתא ויכלקהו ויבא אל רומה
שמך וטוב לב וימת שנת רכ"ז ובימיו פאפא אורבנו ופוסיאנו וימלך
תקתיו מאשימינו ורדף אחרי דת הנולדים ויהומס. וימת מאשימינו שנת
ר"ס ובימיו פאפא אוטירו וימלך תקתיו מאשימו כופינו ויקסר עמו את
כלבינו וימותו שניהם שנת רמ"ב וימלך תקתיהם גורדיאנו ובימיו היה
לקות השמש גדול מאד עד שהדליקו כרות ואחר כמה קדשים היה רשע
גדול והוא כלקס עם שבור מלך פרס והמית אותו פיליפו משנהו ונתקסר
תקתיו שנת רמ"ז לנולדים ופאפא פאביאנו רומנו בזמנו. וימת פיליפי
שנת רכ"ב וימלך תקתיו ריסיו וירדוף אחרי הנולדים וימת שנת רכ"ד
לנולדים

לכוכרים וימלך גאליו תתיו וביטיו קורכיליו פאפא . וימת גאליו שנת
 רכ"ו וביטיו לוס"י פאפא וימלך תתיו איטיליאכו וימת באותה שנה
 וימלך תתיו ואליריאכו ורדף אחרי הכוכרים וערך מלממה עם מלך
 פרס הנקרא שאבור וכלמו שבור ותפשו קי וענה אותו בכל מיני ענויים
 וברלותו לרכוב על סוסו היה דורך על גבו ועולה על סוסו והמלכים
 אשר סביבו שלחו כת' לשאבור שיתיר עמאסר את ואליריאכו לפשי ישלחו
 קנס אין כסף כי כנר ידע כי כמות הרומיים גדלו עד אין תכלית אבל
 שבור לא שמע אליהם ויכו להפשיטו נקיים קייתו זה לז' שנים ממלכותו
 וביטיו איטטיפאן פאפא וימלך גאליאכו זכו תתיו וביטיו טרדו שרי הקיל
 אשר לו בכל מקומות שהיו וימת שנת רע"א לכוכרים וביטיו היו פאפא
 שיטו ודיאוכיסיו וימלך קלאודיו השני תתיו וילקס עם הגודוס ויכלסם
 וימת שנת רע"ג לכוכרים . וימלך קינטייליו תתיו וימת בשנה ההיא
 וימלך תתיו אורליאכו וירדף אחרי הכוכרים וימת שנת רע"ק וימלך
 תתיו טאטיטו ומת אחר ו' קדשים וימלך תתיו פלוריאכו ומת אחר ו'
 קדשים שנת רע"ט וימלך תתיו פרובו ויכלס לאנשי אלימכיא ומושאקי
 וגריסיא ויכניעם תת ידו וערך מלממה עם נוסירואן מלך פרס ויכלס
 הגודוס ומת שנת רפ"ה וביטיו פפא פיליקס ואקריו אנטוביאכו ואקריו
 גאליאכו וימלך תתיו קארו וקאריכו וגוטיריאכו וימותו שלשתם זב' שנים
 שנת רפ"ק . וימלך תתיהם דיקליטאנוס והוא מקודם שולדאדו פי'
 גוליאר ואטרו רז"ל שהיה רועה קזירים ברבות פסוק וילא הראשון אדמוכי
 וירושלמי דחרומות ואני אודיע לך מה שמלאתי בספר זכרוניהם שזה
 דיקליטאנוס בהיותו גוליאר בא אל בית פונדקית אמת ואכל ושתה וייטב
 לבו ותשאל האשה דמי האכילה ויאמר לה בעז"ה לכשאתה קיסר אפרע
 לך הכל . ותאמר לו האשה לא תוכל להיות קיסר עד הרגך הקזיר הגדול
 והוא שמע והיה הורג כל הקזירים והיה אומר הנה אני הורג הקזירים
 ואקרים אוכליהם את נשרם עד שיום אחד בא לרומא ומלא מלממה
 זכיהם והרג איש אחד גדול שהיה כנויו קזיר בלשון רומי ואז הקימוהו
 למלך וכתקסר ואטרו צטרש הכוזר שעברו דין ודברים זיכו ובין היהודים
 ואמר להם אל תבזו את הרומיים אפי' קטן שבקטנים וכנד את היהודים
 והיה בזמן ר' יהודה נשיאה ור' שמואל בר כחשן ורדף אחרי הכוכרים
 להוטם ולאנדס וכלק את הפרסי' נוסירואן ואשתו ובניו ובאו הגודוס
 והאלאנוס עליו וכלסם וגזר שינשקו רגליו וענז הוא ובנו הקיסרות שנת
 ש"ז לכוכרים ובזמנו הסימו קאיו הפפא ואקיו גראזיכו ובת אקיו שושנה
 ואק"כ מרשיליכו הפפא וקנת עבדלי הליומות מוכין לדיקלטיאנוס . וכתקסר
 אק"כ קושטאנסיו ומת שנת ש"ז ובזמנו פפא איאויזיו :

הזמן השניעי . ואמר מלך קושטנטינו זכו הוא קדש ומזק דת ישו
 וזכה לה עטודים . ואמו נקראת איליכה הלכה לירושלם . ואטרו
 גם כן שליושטרו הפפא רפא את קושטנטינו מלרעת על מנת שיכנס
 בדת

צדת הכולרים ויטנול וכן עשה וכתרפא וכתן לשלוישטרו את רומא ומהיום
 ההוא והלאה כתן לפפאש עלכות רומא והיה הקסרות בקושטעטניכופלי
 וימת קושטעטניכו שנת שט"ז והוא כולרי . ובזמנו שלוישטרו ואק' ערקו
 יוליו פפא וקושטעטניכו בנה אי לופיה וימלך תתמיו בני הגדול קושטעטנין
 והוא וב' אחיו חלקו הקיסרות לגי חלקיה . ואחר כתעוררה עלמסה
 זיניהם עת קושטעטניכו שנת שט"ג וקושטעטנין שנת שכ"ג וקושטעטניכו
 שנת שט"ד ובזמנו היו ז' פאפאש ברומא האחד נקרא אנטיפאפא פיליקש
 וימלך גוליאנו ויכלא את הפרסיים וימת שנת שס"ו וימלך יואנו וימת
 בשנה ההיא וימלך ואלניטיאנו והוא לוח לבנות ירושלם וכתן עזר להולאה
 עממוכו והוכו לבניינו וביסיו היה רעש גדול וברקים ונפלו אנבים וימת
 ואלניטיאכו שנת שע"ט וימלך ואלניטי אחיו תתמיו וביסיהם עת פיליקש
 ואחר כך דאמאסו פפא וימת ואלניטי שנת שפ"ב וימלך תתמיו גראסיאנו
 ויקסר עמו את תיאודוסיו ויכלאו את הגודוש ואת האלאנו וביסיו דאכאשו
 פאפא וזיריטיו וימת גראסיאנו שנת שפ"ז וישאר תיאודוסיו לבדו וימת
 שנת של"ז וביסיו מת זיריטיו ואחריו אנשטאסיו ואינוסיכו פאפאש וימלך
 ארקאדיו ויקסר עמו את הוכוריו וביסיהם זאו הגודוש ואלאנוס וזיריטיו
 את רומא ואיטליא אק"כ ילאו המלכים לקראתם וישנו עהם יותר סמאה
 אלף איש וכל גוליר אחד היה לו עדרים עדרים והיו עוכרים כמה עהם
 צפרק אחד ואין קונה ואחר כך ככנס זיניהם דבר ומגפה . וביסיהם
 נלכדה רומא וימת ארקאדיו שנת תי"ג לכולרים וישאר אוכוריו לבדו .
 וביסיו פילאגיו המין פפא וביסיו אוכוריו ערכו לו עלמסה דרך אכיות בלב
 יס ד' אלפים ושנעים אכיות אשר לא נשעע כמוהו בכל ספרי הזכרונות
 ויכרות ברית עם סלך הגודוש וילמס עם סלך פרם וימת שנת תכ"ו .
 ובזמנו מת גירוכיטיו אשר העתיק התורה ופפאש היו זוזיטיו ובזיכרונות
 וימלך תתמיו תיאודוסיו ביסיו התחיל עלכות רומא לרדת ויקסר עמו
 את ואלניטיאנו השכי וימן את בתו לאשה שעה איורונה וימת מקדמת
 דברית שנת תכ"ג וימלך ואלניטיאנו יקידי וביסיה' סליסטינו פאפא וכשטור
 קשען קושטעטניכא ביסיו ואחריו זיריליו וביסיו היה רעש גדול עד שאד
 ואחריו שישיטו ואחריו ליאון פאפאש . וביסיו ואלניטיאנו כבנית העיר
 הגדולה ויכיליאה וימת שנת תכ"ו לכולרים וימלך עארסיאנו תתמיו
 ויסיחוהו צסס העות שנת תכ"ט . וימלך תתמיו ליאון וביסיו פאפא
 אילאריו ואחריו שיפפליכו וביסיו ליאון היה הקסם הגדול עירלן
 צאינגלאטירא ואחרו שהיה בן שד . ואמו היתה בת סלך פרושה . ועשה
 ספרים הרבה . וימת ליאון שנת תע"ו וימלך תתמיו ליאון הב' ויקסר
 עמו את זיכוו וימת ליאון שנת תע"ז וישאר זיכוו יקידי וביסיו פליקס
 פאפא הב' ואחריו גילאסיו וימת זיכוו וימלך תתמיו אנאשטאסיו וילמס
 עם סלך פרם הכקרא קאנדאס ויכלאשו וביסיו פאפא הכקרא וימלך
 תתמיו גושטינו וביסיו פאפא אורטישד ואחריו פילקסי הד' וימת גושטינו
 שנת תקכ"ט וימלך תתמיו גושטייאן וכת ברית עם כסרא סלך פרם
 והוא

והוא כבש שים'לייא ובימיו שנה תמימה לא זרקה השטש על הארץ כי
 אם ימים מעטים ואחר כך קלל ברית כסרא וילקס עם גושטיכייאך
 ויכבש מדכות רבות מהרומיים ויקס קומס אחר צרומי וישרוף את מיטב
 הארץ ולא יכול גושטיכיאן להתקומם כנגדו ואחר כך בא סלך הגדוש
 על רומי וילך עליה וילא אליו הקיסר ויערוך אמו מלחמה וימת את
 סלך הגדוש ובימיו היו פאפאש צוכיפאש השני וגואן ואכאפיטו וסילביריו
 וביגיליו ופילאגיו וימת גושטיכייאן שנת תקס"ח וימלוך תתמיו גושטיכי
 השני ויערוך מלחמה עם הרמיו' סלך פרס ואחר כך כרתו ברית ובימיו
 פאפא גואן השלישי וימת גושטיכו שנת תקע"ט וימלוך תתמיו טיבוריו
 השני ויערוך מלחמ' עם הרמיו' ובימיו היה פאפא בינידיטו ופילאגו השני
 וימת טיבוריו שנת תקפ"ט וימלוך תתמיו סאוריסיו ויערוך מלחמה עם
 הפרסיים ויכלמהו וימת בן [מלך] פרס הנקרא קוסריף את אביו הרמיו' ויכס
 אל עמנה הרומיים ובימי הקיסר הנזכר היה דבר כבד סאד ובזמנו קבלו
 אנשי אינגלאטירא דת ישו ובימי הקיסר הזה נראה איש בצורת כוסר
 בתוך רמז קושטכטינה וחרבו שלופה בידו ויאמר דעו לכם כי סאוריסיו
 הקיסר ימות בקרב הזאת ותכף וסיד כעלם עעיני כל קי ולא כודע
 עקומו איו וגם הוא מלס מלום שגולייך אסד שמו סיקאש היה הורג את
 אשתו ובניו ואחר כך היה הורג אותו וכן אירע לו שנסיבת היותו כילי
 הרגו אותו ואת אשתו ובניו על יד פיקאש בעלמו שנתקסר בערמה שנת
 תר"ג ובימיו היה פאפא גריגוריו ומממד נביאס כולד צימיו וימלוך תתמיו
 פוקאש הנזכר לעיל ויקס איראקליו וימת את פוקאש שנת תרי"א וימלוך
 תתמיו ובימיו מת אישידרו הגמון שבילי':

הזמן הי'. סלך איראקליו שנת תרי"א לכיזרים ועשה מלחמות עם פרס
 וכלק' ומלך פרס לר על ירושלים ולקמה ולקמ העץ אשר כתלה
 בו ישו וכבש מלכות סלרים והקיסר קסר את בנו קושטכטינו וערך
 מלחמה עם הפרסיים וכלקס אחר כך ילא שאהין שר לבא פרס וילקס
 עם הקיסר וכלק הקיסר ואחר כך ערך שר לבא פרס מלחמה אחרת
 וכלק הקיסר אחר כך נושריאואן בן סלך פרס קס נגד אביו והקיסר כרת
 ברית עמו והקזיר לו העץ אשר לקמ אביו והוליכו לירושלים ובימיהם
 קס מממד נביאס ויכבש ממלכות וימריב כל מלכות פרס אחר כך קס
 אחריו אבזוכר כליפא שנת י"א להגרה אל כני והוא משבון הישטעאלים
 ובימי אראקליו פפא צוכיפאסו ואוכוריו וסינריו ויואן ד' וימת איראקליו
 ש' תרמ"א וימלוך תתמיו בנו קושטכטינו הג' והמיתתו אשת אביו נקראת
 מרטינה שנת תרמ"ד וימלוך תתמיו קושטכטי הג' ובהיות כי הישטעאלים
 היו הולכים ושתמזקים והערלים יורדים ודלים ולקמו כל מלכות סלרים
 ואפריקא מיד הרומיי' ולא כתפייסו עד ששלקו אכיות לשיוזיליא ולקמו כל
 הערים הקרובות אל הים ועשו קרבה ושטע' ולקמו כל האיים וכבשו
 רודאש ונתמזקו צה וכל האיים אשר סביבותיהם והקיסר כפר גדת ישו
 ושם צבית הסוהר את פפא ערטינו אחר כך גרשו מרועא ואס"כ איוגיניו
 ואחר

ואחר כך ויעליאכו ואחר כך אותי אודנטי וימת קושטנטי ויעלך תמתי
 קושטנטיין ואבובבר אל לדיק עת שנת י"ג לקשנן הישעאלים ויעלך בן
 עמר אל קטף בשנה הכ"ל ובימיו כבשו ישעאלים מלכות שאם על ידי
 אבו עבירה ומלכות סלרים על ידי עמר בן אל עאן ואלספן ונהאונד
 וכל מלכות פרס על יד ענד אללה בן גדיל. ובנש מלכות רבות ולנסוף
 הרגו ענד אחר שנת כ"ג לתאריכס וימת קושטנטינו שנת חרפ"ו ובימיו
 פפא יואן ה' וקושטנטי ויעלך תמתי יושטיכיאנו ב' ואחר עמר עלך עתמן
 בן עפאן שנת כ"ג והמיתוהו שנת ל"ה לתאריך ויעלך תמתי עלי בן
 אבי אל טאלב והמיתוהו שנת ל"ע לתאריך ויושטיכיאן כרת ברית עם
 הערניים וילקס עם הפפא וימפיש את הפפא ויגרשו את יושטיכיאן
 ממלכותו וכרתו את אזכיו שנת תרל"ו א"כ קזר למלכותו והישעאלים
 כבשו אפריקא והלכו עד אנדלוזיא ויקשור פיליפיקו על הקיסר ויהרגוהו
 שנת תשי"ב ופפאש בזמנו קיכון וסירגו ויואן ה' ויואן ו' ושיכיסיו וקושטנטינו
 א' ויעלך פיליפיקו תמתי ובימיו גריגוריו השני. ויעלך בישעאלים
 קסאן בן עלי בכופא ומעאויה עלך בשאם וקסאן היה איש טוב ולא רעה
 להיות שופך דמים ויעסור העלובה ביד מעאויה וישב בארץ סדינה עד
 יום מותו ויעלך מעאויה בן ספיאן לבדו וימת שנת שאים ויעלך יזיד
 בנו תמתי ויהרגו את פיליפיקו שנת תשי"ד ויעלך אנאשטסיו תמתי
 וישלק אכיות לסלרים ויקשור קייליו קשר עליו ויהרגוהו שנת תשי"ד ויזיד
 הרג את קסין בן עלי שנת ס"א והוא עת שנת ס"ג ויעלך תמתי בנו
 מעאויה ויעלך תיאודוסיו וימת אותו ליאן הג' ויעלך תמתי ומעאויה
 בן יזיד הסיר עלמו ען המלכות בשנה ההיא בעלמה ויקח את המלכות
 מרואן בן אל חכס בחזק יד ועת בשנה ההיא. ויעליכו את בנו ענד
 אל עלך בן מרואן. ובימיו היה טאסריגויא הרופא ישראלי ובימיו ענד אל
 עלך עשו שלום עם הרומיים על שנת שיתן לו הקיסר אלף פרחים כל
 שבע והשנה הזאת שנת ע' לקשננס שהיא שנת אלף לאלכסנדר ובימיו
 קגאג בן יוסף הרשע אשר סנו אותו על עירק ובבל והיה בזמנו תיארוק
 הרופא הגדול ומיאודון וימת ענד אל עלך שנת כ"ב ויעלך תמתי וליד
 בנו ובימיו עת קגאג בן יוסף וסלה בשדפון והיה לפניו מוכן אחר וישאל
 לו לאמר האם אתה רואה בכוכבים שימות עלך אשר לו ראיתי אבל שמו
 כלב אשר לו זה שמי אשר קראתי שמי נעת לידתי שמי לו הקווה אם כן
 אתה הוא שמי לו העלך בנייך אתה תקדמני בשעה אחת ויכו ויסירו
 את ראשו מעליו. ובעשרים שנה שעלך בעירק הרג ק"כ אלף איש ומתו
 בבית הסוהר שלו קמשים אלף איש ושלשים אלף נשים והעלך וליד הכ"ל
 בנה ארגו דעשק אשר היתה תחילה בית רמון ובנה בנינים רבים ומנע
 למאורעים שלא ילכו בשוקים וברחובות ועת שנת ל"ו. ויעלך סליטאן
 אקיו תמתי וישלק את סלמטה אקיו עם אכיות לקושטנטי' וסיל ק'
 ועשרים אלף וישטו את קושטנטינא בעלור ובמלוק וליאן הקיסר במרמה
 הנריקו מעליו וגם שהיה קור הסמו גדול ולא יכול סלמטה להתקומם
 כנגדו ואחר כך היה דבר כנד טאל בקושטנטינה וימת סוליסאן שנת
 ל"ט

כ"ט וימלוך עמר בן ענד אל עזיז בן ערואן בן אל קכס והיה קסיד
 גדול ועת שנת אל"ף וק' לתאריך הישמעאלים וימליכו עבדי השאם הראשון
 יזיד בן ענד אל עליך נקרא אדו סאלד האשמי וימת שנת ק"ה לתאריכס.
 ובימי ליאון הקיסר היו סאפאש גריגוריו ב' וג' וחאריה וימת ליאון
 עשלוש שנת תשע"א וימלוך קושטנטינו הקסימי בנו של ליאון וישלח אכיות
 אל סלרים ובימיו ורזק מלכות פראנסה והראשון היה פיפיו אביו של
 קרלו סאגנו והמל בטיטליא ובימיו היה דבר גדול. ובימיו נאזו מפאת
 קפא מורקוז והס תרטרז ובאו כגד הערביים ואח"כ עשו שלום ביניהם
 וקבלו דת סממד וזה קושטנטינו הרג את פטריארקה של קושטנטינופלי
 ורדף אחרי הנוכרים והסיר כל הללמים והקיסר קסר עמו את בנו ליאון
 בימיו עת פאנלו הפאפא וכתפאט סיכות כגד דת הנוכרים וימת פיפיו
 סלך לרפת וימלכו תמטיו שני בניו אסד קארלו סאגנו ואסד קארלו
 וימלקו את המלכות. ובזמן קושטנטינו היה קור גדול עד שנתקראו סימי
 היס אשר בין קושטנטינה וגלאטה. וימת קושטנטינו מקולי הרעת שנת
 תשע"ז. וימלוך בישמעאלים השאם בן ענד אל עליך ובימיו ילא זיד בן
 עלי בן חסין בן עלי בן אבוטאלב נקופה ויקומו עליו ויהרגוהו וימת
 השאם שנת קכ"ה. וימלוך וליד בן יזיד בן ענד אל עליך ולא הכיח
 להשאם אחיו מכריכים ולא קושקוס להסס סיס רק כמכוהו על מקללת
 אמת. ובימיו כהרג יסיל בן זיד בן עלי בן חסין בן עלי בן אבוטאלב. ווליד
 בן יזיד כמסך אחר התענוגים ושתיית היין ויקומו עליו אכשי הקיל להרגו
 וינס עד ביתו. ויסגור הדלת בעדו ועשרה אנשים גבורי קיל ככנסו מעל
 הכותל וישיגו אותו ויהרגוהו ויקמו את ראשו וישימו אותו על רומק
 ויוליכוהו לדמשק שנת קכ"ו לתאריכס. וימלוך יזיד בן וליד בן ענד אל
 עליך והוא היה אומר אני בן כסרא ואני ערואן וזקני קיסר וזקני גס
 בן מקאן לפי שאמו נקראת שאה פריד בת פירוז בן יזלגנד בן שהריאר
 בן כסרא ואמו של פירוז היתה בת קיסר קושטנטיין ואמו של כסרא בת
 מקאן סלך התורך ועת בשנה ההיא וימלוך תמטיו ערואן אצרהים בן
 וליד בן ענד אל עליך ויקק המלכות סידו בשנה ההיא ערואן בן סממד
 בן ערואן בן אל קכס ויהרוג את אצרהים אל אעאם עבדי עכאם
 ויקומו העכאסיים והראשון היה אבו אל עכאם אל ספאך בן סממד אל
 אעאם בן עלי בן ענד אלה בן עכאם בן ענדו אל מטאלב קרובי סממד
 כניאס ויענור את כהר פרת וילך לדמשק ויהרום כל בני ערואן ולא
 כשאר אבן על אבן וערואן כס אל סלרים וישיגוהו בתוך בטה אמת
 ויהרגוהו שנת קל"ב לתאריכס וימלוך אבו אל עכאם ד' שנים וימת שנת
 קל"ו לתשנונס ואחר עת קושטנטיין וסלך ליאון בנו תמטיו וגס סכע
 עבודת הללמים ועת סקרצונקלו בראשו שנת תשפ"ב לנוכרים וזה ליאון
 לקק עטרה גדולה ענשה סופיאה אשר עשה מאוריסיו לכלס אמו של
 ישו וישס אותה על ראשה וסלך בנו קושטנטינו הששי ויקשרו על קושטנטינו
 קאר סייליו והפפא הנקרא ליאון שלישי:

ספר יוחסין

הזמן התשיעי. ויעתק הקיסרות מקושטנטינה אל ארץ לרפת שנת ת"ת
 והראשון קרלו מגנו בן פיפינו אבל עם כל זה נשאר מעט קסרות
 בקושטנטינה עם נסי' פורו ויהרגו גי'סו סיכאל שנת תת"ה וישא' קיסר
 סיכאל לבדו וקרלו מאגנו קסר את לודוביקו בנו ויסת קארלו שנת תתי"ד
 וביסיו ליאון הכ"ל וזוה הזמן היה רולדאן הגבור אשר עת בלשא ואמר
 שות אבו אל עכאם סלך אבו געפר אל סנלור ועשה רעות לבני קסאן
 בן עלי בן אבו אל סטלז ולקח י"ב כפשות מהם ושםם בבית לר ולא
 היה להם אור נמושנות' ולא מקום שיכנס שם האויר וסמו וזה הקל
 לבנות בגדאד וסת משלשול שנת קכ"ח ויסלך סהדי בן סנלור תסתיו
 ובשנת קס"ה שלח סהדי את בנו הארון אל רשיד לקושטנטינא ואותה
 העת היתה איריני סולבת על קושטנטינה כי בנה ליאון היה קטן ואמר
 כך נתפסרו ונתנו לו מסון רב וסת סנלור שנת קס"ח ויסלך סוסי אל
 הארי בן סהדי תסתיו ועמד במלכותו שנה ופלי וסת שנת ק"ע ויסלך
 תסתיו הארון אל רשיד תסתיו ובאותו הלילה באה לו שמועה סנולד לו
 בן ויקרא שמו מאסון ועשה משנהו את יסיא אל ברסכי ובאה לו כתב
 סכיקיפיר להאלון שעל כל פנים יסזיר הסעות אשר לקח מאיריני ואס לא
 שיהיה סוכן למלחמה והארון השיב על האגרת קריתי אגרתך והתשובה
 מראנה קודם שתשמענה ואמר כך על כרמו נתן מסון גדול להארון ואמר
 סיכאל נתקסר בקושטנטינא ליאון אחר ולא עזרע הסלוב' וגנר עד סאד
 ולודוביקו קיסר נתכלר עד סאד יכתן סתנות לבנות והסיר מאתו בצירת
 הפפאז כמו שהיה סנהג הקיסרים וביסיו יסטיפאנו פאפא ופאשקואל
 ואיוגיניו ב' וגרגוריו ד' וסיכאל קזר לקיסרות והיתה קושטנטינה במלור
 ובמלוק ספני הערביים וגם אי שיזיליא הגיעה עד עפר במלור היסמעאלים
 ואכיותס לולי אדון קורסיקו אשר הלך הוא ואסתו בציל גדול אל אפריקא
 ועשו מלחמה אכזרית עם יושבי קרטאגו היסמעאלים ואז היסמעאלים שלחו
 אל הקיל אשר על שיזיליה לאמר באו והושיעו את יושבי עירכס ולא
 תסתדו עיר אחרת ושנו אל ארלס וזאת ההמלאה לסדו סלפיון אשר הלך
 על קרטאגו כאשר לר אכיבל סלך קרטאגו על רומה והויכיליאנוש ג"כ
 שלחו אכיות אל עזרת אי שיזיליא וטומאש נתקסר וקשר על סיכאל
 בקושטנטינה ולא הועיל כי הרגו סיכאל ויסת הארון אל רשיד שנת קל"ג
 ויסלך בנו אסון בן רשיד תסתיו ושס אמו זבידה וביסי הארון היו רופאים
 גדולים גבריאל הסוראכי ויומקן בן מאסאוויה ולאלק בן בהלה ההודי
 ואסון הכז' הלך אחרי ההבל ותענוגי העולם ולא נמלא במאריכו דנר
 סלויין וסעויין ליכרון והרגו אנשי טאהר שר לבא מאסון בן רשיד תסתיו
 שנת קל"ח ויסלך מאמין בן רשיד תסתיו והיה אוהב סכמסה ואוהב
 סכממים ואנשי השס ולקח את עלי בן סוסי בן געפר בן מסמד בן עלי
 בן חסין בן עלי בן אנוטאלב והשליטו על כראסאן וככה את שמו רלא
 וזוה לו שאנשי ספסת בית עלי לא ילנשו עוד שקור כי אס ירוק כרפסי
 וזהו הסיון שלהם וקנאו בו כל ספסת העכסיים שהיה סכנד אויביהם

וסת עלי צן מוסי פתאום טאכילת עננים ונקה שקטה הקנאה זיניהם
 ונזמן מאמון עת אמאם אל שאפעי שנת ר"י ונזמנו הועתקו ספרים
 רבים מלשון יוני אל לשון הערב וסת שנת רי"ק לתאריכס ויטליך מעתלם
 כליפא תחתיו ואמר סות לודוביקו סלך לותאריו וקושטנטינא סלך
 תאופילו ומלכות איטליא לרו עליה היסטעאלים וקיסר קושטנטינא שלק
 אכיות תופאי שאט לעזרתם והויכיליאוט גם כן ואמר כך לרו היסטעאלים
 על רומא ופאפא ליאון ילא לקראתם וביסי הקיסר לותאריו היה יואן
 פאפא אשר היתה אשה קכסה מאינגלאטירא ולבשה נגדי איש והיתה
 פאפא אחרי ליאון ד' ונעלם מעיני כל קי היתה אשה עד שיום א'
 בעברה נשוק א' ציום חג אשר הולכים שם הפפאש ילדה והסימו את
 נכה ויגרשו אותה ועד היום שמו דת ברומא כשרולים לשים פפא מסיסין
 ידיהם צבילים שלו אם זכר אם נקבה וכשהולכים אל היכלם מענטים
 אורקות ולא יעברו באתו השוק לעולם. מעתלם כליפא סלך שנת רי"ק
 ונזמנו אמאם אל קנבלי והיה מעתלם שכנד את הרופאים וסת שנת
 קכ"ז ויטליך הארון אל ואחק צנו תחתיו ונשנה הזאת סת מיאופיל קיסר
 קושטנטינה ומטליך תחתיו אשתו מודורא וסיכאל צנו היה קטן וביסי
 ואחק היה הפדיון הגדול כנתיבת ערל ולקיסת ישעאל שנת רל"א ואמר
 כך המטיר ה' טטר ושג הרבה ומתו הרבה מהצבויים ומת אל ואחק
 שנת רל"ב ויטליך אל סתוכל צן מעתלם ונשנה ההיא ישב על כסאו
 סיכאל צן מיאופיל והכנים את אמו צמוניטעיריו וביסיו צאו לדמיאט שלש
 סאות אכיות תופאי שאט עקושטנטינה ושללו את דמיאט והלכו עד סגרים
 ושללוה ואמר כך צאו רעשים רבים כוללים בכל העולם שנת רס"ב ונשנת
 רס"ז הרג את סתוכל הכליפה כער אקד תורקו ויטליך תחתיו אל סתנלר
 צן סתופל ולודוביקו הב' כתקסר אחרי לותאריו ונזמנו הסית את סיכאל
 צן מיאופילו איש רע מעללים ומתחפפה צוויה שמו צאזיליאו וכתקסר
 תחתיו שנת תתס"ק ופאפאש ציסיו ציכדיקטו וכיקולאו ואדריאו ויואן ק'
 וסת לודוביקו שנת תתע"ו ויטליך תחתיו קרלו קאלבו דודו וביסיו עברו
 היסטעאלים לאיטליא והיא הלך להושיעה וגם עברו היסטעאלים לקנדאיה
 ויעשו נזק גדול וילא אליהם צאזיליאו קיסר קושטנטינה וישב צנושת
 פנים אל קושטנטינה ואנד אכיות רבות וימת קרלו שנת תתע"ק ויטליך
 תחתיו לודוביקו ג' ומתנלר צן סתוכל סת שנת רס"ה ויטליך אל ססתעין
 וביסיו הסליכו התורקוש צמלרים אקמד צן טולון ענד מאמון ועל כל
 ערי שאס ג"כ ונשנת רכ"ה הסיתו הטורקי' את ססתעין ויטליך סהתדי
 צן ואחק שנה אקת וימת שנת רכ"ו ויטליך סעתמד צן סתוכל תחתיו
 והוא קלל את טולון על תינתם צנגדאל וטולון את סעתמד צמלרים
 וימת טולון שנת ר"ע ויטליך צמלרים סתאריה צנו ומעתמד סת שנת
 רע"ט ונזמנו אבו אל משער התיכון ואל צכדי וקידס זה סת מואפק ולא
 הגיע לכליפה ויטליך סת סעתמד סעתמד צן מואפק וסתאריה צן טולון
 קלה פני סעתמד יזווג את צנו עלי עס נתו נקר' קטר אל כידא וכך
 עשה וימת סעתמד שנת רפ"ק ויטליך סכתפי תחתיו ונזמנו תנאת צן

ספר יוחסין

קרא ואמר עות לודוביקו נתקשר קרלו שלישי באליאטניה וביעיו עת
באזילאו קיסר קושטנטינה ויעלוך לילאון בנו ויגראו את קרלו ויקסרו את
ארנפולו שנת תתפ"ט ופאפאז בזמנו מרטינו ב' ואדריאנו ואישטיפאנו ה'
וביעי עכתפי ילאו מאה אלפים ערלים אל הערים אשר על שפת הים
אשר היו מישעאלים ושרפו אותם ושבו מהם אנשים ונשים וטף ויעת
קמאריה ויעלוך תתמו הארון בנו ועכתפי ערך עלקמה כנגדו והרגו את
הארון ולא היו עוד מלכי טולון ויעת עכתפי שנת רל"ה ויעלוך תתמו
סקתדר בן עעתלד וליאון קיסר קושטנטינה עת ונתקשר אחיו אלכסנדרוס
י"ד קדשים ובזמנו פפאז פירמוזו א' ובזיפאס ו' ואשטיפאנו ו' ורופאנו
ותאדור ב' וגואן י' ועת ארנפולו שנת תת"ק עקולי הכנים שאכלו את
בשרו ויעלוך לודוביקו ד' תתמו ובקושטנטינא נתקשר קושטנטינו בן ליאון
וביעיו באו על קושטנטינא אלף אכיות עמלך הרושיאה דרך ים השקור
ונלקס קושטנטינ קיסר והאינגדום הלכו עד ויכילאה ושמו את לודוביקו
בנית הסוהר ויעלוך קונראדו תתמו באיטליה ובזמנו הלכו הישעאלים
עד פוליא וקלאבריא ואלביריקו הנריקס. ויעת קונראדו שנת תתק"כ
ופפאז בזמנו אנאשטאסיו ולאנדו ויואן י"א ויעלוך תתמו איכריקו ראשון.
ועקתדר בן עעתלד עת שנת ש"כ וביעיו היה אבובכר עקמד בן זכריה
אל ראזי וסינאן בן תאבת בן קרה ויעלוך אל קאהר בן עעתלד תתמו
עקתדר וילא בזמנו גדולת בני בויא אשר היו שארית בני יזגנד המלך
האחרון אשר לפרס כי הראשון הנקרא גנאע בן בויא קלס קלוס כי
היה משתין והיה יולא אש מאתמו והיה עולה עד השמים ואמר כך
נתלקה לג' חלקים והלך אל הפותרים ואמר לו פותר אחד שיתן לו
שכרו ולא היה לו דבר עד שנתן לו לבוש אחד ואמר לו הפותר יש לך
ג' זנים ויתעלה שמש באופקי העולם והם היו מדילס והוא עקוס סוף
המתארים הגדולים וכן היה וקאהר עת שנת שכ"א ויעלוך ראלי בן
עקתדר תתמו. וביעיו איכריקי נתקשר באיטליא רודולפו וביעיו הלכו
הישעאלים ושללו גיבובא עד בלי השאיר להם שריד ושרפוה באש
ובקושטנטינה נתקשר רופאנו בן קושטנטינ ויעת איכריקי שנת תתקל"ז
ויעלוך תתמו אותון ב' וביעיו איכריקי פאפא לילאון ז' וביעיו אותון שב
עלכות איטליא אליו ועת רופאנו קיסר קושטנטינה ויעלוך נקופורו שר
לבאו תתמו ויושיע את קנדיא עיד הישעאלים וביעיו אותון היה עקלוקת
בין הפאפאז לילאון ח' ויואן י"ג וכיקופורו אירם את בתו לבן אותון
נקרא אותון ב' ואמר כך לא רנה לשלמה לאשכנו ויבוא אותון באיל כנד
ויקח כל ערי כיקופור אשר היו לו באיטליה והיונים בראותם לרת
כפשם הרגו את כיקופור ויעליכו את גואן בקושטנטינה ויעת אותון שנת
תתקע"ד ונתקשר אותון בנו בניי אביו והפאפאז היו לילאון ז' אישטיפנו
ח' מרטינ ג' אנפיטו ב' יואן י"ג בכיקטו ה' לילאון ח' יואן י"ד. וראלי
בן עקתדר מלך שנת שכ"ב והיה שגאה בינו ובין הקנבלי' וביעיו מלך
עצו אל דולה עבני בויא באהואו וראלי עת שנת שכ"ח ויעלוך עקתפי
אחיו תתמו וביעיו שנת של"א עת כאלר בן אקמד בן ישעאל מלך
כורסא

כורסאן ועאורא אל כהר ויעלוך כק זכו תתמו ומתמי עשה אמיר אל
 אימרא את תוזון התרקי ובימיו שלק מלך קושטאנטינה שלוקיו אל סתמפי
 כליפה שישלך לו המטפסת אשר קמק ישו פניו וכשארה לורתו מקוקה זבה
 והיא במדינות רובא ושהוא יתן כנגדה כל כך ישמעאלים שהיו אסורים
 בזיקים וישלך רבולים קפשים ואחרו כי אסף כל קמפי מלכותו אס יעשה
 הדבר הזה והשיבו לו שימכה בענור הללת כפש כמה ישמעאלים אשרינו
 קהל עדת ישראל המאמינים. ואחר כך תוזון האמיר עוד אותו שנת
 של"ב ויעלוך מסתמפי זכו תתמו ובימי אותון הקיסר נתקסרו בקושטנטינה
 מזרע העלוכה בני רומאנו ויואן הקיסר הכ"ל לקק את אקות' תודור'
 באזיליא וקושטנטי ועברו להלק' באיטליא כגד הקיסר אותון וכלקו אותו
 ואותון עת שנת מתקפ"ד ובימיו פאפא דונו וזוניפאסיו ז' וזינידיקטו ז'
 וימת אותון ועלך תתמו אותון ג' ונקרא מופת העולם אבל עם כל זה
 כלקוהו והשליכוהו מהקסרות ומת שנת אלף שנים ופפאש זימיו יואן ע"ו
 וי"ו וי"ז וגריגוריו ה' וגואן י"ק אכטיפאפא ושילוישטרי ז' וגואן י"ט וכ'
 ויעלוך תמת אותון איכריקו ג' בן אחיו של אותון ובימי מסתמפי היה
 במלרים אכשיד מקמד בן טנג ושר לבאו כאפור וסיף אל דולה לקק
 בקזקה קלב וילאו לבא אכשיד לקראתו ויכלקו את אכשיד וכאפור ויקק
 סיף אל דולה את קמץ בקזקה ומעו אל דולה בן זוויה בא לבגדאד
 ויבא מסתמפי כליפה ואחר כך בא אל הבירה שמת וטוב לב ויעלך
 את מעו אל דולה ואת אחיו האחר ככה שמו עמאד אל דולה ואת אחיו
 האחר דכן אל דולה ג' בני זוויה ואחר כך הרג מעו אל דולה את
 מסתמפי כליפה אחרי עמדו בזלפא' שנה וד' קדשים ויעלוך מטיע בן
 מקתדר תתמו שנת של"ד ולא כשאר לכליפה דבר אלא מה שהיה רובה
 למת לו מעו אל דולה. וימת אכשיד במלרים ויעלוך תתמו אביגוד זכו
 וכאפור אמיר אל אמרא ועמאד אל דולה מלך כשיראן ואחר כך בן
 אחיו עבר אל דולה וסיף אל דולה בן קמאדאן מלך קלב ילא בקיל
 גדול כגד בן כיקופור קיסר קושטנטיין וכלקו ואחר קרובי המלך אחר כך
 כלקו את סיף אל דולה ובקק עם ש' איש ועשו נקמה בהם ובשנת ש"ן
 כפל מעל הסוס עבד אל מלך בן נק מלך כורסאן ויעלוך אחיו מכלור בן
 נק אשר עשה ראזי האל מכלור בעדו ובזאגדד עת מעזאל דולה בן זוויה
 ויעלוך זכו בזתיאר והוסב שמו עז אל דולה והרומיים לקקו אכטוכיא
 ובשנת שס"א בא מקכה המערב מלך אקד שמו אל מעו לדין אללה
 עולווי פאטימי ר"ל שאומרים שהם מורע פטמא בת מקמד כביאם ובא
 לאלכסנדריה ומסרו כל מלכות מלרים זידו גדוליה ושריה ובשנת שס"ב
 ככנס לקאהרה היא מלרים הקדשה ובשנת שס"ג הסיר עלקו מטיע סן
 הכלאפה למבת היומו מפלוג ויעלוך תתמו טאיע זכו ובימיו אבו כלרי
 אל פראני. ואכריקי כשא אשה ולא כתחבר עמה עד יום מותו ובימיו
 לקק את שיליליה מיד הישמעאלים. ובקושטנטינה עמו באזיליא וקושטנטינו
 ויעלוך רומאנו ועיכאל קאלאפאה קס והרג את רומאנו ולקק אשה זואי

ספר יוחסין

בת קושטאנטינו ובימיו פאפאש שירכו ד' ובינדיקטו ה' וימת איכריקי
וימלוך תמתי קונראדו וימלוך באיטליא גם כן ומיכאל סת אחר ששה
קדשים ומשאר זואי אלמנה ומלכה היא ותודורא אמותה ואחר כך נשאה
את קושטנטינו מוכאביו מזרע הטלובה וסת קונראדו שנת אלף ומ' לטולרים
ופאפאש בזמנו גואן כ"א ובינדיקטו ט' וימלוך איכריקי ג' תמתי ועשה
טלממה עם זוהימיא ואונגריאה ונלך וזנה הזמן שיטתא בין הכולרים
ואכטיפפס ר"ל כגדי לפפא ובקושטנטינה סת מיכאל וזואי אשתו ותודורא
אמותה מלכה ב' שנים ציושר ואחר כך מיכאל זקן שנה ואח"כ איזאקיו
בזיכו אשר היה שר לבא תודורא וימת איכריקי שנת אלף וכ"ז וימלוך
איכריקי ד' ובימיו פפאש ג' גריגוריו ו' קלימינטי ב' דטאסו
ב' ליאון ט' ויקטור ב' אישטיפאנו ט' בינדיקו י' ניקולאו ב' ובימי
טאייע כליפה הומלך מעז לדין אללה מלך סלרים על טכה ומדינה ואליון
ובשנת סס"ה סת וימלוך בנו עזיז לדין אללה ורנן אל דולה בן זויה סת
שנת סס"ו וימלוך בנו עלר אל דולה ומכור זן נח מלך כורסאן סת
וימלוך נח בנו תמתי ועלר אל דולה קדש בגדאד אחר אשר כתרבה ועלר
אל דולה נתן את נחו לטאייע כליפה ובאחרו הזמן שלח עלר אל דולה
שליח אל קיסר קושטנטינה והיה קאליאל קלאת ונכה הקיסר פתח קטן
שיכנס בו וישתמו לו על כרמו ובשראה השליח הבין וככנס מאקוריו ועלר
אל דולה סת שנת שע"א וימלוך לאמלאס אל דולה בנו תמתי ואסרוהו
צזיקים וימלוך בהא אל דולה תמתי וזה אחר צזיקים את טאייע כליפה
ושלל את ביתו שנת ש"פ ובזמן הזה אל תמתי ובעל כאמל אל לכאעה
ובזה הזמן קנרו קנרים נקראו אנואן אל לפת אגרות נקרא רסאיל והס
כ"א אגרות והגדול שכולו נקרא זיד בן רפאעה וימת טאייע וימלוך קאדר
בן מקהדר שנת ש"פ ובימיו בא מלך רוס לארמיכיא ובשנת שפ"ו סת אל
עזיז מלך סלרים אל פאטסי וימלוך תמתי אל קכס ובנוכאר סת נח
וימלוך בנו מכלור ומסד סנגהגין סת וימלוך תמתי ישמעאל בנו נקרא
יסין אל דולה וסת באהא אל דולה וימלוך תמתי בנו סולטאן אל דולה
שגאא מן בני זויה ובשנת ת"ק ילאו כמה רבנות תיך מן הלין והס ג'
טאות אלף וילא עליהם טגאן כאן מלך התמארים הגדולים ונרקו עסנו
וישז מהם טאה אלף נפשות ומסין רב אין מספר וכלים עשויים שהלין
וסולטאן אל דולה הסירו אסיו שרף אל דולה ומלך שנת ת"א ובזאת
השנה המיתו את מאכס צמלרים והיה הפכפף ואיש תככים המיר י'
אלפים יהודים וערנים ואחר שביע אמת המזינס לדתם שרף י"ב אלף
יהודים צמקו אקד תוך סלרים וסגר דלתות המאכל. ועד היום נקרא
סמו המאכל גודידיא. על שדברו דברים כונעים אל נביאם עשה שיעבדהו
כאלוה ויום אקד השליך סעורר א' שיר צתיך סלרו וכוכ' הסיר הימה
אמה כוזן וכל דבריק בטלים ואס תמזיק עלמך כאטן ואמיתי כדבריק
אעור לנו מי הוא בעל האגרת הזאת ואמותו הרגתהו וימלוך תמתי
בנו אל טאהר לאעזאז דין אלה ובשנת תכ"א סת יסין אל דולה וימלוך

בנו מסעד ואמר כך מסעוד אחיו ומת קאדר כליפא שנת תכ"ב וימלוך
 קאים בן אל קאדר תתיו ואינריקי הרביעי הסיר את אמו מנבירה וזה
 אינריקי סדר שהקרדינאליס הם ינקרו פפאז ולא הקיסרים וכלאם עם
 הפפאז והקריטו ואח"כ עשו שלים בפייהם ונקרנם ישימו ארנבם ואמר זמן
 התיר הפפאז הקרם ואח' הקיטו את קיסר רודולפו וכלאם אינריקי עמו
 ד' פעמים עד שנלקו ונקראו קיסר ברומא ובאלימנייה והפפאז כלאם עם
 פוליא . ונקוטטנטינא עת איסאקיו וימלוך תתיו קוטטנטינו דוכא ואמר
 כך רומאנו ואמר כך מיכאל פארטיפינאזו ואמר כך ניקופרו באטאגיטא
 ואמר כך אלישו זוכינו . ובימי אינריקי קם באטפכנייה סידי רודיאש
 וכלא ליטמעאליס באיטפכנייה וביטיו לקמו הערלים ירושלם ובן אינריקי
 הגדול נקרא קונראדו כלאם עם אביו ונתקסר ומת אינריקי שנת אלף
 ק"ו ונקוטטנטינא עת אליקאז וימלוך קאליו תתיו ובימי אינריקי פפאז
 פאשקיאל ב' וניקולאז ב' ואלכסנדרי ב' וגריגוריו ז' ויקטור ג' אורבאנו
 ב' ומת אינריקי ד' וימלוך תתיו אינריקי ה' וקאים כליפה מלך שנת
 תכ"ב וביטיו מלך רוהא במלכות נגדאד קיסר קוטטנטינה נקרא רומאנו
 ומת רומאנו וימלוך איש אחד ולא סורע המלוכה עד שנדל קוטטנטין בנו
 ובשנת תכ"ז עת טאהר לאעזאז דין אללה מלך מלרים פאטימי וימלוך
 בנו מסתכלר באללה ובנגדאד קללו את מסתכלר באמרם שלא היה פאטימי
 רק כאריכי ובזה הזמן היה אבו אעלי בן סינא וימת קאים וימלוך
 תתיו עוקתדי בנו שנת תכ"ז וביטיו עת סלטאן עליך שאה והתניאמו
 אשתו לפי שנשאר בנו קטן בן ג' שנים והוליא' אותו מנגדאד בתוך
 עגלה אחת וכתכה ממון הרבה לשרי הקיל כדי שיסכימו למלוך עליהם
 את בנה מהמוד ואמר כך הלכה אל הכליפה יסכים גם הוא שיעליבו
 אותו וכן עשה ומת הכליפה שנת תפ"ט וביטיו בן גולה ועשה ספרי
 רפואות וימלוך מסתהר בן עוקתדי תתיו ואינריקי כלאם עם הפפאז
 ועם המלך פולוניא וילר על רומא אחר כך קסרו אותו ברומה וילאם
 באולאנדה ובקוטטנטינה מלך קאלו יאני יואן בן קוטטנטין וילאם עם
 המורקוט ויקא עדינות רבות אשר אבדו קדומיו והוינליאטוס לקמו מסכו
 בזק' קלת איים אשר בארלפילגו וביטיו היה ענין הטיטריאטוס אשר
 עלו לירושלם וגם נעשות אז צעות לאן גואן אשר אח"כ באו מייליו
 לרודאש ונקרא גראן מאיטרו השושל עליהם ובימי אינריקי מיטי קאליטו
 שני ואוכריו שני ומת אינריקי שנת אלף וקכ"ה ובימי מסטטהר כליפה
 שנת תפ"ז עת מסתכלר מלך מלרים אחרי מלכו שנים שנה . וימלוך בנו
 מסתעלה תתיו . וביטיו אטרו המוכנים שנאותו הזמן יבא סנול אבל
 לא כסנול נא . וקרא הכליפה לתובן אחד ואמר לו שבזמן נא היו כל
 השנעה ככנים במזל דגים . וכעת היו השנה לבד משנתאי . ופקדו על
 נגדאד שהיא עמוקה וסגרו כל מעצרות העים . וכן היה שאותה השנה
 כל הישמעאליס ההילכים לקוג במקום הקדוש שלהם נטנעו בזרם מים
 זולת אשר נללו על ההרים הרמים . והכליפה הלביש את המוכן נגדי
 עלכות . ובשנת תל"א נתקזקו הנוכרים ויקמו את טולידו עיד הישמעאליס

ואת

ספר יוחסין

ואת שיזיליית וקלת מערי אפריקא וילא אליהם בר בונא מלך התורקוס
ובכויו קואם אל דולה ולא כלמס ובשנת תל"ה עת מסתעלי מלך ספרים
וימלוך תחתיו בנו כקרא אל אמיר באקבאם אללה והיה בן חמש שנים
והכהג מלכותו אל ויזיר אפנלא ובגויא ואקלאדאי מלך קיליג ארסלאן
אל סלגוקי. ובשנת תק"ג עלכו הרומיים תרשיש וארכא ומסן ובארוע
אשר היו למלך ספרים וימת מסמטהר כליפא שנת תקי"ב וימלוך מסמטהר
בנו תחתיו ובימיו אבו ללת אמיה הרופא והתוכן ובשנת תקי"ח לקחו
הנוכרים את לור וילמס הכליפא עם אתבניג זינגי מלך שיראז אשר כך
עשו שלום. ובשנת תקכ"ט המיתו את מסמטהר כליפא וימלוך ראשיד בנו
תחתיו. וימת איבריקי וימלוך תחתיו לופאריו וימרדו עליו קלת גדולי
רומי. ואשר כך חזרו והודו לו ומלך פולוכיא כשק ידיו וימת שנת אלף
וקל"ח וימלוך קונראדו ג' תחתיו ובימיו פאפא אוכוריו ואינוסנסיו
ובקושטנטי"כ היה קאלו יאני וימת ובתקסר תחתיו רומאנו ובימיו הלכו
הנוכרים לתפוש את ירושלם מיד הישמעאלים ובימיו קונראדו תפס מלך
שיסיליה את הפפא ואח"כ המיר מאסרו וקונראדו עבר דרך קושטנטינא
אל האסיא להלקם עם הישמעאלים ויכחווהו במלחמה שנת אלף וקס"ד
אשר כך חזר הקיסר ומלך פראנסיא לירושלם וילורו על דמשק ואח"כ
חזרו לאירופא ועת קונראדו שנת אלף וקכ"ב ופאפא בזמנו קלישטינו
ולחזיו ב' ואיוגיכו ג' ובקושטנטינא מלך מכול. וימת קונראדו וימלוך
תחתיו פידיריקו בארנרושא ועל ראש כלפיא נאספו כל השופטים ומכמי
הישמעאלים ויסירוהו מהכלאפה שנת תק"ל וימליכו את מקחפי בן מסמטהר
ובימיו מלך אתא ביגזינגי על בעל ביגורוהא וימיתוהו בגעבר וימלוך תחתיו
בנו סיף אל דין ואמיו כור אל דין לקת מלכות חלב וסביבות אנטיכיא
מיד הנוכרים עד מרעש ועזאז ובמלרים מת אל אמיר וימלוך אל קאפיט
לדין אללה בנו תחתיו וימת קאפיט וימלוך אל טאפר והרגוהו וימלוך
תחתיו בנו אל פאיו והוא בן חמש שנים והויזיר נשאף על כתפו והושיבהו
על כסא המלוכה וכור אל דין מלך חלב לכד דמשק ובשנת תקכ"ב היו
רעשים גדולים וכל סביבות שאס ומלב טריפול ואנטכיה והמא ולודקיא
טבעו בארץ ובקמת היו קחשים כערים ישמעאלים בנית הספר ונפל הנית
עליהם ולא בא שום אדם לשאול על בנו כנראה שגם אביהם נדדו הלכו.
ובשנת תקכ"ד גדל כהר קדקל ובכנסם עד בגדאד והקריב עיירות רבות.
ובשנת תתנ"ה מת מקחפי כליפא ובזמנו אבו אל צרנאת יהודי ובסוף
ימיו חזר לדת ישמעאל בעבור גאה וגאון שלא קמו מפניו העומדים לפני
הכאליפה ולא היו ימים מעטים עד שכחצור ובתקרא וכלטרע ומה שזדו
נטלו הימנו ואנד סנרו ובטל סכיוו וימלוך תחת מקחפי מסתנגד כליפא
ובשנת תקכ"ו מת אל פאיו בן טאפר מלך מלרים וימלוך בנו עאלר לדין
אללה והוא אחרון העולויים הפאטפיים וימלוך במלרים אשר אל דין
אירכות והיה ויזיר כור דין בן זינגי מלך דמשק וכור אל דין שלחו למלרים
ויכבשה וזה אשר היה ראשון למלכי בני איוב והם כורדיים. ויהי אשרי
עות אשר אל דין וישלק הכאליפא בעד יוסוף ללאק אל דין אבן איוב

בן אחי אשר אל דין ויטליכיהו ויקרא את שמו מלו אל כאלר ובשנת
 תקס"ה מת קטב אל דין אבן זכני מלך מולך וימלוך תחתיו סיף אל דין
 בנו. ובשנת תקס"ו מת מסתנגר על יד הויזיר והרופא שלו כי נתנוהו
 בתוך מרחץ אחד ויסגרו הדלת נעדרו ולא יכול להתאפק בקום המרחץ
 והיה לוועק בקול מר עד שילא כפשו וימלוך מסתלי בנו תחתיו וביטוי
 קזרו להזכיר את כליפה בגראד העבאסיים על בטומס ולהתברך בהם
 במלרים אשר נפסקה על ידי הפאטמיים. ובשנת תקס"ט מת המלך
 הישר והטוב כור אל דין וכני מלך דמשק וימלוך לאלק בנו תחתיו והוא
 בן י"א שנה וישמע כי בן דודו סיף אל דין היה רוכה לקחת מלב סידו
 ויסע מדמשק ויבא עד מלב לנעבור יבא בן דודו וכראו' לאלק אל דין
 בן איוב דמשק היתה ריקנית מאכסי המלממה ויבא עד דמשק וילכדה
 ויבא עד סמץ וממה וילכדס ויכר על מלב ויקס מלך אל לאלק בן כור
 אל דין ויאסוף את זקני מלב ויקבוץ אנשי הקיל ויאמר אליהם ידעמס
 גבורי את כל הטוב אשר עשה אבי עמכם וגם ידעמס כל הטובות
 שעשה עם ללאק אל דין והוא בא עלי לקחת את מלכותי מידי והוא
 כפוי טובה וימן את קולו בנבי והעם גם כן נשאו את קולם ויבכו
 ויחננדו להלמס עם ללאק אל דין וכן עשו והבריחוהו מעל לגבול מלב.
 אחר כך עשו שלום ביניהם וללאק אל דין נתן לאקות מלך אל ללאק
 מגדל אעזאז כי שאלה ממנו. ובשנת תקע"ה מת הכאליפה מסתלי וביטוי
 שמואל בן עזריה אשר קזר לדת ישמעאל וקבר ספר נגד היהודים וקרא
 אותו אפזאס אל יהוד ואחר מות הבליפה מסתלי מלך בנו כאלר כליפה
 תחתיו. ופידריקו מלך באלימנייה ונתקמר ברומא ויכר על מילאן ויקס
 ישעא ר"ל מינות על הפאפא ואנטיפאפא ויקטור ופידריקו לר על אנקונה
 ומכאל קיסר קושטנטינה שלח כתב אל הפאפא באמרו שישיב הוא דת
 היוכים אל הרומיים נתנאי שיעשהו הפפא קיסר ברומא והפפא השיב לו
 אמרים שיסנלו דרך ב' פירושים אחר כך עשו מלממה הקיסר והפפא.
 והפפא ברך דרך כהר טיברי ומלך שזלייא שלח לעזרת הפפא והקיסר שב
 לארץ אלימאנייא וימת שמואל קיסר קושטנטינה ויקח הקיסרות נחוקה
 אנדרוניקו וימיתוהו ויקסרו את איזאקיו וביטוי פידריקו לקח ללאק אל
 דין בן איוב את ירושלם וסביבותיה וישם במלור ובמלוק את באלדויו
 מלך ירושלם. אחר כך הלך פידריקו ומלך פארכסא פיליפי להכיל ולהשיג
 את ירושלם סיד הישמעאלים ויכלמס אחר כך בחזרו מהמלממה נטבע
 בכהר אחד קרוב לטריפול שנת אלף וק"ץ וימלוך איכריקו ו' תחתיו ופפא
 בזמנו אכאשטסיו ד' אדריאנו ג' אלכסנדרי ג' לחזיו ג' אורבאנו ג'
 גריגוריו ה' קלימנטי ג' וביטוי כאלר כליפה מת לאלק בן כור אל דין
 זכני בלב וימלוך תחתיו בן דודו עז אל דין מסעוד בן זכני ושמש אל
 דולה טוראן שאה אחיו של ללאק אל דין בן איוב מת באלכסנדרי ואחיו
 האמר סיף אל אסלאס בן איוב מלך ימן והוא מלכות תימן וללאק אל
 דין עבר פרת וילכוד כל ערי ארם כהרים עד לביצין ושנת תקע"ז לכד

ספר יוחסין

קרא הימיד ושנת תקפ"ג לכד טזריה ועבה וקיסרין ויסיפה ולפורי ויאפה
ולידון ובחרוט ואשקלון ואחר כך הלך אל ירושלים וראה אותה מקוקה עד
מאד וכי אין מקום ללכדה כי אס מלך ליון ובשראה מלך הנוכרים שמו
באלדואינו אחר ללחא אל דין שיכיסם ללאת בשלום וימסרו העיר אחר
לו ללאק אל דין שאינו רובה רק לעשות להם כאשר עשו מקודם לישמעאלים
השיב בלדואינו שאס לא יכיסם ללאת ימיתו בתוך העיר סכער ועד זקן
וכל הנערות והנשים וכל הנהמות וישרפו כל מקמדי עין ואחר כך ילאו
אליהם מרי נפש ועל כל פנים כל אחד מהם קודם שימות ימית ישמעאל
א' וגם שכל השנויים הישמעאלים אשר זיניהם ימיתו אותם כיון שראה
ללאק אל דין זה הכיסם ללאת עם טוב' וקרא לשבוייו דרור ואחרי
לכדו ירושלים בר אל לור ולא יכול לה ולקק לידקיה וגבל ונגרסם דאגי
ונרק ולפד. ובשנת תקפ"ו המיתו את המכס הגדול סהר ורדי בעל
המנורים הגדולים לסנה כי קנאו בו שופטי הישמעאלים והעלילו עליו
שדנר נגד דחם. ובשנת תקפ"ז בא פיליפי מלך פראנסה לעזור את
הנוכרים ויזר על עבה וילכדה ולא יכול ללאק אל דין להתקומם כנגדו
וילך אל אשקלון וימריב אותה ואק"כ עשו שלים עם ללאק אל דין.
ובשנה הזאת מת קיליג ארסלאן אל סליווקי מלך גוניה וימלך תמתי
בנו גאות אל דין. ובשנת תקפ"ט מת ללאק אל דין איוב ואשרו שהיה
איש ישר עוקל על עלבוכו עד שפעם אחת השליך אחד סכעריו סכעל
אחד והגיע הסכעל קרוב לבגדיו והוא כחעלם סמכו עשה עלמו כאלו לא
ידעו ויום אחד שאל סכעריו ד' פעמים שימנו לו מים לשתות ולא הביאו
לו ובפעם הה' אחר לחען השם המנו לי מים ולא תמיתו אותי בללא
וגם היה וחרן בטמוכו וסוליא כסף לכל אנשי הקיל ואחרי עותו כמלק
מלכותו אל שלשת בכיו הגדול הנקרא אל אפבל לקק דמסק וכל ערי
ארץ ישראל עד הדרום ובנו הנקרא מלך אל עזיז מלך במלרים ובנו
השלישי נקרא טאהר גאזי לקק קלב וכל סביבותיה. וימת אתאביך זינגי
מלך עוביל וימלך תמתי בנו לור אל דין ארסלאן שאה ובשנת תקל"א
כלאס קיסר הנוכרים עם יעקב בן יוסף בן עבד אל מואמן מלך אפריקא
וקלת האנדלוזיה ויכלא יעקב אותם ואחר כך רכב קיסר [על] פרדה וכשבע
שעל סוס לא ירכב עד קמת נקמתו מהם ומת בלא מסדה ואחר כך מלך
אלעזיז המליץ עם דודו אל עאדל ולקק הוא שאס ונתן לדודו מלרים.
אחר כך שלחו גדולי מלרים בעד אפבל והמליכוהו במלרים. ובשנת תקל"ט
התקיל מלכות התמארים והם נקראו מאגול אשר מלכו בכפה ומתלמס
הוא כי אחד מהמלכים הגדולים ממלכי התמאחר והם על דת הנוכרים
היה שמו יוסנא ובלשון תמר אוכד מאן ונתגדל עמו תמר אחד היה נקרא
תמוקין והיה אהב אותו כנפשו וקנאו בו גדולי המלכות לאוכד מאן כי
תמוקין היה רובה להרגו עד שהאמינו את המלך וכוה שלילה א' בהיותו
שלו בניתו יפלו עליו בפתע פחאים ויהרגוהו ובאו שני נערי המלך משרתיו
וגלו הדבר לתמוקין ואותה הלילה הכיח ביתו עלאה סכל טוב והאנשים
והנשים

והנשים הוליאם הקולה ויטמן הוא וכמה אנשים גבורי קיל בנית אחד
 קרוב לביתו ובאותה הלילה כבוא גדודי אונד האן ללכוד את תמוזין
 ולא עלאוהו הם ילאו לא הרקיקו וילאו תמוזין ואחוז' סרעיו ויבאו
 עליהם בטק ויהרגו את כלם לא כשאר עד את' וילאו וימרדו סתמת יד
 אונד קאן והיה שם פרוש אחד הולך ערום בשוקים וברחובות וסומוק בין
 המגול לכניא ויאמר בקול רם עמדו ואשמעה שאמר השם כי נתן ה'
 מעלכות הארץ לתמוזין ובניו ויקרא שמו בעולם גינגיו קאן והיה סכריו
 אלו העניינים בקול רם ימים רבים וכשמיע תמוזין הענין שלק אל גדולי
 התורף והתחארים והמגוליים הגדולים והמאגול וישלק את הכהנת המלכות
 ויקנוץ אליו כל התחארים הגדולים והמאגוליים והוא יהיה עליהם לסלך
 אל ד' בכיו. ואיכריקי השאי הלך לאיטליא ויאר על כאפוליש ושיזיליא
 ובזמנו באו לירושלם פיליפי מלך פראנסא ומלך אינגלאטיריה לעזרת עירו
 ולקחיה בקזקה עיד הישמעאלים ואמר כך הימה כוונת ללק אל דין לתת
 את ירושלם ביד הכוזרים לולי שכל הפרש בין מלך פראנסא ואנגלאטיריה
 וישן מלך פראנסא אל ארצו ובנואו בפראנסא ויאמר בלבו לקחת מלכות
 נורמאנדיאה אשר לאינגלאטיריא וכשנודע הדבר למלך אינגלאטיריא רעדה
 אחוזו ויתפטר עם ללאק אל דין עד שלאת קטש שנים שלא יעלו לסלאק'
 בארץ ישראל לא הגויים ולא הישמעאלים ולא סבל ירושלם בידם ויתן
 את פניו מלך אינגלאטיריה לשוב לארצו ויהי בדרך ויתפוש אותו דוקי די
 אוטיריא ונפדה במסון הרבה. ואמר משלום הקטש שנים אשר התנו
 הערלים והישמעאלים ויאסוף איכריקי קיל כמיל אשר התנדבו ללכת אל עיר
 הקדש נגד הישמעאלים וארי עדינות גדולים וכבדים התנדבו גם כן
 ויקר מקרה איכריקי כי לילה אחת כשאר בשדה אחד וילן שם ונתקרר
 עד סוף ויבאו אותו אל חסינא ועת שם שנת אלף וקל"ק ובקושטנטינא
 מלך ילאק ובאפש קלישטינו ואינוסינסיו ג' ויעלוך תחת איכריקי פיליפי
 א' ובימי פיליפי קרה בקושטנטינא שהשליך אליקסי את אחיו איזאק
 מהקיסרות ואמר כך קור איזאק להיות קיסר קובדי והפפא קסר את
 אחותו איוב פיליפי. ופיליפי עשה שלום עם הפפא אחר כך הרנו את
 פיליפי שנת אלף ור"ק. ובקושטנטינה קסרו איכריקי אחיו של באלדוינו
 והפפא היה אינוסינסיו ויעלוך תחת פיליפי אותין ד' ובשנת ת"ר לקשנון
 הישמעאלים כתחננו חניות ויניכיא ואחיות פראנסא עם שרים רבים
 וקובדי די פלאנדיש ויבאו על קושטנטינה ויקריבוה ויהרגו כל זכר אפי'
 הכוזרים והקשמנים אשר ילאו מהאיסופיא' ובידיהם עון גיליון והכלובים
 באחרם גם אנחנו כוזרים כמורם ולא שמו לבם לזאת ויקריבו את העיר
 ויאלקו ביניהם כל האיים אשר גים קושטנטינה נתנו לויכיליא' עד רודים
 והעיירות אשר על שפת הים כמו איידינגיק עד איזניק ואינוסיטיט וכל
 ההקף נתנו לסרכו די פראנסא וקושטנטינה וסנינותיה לבאלדוינו קובדי
 די פלאנדיש. ובסלרים מלך טאהר גאזי בן באלק אל דין בן איוב ועת
 ויעלוך תחתיו דודו אל עאלל ויעלוך תחתיו אל באלל בנו ובנוכאים עת
 עו אל דין כינאום בן כי חוסרו בן קיליג אנסלאן אל סלגוקי ולא כשאר

ספר יוחסין

לו בן גדול יללק למלוכה וימלוך תחתיו בן אחיו עלא אל די כיצנאר
וזה שנת תר"ו ונשנת תר"ז הכל גנגיו מאן ללכת אל זכארה וכל
המקומות אשר היה עובר לפניהם היה מקריבן והורג אנשים ונשים וטף
ולא היה קומל עליהם אחר כך הלך לסער קנד והקריבה ולקח כל
קמדת מטונס וילך אל קורום ויקריבה ומשם עבר אל כלק ויקריבה ומשם
לטלקאן וישימה שמה אחר כך הלך קרוב לנהר סינר וישמע כי מלך
כורסאן היה בא לקראתו וסנב אותו בזייליו עד בלי השאיר לו מקום
לכום כי מלך האמד היה הכהר הגדול נהר סינר ונראות מלך כורסאן
כי אין לו מטוס קרף נפשו למות ויפול אל הנהר וישט בחוכו ויעבור
אל הקלה האקר וגינגיו מאן היטב קרה לו כי בא דרך שלשה קדשים
ללכדו קי וימת באלר כליפה שנת תרכ"ב ובימיו מת פכר אל דין אל
ראזי והיה קכס גדול עד מאד עשה ספרים אין קץ ובימיו גם כן מת
אבן הנל בעל ספר המכתאר וימלוך זבלאפה טאהר בן נאלר כליפה
והיה בעל מדות טובות ומת שנת תרכ"ג ובזמנו היו במלרים רבינו משה
בן מימון הקורטובי ור' יוסף תלמידו וימלוך מסתכלר בן טאהר כליפה
והיה ישר מאביו ובעל לדקות ונכה מדרשים גדולי ונשנת תרכ"ד מת
גנגיו מאן וקודם שותו לזה את זכיו שננו אוכתאי הבינוכי ישב על כסאו
כי היה הגון למלכות וכל האשים קבלוהו בשמחה ובימי אותון היתה
מלמקה עם הפאפא והפאפא הקרימו. ובקושטנטיכא מת באלדויו ויתקסר
אחיו אינריקי וימת אינריקי ויתקסר תחתיו קמנו פרידו כי לא הכיח בן
לידו ובארץ ישראל הסירו הנולרים את אל מיריקו שהיה מלך גיפרי גם
כן וימנו את המלכות לפראכסים גבור קיל שמו גואן די זריגנא וימת
אותון שנת אלף ורי"ג ופפאש בזמנו אינוסינסיו וימלוך פידריקו מלך
כאפוליש תחתיו ויתקסר באליםכיא ובזמן פידריקו התנדבו גויס רבים
ויאמרו לכו ונעלה אל ירושלם ונזקיענה אלינו ונמליך מלך בתוכה ויקומו
ללכת דרך אניות ויבאו עד דמיאט וילכדוהו ואס"כ רבו ללכת אל תוך
מלרים ויטו אהליהם על שפת היאור ומלך אל באמל רנה למת את
ירושלם ויעזבו את דמיאט לולי זכו כי לא הכיחו וילך אל שערי הנהר
כילום ויפתחם פתע פתאים וכמעט קט נעזעו כולם והוכרחו לברוח
ולעשות שלום עם באמל ויעשו שלום לשיעור ת' שנים. אחר כך קסר
את זכו אינריקו שיהיה מלך רומיים ובתוך זה הזמן בא מלך ארץ
ישראל גואן די זריגנא למלות פני הפאפא שישלך קיל גדול לעזרת הארץ
הקדושה וזה המלך עשה שלום בין הפאפא והאימפריאדור והאימפריאדור
כדר ללכת בעלמו אל הארץ הקדושה ויקח את בת מלך ארץ ישראל לו
לאשה ועשאו מלך ארץ ישראל יורש עלר אחריו כי לא היו לו זנים והוא
נתעלם בזרכו ללכת אל עיר הקדש והקרימו הפפא. אחר כך ילא ללכת
דרך ים ולא עברו ימים מועטים ששז לאיטליא באמרו כי הרוקות היו
נגדיו' לו ושקר דבר רק כי לא היתה כוונתו ללכת למזרח כי לא כסה
באלה והקרימו הפאפא פעם אחרת באליםכיא ובאיטליא ובכל מלכות
הגויס אחר כך כדי להפיק ריון הפאפא הלך לירושלם ועשה שלום עם
השולדאן

השולדאן אל באמל לשיעור עזרה שנים בתנאי שימסרו את ירושלים בידו
וכי עשה אל באמל וימסור את ירושלים ביד הערלים ויתקמר פידיקו
בתוכה שנת אלף ורכ"ט. אמר כך קור לאיטליא וכוו איכריקי מרד
באניו ויקרימו הפאפא ויחפזוהו ויביאוהו אל אביו וימיתוהו בנסם המות
וקמר ברומא את בנו קונרדו ובסוף קיי פידיקו שנת אלף ורמ"ט הלך
מלך פראנסיא דון לואיז על דאמיאט וילכדה. ואמר כך תפשו השולדאן
אל ללאק ואת ב' אקיו ויתן פדיון כפשו וכפשו אקיו את דאמיאט והישמעאלים
אשר שבה וישב בנשת פנים אל ארלו. והפאפאש בזמנו איכוריו וגריגוריו
ושלישטיכו ואיכוסיםיו. וימלוך תחת פידיקו קונרדו וגילירמו.
ובקושטטיכא היה מיכאל פאלולוגו אשר לקח שנית קסרות מיד הרומיים.
ואמר מות גינגיז כאן קס אמריו אוקתאי וימלק את אקיו ללכת לכבוש
עדינות רבות והוא בעלמו רנה ללכת לכבוש קיטא ובזעין ויעבור כהר
קרא קרוס וילך עד המדינ' אשר היה מלך קיטא בתוכה הנקרא ארד
באליג וגם המלך אלמוך כאן וינר עליה וילא מלך קיטא לקראתו עם
מאה אלפים גבורי קיל ויכלסם אוקתאי כאן וכל מקום שהיה הולך הוא
או אקיו ילא כברק קלו ושרף כל מה שהיה רואה ואק' שלק א' מצני
אקיו ויעבו' כהר אתל קרוב למושקוף ויקריב את הרושיא ופולוכיא
והאשכנזי ויבואו עד אוכגריאה וזה בזמן פידיקו השני ואקיו האק'
לכד עד קרוב לקלב וכל המקומות הקריב וימת מלך אל באכל מלך
מלרים שנת תרל"ה. ובשנת תרל"ז קם באמאסיא איש א' נקרא באבא
ועשה עלמו כבי' שלוק מהאל והיה לו תלמיד א' שמו אסתק וילך
במקומו רבים מהאסיא ויאסוף אליו תורקוש ששה אלפים פרשים ורגליים
אין מספר ויהרגו אנשים רבים ישמעאלים וכוורים כל מי שלא הי' שוע
אליהם עד שלא עליהם גיאת אל דין כיבכאד והרג את שניהם והנשארם
הרה כסו והמתאחרים באו עד סיואם ואכגורה ומלאטיא וקיסריאה
ויכנזם וימת מסומכר כליפ' שנת תר"מ וימלוך מסתענס כאליפה תחתיו
ובמלרים מת אל לאלק בן אל באמל וימלוך אל מעטם בנו והתורקמאכיש
קמו עליו ויברק אל מגדל אק' מעץ אשר הי' גם וישרפו את המגדל
באש ובשרא' עלמו שהי' כשרף השליך עלמו אל הכהר אשר גם ויטבע
שמה וימת כשרף וכמנק וימלוך עז אל דין איביק התורקמאכני וזאת השנה
הייתה שנת תר"ג ומהיום ההוא והלאה החקילו העבדים למלוך על
מלרים ויקומו על איביק עז אל דין ויהרגוהו וימליכו עבד אקד ויסבו
את שמו מלך אל מעטם וימלוך המתאמר מלך קיטא את אקיו הלאכו
על כל ארץ עיראק וארם כהרים ויבא הלאכו עד בגדאד ויקריבה וימת
את מסתענס כליפה ומהיום ההוא והלאה לא היה עוד כליפה בבגדאד
וכפסקה שללמת העכאסיים והם קמשה ושלשים וסנת עיתמו הייתה על
יד כליר אל דין אל עוסי אשר הביא דורון לכליפה ספר אקד מכוכה על
שמו והכאליפא אקד את הספר לקתיכות לפכיו והוא כעלב עד אקד
אמר כך שאלו הכאליפא מאי זה עם אמה אמר לו מארץ עום אמר לו
הכאליפא

ספר יוחסין

הכאליפא ואני שמעתי שאנשי טום יש להם קרנים ואיה הם קרניך אשר לו כליר אל דין אני אביא לך קרני ויקס ויבא על נגדאד את הלאבו. ויעת את הכליפה ויקריב את נגדאד: אמר שמואל לדקו מאשרי כביאנו ספי אלהינו במאמר עלפון תפתח הרעה על כל יושבי הארץ שכל הגוים והמעלכות אשר הקריבו עלכות אחרות באו עלפון הנה סנקריב עלך אשור וכוונדכאלר כולם עלפון באו והקריבו ארץ ישראל אשר היה אז ישראל עלכות עלום וכורא. אחר כך עדי ופרם היותר לפוכיים הקריבו כל המלכות. אחר כך הרוסנוט אשר היו עלכות עלום עולך נכפה באו הגודוש והם מכוטיא לפוכיים והכניעו את זדון מלכי רוסא וסלכו באושפאכייא. אחר כך בראשיה מלכי הישעעאלים באו מלכי בני צויה אשר היו לפוכיים מנני עלך פרם ויסירו כבוד הכאליפא כאשר כתבנו עד בא אלו המתארים אשר היו לפוכיים ויקריבו את כל העולם וגלה כבוד הכאליפא אחר כך בזמן קרוב באו שנית תאמרים בזמן אילדירים ביאזיק עם מלכם טיטור לינג וכל מקום שהיה עובר עליו היה מקריב כאשר כתבו במקומו ואחר כך קמו הקיזיל באשים עם לא היה והם עלפון ועד היום הם לשבים בלדי המעלכות גם מה שיהיה אחרית העלמות ציוס בא גוג והם עירכתי לפון ואין עם אחריהם והם עם רב ועלים ראה לדברי ואז והיתה ליי' המלוכה עד כאן: קונראדו וגילירמו נתקסרו שניהם ברועא ויעיתו את גילירמו שנת אלף ורכ"ז ודון אלוכסו הלדיק עלך בקושטילייא שנת אלף ורכ"ז ויקסרוהו על רועא ויעת אלוכסו שנת אלף ורע"ג ופאפאש בזמנו אורבאנו ואלכסדרו וקלימיכטי ויעלך רודולפו תתמו ויעת שנת אלף ורל"א ובקושטכטיא שנת מייכאל ויעלך בנו אנדרוכיקו ופאפאש בזמנו אדריאנו ויואן כ"ב וכיקולאו ויעלך אדולפי תתמו ויסירוהו שנת אלף ורל"א ויקסרו אלבירטו:

הזמן העשירי.

נראשית עלכות אלבירטו המל לזרוק אור העומטאכליש והם הטורקוש. אשר כעת שנת קעמת אלפים ושכ"ז ליכירה עולך המלך הגדול והאדיר המושל בג' מלקי העולם רוב האסיה ורוב האיטורופא ומלכי האפריקא המלך הוא סולטאן סלים ירוס הודו ותכאש עלכותו ושלשלת יקוסו עתחיל מעומטאן בן ארטוגרל בן סליטאן שאה גאזי בן קיא אלוב בן קול בוגא בן ביאנקרו בן איקוליג אגא בן מועאר בן קיגאטון בן באי סוכקור בן באקי אגא בן סבוגאן אקא אגא בן מוקטמור בן באסיק בן גוג אלוב בן אורגוז בן קראחאן בן קטלוגאק אגא בן תוזיק עלי אלי הם כודעים. אחר כך הולך שלשלת יקוסס עד יפת בן נח אולם כולם מלכים כולם גבורים. ויהי בלאת גיכניז כאן בעולם כאשר כתבנו היה סליטאן שאה עלך על מאהאן כי זאת המעלכה היתה להם מעולם והוא עלכות תורקיסטאן וכאשר ילא גיכניז כאן נס סליטאן שאה עד כהר פרת ובבואו לעבור פרת כטבע כנהר והיו לו שלשה בנים והשנים קזרו למלכות פרת והאחד נקרא אטרוגרל

אטרורגל הלך אל סולטאן עלא דין סלך גוכיא מורע הסלגוקים אשר
 כתבנו וימלא חן בעיניו וילאו חתרים על מלכות עלא דין בפרס וילך
 שמה ויעזוב מלכות קראטאן ביד אטרורגל וימת שנת תרל"ו וישלח הסלך עלא
 דין אל עתמאן בנו תכסימי מלוכה דגל וקרב ומלבוש וימליכהו ובשנת
 תרל"ז לכד את יאר קלאד ואיניה גול ועלא דין סת שנת תש"ג והממלכה
 ככוכה ביד עתמאן וישלח את אורמאן בנו על ברוסה עם קיוסי סיכאל
 וילכדה שנת תשכ"ו ובשנת תשכ"ו סת סולטאן עתמאן ויסלך מקמיו
 סולטאן אורבאן והיה לאורבאן אח אחד שמו עלי באשה והיה פרוש וזה
 חקן לאחיו הכובעים של הרגלים במאמר מאגי זיקמאש סולטאן ואורבאן
 לכד איזימיט וכל סביבותיו ובולי ואולי באר הילאר ואין אוני ויתכס
 שאכגאק לבנו מודאד ולבנו האחר סלימאן באשה נחן איזימיט והוא
 הלך וילכוד את איזימי' שנת תשל"א ובזמן אורבאן החזילו לקחת כערים
 מהאכאטולי ובשנת תשכ"ה עבר סלימאן באשה מאידיכניק לגאליפול
 וילכדה עם אקוזת מרעיו וגדולי התורף ואחר כך עברו לטריפול וילכדוה
 עם כל סביבותיה ואחר כך בנהר מריג קרוב לאנדרינופולי ככנס רגל
 סוסו בקור אחד ויפול מעל הסוס וימת שנת תשכ"ט ויקברוהו בבוליאור
 כאשר נזה לפני מותו ואחר ב' קדשים סת אורבאן גאזי בן ס"ד שנים
 ויסלך מראד תקמיו בשנה הנזכרת למעלה בברוסה כסא המלוכה וילך
 סולטאן מראד על אנדריאנופול וילכדה שנת תשס"א ואז באותו הזמן
 מתקבר עמו איוריניש הנזיר אשר על שמו נקרא אחר כך איוריגיליש והוא
 הלך וילכוד את איבאללה ומוראד קאן שלח הלאלה שלו על פליפופיל
 וזאגארא וילכדם ושמו שאהין לאלא אחר כך אוריגים לכד את קוטירגיכא
 וגאזי מוראד את בוגא שנת תשס"ו ובשנת תשס"ו באו הסירף עם רב
 כקול על אנדריאנופול ויטנו בגירמין קרוב לאדרכה והלאלה וגבוריו באו
 עליהם ונלכסם וישלחו בשורה אל מוראד כאן ובשנה הזאת הלכו על קמיד
 אילי וכותאהיה ואק שהר וילכדו' ובשנת תש"ף לכד את שיריו וקואלה
 ודראטה וזיבכא וקרא פיריא ובאכאטולי לכדו את לארו קאן אחר כך
 באו שנית לדומילי ולכדו את מנאסטיר אחר כך באו הסירף פעם שנית
 ומלכס נקרא לאז אוגלי וילאו מוראד קאן אליהם עם שני בניו ובאותה
 המלחמה סת סולטאן מוראד ואז אסרו בזיקים את יעקוב גיליבי ויעליכו
 העם את אילדירים באיזיזיז וזה היה שנת תשל"א ובזאת השנה לקח
 יילדירים את קראטובה ושר לבאו פירוה בהאדיר לקח את וידין ואת
 בכותיה וישלח ייגית באשה אל בושכא וילכדה ואת פירוה שר לבאו שלח
 לבאלקיאיה וילכדה ובשנת תשל"ב לכד בעדי הקראטאן כמו אלא אחר
 ואידין אילי וערים אחרות ויתכס אל בנו אטרורגל והיה בהם שאוכאק
 ובשנת תשל"ג הלך לצור על קושטאכטיכה ובחיותו שמה שמע שקראל
 האוכנגרוש בא עד כיקופול וילך שמה וינלכס אחר כך בא על קושטאכטיכה
 שנית ויכרות ברית עם קיסר קושטאכטיכא ויתן לו מקאלה אחד ויבן
 מרגז שמה ובשנת תשל"ד לכד כיקופול ושליסטרא ובשנה הנזכרת לעיל
 נתכעס יילדירים כאן על כל השופטים וישעס בתוך בית אי' וילכו להגית
 אש

ספר יוחסין

אש ולשרפם יקד לולי ענר א' קנשי שאמר למלך כשיבא תמור כאן עלינו
אני ואמה יקידים כלא לקראתו והבין כוונת העבד שרצה לומר שהיו
להם קרובים רבים ופטרם לשלום ובזאת השנה לקח גויאל ואק סראי
וביקרא ומינטיא וקילאריה ובשנת תשל"ק לקח יאסיא עד אירזינגאן
הגיע. אחר כך כרת ברית עם טהראתין בוג אירזינגאן ויבא עד
מלאטיא וילכדה וכל אלו המקומות אשר זכרנו היו עליהם מלכים קטנים
ויקמו ללכת עד תמור כאן וילעקו לפניו הושיענו המלך כי זה אילדירים
לקח את ערינו ואם מולא אחד ממנו הורג אותנו ולכן קמול עלינו ועל
טפינו וכשמוע תמור כאן הדברים האלו שלק אנרות עם שלוקים ככנדים
אל ילדירים כאן ובכל האגרות היה מכבדו והיה אומר לכני ביאזיט
והוא היה כותב לו לכג תמור רוכה לומר קגר ועל זה נתחזק תמור
כאן ויאסוף קיל כחול וילא ממקומו עד שיואם הגיע וילכד' וילך עד
שאם ובכל המקומו' שהיה ככנס היה שורף את טירותם והורג את שריה'
ושולל את טמוכ' אבל בשאם לא רצה לערוך מלחמה שאמרו שהיו שכנים
למכה ומדינה ויבא עד מקום ילדירים כאן ויארכו מלחמה חזקה
ויתפוס תמור כאן את ילדירים ביאזיט והיה עושה לו כבוד גדול ואוכל
ושותה עמו חמיד עד שיום אחד שאל תמור כאן את ילדירים כאן והשניעו
באלהים ואמר לו אם הייתי אני בידך כאשר אתה בידי מה היית עושה
אלי אמר לו הייתי עושה כלוב של ברזל והייתי שם אותך בתוכו אמר
לו כן משפטך אתה קרלת ויעשו לו כאשר זמם והי שם עד יום שמו
שנת תת"ק וישארו לו ששה בנים א' נעלם מעיני כל מי במלחמת תמור
כאן שמו מלטפא גילבי והה' האחרים אמיר סולימאן וסולטאן עיסא
ומממד גילבי ומוסי גילבי וקאסום גילבי וכל העם נטו אחרי סולימאן וממס'
גילבי הלך לאמאסיא אמיר סולימאן מלך ז' שנים וימת שנת תת"ג וישב(?) על
כסא המלוכה ויעלוך ג' שנים ומכי וימת שנת תת"ו ויעלוך סולטאן מממד
תתמיו. ובזמנו קם אדם א' מאיזניק ואמר כי היה כביא ויתלקטו אליו
אנשים כחול אשר על שפת הים מהזאגרא וינלטהו סולטאן מממד וימת
שנת תתכ"ד ויעלוך סולטאן מראד כי כך לוח אביו בשעת פטירתו ועליו
קם איש בליעל ויאמר כי הוא היה סולטאן מולטפא אשר נעלם במלחמת
תמור כאן ויקם מגיניסא וילכוד את שירו וכל הערים עד אדריכופלו
וכל קיל האורומילי נטו אחריו ויעבור גאליפוא ויבא עד בוגא באכטולי
ויבא סולטאן מראד לקראתו ויהרסו גשר אחד אשר בין בוגא לעבר צרובא
ויעמדו אלה עמד אחד ואלה עמד אחד ויעמוד מיכאל אוגלי ויקרא בקול
גדול אל קיל האורומילי לאמור מה לכם לעמוד עם רוחי מלטפא ולטרוד
באדוויכס האמתי אמרו לו ומי אתה אמר להם אני מיכאל אוגלי מיד
באו כל השאנגאקיש של אורומילי אלל מיכאל אוגלי וישאר רוחי מלטפא
יקידי ויכס אל אדריכופלי וירדוף סולטאן מראד אחריו וישגו אותו
באדריכופלי וימלו אותו על עץ ומכף ומיד קם על סולטאן מראד סולטאן
מלטפא אחר והיה אקיו ויבא עד איזניק וילכדה. אחר כך בא סולטאן
מראד עליו פתע פתאום בלילה אמת ויהרגהו. אחר כך בא קראטאן
אוגלי

אוגלי על מראד כאן ויכלקהו מראד כאן שנת תתכ"ו ובשנת תתכ"ז קור
 ולקח מינטישיה ולארו כאן ואיידין אילי וכל הערים אשר לקח תמור כאן
 מיילידירים כאן. ובשנת תתל"ג לכד שאלוניק ובשנת תתל"ה כלקה השמש
 עד שמשך היום כמו לילה ובשנת תתל"ק לכד שר לבאו אוריניש אוגלי את
 הארכאורליק ומראד כאן לכד את סימינדרא שנת תתמ"ב ויקומו האלימניש
 והאונגרוש והליך והגיך והבוסנא והלטיניש על סולטאן מראד ויהרגו את
 קראל האונגרוש ויראו כי מת גבורם וינוסו וירדפו אקריהם ויכלקום ביום
 ההוא שנת תתמ"ק ובשנת תתמ"ט הסיר סולטאן מראד עלמו מהמלכות
 ומסרו לסולטאן מחמד בנו בקיים קיימו וילך למגנשיה וישב שם. אחר
 כך מרדו הגניסארוש בו ויתנו להם חלי לבן כוסף על האולאפה בכל יום
 ויתיעלו כל המשנים וביאו את מראד כאן פעם שני אל המלכות וישלחו
 את סולטאן מחמד למגנסיא וימת סולטאן מראד שנת תתכ"ה וישב על כסא
 המלוכה סולטאן מחמד. ובשנת תתכ"ז לכד עיר המלוכה קושטנטינא
 ומיום אשר כבצית קושטנטינא עד קרבנה ז"א ורפ"ק שנה וילכוד סולטאן
 מחמד את המוריאה שנת תתס"ג ובשנת תתס"ה הנלאקסיאה ובשנת תתע"ד
 לכד אגריפו. ובשנת תתע"ק ילא אחון קסאן מלך עגס על סולטאן מחמד
 וסולטאן ילא לקראתו ויכלקהו ובשנת תת"ף הלך סולטאן מחמד על
 קראבורגאן ויכלקם. ובשנת תתפ"ק מת סולטאן מחמד בכאטולי ויבאו
 הגניסיארוש עד קושטנטינא וישללו אותה ויהרגו את מחמד באשה וישב
 על כסא המלוכה סולטאן ביאזיט ועד בוא סולטאן ביאזיט מטראפיזוכדא
 היה גדל באיסקי שארי בנו קורקוטולשכך קמת העם הושיבוהו על כסא המלוכה
 אחר כך בבוא סולטאן ביאזיט באישקודאר עכבוהו ובאו לשאול את קורקוט
 אם רולה לתת המלכות לבניו ויאמר יבא ואתן בתכאי כי בעת מותו יקזיר
 המלכות אלי ובא אביו ומסר המלכות בידו. ואקיו גם סולטאן רדף
 אקריו. אחר כך ברף אל רומא. ובשנת תתפ"ק נשרפה עיר אדריכובולי.
 ובשנת תתפ"ט לכד קילי וקירמאן ובשנת תת"ל כלקה השמש ג' חלקיו ובשנת
 תתל"ג נשרפה אנדרניפולי ובשנת תתל"ה נפל צוק אחד בטופסאנה ושרף
 בית הפולבורא ומתו כמה אלפים אנשים ובשנת תתק"ז לכד את מודון ובשנת
 תתקי"ט מרד על אביו סולטאן סליס על שרעה להמליך את סולטאן
 אקמאד בנו הגדול והלך ושבר בית האסורים ונתנו סימן שנת לאמור
 לאסורים לאו. ובשנת תתק"כ מת סולטאן ביאזיט וימלך סולטאן סליס
 תחתיו ובשנתו על כסא מלכותו הרג כל אחיו ובניהם ע' נפש. ובשנת
 תתקכ"ב הלך לקיזיל באש על שאה ישמעאל והרגו בהם מכה רבה ובראות
 סולטאן סליס כי אין לאל ידו לכנף וילת אש באילי הנרול ויעשו השקתה
 גדולה בקילו ובקיל הפרסיים ויכס שאה ישמעאל ובשנת תתקכ"ד לכד את
 קלב ואת מלאטיה וכל מלכות שאס ומלכות מלרים ויכנע את זדון הגירקויזיש
 ואת סולטאן גברי הרג בקרב ונתנו סימן השנה ומלך ע"ז ישל גם אותיות
 שלים שנת ע"ז לקאנוכינו פרט קטן. וישם כליזים בכל הממלכות במלכות
 שאס שם את הגאוזאלי ובמלכות מלרים את בירביג וימת סולטאן סליס
 שנת תתקכ"ו ופירי באשה כסה הדבר עד בוא סולטאן סלימאן מטראפיזוכדא
 וגאוזאלי

ספר יוחסין

וגאזאלי בשמעו כי מת סולטאן סלים מרד בסולטאן סליימאן וישלח המלך אליו פיראהט באשה ויהרגהו ובשנת תתקכ"ז לכד בילוגראדו ובשנת תתקכ"ט לכד את רודאש על ידי אחד שגלה את מסתורם ולתקופת השנה מת בירניג במלרים וישלח המלך את אחמאט באשה וימרוד במלך ויום אחד בהכנסו למרקץ אמר ליהודים בלאתי את המרקץ אם לא תתנו לי קנייכס לא יזכר שם ישראל עוד ובטרם בלאתו הכוהו כפס וישב יי' לו גמולו. ובשנת תתקל"ב הלך לבדון ואחד מסר המפתחות ובשנת תתקל"ה הלך על ציגא והשלימו עמו ובשנת תתקמ"א לכד את בגדאד ובשנת תתקמ"ב מת אברהים באשה ובשנת תתקמ"ד הלך המלך לקורפו ובשנת תתקמ"ה הלך לקארא בגדאן ובשנת תתקמ"ז כשרף איסקי שראיבולו ובשנת תתקמ"ח בא אל קאץ אחיו של קיזיל באש. והלך סולטאן סליימאן לעגאס ובשנת תתקמ"ט הרג המלך לבנו סולטאן מסטאפא באיריגלי. ובשנת תתקס"ב קס איש אחד שאמר שהיה סולטאן מסטאפא ושימו אותו במזלגות. ובשנת תתקס"ו הלך המלך וישב באיסקוראה ללכת להלסם עם סולטאן באיזיט בנו. ובשנת תתקס"ט הרגו את סולטאן באיזיט בקיזילבאש. ובשנת תתקע"ג ילא המלך סולטאן סליימאן להלסם בסגיירואד וימת שמה ואז הסתירו הענין קרוב למ' יום עד בוא סולטאן סלים המלך התוגרמי :

אמר ש"ש. מלאתי ראייני בספר זכרוני הכותיים וזכרו שראו אותו במדרש אח' של היהודים וזה שאמר כבישת יהושע ארץ ישראל והריגת ל"א מלכים קרה שמלך אחד מהם היה לו בן מלך על ארמיניא הקטנה ושמו שובך ועמד וקבץ מלכי פרס ומדי מ"ה מלכים ולקחו עמהם יפת הגבור אשר היה עורר קנייתו על כמה אנשים ויקבלו חיל כקול אשר על שפת הים וישלחו עכתב אל יהושע וזה נוסח האגרת מהקבוץ הנבחר המאושר מלכי פרס ומדי אליך יהושע בן נון שלום אתה זאב ערבות ידענו מה שעשית בקרובינו הקרבת טירותינו טנקת ולא קמלת מנער ועד זקן אבותינו הרגת בקרב וכל עריהם השמות ולכן שמענה ואתה דע לך כי מהיום ועד ל' יום אנחנו נגיע אליך וכשיג עדיך בגבול כמלתך בהר אפרים אנחנו מ"ה מלכים עלומים ולכל אחד אחד ואחד מ' אלף גבורים מחזיקים בקנים ובקשת כולם אחוי קרב מלומדי מלחמה ובעזרתנו יפת הגבור אשר זכרנו ולזה הכון והבן לך כלי מלחמתך ולא תאמר אחר כך כי באנו עליך בפתע פתאום ומסרו הכתב ביד שליח אחד נבון וחסד ובא השליח ומלא יהושע יושב על כסא מלכותו וכל העם כלב עליו וילו יהושע להצילו לפניו ולא הביט יהושע אליו עד השלימו לשפוט את בני ישראל אחר כך לקח המכתב מידו ויקראהו בית יי' כלום ובכי ומספד וישמור אותה בביתו עד עבור קג השבועות כי קרוב הוא ולא רלה להעליב את העם אבל הוא שמר את הדבר ואח' עבור קג שבועות הקהיל את כל העם ויקרא את הכתב באזניהם ויאמר אליהם הנה כמה מלחמות כלקמתי וכמה מלכים כלקמתי ולא הנהילוכי ועל זה המקרה קראתי פחד ורעהה וכשמעם ויתעלבו האנשים וכתפקו כל חוליותיהם וארכובותם דא לדא נקאן הורידו לארץ ראשם ויאמרו

ויאמרו אל יהושע כִּי־ר שָׁמַעְנוּ לְמַעַב נִשְׁמַע אֲלֶיךָ הַשָּׁר קָם לְךָ גִּלְיוֹן שֶׁלֹּק
 אֲלַנְבַּע וְכַתּוּב עָלָיו בְּקִרְט אֵינִי וְהַשֵּׁב לִשְׁכִּינֹי הַפּוֹשְׁעִים וְהַמּוֹרִידִים דְּבָרִים
 קָשִׁים כְּגִידִים וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהִישֶׁע עֲמָדוֹ וַאֲשַׁמְעָה אֹפֶן הַכְּתָב אֲשֶׁר סִדְרָתִי
 אִם יִכָּר בְּעֵינֵיכֶם אֲשַׁלְּמָה אֲלֵיהֶם וַיֵּאמְרוּ כָל הָעָם פָּתַח פִּיךָ וַיֵּאִירוּ דְבָרֶיךָ
 וַיִּקְרָא וַיֵּאמֶר בְּשֵׁם ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא מְקַלֵּשׁ הַגְּבוּרִים הַזֵּדִים וּמְמִית
 הַרְשָׁעִים הַמּוֹרִידִים וּמְפָרִיד קְבוּרֵי הַקְּטָאִים הַשּׁוֹדְדִים וּמְחַנֵּר פְּרוּדֵי הַלְדִיקִים
 וְהַמְסִידִים הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים אֱלֹהֵי אֲבֵרָהִם יִלְמָק וַיַּעֲקֹב
 ה' אִישׁ מִלְחָמָה מִמֶּנִּי יְהוֹשֻׁעַ עַבְדְּךָ הָאֵל וּמַהֲקַהֲלָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּבְּרָת וְהַעֲדָה
 הַמְּאֻשְׁרָת קֹהֵל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בְּנֵי אֲבֵרָהִם יִלְמָק וַיַּעֲקֹב אֵל הָאֹמָה הַמְּרַשֶּׁעַת
 וְהַקְּהֵלָה הַמְּנוּגַעַת עוֹבְדֵי פְסִילִים וּמִשְׁתַּחֲוִיִּים אֵל הַאֲלִילִים אֵין שְׁלוֹם אֲמַר
 אֱלֹהֵי דַעוּ לְכֶם כִּי הַרְעוּתֶם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם לַהֲקִיץ הָאֵרִי הַנִּרְדָּם וְלַהֲעִיר
 הַלְבִּיאַ כִּי יִתְאַדָּם לַתּוֹת חַרְבַּ בְּיָדֶם אֲנִכִּי אֲנִכִּי הַעִירוּתִי בְּלִדְק לַהֲשִׁיב גְּמוּלְכֶם
 בְּרַשְׁכֶּם וְמָה לְכֶם לִבָּא בְּמִקּוֹם קְדוֹשׁ וּתְבִאֹו וּתְטַמְּאוּ אֶת אֶרְצִי הַכִּינֹו
 עַלְזַכֶּם וְאֵל תִּלְאֹו מִמְּקוֹמְכֶם כִּי לִשְׁנַעַת הַיָּמִים אֲנִכִּי אֲבִיא אֲלֵיכֶם וְאֶהְרֹג
 גְּבוּרֵיכֶם וְאֲנִד מִנוֹם מַכֶּם הִנֵּה אִתְּךָ תִּתְפָּאֲרוּ כִּי אִתְּךָ מִ"ה מַלְכִים וְעַם
 כָּל אֲחַד ס' אֲלָף גְּבוּרֵי וְאֲנִכִּי לֹא אֲתַפְּאֵר כִּי עֲמָנוּ מַלְכֵי הָאֲדָמָה רַק
 שְׁלֹאֲכִי הַמְרו' אֲשֶׁר א' מַהֵם הַפֶּךָ סְדוּם וְעַמּוּרָה וְא' הַבִּיא אֶת הַמְּצוּל
 וְא' הַפְּלִיג הָאֲרֶץ לַע' אֹמּוֹת וְעַמִּי אֲשֶׁר עַמִּי ת"ר אֲלָף גְּבוּרֵי קִיל עַבְרוּ
 בִּים וּבִינְשָׁה וְה' הוֹלֵךְ לַפְּכִיהֶם לִילָה וַיּוֹמֶם נַעֲמֹוד עֵנָן וְעַמּוּד אֵשׁ וְהַמּוֹנִקְרִים
 שְׁנַהֵם י"ג אֲלָף הַרְגוּ ה' מַלְכֵי מִדְּיָן וְאִתְּ בְּלַעַם בֶּן בַּעֲוֹר וַיַּהְרֹגוּ כָּל זָכָר
 וְלֹא כִפְקָד מַהֵם אִישׁ וְכַהֵן אֲחַד שְׁמוּ פְנַחֶם וּקְלוֹלֵרוֹת הַתְּרוּעָה בִּידוֹ כֹּאֲשֶׁר
 יָצִיעַ אֲף יִלְרִיק כָּל אֹיְבָיִנֹו כּוֹפְלִים לַפְּכִינֹו הֵלֵךְ שְׁמַעְתֶּם פְּרַעָה וְכָל הַמּוֹנוֹ
 טַנְעוּ בִים וְאֲנַחְנוּ עֵיבָרִים בִּינְשָׁה הֵלֵךְ הוֹגֵד לְכֶם מָה שְׁעַשִּׂינוּ לַעֲמַלְק וְעַמּוּ
 הֵלֵךְ רִאִיתֶם מָה שְׁעַשִּׂינוּ לְסִיחֹון וְלַעֲוֹג מַלְכֵי הָאֲמּוּרֵי וְאִם עַמְכֶם יִפַּת הַגְּבוּר
 עַמְנוּ גְבוּר הַגְּבוּרִים גְבוּה מַעַל גְבוּה וּשְׁמַעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 עַמְדוּ עַל עַמְדֶם וְשִׁלַּק יְהוֹשֻׁעַ הַשְּׁלִיחַ לְאַרְכּוֹ וַיֵּלֶךְ אֲלֵיהֶם וַיִּסְפֵּר לֵהֶם מָה
 בְּרָאָה עַסִּידוֹר הָעָם וּשְׁעוֹר קוֹמַת יְהוֹשֻׁעַ שְׁהִיָּה ה' אֹמּוֹת וּמְלוֹנֵשׁ תְּכַלַּת
 וְאַרְגָּמָן וְכַתֵּר מַלְכוּת בְּרִאֲשׁוֹ וְשֵׁם ה' כְּתוּב עָלָיו וְכַשְׁמַע' כִּפְלוֹ אֶרְכָּה וַיֵּאמְרוּ
 מָה זֹאת עֲשִׂינוּ אֲנַחְנוּ הַסִּיבּוֹנוֹ עָלֵינוּ אֶת כָּל הַרַע' אֲח"כ קָם יְהוֹשֻׁעַ עַם
 י"ג אֲלָף גְּבוּרֵי קִיל וַיֵּלֶךְ בְּתוֹךְ ז' יָמִים אֲלֵיהֶם וּבְרִאִית שׁוֹבֵךְ סְדוּר הַקִּיל
 תַּמָּה עַד מֵאֵד וְאִמּוֹ הַמְּרַשֶּׁעַת הִיתָה מְכַשְׁפָּה וּתְאַמֵּר אֲלֵיהֶם אֵל תִּירָאוּ כִּי
 אֲנִי אֲסַגְרֶם בְּתוֹךְ ז' קוֹמּוֹת אֵל בְּרוּל וְאֵל יַדְעוּ מִקּוֹמֶם אִים וְתַעַשׂ בְּלַהֲטִיָּה
 וּבְכַשׁוּפִיָּה וּתְסַגְרֶם תּוֹךְ ז' קוֹמּוֹת וּבְרִאִית יְהוֹשֻׁעַ זֶה לַעֲק לְבוֹ אֵל י"י וַיִּתְעַב
 בְּכַפְּשׁוֹ וַיִּכְתִּיב כְּתָב לִיכִיָּת מִשְׁפַּחַת רִאֻבֵן אֲשֶׁר הִיָּה מֶלֶךְ עַל ב' הַשְּׁנַטִּים
 וּמֵאֵי אֲשֶׁר נַעֲבַר הִירְדָן שִׁבְאָ הוּא עַם קִיִּילֹו וַיִּבְיֵא אֶת פְּנַחֶם וּקְלוֹלֵרוֹת
 הַתְּרוּעָה בִּידוֹ וּתְבִאֹו אֵל יְהוֹשֻׁעַ יוֹנָה א' לַעַת עַרְב וַיִּקְשׁוֹר יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַכְּתָב
 בְּכַפְּיָה וּתְקַס הַיּוֹנָה וּתְלַךְ אֵל יִכִּיָּת וּבְרִאִיתוֹ מַשַּׁ בְּכַפְּיָה וַיִּקַּם הַבַּת' וַיִּקְרָאָהוּ
 וַיִּקַּם עַל עַמְדוֹ וַיִּלְעַק לַעֲקָה וַיִּרְכַּב עַל סוּסוֹ וַיִּכְרִיז בְּכָל מַקְהָהוּ חַרְבַּ לִי
 וַיֵּאֲסִפוּ אֲלָיו מְכָל כָּד וַיִּשְׁלַק וַיִּקְרָא אֶת פְּנַחֶם וַיִּלְכוּ שִׁנְיָהִם וּבְרִאִית אִמּוֹ
 שֶׁל שׁוֹבֵךְ הַקִּיל הוּא אֲמַר' לְבָנָה רִאִיתִי כּוֹכַב עוֹלָה מִמּוֹרָק וְאֵין קַבְמָה וְאֵין

ספר יוחסין

עלה נצקמתי כי כזכותי לעזור כח כנגדו וכשוע זכה שובך היטב קרה לו ויזו להפילה מעל הקומה ויבא יכין ויערוך מלחמה עם שובך ויהרגו ויבא פנחס לתקוע בזלזלות וזכל תרועה היתה נפתת קומה א' עד שנפתחו כלס וילאו ויהרגו בזכותיהם עד לא השאיר להם שריד ופליט. אמר שמואל שולם אני מלאתי סימן בפסוק עד אשר יכין ה' לאיכס ככס סליק :

חדשות אני מגיד אשר מלאתי בספר ארקות עולם שהעתיק וקצר הרב רבי אברהם פריבול הוא בעל פי' איון. ראיתי לקצרו לספר יוחסין לצבוא ולהקיות לב כדכתיב הגלות המר והנמחר והארון הזה אשר בעו"ה זה אלף תקי"ב שנה. אשר סנגדי תורתיו הקדושה ואויביו ילעגו לבו לומר כבר אבדה תקותכו נגזרנו לבו. ואין לנו עוד כביא ולא אמתו יודע עד מה. ברוב עם הדרת מלך ובאפס לאום מקמת רזון. והנה בעו"ה כשארנו מעט מהרבה אין מלך ואין שר וגו'. וגם כי כזעק וכשוע יש ויש לנו אקינו גואליכו עשרת השצטים ושם מלך ושרי' ועם ועם וכו'. והרי לפניכ' מלכים ב' קפיטול י"ח וינכס נקלק וקצור כהר גוזן וערי מדי וגו' אז יוסיפו סרה. פימו יפתחו בגאות יביעו ידברו עתק יככרו לרימו לומר הרובה לשקר יריק עדיו וכו' :

כתב פ"ט מספרו הנ"ל ז"ל. ומלכות פיריקא הגדול והנפלא ארץ מדברות ויערים גדולים ובשמים וקיות ועופות זרות עם ב' גלילות היורדין לכפון הנקרא סיקיטניאה איסט"ירה בתוך משך הרים רבים וארוכים ויהודים נסגרים שם לדעת הכותבים. עוד כתב בפ' ד' מספרו הנ"ל כאשר דבר על ענייני דוד ראובני שצא בזמניו ובימינו זה קמשה וארבעים שנה ז"ל. וזה כי היהודי הזה מכת שני השצטים לפי הנשמע מדבריו שאמר שהוא מן העומדים מיושנים במדברות ההם כבני הרכבים באהליהם ומלבו במדבר קצור באשיאה מאי"ורי ולמטה מהם והלאה תשלוס כל העשרה שצטים והם סמוך למדברות ללכת לאמיק"ה וגוד"א אשר על ים סוף ולהם ולכולם יש מלכים ושרים ועמים רבים כמול אשר על שפת הים. ומולא הנשמים והמפלל והשמים הפשוטים נקראים בלשון לועז שימפליכ"י וכל עוב הנמלאות צידם כאשר ככתוב עוד במקומו. האמנם צין שני הכתות מהיהודים האלה יש ציניהם מן הישמעאלים אומה קזקה ומקיפה ועם מלכים רבים להם יזיקו לכת מהיהודים האלה ולא יכיוס לעבור ולהתקרב זה אל זה. לפי שכבר זה ימים רבים ושנים שהיו מתרמנים ובאים להתקרב זה אל זה ולא עלה לידם וסוף דבריו בזה ויהי מה כי יהיו דבריו כאמנים או לא. די בגלותינו היום הזה ובגלילותינו אשר כתאמת למלכים ושרים וסרנים בקולות רומי אשר עדיין יש מליאות לשצטי ישראל הרבים מאד ומלכים רבים להם וכו'. עוד כתב סוף פט"ו ז"ל. ושם בקאלי"קוט הוא מולא כנום הנשמים הבאים מרקוק מקומות אחרות ומא"י הים אשר סביב צים הגדול ההוא אשר לפי הנמלא כתוב בספרי המלכים

המלכים ההם יש יותר מאלף ות"ק איים ויש שם גם כן יהודים רבים
 באיים ההם בקלמס. עוד כתב בפכ"ד ז"ל. אמנם לבאר פרטות
 הראשיות אשר על שפת הים הודו וים אוקיינוס הזה ואשר למעלה מהם
 ציבנה היא האינדיאה הגדולה כלטרך לקזור צראשונה כסדר הזה ונאמר
 כי אחר מעבר הגול"פו הנזכר ילכו ויגיעו ליבשת מקוה גליל לאמיק"ה אשר
 קרוב לים הודו. ואם ירלו לעלות בגליל הזה העליון אשר ציבנה הזאת
 שם ימלאו מדברות גדולות וגם ישונים מהיהודים היושבים על כהר גאנ"י"וס
 הוא כהר גוון כאשר כבר כתבתי על זה וכמו שכתבאר לנוכרים. וכן
 כתוב בספרים הקדשים כי בגלילות האלה אשר למעלה מגבולות לאמיק"ה
 וכן למעלה ממדברות קליקו"ט נמלאו שם יהודים רבים לאין מספר ומלכות
 מלכים רבים להם ונבדלים ורקוקים אלה מאלה היינו בין היהודים אשר
 למעלה מן לאמיק"ה ובין היהודים למעלה על קאליק"וט כי יש מהלך רב
 ביניהם. אולם בין האיים אשר בתוך ים הודו אין קלה למספרם ולהם
 בים וציבנה עושר זהב ונשמים ואם יאמרו מכותבי הנוכרים האלה
 במכתביהם כי אס יש במקומות רבים כאלה היהודים שהישמעאלים
 והשקורים ההם ילערו אותם ויבזום וירדפום. מכל מקום די לומר שיש
 (ליהודים) להם מליאות בודאי בעושר וכבוד ומלוכה ומליאות דברים ונשמים
 יקרים ומשונים בידם. וכן כתב החכם הנוכרי הקוקר בספר עולם קדש
 נדפס זה ימים רבים צוויכיליאה. ואם כי יעלימו כל אלה. וכן כתב
 בספרו עולם קדש בספר ב' קאפיטול ט' אמר שם שנתגלה להם מליאות
 יהודים רבים ומלכים גדולים עליהם ומליאות נשמים רבים ורוב הפלפל
 בידם. ומתקיל הקאפיטול בלשונם סביבות ענייני האינדיאה. וכן נבאר
 מולא כהר סמנטיין בגלילות האינדיאה הזאת העליונה בין כהרי גאנ"י"וס
 אשר בלשוננו גוון באמרו ויגל גו' אשורה גו' בקלק ומבור כהר גוון וערי מדי.
 והמקומות האלה הם למעלה ציבנה על לאמיק"ה ועל קאליק"וט. וכהר
 סמנטיין למעלה בקליק"וט מולאו ומפסיק בין האינדיאני ההם אל קלת
 מלכות היהודים ושם תמלאכו בודאי. ומי שיכפור בזה ויסכל עניינו ויהתל
 בדברי יושר נאמר עליו שיכפור בדברי רז"ל בתלמוד נסמ' שנת שאל
 טורכוסרופוס לר' עקיבא מה יום מימים א"ל מה גבר מגוברין וכו' ואמר
 המשא והמתן והויכוח השיבו כהר סמנטיין יוכיח וכו'. ואיש שלא יתראה
 באלה אומר עליו בני אס לא תתראה במכתבי הקודש עלה נא וראה מה
 שכתוב במכתביהם בספריהם ובדפוסיהם ליוסף בן גוריון הגדול להם
 בקרא יוחיף ב"לא יודייק"ה ר"ל מלחמת היהודים. ושם בקלק שני בספר
 אחרון קאפיטול ל"ה. נאוב טיעום מן פרס ומן מדי אחר שהלך ומלא
 את היהודים האלה מעבר לכהר סמנטיין השוכת יוס אחר עימי השבוע
 והמתין שניתמו ועבר מעבר לכהר סמנטיין והיהודים ההם כבדוהו וקבלוהו
 בכבוד וקרא שם הנהר סמנטינו. וזה מה שארלה לדבר עתה בדרוש הלז
 מהיהודים ההם ומלכיהם. ועושר הנשמים וזהבם וכספם. וגם מנהר
 סמנטיין אשר הוא והם בגלילות הודו. ר"ל קלמס מהם על תוך יבשת

ספר יוחסין

קאליק"וט למעלה מזה כאשר ביארתי היטב בספרי אשר קברתי לויכוח קראתי שמו מגן אברהם בשמי ודברי רז"ל הם אמת ודנריהם אמת. וכבר כתב הקב"ה הנולדי הנ"ו כי מלא יהודים רבים סוקרים בקאליק"וט מכל מיני צושים ודברים אחרים והם מן השנאים אשר למעלה מקאליק"וט בין הרי גהון ובהריו ושם למעלה מהם נהר סמנטיין הנקרא המנדיל בין האינדיאני. ועל יבשת גליל לאחי"ק שם מדבר קבור מן הלד האמר היותר קרוב לנו. ובין צ' הכמות האלה מהיהודים אשר מלכס בין הרי גהון ובהריו. ובין היהודים אשר בקבור מתחת ארביאה פיליקיש יש יבונים וגלילות רבות ומפוזרות מכת השמעאלים אשר יזיקו וימנעו היהודים האלה להדבק יקדיו כאשר ביארתי למעלה וכו'. עוד כתב בפרק כ"ה זה לשונו. מלאתי כתוב בספריהם ובפרק כ"ח מהספר השני מהספר הנקרא עולם קדש כי סליסצוכ"ה ראשית ממלכת פורט"גאל עד קאליק"וט אשר באשיאה בתקלת הודו יש ג' אלפים ות"ר פרסאות שהם כמו ט"ו אלף ור' מילין והוא מהלך י"ו קדש לפקות בזמן הגון ללכת ולשוב וכן בפרק הזה מפרש ואומר שהפריטיג"יואני הוא כמלא למעלה בקאליק"וט ביבשה במדינות העליונות הרמוקות מהים. וזאת ראיה אמתית וידועה מפורסמת על היהודים הנמלאים שמה בקרוב אל פריטיג"יואני כאשר שמענו כל ימינו מפי הכומרים השקורים אשר באו ובאים כל היום ומגידים בדירור מליאות יהודים רבים אללס. ואלה הכומרים יש ברוח"ה כת אמת ממספר קרוב לשלשים יבונים בצמה קדשה נתיסדה מקדש לשמס. וכל אלה שמעתי מאנשים חכמים אשר היו בקאליק"וט בשני ימים בשני פעמים והגידו הנה לפני הדיכום אירקילוס כהיו' פה פירא"רה ענין קאליק"וט ולאח"יק והפר"טי גיוא"ני וגם רוב היהודים הנמלאים שם ומלכיהם ומעשיהם וכו'. ע"ד כתב צפ' כ"ו זה לשונו. אשר מלאתי כתוב בספריהם. ריגיאו סאק"א. וגם טולומיאו הזכירו מעט. קיקיטואס. ריג"יאו לא"ט. סמוך לגבול אינדיאה מיכט"ירה מלכות בא"לול הגדול העליון לכל אלה אשר כתבו הסופרים אללו שהיהודים רבים סגורים בו והוא מלד המזרחי לפוני. עכ"ל :

אלה דברי הגאון מהר"ר משה איסרלים ז"ל : סדר הקבלה שהעתיקתי מספר יסוד עולם מאמר ד'. וכל מקום שקדשתי בו דבר אללו כתבתי הג"ה. גם כתבתי חכמי הפלוסופים אנשי שם הנקונים בשמותם וזמנם כדי לידע הפרש שנין הדורות שעברו עד היום הזה. כי עמכמי האומות ילקח ראיה על חכמינו ז"ל :

פרק יח

אזכיר בו מדר ימות עולם. לפי תולדות האבות והשופטים והמלכים. וסדר קבלת התורה שנעל פה דור אחר דור. איש מפי איש
משה

מחזה רבינו ע"ה ועד עתה . אחרו רז"ל כי שבעה אנשים קפלו את העולם . והם אדם הראשון . ומתושלח . ואם בן נח . ויעקב אבינו ע"ה . ועזרא . ואחיה הגילוני . ואליהו זכור לטוב . ועדיין הוא קיים . ומאדם למבול אלף ותרכ"ו שנים . ומתושלח מלה ימיו עד ימי המבול . וכן ל"ח שנים היה שם בן נח כשבא המבול . ואש מצות שנה היו ימי קייו . ואברהם אבינו ע"ה נולד בשנת אלף תתקמ"ח לתאריך (פי' תשנו) העולם . וכן מ"ח שנה היה בהפלגה . וכן ע' שנה היה בזעמד בין הבתרים כשנא' לו גר יהיה זרעך וגו' . וכן ק' שנה כשנולד לו ילמק . וקע"ה שנים היו ימי קייו . וכן שבעה ועשרים שנה היה ילמק כשנעקד על המזבח* . (הג"ה ולפי מדרש קז"ל ולפירושו רש"י בזומוה היה בן ל"ז שב' עב"ה) : וכן ס' שנה היה כשהוליד את יעקב . בשכ' ב' אלפים ור"ח לתאריך העולם . וק"פ שב' היו ימי קיי ילמק . כמלא אברהם וילמק שזו את שם בן נח כל ימיהם . ויעקב שמש אותו כ' שנה . וכן ס"ג שנה היה יעקב אבינו כשנתברך . וכן פ"ד היה כשנא' את רמל . וכן ק"ל שנה היה כשירד למלרים . והיה שם י"ז שנה וכפטר . וכן מ"ג שנה היה לוי כשירדו אבותינו למלרים . ואבי קייו היו קל"ז שנים . כמלא כי ל"ד שב' עשה לוי במלרים משירדו לשם ועד שנגאלו . והוא האריך ימים יותר מכל אחיו . וקבלו שלא כשתעבדו ישראל במלרים בימי השבטים ועתה לא אלו הל"ד שנים מחמתים ועשר שנים שעמדו ישראל במלרים משירדו לשם ועד שנגאלו . ויטאר כי אס קי"ו**) שנים או פחות היה זמן השיעבוד . והו שאמר הכתוב

(הממנון כדברי הרב בעל ספר יסוד עולם אלה יראה כי כל דבריו נוח וועתקים חסדר עולם רבא , וכשכיל זון חוצא דבר כי כנר לפניו הימה הניסחא השונס והלודקת בסע"ד (פ"א) : אבינו ילמק הי' כשניקד על המזבח בן כ"ז שנה כו' . ולא „בן ל"ו" כאשר הי' לפניו , אהנס הגר"ס ז' ל' כשכורו שם הגי' וז"ל : בן כ"ו שנה כז"ל ולא כמות שחיבא בשם ס' ע שהי' בן ל"ז שנה כשניקד א"ס לומר כן דהא לומר שהי' [אברהם] דר נארץ פלשמים כ"ו שנה וא' ל לומר שהי' אה"כ שהי' דנקא הימה בת י"ד כשנשאה [כחבואר בס"ג שם] וכשעת עקידה נולדה כו' אלף שנסחא חוטמת נודחה לטניהם כמו שמתוכ לפנינו אלף שז"ל כ"ו שנים עב"ל , ואחרי דמותו כי לפני בעל סדר ימות עולם הי' כתוב „בן כ"ז" יתכן כי השנים האחרונות היו בלתי שלמות , וע' . וסרו דברי ההג"ה שאח"ז . והג"ה בעל סדר סדרות הביא דעות רבות ורחוקות כדרכו , ולא הכריע , וע' דאב"ג סוף מולדות . ובכישורי הגר"ל לפדרר"א (פל"א אות י"ד) , ואין להאריך .

יעקב בכרך .

** כונתו למה שאחרו בסדר עולם רבא (פ"ג) : כחלא חשמת לוי וגד שיאלו ישראל וחזרים קי"ו שנה . אבל הגר"ס ז' ל' הגי' שם „קי"ו שנה" ופולי בן ז"ל גם פה . אהנס חס שאחר „או פחות הי' זון השיעבוד" כונתו למה שאחרו (שם) : ואף השעבוד יותר יגל בן [דלונס חשמת לוי ועד שיאלו ישראל וחזרים] ולא פחות חפ"ו שנים כשנות' של חרים . והדברים האלה כפלאים , וחה יקרה הנהת הגר"ס ז' ל' „ואין העיניו פחות חפ"ו שנים" , וע' .

והכ"ל .

ספר יוחסין

הכתוב ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים ל' שנה וד' מאות שנה. הם
נימכות משננו השעבוד במעמד בין הבתרים והמאמים ועשר שנה מהם
היו מאז ועד שירדו למצרים וזהו פרטן. ק"ה שנים שנשארו לאברהם.
וק"ה שנים שקיה ילחק אחרי מות אברהם. ועשר שנים היו משמת ילחק
ועד שירדו למצרים. וישאר כי מאמים ועשר כתעבדו במצרים כי לא כוכל
לומר שארבע מאות ושלישים שנה עמדו שם. שהרי קהת בן לוי מיורדי
מצרים היה. וכשתקק שנותיו כולם ושני עמרים כלם ותלרף עליהם פ'
של משה יעלו לכדי ג' מאות ונ' שנים. והרבה נכלעו משנות קהת בשנות
עמרים ושנות עמרים בשנות פ' של משה ע"ה. אלא שהאמת בזה הוא מה
שאמרנו תחלה. כי ר"י שנים נלכד עמדו ישראל במצרים. וד' מאות שנה
שנאמר לאברהם ע"ה הם נימכות משננו ילחק ועד שילאו בניו במצרים
בט"ו בניסן בשנת ז' אלפים תמ"ח לתאריך העולם. וכתעבדו במדבר
ארבעים שנה וככנסו לארץ בשנת ז' אלפים תפ"ח לתאריך העולם.
ותת"ן שנה עמדו בארץ משנכנסו בזה על ידי יהושע בן נון. ועד שהגלם
כבוכדנלר הרשע. והמריב את הבית בקדש אב בשנת ג' אלפים של"ח
לתאריך העולם והוא מה שאמר הלרפתי ל"ח לירידה תמ"ח לפקידה.
תפ"ח לכניסה. של"ח להריסה. כילד יהושע פרנס את ישראל כ"ח
שנים. זקנים שהאריכו אחריו פרנסו אותן י"ז שני'. עתמיאל בן קנז
שפט אותם מ' שנה. אהוד פ' שנים. שמגר בן ענת שנה אחת.
דבורה וברק בן אבינועם שפטו ישראל מ' שנה. גדעון בן יואש מ' שנה.
אבימלך בנו ג' שנים. תולע שפט אותם כ"ה שנה. יפתח ו' שנים.
אבנן מצית למס ז' שנים. עבדון י' שנים. אילון י' שנים. שמעון עשרים
שנה. עלי הכהן שפט את ישראל ארבעים שנה. שמואל שפט את
ישראל י"א שנה והוא היה סוף השופטים. ואחר כך מלך שאול על כל
ישראל שתי שנים. ואחריו מלך דוד על כל ישראל ארבעים שנה. שלמה
בנו מלך ארבעים שנה. ובשנת ד' למלכו הקל לבנות בית המקדש. ועמד
ארבע מאות ועשר שנים. רקעם בנו מלך י"ז שנים. ובתחלת ממלכתו
נחלקו ישראל לשני ממלכות ואחריו מלך אביה בנו ג' שנים. ואחריו אסא
בנו מלך מ"א שנים. יהושפט בנו כ"ה שנים. יהורם בנו מלך כ' שנים.
ואחריו מלך אחזיה בנו שנה אחת. עתליה מלכה שנה שנים. ואחריה
מלך יואש בן אחזיה מ' שנה. ואחריו מלך אמליה בנו כ"ט שנה. ומלך
אחריו עוזיהו בנו כ"ב שנים. ומלך אחריו יותם בנו י"ו שנים. ואחריו
מלך אחז בנו י"ו שנים. ומלך אחריו יחזקיה בנו כ"ט שנים. ומלך אחריו
מנשה בנו כ"ה שנים. ומלך אחריו אמון בנו ז' שנים. ומלך אחריו
יאשיהו בנו ל"א שנים. ומלך אחריו יהואחז בנו ו' קדשים. ואחריו מלך
יהויקים י"א שנים. ואחריו מלך יהויכין ג' קדשים. ואחריו מלך לדקיה
י"א שנה וגלה לבבל. וקרצ הבית על ידי כבוכדנלר הרשע. ועמד קרצ
ע' שנה. ושבעים שנה עמדה מלכות בבל. והם מ"ה שנה שמלך כבוכדנלר.
ועשרים ושנים לאויל מרודך. ובלטשנר בנו ג' שנים הרי ע' שנה. אלא

שנשנת

שנשנת כ"ג לכנזובדנלר קרב הבית ובשניל שלא נגאלו ישראל בשנה אחת לדריוש . ופסקה מלכות כשדיים . תמה דניאל כשראה כי שלמו שנעים שנה לבבל ולא נגאלו . והתפלל לאל ובקש רחמים והתקנן כמו שכתוב בשנת אחת למלכו אני דניאל בינותי בספרים מספר הימים [השנים כ"ל] אשר היה דבר יי' אל ירמיה הנביא למלאות לקרבות ירושלים שנעים שנה . ובא מלאך והודיעו ואמר לו שנעים שנעים כמתך על עמך ועל עיר קדשך לכלות [לכלא כ"ל] הפשע ולהתם קטאות ולכפר עון ולהניא לדק עולמים וזוה הודיעו ימי היות הבית קרב . וימי עמידתו נכוי . וזה כי שנעים שנעים שאמר לו הם ת"ץ שנה לא תהם ע' שנה שעמד הבית קרב וישאר ת"כ שנה שעמד בית שני עד שקרב על ידי טיטוס הרשע . וכן אמר לו ותדע ותשכיל ממולא [מן מולא כ"ל] דבר להשיב לבנות ירושלים עד משיק נגיד שנעים שנה ושנעים שנים ושנים תשוב וכנחתה רחוב וקרוץ ובזוק העתים והם התחילו לבנות ירושלים לסוף מ"ט שנים מהקורבן שהם שנעים שנה . בשנת אחת לכורש מלך פרס שהוא משיק נגיד . ודניאל קשב שהשנעים שנה שאמר ירמיה הם מגלותו . ובא גבריאל והודיעו כי אינו אלא מגלות לדקיהו . שמאז ועד שנה אחת לכורש מלך פרס כשהתחילו ליסד ולבנות את ההיכל הם מ"ט שנה . והם שנעים שנה . וזהו פרטן כ"ג שנשאר לכנזובדנלר . כי בשנת כ"ג למלכו הקריב בית המקדש . ומלך אויל מרודך כ"ג שנה . וג' שנים בלטשלר . ואחריו דריוש שנה אחת הרי מ"ט . והשנעים שנים ושנים שהם רל"ד שנה . לא מהם כ"א לבטול הבנין ישאר תי"ג שעמד בית שני בשלוה . והשנע הכשאר לתשלום שנעים שנעים היו זו בלער במלקמות אספסיינוס וטיטוס . ומחילו הכ"א אל ביטול הבנין של תשלום השנעים שנה על המ"ט שנה האמורות הן ג' שנים שמלך כורש . ובשנת אחת למלכו העיר ה' את רחוב לבנין הבית ולא הספיק לגמור כי כהרג . ומלך אחריו אמאורש של אסתר י"ד שנים ומת ומלך אחריו דריוש בנו שהיה מאסתר והוא הנקרא ארתקששתא וכננה הבית ועמד על מכוכו בשנת ו' למלכותו ול"ג שנים מלך . והרגו אלכסנדרוס מלך יון ופסקה מלכות פרס .

הגה"ה מלאתי כתוב כי אפלטון קבל החכמה מן הנביאים . וסקראע קבל מאחיתופל ומאסף הקרמי עכ"ל . וכן כתוב בספר תורת העולה חלק א' פרק י"א וזה לשונו ודע כי ראיתי בספר אחד ישן מאד . והיו מלוויי'ין זו כג הפילוסופים כלורתן ואכמתן איך המליאו והיה כתוב בו שסקראע שהוא שקראו הפילוסופים סקראע האלהי להיות שהוא המליא בראשונה בפלוסופיא שיש נמלא כנדל ואחריו כמזכו הפילוסופים האחרים וכתב שם שהוא קבל החכמה מאסף הקרמי ומאחיתופל . ועוד כתוב בשנילי אמונה כי כל עיקר חכמת אריסטוטלוס גבוהה מחכמת שלמה ע"ה . כי כאשר כנש אלכסנדרוס מוקדון ירושלים השליט לאריסטוטלוס רבו על אולר ספרי שלמה . וכל דבר טוב שמלא בהן כתב בשמו . ועירב בהן מקלת דיעות רעות כמו קדמות העולם עיין שם בספר תורת העולה שלו ושם תמלא יומר באריכות . עד כאן הגה"ה : והתחיל מלכות יון הרשעה . וק"פ שנה

ספר וחסן

שנה לפני קורבן הבית היו ישראל תחת ידם. ובשנת רי"ב לבנין הבית נתקזקו בני ישראל. והבהנים והקשמונים עמדו על כפסם והרגו בנין מכה רבה ופרקי עולם מעליהם והבריחים מארץ ישראל. ומלך עליהם מתתיהו בן יוסמן כהן גדול והוא הרג פליפוס שר לבא מלך יון. והפיל את כל שסנהו קללים וסמך למיתתו לזה את בניו להקזיק וללסם מלסמות יי וכן עשו. והיו מתתיה הנקרא קשמוני. ומסעה נכיס גבורי קיל היו לו. יהודה הבכור. יהונתן השני. יוסמן השלישי. שמעון הרביעי. אלעזר הקמחי. וכלם מלכו חסר אביהם זה חסר זה קוץ מחלעזר. ובניהם מלכו אחריהם. והלליו ועזרה מלכותם ק"ג שנים. והאחרון מהם היה הורקנוס בן יכאי המלך שהרגו הורדוס עבדו וגסא את בתו ומלך מתתיו. והוא היה גם כן גבור קיל והלליק במלכותו ונלסם בכל אויביו מסביב. ומלכו ישראל מכוסה בימיו. והוא קדש נכין בית המקדש לכבוד ולתפארת. ומלכו בניו ובני בניו. עד שחרב הבית על ידי מיטוס הרשע מיפת רומן וכשמתו בניהנסי. בימי אגריפס המלך מבני בניו של הורדוס. וזה היה בשנ' ג"א תתכ"ט לתארך העולם. ומסקה המלכות מישראל בעו"ה. ובנלדקיהו מלך יהודה פסקה מלכות בית דוד. אבל מורעו היה בגלות בכל כל ימי בית שני וזמן רב אחרי הקורבן היו כשיאים וראשי גלויות. הראשון שלתיאל* בן יהויכין מלך יהודה. פדיה בנו. זרובבל בנו. משולם בנו. קנניה בנו. ברכיה בנו. מסדיה בנו. ישעיה בנו. עזובדיה בנו. שפניה בנו. שמעיה בנו. נעריה בנו. חזקיה בנו. ויש אומרים כי הוא הלל הזקן וגסיא ישראל. רבן שמעון בנו. רבן גסליאל הזקן בנו. ושמונים תלמידים היו לו להלל הזקן הגדול שבכולם יונתן בן עוזיאל. קטן שבכולם רבן יוסמן בן זכאי. ובימיו נקרב הבית ואחר ר"ג הזקן שאמרנו היה לראש רבן שמעון בנו אביו של רבי יהודה הנשיא הנקרא רבינו הקדוש :

ואחר שהגענו לכאן אחיל עתה מראש ואזכיר שזות אנשי השם שקבלו התורה דור אחר דור איש מפי איש מסעה רבינו ע"ה עד עתה. ואומר כי מסעה רבינו ע"ה קבל התורה מפי הגבורה מסיני. בין תורה שנכתב. בין תורה שנעל פה. בכל דקדוקיה ופירושיה. ולמד הכל מפי הגבורה כל אותן הימים שעמד בהר. כמו שבחזב עליה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לוחות האבן והתורה והחלמה וגו' ואשרו ח"ל**)

תורה זו תורה שנכתב. והמלמה זו תורה שנעל פה :

הנה

* שלתיאל בן יהויכין כו' יגר חזקיה בנו ויש אומרים כי הוא הלל הזקן כו'.
ע' בדברי הימים א' ג' חפסוק י"ז ער פסוק כ"ג ועד נכלל, והמבונן חסר, יאס
מכסה מבחין, כי אין רלוני להאריך בנבינים כמו אלה. וע' סדר הדורות (סמו"א)
אות ה') נסס ס' ברית מנטסה, מכונין לדברי הי"ס. מהנ"ל.
** ע' ברכות (דף ס.) ומגלכ (י"ס :), וירושלמי פסח (פ"ב) ומגיגה (פ"א)

הגה וכתב הרמב"ם ז"ל בהקדמתו לפירוש המשנה ויוכל אדם להקשות
 אם פירושי התור' כולם מקובלים מפי משה וקבלם כולם מסיני
 וכמו שאמרו מה שמיטה מהר סיני אף כל התורה כלליה ופרטיה מסיני .
 אם כן למה אמרו במקלת הלכות יקירות שהם הלכה למשה מסיני . זה
 ענין תשובתו . כי כל התורה כולה עם פירושיה כאשר קבלם משה מסיני
 כלם נכתבו או בפירוש או ברמז או כלמדת באחת מי"ג מדות שהתורה נדרשת
 בהן . אמנם דברים שאין להם רמז בתורה ולא היקף ואי אפשר לעמוד
 עליהם מדרכי הסברה אמרו בהם שהם הלכה למשה מסיני . רק שלפעמים
 הביאו עליהם מקרא דרך אסמכתא אבל אין זה כוונת התורה כלל ע"כ
 הג"ה . וכתוב בסמ"ג בהקדמת לאוין כי לולא התורה שנעל פה היתה כל
 התורה בעירובן שהרי הרבה מקראות סותרין זה את זה . ואי אפשר לעמוד
 עליהן וליטבן רק בתורה שנעל פה שקבל משה מסיני והאריך שם במקראות
 הרבה כאלו . ע"כ הגה"ה : והוא ע"ה לימד אותה לישראל כל אותן
 ארבעים שנה שהיו במדבר ככתוב ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
 צונו יי' אלקי : [הגה"ה ואמרו רז"ל כי כל אחד מישראל היה שומע כל
 דין ודין והלכה ד' פעמים עד כאן הגה"ה] : והוא ע"ה מסר' ליהושע .
 ולזה אותו עליה . ויהושע מסרה לזקנים שהאריכו ימים אחריו : [הגה"ה
 וכתב הרב אנרנבאל שנכלל הזקנים הם שופטי ישראל שהנהיגו ישראל אחרי
 יהושע . והראשון שבהם עתניאל בן קנו שקבל התורה עם בית דינו
 שיהושע ובית דינו . דהיינו הזקנים ואלעזר ופנחס שהיו בימי יהושע ובימי
 משה רבינו . ויהושע היה ראש שלהם . מעתניאל קבל אהוד בן גרה .
 ובימיו היה שמגר בן ענת שופט את ישראל שנה אחת . ואחריהם ברק בן
 אבינועם ודנורה אשה כביאה . ואחריהם גדעון בן יואש ואבימלך בנו .
 ואחריהם תולע בן פואה . ואחריו יאיר הגלעדי . ואחריו יפתח הגלעדי .
 ואחריו אבנן הוא בועז . ואחריו אילון הזבולוני . ואחריו [עבדון בן הלל
 הפרעתוני כל"ן הלל הפרעתוני . ואחריו שמסון . ואחריו *] עלי
 הכהן . כל אילו י"ב שופטים עם קמחי ישראל בימיהם היו
 נכללים בזקנים אלו והשופטים הנהיגו ישראל דור אחר דור כמפורש
 במקרא בספר שופטים . עד כאן לשון הרב בהקדמת ספרו נקלת אבות] .
 וזקנים מסרוהו לכביאים : [הגה"ה כתב הרב אנרנבאל סדר הכביאים
 שמואל הכביא קבל מעלי . ובימיו היה שאל המלך . ואחריו גד הקוזה
 וכתן הכביא ודוד מלך ואביתר כ"ג . ואחריהם אחיה השילוני . ועדו
 הקוזה . ושמעיה הכביא . ואחריהם כ"ג ועזריה אחריו כ"ג . ואחריהם
 אליהו הכביא . ובימיו עזריה בן עודד ומכניה הרואה . ויהוא בנו .
 ועובדיה ויחזיאל בן זכריה . ומכיהו בן ישלח . כולם כביאים . ויורם
 כהן גדול ויהוידע אחריו . ואחריהם אלישע בן שפט . ויונה בן אטיתי .

וחכריה

ומגלה (פ' הקורא עומד), ומד"ד (שמו' פ' ח"ו), וילקוט שמעוני (פ' תשא סי' ת"ה).
 * ע' פי' הר"ק לשופטים י"ו . מהכ"ל .

ספר יוחסין

וזכריה בן יהוידע. ויהושע כהן גדול. ואחריהם הושע בן בארי ואחון
אביו של ישעיהו. ולדקיה כהן גדול. ואחריהם עמוס. ובימיו היו
כהנים גדולים יואל ויותם אחריו. ואחריהם ישעיהו בן אמוץ. ובימיו
היה כהן גדול הושעיהו. ואחריה' היה מיכה המורשתי. ובימיו היה
כהן גדול שלום. ואחריהם יואל בן פתואל. ונחום ונצקוק ושריהו כהן
גדול. ואחריהם ירמיהו בן חלקיה ולפניה ואוריה כנאים. וחלקיהו
כהן גדול. ואחריו עזריה כהן גדול. ואחריהם יחזקאל בן בוזי. ובימיו
היה ברוך בן נריה. ויהולדק אביו עזרא כהן גדול. כל אלה י"ב דורות
היו כנאים וקבלו התורה זה מזה. עם אשר חכמי ישראל לרוב שהיו
בימיהם וכל אלו הכנאים מפורשים במקרא ע"כ הגה"ה: דור אחר דור
עד כגי זכריה מלכבי. שבהם נחתם המזון. וכסתלקה הכנואה מישראל.
והכנאים מסרוה לאכשי כנסת הגדולה וכמו מאה ועשרים זקנים היו
מהם: [הגה"ה, והרב אברבנאל כתב כי כגי זכריה ומלכבי. אע"פ
שכנאים היו. נכללו באכשי כנסת הגדולה כי הם היו כנאי' אחרונים
והיו בכלל ק"כ איש של כנסת הגדולה והיו בתחלת בית שני והוסיף עוד
למנות על אלו המוזכרים. רחום. בענה. ומספר בן רמיעאל גם הם
היו י"ב ראשי אכשי כנסת הגדולה ע"כ הגה"ה: זרובבל בן שאלתיאל
ויהושע בן יהולדק. וכמיהה בן חכליה. ושריה. רעמיה. מרדכי. עזרא
הסופר. שמעון הלדיק היה האחרון מהם ואמרו כי הוא עדו בן יהולדק הכהן
הגדול") והוא קבל מהם. ובימיו נשמד' מלכו' פרס על ידי אלכסנדרוס מלך יון.
והוא בא לירושלם בשנת ארבעים לבנין הבית ונבקש להקריבה. ובאה העיר
במלור. וילא אליו שמעון הלדיק לבוש בגדי כהונה. וכשראהו אלכסנדרוס
מוקדון עמד מפניו. וכשא אותו וגדלו. ושמעון שאל ממנו שיעלה מעל
ירושלם וכתפיים לו. ועלה מעליהם. ועל זה תמהו שריו ועבדיו. איך
שב מאשר זמם לעשות. והוא אמר להם דמות דיוקנו של זה אני רואה
שהולך לפני במלחמתי ומנצק. ועל זה התנה המלך עם שמעון הלדיק
שכל בן שכולד לכהנים באותה שנה שיקראו אותו על שמו אלכסנדרוס
ואיתחילו ישראל במניין שטרותיהן מאותה שנה שהיא היתה שנת חלף ללאת'
מארץ מצרים. ושנת ג' אלפים וד' מאות וקמשים לתאריך העולם.
[הגה"ה, וכתב הרמב"ם ז"ל בהקדמת סדר זרעים ובימיו שמעון הלדיק
היה ר' דוסא בן הורכינוס והאריך ימים עד בימי רבי עקיבא ע"כ.
וכת' הרב אברבנאל פרק משה קבל תורה כי בימי שמעון הלדיק היה
אריסטוטלוס הפילוסוף עכ"ל]. ואשוב לענין ואומר כי אכטיגנוס איש
סוכו קבל משמעון הלדיק. ותלמידיו היו לדוק ובייתום שילאו לתרבות
רעה. והקזיקו במינות לפי שלא הבינו כוונתו בעבודת האל ית"ש מאהבה.
ופרקו עול מלכות שמים מעליהם יחס היו ראשי המינים והאפיקורסים
שר"י. ואשר תלמידיו כולם היו לדיקים גמורים. [הג"ה וכת' עוד
הרמב"ם ז"ל כי בימי אכטיגנוס היה ר' אליעזר בן קרסוס כהן גדול].

ויסי

(* ע' נראש הספר נדבדי הרב המחבר על אודות שו עין הלדיק ובהג"ה שם
וב' מאור עינים נפוקיו על דבר הכהנים הגדולים. מהכ"ל.)

ויוסי בן יעזר איש לרידה. ויוסי בן יוסקן איש ירושלים. קבלו מאכטיגנוס :
 [הג"ה, וכתב האברבנאל כל אלו האוגות המוזכרים היה אחד מהם
 כשיא והשני אב בית דין וראש ישיבה ולהיות ב' בשררה נחלקו זה עם
 זה וכמשבו תלמידים אמריהם ע"כ הג"ה]: יהושע בן פרכיה וכמאי
 הארבלי קבלו מהם. ובימיו*) אירע מעשה של ישו הנולדי כי הוא היה תלמידו
 של יהושע בן פרכיה: [הג"ה עוד כתב הרמב"ם ז"ל ובישיהם היה יוסקן
 בן שתמיה כהן גדול עכ"ה]: יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח קבלו
 מהם. [הג"ה עוד כתב הרמב"ם ז"ל ובישיהם היה טובי המעגל ואליועני
 בן הקיף. (ויהודה בן טבאי) עכ"ה]. שמעיה ואנטליון קבלו מהם
 וגירי לזק היו. [הג"ה עוד כתב הרמב"ם ובישיהם היה עקביה בן
 שהללאל. וסמן. ואדמון. ור' מישא ע"כ]. הלל ושמיאי קבלו מהם:
 [הג"ה, עוד כתב הרמב"ם ז"ל ובישיהם היה ר' יהודה בן בתירא ורבי
 פפוס. ור' יוסקן בן נג נג. ומכניה בן חזקיה בן גרון. (ומכניה) [אולי ז"ל
 וכמויא] בן הקכה. ונבא בן צוטא. ור' יוסקן בן המירכי ור' גטליאל הזקן
 וכקום הלבלר. ואלו הז' כמות היו כל זמן בית השני ולא ראו הקורבן. אבל
 המבורה שאמריהם אלו ראו הקורבן. ואמרו רז"ל שמונים תלמידים היו
 לו להלל הזקן שלשים מהם ראויים שחזרה עליהם השכינה כמשה רבינו
 ע"ה. שלשים שחזרו להם חמה כיהושע. עשרים בינוכים. הגדול שבהם
 יוסקן בן עזיאל. הקטן שבהם רבן יוסקן בן זכאי. ע"כ הגה"ה]: רבן
 יוסקן בן זכאי. ור' שמעון בנו של הלל קבלו מהלל ומשמאי ובית דינם.
 ומעשה תלמידים מגדולי ישראל היו לו לרבן יוסקן בן זכאי. ואלו הן.
 ר' אליעזר הגדול. ור' יהושע בן חנניה. ור' יוסי הכהן. ור' שמעון בן
 כמחאל. ור' אלעזר בן ערך: [הג"ה, ומבירי ר' יוסקן בן זכאי. ר'
 אלעזר בן יעקב. ור' לזוק. ור' אליעזר בנו. ורבי ישמעאל בן אלישע
 כהן גדול. אבא שאול. ר' אליעזר המודעי. ר' חכינא סגן הכהנים.
 ור' גטליאל ור' שמעון בנו. ר' חכינא בן אכטיגנוס. ור' חכינא בן
 דוסא. ור' חכינא בן תרדיון. ושמואל הקטן. ור' אלעזר בן פרטא. ור'
 אלעזר בן דמא. ומכניא בן מכניאי. ור' יהודה בן בבא. ע"כ הגה"ה]:
 ומתלמידיו של ר' אליעזר היה ר' עקיבא בן יוסף: [הג"ה, וכתב הרמב"ם
 ז"ל. ובימי ר' עקיבא היה ר' טרפון. ור' אלעזר המודעי. ור' אלעזר
 בן עזריה. ור' ישמעאל. ור' יהושע בן קרקה. ומכניה איש אונו.
 ושמעון בן נכס. ויוסקן בן ברוקה. ור' ישמעאל בנו. ור' יוסקן בן
 גודגדא. ור' אלעזר חסמא. ורבי יודא בן תישא. ומהם קבלו ר' שאיר
 ור' יודא ור' יוסי ור' נתן ור' יוסקן הסכדלר ור' יוסי הגלילי. ור'
 אלעזר בן שמוע. ושמעון בן עזאי. ושמעון בן זוטא. ור' חולפית
 המתורגמן. ומהם קבלו רבי יהודה הנשיא ומבירי עכ"ל. ע"כ הגה"ה]:
 רבן גטליאל הזקן קבל מרבן שמעון אביו ומרבן יוסקן בן זכאי. ור'
 שמעון בנו קבל ממנו. רבן גטליאל בנו קבל ממנו. רבן שמעון בנו קבל
 ממנו. ור' יהודה הנשיא הנקרא רבינו הקדוש קבל מר' שמעון אביו:
 הגה"ה

*) וע"ל ערך יהושע בן פרכי, ויש להאריך בדברי יב"פ וכמאי הארבלי (אבות פ"א)
 ועת לחשות. והמשכילים יבינו. מהכ"ל.

ספר יוחסין

[הגה"ה כתב האנרנכאל בהקדמתו לכקלת אבות בימי בית שני אע"פ שהיו המלכים עבית משזכאי ומנית הורדוס ללאת ולבא ללקום מלחמת ישראל. היה בהן תמיד נשיא עבית דוד. והלל זכיו ונהנו הנשיאות ק' שנה לפני הבית. ור' שמעון בן הלל היה נשיא אחר אביו הלל. ואחריו ר"ג בנו. ואחריו ר"ש בנו. והוא היה בימי ר' יוסקן בן זכאי ובימי קמרב הבית. והרגו טיטוס. והיה ריב"ז ראש ישיבה. אחר כך כתסנה לכשיא רבן גמליאל בן רשב"ג הכהרנ. והיה בעל אקותו ר' אליעזר בן הירקנים הנקרא ר' אליעזר הגדול. ואונקלוס הגר תלמידו. ורבן גמליאל זה מלק עם ר' יהושע והעניירוהו מנשיאותו. ומיו ר' אלעזר בן עזריה עשו. והכהינו הנשיאות ביקד ובישיהם היה רבי עקיבא בן יוסף. וכן כויבאל. וכקרנה ביתר. ובימיו קבר נטאלטיאים ספר אלמגסטי בקממת המתוכה. ע"כ הגה"ה]: וכמה חכמים גדולים היו בדורות ההם והם הנזכרים בטענה ובתוספתא ובסבילתא. ורבינו הקדוש זה היה חכם גדול ומסביל והגיע לגדולה ומעלה רבה עם אנטוכינוס סלך רוטיים שהיה אהבנו עד סאל ומכבדו וגדל זביתו והאריך ימים זביתו. ועשה טובות רבות בישראל. והרבין תורה זרבים. ושמע סר' אליעזר בן שמע. וסר' יוסי. והיו קביריו ר' ישמעאל זרבי יוסי. ורבי שמעון בן ר' יוסקן בן זרוקה. ורבי אלעזר בנו של רבי שמעון בן יוסאי. ור' שמעון ורבי אלעזר זכיו של ר' יהודה. וסומכוס. ופלימו. ורבי יהושע בן קרקה. ואיסי בן יהודא. ומקן בן פנקס. ורבי פדת. ורבי אלעזר בן פרטה. ורבי יעקב איש כפר פכניה. ורבי פנקס בן יאיר. ועוד חכמים גדולים זולתי אלה. ומימות עשה רבינו עליו השלום ועד רבינו הקדוש לא נכתב ספר בתורה שנעל פה שילמדו אותו זרבים. אלא על פה היו חכמי הדורות שעברו לומדים דיני תורה ופירושה. אף על פי שכל גדול ספטי ישראל שהיה בזמנים ההם היה כותב*) לעממו ולקביריו ולתלמידיו

סה

(* ע' הקדמת הרמב"ם לסדר זרעים, וע' ספרי היחש לכתב אשירי כו' (שער ג' פ"ה הערה א'), וע"ל ב'גנת רש"ג וו"ל: תלמוד וחסנה לא כתיבו אלא תרוגי הוו חמרי ווהירין רבין להגדרסיכהו על פה אבל [ושם הוספתי חלת [לא] עפ"י כ"י שהניא לנו החכם בעל חפש חמנונים, אבל חן כוסחי לא כו'] חוכסחי דכתיבי כו', בכל זאת יגיד לנו נאגרתו ה'קרה הכ"ל כי חגלות סמדים היו בידי היחידים חחרפשוניס וכדעת הרב בעל יסוד עולם בזה, באחריו: ולא הוו להן להכחו קחאי דעד דאפטט ר' דגרסין לי' פה אחד ללס כגון פרושי דהשתא דחפרדיכנא פנחנא וכיוצא בכו לתלמידי דילנא דכלהון נמירין לי' והאי כתיב חדא אכפא והאי כתיב אשא אחרת כי דחוי [שמי חלות "כי דחוי" אינן בואת אשר בספר זה] הכי הוו חפרדין למשנתהון וקרי לפירושיהון תלמוד כו', עכ"ל (כפי כוסח כ"י הכ"ל, אף כי לנוסח שפנינו בספר זה: ולא הוו להן להכך קחאי דעד דאפטט רבי חבור כתיב כו', ע"ש עוד ומנין כי דעת רש"ג ורש"י [שנת (ו'): ד"ה חגלת סמדים כו', ושם (ז'ו'): וערוכין (ס"ג): ד"ה כגון חגלת מענית כו'] ודעת הרב בתל יסוד עולם בזה, אחת היא, וחוט חשילש הוא, וכדעתנו נספרנו (שם) כי כתנים נכתבו, אבל לא נחסרו לכל, ודלא כבעל חפש חמנונים (בספרו הוא) אלא חשן להוכיח הספדר וכל, אמנם לדעת

עה ששעע מדיכי התורה וקבל מרבותיו : [הג"ה , וכחז הסמ"ג בהקדמתו
 כשהגלתה הגולה עם יהויכין מלך יהודה לבבל גלה עמו החרש והעסגר
 אלף דניאל ומצורתו כו' עד סאיתו היום והלאה ישיבת הקבטה לא זזה
 ממקום כהרדעא היושבת על כהר פרת ואם וועד לרוב לקבצים עד
 היום הזה והם תלמידי חכמים אשר למדו מפי הכנביאים אשר גלו עם
 יכניהו וכשעלו בני הגולה עם זרובבל לירושלם ואחרי כן עלו קבצים עם
 עזרא וקבעו ישיבת הקבטה בירושלם לא כל בני הגולה עלו עמהם אלא
 כשאר המון רב בבבל ואע"פ שנקבע ישיבת הקבטה בארץ ישראל ישיבת
 הקבטה אשר בכהרדעא לא פסקה . ומישיבת ארץ ישראל ומישיבת בבל
 תלמידי חכמים וכנביאים פשטה הוראה לכל ישראל ומפיהם קיים כל
 ישראל ודור אחר דור עד היום הזה עכ"ל . וכחז עוד כי לא ככתבה
 התורה שנעל פה להיות כי ארוכה מארץ מדה לכן כתב הקב"ה זכרון
 המלות בקילור בתורה שנכתב ופירושיהן נעל פה . ועוד טעם אחר אמרו
 בפרקי ר' אליעזר מפני שראה הקב"ה שעתידין האומות להעתיק התורה
 שנכתב לכן מסר למשה סימנים נעל פה עכ"ל . ונספר העורה כתב
 טעם אחר למה לא ככתבה התורה שנעל פה עיין גם חלק א' ע"כ] .
 וכן היה הדבר כוהג בזה מקדם עד רבינו הקדוש שראה שהקבטה
 הולכת ומתדלדלת והקבט' מתפורים לקלוי אדמה . ודאג שאם הם ושלום
 משתכח תורה מישראל ועמד הוא ונית רבינו בהסבטה סכל חכמי ישראל
 וראשי האבות וזקנים שהיו נדור ההוא ומנר כל השמועות וכל הדינים
 והביאורים שנשעו ממשה רבינו ע"ה . ושלמדו ושהורו חכמי ישראל בכל
 דור ודור בדיני התורה והלכותיה . וכחז מהכל ספר המשנה שקולק
 לששה סדרים . בששים ואחד ספכתו . ונסתח ונקמם בשנת ג' אלפים
 מתקט"ט לסנין העולם . שהיא הימה שג' ת"ך לקורבן הנית : [הג"ה
 וכחז הרב אברנאל כי בימי רבינו הקדוש היו באדום חכמים גדולים
 וגלייכום ניסיו פירש פרקי אפוקרט שכבר היה מימי אדמונו ואסתר .
 ומנר ספרים הרבה ברפואה . ונכל הקבמות היה נשלים רבינו הקדוש
 עכ"ל . הגה"ה] . ושנה אותו ברבים וכתפסע בכל ישראל הקרינים
 והרקוקים והודו לו הכל זו . ולא היה נודד כנף ופולה פה ומלפף .
 אלא נודע לכל ומתברר כי היא באמת תורה שנעל פה שנמסרה למשה
 רבינו ע"ה מפי הגבור' בסיני . והאמינו בו כל ישראל . וידעו כי ברוק
 הקדש ובסיוע הש"י נתמנר הספר הזה וכחזו אותו וכתפרס' בכל
 גליות ישראל . ומזרו ללמוד אותו ברבים כמו תורה שנכתב . ואילו הן
 גדולי החכמים שהיו בימי רבינו הקדוש . ר' שעעון ור' גמליאל בכיו .
 ור'

בכתיבת היחידים יודו הכל , וע"ג חש"כ נספרי היחש כו' (שם בהג"ה ב' להערה
 הכ"ל) . ובדבר טעם העדר כתיבת מושנע"פ (בהערה היא ונהג"ה ב' שם) , ואף
 מהכ"ל . להאריך .

ספר יוחסין

ור' אפס . ור' קנינא בר קמא . ור' קייא . ורנ ושואל . ורבי ינאי ובר קפרא . ורבי יהושע . ורבי יוסקן : [הג"ה והראב"ד בהשגותיו על הקדמת הרמב"ם ז"ל השיג וכתב כי שואל ור' יוסקן ורבי ינאי ובר קפרא ור' אושעיא לא היו מבית דין של ר' רק לוי ור' ביסאי ורבי קמא נכו . ורבי ישעאל ברבי יוסי . ורבי יוסי בן לקינא עכ"ל . הג"ה] . ועם אלה אלפים ורננות סקכטי ישראל . ולאחר פטירת רבינו הקדוש היה ראש ישיבה ר' קנינא בר קמא . והיו קבריו רנ ושואל . ורנ קבר ספרי (וספרי*) . לבאר עקרי העשנה . ורבי הושעיא ובר קפרא כתבו ברייתות . ור' יוסקן קבר תלמוד ירושלמי לכמו ש' שנים אחר הקורנן . ואחרים קברו סכלמות ועדרשות ופירושי התורה . והדור הראשונים שהאטוראים היו רב ושואל . ורנ ירד לבבל ונמטנה ראש ישיבה אחר אשר נפטר ראש ישיבה ר' שילא . ורנ נפטר בשנת ד' אלפים ושלש לתאריך העולם ועם אלה היו כמה קכטי קניי' להם בדור ההוא . ובדור השני סגדוליו היו רב יהודה ורב הוכא . רב יהודה היה לראש בנהרדעא . ורנ הוכא היה לראש בסורא . ונפטר בשנת ד"א וכו' לתאריך העולם . וסגדולי הדור אחריו היו רב קסדא ורנ יוסף . ורנה בר נמטי . ורנ יוסף היה נקרא סיני . ורנה נקרא עוקר הרים . ונפטר רנ יוסף בשנת ד' אלפים פ"ה לפרט . וסגדולי הדור הרביעי של אטוראים היו אביי ורנא . וכמה קכטי קברים ותלמידים עמהם . ונפטר אביי בשנת ד' אלפים קי"ג לתאריך העולם . וסגדולי הדור הקטישי של אטוראים היו רנ נמקן בר ילקק ורנ פפא ורנ הוכא בריה דרנ יהושע . ורנ נמקן היה ראש ישיבה בפוטנדימא . ורנ פפא נפטר בשנת ד' אלפים קל"ב . וסגדולי הדור השני היו רב אשי ורנינא . ורנ אשי היה ראש בסורא ס' שנים . ורנינו הקדוש לא נעלא תורה וגדולה וקסידות וענוה נמקום אחד כמו ברנ אשי והוא התקיל לקבר תלמוד הבבלי והוא פי' המענה ולא הספיק לסיים אותו עד שנפטר בשנת ד' אלפים קפ"ד שנים למנין העולם . וסגדולי הדור השניעי של האטוראים והוא האקרון היו ערימר וטר בר רב אשי והם וקבריהם סייעו התלמוד הבבלי הזה עם המקנות והנזירות והענהגים שתקנו ושגזרו קכטי כל הדורות טישות רבינו הקדוש ז"ל ועד ישיהם וקתמו אותו בשנת ד' אלפים רס"ה למנין העולם . ונמפוט בכל ישראל וקבלו אותו עליהם ולטדו אותו ברנים קכטי כל דור ודור . והסכיעו עליו כל ישראל ועליו אין להוסיף ועטנו אין לגרוע . ואחרי כן עמדו רנן סבוראי עמהם היו ראש ישיבות בדורות האחרונים . וסגדולי הדור הראשון היה רנה בר יוסף שהיה ראש ישיבה אחר רנינא ל"א שנה וניטיו נחתם התלמוד . וכמו ע' שנה היה עשהתקילו לקבר התלמוד ועד שנחתם . ושי"ו שנה היה עשנכתנה המענה עד שנחתם התלמוד הזה . ונפטר רנה בר יוסף זה בשנת ד' אלפים רע"ד וכמה קכטי גדולים

(* ע' סדר הדורות (סדר תנאים ואטוראים אות א') שהאריך בוה . מהכ"ל .

גדולים היו בדור הראשון הזה. ונדוד השני אמריהם היה רב אחאי בר רב הונא ומנריו. ורב שמואל בר רבא. ורבינא מן אומלא. ואמרי ר' סימוןא. ורב עינא. רב סימוןא היה לראש בפומבדיתא ורב עינא בסורא. ואמר כך היה רב קנן. ואמרי רב ערי. ואמרי רב הונא. ואמרי רב חנינא. ומגדולי הדור הרביעי מרבנן סבוראי היה רב ילקא. ומגדולי הדור הקמשי מהם היה מר הונא ראש ישיבה בסורא. ומר רבא בפומבדיתא. ואמריהם רב אשנא הכקרא רב עשרשיא, וכפטר בשנת ד' אלפים תש"ב. ורב בוסאי. ואלה היו סוף רבנן סבוראי. ואמריהם עמדו הגאונים. הדור הראשון מראשי פומבדיתא היה ר' חנינא מנהר פקוד. ואמרי היה ר' הילאי הלוי. ואמרי ר' יעקב מנהר פקוד. ואמרי רב שמואל גאון עבדי בניו של אטימר קבירו של רב אשי. וביטוי אלו היו ראשי ישיבות במתא עמסאי. רב הונא בר יוסף ור' קייא עטישן. ואמרי מר יוקא והוא רבא בר כוטראי. ואמרי רב יהודה גאון. ואמרי רב יוסף. ואמרי רב שמואל בר ערי. וביטוי היה ר' שמעון קיירא. ולא כתסנה גאון והוא סיבר הלכות גדולות בשנת ד' אלפים תק"א. ואמריהם היה לראש רב אחאי עשנאא והוא סיבר השאלות. והוא היה חכם גדול. ואמרי רב כטרוי. והדור השלישי של גאונים בפומבדיתא היה רב ערי הכהן מנהר פקוד. ואמרי רב אדא. ואמרי רב יהודאי. וכפטר בשנת ד' אלפים תקכ"ג למאריך העולם. והוא סיבר הלכות פסוקות וסגי כהור היה. ואמרי היה רב אהוכאי ורב ערי הלוי בר עשרשיא ורב עלכיא. ורב סינאי. ורב הונא הלוי. ורב ילקא. ורב מנשה. ורב בני. ורב ישעיה. ורב יוסף בר שילא. ואמרי רב מרדכי הכהן. ונדוד הקמשי מהם היה רב יוסף בר קייא. ואמרי רב ילקא בר רב קייא. ואמרי רב יוסף. ואמרי ר' פלטוי. ואמרי רב אחי הכהן. ואמרי רב עתמיה. ואמרי רבה בר רב אסי. ואמרי רב למך גאון בן פלטוי. ואמרי רב האי בר דוד. ובימי הגאונים האלה שהיו בפומבדיתא הוקם לראש במתא עמסאי רב הילאי. ואמרי רב עשה הכהן בר יעקב. ואמרי רב כהן לדק בר רב אסועאר. ואמרי רב אסועאר בר רב מרדכי. ואמרי רב שר שלום בר רב בועז. ואמרי היה רב כטרוכאי גאון בן הילאי. ואמרי רב עמרם גאון הוא שלק סדר מפלות לספרד. ואמרי רב נקשון בר רב לזוק. ואמרי רב למך בר קיים. ואמרי רב עלכיה. ואמרי רב הילאי בר רב מישאל. ואמרי רב יעקב. ואמרי לא היה במתא עמסאי חכם עד שלק דוד בן זכאי הנשיא אל ארץ עלרים במכות המלך שהי' בזמן ההוא. והביא עמם את רבינו סעדיה הפיתומי גאון והיה ראש ישיבה במתא עמסאי שמי שנים ומשועי יהודה היה עבדי שילא בר יהודה עזרע ר' חנינא בן דוסא ולא עמד אלא מעט בגדולה עד שהיה לו מריבה וקטטה גדולה עם דוד בן זכאי זה הנשיא ובקש להרוג אותו וכבדא עמנו ז' שנים. ואז קבר כל ספריו. ודוד בן זכאי הקים מתמו ראש ישיבה רב יוסף בן יעקב. וכפטר רבינו סעדיה בשנת ד' אלפים תש"ב למאריך העולם. ובפומבדיתא

היה לראש רב קטיו בר רב אמונאי. ואחריו היה רב יהודה בר רב
 שמואל אביו של רב שרירא. ושהדור השניעי של הגאונים היה רב ששכר*
 כהן. ורב כהן לדק בר רב יוסף. ואחריו ר' מניא אביו של רב שרירא.
 ורב אהרן כהן. ואחריו ר' נחמיה. ואחריו ר' שרירא גאון והוא האריך
 ימים ובשאלה העמיד לבנו רב האי ז"ל והואינו על כסאו. ורב האי זה
 הרביץ תורה בישראל יותר מכל הגאונים שלפניו. ולאורו הלכו דורשי
 התורה מסורק למערב ומצית דוד היה מורע הטלובה. מנבי ארונבל בן
 שאלתיאל. וכמו פי' שנה עמד בגדולתו וכמו ל' שנה היו ימי חייו.
 וכפטר בשנת ד' אלפים תשל"ק למנין העולם והוא היה סוף הגאונים
 וביסיו היה ראש ישיבה קמיו אביו אשתו רב שמואל הכהן בן מפני.
 והוא גם כן קיבר ספרים וכפטר קודם רבינו האי ז"ל כמו די שנים.
 ובני ישיבה רבינו האי לאחר פטירתו הקימו את קזקיה בן בנו של דוד
 בן זכאי לראש ישיבה. ועמד בגדולתו שתי שנים. והלשינו בו אל הסגך
 ועינה אותו בכל סיני עינויים וברקו שני בניו לספרד לרב יוסף בר רב
 שמואל הנניד. והיו עמו עד שנהרג רב יוסף בהשמד בנרנטה והמה
 נמלטו וברקו לארץ אדום. ושארעם היה ר' חייא דאודי שנפטר בקזטיליא
 בשנת ד' אלפים תתק"ד. ואחריו לא היה בספרד אדם מיוחס מורע
 דוד. וקודם שפסקו הגאונים וראשי הישיבות שישראל הימה סנה שאת
 ה' ית' שינא ממדינת קרטנא שליט שמונה על ליים שלק שלך ישמעאל
 לכבוש ספינות מאדום ולשליל שלל ולבזז בזו. וכנס בשליחיתו עד ארץ
 ישראל. וכנס כמה ספינות ומהן הימה אחת שהיו בה ארבע מוזים
 גדולים שהיו הולכים לארץ קוסטאנטין להכנסת כלה. ואחר איתן השליט
 הזה האחד מהן ר' קושאל אביו של ר' סנכאל. והשני היה ר' ששה
 אביו של ר' מנוך ואשרו עם אשתו ועם ר' מנוך בנו והוא עודנו נער.
 והשליש הוא מלה עיניו באשת ר' ששה ובקש לענותה כי הימה יפז
 מראה. והיא זעקה אל אישה בלשון הקודש ושאלה אותו אם הכטנעים
 צים הם חיים לתחיית המתים. והוא השיב ואמר ה' מבזן אשיב וגו' (*).
 וכששמע' את דבריו השליכה ענטה צים וטנעה ומתה. והשלישי סאומס
 הכטנעים היה ר' שמריה בר אלמקן. והד' מהם לא נחפסם שמו.
 ור' שמריה נסכר באלבסנדריא של חלרים. ומשה עלה למלרים ונעשה
 שם לראש. ור' קושאל נסכר באפריקה וכתמנה לראש במדינת אלקירין
 [אל קירואן כנ"ל. ע"ל שם. וכן להלן]. ושם הוליד את ר' סנכאל
 ור' ששה ור' מנוך בנו הניאום השליט לקרטנא. ופדו אותם ממנו הקהל
 כסבורים שהיו עמי הארץ. ור' ששה הלך לנית מדרשו של ר' נתן הדו"ק.
 וישב לו לפאה אחת ושעע אותו מפרש לתלמידיו מה שאמרו במסכת יוסף
 על

(* יש נוסחאות "מכשר" ויש "מכשר", וכנראה "מכשר", ואין ל-אריך.

מ-כ"ל

(**) כונתו לכתוב (תהלים ס"ח כ"ג) אחר אדני מנצח אשיב אשיב וחללות ים.
 ע"ל בהעמקת דברי בעל הקבלה.

סנכ"ל

על כל הזאה טבילה. [מה) שהי' הכהן גדול טעון לטבול את עלמו
 ביום הכפורים על כל הזאה והזאה]. ועל זה קס ר' עשה זה על
 רגליו. ואמר לו פשו להו טבילות. וכששע ר' נתן ותלמידיו את דבריו
 תמחו זה אל זה. והכירו בו כי היה אדם גדול. ושאלו עמנו הרבה
 שמועות וכמה הלכות שהיו מסופקים בהם וידע אותן ופירשן כהוגן.
 ואז עמד הדיין ההוא ואמר אחי איני דיין מכאן ואילך אלא זה האורח
 לבוש שק הוא יהיה רב ודיין. ואני אהיה תלמידו מהיום. וכתמכה אז
 ר' עשה לראש על קהל קרטובא. ועשו לו כבוד גדול במלבושים כאיס
 ובמרכב. ושחק בו העלך קרטובה שאד כשראה שאין יהודים במלכותו
 לריכין לאכשי בנל. וילא שמו בספרד וכל ארצות המערב ובאו לו
 תלמידים ללמוד ממנו עכל לד וזה היה בימי רב שרירא. והיה לזה ר'
 עשה תלמידים רבים ומגדולי תלמידיו היה רב יוסף בר יצחק בן שטאכש
 הידוע בן אביהוד (*). והוא פירש התלמוד בלשון ישמעאל. ואמר ר' עשה כתמכי
 לראש ר' מנוך בנו. והיתה מקלוקת בינו ובין רב יוסף שטאכש זה וברק ספניו
 ר' יוסף לדחשק ומת שס. ור' מנוך עמד בגדולתו עד שמת בצכ' ד' אלפי' חשע"ה
 לתאריך העולם. ומגדולי תלמידיו היה רב שמואל הלוי הכניד בר יוסף
 הידוע בן גקטיליה עקהל קרטובא איש משכיל עד שאד. ובקי בכל חכמה וטהיר
 בלשון ישמעאל ובכתביבתם ובדברי קידוחם ומתקלה היה איש רובל מפרנס את
 עלמו בלער והלך לו מקרטובה למדינת עליקה. והכיר בו סופר המלך וראה
 אותו איש משכיל ובבין דבר. ודבר אל מלך הכום (**). מלך פלשתיים. וכשראה
 טוב טעמו ומקמתו ווריזתו עשה אתו שר לבאו ושלטון על ארצו והגיע עמו
 למעלה גדולה. וכמה טובות עשה לישראל. ושמעו הולך בכל הארץ
 בספרד ובאפריקה. וארץ שנער ועלרים וארץ ישראל וארצות המערב.
 והיה עהנה מנכסיו לכל לומדי תורה בכל מקומות הארץ. ובשנת ד'
 אלפים חשפ"ז כתמכה לכניד. וכפטר בשניה טובה ושם טוב בשנת ד'
 אלפים תתט"ו לתאריך העולם. וישב על כסאו רב יוסף הכניד בנו
 בקור נקמד וכעיס ומשכיל ולא חסר עכל מדות הטובות שהיו באביו
 אלא שגנה לבו ברוב עשרו ומקמתו וגדולתו. והיה מתכשא על השמים
 והסגנים עד שקנאו בו וכהרג הוא וכל קהל גרנטה עמו ביום השבת
 ט' לטנת שנת ד' אלפים תתכ"ז (***) לתאריך העולם. וכל ישראל שנכל
 ארצות עשו לו ולהם אצל גדול ומספד. ואמר ר' קושיאל כתמכה לראש
 במדינת

(*) ליגיל שס כתוב בן אביהוד".

(**) לעיל שס כתוב "תכום בן מואחם חלך פלשתיים".

(***) בספר היוחסין שלפני [לעיל שס] "ביום שנת בט"ו נטנת שנת תתח"ד"

ונכל הדברים הזכרים שם, ע"ל שם על כל פרט ופרט ומראה ההפדש ביניהם.
 כי אין רזוני להאריך אף לשנות דבר, כללתי לגזול פעל החכמים החוקרים.

הכ"ל.

ספר יוחסין

במדינת אלקרין ר' חננאל בנו ותלמידו. ואמריו רבי' כמים בן יעקב בן
 שאהן שקיבל גם כן מר' קושיאל ומרבי' האי ז"ל. ומאז פסק התלמוד
 בארץ אפריקה וקור להמפסט בספרד ונלרפת ובאשכנז. ומעשה חכמים
 גדולים עמדו בזמן ההוא בספרד. שם כל א' מהם ילמק. הא' היה
 רבי ילמק בר ברוך בן אלנאליה טקהל קרטנא. וכסמך ברבנות לשם
 בשנת ד' אלפים תתכ"ד. והשני ר' ילמק בן גיאת בן הרב ר' יהודה
 ז"ל. איש משכיל וכבון דבר בקי בכל החכמות. ורב שמואל הנגיד ורב
 יוסף בנו נשארו אותו וגדלוהו למאד והוא העמיד תלמידים הרבה.
 ומגדולי תלמידיו היה רב יוסף הדיין בן סהל. ומתלמידיו ר' ילמק בר
 ברוך הכוזב היה ר' ברוך בנו. ור' יוסף בן לדיק חכם. וכסמך ר'
 יוסף בדיינות בקרטנה בסיון שנת ד' אלפים תתל"ק וכפטר בשכ' תתק"ט.
 והשלישי היה ר' ילמק בן עשה ז"ל בן סבני חכם גדול והלך לארץ עורק
 וישב על כסא רב האי ז"ל. הרביעי היה ר' ילמק בן ראובן ז"ל
 אלברגילוכי בא טברסלונא למדינת דאניה ונתמנה שם לראש ויחכם גדול
 ופייטן היה. והקמישי והוא הגדול שכולם היה חכם המופלא ר' ילמק
 אלפסי ז"ל בר יעקב ז"ל שזא לספרד בשנת ד' אלפים תתע"ה ועמד
 מעט בקרטנה וקור למדינת שליטנה והיה שם לראש עד יום מותו וכפטר
 בשנת ד' אלפים תתפ"ג והוא כבן משעים שנה והעמיד תלמידים הרבה.
 וילא טבעו בעולם בהלכות כמו תלמוד קטן שקיבר ומימות רבינו האי
 ז"ל לא קם כמותו: [הג"ה וכתב בעל לדה לדרך בהקדמתו שאמר
 עליו ר"י בעל התוספות שילאה בן אדם לקבר קבור כמוהו זולתי ששכינה
 עליו שורה. עכ"ל הגה"ה]: ומגדולי תלמידיו היה רבי יוסף בר שאיר
 הלוי בן עיגש. ומנערומו היה כיכר בו השכל והמדע וכן י"ק שנה היה
 כשעמד לפני רבי ילמק אלפסי והבתיירו בחכמה. והיה לו לבן. וכסמך
 אותו ברבנות קודם פטירתו. וכתב לו שאפילו בדורו של עשה לא אישתכח
 כמותה. דאלו לשם כתיב הנו לכם אנשים חכמים וידועים וגו' וכתב
 בתריה ואקח את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידועים ואלו כבונים
 לא אשכח. ורב יוסף היה חכם וכבון. ולאחר פטירת רב ילמק ז"ל ישב
 רב יוסף על כסאו ועל א' את מקומו ועמד בגדולתו ל"ח שנים וכפטר
 בשנת ד' אלפים תתק"א. ומתלוקת וקטע' גדולה היתה בין ר' ילמק
 בר ברוך ז"ל וגם בין ר' ילמק בן גיאת ז"ל ובין ר' ילמק אלפסי ז"ל.
 ורבי ילמק בר ברוך בסמוך למיתתו קרא לר' ברוך בנו ולקח לו באזנו
 כי לא היה יכול לדבר מרוב חולשה. ואמר לו לך לר' ילמק אלפסי
 ואמור לו כי אני יולא ען העולם הזה. וכבר עמלתי לו על כל הדברים
 הקשים שדבר לי בין בכתב בין בעל פה. ואני מפייס עמנו שימחול לי
 כמו כן. ועמוד לפניו תמיד. ויודע אני שיעשה לך טובה הרבה וילמד
 אותך בכל לבו. וכן עשה ר' ברוך ז"ל. מיד אחר קברו את אביו הלך
 אליסכ' לר' ילמק ואמר לו כל מה שלימה אביו. וכשעע ר' ילמק אלפסי
 את דבריו עמד וקרע את בגדיו ונכה בכי גדול ואמר כך קור לכאמו
 ולדבר על לבו. ועמד לפניו ולמד אותו כל ימי חייו. ואמר כן היו

בספרד חכמים גדולים וגם בארץ לרפת . ואשכנז . וארלות אדום .
 וישמעאל . מהם ר' אברהם הלוי בן דוד ז"ל . איש חכם וכוון ונקי
 בכל חכמ' וכן אמותו של ר' ברוך הכוזב היה . הוא קיבר ספרים הרבה .
 האחד מהם הוא הספר שקראו ספר הקבלה סדר זו כילד קבלו התורה
 דור אחר דור . מעשה רבינו ע"ה עד סוף ר' יוסף בן מיגש הלוי ז"ל
 ור' ברוך דודו ז"ל . ומספרו זה לקטתי והעתקתי רוב מה שכתבתי בפרק
 הזה מיקם אנשי השם וגדולי החכמים שהיו בכל דור ודור . ועוד קבר
 ספר המשוב שקיבר בעקרי האמונה הנקרא א"ל עק"רה אל רפ"עה .
 ועוד ספרו הכבד שקבר בחכמת התכונה . וכמה ספרים אחרים עוד .
 והוא קדש את השם ברנ"י ומת על יאודו ונקבר בטולישולא . ואחר כן
 באו כמה מהומות ולרות רבות על ישראל בספרד עד כמעט אבדה
 החכמה . וכשכחה עבני ארלות אלה . אבל בלרפת ואשכנז ושאר ארלות
 הערלים . עמדו מקדם ג' חכמים גדולים מרבילי תורה ויודעי דת ומניכי
 מדע כמו רבינו שלמה בר יצחק ז"ל סעיר טרוויש מארץ לרפת והוא פי'
 התלמוד והוליא לאור תעלומותיו . וכן פי' התורה . ושאר עשרים וארבע .
 וכפטר בשנת ד' אלפים ותתס"ק למנין העולם ועמד אחריו וישג על
 כסאו רבינו יעקב ניכו הנקרא ר"ת : [הג"ה והוא היה בימי ר' אברהם
 בן עזרא כמו שכתבו המוספים פ"ק דר"ה דף י"ג ע"א] : וכן רבי'
 שמעון ורבי' גרשום . וכמה חכמים אחרים עשאר בעלי התוס' שהיו
 בלרפת :

הגה וכתב בעל לדה לדרך בהקדמתו כי רש"י עשה פירושו ברוח
 הקדש ששרה עליו שעשה פי' קלר בלשון לק וברור וקלר אשר
 לפניו לא קם כמוהו ואלעלא הוא נשחכך דרך גמרת הבבלי מישראל
 והקזיקו על ידו כינו ר' מס שעשה ספר הישר לא יסולה בכתם אופיר .
 ורשנ"ס אקיו פי' בנא בחרא ור' יצחק בעל תוספות בן אמותו של ר'
 מס כתב והעידו לי רבותי הברפתים בשם רבותיהם כי נודע וכחפרסם
 שהיו לומדים לפניו ס' רבנים שכל א' היה שומע הלכה שהיה סגיד היה
 לומד כל אחד מסכתא בפני עלמו והיו קוזרים על פה . ולא היה סגיד
 ר' יצחק הלכה שלא היה בפייהם בין כלם כל הגמרא בין עיניהם באותה
 הגדה . עד שנתבררו להם כל הספקות שנגמרא כמו שכתבאר בדבריהם .
 עכ"ל הג"ה : וגם באשכנז ושאר ארלות אדום . עמדו כמו כן הרבה
 חכמים גדולים בחשנה ובתלמוד . ובארץ סלרים זרק המאור הגדול רבי'
 עשה בר מייסון ז"ל הדיין שהשכיל בתורה ונכל מדע ונכל חכמה וילא
 טבעו בעולם ובנפרותו כדנה לנו אומו והפליא ועשה פירוש כפלא לשנת
 סדרי משנה בלשון לק וברור עד מאד . ובשנת ד' אלפים תתק"ל כשחל
 לקבר קבורו הגדול והנפלא שקרא אומו עשנה תורה . ובשנת ד' אלפים
 תתקס"ק למנין העולם נאלס וכחמס הקבור הזה : [הג"ה , וכתב בעל
 לדה לדרך וקלת מהן עוזכרים בחשונת הרשנ"א במחלוקת הקרס בענין
 למוד חכמות קלוניות ורבו של הרשנ"א היה הרב ר' עשה בר נאמן ז"ל .
 ורבינו יונה ז"ל . ע"כ הג"ה] : ומאילאו קבוריו אלה וכתפשוו בכל גליות

ישראל הסכימו כל ישראל לנהוג בהם ולעשות על פיהם בכל דיני התורה ומקנות וגזרות והמנהגות שגזרו והתקינו כחמי ישראל שהיו בכל דור ודור. ועוד קנר ספרים אחרים בעקרי הדת ומוסף על כל זה היה עוד קצת גדול בקצת הפילוסופיה. וקנר זה ובקצת רפואות כמה ספרים. ובאחרית ימיו דרך כובש המזהי לין נזר קדש אבן העזר ר' שאיר הלוי ז"ל בר טודרוס הלוי ז"ל נשיאי הלוי שהיה סעיר ברגוש ובא לעיר עוליטולא. והרביץ תורה והעמיד תלמידים הרבה והוא פירש כמה מסכתות שהתלמוד בדיוק גדול ובפלפול רב ועלום. וקנר בדיני התורה. ספרים הרבה בדיוק גדול ובפטר נקב המלות בשנת ה' אלפים וד' למנין העולם. ומקודם לזה עמדו בספרד כמה חכמים גדולים מנינים בכל קצתה כמו ר' שלמה בן ר' גבירול המשורר ז"ל שהיה בקי בכל הקצמות וסדר ספרים רבים. וכן הקב"ה ר' אברהם בן עזרא ז"ל שפי' התורה ושאר כתבי הקדש וקנר כמו כן ספרים הרבה. ובפטר בשנת ד' אלפים מתקב"ה למנין העולם והוא בן ע"ה שנה. וכן המשכיל והבנון ר' משה בן עזרא ז"ל. ושלת אחיו רבי יצחק. ור' יוסף. ור' זרקיה ז"ל. בני משה ויקום וגדולה ובעלי מדות טובות מושכלים בכל קצתה. ומהם ר' זרקיה הלוי. בעל ספר המאור. והרב המופלא ר' אברהם בר דוד ז"ל. והרב הקב"ה הבנון רבי אברהם בר קייא הספרדי ז"ל שקנר ספרים הרבה. וכמה חכמים אחרים עוד היו בספרד ושאר ארצות זולתי אלה זכר כולם לחיי עולם הנא. ובזמניו באו לעוליטולא כמה חכמים גדולים וכנונים מהם ר' יונה ז"ל סעיר גימלא. ומהם רבי שאיר הכהן ז"ל הנא סעיר כרובנא. שהרבו תורה בטוליטולא והעמידו בה תלמידים הרבה. ובפטרו שניהם בקדש מרקשון בשנת ה' אלפים וכ"ד למנין העולם. ואחריהם בא לעוליטולא רבי אהרן הלוי ז"ל מורע נשיאים שבא סעיר ברבלוני לעוליטולא בשנת ה' אלפים וס"ו לבריאת עולם. ועמד בה ימים מועטים ושם לארצו. ובנימין האלה היה ברבלוני הקב"ה ר' שלמה בן אדרת ותלמידו היה ר' שלמה ש"כ בר יוסף בן עטיאל ז"ל שהרבה תורה לעוליטולא כמה שנים והעמיד תלמידים רבים:

הגה"ה [וכתב בעל כדה לדרך כי הרא"ש כפטר בשנת פ"א ליבירה והיו לו ק' נכים הר"ר יהודה והרביץ תורה אחריו אביו. רבי יחיאל גדול בתורה ובפטר על פני אביו. ור' שלמה קסיד. ואחריו ר' יעקב בעל הטורים. והר"ר אליקים. ורבי משה. ור' אליעזר. ורבי שמעון. ומהלמידי רבי יהודה הנזכר היה ר' סנאס בעל ספר לדה לדרך. ובנימין היה רבי יהושע בן שועיב. ורבי מביר בעל אנקת רובל. וכן רבי דוד הכהן ז"ל. וכן הרר"י שם טוב בר אברהם בעל מגדול עוז]. ובשנת ה' אלפים וששים ומעט העיר ה' את רוח הרב הגדול רבי אשר ז"ל בר יחיאל ז"ל לכאף מארץ אשכנז ארץ סולדתו ובא הוא ונכיו ובני ביתו לעוליטולא להאיר את עינינו ולהוסיף לנו מקדש הסכלות והפתיחות לאור הקצתה והמנוכה והרביץ תורה והעמיד בה תלמידים. ולכבודו ולקלותו קנרתי

קברתי ספר הזה. השם יסכים על ידי ויזכנו ללמוד ממנו ולהשכיל בסודי
 התורה וסודותיה וטעמי הלכותיה. ומגדולי תלמידיו הנכבדים אללו הוא
 המכס המשכיל הנבון הר"ר ישעיה הלוי ז"ל בר יקותיאל שנעשך אחריו.
 ובא שאשכנו ללמוד ממנו. ומגדולי תלמידיו כמו כן המצביעים אליו. הר"ר
 ישראל אחי ש"ל שהשכיל בכל חכמה עוסף על תלמודו ומה שהפליא
 בדקדוק לשון הקדש ובמסורה ובפירוש התורה. ואשר עשרים וארבע
 ספרים :

סדר נשיאות הלל הזקן וזרעו אחריו. ומזרע דוד ע"ה היה. וכמו
 מאה שנים קודם קורבן בית שני עלה הלל הזקן זה מנבל לא"י
 ונתמכה נשיא והיה נקרא הלל הנבלי כמו שאמרו בתלמוד פסחים. ת"ר
 הלכה זו כתעלמה מנבי צמירה שפעם אחת קל י"ד בניסן בשבת ולא
 ידעו אם פסק דוקה את השבת או לא. אמרו כלום יש אדם שיודע אם
 קרבן פסח דוקה את השבת או לא. אמרו להם אדם אי יש שעלה מנבל
 והלל הנבלי שמו. ששימש שני גדולי הדור. והם שמעי' ואבטליון. והוא
 יודע אם פסק דוקה שבת או לא. עמד והורה להם שקרבן פסח דוקה
 את השבת. מיד הושיבוהו בראש ומכוהו נשיא עליהם. ואחריו נתמכה
 ר"ש צנו. ואחריו רבן גמליאל צנו. והוא הנקרא ר' גמליאל הזקן.
 שאמרו עליו כשמת רבן גמליאל הזקן שרף עליו אונקלוס הגר שבעי' מכה
 לורי. ונתמכה אחריו נשיא ר"ש צנו שבימיו נכרז הבית. ואילו הארבעה
 נהגו נשיאות בפני הבית כמו מאה שנה. ואחריו כן נתמכה נשיא ר"ג
 צנו. ואחריו נתמכה רבי שמעון שלישי צנו של ר"ג. ואחריו נתמכה רבי
 יהודה הנשיא צנו. והוא הנקרא רבינו הקדוש שצבר ספר המסכה הוא
 ובית דינו ונקתם בשבת ת"ך למנין שטרות שהיא היתה שבת ק"ך לקורבן
 הבית. ובסעף לפטירתו אמר לבני אחי לריך. וכשעמדו לפניו אמר
 לקמאי ישראל אחי לריך. ככנסו אללו. אמר שמעון בני חכם. גמליאל
 בני יהיה נשיא כי הוא הגדול. ואני בניס היו לרבן גמליאל זה האחרון
 הלל ויהודה והוא הנקרא יהודה נשיאה. ואומרים כי הלל צנו של ר'י
 יהודה נשיאה צו פסקה הסמיכה כשגזרה עלכות הרשעה כל הסעוף
 יברג. ועמד רבי הלל זה ובית דינו וקמאי ישראל וראשי האבות והזקנים
 שהיו בדור ההוא ויסדו לנו במסורת וקבלה שהיתה בידם והתקינו
 הקצבון הכבון והמתוקן הזה העסור בדינו. מהם לקביעות ראשי קדשי'
 וטועדי י"י המקודשים וזה היה בקרוב עוסף ימי חכמי התלמוד שהתקילו
 דברי חכמי המשנה זכרונו לברכה. וזה היה בקרוב צנכין בית שני.
 ועד שנקתם ספר המשנה זכרונו לברכה. וזה היה בקרוב לברכה. היה קצת
 מאות ושליש שנה :

נגמר המאמר הרביעי ונשלם. שבת והודיה ותהלה לאל
 עולם :

עד כאן העתקתי מספר יסוד עולם פרק י"ח מאמר ד'. עוד מלאתי
בספר היקוסין בימי רש"י היה ר"י בר יקר ור"י בר יהודה ורבי
קלונימוס איש רוסי. ומתלמידיו רש"י היה ריב"ץ קחנו והוא עשה פי'
על רוב המסכתות ור' שאיר קחנו של רש"י והוא היה אביו של ר' תם.
ואביו רשנ"ס. וריב"ס ור"י בן אבותם. ואביו היה נקרא רבינו שמואל.
והוא ר"י בעל התוספות. ועל רש"י ור"ת ור"י כתב הסמ"ג בהקדמתו
שמימה' אלו שותים. ועוד היו לרש"י ב' תלמידים גדולי ישראל הא' נקרא
רבי שמואל מנוכעיר"צוק עשה ספר הפרדס. והשני ר' שמעון עשה ספר
הלקט ובימי רש"י היה ר"ש טשנ"ץ בעל תוספות שני"ץ ואביו ריב"ץ.
ובימים אלו היו קלת טן הזכרים בתוספ' ר"ת וריב"ס ורשנ"ס ור"י
ור' שזלס. וריב"ץ ורשנ"ץ והר"ר פדת והר"י והר"ק. ור' שמואל
הנגיד. והר"י מנדפריא. ור' אליעזר עמיץ. ור' דוד עמיץ בורג. ור'
דוד מדורכיש. ורבי אליעזר קילר התוספות שני"ץ ואותן הם סתם
התוספות שמימה' אלו שותים. ר' אליעזר עמיץ היה תלמידו של ר"ת
ובימיו היה ר' יואל הלוי מתן ראב"ן. והוא היה אביו ר' אליעזר הנקרא
ראב"ה. ובימיו היה ר' עשה תלמידו של ר"ת ור' אפרים מרענגשבורג
וראב"ן זקנו של ראב"ה קטיו של ר' יואל הלוי. ובימיהם היה ר' יוסף
טוב עלם. אשר סדר סדר עולם. ור' ענאס עמיץ ור' ש"ט גיסו של ר'
יואל הלוי. ור' אליעזר בר יואל הנקרא ראב"ה והוא מתן ספר ראב"ה
וספר אביאסף היה תלמידו של ר' אליעזר עמיץ ובימיו היה ר' שמעון
תלמידו של רש"י. ור' אביגדור טוי"ץ כהן היה תלמיד ר' שמעון
ובימיו היה גדול א' נקרא ר' אהרן בר אליעזר. ור' ילמק בעל
אור זרוע היה ג"כ תלמיד ר' שמעון. ובימיו היה עהר"ר מזקיה
הנקרא עהר"ק. ורבי ילמק בעל אור זרוע נקרא ר"י טויבאל.
ומתלמידו עהר"ס טרוטכ"בורג והוא היה בשנת מ"ו לאלף השני. ובימיו
היה רבי שמואל שאיב"ץ ותלמידו הר"ר אשר בר יואל אשר מתן
האשר"י ור' מרדכי בר הלל אשר עשה המרדכי הארוך. ור' שאיר כהן
אשר עשה הגהות עיימוניות. ומשרתו ר' שמעון בר לדוק אשר עשה
המשנ"ץ. גם היה תלמיד עהר"ס ר' יואל מאופינהיים. ותלמידו הר"ר
עוזר משלעזיא. ותלמידו עהר"ר איסריל אשר עשה ספר מרומת הדשן.
ובית אביו [וב"ץ כל"ל] ר' ישראל מקריע"ו אשר עשה הגהות אשר"י
ומהור"ר שלום טווי"ן. ותלמידו ר' אייזק טירוט [טירנא כל"ל] אשר
עשה המנהגים. והוא קבל מהר"א קלוזנר ומהר"ר אהרן הקדוש ז"ל.
ע"כ מלאתי בהעתק קבלה. בימי עהר"א טירנא בעל המנהג ורבו
רבי שלום טווי"ן היו עהר"ק ומהר"ר אהרן הי"ד כמו שהביאן בעל
המנהג בהקדמתו ובימיהם היה רבי איסריל הזכור ותלמיד עהר"ר שלום
טווי"ן היה עהר"ל הידוע. ומהר"א טירנא היה תלמיד עהר"א קלוזנר.
והוא היה רב צו"ינא עם עהר"ס לוי. ובימי רבי איסריל היה עהר"ר
ישראל צרי"ן והיה תלמידו ובימיו היה עהר"ו והוא היה תלמיד של
עהר"ל ועהר"ק. ועהר"ר יהודה סינץ ורבי ישראל צרי"ן הזכור היו

בשנת רי"ג לפרט בן מלאתי בתשובתיו. בימי ר' יהודה סינך היה מהר"ר יוסף כהן לרק. ונסוף ימיו עמד המאור הגדול מהר"ר יעקב פולק. ובימי רבי יהודא סינך הכוזב היה רבי יעקב מרגלית. וזכו רבי אייזק מרגלית היה רב עם רבי יעקב פולק בפראג. וכמו נרא שדר גיטין וז"ל אדוני אבי רבי יעקב מרגלית. מהר"ר עכמס מארפורק מהר"ר זיך בעל הידיעה. מהר"ר הייל הזקן מערפורט. מהר"ר יעקב פולין הוא הנקרא מהרי"ל. מהר"ר יעקב ווייל מהר"ר ליפטן בעל הכלקון מהר"ר [?] מרפורק בעל תרוסת הדשן. מהר"ר דוד הלצר שטאט מהר"ר סן כנר"ק מהר"ר ישראל ברי"ן מהר"ר אכשל סג"ל. מהר"ר דוד אייכשטאט מהר"ר טעניל מהר"ר זעליקמן ליון. מהר"ר זלמן ליון. מהר"ר זינג מהר"ר שמאן זיך מהר"ר יוזן רוכיל. מהר"ר זימלן. מהר"ר עשה סינך. עכ"ל הקדמת גיטין. וכל אלו הגאונים מקמי אשכנז ואיטליא היו בדורות שלפניו בקרוב ובדאי הם היו תלמידי הרא"ש וזכו שהרבינו תורה אחריו. או משאר מקמי דורם שהרי הרא"ש נפטר בשנת פ"א וזכו בעל הטורים האריך ימים אחריו. וא"כ רבותיו שקראו לרבי ישראל ברי"ן שהיה בשנת רי"ג קבלו מהם:

עוד שם מגדולי אשכנז רבינו גרשון שאור הגול' היה בשנת תק"ף לאלף המשי. ורבו ריב"ס כ"ץ. נקרא לואטין. גם אלו מגדוליהם רבי אליעזר בן רבי יודא קבל מר' יהודה המסיד היה בימי הרמב"ם. ר' יהודה המסיד נפטר באדר תתקע"ז לפרט. ר' יהודה המסיד תקן שיר הימוד על פי ספר האמונות שיסד רב סעדיה גאון. והם לקחו כל דעתם מספר בעל קובות הלצנות אשר קבר הגאון רבינו צמ"י הדיין. כך מלאתי כתוב משם רבי ליפטן בעל כילקון. ויש אומרים שרבי שמואל בן רבי יהודה המסיד קברו עם גדול א' נקרא רבי זללאל ורבי יהודה קיבר שיר הכבוד. ע"כ מלאתי סדר הקבלה. מלבד מקמי רבי אשר סדר שם שהיו עם המקמיס הכ"ל בימיהם. זכרון כולם למי העולם הנא:

עוד מלאתי בימי רבי אליעזר בר יהודה היה ריב"ק ורבי משה בר מרדכי ורנ [?] בר שמואל והם כולם היו בימי ראבי"ה פעפרקורן. ורבי אברהם סינך בנו של ר' יהודה סינך הכוזב. ומהר"ם מפדואה שאירי ז"ל והוא היה מגדולי תלמידיו של רבי יעקב פולק ז"ל. ובימיו היה ר' יוסף זלכוני אב"ד בק"ק אונן. וגדול א' רבי יהודה ספריד"א ורבי פרץ ור' משה יפה. אשר כתב תשובה למכמי לועז. ומלאתי שקרובים (שם) [עם] אלו הגדולי' מהר"ר בענדיט אכשל ראד. מהר"ר אברהם כהן. רבי קייא. מהר"ר משה עוויירא. ומהר"ר איסרלן. מהר"ר יהודה סטודינה. מהר"ר ישוע. מהר"ר יסאל. מהר"ר אכשל סג"ל. מהר"ר ליווא. מהר"ר דוד. כל אלו היו גדולי ישראל במדינות לועז. לנד בימי מהר"ר יעקב פולק וסוף ימיו. ומגדולי תלמידי מהר"ר יעקב פולק הכוזב היה מ"ו מהר"ר שככא ז"ל אשר כל גדולי ארץ הזאת הם תלמידיו. מלבד אלו המקמיס ז"ל היו גדולים רבים לאלפים ולרנבות בכל מקום ומקום

ועקום כי לא לקטתי רק מה שמלאתי מזכרוכם זכר לנרצה ונפרט בארץ
ישמעאל ובארצות המערב אשר בהם המעבילים יזיהירו כזוהר הרקיע
ובכוכבי השמים לרוב: ברוך הכותן ליעף כח:

סדר עולם זוטא . עם תוספות פרטי שנות עולם :

מאדם עד הטבול אלף ואש שאות ומעשים ואש שנים . ומן הטבול עד
הפלגה שלש שאות וארבעים שנה (היא שנת אלף מתקל"ו
ליזירה) : ומן הפלגה עד שכולד ילקק ומעשים ושנים שנה (היא שנת ז'
אלפים ט"ק ליזירה) : משכולד ילקק עד שיזאו ישראל מעלמים ארבע
שאות שנה (היא שנת ז' אלפים תש"ק ליזירה) : וארבעי' שנה שהיו ישראל
במדבר (היא שנת ז' אלפים תפ"ק ליזירה) : ושמונה שאות ומעשים
שנה משנאו לארץ ועד שגלו הימכה (היא שנת ג' אלפים של"ק ליזירה) :
שנעים שנה גלות בבל בין בית ראשון לבנין בית שני (היא שנת ג' ת"ק
ליזירה) : בנין בית שני ועד ד' שאות ועשרים שנה ונחרב (שנת ג'
אלפים תתכ"ק ליזירה) : ומשחרב הבית עד עכשיו אלף ומעשים ושלש
שנה . והם בכלל ארבעת אלפים ושמונה שאות שנה ואחת ליזירה : (אם
כן למדת שבעל סדר עולם זוטא היה שנת ד' אלפים תתפ"א ליזירה) :
אדם קיה עד שכולד שת מאה ושלשים שנה (ק"ל ליזירה ואני קייו
מתק"ל) . שת קיה עד שכולד אנוש מאה ומעש שנה . (היא שנת
רל"ה ליזירה) ואני קייו תתקי"ב שנה . אנוש קיה עד שכולד קינן מעשים
שנה . (היא שנת טכ"ה ליזירה) ואני קייו תתק"ה שנה . קינן קיה עד
שכולד מהללאל שנעים שנה . (היא שנת של"ה ליזירה) ואני קייו תתק"י
שנה . מהללאל קיה עד שכולד ירד ששים ומעש שנה . (היא שנת ת"ם
ליזירה) ואני קייו תתל"ה שנה . ירד קיה עד שכולד קנוך מאה וששים
וששים שנה (היא שנת תרכ"ב ליזירה) ואני קייו תתקס"ב שנה . קנוך
קיה עד שכולד שתושלק ששים ומעש שנה (היא שנת תרפ"ז ליזירה) .
ויתהלך קנוך את האלקים שלש שאות וששים ומעש שנה . ואינו כי לקח
אותו אלקים . (שנת תתקפ"ז) . שתושלק קיה עד שכולד לעך מאה ושמונים
ושבע שנים (היא שנת תתע"ד ליזירה) ואני קייו תשע שאות וששים ותשע
שנים . לעך קיה עד שכולד נח מאה ושמונים וששים שנה (היא שנת אלף
כ"ו ליזירה) ואני קייו שבע שאות ושנעים ושבע שנה . כיון שנא הטבול
היה נח בן שש שאות שנה (היא שנת אלף תרכ"ו ליזירה) וג' שאות
ומעשים שנה [קיה נח] לאחר הטבול הרי עשר' דורות . (ר"ל שת נח
דור עשירי שנת ז' אלפים ו' ליזירה עשרה שנים אחר הפלגה) :
שם קיה עד שכולד ארפכשד מאה שנה (שנתיים אחר הטבול היא שנת
אלף תרכ"ק ליזירה) וכל ימיו של שם שש שאות שנה . ארפכשד
קיה עד שכולד שלק שלשים ומעש שנה (היא שנת אלף תרכ"ג ליזירה) וכל
ימיו

ימיו שמוכה ושלשים וארבע מאות שנה. שלק קיה שלשים שנה עד שכולד
 ענר (היא שנת אלף תשל"ג ליזירה) וכל ימיו שלש ושלשים וארבע מאות
 שנה. ענר קיה עד שכולד פלג ארבע ושלשים שנה (היא שנת אלף תשכ"ז
 ליזירה) ותפס בית המדרש וישיבה והוא אבי כל בני ענר. וכל ימיו
 ארבע ושלשים וארבע מאות שנה. פלג קיה עד שכולד רעו שלשים שנה
 (היא שנת אלף תשפ"ז ליזירה) ושני קייו מאתים ושלשים ותשע שנה.
 רעו קיה עד שכולד שרוג שלשים ושמנים שנה (היא שנת אלף תתי"ט
 ליזירה) ושני קייו תשע ושלשים ומאתים שנה. שרוג קיה עד שכולד כקור
 שלשים שנה (היא שנת אלף תתס"ט ליזירה) ושני קייו שלשים שנה
 ומאתים שנה. כקור קיה עד שכולד תרק תשע ועשרים שנה (היא
 שנת אלף תרע"ק ליזירה) ושני קייו שמוכה וארבעים ומאתים שנה.
 תרק קיה עד שכולד אנרהס אבינו ע' שנה. (היא שנת אלף תתקס"א
 ליזירה) ושני קייו מאתים וקמס שנים (היא שנת ז' אלפים קכ"ב ליזירה).
 הרי עשרה דורות מן המבול ועד הפלגה ג' מאות וארבעים שנה. משכולד
 אנרהס עד הפלגה שמוכה וארבעים שנה (היא שנת אלף תתקל"ו ליזירה)
 מן הפלגה עד שכולד ילקק קמשים ומתים שנה (היא שנת ז' אלפים ק"א
 ליזירה) ושני קייו של אנרהס אבינו מאה ושבעים וקמס שנים. ילקק
 קיה עד שכולד יעקב ששים שנה (היא שנת ז' אלפים ק"א ליזירה) ושני
 קייו מאה ושמונים שנה. יעקב קיה עד שכולד יהודה שמונים ושש שנים
 (היא שנת ז' אלפים ול"ה ליזירה) ושני קייו מאה וארבעים ושבע שנים.
 יהודה קיה עד שכולד פרץ שלשים ושלש שנים (היא שנת ז' אלפים
 רכ"א ליזירה) ושני קייו מאה ותשע עשרה שנה. פרץ קיה עד שכולד
 קלרון ק' שנים. וקמול שנת תשע. וכלו הכ"ב שנים משנמכר יוסף עד
 שירדו למצרים. קלרון וקמול ירדו למצרים הרי אלפים ומאתים ושלשים
 ושמוכה לבריאת העולם. היא שנת ז' אלפים רל"א ליזירה שירדו למצרים.
 יעקב קיה עד שכולד ראובן פ"ד שנים. ושני קייו של ראובן קכ"ד שנים
 ומת לאחר שמת יוסף במצרים שתי שנים. שמעון קיה ק"ד שנה. ומת
 לאחר שמת יוסף במצרי' שנה א'. לוי קיה קל"ז שנים. יהודה קיה קי"ט שני'
 ומת לפני לוי י"א שני', יששכר קיה קכ"ב שני' ומת לפני לוי ט"ו שנה. וזולן קיה
 קכ"ד שנה ומת לאחר שמת יוסף י"א שני'. דן קיה קכ"ז שנה. נפתלי קיה קל"ג
 שנה. גד קיה קכ"ה שנה. אשר קיה קכ"ו שנים. יוסף קיה ק"י שנה.
 בנימין קיה קי"א שנה ומת לפני לוי ט"ו שנה. ומלרון הוליד את רם. ורם
 הוליד את עמינדב. ועמינדב הוליד את נקשון. ונקשון היה מיוצאי מצרים
 בשנת אלפים תס"א לבריאת עולם עד שילאו מצרים. ובאותה השנה
 נקדש השני נתנו לישראל נצורה מקלפת פראיות של תורה שיתעסקו בהם.
 שנת ופרה אדומה ודינים. ובאותה שנה נקדש השלישי נתנו לישראל
 עשרת הדברות. ובשנה השנית נתנה להם התורה ביום הכפורים. ובאותה
 שנה מת נקשון. ונקשון הוליד את שלמה. ושלמה מנאי הארץ. ושלמון
 הוליד את בועז. ובשנת ארבעים ומאת ללאת בני ישראל מצרים (הרי
 שנת אלפים תפ"ט לבריאת עולם) ככנסו ישראל לארץ ומת יהושע בן נון

סדר עולם זוטא

[בן עאה ועשר] (עשרה דורות) (היא שנת ג' אלפים תקי"ו לי"ורה).
 נועז הוליד את עובד. ועובד הוליד את ישי. וישי הוליד את דוד:
דוד על ישראל בשנת של"ו לכניסתן לארץ. היא שנת ת"ל
 לי"את ספרים. ושנת ז' אלפים תתפ"ד לבריאת עולם. ואזיתר
 היה כהן גדול ציטיו. ונתן וגד כניאים. ומלך ארבעים שנה. עד ז'
 אלפים תתקפ"ד לי"ורה. ודוד הוליד את שלמה ושלמה עלך בן י"ב שנה.
 ובשנה הרביעית הקל לזכות הבית. היא שנת ז' אלפים תתקכ"ח לי"ורה.
 ובשנה האחת עשרה לסלכו נשלבס בנין הבית. היא שנת ארבע מאות
 וארבעים לכניסתן לארץ. שהיא שנת ארבע מאות ושקונים לנאחס ספרי".
 והיא שנת אלפים ותשע מאות ועשרים ושמונה לבריאת עולם. ויסד
 הבית. והיה לדוק כהן גדול ציטיו. ועדו ואקיה השילוני כניאים. ומלך
 ארבעים שנה. עד שנת ז' אלפים תתקפ"ד לי"ורה. ומלך אחריו רבנעם
 בנו י"ז שנה. עד שנת ז' אלפים תתקפ"א לי"ורה. ואקיסעץ כהן גדול.
 ושטעיהו ועדו כניאים. אביה בנו מלך אחריו שלש שנים. עד ז' אלפים
 תתקפ"ד לי"ורה. ושכותיו סקוטעות. עזריה כהן גדול ועדו כניאים.
 אסא בנו מלך אחריו ס"א שנה. עד ג' אלפים כ"ד לי"ורה. ויהודה
 ועזריה בן עודד ומכני הרואה ויהוא בן קנכי כניאים. יהושפט בנו מלך
 אחריו עשרים וקמט שנים. אבל לא נטנו לו אלא כ"ג שנה לפי שיהורם
 בנו מלך ז' שנים ציטיו וככללי' עם המ' שנה שמלך אחר אביו. שנות
 סלכות יהושפט עד ג' אלפים ס"ז לי"ורה. יהואש כהן גדול ויהוא בן קנכי
 ועובדיה מיכה ויקיאל בן זכריה ואלעזר בן (דודיהו) [דודיהו] כניאים. יורם
 בנו מלך אחריו שמונה שנה. עד ג' אלפים כ"ה לי"ורה. יהויצב כהן
 גדול אליהו כניא. אקזיהו בנו מלך אחריו שנה אקת. עד ג' אלפים
 כ"ו לי"ורה. ויהושפט כהן גדול ואלישע כניא הרי עשרה דורות. אק"כ
 קמט עתליה אס אקזיה ותאנד זרע הסעלכה והיה לער גדול וכלו בית
 דוד ולא נשאר עהס אלא יואש מיכוק קטן והמציא אותו יהוידע כהן
 גדול. ותסלוק עתליה שש שנים סקוטעות היו בשכותיו של אקזיה וכלו
 בשנת ג"א ס"א לי"ורה. והרגו איתה. ומלך יואש ארבעים שנה. עד
 שנת ג' אלפים ק"א לי"ורה. יהוידע ופדיה כהנים גדולים. וזכריה בן
 יהוידע כהן וכניא. ליה יואש והרגו. אטליהו בנו מלך אחריו עשרים
 ותשע שנים. עד שנת ג"א קט"ו לי"ורה. לדקיה כהן גדול. אסון ואטליה
 אקי הוו. אסון אבי ישעיהו הוא ואביו כניאים. עוזיה מלך אחריו סמשים
 ושמשים שנה. המחיל עוזיה לסלוק צקי אביו ט"ו שנה. והמחיל לסלוק
 שנת ג' אלפים קט"ו. ובין הכל מלך כ"ב שנה. והס כלים שנת ג'
 אלפים קס"ז לי"ורה. יואל כהן גדול. הושע וישעיה ועמוס ועזיהו וסיכה
 המורשתי כניאים. יוחס בנו מלך אחריו י"ו שנה. עד ג"א קפ"ד לי"ורה.
 יוחס כהן גדול. הושע וישעיה ועמוס וסיכה המורשתי ועודד כניאים.
 אקז בנו מלך אחריו שש עשרה שנה. עד שנת ג' אלפים ר' לי"ורה.
 אוריהו כהן גדול הושע וישעיהו ועמוס וסיכה ועודד כניאים. אקזיהו
 בנו מלך אחריו עשרים ותשע שנה. עד ג' אלפים רכ"ט לי"ורה. כריה
 כהן

כהן גדול . הושע וישעיה ועמוס כנאים . מנשה מלך אחריו כ"ה שנה .
עד ג' אלפים רפ"ד ליזירה . הושעיה כהן גדול יואל וכחוס ומנזקוק
כנאים . אמון בנו מלך אחריו שתי שנים . עד ג' אלפים רפ"ה ליזירה .
שנתיו מקוטעות . שלום כהן גדול . יזקיה כניא . יאשיה בנו מלך אחריו
ל"א שנה . עד ג' אלפים שי"ו ליזירה . חלקיה כהן גדול . לפניהו וירמיהו
ומולדה כנאים . יהויקים אחיו מלך אחריו י"א שנה . עד ג' אלפים
שכ"ו ליזירה . עזריה כהן גדול . ירמיה ואוריה כנאים . הרי עשרה
דורות . ובשנה הי"א למלכו הגלה אותו כבוכדנצר מלך בבל . ומת באיסורו
לקיים מה שנאמר קבורת חמור יקבר הוא הגלה את ירושלם ואת כל
השרים ומנכמיץ ומשאר אנשים שבעת אלפים גולה הכל גנורים עושי
עלממה . ומלך אחריו יהויכין בנו ג' קדשים ועשרה ימים . שריה כהן
גדול וירמיה כניא . והגלה אותו כבוכדנצר מלך בבל הוא וי"ק אלפים
עמו והמלך את לדקיהו אחי חביו בן יאשיה ומלך י"א שנה . עד ג'
אלפים של"ח ליזירה . יהולדק אחי עזרא הסופר כהן גדול . ירמיה
ויחזקאל כנאים . בשנת החשיעית למלכו באו חיל בבל על ירושלם ויחבו
עליה ויבנו עליה דיק סביב ותבא העיר במלור עד י"א שנה למלכו .
ובאותה שנה הגלה יהודה מעל אדמתו היא שנת שמונה מאות ומששים
שנה לכניסתן לארץ . ושמונה מאות ומששים ללחמת עארץ סלרים . ושנת
שלשת אלפים ושל"ק שנה לכריאת עולם . ולא נשאר מבית דוד אלא יכניהו
לבדו . והוא הוליד *) שאלתיאל ומלכירם יפריה וגמרי' ל"ק משפחות העה .
ומלך כבוכדנצר עד שנת ל"ו לגלות המלך יכניה יהויכין . עד שנת ג"א
שס"ד ליזירה . עת כבוכדנצר ומלך אויל מרוך בנו כ"ג שנים . בשנה
הראשונה למלכו הוליא יהויכין מבית כלא . ואק"כ עת בנבל אחר עות
לדקיהו . שאלתיאל בן יהויכין חכמים דברוהו בגולה . ומלך בלשאלר שלש
שנים . ומת שאלתיאל ועמד אחריו זרובבל בנו בשנת כ"ב לחרבן הבית
היא שנת שבעים למלכות בבל . מלך דרוש המדי ונטלה מלכו' כשדים .
ועלה זרובבל לירושלם וגלות עמו בשכ' אחת לכורש מלך פרס . ויהושע
בן יהולדק כהן גדול . ומגי וחכריה ועזרא **) כנאים . עמד אקשורוש
ובטל עלאכת בית המקדש ובקש לעקור את ישראל ועקרו הקב"ה לו
ולהטן הרשע טן העולם . בשנת י"ק למדי היא שנת שבעים לחרבן הבית
עלה עזרא הסופר לירושלם וגלות (אחד') [יהודה] עמו ובנה קומו' ירושלם והבין
את בית המקדש וקור זרובבל לבבל ואת שס . ועמד אחריו משולם בנו .

וביצי

*) ע' דה"א ב' מפסוק י"ו והלאה , ופס ההעמקה חשובת , וע' .
**) הלך בזה נשימת ריב"ק (מגלה ט"ו .) : מלאכי זה עזרא . וע' מרגום יונתן
ריש מלאכי , והתום' (ינחות פ"ו) : סד"ה מפני כו' אחרו : וקיי"ל מלאכי זה עזרא .
ול"ע , כי הלא החכמים ס"ל : מלאכי שמו . (ורש"י ורלב"ג נשימתייהו אזלי) , ואולי
ביבור שמוה רב כחותן בר ינחק : ומתברר כח"ד מלאכי זה עזרא , ע"ש . ויש לי
לפארין הדנה בזה , ואב"ח .

וביטוי שלכה שלכות יון בשנת כ"ב שנה למדי ופרם ומתו קני זכריה ומלאכי. באותו הזמן פסקה כנוחה מישראל היא שנת ג' אלפים ארבע מאות ושמונה לבריאת עולם. מבאן ואילך הט אזנך ושמע דברי חכמים:

אלכסנדרום מוקדן שלך יון שלך י"ב שנה. ומת עשולם בן זרובבל. ועמד אחריו חכמיה בנו חכמים דברוהו.

וביטוי שלך פוטרון וסלמון ואלסכנוס ומפרים מלכי יון. בשנת מאה וארבעים ליון. מת חכמיה ומתתיה בן יוחנן בן שמעון ועמד אחריו ברכיה בנו וחכמים דברוהו. וביטוי אדום סנוקרת סליקוס סנטרוך אנטיוך ואנטיוכוס וסנקלגוס ואנטיקי הוא זכה אנטיוכיא. ומלטי הוא כתב את התורה יוכיה. בשנת ק"ע ליון איקטל שמעון בן יוחנן בן מתתיה ומת ברכיה ועמד אחריו חסדיה בנו חכמים דברוהו. ביטוי היה לער גדול לישראל בימי נקנור שלך יון וילאו בני קאסוניס והרגו אותו ואת כל קיילותיו היא שנת קע"ה ליון. ומלך יוחנן בן שמעון בן מתתיה בן קאסוני ל"ז שנים ושביע חסדיה ועמד אחריו ישעיה חכמים דברוהו. ומלך ינאי בן יוחנן כהן גדול עשרים ושבע שנים. ושביע ינאי ועמד אחריו אריסטובולוס בנו י"ג שנה ונהרג. ומלך אחריו אנטיוגנוס בנו כ"ו שנים ונהרג בשנת ק"ג למלכות בית קאסוניאי ועמד אחריו הורודוס בן ארטופטר ענד קאסוניס ומרד והרג כל בית אדוניו ומלך ל"ז שנים. ושביע עונדיה ועמד אחריו שמעיה בנו חכמים דברוהו. הרי עשרה דורות. ומלך אנריפס בן העלך הורודוס ומלך אחריו סוכנו בנו. ושביע שמעיה ועמד אחריו שביניה וחכמים דברוהו. בשנת מאה ושלוש למלכות הגרים היא שנת ארבע מאות ועשרים שנה לבנין הבית והיא שנת שלשת אלפים ומתכ"ק לבריאת עולם בא אספסיינוס והקריב הבית והגלה את ישראל ונתים הרבה מבית דוד ויהודה לאספסייא היא ספרד. והיא היתה שנת מאה ושמינים לאדום שמלכו לפני הבית. (פירש רש"י בעוד הבית קיים). ובשנת קמשים ושמים לקרנן הבית קרנה ביתר. בשנת מאה וששים ושש לקורבן הבית אמו פרסאי על רומאי ושביע שבעה*). ועמד אחריו קזקיה בנו חכמים דברוהו. ושביע קזקיה ונקנר בארץ ישראל נגנעת ארנאל אשר ליהושע בן שרף הכהן בעזרת העיר. ועמד אחריו בנו וחכמים דברוהו. וכד שביע פש נתן בעמי אמו הוא נתן דלולית. ושביע נתן ועמד אחריו רב הוכא בנו חכמים דברוהו**). ושביע עקוב ועמד נקום בנו חכמים דברוהו. רב הוכא ורב חננאל ורב שתנא ורב חננאל חכם שלו. ושביע נקום ועמד יוחנן חכמים דברוהו רב חננאל חכם שלו. ושביע יוחנן ועמד שפט בנו חכמים דברוהו ורב חננאל חכם שלו. ושביע שפט ועמד אחריו עקן בנו

חכמים

(* שביע כנ"ל. ** מהאמור להלן משכיל החסדון פה, ונכלל כלקו כל הדברי האלה (בהעתקם

ואת) נחמד ויתיר ושנושים, והחשכיל ינינס, כי לתקן ולהאריך אין עתה אמי, וי"י כנאות, ינילנו משגיאות. כנ"ל.

כחמים דנרוהו ורנ שמואל חכס שלו. וסליק פסא בר נלר דא ואמרנה
 לכהרדעא. ושכיב רב הונא ונקבר בארץ ישראל אלל ר' ייחא רבה. ועמד
 נתן בנו כחמים דנרוהו. רב יהודה בר יקזקאל ורנ ששת כחמים שלו.
 ואחסינו מלכות פרסאי בשנת עאמים וארבעים ומאשה לקרנן הבית
 וגזרו פרסאי שמדא על יהודאי. ושכיב נהן ועמד נחמיה בנו כחמים
 דנרוהו רב שזני חכס שלו. ושכיב נחמיה ועמד עקבי' בנו כחמים
 דנרוהו. רבא ורנ אדא כחמים שלו. וניסיו סליק לארמא וכנשה ושכיב
 ער עקנן דלוליתא ונקבר בארץ ישראל. ועמד אריו הונא ער אריו
 כחמים דנרוהו. אבוי ורבה ורנ יוסף בר קמא כחמים שלו. וניסיו סליק
 שבור לכניבא וכנשה. ושכיב הונא ער ועמד עיקבא אריו כחמים דנרוהו.
 רב קנאל חכס שלו. ומת עוקבא ועמד אריו אבא בן אריו בן ער
 עקנן רבא ורבינא כחמים שלו. בשנת ארבע עאות ושש עשרה שנה לקרנן
 הבית קס עלמא בלא מלכא ושכיב אבא ועמד אריו ער כהנא ועמד
 אריו רב ספרא אריו רב אבא מדפתי חכס שלו. ושכיב ער זוטרא
 ועמד אריו כהנא בנו רבנא חכס שלו. ושכיב רב כהנא ועמד אריו
 רב הונא ער אריו רב אבא מדפתי בר קנאל חכס שלו. ושכיב ועמד
 אריו רב הונא אריו אביו בר רב כהנא. רב ערי וטר קנינא רבא חכס
 שלו. ובגויה כלון דבית דוד והכי הוה אמתיה דרב הונא ריש גלותא
 ברמיה דער רב קנינא ריש עמינתא הוה. ורנ קנינא גברא [רבה] הוה.
 ופריש ואזיל דיינא דריש גלותא לעמא דרב קנינא עמינתא ונעא למענד
 פוקא ולא שנקיה ריש עמינתא. ואמא לקטיה ריש גלותא. ופקיד ריש
 גלותא ושדר ואמייה לריש עמינתא. ופקיד ואומניה בהדי פילי מתא כולי
 ליליא. לעמר אמייה ופקיד ושטמו לכל עזייה דדיקני' ולא לעיתן ליה
 אושפיזא ואזיל ריש עמינתא וימיב בני כנישתא רבתי ונכא וסלי קוקיזא
 דקעמי ואמייה. וכפל סומנא בני ריש גלותא. ועייתו כולהו בקד ליליא.
 וכש ער זוטרא בכריסה דאימיה. וקזא הויא ליליא ער רב קנינא בקלמא
 דעל לבוסמנא דארזי ושקל כרגא וקעל לכל ארזי דהוו ביה. וכש ארזא
 זוטרא חקות ארעא. דלי כרגא לעקטליה. ואמא גברא סומקא סנא.
 אמר ליה אבא דוד סלך ישראל והאי בוסמנא דילי הוה. את עמי הוה
 לך בהדיהו דקטלתינהו עמייה בהפתקא ואהדרינהו לאנפיה לאקוריה.
 ואימער ואהדרון אנפיה לאקוריה. אמר להו רבנן פא עבית דוד קד.
 אמרו ליה לא פא ענהון קד שום אבא אלא ברמך דמעברא. ואזיל וגנא
 על נבא דילה במטרא ובשעשא עד דילדה. וכד ילדה מרנן אנפיה כדרכן.
 ושקליה לגביה ואקרייה ושוייה גברא רבה. קד קמין הוה ליה לבית
 דוד והוה רב פקרא שעה. כד עזייה דמית צית דוד. שקל סעונא
 ושקדא למלכא ושוייה רישא. וכד הוה ער זוטרא בר קמא עשרה שנין.
 אזיל הוה וריש עמינתא לגבי מלכא ושקליה לראשינותיה ען רב פקרא.
 והוה רב פקרא עייל ליה דודבא בכתיריה ואימפק עד דמית. משום
 דא זיירין דבית דוד דודבא על קומטיהו. והיה ער זוטרא ריש גלותא

עשרים שנים. ומר רב חנינא ורב סמא ורב ילחק חכמים שלו. ובימי
 כהנא מר רב ילחק ריש מתיבתא. ובההוא יומא נפק מיד רבא גדול
 זכר כשיאנו לקיי העולם הנא. איתקווי ליה עמודא דנורא ונפקו בהדיה
 ארבע מאה גבריין וענדו קרבא עם פרסאי ואירית מלכותא וגבא גזיאתה
 שנע שנין. ובסוף שנע שנין קטו הנך דנתקי דהוו בהדיה ואשכחיטון
 דהוו שמויי יין נסך וקא עזין דבית מלכי גויס. ואסתלק עמודא דנורא
 דהוה סגי קמיה ונקטוה פרסאי וקטלוהו וללבוהו לריש גלותא מר זוטרא
 ולריש מתיבתא על גשרא דמקוזא. ופקיד מלכא ושנייה סתא דריש גלותא.
 ובההוא יומא איקטיל מר זוטרא ריש גלותא זכר כשיאנו לברכה. ואיתייליד
 ליה ברא וקריוהו מר זוטרא על שמיה דאבוב. וערקו דבית דוד. ותלתין
 שנין לא יכיל מר אהונאי לגלויי אכפי'. ומר רב גיזא אקוי דאבובון
 דבית מר רב כהילאי אזל ויתיב בנהר נבא. ומר זוטרא בר מר זוטרא
 ריש גלותא מליק ליה לארץ ישראל ועייליהו צריש פרקיה. ובשנת ארבע
 מאות ומעשים ושמס שנה למרבן הבית היא שנת ארבעת אלפים ומאתים
 ומעונים לבריאת עולם עלה לארץ ישראל והיה ראש סנהדרין. ואקרוי
 רב גוריא. ואקרוי מר זוטרא צנו. ואקרוי רב יעקב צנו. ואקרוי רב
 סיגס צנו. ואקרוי רב נקמיה צנו. ואקרוי רב אנדיסי צנו. שמס
 ושנעה דור. וכולס שמונים ושנעה כלל שמות. ורב אביי הוליד את
 רבי יעקב ואת רבי פנחס ואת רבי עזריא. ורבי פנחס הוליד את רבי
 קלוב הרי שמונים ומשעה דור:

**סליק סדר עולם זוטא. עם תוספות פרטי שנות
 דורות בסיעתא דשמיא:**

יען כי סיום ספר היוזמין הוא בדברי סדר עולם זוטא
 לכן הצגנו פה דברי הרב בעל צמח דוד על אורות זמן מחברו:

[מתפא] בעל סדר עולם זוטא לא ידעתי זמנו, והנה צראש ספר
 סדר עולם זוטא כתב וז"ל עשרת הבית עד
 עכשיו אלף וש"ן שנה והם בכלל ארבעת אלפים ותת"א ליזירה ע"כ.
 והגיהה הגאון מהר"ר עשה איסורא ז"ל וז"ל א"כ למדת שנעל סדר
 עולם זוטא היה בשנת ד' אלפים תתפ"א ליזירה עכ"ד, אך לני עמגס
 בזה ספני שנסוף סדר עולם זוטא כתב על מר זוטרא וז"ל, ובשנת
 תכ"ב לקורנן הבית היא שנת ד"א ר"פ לבריאת עולם עלה לא"י וכו'
 שהוא תרע"א שנים קודם שנת תתפ"א, כי כל כותב דורות העולם עד
 זמנו הוא כותב ואע"פ שקשן אחר מר זוטרא שמונה דורות ע"מ קרוב
 הוא

הוא לקצוב שהדורות ההם לא יאריכו מר"א שנים משנת ר"פ עד שנת
 תתפ"א כי כאשר חנקש אפי' דורות הראשונים מימות משה רבינו עליו
 השלום כל ימי השופטים המלכים כביאים תחלים אמוראים וגאונים עד
 היום הזה לא תמלא שמוכה דורות האריכו מר"א שנים, ועל הרוב אפי'
 לא קלי הזמן הזה, ועוד אם היה מקצר ס"ע [זוטא] בשנת תתפ"א
 יהיה ען המימה שלא הזכיר לא ר"ג מ"ה ולא אחד מגאוני' רב שרירא
 ורב סעדיה אשר שמעם ילא בכל העולם. ובלקוטים המקוברים לספר
 יוקסין צדק קס"ג כתב שרבי יוסף טוב עלם קצר סדר עולם זוטא,
 וגם זה מעט רקוק, כי כבר תנאך למעלה שר' יוסף טוב עלם היה
 בימי רבינו גרשום ע"ה, ומשנת ר"פ עד זמנו הם יותר מת"ק שנה, אשר
 גם קרוב הוא להקצב שהשמוכה דורות המוכרים לא יאריכו השנים ההמה.
 ואכי הכותב שמעתי מפי הגאון מהר"ר סיני בר בללאל יל"ו שקבלה בידו
 שמקצר סדר עולם זוטא היה אחד מהגאונים או קבס אחד בזמנם ומה
 שכתוב בראש סדר עולם זוטא משקרב הבית עד עכשיו וכו' ככ"ל נראה
 לי שאיזה קבס כתב כן קצבון לעלמו בהגהה על גליון הספר והמעתיק

כתבו בפנים :
 ספר דברי זוטא לרבי יוסף טוב עלם
 זכור לטוב
 ספר דברי זוטא לרבי יוסף טוב עלם
 זכור לטוב
 ספר דברי זוטא לרבי יוסף טוב עלם
 זכור לטוב

הסכמה

מאת הרב הגדול גאון יעקב. צבי תפארת ישראל כ"ש
מוהר"ר יעקב צבי מעקלענבורג נ"י.

הן ה... מוהר"ר י"ג התעורר לזכות הרבים בספר היקר הזה הוא
ספר היוחסין אשר זה כמה לא בא בדפוס, ורבים התאוּ לשבוע
טובו, ונאָו זו הערות יקרות ככונות וישרות, ע"כ לכל יהיו שלוקי מלוח
כזקין, הכני' כמזהיר לכל איש ישר לזכור אלות הר עיבל וישמור נפשו
מהשיג גבולו, ולכלי לשונ להדפיסו בתוך משך שלוש שנים מהיום דלמטה.
וה' הטוב ייטיב לטובים המיטיבים לטובים ולישרים:

ק"ב ה"י אדר התרי"ח ליצירה.

יעקב צבי נ"י גמליאל מעקלענבורג.
